

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نابوت

الطب النبوي به كوردی

ناوی کتیب:	الطب النبوي به کوردی
نووسین:	ابن قیم الجوزية
وهرگیت پانی:	نوری مه مه وهند
نه خشه سازی ناوه وه:	کۆمپیوتەری نارین (کامران رفیق)
سالی چاپ:	چاپی یه که م ۲۰۱۲ ز
ژماره ی سپاردن:	(۱۰۲۲) ی سالی (۲۰۱۲) ی پیدراوه

نارین

بو چاپو بلاوکردنه وه

بازاری زانست بو کتیب و چاپه مه نی

Website: www.nareenpub.com

E-mail: info@nareenpub.com

تله فون: ۲۵۱۱۹۸۲ ۶۶ (۰۰۹۶۴)

موبایل: ۰۰۹۶۴ ۷۵۰۴۰۶۴۶۱۰

الطب النبوي

به كوردی

نوسینی

ابن قیم الجوزیة

وهرگیرانی

نوری هه‌مه‌وه‌ند

نایب

پیشه‌کی و مرگپر

سو پاس و ستایشی بی پایان شایسته‌ی خوای به‌دیه‌نهری بوونه‌وه‌ره‌و ، سه‌لات و سه‌لامی به‌رده‌وامیش به‌هاوشیویه‌ی لیژه‌مه‌ی باران به‌سه‌ر گیانی پاکی پیغه‌مبه‌ری نازدارو سه‌رجه‌م ئال و که‌س و کارو هاوه‌له دلسۆزه‌کانیدا برژیت .

پاشان : کتیبی (الطب النبوي) به‌شیکه له کتیبی (زاد المعاد) ی به‌ناویاتگی پیشه‌وای ئیسلام (ابن القیم) ، که ده‌میکه به‌ته‌نها چاپ کراوه‌و خراوه‌ته به‌ر دیدی خوینه‌رانی عه‌ره‌ب و نه‌وانه‌ی زمانی عه‌ره‌بی ده‌زانن ، به‌لام به‌داخه‌وه کوردی به‌شه‌ره‌فی موسلمان له‌م کتیبه‌و ، هزاره‌ها کتیبی عه‌ره‌بی دیکه‌ش ، که به‌پاستی زانستی پاک و پێگای پاستی به‌ره‌و به‌هه‌شتی تێدایه بی به‌شه ، بۆیه براتان که تا پاده‌یه‌کی باش زمانی عه‌ره‌بی ده‌زانن ، به‌ئهرکی سه‌ر شانی خۆم زانی به‌م کاره هه‌ستم و ، کوردی به‌شه‌ره‌فی موسلمان پی ئاشنا به‌که‌م ، په‌یمانیشم به‌خوای خۆم داوه درێغی نه‌که‌م له وه‌رگێرانی کتیبه زانستیه به‌ناویاتگه‌کانی پیشه‌وایانی ئیسلام تا له توانامدا بیته .

ئاشکه‌رایه په‌یامی پیغه‌مبه‌ری نازدار ﷺ زۆر ته‌واو و پێک و پێک بوو له هه‌موو بواره‌کاندا ، بواری پزیشکیتیش یه‌کێک بوو له‌و بوارانه‌ی که پیغه‌مبه‌ری نازدار ﷺ گرنگی پێداوه‌و ، به‌جوانترین شیوه چاره‌سه‌رو ده‌رمانه‌کانی بۆ هاوه‌ل و که‌س و کارو په‌مه‌کی خه‌لک وه‌سف کردبووه‌و ، نه‌و شته‌ش بۆ تیکرای مرقایه‌تیه ، تا پۆژی قیامه‌ت ، بۆیه په‌یامه‌که‌ی ته‌واوترین په‌یام بوو ، له‌م کتیبه‌دا پیشه‌وای ئیسلام (ابن القیم) زۆر به‌جوانی زنجیره‌ی چاره‌سه‌ریه‌کانی پیغه‌مبه‌رایه‌تی ده‌خاته‌پوو ، تا نه‌و پاده‌یه‌ی ئاقل و ژیران له ئاستیدا سه‌رسام ده‌بن .

سه‌ره‌پای ئه‌و په‌ره‌سه‌ندنه‌ گه‌وره‌یه‌ی که ده‌رمانسازی به‌خۆیه‌وه بینویه‌تی و ، ژماره‌یه‌کی زۆری ده‌رمان له زۆریه‌ی بواره‌کاندا ده‌بینرێت ، که‌چی له‌م سالانه‌ی دوایدا گه‌رانه‌وه‌یه‌کی به‌رچاو هه‌ست پی ده‌کریت ، بۆ سه‌ر له‌ نوێ گه‌رانه‌وه بۆ به‌کاره‌ینانی ده‌رمانه‌ سروشتیه‌کان ، چاکترین شتیش که هه‌ستی پی ده‌کریت خه‌لکی گرنگی پی ده‌دا بۆرای

پزیشکایه تی پیغه مبهری خوشه ویسته ﷺ، بویه خه لگتیکی زور ده بینریت به که له شاخ خویان چاره سهر ده کن، که چی ئەم شته ته نها یه ک بواره له چاره سهریه کانی پیغه مبهری نازدار ﷺ، بویه به پیویستم زانی هه موو بواره کانی پزیشکایه تی پیغه مبهری خوشه ویسته ﷺ بهرچاوی کوردی به شهرقی موسلمان بکه ویت و، له هه موو بواره کانی پزیشکایه تی پیغه مبهری نازدار ناشنا بن و سوودی لی وهرگرن .

که هه ستام به وهرگترانی کتیبی پزیشکیتی پیغه مبهری نازدار ﷺ، دوو کتیبم لایبو، یه که میان کتیبی پزیشکیتی پیغه مبهری به (تخریج) کردنی ماموستا (محمد محمد تامر) و، دووه میس به (تخریج) کردنی (أبو عبدالرحمن عادل بن سعد)، بویه بۆ (تخریج) کردن سوودم له هه ردوو کتیبه که وهرگرتوه . پاشان براتان وهکو تیکرای مرقایه تی له کهم و کوپی به دهرنی یه و، له وانه یه من کهم و کوپیم زیاتر بیت، سه ره پای شهوش له هیچ کهسی ناشرمه وه ده لیم من له بوازی پزیشکایه تی و پوهه ک ناسیدا وهکو هه موو خه لکم و هیچ له وان زیاتر نی یه، به لام له زمانی عه ره بیدا سوپاست به خوا باشم، بویه دهستم دایه وهرگترانی ئەم کتیبه، بۆ وینه و زانیاری له سهر شه و پوهه کانه ی له کتیبه که دا هاتوون، سوووم له ئینته پنیّت و کتیبه کان بینیه وه، که هه رشتیکیشم وهرگرتبی ناماژهم به سه رچاوه که ی داوه بۆ زیاتر دلنایای جه ماوه ری خه لک و، شه و که سانه ی ده یانه وی زیاتر بزائن، چه زیشم به وه یه هه رکهس هه له یه کی بهرچاوه کت با له ینگای کتیبخانه ی نارینه وه ناگادارم بکاته وه .

نوری هه مه وه ند

پینجویّن : ۲۰۱۲

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ، وَنُسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ، فَلَا هَادِيَ لَهُ. وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. أَرْسَلَهُ بَشِيرًا وَنَذِيرًا، وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ يَازِنُهُ وَسَرَاجًا مَنِيرًا.

پاشان : ئەمە کتیبی (الطوب النبوي) یە دانراوی پێشەوای بەناویاتگ (شمس الدین ابن القيم) ه _ پەحمەتی خوای لیبیت _ ، دانەر هەولێ داوێ کتیبەکی پێنمایەکانی پێغەمبەری خوا ﷺ لەخۆ بگریت سەبارەت بە پاراستنی جەستە ی مرقف لە نەخۆشی و دەردەکان . زانراویشە مەبەستی سەرەکی و بنەڕەتی لە ئاینی ئیسلام بونیادنانی پوچیی جەستە ی مرقفو بەرزکردنەوێتی بۆ ئاسۆی پاک و تەندروستان ، لەگەڵ ئەوەشدا ئەم شەریعەتە جەستە ی مرقف و پاراستنی پشت گۆی نەخستوو ، لەبەر ئەوەی جەستە ھۆکارە بۆ ھەستانی مرقف بە سەپاندنە شەریعەکان و نوێکردنەوێ ناوە دانکردنەوێ گەرمی و پزیشکی ، تا موسلمان لە ئاینەکەیدا بەھێزی و لە جەستەشیدا بەھێز بێ ، لەم بارەو پێغەمبەری خوا ﷺ فرمویەتی : ((الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ ، وَفِي كُلِّ خَيْرٍ ، احْرِصْ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ ، وَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ وَلَا تَعْجَزْ)) رَوَاهُ مُسْلِمٌ فِي (الصَّحِيحِ) ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ بْنِ أَبِي شَيْبَةَ .

واتە : ((بەلای خوای تەلاوێ بپوادی بەھێز لە بپوادی لاواز خێردارتێر و خۆشەویستێر ، بەلام ھەردوکیشیان خێریان تێداوە ، کۆشش بکە بۆ بەدەستھێنانی ئەوەی سوودی بۆت ھەیە ، پشت بەخوا ببەستە ، بیتوانای مەنویە)) .

دواى شهوش ، نيمه دهبينين شهو پينمايانهئى كه پيويست كراوه بو پاراستنى جهستهئى مرؤف له قورئان و ، سونهئى پيغه مبهردا _ على صاحبها افضل الصلاة والسلام _ پهرش ويلاو بوتهوه .

هر كه سئى شه كتيبه پيرۆزه بخوينتهوه بهلگهئى سهلميتهئى شهوهئى له نيودا بهرچاو دهكهوئيت ، بهلگو له سهرهتاوه تا كرتاكهئى شهوه دهبينيت . شهمش له كهوره ترينى شهو بهلگهكانهيه كه ههستاوه به پوچكردنهوهئى پيلانى كه سه پهقاوى و دلپيسهكان بهرامبهربه ئيسلام و نهويستارنى شهريعهتهكهئى و بانگهشهكارانى شهوهئى كه گوايه ئيسلام تهها برتيه له كومه ليك پيوره سمي خواپهرستى و هيج پهيوه نديهكى بهزيانهوه نئى يه ، شائى كه خراپه شهو بريارهئى كه دهيدهن ، خوائى تعالى دهفرمئيت : ﴿ يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴾ [التوبة : ٣٢] واته : ﴿ يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ ﴾ دهيانهويئ پووناكى (ئاينئى) خوا بكورئيننهوه ﴿ بِأَفْوَاهِهِمْ ﴾ بهفووى دهميان ﴿ وَيَأْبَى اللَّهُ ﴾ وه خوانايهويئ ﴿ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ ﴾ بيجهكه له پووناكى خوى تهولو بكات و سهركهويئ ﴿ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴾ ههچه ند بيباوه پان پتيان ناخوش بي^(١)

محمد محمد تامر

ماموستاى ياريددهدر له كۆليجى (دار العلوم)

ژیانی پیشه‌وای به‌ناویانگ (ابن القيم الجوزیه) _ ده‌مه‌تی خوای لیبیت _
 ناوی و ده‌چه‌له‌کی و له‌دایک بوونی :

(محمد) ی کوپی (أبي بكر) ی کوپی (سعد الزرعي) به چونکه ده‌گه‌پیت‌هوه بۆ شاری (اززع) و ، پاشان دیمه‌شق : (أبو عبدالله شمس الدين) یشی پی ده‌گوتریت . خوای لی پازی بیت له گه‌وره‌ترینی زانایان بو ، هه‌روه‌ها بابیشی که سه‌ره‌رشتیارو چاودی (الجوزیه) بو ، که خویندنگایه‌ک بو له دیمه‌شق ، بۆیه به (ابن القيم الجوزیه) ناسرا ، واته کوپه‌که‌ی سه‌ره‌رشتیاری خویندنگه‌ی (الجوزیه) . له هه‌وتی مانگی (صفر) ی سالی شه‌ش سه‌ه‌و نه‌ه‌ه‌و یه‌کی کۆچی چاوی به‌دوینا هه‌له‌یتناوه .

مامۆستاو فیكراری گه‌وره‌ی _ که به‌دریژای ژیانی ده‌ستی پێوه گرت و لێی جیا‌نه‌بۆه _
 شیخ و زانای دره‌وشاوه (تقي الدين ابن تيمية) بو .

مامۆستا که‌ی کاری تیکرد به‌گه‌وره‌ترین کاتیکردن ، بۆیه له‌سه‌ر مه‌نه‌جه‌که‌ی ده‌چوو ، پێگه‌که‌ی نه‌ویشی په‌ی‌په‌وه ده‌کرد کاتی درێه لاده‌ران له‌ ناین ده‌جه‌نگا ، هۆکاریکی گه‌وره‌ش بوو بۆ بلاوکردنه‌وه‌ی زانستی (ابن تيمية) به‌و کتیبه‌ چاکه قبولکراوانه‌ی داینا‌بوو ، به‌لام زۆر جار پێچه‌وانه‌ی نه‌وی په‌ی‌په‌وه ده‌کرد نه‌گه‌ر هه‌قی بۆ ده‌رکه‌وتایه‌و به‌لگه‌ی بۆ پوون بوایه‌ته‌وه .

خویندکارانی زۆرن ، له‌وانه : (عبدالله) ی کوپی ، (ابن کثیر) ی خاوه‌نی ته‌فسیری به‌ناویانگ ، پیشه‌واو زانا (عبدالرحمن) ی کوپی (رجب البغدادي الحنبلي) خاوه‌نی کتیبی طبقات الحنابلة) ، (ابن عبدالهادي) ، (شمس الدين محمد) ی کوپی (عبدالقادر النابلسي) .

كتیبه دانراوه‌كانی :

(ابن القيم الجوزية) _ په‌حمه‌تی‌خوای لیبیت _ دیوانیکی زانیاری زیندوو بوو ، خاوه‌نی بیرویاروه‌پی خوی بوو که‌ه‌زی به‌بلاو‌کردنه‌وه‌ی ده‌کرد ، له‌پیناو‌سوود‌گه‌یانندن به‌موسلمانان کاری ده‌کرد ، بویه‌ته‌ماش‌ده‌که‌ین کتیبیکی زوری دان‌اوه .

پیشه‌وا (ابن حجر العسقلاني) ده‌ریاره‌ی (ابن القيم الجوزية) له‌کتیپی (الدرر الكامنة) دا‌فه‌رموویه‌تی : له‌دانراوه‌کانیدا به‌حه‌وسه‌له‌بوو ، نه‌وپه‌پی توانای خوی بۆ پوون‌کردنه‌وه به‌کارده‌هینا ، بویه‌زور‌دریژه‌ی به‌گوفتاره‌کانی ده‌دا ، به‌هره‌و‌توانایه‌کی به‌هیزی هه‌بوو ، به‌رده‌وام ورته‌ورتي (نندن) به‌ده‌ور‌ووشه‌کانیدا ده‌کردو‌سه‌ری ده‌خست و ده‌یسه‌لمان و به‌لگه‌ی بۆ ده‌هینایه‌وه .

پیشه‌وا (الشوكاني) یش‌فه‌رموویه‌تی : چاکی په‌فتارو‌ده‌ستکاری و تام و چیژژکی زیادی هه‌یه ، وه‌شیوازیکي چاک و جوانی ده‌رپرینی گوفتاری هه‌یه ، که‌زوری‌دانه‌رانی‌تر‌له‌و‌بواره‌دا‌بی‌توانا‌بوون ، به‌جۆرک‌نه‌قل و ژیری ناشقی گوفتاره‌کانی ده‌بن و ، بیروه‌و‌شیش مه‌یلی ده‌که‌ن و ، دلانیش‌خۆشی‌ده‌وی ، به‌زوری به‌به‌لگه‌ی سه‌لمینه‌ر‌نه‌بی‌پشت‌به‌شتی‌تر‌نابه‌ستی ، هه‌ندی‌جارو‌به‌ده‌گه‌ن مه‌یلی لای نه‌و‌پیاوه‌په‌ده‌کات که‌له‌سه‌ری‌په‌روه‌ده‌بووه ، به‌لام‌ناویریت به‌لگه‌ی سه‌لمینه‌ر‌دوور‌بخاته‌وه به‌هه‌ندی لیک‌دانه‌وه‌هه‌لگرتنی‌سارد‌وه‌کو‌نه‌وه‌ی که‌سانی‌تر‌ده‌یکه‌ن ، به‌لکو‌پشت‌به‌سه‌رچاوه‌و‌به‌لگه‌ده‌به‌ستی‌له‌و‌بواره‌دا ، له‌زوری‌دانراوه‌کانیدا‌داده‌روه‌ی و میان‌په‌وی‌پیا‌ده‌کات ، له‌که‌ل به‌لگه‌دا‌ده‌سو‌په‌ته‌وه‌بۆ‌هه‌ر‌کوی سو‌پایه‌وه‌و ، پشت‌به‌قه‌ی‌ده‌ماوده‌م و ده‌لین‌نابه‌ستیت ، نه‌که‌ر‌له‌تو‌ژینه‌وه‌یه‌ک‌دا‌هه‌موو‌گوفتاره‌کان‌وه‌ر‌گریت و دریژه‌به‌په‌راویژه‌کانی‌بدات‌زانشتیک‌باس‌ده‌کات‌که‌سانی‌تر‌باسیان‌نه‌کردی ، قسانیک‌باس‌ده‌کات‌که‌ده‌بی‌به‌هوی‌شادومان‌بوونی‌سینگی‌نه‌و‌که‌سانه‌ی‌ئاره‌زومه‌ندن‌په‌پاوه‌په‌کانیان‌وه‌ر‌گیریت .

(ابن القيم) _ ردهمده تي خواي ليبييت _ كتيبينيكي زوري داناوه ومكو :

- ١ _ تهذيب سنن أبي داود وإيضاح علله ومشكلاته ٢ _ طريق الهجرتين وياب السعادتين ٣ _ مدارك السالكين بين منازل ﴿إياك نعبد وإياك نستعين﴾ وهو شرح كتاب منازل السائرين
- لشيخ الإسلام الأنصاري ٤ _ كتاب عقد محكم الأحباء ، بين الكلم الطيب والعمل الصالح
- المرفوع الى رب السماء ٥ _ أخبار النساء ٦ _ علم البيان ٧ _ شفاء العليل في القضاء والقدر
- ٨ _ شرح أسماء الكتاب العزيز ٩ _ زاد المسافرين الى منازل السعدهاء في هدي خاتم الأنبياء
- ١٠ _ جلاء الأفهام في ذكر الصلاة والسلام على خير الأنام ١١ _ بيان الاستدلال على بطلان
- اشتراط محلل السباق والنضال ١٢ _ نقد المنقول ، والمحك المميز بين المردود والمقبول ١٣ _
- بدائع الفوائد ١٤ _ الشافية الكافية في الانتصار للفرق الناجية ، وهي القصيدة النونية في السنة
- حس ثلاث آلاف بيت ١٥ _ الصواعق المنزلة على الجهمية والمعتلة ١٦ _ حادي الأرواح الى بلاد
- الأفراح ١٧ _ نزهة المشتاقين وروضة المحبين ١٨ _ الداء والدواء ١٩ _ تحفة الودود في أحكام
- المولود ٢٠ _ مفتاح دار السعادة ، ومنشور لواء أهل العلم والإرادة ٢١ _ اجتماع الجيوش
- الإسلامية على غزو فرق الجهمية ٢٢ _ رفع اليدين في الصلاة ٢٣ _ نكاح المحرم ٢٤ _ تفضيل
- مكة على المدينة ٢٥ _ فضل العلم ٢٦ _ عدة الصابرين ٢٧ _ جوابات عابدي الصلبان وأن
- ماهم عليه دين الشيطان ٢٨ _ كتاب الكبائر ٢٩ _ كشف الغطاء عن حكم سماع الغناء ٣٠ _
- معاني الأدوات والحروف ٣١ _ الرسالة الشافية في أسرار المعونتين ٣٢ _ اقتضاء الصراط
- المستقيم في مخالفة أصحاب الجحيم ٣٣ _ إغاثة اللهفان في حكم طلاق الغضبان ٣٤ _ حكم
- تارك الصلاة ٣٥ _ نور المؤمن وحياته ٣٦ _ حكم إغمام هلال رمضان ٣٧ _ التحرير في ما
- يحل ويحرم من لباس الحرير ٣٨ _ بطلان الكيمياء من أربعين وجهاً ٣٩ _ الفرق بين الخلعة
- والمعبة ، ومناظرة الخليل لقومه ٤٠ _ الكلم الطيب والعمل الصالح ٤١ _ الفتح القدسي ٤٢ _
- المسائل الطرابلسية ٤٣ _ أعلام الموقعين عن رب العالمين ٤٤ _ التحفة المكية ٤٥ _ أمثال
- القرآن ٤٦ _ تفسير الفاتحة ٤٧ _ الرسالة التبوكية ٤٨ _ إيمان القرآن ٤٩ _ شرح الأسماء
- الحسنى ٥٠ _ الفروسية الشرعية ٥١ _ الطرق الحكيمة في السياسة الشرعية ٥٢ _ كتاب الروح

٥٣ _ إغاثة اللفان من مصائد الشيطان ٥٤ _ اقتضاء الذكر بحصول الخير ودفع الشر ٥٥ _
 روضة المحبين و نزهة المشتاقين ٥٦ _ تفسير أسماء القرآن ٥٧ _ الجواب الكافي عن ثمرة
 الدعاء ٥٨ _ التبيان في مسائل القرآن ٥٩ _ زاد المعاد في هدي خير العباد ٦٠ _ المنار المنيف
 في الصحيح والضعيف .

مردنه‌كه‌ی : _ خوای لی پازی بیټ _ کاتی نوژی عیشای شهوی پینج شه‌مه‌ی ،
 سیازده‌ی ماتگی په‌جه‌بی سالی حوت سه‌دو په‌نجاو یه‌کی کچی مریوه .

پزیشکیتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ

کۆمه‌لێک له پینومایه‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوامان ﷺ بۆ باسکراوه له هه‌موو بواره‌کانی غه‌زاو
 پیشکه‌وتن و به‌پێوه‌بردنی کار و فرمانه‌کانی و چۆنیه‌تی به‌پێخستنی نێردراوه‌کانیی و سریه‌کان
 و نامه‌کانیدا ، هه‌روه‌ها ئه‌و نووسراوانه‌ی بۆ پادشاو جیگه‌ره‌کانیان ده‌ینوو سی .

ئیمه‌ش لیڤه‌دا هه‌مان پێڤه‌و ده‌گرینه به‌رو چهند به‌شیکى به‌سوود له پینومایه‌کانی
 دیکه‌ی له بوارى پزیشکیتیدا باس ده‌کین ، که خۆی پى تيمارده‌کردو ، بۆ خه‌لکى تریشى
 وه‌سف ده‌کرد ، گرنگترین ئه‌و حیکمه‌تانه‌ش که تیايدا به‌ده‌خینه‌پوو ، که‌وا ئه‌قلی زۆریه‌ی
 پزیشکان بى‌ توانان پێى بگن ، چونکه پزیشکیتی ئه‌وان له چاو پزیشکیتی پیغه‌مبه‌ری خوادا
 به‌ هاوشیوه‌ی پزیشکیتی په‌ککه‌وتوانه له چاو پزیشکیتی ئه‌واندا ، بۆیه داواى یارمه‌تی له
 خوای په‌روه‌رگار ده‌کین هێزو توانامان پێبه‌خشیت و ده‌لێین :

نه‌خۆشى دوو جوړه : نه‌خۆشى دلان و ، نه‌خۆشى جه‌سته‌کان . هه‌ردووکیشیان له
 قورئاندا باسکراون .

نه خۆشی دلانیش دوو جوړه : نه خۆشی ناپاکی و گومان و ، نه خۆشی نارەزوو گومراپی ، هه‌ربوکیشیان له قورئاندا ن . خواى تعالى سه‌بارهت به نه‌خۆشی ناپاکی هه‌رموویه‌تى : ﴿ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا ﴾ [البقرة : ١٠] واته : ﴿ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ ﴾ له دلياندا نه‌خۆشی (ناپاکی) هه‌یه ﴿ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا ﴾ خواش نه‌خۆشیه‌كه‌ى زۆرترکردن (به هاتنى قورئان)^(١) ، هه‌روه‌ها خواى تعالى ده‌فه‌رمیت : ﴿ وَلَيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ﴾ [المدثر : ٣١] واته : ﴿ وَلَيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ ﴾ تا بلێن نه‌وانه‌ى كه نه‌خۆشی (ناپاکی)يان له دلايه ﴿ وَالْكَافِرُونَ ﴾ وه بى‌بپرواكان ﴿ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ﴾ خوا چى مه‌به‌سته به‌م ژماره‌یه كه له غه‌یبیدا وه‌ك مه‌سه‌ل وایه^(٢) .

هه‌روه‌ها خواى تعالى له راستى نه‌وانه‌ى بۆ حوكم پێکردنى قورئان و سوونه‌ت بانگ کران ، به‌لام به‌ قایلنه‌بوون و به‌ پوو وه‌رگێران وه‌لامیان دایه‌وه هه‌رموویه‌تى : ﴿ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ * وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ * أَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ ، بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴾ [النور : ٤٨ - ٥٠] واته : ﴿ وَإِذَا دُعُوا ﴾ كاتى بانگ بکړین ﴿ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ﴾ بۆ لای (شه‌ریعه‌تى) خواو پیغه‌مبه‌ر ﷺ ﴿ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ﴾ بۆ نه‌وه‌ى حوكم بکات له نێوانیاندا ﴿ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴾ په‌کسه‌ر کومه‌لێك له‌وانه پوو وه‌رده‌گێرن . ﴿ وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ ﴾ به‌لام نه‌گه‌ر له (حوکمدانه‌كه‌دا) حه‌قه‌كه بۆ نه‌وان بیټ ﴿ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴾ دین بۆ لای (حوکمه‌كه) به‌وپه‌رى ملکه‌چى یه‌وه . ﴿ أَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ ﴾ ئایا دله‌کانیان نه‌خۆشى تێدایه ﴿ أَمْ ارْتَابُوا ﴾ یا له گوماندا بوون ﴿ أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ ﴾ یان ده‌ترسن

٢ - مه‌لا محمد مه‌لا صالح ، پوخته‌ى ته‌فسیری قورئان .

٣ - مه‌لا محمد مه‌لا صالح ، پوخته‌ى ته‌فسیری قورئان .

خولو پیغه مبه ره که ی ﷺ سته میان لی بکن ﴿بَلْ أُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (نه خیر هیچ له وانه نی یه) به لکو نه وانه هه ر خویان سته مکارن^(۴) ، ئا نه مه نه خووشی ناپاکی و بوودلی گومانه .

هه روه ها خوای تعالی سه بارهت به نه خووشی هه ولو ئاره زوو فهرموویه تی : ﴿يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ﴾ [الأحزاب : ۳۲] واته : ﴿يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ﴾ ئه ی ژنانی پیغه مبه ره ﷺ ﴿لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ﴾ ئیه وه ک هیچ یه که له ئافره تانی دیکه نین ﴿إِنِ اتَّقَيْتُنَّ﴾ ئه گه ر خوتان بپارێزن وله خوا بترسن ﴿فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ﴾ که واته به خه مزه و نازه وه قسه مه که ن (وه ک ئافره تانی رهوشت نزم) ﴿فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ﴾ نه وه کو نه وه ی که دلی نه خووشه (دهرون نزمه) نیازی خراپ بکات^(۵) ، ئا نه مه نه خووشی هه ولو ئاره زوو دلوین پیسی یه .

به شیک : سه بارهت به نه خووشیه کانی جهسته

سه بارهت به نه خووشی جهسته یی ، خوای تعالی فهرموویه تی : ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ﴾ [الفتح : ۱۷] ، [النور : ۶۱] واته : ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ﴾ بۆ کوێر گونا نه یه (به شداری جیهاد نه کات) ﴿وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ﴾ بۆ شه لیش گونا نه یه ﴿وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ﴾ هه روه ها بۆ نه خووشیش گونا نه یه^(۶) . خوای گه وره نه خووشی جهسته یی له باسه کانی چه ج و پۆژوو و ده ستنوێژدا باسکر بووه ، له بهر نه یئیه کی سه رسو پمێن که گه وره یی قورئانت بۆ پوون ده کاته وه ، ئه مه ش به سه بۆ نه وانه ی لی ئیده گن و به ئه قلیش په سه ندی ده که ن بۆ نه وه ی پتوئیستیان به شتی تر نه بیئت ، چونکه مه به سه کانی پزشکیتی جهسته یی سی شته : پاراستنی ته ندروستی ، خو

۴ _ مه لا محمد مه لا صالح ، بوخته ی ته فسیری قورئان .

۵ _ مه لا محمد مه لا صالح ، بوخته ی ته فسیری قورئان .

۶ _ مه لا محمد مه لا صالح ، بوخته ی ته فسیری قورئان .

پاریزی له شتی زیانکار ، هه لهینانه وهو کردنه دهره وهی ماده خراپ بووه کان . خوی تعالی
 ئه م سى بنه مایه له م سى شوینهی قورتاندا باس دهکات ، له ئایه تی پۆژوودا ده فهرمیت : ﴿ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ﴾ [البقرة : ۱۸۴] واته : ﴿ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا ﴾ جا هه ر كه سىك له ئیوه نه خوش بوو ﴿ أَوْ عَلَى سَفَرٍ ﴾ یا له سه فهدا بوو (وه به پۆژووه بوو) ﴿ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ﴾ نه وه پیویسته به نه ندازه ی نه و پۆژانه ی (به پۆژووه نه بووه) قه زای بکاته وه له پۆژانی تردا^(۷) ، لیژهدا پى دلو به نه خوش پۆژوو بشکینیت “ به به هانه ی نه خوشیه كه وه ، ههروه ها به پێیواریش بۆ پاراستنی نه ندروستی و هیزی نه وه كو پۆژوو لاینبه ریت له سه فهدا كه دا كه جموو جۆلێكى زۆری تیدا كۆده بیته وه ، نه و چابوگی و چالاکیه ی پیویستی دهکات ، چونكه نه بوونی خۆراکی پیویست بۆ نه وه ی جیگه ی نه و خۆراكانه ی شیی بۆته وه بگریته وه ، هیزی مرۆف كه م دهکاته وه لاواز ده بیست ، بۆیه پى دلو به پێیوار پۆژوو بشکینیت بۆ پاراستنی نه ندروستی و هیزی به رامبه ر به وانه ی لاوازی ده که ن.

له ئایه تی هه جیشدا خوی تعالی فهرموویه تی : ﴿ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٌ أَوْ تَصَدَّقَ أَوْ نُكَّ ﴾ [البقرة : ۱۹۶] واته : ﴿ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا ﴾ ئینجا هه ر كامێك له ئیوه نه خوش بوو ﴿ أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ ﴾ یان ئازاریك له سه ریدا بوو ﴿ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ ﴾ (نه گه سه ری تاشی) بریتی یه ك بدات كه پۆژووی (سى پۆژه) ﴿ أَوْ صَدَقَةٌ أَوْ تَصَدَّقَ ﴾ یان خیرێك یان قوریانیه ك بکات^(۸) ، لیژهدا پى دلو به نه خوش و ، نه و كه سه ی سه ری هه ر ئازاریکی پى گه شتبیست ، وه كو نه سپی ، یا ئالووشی و خوراندن ، یا هه ر شتیکی تر ، له ئیجرامدا سه ری بتاشیت بۆ کردنه دهره وه ی نه و بۆخ و هه لماته كه خراپه ی كه ئازاری له سه ریدا دروست کردبوو ، به لرگ به ستن (احتقان) له ژێر پرچیدا ، چونكه كه

۷ - مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورتان .

۸ - مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورتان .

سه‌ری تاشی ، کونیله‌کان ده‌کرینه‌وهو ، نه‌و بۆخ و هه‌لماتکه ده‌چنه ده‌ره‌وه ، بۆیه نه‌م جوړه‌ی ده‌رهاویشتنه تینکرای ده‌هاویشتنه‌کانی تری له سه‌ر (قیاس) ده‌کریت که گیربوونی له جه‌سته‌دا نازار به‌مرؤف ده‌گه‌یه‌نیت .

نه‌و شتانه‌ش که گیربوونی و پیش‌گیرکردنی نازارده‌رن ده‌شته‌ن : خوین نه‌گه‌ره‌ژی و جولا ، (منی) ناوی نۆرینه نه‌گه‌ر ناره‌زووی هه‌ستا ، میز ، پیسی ، با ، پشانه‌وه ، پژمین ، نووستن ، برسیتی ، تینووپوون . هه‌ریه‌کیکیش له‌م ده‌شته نه‌گه‌ر گیردرا ، ده‌بی به‌هۆکاری دروستبوونی نه‌خۆشیه‌ک له نه‌خۆشیه‌کان .

خوای تعالی ووشیاری کردینه‌ته‌وه به‌کردنه ده‌ره‌وه‌ی نزمترینان ، که بریتی یه له بۆخ و هه‌لماتکی لرگ به‌ستوو (المحققن) له سه‌ردا بۆ کردنه ده‌ره‌وه‌ی له‌وه سه‌خترو دژوارتر ، نه‌مه‌ش ریازی قورئانه : ووشیاری ده‌دا به‌نزمترین له سه‌رگه‌وره‌ترین .

به‌لام پارێزکردن : خوای تعالی له ئایه‌تی ده‌ستنویژدا فرمویه‌تی : ﴿ وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا ﴾ [النساء : ٤٣] [المائدة : ٦] واته : ﴿ وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ ﴾ وه نه‌گه‌ر نه‌خۆش بوون ﴿ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ ﴾ یان له سه‌فردا بوون ﴿ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ ﴾ یان که سیکتان هاته‌وه له شوینی پیوستی سه‌رناو ﴿ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ ﴾ یان جووت بوون (یا پیستان به‌ریه‌ک کهوت) له گه‌ل خیزانه‌کاناندا ﴿ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً ﴾ و ئاو‌تان ده‌ست نه‌کهوت ﴿ فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا ﴾ نه‌و ته‌یموم بکه‌ن به‌خۆلێکی پاک^(١) ، خوای تعالی پێی داوه به‌نه‌خۆش له ئاو لادات بۆ به‌کارهێنانی خۆلێکی پاک وه‌کو پارێزکردنێک نه‌وه‌کو جه‌سته‌ی شتیکی نازارده‌ری به‌رکه‌وێت ، نه‌مه‌ش ووشیاردانێکه به‌خۆپارێزی له هه‌موو زیانکاریک زیانی پێگه‌یه‌نیت نیه‌وه‌کی بیت یان ده‌ره‌کی ، خوای په‌روه‌ردگار پێنوینی به‌نده‌کانی کردووه بۆ شیوه‌کانی

تیمارگری و ، کۆزانی دهستوره کانی و ، ئیمهش لیره دا پرنیشانده ریه کانی پیغه مبهری خوا ﷺ له م باره وه باس دهکین و ، پوونی دهکینه وه که پرنیشانده ریه کانی له م باره وه تهواترین پابه رکاریه .

پزشکیتی دلان :

ئه م جوړه سپێرداوه به پیغه مبهران _ صلوات الله وسلامه عليهم _ هیچ پێگایه کی کاریگریش به دینه کراوه بۆ به دهستکه وتنی ته نهها له پێگه ئه وانه وه نه بیته و له سه دهستی ئه وانه وه نه بیته ، چونکه چاکیتی دلان له وه دایه خواکه ی ، دروستکاری ، ناوه جوانه کانی ، سیفه ته به رزه کانی ، کرده وه کانی ، حوکه کانی بناسیت ، کارتیکراوی په زابوون و خواسته کانی په روه ردکاری بیته ، خۆدوورخه روه بیته له قه دهغه کراو و بق لیبووه کانی به ، بۆیه دلش هه رگیز ته ندروستی و ژیانیکی باشی نابیت ته نهها به په یوه ندیه کی به تینی ئه وانه وه نه بیته ، هیچ پێوازیکی وه رگرتنیشی نی به ته نهها له لایه ن پیغه مبهران وه نه بیته ، گومانیش نابریته ته ندروستی دلان به دهست به یتریت به بی په تیره وکردن و وه دووکه وتنیان به ته واوی ، بۆیه زۆر به هه له دا چوون ئه و که سانه ی واگومان ده بن که ته ندروستی دلان به دهست ده هیتریت به بی شوینکه وتنی پیغه مبهران ، له راستیدا هه رکه سیش گومانی وابیت ئه و له ژیان و بۆچونیکێ ئاژه لێی هه وا ئاره زووی خۆیه وه دهوانیت ، بۆیه ده بی بزانی ته ندروستی و هیزی دلان و ، ته ندروستی و هیزی ژیان له وانه به دوور نی به ، هه رکه سیکیش توانای جیاوازیکردنی نیوان ئه مه و ئه مه ی نه بیته ، با بگری بۆ ژانی دلی ، چونکه له مرده وانه ، با بگری بۆ پووناکی و نووری دلی ، چونکه له ده ریای تاریکی و گوماییدا نقووم بووه .

پیشه کی دانه

به شیک : سه بارهت به جوره گانی پزشکیته جهسته

پزشکیته جهسته : دوو جوره :

به کهم : جوریکه خوی تعالی هه موو زینده واری له سه به دیهیناوه مرؤف و ئازهل ، ئەم جوره پیویستی به چاره سهری پزشک نی به ، وهکو چاره سهرکردنی برسیتی ، تینویهتی ، سه رما ، ماندویهتی به دژکاره کانیه وه نه وهی لایانده بات .

دووهم : نه وهی پیویستی به بیرو تیوردیوونه وه ده بیئت ، وهکو به رگریاری نه خۆشیه ویکچووه کان (المتشابهة) که له میزاجدا پهیدا ده بن ، به جوریک له میانه یی ده بیاته دهره وه ، بۆ گهرمی ، یا بۆ ساردی ، یا بۆ ووشکیتی ، یا بۆ ته پیتی ، یا بۆ پیکهاتنیک له دووان له وانه ی سه ره وه ، ئەمهش دوو جوره : مادی ، یا چۆنیهتی (کیفیة) ، مه به ستیشم یا به تیپژانی ماده ده یه که ده بیئت ، یا به پهیدا بوونی چۆنیهتی که ، جیاوازی نیوانیشیان نه وه یه که نه خۆشی به چۆنیهتی که کان پاش نه مانی نه ماددانه ی که به دیهیناوان دروست ده بیئت ، بۆیه ماده ده کانیان نامینیت و ، شوینه واره کانیان به چۆنیهتی که له میزاجدا ده میتیتته وه .

نه خۆشیه کانی ماده دهش هۆکاره کانی له گهل خۆیدا به یارمهتی درژیوونه وهی ده دات ، بۆیه نه گهر هۆکاری نه خۆشی به که له گهل خۆیدا بیئت ، پیویسته به کهم جار ته ماشای هۆکار بکریت ، دووهم نه خۆشیه که ، سی یه میش : دهرمانه که ی . به لام نه خۆشیه نه ندامیه کان (الالیه) نه وانه که نه ندامه که له پووخساری خۆی ده باته دهره وه ، یا له شیوه دا ، یا بۆشایی (تجویف) ، یا پێره ویک ، یا زبری ، یا لووسی ، یا ژماره یه که ، یا ئیسکیت ، یا باریک ، ئەم نه ندامانه نه گهر هۆگری به کتر بوون و جهسته یان پیکهتتا نه وا به هۆگر بوونیان ده گوتریت په یووه ستبوون و ، دهرچوونیش له باری میانه یی به جیا بوونه وهی

په یوه سنبوون ناوده بریت ، به لام نه خوشی به گشتیه کان تیکرای نه خوشی به ویکچووه کان و نه دامیه کان ده گریتوه .

نه خوشی به ویکچووه کانیش : ئه وانن که میزاج له میانه یی ده به نه دهره وه ، ئه م چوونه دهره وه یهش به نه خوشی ناوده بریت دواي ئه وه ی که زیانیکی هه سته پیکراو به کردار ده گه یه نن .

ئهمه ش هه شت جۆره : چواری ساده ، چواری پیکهاتوو ، چواره ساده که : ساردو ، گرم و ، تهرو ، ووشکه . چواره پیکهاتوو کهش : گرمی تهرو ، گرمی ووشک و ، ساردی تهرو ، ساردی ووشکه ، ئهمه ش یا به تیزرانی ماده یه که ده بییت ، یا به بی تیزرانی ماده ، به لام نه گه نه خوشی به که نازاری به کردار نه گه یاند ئه و چوونه دهره وه که له میانه یی به تهنه دوستی ناوده بریت .

باره کانی جهسته :

جهسته ش سی باری هه یه : باریکی ئاسایی و ، باریکی دهرچوو له ئاسایی و ، باریکی نیوهندی ههردووکیان :

یه کهم : به م باره جهسته تهنه دوست ده بییت .

دووه م : به م باره جهسته نه خوش ده بییت .

باری سی یه میش : نیوهندی ههردوو باره که ی پيشووه ، چونکه دژ ناگواستریته وه بۆ دژه که ی ته نها به نیوهندی که نه بییت ، هۆکاری دهرچوونی جهسته ش له سروشتی خۆی ، یا له تیز خۆیه وه ده بییت ، چونکه پیکهاتوو له گرم و ساردو ، تهرو ووشک ، یا له دهره وه ده بییت ، چونکه ئه وه ی له دهره وه تووشی ده بییت پیده چیت سازگاری له شی بییت یا

سازگاری نه بیټ ، نه و زیانهش به مرؤف دهگات پیدهچیت له خراببوونی میزاجهوه بیټ که له میانهیی دهردهچیت ، یا به هژی خراببوونی نهنامهوه دهبیټ یا به هژی لاوازیوونی هیزهکانهوه دهبیټ ، یا نه و گیانانای هه لگرتوون ، نه مهش دهگه پیتهوه بۆ زیادبوونی میانهیی و کهمی زیادبوونی ، یا کورتی میانهیی و نه بوونی کورتی ، یا جوی بوونهوه و جووتبوونی میانهیی ، یا کشان و کرژیوونی میانهیی ، یا چوونه دهرهوهی جهستهی هه لگری بارو شیوهیه که له بارو شیوههکهی خوی به جوریک له میانهیی بییاته دهرهوه .

بۆیه پزشکی شارهزا : تهها که سیکه هه لدهستیت به جویکردنهوهی نهوانهیی که کۆبوونهوهیان زیان به مرؤف دهگهیه نیت ، یا هه لدهستیت به کۆکردنهوهی نهوانهیی که جویکردنهوهیان زیان به مرؤف دهگهیه نیت ، یا هه لدهستیت به که مکردنهوهی نهوهی که زیادبوونی زیان به مرؤف دهگهیه نیت ، یا زیادکردنی نهوهی که که مبوونی زیان به مرؤف دهگهیه نیت ، به و جوره تهندروستی و ونبوو دههینیتهوه ، یا تهندروستی به شیوه و چهشن (الشکل و الشبه) دهپاریزیت و به دژو پیچهوانهش که موکوپیهکانی لادهبات ، یا دهری دههینیت ، یا به پاریزکردن هه لدهستیت به لابردنی به جوریک به ریهستی پوودانی بکات ، هه موو نهمانهش له ریتنمویهکانی پیغه مبهری خوادا ﷺ به شیوهیهکی چاکه رهوهی ساریزکاری به کلاکه رهوه دههینیت به هیزو تواناو چاکه و یارمهتیدانی خوی پهروهردگار .

به شیک : سه باره تا به ریگه کانی پیغه مبهری خوا ﷺ له چاره سه رکردنداو فه رمان پییگردنی :

پیغه مبهری خوا ﷺ ریگه کانی چاره سه رکردنی له خودی خۆیدا به کارده هیناو ، فه رمانی به کارهینانی به ئەو کەس و کارو هاوه لانه شی ده کرد که تووشی نه خوشیه ک بوویوون ، به لām له باس و خواسی ژیاخی خۆی و هاوه لانی شیدا نه هاتوو ه ئەو دەرمانه ئاویتانه به کاری پێتن که به (اقربادین) ناسراوه ، به لکو زۆریه ی دەرمانه کانیان به تاکه کان بوو ، پیده چیت هندی ماده ی یارمه تیده ریشیان تیکه ل به دەرمانه تاکه کان بکردایه ، یا هندی ماده ی تر له تیزیه که ی که م بکاته وه ، ئەمەش پزشکیتی باوی نه ته وه کانه به جیاوازی په گه زه کانی عه رب و تورک و ، خه لکی بیابان سه راپا ، له پاستیدا پۆم و یونانیه کان سه رقالبوون به دەرمانه ئاویته کانه وه ، به لām زۆریه ی پزشکیتی هند به دەرمانه تاکه کانه .

پزیشکان ریکه وتووویوون سه باره تا به وه ی هه رکات توانرا چاره سه ر به خۆراک بکریت وازی لینا هینریت و ناگۆردریت به دەرمان ، هه رکاتیش توانرا به ساده چاره سه ر بکریت وازی لینا هینریت و ناگۆردریت به ئاویته کان .

گوتووایه : هه ر نه خوشیه ک توانرا به خوارده مهنی و پارێزکردن لابریت ، هه ول نادریت به دەرمانه کان لابریت گوتووایه : پیویسته پزیشک هۆگری فه رماندان به نه خوش نه بیته که هه موو کاتیک دەرمان بخواته وه ، چونکه دەرمان نه گه ر نه خوشیه ک له جه سته دا به دینه کات ئەوا شی ده کاته وه وه لیده وه شیتنی . یا نه گه ر دەرمانه که نه خوشیه کی به دیکردو له بارو گونجاوی نه بوو ، یا نه خوشیه کی به دیکرد له بارو گونجاوی بوو به لām بری له نه خوشیه که زیاتر بوو ، یا چۆنیه تیه که ی ، ئەوا ده سته وداوینی ته ندروستی ده گریته و ، ده شیتوینیت .

پزیشکه به ئەزمونەکان پزیشکییان بە تاکەکانە بە زۆری ، کە ئەمانەش بەکێکن لە سێ دەستهکە ی پزیشکیی .

بۆ سەلماندنی ئەوەش دەگوترێت دەرمانەکان لە پەرگەزی خۆراکەکانە ، بۆیە ئەو نۆمەت و تایەفە ی کە زۆریە ی خۆراکیان بە تاکەکانە ، نەخۆشیەکانیان زۆرکەمەر ، پزیشکییتیشیان بە تاکەکانە ، بەلام دانیشتوانی شارەکان ئەوانە ی خۆراکە ئاوێتەکانیان بەسەردا زالە ، پیوستیان بە دەرمانە ئاوێتەکانە ، بە هۆکاری ئەوەی نەخۆشیەکانیان ئاوێتە یە ، دەرمانە ئاوێتەکانیان بۆ بەسووترە ، نەخۆشیەکانی دانیشتوانی بیابان تاکە ، بۆیە دەرمانە تاکەکان بەسە بۆ چارەسەرکردنیان . ئەمەش سەلماندنیکە بە گوێزە ی پزیشکساز ی .

فەزڵ و چاکیی پزیشکیی پیغەمبەری خوا ﷺ بە سەر پزیشکایەتی پزیشکەکاندا :

ئێمەش دەلێین : لێرهدا شتێکی تردیته پێشەوەر ، کەوا بەراوردی پزیشکیی پزیشکان بە پزیشکیی پیغەمبەر وەک بەراوردی پزیشکیی هەندی لە صوفیەکانە کە شارەزایان لە پزیشکییدا نی یە و بەسالچوانە بە پزیشکیی پزیشکان ، ئەمەش بەپوونی دانی پێدانراوە لە لایەن لێهاتووان و پێشەواکانیانەو ، چونکە سەبارەت بەو زانستە پزیشکییە ی هەیانە هەندیکیان دەلێن : (قیاس) ه . هەندیکی تریشیان دەلێن : ئەزموون و تاقیکردنەوەرە . هەندیکیان دەلێن : نینگاو بۆهاتنە ، خەوینیە ، پە ی پێردنێکی راستە . هەندیکیان دەلێن : زۆریە ی لە پەرەتاری ئازەلانیوە وەرگیراوە ، وەک ئەوەی دەبینن پشیلەکان ئەگەر ژەهردارەکان بخۆن دەچنە لای چراکەر ، زەیتە کە لە دەمیدا هەڵدەسوێنی و پاشان فری دەدا ، هەرەها بینراوە مارەکان کانتیک لە کونەکانی زەمین دینه دەرەوەر ، چاوەکانیان کوێر بوو دەچیتە لای گەڵاکانی پازیانەو چاوەکانی بە سەردادەهییت ، هەرەها زانراوە باندەکان ئاوی دەریا بە زۆری دەخۆنەوەرە کاتی بێزاربووندلو ، چەندین نمونە ی تریش کە لە بنەماکانی پزیشکییدا باسکراوە .

به لّام نه مه و هاوشیوه کانی له چ ئاستیکی نه و سروشه دان که خوای پهروه ردگار بۆ پیغه مبه ره که ی نارویه تی سه باره ت به هه موو نه وانه ی به سوو دو زهره رداریشه بۆی ، بۆیه به لورودی پزشکی تیان به و سروشه وه کو به لورودی زانه سته کانی نه وانه به وه ی پیغه مبه ران هیناویانه ، به لکو ئیره دهرمانگه لیکی چاره سه رکاری تیدایه که چه ندین نه خوشی چاره سه ر ده کات که نه قل و ژیری گه وهرترین پزشکیان پئی نه گه شتووه و ، زانست و نه زموون و تاقیکردنه وه (قیاس) هکانیشیان پئی نه گه شتووه ، لییره دا دهرمانه دلی و ، پوجیه کانی تیدایه ، سه ره پای به هیزی بیروباوه رو دل و ، په شت نه ستورکردن به خولو ، پشت به ستن به خولو ، خۆهاویشتن و خۆشکانه وه له پیش دهستی خوای پهروه ردگار دلو ، مل که چکردن بۆ خوای تعالی و ، خیروچاکه داری و ، نزاکردن و ، په شیمان بوونه وه له تاوانه کان و ، دلوای لیخۆشبوون له خوای تعالی و ، چاکه داری به رامبه ر به به دیهینراوان و ، به هانه وه چوونی لیقه و ماوو ، لابردنی خه م و خه فتی په ست و ناره چه تبووه کانی تیدایه ، نه م دهرمانانه له لایه ن تیکرپای نه ته وه کانه وه به جیاوازی ناین و پریازه کانیانه وه تاقیکراوه ته وه ، بۆشیان دهرکه وتوو که کاریگه ره کی به تینیان له چاکبوونه ودا هیه که نه زانست و ، نه نه تاقیکردنه وه ، نه (قیاس) ی زانانترینی پزشکیان پئی نه گه شتووه .

ئیمه و که سانی تریش له مانه مان رۆر به کارهیناو ، بینیشمان کرده وانیکی کاریگه ری نه وتۆی هیه که هیچ دهرمانیکی ههستی پئی ناگات ، به لکو دهرمانه ههستی ههستی کان له ئاستیدا وه کو پله ی دهرمانی صوفیه ناشاره زاکانی لیدیت به لای پزشکیانه وه ، نه مهش پیکه وتووی یاسای خواوهنده و لئی به دهر نی یه ، به لّام هۆکاره کان جۆراوجۆرن ، چونکه دل هه رکات په یوه ندبوو به خوای جیهانیانه وه ، به جوانی تیکه لی نه خوشی و دهرمانه که ی بوو ، نه گه ر پیکه ری سروشت و هه لسووپنه ری ئاره زووی لیدیت نه و چه ندین دهرمانی تری ده بیت به دهر له و دهرمانانه ی که دلانی دوورکه وتوو پوو وه رگپ له خوای تعالوه پتووستیان پتیه تی و ده چیژن ، زانراویشه که پۆج هه رکات به هیزیوو ، نه فس و سپوشتی مروفیش به هیزیوو نه و هاوکاری یه کتر ده بن بۆ لادانی نه خوشیه که و به زاندنی . ئیتر چۆن نکۆلی بکریت له و

كهسانه‌ی كه _ نه‌فس و سروشتی له‌شیان به‌هیز بووه‌و ، دلخۆش بووه به نزیكی له‌خوای چاره‌سهرده‌ریه‌وه‌و ، شادومانه به‌خواكه‌ی و ، خۆشیی ده‌وی و ، چێژ له‌یادکردنه‌وه‌ی وهرده‌گری و ، هه‌موو هیژو توهانه‌كانی بۆ خواكه‌ی ئاراسته‌کردوه‌و ، بۆ نه‌وی كۆكردۆته‌وه‌و ، دلوای كۆمه‌ك خواستن به‌ته‌نها له‌خواكه‌ی ده‌كات و ، پشتی پێ ده‌به‌ستێ _ هه‌موو ئه‌مانه له‌گه‌وره‌ترین ده‌رمانه‌كان و چاره‌سهره‌كان بێت و ئه‌م هیژه گه‌وره‌یه‌ هۆكاری لادانی نه‌خۆشیه‌كه‌ی بێت به‌ته‌واوی ، بۆیه هه‌یچ كه‌سێك نكۆڵی له‌مه‌ ناكات جگه له‌ نه‌فامترینی كه‌سانێك ، كه‌ ئه‌ستوورترین په‌رده‌یان به‌سه‌ر چاودا دراوه‌و ، ناپاكترین نه‌فسیان هه‌یه‌و ، زۆر دوریشن له‌ حه‌قیقه‌تی مرقا‌یه‌تیه‌وه ، دواتریش _ إِنْ شَاءَ اللَّهُ _ ئه‌و هۆكاره‌ باس ده‌كه‌ین كه‌ به‌ هۆیه‌وه‌ خۆیندنی سوره‌تی (الفاتحة) نه‌خۆشی پێوه‌دان و گه‌ستنه‌كه‌ی له‌ كه‌سی گه‌ستراو لابرد كاتی و هه‌كو نووشته به‌سه‌ریدا خۆیندرا ، تا هه‌ستا و هه‌كو ئه‌وه‌ی هه‌یچ نه‌خۆشی و ئازاریكی نه‌بێت .

ئه‌مه‌ش دوو جۆری پزیشكیتی پێغه‌مبه‌ره ﷺ ، ئێمه‌ش به‌یارمه‌تی خوای تعالی له‌سه‌ر هه‌ردووکیان ده‌دوین به‌گوێره‌ی هیژو توانا ، پاده‌و بپری زانسته‌كه‌شمان كۆرتیه‌و ، زانیاریشمان زۆر په‌رش و بڵاوه‌كه‌مه‌و ، كه‌لۆپه‌لیشمان تێكه‌ڵ و پێكه‌ڵه ، به‌لام دلوای پێ به‌خشین له‌و زاته‌ ده‌كه‌ین كه‌ هه‌موو خیرێكی به‌ده‌ستیه‌و ، له‌چاكه‌شی وهرده‌گیرین ، فإنه‌ العزیز الوهاب.

به شیک : سه بارت بهو فەرموودانهی که هانی تیمارکردن و به ستنه وهی هۆ به مایه ی هۆوه دهمدن :

روی مسلم فی صحیحہ : من حدیث أبي الزبير عن جابر بن عبد الله عن النبي ﷺ أنه قال : ((لكل داء دواء ، فإذا أصيبَ دَوَاءُ الدَّاءِ ، برا يأذن الله عزوجل))^(۱۰) .

واته نيامی (مسلم) له (صحیح) هکهیدا : له (أبي الزبير) هوه له (جابر) ی کورپی (عبدالله) وه ده گێڕێته وه که وا پیغه مبه ری خوا ﷺ فەرمووی : ((بۆ هەر نه خۆشیه ک ده رمان و چاره سه رێک هیه ، بۆیه هه رکات ده رمانه که نه خۆشیه که ی پێکا ، به ئیزنی خوای _ عزوجل _ چاک ده بێته وه)) .

وفي الصحيحين : عن عطاء ، عن أبي هريرة قال : قال رسول الله ﷺ : ((ما أنزل الله من داء إلا أنزل له شفاء))^(۱۱) .

واته له (الصحيحين) دا هاتوه : له (عطاء) هوه له (أبي هريرة) هوه فەرموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فەرمووی : ((خوای گه وره هەر نه خۆشیه کی دابه زاندبێ مه گه ر (إلا) چاره سه ره کشتی دابه زاندوه)) .

۱۰ _ صحیح : أخرجه أحمد (۳۳۵/۳) ، ومسلم (۲۱/۷) عن عبد ربه بن سعيد عن أبي الزبير عن جابر فذكره مرفوعاً .

۱۱ _ صحیح : أخرجه البخاري (۱۵۸/۷) ، وابن ماجه (۲۴۲۹) ، عن أبي أحمد الزبيري قال : حدثنا عمر بن سعيد بن أبي حسين ، قال : حدثني عطاء بن أبي رباح عن أبي خزيمة مرفوعاً . ولم أجده في صحيح مسلم . ولعل عزوه للصحيحين وهم من المصنف .

وفي مسند الإمام أحمد : من حديث زياد بن علاقة عن أسامة بن شريك ، قال : كنتُ عند النبي ﷺ ، وجاءت الأعرابُ ، فقالوا : يا رسول الله ائْتَدَاوِي ؟ فقال : نَعَمْ يا عبادَ الله تَدَاوُوا ، فَإِنَّ اللهَ عَزَّوَجَلَّ لم يَضَعْ دَاءً إِلَّا وَضَعَ لَهُ شِفَاءً غيرَ داءٍ واحدٍ ، قالوا : ما هو ؟ قال : الْهَرَمُ . وفي لفظ : إِنَّ اللهَ لم يُنْزِلْ دَاءً إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً ، عَلِمَهُ مَنْ عَلِمَهُ وَجَهِلَهُ مَنْ جَهِلَهُ^(١٢) .

واته نيمامي (أحمد) له (المسند) دا : له (زياد) ی کوی (علاقة) هوه له (أسامة) ی کوی (شريك) هوه ده گيريتته وه وهرموويه تی : له خزمه تی پیغه مبهری خوادا بوم ﷺ كه ده شته كيه كان هاتنه خزمه تی و ، گوتيان : نه ی پیغه مبهری خوا تايا خویمان تیماريكه ين ؟ نه ويش فهرمووی : به لئ نه ی بهنده كانی خوا خوْتان تیماريكن ، چونكه خوی _ عزوجل _ هه نه خوْشيه کی دانا بیئت چاره سه ره كه شی داناوه جگه له یك نه خوْشی ، گوتيان : نه وه چی یه ؟ نه ويش فهرمووی : پیربوون . له بیژده یه کی تریشدا : خوی گه وه هه نه خوْشيه کی دابه زانديبت مه گه ر چاره سه ره كه شی دابه زاندوه ، هه ركه س زانديبتی ده يزانی و هه ركه سيش نه يزانيبت نایزانی .

وفي المسند : من حديث ابن مسعود يرفعه : إِنَّ اللهَ عَزَّوَجَلَّ لم يُنْزِلْ دَاءً إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً ، عَلِمَهُ مَنْ عَلِمَهُ ، وَجَهِلَهُ مَنْ جَهِلَهُ^(١٣) .

واته له (المسند) دا : له (ابن مسعود) هوه له پیغه مبهری خواوه ﷺ فهرموويه تی : خوی _ عزوجل _ هه نه خوْشيه کی دابه زانديبت مه گه ر (إِلَّا) چاره سه ره كه شی دابه زاندوه ، هه ركه س زانديبتی ده يزانی و هه ركه سيش نه يزانيبت نایزانی .

١٢ _ صحيح : أخرجه الحميدي (٨٢٤) ، وأحمد (٢٧٨/٤) ، وأبو داود (٢٨٥٥) ، وابن ماجه (٢٤٣٦) والترمذي (٢٠٢٨) ، كلهم عن زياد بن علاقة عن أسامة بن شريك فذكره .

١٣ _ صحيح : أخرجه الحميدي (٩٠) ، وأحمد (٣٧٧/١) ، وأبو داود (٤٤٦ ، ٤٤٣ ، ٤٥٣) ، وابن ماجه (٢٤٢٨) كلهم من طريق عطاء بن السائب عن أبي عبد الرحمن عبد الله بن حبيب ، فذكره عن ابن مسعود مرفوعاً .

وفي المسند والسنن : عن أبي خزيمة ، قال : قلت : يا رسول الله أرايت رُقِيَّ نَسْتَرُفِيهَا ، وبِوَاءٍ تَدُلُّونِي بِهِ ، وَثِقَاءَ نَتَقِيهَا ، هل تَرُدُّ مِنْ قَدَرِ اللَّهِ شَيْئاً ؟ فقال : هي من قَدَرِ اللَّهِ ^(١٤) .

واته له (المسند) و (السنن) دا ها تووه : له (أبي خزيمة) هوه ، فهرموويه تی : گوتم : نهی پیغه مبهری خوا چ ده لئی دهریاره ی نووشته گه لیک ده یخوینین بۆ چاکبوونه وه مان و ، دهرمانیک خۆمانی پی تیمارده کهین و ، پاریزگاریه که خۆمانی پی ده پاریزین ، ئایا شتیک له قهدهرو چاره نووسی خوا ده که پینیتته وه ؟ نهویش فهرمووی : نهوش له قهدهرو چاره نووسی خوای گوره وه یه .

مانای فهرمایشتی پیغه مبهری خوا ﷺ ((لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءٌ)):

ئهم فهرموودانه جیگیربوونی هۆو مایه ی هۆو ، ههروه ها پوچکردنه وه ی گوفتاری نهو کسانه ی نکۆلی لیده که ن ده سه لمینیت ، ده گونجیت فهرمایشتی پیغه مبهری خوا ﷺ : بۆ هه ره نه خۆشیه که دهرمان و چاره سه ریک هیه ، بۆ گشتی بیت و هه موو نه خۆشیه کهوشنده کانیش بگریته وه ، سه ره پای نهو نه خۆشیانه ش که پزیشک بیتوانایه له چاکبوونه ویدا ، ده شی خوای _ عزوجل _ دهرمانگه لیک بۆ دانابیت چاره سه ری بکات ، به لام زانی نه وه ی له مرقایه تی په نهان کردبیت و ، هیچ پێگه یه کی پێگه شتنی بۆ دانه نابیت ، چونکه مرقه هیچ زانستیک نی یه به ده ره له وه ی خوای گه وه فیری کردوه ، بۆیه پیغه مبهری خوا ﷺ چاکبوونه وه ی نه خۆشی به ستوه به پێکه وتبوونی دهرمان به نه خۆشیه که ، هه موو به دیه پترلوه کانی خوای گه وه ره ش دژیک هیه و ، هه ره نه خۆشیه کیش مژه دهرمانیک هیه بپی چاره سه ره ده گریت ، بۆیه پیغه مبهری خوا ﷺ چاکبوونه وه ی به ستوه به سازیاربوونی نه خۆشی به دهرمانه که وه ، لیته دا بوونی دهرمان و سازیاربوونی

١٤ _ أخرجه أحمد (٤٢١/٣) ، وابن ماجه (٢٤٣٧) ، والترمذي (٢٠٦٥) ، (٢١٤٨) کلهم عن الزهري عن

ابن أبي خزيمة ، عن أبيه فذكره . قال الترمذي : هذا حديث حسن صحيح ، وضعفه الشيخ الألباني .

پێکهوه هاوکار دهبن له چاکبوونهوه دا ، چونکه دهرمان ههرکات پلهی نهخۆشیهکهی تیپه پێراند له چۆنیه تیدا ، یا بپری دهرمانه که له پتویست زۆرتر بوو ، نهخۆشیه که دهگوازیتوه بۆ نهخۆشیهکی تر ، ههرکاتیش بپری دهرمانه که له نهخۆشیه که که متربوو بهشی بهرگری ئهو نهخۆشیه ناکات و ، لێره دا چاره سه ره کهش کورتی دههێنێ ، ههرکاتیش که سی چاره سه رکار پێکهوتی دهرمانه کهی نهکرد ، یا دهرمانه که نهخۆشیه کهی به چاکی نه پێکا ، چاکبوونهوه پوونادات ، ههرکات زهمانی ش گونجای ئهو دهرمانه نهبوو ، که لک و سوودی نابێت ، ههرکات جهسته ش قبولی دهرمانه که نهکات ، یا هیز بیتوانایی له هه لگرتنی دهرمانه که دا ، یا له ویدا کۆسپ و ته گه ره یه ک هه بی که پیشگری له کاری گه ری دهرمانه که بکات ، چاکبوونهوه پوونادات له بهر پوونه دانی پێکهوتبوونی تهواو له نیتوان دهرمان و نهخۆشیه که دا ، ههرکاتیش پێکهوتبوونی تهواو له نیتوان دهرمان و نهخۆشیدا پوویدا ، ئهوا به دلنایی چاکبوونهوهی تهواو به ئیزنی خوای گه وره دیته دی ، ئه مه ش چاکترینی دوو تیگه یشتنه له فرموده که .

دوومیش : دهگونجیت لهو فرموده گشتیانه بیت که بۆ مه بهستی تایبته به کار بیت ، چونکه ئه وهی دهچیتته چوارچێوهی بیژهی فرموده که وه چهنده هاو چهنده ها ئه وهندهی ئهوانه یه که له دهره وهیدایه ، ئه مه ش له تیکرایی زمانه کاندای به کارهاتوو ، بۆیه مه بهستی فرموده کهش بهم جوړه ده بیت : خوای گه وره هه ره نهخۆشیهکی دانابیت قبولی چاکبوونهوه بکات مه گه ر دهرمان و چاره سه ریشی بۆ داناوه ، بۆیه لێره دا ئهو نهخۆشیانهی قبولی دهرمان و چاره سه ر ناکات لیتی به دهر ده بیت ، ئه مه ش به هاوشیوهی فرمایشتی خوای گه وره یه سه باره ت به با توونده که که به سه ر قه ومه کهی (عاد) دا زالی کرد فرمووی : ﴿ تَدْمَرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا ﴾ [الأحقاف : ۲۵] واته : به فرمانی په ره ر دگاری هه موو شتی ده پۆخینی (۱۵) ، واته هه موو شتی گونجای تیکشکان بیت و ، بای توندیش توانای تیکشکانی ئه وهی هه بی .

ههركهس به ووردی تیروانی به دیهینانی دژهكان بکات له م جیهانه داو ، به رگریکردنی ههندیکیان به رامبه به ههندیکی تریان و ، لابردنی ههندیکیان به ههندیکی تریان و ، زالکردنی ههندیکیان به سه ههندیکی تریاندا ، تهوای توانای پهروهردگارو ، دانایی و ، کارزانی و کارچاکی تهوای نهوهی دروستی کردوهو ، تاکبونهوهی له پهروهردگاریتی و ، به کیتی و ، زالبوونی ، به تهوای بۆی پوون دهبیتهوه ، به دهه له خوای گهورهش هه مووشتیک دژو پیشگریکی هه به ، ههروهه پئویستی به هیچ به دیهینارویک نی به و ، هه مووشتیکیش پئویستی پییه تی .

له فهرمووده (صحیح) هکاندا فهران دراوه به خۆتیمارکردن و ، خۆتیمارکردنیش دژیه پشتبهستن نی به ، وهکو چۆن لابردنی برستی و ، تینویه تی و ، گهرما و ، سه رما به دژهکانیان دژیه پشتبهستنی تیدا نی به ، به لگو حهقیقه تی به کتابهرستی تهواو نابیت تهنها به به کارهینانی هۆکان نه بیته که خوای گهوره دایناون وهکو پئویستیه کی شهرعی و چاره نووسی بۆ گه یشتن به مایه ی هۆکان ، بۆیه کارنه کردن به هۆکان خودی پشتبهستن له که دار دهکات ، وهکو چۆن فهران و حیکمه ته که شی له که دار دهکات و ، لاوازیشی دهکات چونکه نهو که سه ی کار به هۆکان ناکات ، واگومان ده بات نه گه رواز له هۆکان بهینیت ، پشتبهستنه که ی به هیتر ده بی ، به لام لیتره دا ده بی بزانی نه گه ر به که مته رخه مبه وه هۆکان به کار نه هیتریت نهوا ده بیته به پیچه وانه کاری پشتبهستن که حهقیقه ته که ی پشت نهستورکردنی دله به خوای گهوره بۆ به دهستهینانی به رژه وهندیه کانی بهنده له دین و دینیایداو ، لابردنی نهوهی نازاری پیده گه یه نیت له دین و دنیادا ، به لام له گه ل نه وه شدا ده بی خۆی پشت نهستور بکات به به کارهینانی هۆکان ، به پیچه وانه وه نهو که سه حیکمه ت و شهرع له کار ده خات ، بۆیه پئویسته بهنده کانی خوا که مته رخه می خۆیان به پشت بهستن دانه نین و ، پشت بهستنی خۆشیان به که مته رخه می دانه نین .

ههروهه وه لامله وهی ئه و که سانه شی تێدایه که نۆگۆلی له تیمارکردن ده که ن و ، ده لێن : نه گهر چاکبوونه وه له نه خۆشیه کان خۆای تعالی نووسی بیتی ، ئه و خۆ تیمارکردن هیچ سوودیکی نی یه و هر خۆی چاک ده بێته وه ، نه گهر خۆای تعالی چاکبوونه وه شی له نه خۆشیه کان نه نویسی بیتی ، ئه و دیسان خۆ تیمارکردن هیچ سوودیکی نابێت . سه ره پای نه وه ش ، نه خۆشیه که به قه ده ری خۆای تعالی پوویدا وه ، قه ده ری خۆای په ره ردگاریش نوورناخریته وه و لانا بری ، لێره دا شایانی باسکردنه بگوتری بێت ئه م پرسیاره بوو که ده شته کیه کان له پێغه مبه ری خویان ﷺ پرسی . به لām ده بی ناگاداری به ها وه له به ریزه کان ، زۆر زانا و شاره زان به خۆای تعالی و دانایی و سیفات هکانی بۆیه ئه وان خا وه نی ئه و پرسیاره نه بوون ، پێغه مبه ری خواش ﷺ وه لāmی ده شته کیه کان دایه وه به و ئاسته ی که بویه هۆی سا پێژی بونی دلیان سه به رت به پرسیاره که یان و ، فره مو ی : ئه م ده رمان و نووشته و خۆپاریزه ش به قه ده ری خۆای په ره ردگار ، بۆیه هیچ شتی که له قه ده رو چاره نووسی خۆای تعالی نه چۆته ده ره وه ، به لکو قه ده رو چاره نووسی خۆای تعالی به قه ده رو چاره نووسی لاده بری ، ههروهه کرداری دوورخستنه وه که ش دیسان به قه ده رو چاره نووسی خۆای په ره ردگار . بۆیه لێره دا ده گینه ئه و نه جامه ی که به هیچ شیوه یه ناتوانین له قه ده رو چاره نووسی خۆای تعالی بچینه ده ره وه ، نمونه ی نه وه ش به هاوشیوه ی لایه نی قه ده ری برستی و ، تینویه تی و ، گرمی و ، ساردیه به دژه کانیان ، به هاوشیوه ی دوورخستنه وه ی قه ده ری دوژمه نه به تیکۆشان ، بۆیه ته ماشا ده که یه ته موو شتی که به قه ده رو چاره نووسی خۆای په ره ردگار : لابه رو ، لادرا و ، لادانی ش .

به خا وه نی ئه و پرسیاره ده گوتری بێت : قسه کانت نه وه ت به سه ردا ده سه پیتی که چیر هۆیه که له هۆکان به کار نه هیتی بۆ ئه وه ی سوو که لگیکی پی فره اهام بکه یه ، یا زیانیکی پی لابه ریت ، چونکه سوو زیانی ش نه گهر خۆای تعالی نووسی بیتی و ته قیدی کردی بیتی ، هه ر پوو ده دات و ، نه گهر نه شینووسی بیتی و ته قیدی نه کردی بیتی ئه و هیچ پێگه یه که به دینا کریتی بۆ پوودانی ، دیسان لێره دا ده توانی بگوتری قسه کانی ئه و که سه وێران بوونی دین و بونی و ،

خراپوونی جیهانی تێدایه و ، هیچ که سێکیش نهو قسانه نالێت جگه لهو که سانهی دیا نهوێت
خۆیان له ناستی هه قدا گێل بکه و ، لێ یاخی بن ، بۆیه باسی قه ده ر ده که ن بۆ نه وه ی
بیانو و به لگهی _ که سی له سه ره ق _ له سه ره خۆی نوور خاته وه ، قسه کانی نه ویش وه کو
گوفتاری بیباوه په کان بوو که ده یانگووت : ﴿لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا﴾ [الأنعام :
۱۴۸] واته : نه گهر خوا بیویستایه ئێمه و باو و پاپیرانمان هاو په شمان (بۆ خوا) دانه ده نا (۱۶)
، ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا﴾ [النحل : ۲۵] واته : ﴿وَلَوْ
شَاءَ اللَّهُ﴾ نه گهر خوا بیویستایه ﴿مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ بێجگه نهو (خوا) هیچ
شتیکمان نه ده په رست ﴿نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا﴾ نه ئێمه و نه باو و پاپیرانمان (۱۷) ، بیباوه پان نه مه یان
گرووت بۆ نه وه ی به ره لهستی به لگهی خوای تعالی بکه و له سه ره خۆیانی نوور خه نه وه .

بۆ وه لآمدانه وه ی که سی پر سیار کاری پێشوو دیسان ده گووتریت : به شیکێ سی به م ماوه
باست نه کر بووه ، بریتیه له وه ی که خوای تعالی بهو هۆیه وه ئاوه هاو ئاوه های نووسی و
ته قدیری کرد بۆیه نه گهر هۆکه به کار بێتیت مایه ی هۆکه (الْمُسَبَّب) دیته ئاراو وه پووه دات
، نه گهر ئاوه هاشت نه کرد نه و پوونادات .

له کاتیکی شدا گووتی : نه گهر خوای تعالی هۆی بۆ نووسی بێتیم و ته قدیری کرد بێت ،
نه نجامی ده ده م و ، نه گهر ته قدیریشی نه کرد بێت له توانامدا نابێت نه نجامی به ده م .

پێی ده گووتریت : ئایا تو ئهم بیانووه له بنده که ت ، له کو په که ت ، له کرێکاره که ت
قبول ده که ی نه گهر تو فه رمانی کاریکت پێ کرد ، یا قه ده غه ت کر بو نه ویش نهو بیانووه ی بۆ
هێنا بته وه ؟ ، نه گهر قبولت بوو ، نه و سه ر نه نشت و لۆمه ی نهو که سانه مه که که سه ره پێچی
فه رمانه کانت ده که ن ، یا ماله که ت ده بن ، یا به دلوین پیسی تاوانبارت ده که ن ، یا مافه کانت

۱۶ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

۱۷ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

پیشیل ده‌که‌ن ، ئه‌گه‌ر قبولیشت نه‌بوو ، ئه‌ی باشه چۆن له تۆ قبول بکریت کاتیک به‌و بیانوانه مافه‌کانی خوای په‌روه‌ر دگه‌ر له سه‌رخۆت لاده‌به‌ی . له (اثر) یکی ئیسرائیلیدا باسکراوه که (ابراهیم الخلیل) فه‌رمووی : ئه‌ی په‌روه‌ر دگه‌ر نه‌خۆشی له کێوه‌یه ؟ فه‌رمووی : له منه‌وه‌یه . فه‌رمووی : ئه‌ی ده‌رمان و چاره‌سه‌ری له کێوه‌یه ؟ فه‌رمووی : له منه‌وه‌یه . فه‌رمووی : که‌وابوو ئه‌م پزیشکه چی یه ؟ فه‌رمووی : پیاویکه له گه‌ل ده‌ستیدا ده‌رمان و چاره‌سه‌ره‌که ده‌نێرم .

پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که ده‌فه‌رمی‌ت : بۆ هه‌ر نه‌خۆشیه‌ک چاره‌سه‌رو ده‌رمانیک هه‌یه ، ئه‌م فه‌رمایشته‌ی ده‌بی‌ت به‌ هۆی به‌هێزی‌بوونی نه‌فسی نه‌خۆش و پزیشک و ، هانی‌شیان ده‌دات بۆ داواکردنی ئه‌و ده‌رمانه‌و گه‌رمان به‌ دوایدا ، چونکه نه‌فسی نه‌خۆش ئه‌گه‌ر هه‌ستی به‌وه کرد که نه‌خۆشیه‌که‌ی ده‌رمانیک هه‌یه‌و لایده‌بات ، ئه‌وا دایشی به‌ هیواوه په‌یوه‌ست ده‌بی‌ت و ، تینی نا‌ئومێدیشی سارد ده‌بی‌ته‌وه‌و ، ده‌روازه‌ی هیوای بۆ ده‌کری‌ته‌وه ، هه‌رکاتیش نه‌فسی به‌هێز بوو تینی سروشتیی ناخیشی پاده‌په‌رێت و ، ده‌بی‌ت به‌ هۆکاریکی چالاک بۆ به‌هێزی‌بوونی گیانی زیاری و نه‌فسانی و سروشتی و ، هه‌رکاتیش ئه‌م پۆخانه به‌هێز بوو ، ده‌بی‌ت به‌ هۆی چالاک‌بوونی ئه‌و هیزانه‌ی هه‌لیانده‌گری‌ت و ، ئیتر نه‌خۆشیه‌که ده‌به‌زینێت و دووری ده‌خاته‌وه ، هه‌روه‌ها پزیشکی‌ش ئه‌گه‌ر هه‌ستی به‌وه کرد ئه‌م نه‌خۆشیه‌ ده‌رمانیک هه‌یه ئه‌وا ئه‌و هه‌سته‌ی خۆی یارمه‌تی ده‌دات بۆ ئه‌وه‌ی داوای بکات و به‌ دوایدا بگه‌رێت . نه‌خۆشی جه‌سته‌ش هاوتای نه‌خۆشیه‌کانی دڵانه ، که خوای تعالی بۆ دڵ هه‌ر نه‌خۆشیه‌کی دانابێت ئه‌وا چاره‌سه‌ریه‌کی‌شی بۆ داناهه‌ به‌ دژه‌کی ، بۆیه ئه‌گه‌ر که‌سی هه‌لگری نه‌خۆشیه‌که پیتی زانی و به‌کاره‌یه‌ناو ، رێکه‌وتی نه‌خۆشی دلی بوو ، به‌ ئیزنی خوای تعالی چاکی ده‌کاته‌وه .

به شیک : سه بارهت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ له خوپاریزی به رامبه به
 زورخواردن و ، خواردنی زیاد له نه ندازهی پیویست و نهو یاسایه ی که پیویسته
 ره چاو بگریت له خواردن و خواردنه ودا :

في المسند وغيره : عنه ﷺ انه قال : ((ما ملأ آدمي وعاء شراً من بطنه ، بحسب ابن آدم
 لقيمات يقمن صلبه ، فإن كان لأبد فاعلاً ، قُتِلَ لَطْعَمِهِ ، وَتُكِلَ لِشَرَابِهِ ، وَتُكِلَ لِنَفْسِهِ))^(۸۸)

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فرموی : ((ناده می هیچ نووره که یه کی پر نه کردوه له سک
 خراپتر بیت ، چەند پاروویه که به سه بۆ نه وهی ناده م پشتی پی راست بکاته وه ، به لام نه گەر
 حەزی به خۆراکی زیاتر بوو ، با سی یه کی سکی بۆ خواردنه منی بیت و ، سی یه کیشی بۆ
 خواردنه وهی بیت و ، سی یه کیشی به تال بیت بۆ نه وهی کرداری هه ناسه دانی ناسان بیت)) .

نه خۆشیه کان دوو جۆن : نه خۆشیگه لیکی ماددی که هۆکاره کی ده گه پیتسه وه بۆ
 زیادبوونی ماده یه کی له نه ندازه ده رچوو له جهسته دا تا نهو ئاستی زیانی به کرده وه
 سروشتیه کان له ش گه یاندوه ، که نه خۆشیه کانێ زۆرینه یه و ، هۆکاره کی ده گه پیتسه وه بۆ
 خواردنی زیادی تر پیش نه وهی خواردنی یه که م هەرس کرابیت و ، زیادبوون له ئاستی نهو
 نه ندازه یه له ش پیویستیتی و ، خواردنی خۆراکی که م سوودی ، درهنگ هەرس و ، زۆر
 خواردنی خۆراکی جیاوازی پیکهاته جۆراوجۆر ، بۆیه نه گەر مۆف سکی به م خۆراکانه پرکریو
 ، له سه ری راهات ، تووشی چه ندین نه خۆشی جۆراوجۆری ده کات ، هه ندیک لهو نه خۆشیانه

۱۸ _ صحیح : أخرجه أحمد (۴ / ۱۳۲) ، والترمذي (۲۲۸۰) ، من طريق يحيى بن جابر عن المقدم بن
 معدي كرب فذكره مرفوعاً ، وأخرجه ابن ماجه (۳۲۴۹) من طريق محمد بن حرب قال : حدثني أمي ، عن أمها
 أنها سمعت المقدم ابن معدي كرب فذكره مرفوعاً .

درهنگ نامینن و هندیگیشیان خیرا ، شایانی باسه ئەگەر مەزۆف مام ناوەندیتی پاراست لە خواردندا ، بە ئەندازەی پێویستی لەشی بە کاریهێناو ، لە چەندایەتی و چۆنایەتی خۆراک خواردندا مام ناوەند بوو ، لەش سوودو قازانجیکی زیاتری لێوەردگیریت بە بەراوردی ئەو سوودو قازانجەیی که لە خواردنی زۆر وەریدەگیریت ، پلەکانی خۆراکیش سی پلەیه :

یەکم : پلەی پێویستی .

دووەم : پلەی تێریبون .

سی یەم : پلەی زیاتری .

پێغەمبەری خوا ﷺ هەوایی پێداوین : که مەزۆف چەند پارویەکی بەسە بۆ ئەوەی پشنتی پی پاراست بکاتەو ، تووشی داڕۆخانی هێز نەبێت و ، لە گەلیشیدا لاواز نەبێت ، بەلام ئەگەر مەزۆف حەزی بە خۆراک خواردنی زیاتر هەبوو ، با لە سی یەکی سکیدا بخوات و ، سی یەکی تریشی بە جی بێلێت بۆ خواردنەو ، سی یەکی تریشی بە تال بێت بۆ ئەوەی کرداری هەناسەدانی ئاسان بێت ، ئەمە بەسوودترین شتیکی بۆ لەش و بۆ دلێش ، چونکه ئەگەر سەدا پرپوو بە خۆراک ئەوا بۆ خواردنەو تەسک دەبێتەو ، بۆیە ئەگەر خواردنەوێشی بەسەردا کرد زیاتر تەسک دەبێتەو بۆ هەناسەدان و ، ئیتر تووشی ئیش و ئازارو ماندوووبون دەبێت وەکو ئەوەی باریکی قورسی هەلگرتبێت ، جگە لەوەش مەزۆف تووشی خراپبوونی دل دەکات ، سەرپای تەمبەلی ئەندامەکانی لەش بۆ بەجێهێنانی پەرسەنەکان ، هەروەها ئەو تێریبونە دەجولێت بەرەو هەواو ئارەزووکان ، لێرەدا پوون دەبێتەو که پێکردنی سەک بە خواردنەوێتی زیان بە دل و بە لەشیش دەگەینێت ، ئەمە لە کاتیکی ئەگەر بە بەردەوامی یا بە زۆری بوو ، بەلام ئەگەر جار بە جار بوو ، ئەوا هیچی تێدانی یە ، چونکه هاوێلی بەرپێز (أبوهريرة) ئەو ئامادەبوونی خودی پێغەمبەری خوا ﷺ لە شێروێکی خواردنەو ، تا

فهرمووی : ((والذي بعثك بالحق لا أجد له مسلکاً))^(۱۹) واتە : ((سویند بهو خواپیهی که تۆی به هق ناردوه ، هیچ پێ و شوینیکی تری بۆ ناندۆزمهوه)) . هاوه لانی تریش چه ندین جار له ناماده بوونی پیغه مبهری خوادا ﷺ تاوه کو تیریوون خواردویانه .

تیریوونی زۆری له پاده به ده ریش هیزو جهستهی مرقف لاواز ده کات ، نه گهرچی سه رها سوودی پێ گه یه نیت ، له راستیدا جهستهی مرقف به هیز ده بیت به گوێرهی نهو خواردمه نهیهی قبولی ده کات ، نه ک به گوێرهی زۆریتی .

له بهر نهوهی له مرقفدا به شیکێ خاکی و ، به شیکێ ههوایی و ، به شیکێ ئاوی ههیه ، بۆیه پیغه مبهری خوا ﷺ خۆراک و خواردنه وه هه ناسه دانیشی کرد به سی به شه وه ، نه گهریش گووترا : بهرکه وتی به شی ناگری له کوێ یه ؟

ده گووتریت : نه مه مه سه له یه که پزیشکان تیایدا دواون و ، گووتویانه : له جهسته دا به شیکێ ناگری ههیه به کرداری ، که یه کێکه له پایه کان و بنچینه کانی .

به لام ناقل و ژیری پزیشکانی دیکه و که سانیکێ تریش مشتومریان له گه لدا کردوون و گووتویانه : له جهسته دا به شیکێ ناگری نی یه به کرداری و ، به لگه شیان نه مانه ی خواره وه یه :

یه که میان : سه بارهت بهو به شه ناگری یه یا ده گووتریت له بۆشایی ئاسمانه وه دابه زیووه و ، تیکه ل بهم به شه ئاویی و خاکیه بووه ، یا ده گووتریت : تیایدا پیکهات و دروست بوو ، یه کهم بۆچونیش به دوور داده نریت له دوو پۆوه : یه که میان : ناگر به سروشت بهرز ده بیته وه ، نه گهر دابه زیت ، نهوا به هۆی فشار بۆ هیته ریکه وه ده ست به دابه زین ده کات له سه نته ری

۱۹ - صحیح : أخرجه أحمد (۲ / ۵۱۵) ، والبخاری (۸ / ۶۷ ، ۱۱۹) ، والترمذی (۲۴۷۷) ، کلهم عن عمر

بن نر قال : حدثنا مجاهد عن أبي هريرة فذكر الحديث ، وهو حديث طويل .

خۆیهوه بۆ ئەم جیهانه . دووهه میس : ئەو بەشە ناگرییه که داده به زۆت ده بێ به ناچارى به
تۆپى سارده سێردا دا تێپه پ بێت که له و په پى ساردیداوه ، ئیمهش له م جیهانه دا ته ماشا
ده کهین ناگریکی گه وره به ئاوێکی که م ده کوژیته وه ، بۆیه ئەو بەشە ناگرییه بچوکانه که
ده بێ به تۆپى سارده سێردا تێپه پ بێت و له و په پى ساردیداوه ، شایسته تره به کوژانه وه .

دووه میان : نه وهیه که بگوتریت : ئالێره دا پیکهات ئەمهش زۆر دووره ، چونکه ئەو
ته نه ی که ده بێت به ئاگرو پێشتر ئاوه ها نه بوو ، پێش بوونی به ناگریش یا خاك بوو ، یا ئاو
بوو ، یا هه وا بوو له بهر سنوورداریوونی پایه کان له مانه دا ، ئەمهش که وامان داناهه بوه به
ئاگر ، خۆی له بنچینه دا تیکه ل به یه کێک له و ته نانه ی سه ره وه بوو ، په یوه ند بوو پێوه ی
، ته نیکیش که ئاگر نه بێت و تیکه ل به ته نگه لیکی گه وره بێت که ئاگر نه بێت و به شیکیش
نه بێت له و ته نه گه ورانه ، ئاماده ناییت بگوریت بۆ ئاگر چونکه له خوودی خۆیدا ئاگر نی به
و ، ته نه تیکه لاوه کانیش ساردن ، ئیتر چۆن ئاماده ده بێت بگوریت به ئاگر ؟

هه گر بلێن : نه ی بۆ ته نگه لیکی ئاگرین نی به ئەو ته نانه بگوریت و ، بیگات به ئاگر به
هۆی تیکه ل بوونیانه وه ؟

ده لێین : قسه کردن سه بارهت به ده سته وتنی ئەو ته نه ئاگرینه هه ر قسه کانی
سه روه یه .

هه گر گووتتان : ئیمه ده بینین کاتی ئاو به سه ر ماده ی (النّوَرَة)^(٢٠) کوژاوه دا ده کریت
ئاگری لێ جیا ده بێته وه ، هه گر تیشکی خۆر بهر (البَلُورَة)^(٢١) کهوت ئاگری لێ

٢٠ _ النّوَرَة : ماده ی قسه و هه ندی ماده ی تری تیکه ل ده کرێ . بۆ لایردنی توکی جه ستهش به کار دێت .
وه رگێڕ .

٢١ _ البَلُورَة : جۆره به رینیکی سپی یه و ده دره وشیته وه ، به بلوور ئاو ده بریت و ، له بهر زۆر سپێتی بریسک
ده داته وه ، پروهانه ((شرح شافیه ابن حاجب)) ، الجزم الاول ، ص ٢٢ ، وه رگێڕ .

دەردەکه ویت ، ئەگەر بەردیکمان کیشا بە ئاسنیکدا ئاگری لێ دەردەکه ویت ، هەموو ئەم ئاگرەش لە ئەنجامی تیکەلبوونەوه دروست بوو ، ئەمەش دیسان ئەوانە پوچ دەکاتەوه که لە بەشی یەکمدا جیگیرتان کرد .

بەلام کەسانی دیکە نیکۆکار گوتووایانە : ئیمە نیکۆلی ناکەین که لیکخشاندنی بەهێز دروستکاری ئاگر بیت ، وەکو ئەوەی بەردیک بە سەر ئاسنیکدا بکیشی ، یا هێزی گەرمکردنی هەتاو دروستکاری ئاگر بیت ، وەکو بلوور ، بەلام زۆر بەدوری دادەنێن ئەوە لە لەشی ئازەل و پووەکدا پووبیات ، چونکه لەشی ئازەل و پووەک ئەو لیکخشاندنە بەهێزە ی تیدا نی یە که ببیت بە هۆی دروستبوونی ئاگر ، وە ئەو ئەندازە پوون و ساف و پاک و بێگەردیەشی نی یە بگات بە ئاستی پوون و سافی بلوور ، بەشی دەرهوہشیان تیشکی خۆری بەردەکه ویت ، بەلام بەهیچ شتوہیەک ئاگر دروست ناکات ، نیتەر ئەو تیشکە ی دەگاتە بەشی ناوہوہ چون ئاگر دروست بکات ؟

پووی دووہم : لە بنچینە ی مەسەلەکەدا : پزیشکان کۆپان که شەرابی کۆنە بە سروشت لەو پەری گەرمیدایە ، مەحالیشە ئەو گەرمیە بەهۆی بەشە ئاگرینەکانەوہ بیت ، چونکه بەلای مرقوہە ماقول نی یە ئەو بەشە ئاگرینانە هەرچەند کەم بن لە بەشە ئاویەکاندا بەمێنەوہ ماوہیەکی درێژو ، نەشکوژیتەوہ که چی ئیمە تەماشای دەکەین ئاگریکی گەورە بە ئاویکی کەم دەکوژیتەوہ .

پووی سێ یەم : ئەگەر لە ئازەل و پووەکدا بەشیکی ئاگریی هەبووایە بە کرداریی ، ئەوا بەشە ئاویەکە دەیبەزاندو بە سەریدا زال دەبوو ، بەشە ئاگریەکەش دادەمرکاو دەکوژایەوہ ، چونکه زال بوونی هەندێ ماددەو توخم بە سەر هەندیکی تردا هۆکاریکی گرنگە بۆ گۆپینی سروشتی ماددە ی بەزێنراو بۆ سروشتی ماددە ی بەزێنەر ، بۆیە ئەو بەشە ئاگریە زۆر کەمە دەگۆرا بۆ سروشتی ماددە ئاویە بەزێنەرەکە که دژی ئاگرە .

پووی چوارەم : خۆای تەعالی لە قورئانە پیرۆزەکەیداو لە چەندین نایتیدا باسی خۆلقانەدنی مەرۆف دەکات ، لە هەندێ نایەتدا پێی راگەیانندوین کە لە ئاو خۆلقانەدووەتی ، لە هەندیکێ تریشدا لە خاک ، لە هەندیکێ تریشدا لە تیکەلەیهکی هەردوکیان کە قوڤە ، لە هەندیکێ تریشدا لە قورپکی ووشکەو هەبووی وەکو سۆلالت ، کاتی بەر تیشکی هەتاو با دەکەوێت ، کەچی تەنها لە نایەتیکیشدا پێی راگەیانندوین لە ناگر دروستی کردبێت ، بەلکو ئەوەی بە خاسەتی ئیبلیس دانراوە .

ثبت في صحيح مسلم : عن النبي ﷺ قال : ((خُلِقَتِ الملائكةُ من نُور ، وَخُلِقَ الجانُّ من مارِجٍ من نارِه ، وَخُلِقَ آدمُ مما وُصفَ لكم))^(٣٣)

واتە : پيغمبەرى خوا ﷺ فرمويەتى : ((پەريەكان لە نوو پوناكى خولقيتران ، جنوكەش لە بليسى ئاگرىكى بى دووكەل خولقيتران ، ئادەميش خولقيتراوه لەوہى بۆتان وەسفكراوه)) .

ئەمەش ئۆز بە پۈۋى ئاشكەراي دەكەت كە خولقېنراۋە لەو ماددەيەي خۋاي تەالي ۋەسفى دەكەت لە قورئانەكەيداۋ ھېچى تر ، بە ئام ۋەسفى بۆ نەكردۈين لە ئاگر دروستى كرىبىت ، يا لە ماددەكەيدا شىتەك لە ئاگر ھەبىت .

پهوی پېنجەم : ئەوپە پى بەلگە كانپان كە بەكارىدە ھېئەن ئەو گەرمىيە لى شى گيانە ۋە رانە كە دەپپىن ، ئەمەش لى خۇدى خۇيدا بەلگە پى بۈنى بەشە ئاگرىيە كانە ، بەلام ئەمە بەلگە نى يە ، چونكە ھۆى گەرمى لى ئاگر گشتىترە ، بۆيە جار بە جار ھۆى گەرمى ئاگرە ، جار بە جارپىش جۇلئە ۋەبە ، جار بە جارپىش تىشكەنە ۋەبە ، جار بە جارپىش گەرمىۈنى ھەۋابە ،

جار به جاریش نزیكبوونه ویه له ناگر ، كه دیسان هۆكاره كهی هه وایه كه گهرمیه كه هه لده گریت ، وه چه ندین هۆكاری دیکهش ، بۆیه مهرج نی یه گهرمی تهنها له ناگره وه بیټ .

هه وه لانی ناگر ده لێن : زانراوه نه گهر خاك و ئاو تێكه له بوون پێویستیان به گهرمیه كه بۆ نه وهی ههردوکیان پێگهیه نیټ و به باشی تێكه لێان بکات ، به پێچه وانه شه وه هه ریه كه له و مادانه به باشی تێكه له به ویترا نیټ و ، له گه لیشیدا یه كه ناگریت ، هه روه ها نه گهر تقومان فرێدایه نیو قورپه وه به جوړێك نه هه واو نه تیشکی هه تاویشی نه گاتی ، بۆگه نه ده بیټ ، بۆیه له وه به دهر نیټ ، كه ئایا له تێكه لاوه كه دا ته نیکی پێگهیه نه ری باش دروست ده بیټ به سروشت یا نه ؟ نه گهر دروست بوو ، نه وا به شه ناگریه كه یه ، نه گهر دروستیش نه بوو ، نه وا تێكه لاو به سروشتی خۆی گهرمكار نی یه ، به لكو نه گهر گهرمیش بیټ گهرمبوونه كه كاتی یه ، بۆیه نه گهر گهرمبوونه كاتیه كه نه ما ، شته كه گهرم نی یه ، نه به سروشتی خۆی و ، نه به چۆنه تیشی ، به لكو سارد ده بیټ به په های ، به لام هه ندێك له خواردنه مه نی و دهرمان به سروشت گهرم ، چونكه گه وه ریکی ناگریی تێدایه .

بۆیه نه گهر له جهسته دا به شێکی گهرمكار نه بیټ نه وه جهسته یه له و په ری ساردیدا ده بیټ ، چونكه نه گهر سروشت ساردی پێویست بکات ، هیچ یاره مه تیده رو پێگریکیشی نه بیټ ، پێویسته نه و ساردیه بگا به لووتكه ، نه گهر واش بوو چیت هه ست به ساردی ناكات ، چونكه نه و ساردیه ی پێی ده گات نه گهر له لووتكه دا بوو یه كسانی ساردیه زۆره كهی خۆی ده بیټ ، شتیش به هاو شیوه ی خۆی كارتیكراو نیټ و هیچ كاردانه وه یه کی به رامبه ر نیټ ، نه گهر به و شیوه ش بوو نه وا هه ستی پی ناكات ، نه گهر هه ستیشی پی نه كات نه وا هیچ ئازاریکی به هۆیه وه تووش نیټ ، دیسان نه گهر ساردیه كهش له ساردی له شی كه متر بوو نه وا هیچ كاردانه وه یه کی به رامبه ر نیټ ، لێره دا ده گه یه نه وه نه جامه ی كه نه گهر له له شدا به سروشت به شێکی گهرمكار نه بیټ نه وا هیچ هه ست و كاردانه وه یه کی به رامبه ر به ساردی نیټ و ، به و هۆیه شه وه هیچ ئازاریکی پی ناكات . گووتیان : له راستیدا به لگه كانی ئیوه

گوفتاری ئه و كه سانه پووج دهكاته وه كه دهلێن : به شه ئاگرینه كان له سه رباری خۆی و سروشته ئاگریه كه ی له م تێكه لاوانه دا ده مێنێته وه ، به لام ئیعه ئه وه نالێن ، به لكو ده لێن : شیوه جۆریه كه ی (صورتها النوعية) له كاتی تێك له بووندا خراب ده بێت و نامێنێت .

كه سانی تریش ده لێن : بۆ شیاو نه بێت بگوتریت : زه وی و ئاوه وا ئه گه ر تێك له بن ئه وا ئه و گه رمیه ی پێیانه ده یه نیت و تێكه لاویان ده كات گه رمی تیشکی خۆرو هه ساره كانی ترین ، پاشان تێكه لاوه كه له كاتی ته واو پێگه شتندا ئاماده ی قبولبوونی شیوه پێكه یانانه كه ده بێت به هۆی گه رمیه وه پوه كه بێت یا گیانه وه ر بێت یا كانزا بێت ، پاشان هیه چ پێگه رێكیش نی به به رامبه ر به وه ی كه ئه و تین و گه رمیه ی له تێكه لاوه كاندا به دیده كریت به هۆی خاسیه ت و هیزێكه وه بێت كه خۆی تهالی به دیده هێنیت له كاتی ئه و تێكه لاوبونه دا نه ك به هۆی به شه ئاگرینه كانه وه به كرداری ، ئیوه ش چیه ر توانای پوچكردنه وه ی ئه م ئیحه تاله تان نابیت ، چونكه كۆمه لێك له پزیشكه به رێزه كان دانیا ن به مه دا ناوه .

به لام سه باره ت به باس و خواسی هه سته كردنی له ش به سه ردی ، ده لێن : ئه مه به لگه یه كه له له شدا تین و گه رمی هه یه ، هیه چ كه سیش نی به نكۆلی له مه بكات ، به لام به لگه چیه بۆ سنورداریبوونی گه رمكردن به ئاگر به ته نها ؟ چونكه ئه گه رچی هه موو ئاگرێك گه رمكاره ، به لام مه سه له كه ئاوه ها نی به به گشتی ، به لكو پێچه وانه كه ی پاسته : هه ندی گه رمكار ئاگره .

به لام سه باره ت به و گوفتاره تان كه ده لێن شیوه ی جۆریی ئاگره كه خراب ده بێت و نامێنێت ، زۆرێك له پزیشكان كۆپان له سه ر ئه وه ی شیوه جۆریه كه ی ده مێنێته وه ، له لایه کی تریشه وه كه ده لێن شیوه جۆریه كه ی خراب ده بێت و نامێنێت گوفتاریكی پووجه و

چاکترین پزشکانتان له کتیبه کهیدا به ناوی ((الشفاء))^(۳۳) دانی پێدا ناوه و ، سه لماندویه تی که هه موو پایه کان له سه ر سروشتی خۆیان ده میننه وه له تیکه لاوه کاندان . و بالله التوفیق .

به شیك : سه بارهت به رییازی پیغه مبهری خوا ﷺ له چاره سه رکردنی نه خوشیدا

پیغه مبهر خوا ﷺ چاره سه ری نه خوشه کانی به سی جور ده کرد :

- یه کهم : به ده رمانه سروشتیه کان
- دوهم : به ده رمانه خواوه ندیه کان
- سی یه م : به تیکه له یه ک له هه ردوکیان

نیمه ش باسی ئه و سی جور له پێنومایه کانی پیغه مبهری خوا ﷺ ده کهین ، بۆیه به باسکردنی ده رمانه سروشتیه کان ده ست پێ ده کهین ، که وه سفی ده کردو به کاریده هینا بۆ نه خوشه کان ، پاشان باسی ده رمانه خواوه ندیه کان ده کهین و ، پاشانیش باسی تیکه له که ده کهین .

نیمه ش به ئامازه دان ئامازه ی بۆ ده کهین ، چونکه پیغه مبهری خوا ﷺ له پاستیدا وه کو پێنومایکاریک و ، بانگه وازکاریک بۆ خوا و ، ناسیاریک بۆ خوا نێردراوه ، بۆ ئه وه ی ئه و کارانه ی که جینگه ی په زامه ندبوونی خوا ی تعالی به ئومه ته که ی پاگه نیت و فه رمانیان پێ بکات و ، ئه و کرده وانه ش که خوا ی تعالی رقی لی ده بیته وه پوون بکاته وه وه قه ده غه یان لی بکات ، هه والی پیغه مبه ران و فرستاده کان و بارودۆخ و په فتاریان له گه ل ئومه ته کانی خۆیاندا پێیان

۲۲ - ئه و پیاوه ناوی (ابن سینا أبوعلی حسین) ی کورێ (عبدالله) یه و ناونه راوه به (الشیخ الرئیس) ، په کێکه له وه یله سوفانه ی ده درینه پال نیسلام ، سالی (۴۲۸) کزچی مردوه ، بۆ زیاتر شاره زابوون به وانه کتیبی (کشف الظنون) (۱ / ۲۶) .

پاگه نیت ، هه والی خولقاندنی جیهان و ، سه ره تای دهستیپکردن و گه پانه وه (المبدأ و المعاد) چۆنیه تی به دبەختی و کامه رانیی نه فس و هۆیه کانیان بۆ پوون بکاته وه .

به لّام پزیشکیتی جهسته : وه کو به شیک بۆ ته ولوکردنی شه ریعه ته که ی هاتووه و ، مه به ستداریشه بۆ جه ماوه ری خه لک ، به جۆریک له کاتی پیویست بووندا به کارده هینریت ، به لّام نه گه ر له کاتی ته ندروستیدا توانرا دهستی لیّه لگیریت ، نه وا هیمه ت و هیژ ئاراسته ی چاره سازی دلّ و گیان و ، پاراستنی ته ندروستیان و ، لابردنی نه خۆشیه کانیان ده کریت ، ههروه ها پاراستنی به رامبه ر به هۆکاره کانی خراپوونی مه به سته به پله ی یه که م ، چاککردنی جهسته به بیّ چاککردنی دلّ بیّ سووده ، خراپوونی جهسته ش له گه لّ چاککردنی دلّدا زیانی زۆر که مه و ، زیانیکی لاچوو به نوایدا سوودو قازانجی به رده وامی ته ولو دیت . و بالله التوفیق .

به شی یه کهم چاره سه رکردن به دهرمانه سروشتیه کان

به شیک : سه بارهت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ
له چاره سه رکردنی (تا) دا :

ثبت في الصحيحين : عن نافع ، عن ابن عمر ، أن النبي ﷺ قال : ((إِنَّمَا الْحُمَّى _ أَوْ شِدَّةُ الْحُمَّى _ مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ ، فَأَبْرِئُوهَا بِالْمَاءِ))^(٢٤)

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی : ((له پاستیدا (تا) _ یا توندی (تا) _ له کلپ و کوی دۆزه خه وهیه ، به ئاو ساردی بکه نه وه)) .

ئه م فهرمووده به لای زۆریک له پزیشکه نه فامه کانه وه ئالۆز بوو (أَشْكَلَ) ، وایان به خه یالدا هات که دژکاره و پێک ناکه و یت له گه ل دهرمانی (تا) و چاره سه ره کهیدا ، ئیمهش به یارمه تی خوای پهروه ردگار مه به ست و فیهقی فهرمووده که پوون ده کهینه وه ، ده لئین :

فه رمایشته کانی پیغه مبهری خوا ﷺ دوو جۆره : گشتی بۆ هه موو دانشتوانی سه رزه مین و ، تاییهت به هه ندیکیه وه .

٢٤ _ صحيح : أخرجه مالك في موطئه (ص ٥٨٧) ، وأحمد (٢ / ٢١) ، والبخاري (٤ / ١٤٧) (٧ / ١٦٧)
ومسلم (٧ / ٢٣) ، وابن ماجه (٢٤٧٢) ، كلهم من طريق نافع عن ابن عمر به .

نموونه‌ی یه‌كه‌م : وەكو فەرمايشته‌كانیه‌تی به‌گشتی .

نموونه‌ی دووهم : وەكو فەرمايشتی : ((لَا تَسْتَقْبِلُوا الْقِبْلَةَ بِغَاظٍ وَلَا بَوْلٍ ، وَلَا تَسْتَنْدِبُوهَا ، وَلَكِنْ شَرُّوْا ، أَوْ غَرِّبُوا))^(٢٥)

واته : ((بۆ میزو پیسی کردن نه‌ پووله‌ قیبله‌ بکه‌ن و ، نه‌ پشتیشی تێبکه‌ن ، به‌ لکو پوو بکه‌نه‌ پۆژه‌لات ، یا پۆژئاوا)) . لێره‌دا ئەم فەرمايشته‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌ بۆ خه‌لكی پۆژه‌لات و پۆژئاوايه‌و نه‌ بۆ خه‌لكی عێراقیشه‌ ، به‌ لکو بۆ خه‌لكی مه‌دینه‌و شوێنانی تری هه‌مان ئاراسته‌شه‌ وەكو وه‌لاتی شام و شوێنانی تر . هه‌روه‌ها فەرمايشتی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ : ((مَا بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ قِبْلَةٌ))^(٢٦) واته : ((نێوان پۆژه‌لات و پۆژئاوا قیبله‌یه‌)) .

ئەگەر ئه‌وه‌ زانرا ، ئینجا بۆمان پوون ده‌بیته‌وه‌ كه‌ گوفتاره‌كانی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ فەرمووده‌كه‌ی سه‌ره‌وه‌دا تایبته‌ به‌ خه‌لكی (الحجاز)و ، نه‌و شوێنانه‌ی هه‌مان باروودۆخیان هه‌یه‌ ، چونكه‌ زۆریه‌ی ئه‌و (تا) یانه‌ی تووشیان ده‌بوو له‌ جۆری (تا) ی پۆژانه‌ی كاتی بوو به‌ هۆی هێزی گه‌رمی هه‌تاوه‌وه‌ ، ئه‌مه‌ش ئاوی ساردی بۆ به‌كه‌لكه‌ چ به‌ خواردنه‌وه‌ بێت یا به‌ خۆشتن ، چونكه‌ (تا) گه‌رمیه‌کی نامۆیه‌ له‌ دل به‌رده‌بێ و ، له‌ گه‌ل روح و خۆینداو به‌ پێگای خۆینبه‌ره‌كاندا به‌ هه‌موو جه‌سته‌دا بئاو ده‌بیته‌وه‌ ، تیايدا به‌ گرگرتن گه‌رده‌گریت به‌ جۆریك زیان به‌ کرده‌وه‌ سروشتیه‌كان جه‌سته‌ ده‌گه‌یه‌نیت .

٢٥ _ صحیح : أخرجه الحميدي (٣٧٨) ، وأحمد (٥ / ٤١٦ - ٤٢١) والدارمي (٦٧١) ، والبخاري (١ / ٤٨ ، ١٠٩) ، ومسلم (١ / ١٥٤) ، وأبو داود (٩) ، وابن ماجه (٣١٨) ، والترمذي (٨) ، والنسائي (١ / ٢٢ ، ٢٣) ، وابن خزيمة (٥٧) كلهم من طريق الزهري عن عطاء بن يزيد عن أبي أيوب الأنصاري فذكره مرفوعاً .

٢٦ _ صحیح : أخرجه ابن ماجه (١٠١١) ، والترمذي (٢٤٢) كلاهما عن أبي معشر عن محمد بن عمرو عن أبي سلمة عن أبي هريرة فذكره مرفوعاً . وأخرجه الترمذي (٢٤٤) من طريق عثمان بن محمد الأحنسي عن سعيد المقبري عن أبي هريرة فذكره مرفوعاً .

هۆیه‌کانی (تا) که ده‌گرتیت به دوو جۆره‌وه :

کاتی : هۆکاری دروستبوونی ده‌گرتیت به بۆ ئاسان ، یا جولانه‌وه ، یا به هۆی لێدانی گهرمی هه‌تاوه‌وه ، یا به هۆی جه‌و گهرمیه‌کی له پاده‌به‌ده‌ره‌وه‌وه به‌و هاوشیوانه .

نه‌خۆشی : ئه‌مه‌ش سیّ جۆره ، سه‌ره‌تا له ماده‌یه‌کی یه‌که‌مه‌وه (ماده‌ اولی) ده‌ست پیّ ده‌کات و ، پاشان هه‌موو جه‌سته گهرم ده‌بیّت . بۆیه ئه‌گه‌ر سه‌ره‌تای په‌یوه‌ندی به روحه‌وه هه‌بیّت ئه‌وا به پۆژه‌تا ناو ده‌بریت ، چونکه به‌زۆری له ماوه‌ی پۆژیکدا نامینیت و ، ئه‌وپه‌پی درێژی‌بوونه‌وه‌شی سیّ پۆژه ، ئه‌گه‌ر سه‌ره‌تای په‌یوه‌ندی‌شی به خه‌لقه‌کانی جه‌سته‌وه بیّت ئه‌وا به بۆگه‌نه‌تا (عفنیة) ناوده‌بریت ، ئه‌وانه‌ش چوار جۆرن : (زه‌ردای ، په‌شکاو ، به‌لقمی ، خوینی . ئه‌گه‌ر سه‌ره‌تای په‌یوه‌ندی‌شی به ئه‌ندامه په‌قه‌ به‌په‌تیه‌کانه‌وه بیّت (الأعضاء الصلبة الأصلية) ، ئه‌وا به سووکه‌تا (حُمی دِق) ناوده‌بریت ، ئه‌م جۆرانه‌ش چه‌ندین چه‌شنی تر له خۆ ده‌گرت .

پێده‌چۆ جه‌سته سوودیک ئه‌وتۆ له (تا) وه‌رگرت که له ده‌رمان وه‌ری ناگرت ، زۆر جاریش پۆژه‌تاو بۆگه‌نه‌تا هۆکاریکی سه‌ره‌کی ده‌بن بۆ پێگه‌یاندنی چه‌ندین ماده‌ی چرکه به‌یّ بوونی ئه‌وانه پێنه‌ده‌گه‌شت ، هۆکاریکی کاریگه‌ریش ده‌بن بۆ کردنه‌وه‌ی چه‌ندها کونیه‌ی داخراو (السُد) که ئه‌و ده‌رمانانه‌ی تاییه‌تن به کردنه‌وه‌وه نه‌یانده‌توانی بپکه‌نه‌وه .

(تا) زۆریک له نه‌خۆشیه‌کان چاره‌سه‌ر ده‌کات :

به‌لام چاو هه‌وکردنی نوێ و کۆن (الرُّمْدُ الحَدِثُ وَالْمُنْقَادُمُ) ، (تا) هۆکاریکی گاریگه‌ر بۆ چاکبوونه‌وه‌ی زۆریه‌ی جۆرکانی به‌شیوه‌یه‌کی سه‌رسوپمێنی خێرا ، به‌سوودیشه بۆ نه‌خۆشیه‌کانی ئیفلیجی و ، ده‌م خواربوون و ، گرژی‌بوونی زۆرخواردن و ، چه‌ندین نه‌خۆشی تر که هۆکاری دروستبوونی ده‌گرتیت به بۆ زنده ماده‌ی چر .

پزیشكانىك ئەو گوشتارەى دانەر دەسەلىپنى :

هەندى لە پزىشكە بە پزىزەكان پىيان راگەياندم و گووتيان : دلخۆش دەبين كاتى زۆرىك لە نەخۆشەكان (تا)ى لىدەيت ، وەكو چۆن بە چاكبوونەوەى نەخۆشەكە دلخۆش دەبين ، چونكە (تا) سودىكى زياترى پى دەگەيەنەيت بە بەراوردى خواردنەوەى دەرمان ، چونكە (تا)كە زۆرىك لە خەلتەو و ماددە بۆگەنە زيان بەخشەكانى جەستە پىدەگەيەنەيت و بەوەش نامادەى دەرچوون دەبەيت ، پاشان ئەگەر پزىكەوتى دەرمانەكان بوو ئەوا دەرەچەيت و ، بەوەش چاكبوونەوە پروودەدات .

ئەگەر ئەمە زانرا ، ئىنجا دەگەيشە ئەو ئەنجامەى كە دەشى مەبەستى فەرموودەكە بەشەكانى (تا)ى كاتى بىت ، چونكە بە خۆهەلگىشان لە ئاوى ساردو ، خواردنەوەى ئاوى ساردى سەوڵاو ئەو (تا)يە لە شوپنەكانى جەستە لادەچەيت و ، چىتر نەخۆش پىويستى بە چارەسەرى دىكە نابەيت ، چونكە ئەو (تا)يە تەنھا چۆنەتەيكى گەرمەو بە پوحوە پەيوەندە ، تەنھا گەياندى چۆنەتەيكى ساردى بەسە بۆ لادانىي ، بەوەش گەرى (تا)كە دادەمرگىتەو بەبى ئەوەى واپىويست بكات مادەيەك بگرتە دەرەو ، يا چاوەپزىكردى پىگەياندى ماددەيەك بۆ ئەوەى دەرچەيت .

هەرەو هە دەشى مەبەستى فەرموودەكە سەراپاى جۆرەكانى (تا) بىت ، چاكترىنى پزىشكان (جالينوس)^(٢٧) دانى بەو هەدا نەو كە : ئاوى سارد بۆ (تا) بەسوودە ، لە بەشى دەيەمى كىتەبەكەيدا (حيلة البرء) دەلەيت : ئەگەر پىاويكى لاوى ، چاك گۆشتى ، تەندروست لە كاتى قەرچەى گەرماداو ، لە كاتى (تا)ى زۆرداو ، هىچ ئاوسانىك لە هەناويدا نەبەيت ، لە ئاوى ساردا خۆى شت ، يا مەلەى تىدا كرد ، بەدلنپاى سودى لىدەبينەيت . دەلەيت : ئىمەش فەرمان بەو دەكەين بەبى وەستان .

(الرازي)^(٢٨) له كتيبه گه وړه كهيدا ده لیت : نه گه ر هیز به هیزو ، (تا) ش زږ توند بو ، پښه باندن ناشكه رابو ، هیچ ئاوسانك له هه ناودا نه بو ، هیچ هه ناودپان يا گه ده ولیه كیش (فق) نه بیټ ، نه وا خوارنه وهی ئاوی سارد به سووده ، نه گه نه خوښ ته ندروست بو ، قه رچهی گه رماش بو ، له سهر به كار میتانی ئاوی سار دیش پاهاتبوو بۆ نه دنامه كانی دهره وهی له شی ، با ئیزنی بدریت .

فرمایشتی پیغه مبری خوا ﷺ : ((الْحُمَى مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ)) واته (تا) له گرو بلیسهی نۆزه و ، بلا و بوونه وهی تی ، هاوتاشی فرمایشتیتی : ((شِدَّةُ الْحَرِّ مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ)) واته : زږ گه رمی له گرو بلیسهی نۆزه خه وهی ، نه مهش به دوو پوو لیکده دریته وه :

یه كه میان : نه وه نمونه و تویر ئایكه له نۆزه خ داتا شراره ، بۆ نه وهی به لای بهنده كانی خواوه به لگه یه ك بیټ له سهر نارچه تیه كانی ناگرو ، په ندیشی لی وه ریگرن ، پاشان خوای تعالی فرمائی داوه له جهستهی مړفدا دهر كه ویت به چهند هۆكارك پتویستی دهكات وهكو به رزی پلهی گه رماو هیتر ، هه روهكو چۆن خوښی و شادی ئاره زوو له نیعمه ته كانی به هه شته و ، خوای تعالی له م دونیایدا به دهری خستوه ، وهكو په ندو نامۆزگاریهك و ، به لگه یه كیش بیټ به لای بهنده كانی خواوه بۆ خوښیه كانی به هه شت ، خوای تعالی فرمائی دهر كه وتنی نه مهشی داوه له نیوان بهنده كانیدا به چهند هۆكارك پتویستی دهكات .

نووه م : پیده چی مه به ست چواندن بیټ ، بویه توندی (تا) ی به گرو بلیسهی نۆزه خ چواندوه ، وه توندی گه رمیشی پی چواندوه ، بۆ ئاگا دار كړنه وهی نه فسی بهنده كان

٢٨ _ مامۆستار فهیله سوف (أبو بكر محمد) ی كوپی (زكریا الرازي) یه ، پزیشكه و ، خاوند چەندین دانراوه ، په كك بووه له هه ره زیره كه كانی زه منی خوی ، كتیبی (العاوي) به سی بهرگ له بواری پزیشكیداو ، كتیبی (الأعصاب) ی چەندین كتیبی تریشی داناوه ، سالی (٢١١) ی كلچی له شاری (بغداد) مردوه . پخوانه : (سير أعلام النبلاء) (٤ / ٣٥٤) . (وكشف الظنون) (٢ / ١٦١٥) .

سه باره ت به توندی سزای ناگر ، وه توندی ئەم گەرمیەش لە گێڕ بۆلێسی دۆزەخ دەچیت ،
کە ئەو هێندە گەرمیە یە کە سێک بەریدە کە ویت ئەگەر نزیکێ بێتە وه .

فەرمايشتی پێغەمبەری خوا ﷺ : ((فَأَبْرِدُهَا)) ، به دوو پوو (ريوایه) کراوه :

یەكەم : له : (أَبْرَدَ الشَّيْءَ) وه وه گێراوه واتە : باره كە ی گۆڕی بۆ ساردی ، به
هاوشیوه ی (اسخنه) واتە : باره كە ی گۆڕی بۆ گەرمی .

دووهم : له م پرسته ی وه وه گێراوه (بَرَدَ الشَّيْءَ یَبْرُدُهُ) واتە : شته كە ی سارد كړو
ساردی دهكا ، ئەمەش زمانیکێ پاراو ترو به کارهێنراوتره ، له م باره شه وه شاعیرێك ده لیت :

إِذَا وَجَدْتُ لَهَيْبَ الْحَبِّ فِي كَبْدِي	أَقْبَلْتُ نَحْوَ سِقَاءِ الْقَوْمِ أَبْتَرِدُ
هَبْنِي بَرْدْتُ بِبَرْدِ الْمَاءِ ظَاهِرُهُ	فَمَنْ لِنَارِهِ عَلَى الْأَحْشَاءِ تَتَقَدُّ

واتە :

ئەگەر له جەرگمدا ههستم به گری خوشه وستی کرد

دیم به رهو لای بیره ناوی قه ومه كه و خۆم فیتك ده كه مه وه

با به ساردی ئاوه كه پوو كه شیی فیتك بكه مه وه

به لام ئەو ناگره ی له هه ناومدا گری گرتوه كی بكورئینیته وه

فەرمايشتی پێغەمبەری خوا ﷺ : ((بِالماء)) به دوو پوو لیکدراوه ته وه :

یەكەمیان : مه به سستی پێغەمبەری خوا ﷺ هه موو ناویكه ، ئەمەش راستره .

دووهم : مه به سستی ناوی زه مزه م بوو ، لایه نگرانی ئەم بۆچۆنه ئەو فەرمووده یه ده كه ن به
به لگه كه پێشهوا (البخاري) له (صحيح) هه كیدا له (ابي جَمْرَةَ نَصْر) ی كوپى (عمران)

الضُّبَعِيُّ) وه دهگيرپته وه ده لیت : ((كُنْتُ أَجَالِسُ ابْنَ عَبَّاسٍ بِمَكَّةَ ، فَأَخَذَتْنِي الْحُمَّى فَقَالَ : أَبْرِدْهَا عَنْكَ بِمَاءٍ زَمْزَمَ ، فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ : إِنْ الْحُمَّى مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ ، فَأَبْرِدْوْهَا بِالْمَاءِ ، أَوْ قَالَ : بِمَاءِ زَمْزَمَ))^(٢٩)

واته : (أَبِي جَمْرَةَ نَصَرَ) كُوفِي (عمران الضُّبَعِيُّ) دهگيرپته وه ده لیت : ((له مهككه له خزمه تي (ابن عباس) دا داده نيشتم ، نه وه بوو (تا) داگيرتم و نه ویش فرموی : به ناوی زه مزه م نیش و گهرمی سارد لابه ره ، چونکه پیغه مبه ری خوا ﷺ فرموی : (تا) له گرو بلیسه ی دۆزه خه وه یه ، به ناو نیش و گهرمی سارد بکه نه وه ، یا فرموی : به ناوی زه مزه م ((. نه و که سه ی فرموده که دهگيرپته وه گومانی هه بوو ، نه گینا نه گه ری کلا ی بکر دایه ته وه که به ناوی زه مزه مه ، نه و فرمانیک ده بوو بۆ خه لکی مه ککه له کاتی (تا) دا نه و ناوه به کاریتین ، چونکه لای نه وان زۆره وه به ئاسانی ده ست ده که ویت ، بۆ شوینانی دیکه ی جگه له وانیش به و ناوه ی ده ست ده که ویت .

پاشان نه و که سانه ش که ده لین مه به ستی پیغه مبه ری خوا ﷺ هه موو ناویک بوو جیاوازیان تیکه وت سه باره ت به وه ی ئایا ناوه که بکریت به خیر و سه ده قه ، یا به کاریه تیریت ؟ به دوو بۆچوون . بۆچوونی راست : ناوه که به کاریه تیریت ، واش گومان ده به م نه و شته ی هانی نه و که سانه ی داوه بلین : مه به ست نه وه بوو ناوه که بکریت به خیر ، نه وه بوو که ئالۆزه کیان بۆ دروست بوو سه باره ت به چۆنیه تی به کاریه تینانی ناوی سارد له بواری (تا) داو ، پووی به کاریه تینانیه زانیوه ، نه گهرچی گوftarه کانیا ن پوویه کی چاکی هه یه ، کاتی بۆچونیا ن وابوو که پاداشت له جوړی کرده وه یه ، بۆیه وه کو چۆن سه لمیندراوه که گهری تینویه تی له سه ر که سه ی تینو به ناوی سارد ده گوژینرپته وه ، ناو هاش خوا ی تعالی گهری (تا) له سه ر که سه ی نه خو ش ده گوژینرپته وه وه کو پاداشتیکی

٢٩ - صحيح : أخرجه أحمد (١ / ٢٩١) ، والبخاري (٤ / ١٤٦) ، من طريق معام قال : أخبرنا أبوهمزة

به رامبر به به خشینی ناوه كه ، ثم شته له فيقهو ناماژهی فه مووده كه وه وهرده گيريت ،
نه گينا مه به سستی سهره کی به کارهينانی ناوه كه به .

وقد ذكر أبونعيم وغيره من حديث أنس يرفعه : ((إذا حُمَّ أَحَدُكُمْ ، فَلْيُرَشَّ عَلَيْهِ الْمَاءُ
الْبَارِدُ ثَلَاثَ لَيَالٍ مِنَ السَّحَرِ))^(٣٠)

واته : (أنس) ده فهرميت : پيغه مبري خوا ﷺ فه رموى : ((نه گهر كه سيكتان (تا)
به رزيووه ، با سى شهو له كاتى شه به قى به ره به ياندا ناوى ساردى به سردا بكرت)) .

وفي سنن ابن ماجه عن أبي هريرة يرفعه : ((الْحُمَّى كِيرٌ مِنْ كِيرِ جَهَنَّمَ فَتَنُوهَا عَنْكُمْ بِالْمَاءِ
الْبَارِدِ))^(٣١)

واته : (أبي هريرة) ده فهرميت : پيغه مبري خوا ﷺ فه رموى : ((تا) گرو بليسي
موشه دمه يه كه _ نهو ناميره يه كه ناستگر فوى پى ده كات له ناگر _ له موشه دمه كاني
دوزه خ بويه به ناوى سارد ناره حه تى و گهرمى له سهر خوتان لابه رن)) .

وفي المسند وغيره ، من حديث الحسن ، عن سَمُرَةَ يرفعه : ((الْحُمَّى قِطْعَةٌ مِنَ النَّارِ ،
فَأَبْرِدُوهَا عَنْكُمْ بِالْمَاءِ الْبَارِدِ ، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا حُمَّ دَعَا بِقِرْيَةٍ مِنْ مَاءٍ ، فَأَفْرَغَهَا عَلَى
رَأْسِهِ فَأَغْتَسَلَ))^(٣٢)

٣٠ _ صحيح : أورده الألباني في صحيح الجامع (٤٩٧) ، وانظر السلسلة الصحيحة (١٣١٠)

٣١ _ صحيح : أخرجه ابن ماجه (٣٤٧٥) من طريق قتادة عن الحسن عن أبي هريرة فذكره مرفوعاً ، وصححه
الألباني في صحيح الجامع (٢١٨٩) ، والصحيحة (١٨٢٢) .

٣٢ _ ليس في مسند أحمد . ورواه الطبراني في الكبير (٧ / ٢٢٧) من حديث إسماعيل بن مسلم المكي عن
الحسن عن سمرة بن جندب مرفوعاً .

واته : (سَمْرَة) ده‌فهرمیت : پیغه‌مبهری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی : (((تا) به‌شیکه له‌ ناگر ، بویه به‌ ناوی سارد گپوگه‌رمی له‌ سه‌ر خۆتان سارد بکه‌نه‌وه ، ده‌فه‌رمی : پیغه‌مبهری خوا ﷺ نه‌گه‌ر (تا) ی به‌رز بوایه‌ته‌وه فه‌رمانی ده‌دا کونه‌یه‌کی ناوی بۆ بیئن و ، ئینجا ده‌یکرد به‌ سه‌ر سه‌ری خۆیدا و خۆی پی‌ ده‌شت)) .

وفي السنن : من حديث أبي هريرة _ رضي الله عنه _ قال : ذُكِرَتُ الحُمَّى عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَسَبَّهَا رَجُلٌ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : ((لَا تَسُبُّهَا فَإِنَّهَا تَنْفِي الذُّنُوبَ ، كَمَا تَنْفِي النَّارُ خَبَثَ الْحَدِيدِ))^(٣٢)

واته : (أبي هريرة) _ په‌زای خوای لیبیت _ ده‌فهرمیت : باسی (تا) کرا له‌ خزمه‌تی پیغه‌مبهری خوادا ﷺ پیاوی‌کیش جوینی پيدا ، نه‌وه‌بوو پیغه‌مبهری خوا ﷺ فه‌رمووی : ((جوینی پی‌مه‌ده چونکه تاوان پاک ده‌کاته‌وه ، وه‌کو چۆن ناگر پیسی ئاسن پاک ده‌کاته‌وه)) .

له‌ به‌ر نه‌وه‌ی کاتی مرف _ (تا) ی لیدیت یه‌کسه‌ر په‌په‌وه‌ی خۆپاریزی ده‌کات له‌ خواردنه‌مه‌نیه‌ خراپه‌کان و ، هه‌ل‌ده‌ستیت به‌ خواردنی خۆراک و ده‌رمانی به‌سوود ، که پۆلیکی کاریگه‌ر ده‌بینیت له‌ پاک‌کردنه‌وه‌ی جه‌سته‌و ، گردنه‌ ده‌ره‌وه‌ی پیسیه‌ زیاده‌کانی و ، پاک‌کردنه‌وه‌ی له‌ ماده‌ خراپه‌کانی و ، کاریکی نه‌وتوی تیده‌کات به‌ هاوشیوه‌ی کاری ناگر که پیسیه‌کانی ئاسن ده‌کاته‌ ده‌ره‌وه‌و ، ئاسنه‌ پوخته‌که‌ی پاک ده‌کاته‌وه ، بویه (تا) نزیکترین شتیکه که له‌ ناگری موشه‌ده‌مه‌ی ئاسنگه‌ر ده‌چیت که پوخته‌ی ئاسنه‌که پاک ده‌کاته‌وه ، نه‌م نه‌ندازه‌یه‌یه که به‌لای پزیشکانی جه‌سته‌وه زانراوه .

٣٢ _ إسناده ضعيف : أخرجه ابن ماجة (٣٤٦٩) ، وضعفه الألباني . الطب النبوي ، بتحقيق أبي

به لām سه بارهت به وهی (تا) بۆلێ مه بێت له خاویڤن کردنه وهی دل له پیسی و
 گهرداوه کانی ، کارێکه پزیشکانی دلان ده یزانن و ، به و جۆره ده یبینن که پیغه مبه ره که یان
 ﷺ مه والی پیداون ، به لām نه گه مرۆف له چاکبوونه وهی نه خۆشی دل نا ئومێد بوو ، نه و نه م
 چاره سه ره هه یچ سوودێکی پی ناگه یه نیت .

(تا) سوود به دل و جهسته ده گه یه نیت ، بۆیه جویڤن پیدانی ستم و دژایه تی ده رپینه .
 جارێکیان (تا) م لیها تبوو ، گوشتاری مه ندی شاعیرم بیرکه وته وه که جویڤنی پی ده دن و
 ده لێن :

زارتْ مُكْفَرَةُ الذُّنُوبِ وَوَدَّعَتْ
 تَبَا لَهَا مِنْ زَائِرٍ وَمُودِعْ
 قَالَتْ وَقَدْ عَزَمْتُ عَلَى تَرْحَلْهَا
 مَاذَا تَرِيدُ ؟ فَقُلْتُ : أَنْ لَا تَرْجِعِي

واته :

سه ردانی کردین لاهری تاوان و مالتاواپی کرد
 له ناوچیت چ سه ردانیکارو چ مالتاواپیکاریکه
 کاتی سووریوو له سه ر پۆشتن گووتی
 چیت ده وی ؟ گووتم : چیت نه گه ریتته وه

گووتم _ (ابن القيم) _ تو له ناوچیت چونکه جویڤن به شتیك ده ده ی پیغه مبه ری خوا
 ﷺ جویڤن پیدانی قه ده غه کریوو . به لām نه گه ره و شاعیره بیگووبا :

زارتْ مُكْفَرَةُ الذُّنُوبِ لِحَبَّهَا
 أَهْلًا بِهَا مِنْ زَائِرٍ وَمُودِعْ
 قَالَتْ وَقَدْ عَزَمْتُ عَلَى تَرْحَلْهَا
 مَاذَا تَرِيدُ ؟ فَقُلْتُ : أَنْ لَا تُقْلَمِي

واته :

سه ردانی کردین لاهری تاوان به دارزان
 یاخوا به خیر بیت چ سه ردانیکارو چ مالتاواپیکاریکه
 کاتی سووریوو له سه ر پۆشتن گووتی
 چیت ده وی ؟ گووتم : هه رگیز لانه چیت و نه نشیتته وه

شایسته تر ده بوو بۆی ، (تا) كهش له سه ری لاده چو و دهنیشته وه ، نه وه بوو به خیرا له سه ری منیش نیشته وه . له فهرموده یه كدا كه (صحیح) ی و (ضعیف) یم بۆ دهنه كه وتوو ه باسكروه كه : ((حُمَى يَوْمٍ كَفَّارَةٌ سَنَوٌ))^(۳۴) واته : ((تا) ی پۆژێك لابهری تاوانی سالیكه)) ، نه مهش به دوو شیوه لیك ده درێته وه :

یه كه میان : (تا) ده چێته نێو هه موو نه ندام و جومگه كانی له شه وه ، كه ژماره یان سێ سه دوشه صت جومگه یه ، بۆیه به هه ر جومگه یه ك تاوانی پۆژێكى له سه ر لاده بات .

دووه م : (تا) كاریگه ریه كى نه وتو له سه ر جهسته به جۆ ده هیلتیت كه به گشتی تاوه كو سالیك لاناچیت ، لیژده نا نه م فهرموده یه وه كو فهرموده كه ی تری پێغه مبه رى خوا ﷺ لیك دراوه ته وه كه ده فهرمیت : ((مَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا))^(۳۵) واته : ((هه ركهس مه ی بخواته وه چل پۆژ هێچ نوێژێكى لى وه رناگیریت)) . چونكه شوێنه وارى مه ی له ناخى به نده و ، خوێن به رو ده مارو ، نه ندامه كانی له شیدا چل پۆژ ده مینێته وه . خواش زاناته ره .

۲۴ _ ضعیف جداً : رواه تمام في فوائده (۲ / ۱۲۱) ، وابن أبي الدنيا في كتاب المرض والكفارات (۱۹۵) .
والحديث ضعفه الألباني في ضعيف الجامع (۲۷۹۶) : ((الْحُمَى حظ كل مؤمن من النار ، وحمل ليلة تكفر خطايا سنة مُجْرَمَةً)) . وانظر الضعيفة (۳۵۳۲) .

۳۵ _ صحيح : أخرجه الترمذي (۱۸۶۲) من طريق عبدالله بن عبيد بن عمير عن أبيه عن ابن عمر فذكره مرفوعاً ، وأخرجه أحمد (۲ / ۳۵) عن عبدالله بن عبيد بن عمير عن ابن عمر فذكره ليس فيه : عن أبيه .
وأخرجه أحمد (۲ / ۱۷۶) والدارمي (۲۰۹۷) ، وابن ماجه (۲۳۷۶) ، والنسائي (۸ / ۳۱۴) ، وابن خزيمة (۹۳۹) من طريق عبدالله بن الديلمي عن ابن عمر فذكره مرفوعاً . والحديث صححه الألباني في صحيح الجامع (۲ / ۶۲) .

(أبو هريرة) _ خَوای لى پازى بَيْت _ فەرموویەتى : بەلامەوہ (تا) لە ھەموو ئەو نەخۆشیانەى تووشم دەبێت خۆشەویستەر ، چونکە دەچیتە نێو ھەموو ئەندامیکمەوہ ، ھەموو ئەندامیکیش خَوای پەرورەدگار بەشى خۆى پاداشتی دەداتى .

وقد روى الترمذي في جامعه من حديث رافع بن خديج يرفعه : ((إِذَا أَصَابَتْ أَحَدَكُمْ الْحُمَّى - وَإِنَّ الْحُمَّى قِطْعَةٌ مِنَ النَّارِ - فَلْيُطْفِئْهَا بِالْمَاءِ الْبَارِدِ ، وَيَسْتَقْبِلْ نَهْرًا جَارِيًا ، فَلْيَسْتَقْبِلْ جَرِيَّةَ الْمَاءِ بَعْدَ الْفَجْرِ وَقَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ ، وَلْيَقُلْ : بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ ، اشْفِ عَبْدَكَ ، وَصَدِّقْ رَسُولَكَ . وَيَنْفِمْسُ فِيهِ ثَلَاثَ غَمَسَاتٍ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ، فَإِنْ بَرِيَ ، وَإِلَّا فِيهِ خَمْسٌ ، فَإِنْ لَمْ يَبْرِأْ فِي خَمْسٍ ، فَسَبْعٌ ، فَإِنْ لَمْ يَبْرِأْ فِي سَبْعٍ فَتِسْعٌ ، فَإِنَّهَا لَا تَكَادُ تُجَاوِزُ تِسْعًا بِإِذْنِ اللَّهِ))^(٣٦)

واتە : پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووی : ((ھەركات كە سێكتان (تا) ی لیھات _ كە (تا) ش بەشیکە لە ئاگر _ با بە ناوی سارد بیکۆژیتیتەوہ ، پوو بکات لە پوو بارێكى لەبەر پۆیشتو ، دواى بەرەبەیان و پیش خۆرەلأهاتن پوو لە ئاراستەى پۆشتنى ئاوەكە بکات و ، با بلیت : بە ناوی خوا ، پەرورەدگار ، بەندەكەت چاك بکەرەوہ ، پێغەمبەرەكەت بە راست داہنى و ، ئینجا سى پۆژ بە سى جار خۆھەلکیشان خۆى لە ئاوەكە ھەلکیشیت ، ئەوا چاك دەبیتەوہ ، ئەگەر چاك نەبۆوہ با پێنج پۆژ ئەوہ دووبارە بکاتەوہ ، ئەگەر چاك نەبۆوہ ئەوا بە ھوت ، ئەگەر بە ھوت چاك نەبۆوہ ئەوا بە ئیزنى خَوای تعالى لە نو تێپەر نايت)) .

دەلیم _ (ابن القيم) _ ئەمە لە پۆژانى ھاوین و لە وەلاتە گەرمەکاندا بە سوود دەبێت بە پێى ئەو مەرجانەى كە پێشتر ئاماژمان پێدا ، لەو كاتەدا ئاو لە ساردترین باریدایە چونکە لە

٣٦ _ ضعيف : أخرجه أحمد (٥ / ٢٨١) ، والترمذي (٢٠٨٤) كلاهما من طريق روح بن عبادة قال : حدثنا مزيق أبو عبدالله الشامي ، قال : حدثنا سعيد _ رجل من أهل الشام _ كما في رواية أحمد قال : أخبرنا ثوبان عن النبي _ صلى الله عليه وسلم _ فذكر الحديث . ولم أجده من طريق رافع بن خديج ولعله وهم من المصنف ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٣٧٥) ، وانظر الضعيفة (٢٣٣٩) .

تیشکی هه تاوهوه به نووره ، هه روه ها له و کاته دا هه موو هیزه کان بۆ مرۆف فه راهام بووه ، بۆ نموونه سوود له نووستن و ، کپی و ، فیتکی هه واکه وه ردگریت و ، به وهش به هیزی هه موو نهو هیزانه ی بۆ کۆده بیته وه ، له گه ل به هیزی ده رمانه کهش ، که بریتیه له ئاوه سارده که و ، کاریگه ریه کی نهوتۆ ده خه نه سه ر (تا) کاتیه که ، یا (تا) بچرچره پوخته که ، مه به ستم به پووخت نه وه یه که هیچ ئاوسانیکی نه دامه کانی له شی له گه لدا نه بیته و ، هیچ نیشانه یه کی خراپ و مادده یه کی بۆگه نیش له جه سته دا نه بیته ، له و کاته دا هه موو نهو هوکارانه ده بن به هو ی کپیوونه وه نیشته وه ی (تا) که ، به تاییه ت نه گه ر له یه کێک له و پۆزانه دا بیته که له فه رمووده که دا هاتووه ، چونکه نهو پۆزانه به زۆری (تا) هکی تیدا توند ده بیته وه ، به تاییه ت له و وه لاتانه دا که ئاماژه ی پیدرا ، له به رشلی و نه رمی خه لته ی دانیشته وانه کانیا و ، خیرا کاردانه وه ی چاکیان به رامبه ر به ده رمانه به سووده که .

به شیک : سه باره ت به رییازی پیغه مبه ری خوا ﷺ

له چاره سه رکردنی سکه چووندا :

چاره سه رکردنی به هه تگۆین :

في الصحيحين : من حديث أبي المتوكل ، عن أبي سعيد الخدري ، ((أن رجلا أتى النبي ﷺ ، فقال : إن أخي يشتكي بطنه _ وفي رواية : استطلق بطنه _ فقال : اسقيه عسلاً ، فذهب ثم رجع ، فقال : قد سقيته ، فلم يُغن عنه شيئاً ، وفي لفظ : فلم يزدّه إلا استطلاقاً ، مرتين أو ثلاثاً ، كل ذلك يقول له : اسقيه عسلاً . فقال له في الثالثة أو الرابعة : صدق الله ، وكذب بطن أخيك)) (٢٧)

٢٧ _ صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ١٩ ، ٩٢) ، وعبد بن حميد (٩٣٨) ، والبخاري (٧ / ١٥٩ ، ١٦٥) ، ومسلم (٧ / ٢٦) ، والترمذي (٢٠٨٢) ، كلهم من طريق قتادة عن أبي المتوكل عن أبي سعيد الخدري فذكر الحديث .

واته : (أبي سعيد الخدري) _ خواى لى پازى بىت _ ده فەرمىت : ((پياوێك هاته خزمەتى پىغه مبهرى خوا ﷺ و ، گووتى : براكەم هاوار له سكى دهكات _ له (رىوايه) تىكدا : سكى دهچىت _ نهویش فەرموى : هەنگوینی بدەرى ، پیاوه كەش پۆشت و پاشان كەپاوه وەو ، گووتى : هەنگوینم پێدا ، هیچ سوودىكى بۆ نهبوو ، له بێزهیه كدا : تهنا سكهونه كەى زیاد كرد ، دوو جار يا سێ جار ، له هەموو جارىكيشدا پىغه مبهرى خوا ﷺ پىى ده فەرموو : هەنگوینی بدەرى . به لام بۆ سێ يەم جار يا بۆ چوارەم جار پىى فەرموو : خواى پهروه رىگار راست ده فەرمىت و ، سكى براكەت درۆ دهكات)) .

وفي صحيح مسلم في لفظ له : ((إِنَّ أَخِي عَرَبَ بَطْنِهِ))

واته : واته هەرسكرنى خۆراكى خراپ بووهو ، گە دەى نهخۆش كهوتوه .

سوودەكانى هەنگوین :

هەنگوین سوودو كەلكى يەكجار گەورهى تىدايه دهتوانين بهمانهى خوارهوه پوونى بكهينهوه :

1. هەنگوین پاكه رهوهى ئه و پىسيانه يه كه له خوێن بهرو گەدهو هيتريشدا كۆبۆتهوه .
2. هەلوه شىن و شىكه رهوهى بۆخ و شىداره كانه (رطوبات) به خواردن و چهوركردن .
3. به سووده بۆ كەسه به تهمه نهكان و كەسانى به لڤه مدار .
4. به سووده بۆ ئه و كەسانهى ميزاجيان شىدارو سارده .
5. هەنگوین ژينه ره نه رىكاره بۆ سروشتى مړۆڤ .
6. هيزى ئه و دايكانه ده پارىزىت كه شير به منداله كانيان ده دەن زياتر له نوو سال و شيره كەشيان زياد دهكات (المعاجين) .
7. لابه رى چۆنيه تيه كانى ده رمانه بۆن ناخۆشه كانه .

۸. سنگ و جگر پاك دهكاتهوه .
۹. میزهیته ره . گونجاوه بۆ ئه و كۆكانه ی له به لقه مه وه پووده دات . ئه گهر تیکه ل به پۆنی گول بکریت و به گهرمی بخوریته وه ، ئه و بۆ گه زتنی جپوچانه وه رو ، خواردنه وه ی نه فیون به سووده . گونجاوه بۆ ئه و كۆكانه ی له به لقه مه وه پووده دات .
۱۰. ئه گهر تیکه ل به ئاو بکریت و بخوریته وه بۆ گه زتنی سه گی هار به سووده ، هه ره ها بۆ خواردنی جۆری نۆمه لانی بکوژ به سووده .
۱۱. ئه گهر گوشتی نه رم و تازه و هه ره ها کالپارو خه یارو کوله که و بايجان له نۆیو هه تگۆیندا هه لگریت بۆ ماوه ی شه ش مانگ ده پیاریزیت .
۱۲. ته رمی مردوان ده پیاریزیت .
۱۳. بۆیه پپی گووتراره پیاریزه ری ئاسووده ی بی ترس .
۱۴. ئه گهر جه سته و پرچی نه سپیونی پی چه وه بکریت ، ئه و نه سپی و پشك و کرپشکه که ی ده کوژیت ، پچ بریژ ده کات و ، جوانی ده کات و ، نه رمی ده کات .
۱۵. ئه گهر چاوی پی بریژیت ، تاریکی چا و لاده بات .
۱۶. ئه گهر ددانه کانی پی پاك بکه یته وه سپیان ده کاته وه و ساف و لوسیان ده کات و ، نه ندروستیان ده پیاریزیت و ، پوکیش ده پیاریزیت .
۱۷. ده می خوینبه ره کان ده کاته وه .
۱۸. خوینی بیتویژی ئافره تان زیاد ده کات .
۱۹. لسته نه وه ی پیش نان خواردنی به یانی به لقه م ناهیلیت و ، ریشووه کانی نۆیو گه ده ده شواته وه ، پاشماوه کانی ده کاته دهره وه ، گهرمی ده کات به گهرمی که مام ناوه ندو ، کونیه داخراوه کانی ده کاته وه ، هه مان کاریش بۆ جگه رو گورچیه و میز لدان نه نجام ده دات و ، که مترین زیانیش به کونیه داخراوه کانی جگه رو سپل ده گه یه نیت به به راوردی هه موو شیرینه کانی دیکه .

له گەڵ هەموو ئەمانەشدا جێی متمانە یەو ، زیانی زۆر کەمە ، بەلام بە شێوەیەکی کاتی زیان بەو کەسانە دەگەیەنێت کە زردوویان هەیە (للصفراویین) ، بەلام دەتوانرێت تێکەڵ بە سرکەو شتی تری لەو جوړە بکړیت و ، ئیتر سوودیکێ زۆری بۆ دەبێت .

بۆیە هەتگۆین خواردنیکە لە گەڵ خواردنەکاندا ، دەرمانیکە لە گەڵ دەرمانەکاندا ، خواردنەوێکە لە گەڵ خواردنەوێکەکاندا ، شیرینە لە گەڵ حەلواو شیرینیەکاندا ، چەورکارێکە لە گەڵ چەورکارەکاندا ، دڵخۆشکارێکە لە گەڵ دڵخۆشکارەکاندا ، هیچ شتیکیان بۆ بەدینه هێنراوە لەو چاکتر بێت ، یا لەو بچێت ، یا نزیک بەو بێت ، کەسانی دیرینیش پشتیان بە هیچ شتیک نەدەست تەنھا بە هەتگۆین نەبێت . زۆری کتیبە دیرنەکان بە هیچ جوړیک باسی شەکرێ تێدا نی یەو ، نەشیان دەناسی ، بەلکو شتیکی نوێ یە ، وە پێغەمبەری خوا ﷺ هەموو بەیانیک پیش نان خواردن لێی دەخواردووە ، ئەوەش نەینیکە سەرسوپمینی تێدایە سەبارەت بە پاراستنی تەندروستی کە جگە لە کەسە زرنگە بەپێزەکان پەیی پێ نابەن و ، بە پشتیوانی خوای تعالی لە کاتی باسکردنی پێبازی پێغەمبەری خوا ﷺ لە بواری پاراستنی تەندروستیدا بە یادی دەهینینەو .

وفي سنن ابن ماجه مرفوعاً من حديث أبي هريرة : ((مَنْ لَعِقَ الْعَسَلَ ثَلَاثَ غَدَاوَاتٍ كُلَّ شَهْرٍ ، لَمْ يُصِبْهُ عَظِيمٌ مِنَ الْبَلَاءِ))^(٢٨)

واتە : لە (أبي هريرة) هەو _ خوای لێ پازی بێت _ دەفەرمێت : پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی : ((هەرکەسێک سێ بەیانیان لە هەموو مانگیکیاندا هەتگۆین بلیستێتەو ، ئەواتوشی هیچ بەلایەکی گەورە نابێت)) .

٢٨ _ ضعیف : أخرجه ابن ماجه (٢٤٥٠) من طريق عبد الحميد بن سالم عن أبي هريرة فذكره مرفوعاً . وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٥٨٣١) وانظر الضعيفة (٧٦٢) .

وفي أثر آخر : ((عَلَيْكُمْ بِالشِّفَاءَيْنِ الْعَسَلِ وَالْقُرْآنِ))^(٣٩) واته : پیغمبه‌ری خوا ﷺ
فرموده‌ی تی : ((هر دوو چاره‌سهره‌که به‌کار بیئن که هه‌تگوین و قورئانه)) .

لێردا پیغمبه‌ری خوا ﷺ هه‌ستاوه به‌کۆکردنه‌وه‌ی نێوان پزیشکی‌تی مروفی و پزیشکی‌تی
خوا‌ی ، له‌ نێوان پزیشکی‌تی جه‌سته‌و ، پزیشکی‌تی روح ، له‌ نێوان دهرمانی زه‌مینی و
دهرمانی ئاسمانی .

ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ زانرا ، ئینجا بۆمان پوونده‌بیته‌وه‌ که ئه‌و که‌سه‌ی پیغمبه‌ری خوا ﷺ وه‌سفی
هه‌تگوینه‌که‌ی بۆ کرد ، سه‌کچونه‌که‌ی له‌ ئه‌نجامی زۆر خواردنی‌که‌وه‌ بوو که هه‌موو گه‌ده‌ی پێ
کردبوو ، ئه‌ویش وه‌سفی هه‌تگوینی بۆ کرد بۆ پال پێوه‌نانی ئه‌و زیاده‌یه‌ی کۆبوو‌وه‌ له
لاکانی گه‌ده‌و پێخۆله‌کانیدا ، چونکه هه‌تگوین پاکه‌ره‌وه‌یه‌و ، پۆلکی گاری‌گه‌ریش ده‌بینیت
له‌ پال پێوه‌نانی زنده‌ خۆراکه‌کاندا ، گه‌ده‌ی ئه‌و که‌سه‌ش توشی چه‌ند خه‌لتیه‌کی لینج بوو
، نه‌یده‌هێلا خواردنه‌می له‌ سه‌ر جیگیریی له‌ به‌ر زۆر لینجه‌که‌ی ، چونکه گه‌ده‌ پێشوری
هه‌یه‌ وه‌کو قه‌دیفه‌ ، بۆیه ئه‌گه‌ر ئه‌و پێشوانه‌ خه‌لتی زۆر لینجی له‌ سه‌ر کۆبیته‌وه‌ ، خراپی
ده‌کات و خۆراکه‌که‌ش بۆ گن ده‌کات ، بۆیه دهرمانه‌که‌ی بریتیه‌ له‌و دهرمانانه‌ی که تیکه‌لاوه
لینجه‌که‌ی له‌ سه‌ر لاده‌بات ، هه‌تگوینیش چاکترین پاکه‌ره‌وه‌و لابه‌ره‌ ، که چاکترین دهرمان
بووه ئه‌م نه‌خۆشیه‌ی پێ چاره‌سه‌ر کراییت ، به‌تایبه‌ت ئه‌گه‌ر تیکه‌ل به‌ ئاوی گه‌رم کرا .

سوودی دوباره‌کردنه‌وه‌ی پێدانی هه‌تگوین به‌نه‌خۆش :

له‌ چه‌ند جار دوباره‌کردنه‌وه‌ی پێدانی هه‌تگویندا مانایه‌کی پزیشکی سه‌رسوپمێنی تێدا‌یه
، بریتیه‌ له‌وه‌ی که دهرمانه‌که‌ پێویسته‌ بپو ، ئه‌ندازه‌یه‌کی هه‌بیت به‌ گوێره‌ی باری

٣٩ - ضعيف : أخرجه ابن ماجه (٣٤٥٢) من طريق أبي إسحاق عن أبي الأحوص عن ابن مسعود فذكره

مرفوعاً وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٣٧٦٥) وانظر الضعيفة (١٥١٤) .

نەخۆشیه که ، ئەگەر بپی دەرمانە که لە نەخۆشیه که کەمتر بوو ، ئەوا بە یە کجاری لاینابات ، ئەگەر بپی دەرمانە که لە نەخۆشیه که ش زیاتر بوو ، ئەوا کاریگەری خراپی دەبێت و هیز لاواز دەکات و ، زبانی تریش دروست دەکات ، بۆیه کاتی پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمانیدا هەنگوینی بداتی ، بپیکسی پێدا بەشی بەرنگاریبۆنەوێ نەخۆشیه که ی نەکردو ، نەگەشتە ئاستی مەبەست ، کاتی پیاوێ که پێغەمبەری خوای ﷺ ئاگادارکردووە ، تیگەشت ئەو بپەیی داوێ نەگەشتۆتە ئاستی پێویست ، کاتی پیاوێ که چەند جارێک هاتوێ خزمەتی پێغەمبەری خوا ﷺ ، جەختی دووبارە پێدانی هەنگوینە که ی پێ دەکرد بۆ ئەوێ بگات بەو ئەندازە یێ توانای بەرەنگاریبۆنەوێ نەخۆشیه که ی دەبێت ، ئەوێ بوو کاتی خواردنەوێ هەنگوینە که دووبارە بۆوێ بە گوێرە ی مادەو جۆری نەخۆشیه که ، بە ئیزنی خوای تعالی ، چاک بۆوێ ، بۆیه گرنگیدان بە : بپرو ئەندازە ی دەرمان ، چۆنیه تیه کانیاو ، ئەندازە ی هیز ی نەخۆش ، نەخۆشیه که ، لە گرنگترین یاساکانی پزیشکییە .

فەرمايشتی پێغەمبەری خوا ﷺ : ((صَدَقَ اللَّهُ وَكَذَبَ بَطْنُ أُخَيْك)) ئاماژە یێکی تێدا یێ بۆ جیگیربۆونی سودو که لکی دەرمانە که ، مانەوێ نەخۆشیه که ش ناگە پێتەوێ بۆ خراپی و کورت هێنای خودی دەرمانە که ، بە لکو دەگە پێتەوێ بۆ درۆزی سک و ، زۆری مادە بۆگە نهکان تیايدا ، بۆیه فەرمانیدا چەند جارێک دەرمانە که ی بۆ دووبارە بکاتەوێ لە بەر زۆری ئەو مادانە ی لە گە دەیدا بوو .

پزیشکیی پێغەمبەری خوا ﷺ وەکو پزیشکیی پزیشکانی تر نی یە ، چونکە پزیشکیی پێغەمبەری خوا ﷺ بپگومانە ، کۆتای پێهێنەرە ، لە لایەن خواوێه ، لە سروشی خواوێه ، لە نورو پوناکی پێغەمبەرایەتی و ، عەقڵیکی تەواوێ وەرگیراوێ ، بە لām پزیشکیی کهسانی تر زۆریه ی گومان و ، سووسە بردن و ، تاقیکردنەوێه ، لێرەدا نکۆلی لەوێ ناکرێت که زۆریک لە نەخۆشەکان سودو که لک لە پزیشکیی پێغەمبەرایەتی وەرناگرن ، چونکە لە راستیدا ئەو کهسانە سودی لێوێردگرن که قبوڵی دەکەن و ، بپروایان وایه که ئەگەر بە کاری بهێنن

نه خۆشیه که یان چاک ده کاته وه ، قبولیشی ده که ن به و په پری باوه پو ئیمان و ملکه چیه وه ،
 نه و قورئانه ی که نه خۆشیه کان له سنگدا چاک ده کاته وه ، نه گهر به و باوه په وه و نه گیریت
 هه رگیز سنگه کان له نه خۆشیه کان چاک ناکاته وه ، به لکو بۆ دوو په وه کان تاوانی زیاتر ده خاته
 سه ر تاوانیان و ، نه خۆشی زیاتر ده خاته سه ر نه خۆشیه کانیان ، لیره دا پزیشکیتی ئاسایی
 پزیشکانی جه سه ته هه رگیز ناگات به ئاستی پزیشکیتی پیغه مبه رایه تی ، چونکه پزیشکیتی
 پیغه مبه رایه تی ته نها گونجای لاشه چاک و ساغه کانه ، هه روه ها چاک بوونه به قورئان ته نها
 گونجای پوچه چاک و ساغه کانه و ، گونجای دله زیندووه کانه به خۆشه ویستی خواو
 پیغه مبه ره که ی ، بۆیه پوو و هه رگیزانی خه لک له پزیشکیتی پیغه مبه ره وه کو نه وه یه پووی
 خۆیان له چاکبوونه وه به قورئان وه رگیزین ، که بێ گومان چاکترین چاره سه ری به سووده ،
 نه وه ش ناگه رپه ته وه بۆ خراببوون و کورت هینانی ده رمانه که ، به لکو ده گه رپه ته وه بۆ به دی
 سروشتی مرۆف و ، بۆگه نی جیگه و ، قبولنه بوونی . والله الموفق *

به شیک سه باره ت به وه که هه تگۆین شیفا به خشه به خه لک :

جه ماوه ری خه لک به دوو بۆچوون جیاوازیان تیکه وت سه باره ت به گوفتاری خوا ی تعالی ﴿يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ﴾ [النحل : ٦٩] واته : ﴿يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا﴾ له سکى نه و (هه تگانه وه) دپته ده ر ﴿شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ﴾ خوارده وه یه ک که
 په تگه کانی جیاوازه ﴿فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ﴾ که شیفا ی تپدایه بۆ خه لکی^(٤٠) ، به وه ی ئایا
 پاناوله ووشه ی (فيه) دا ده گه رپه ته وه بۆ ووشه ی (الشراب) ، یا ده گه رپه ته وه بۆ ووشه ی (القرآن) ؟
 راست : ده گه رپه ته وه بۆ ووشه ی (الشراب) ، نه مه ش بۆچوونی (ابن مسعود) و (ابن عباس) و (الحسن) و (قتاده) و ، زۆرینه یه ، چونکه نه مه باسکراوه و ، مه به ستی
 ئایه ته که ش نه وه یه که چاکبوونه وه له ووشه ی (الشراب) دایه که مه به ستی هه تگۆینه که یه ،

به لām له نایه ته که دا باسی قورئان نه کراوه ، فرموده (صحیح) هکه ی سه ره وهش که پیغه مبه ری خوا ﷺ تیايدا ده فرمیت : ((صدق الله)) ناشکرایه که مه بهستی مه تگوتنه که یه . والله تعالى أعلم .

به شیک : سه بارهت به ریازی پیغه مبه ری خوا ﷺ له نه خوشی چاوه قوله داو (الطاعون) ، چاره سه رکردنی و چونیته تی خو پاراستن له مه نه خوشیه :

في الصحيحين عن عامر بن سعد بن أبي وقاص ، عن أبيه ، أنه سمعَ يسألُ أسامةَ بنَ زيدٍ : ماذا سمعتَ من رسول الله ﷺ في الطاعونِ ؟ فقال أسامةُ : قال رسول الله ﷺ ((الطاعونُ رَجَزٌ أُرْسِلَ على طائفةٍ من بني إسرائيلَ ، و على من كان قبلكم ، فإذا سمِعْتُم به بأرضٍ فلا تدخلوا عيه ، وإذا وقع بأرضٍ وأنتم بها فلا تخرجوا فرارا مِنْهُ))^(٤١) .

واته له (عامر) ی کوپی (سعد) ی کوپی (أبي وقاص) وه ، که کوپیستی بابی بوو له (أسامة) ی کوپی (زيد) ی ده پرسی : سه بارهت به نه خوشی چاوه قوله چیت له پیغه مبه ری خواوه ﷺ بیستوو ؟ (أسامة) ش فرمووی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فرمووی : ((نه خوشی چاوه قوله سزایه که نیردرا بۆ کۆمه لیک له (بني إسرائيل) و ، نه وانه ی پیشی ئیوه ، بۆیه هه رکات گویدی بلاء و بوننه وه ی بوون له زهویه کدا پوویداوه ، مه چنه نهو جیگه یه ، نه گه ره زهویه کیشدا پوویداو ئیوه ی تیا بو نهوا لهو زهویه ده رمه چن وه کو هه لهاتنی که له نه خوشیه که)) .

٤١ _ صحیح : أخرجه مالك في موطئه (٥٥٨) ، والحميدي (٥٤٤) ، وأحمد (٥ / ٢٠٠ ، ٢٠٢ ، ٢٠٧ ، ٢٠٨) ، والبخاري (٤ / ٢١٢) ، ومسلم (٧ / ٢٦ ، ٢٧) ، والترمذي (١٠٦٥) ، كلهم من طريق عامر بن سعد عن أبيه فنذكره .

وفي الصحيحين أيضا : عن حفصة بنت سيرين ، قالت : قال أنسُ بن مالكٍ : قال رسول الله ﷺ : ((الطَّاعُونَ شَهِادَةٌ لِّكُلِّ مُسْلِمٍ))^(٤٦)

واته : (أنس) ی کوپی (مالک) _ خوای لی پازی بیّت _ ده‌فه‌رمیّت : پیغه‌مبه‌ری خوا
 ۰ فه‌رمووی : ((نه‌خۆشی چاوه‌قوله شه‌یدی به‌ موو موسلمانیک)) .

تاعون چی یه ؟

نه‌خۆشی چاوه‌قوله (الطاعون) له پووی زمانه‌وه : جوړیکه له په‌تا ، خاونی کتییی (الصحاح) نه‌می فه‌رمووه . به‌لای پزیشکانیشه‌وه : ئاوسانیکی پیسی بکوژه له گه‌لیدا گرپکی توندی ژۆر به ئیش دهرده‌چیت که له نه‌ندازه به‌دەر ده‌بیّت ، به ژۆری ده‌ووبه‌ریشی ره‌ش یا سه‌وز ، یا تاریک و دیز ده‌بیّت ، له نه‌تجامیشدا به خیرایی بۆ برین و زام و کیم ده‌گوړیت ، به ژۆریش ، له سی جیگه‌دا دهرده‌که‌ویت : بن هه‌نگل ، پشته‌وه‌ی گوێ ، سه‌ره‌وه‌ی لووت (الأرنبه) ، وله گوشته نه‌رم و شله‌کاندا .

وفي أثر عن عائشة : أنها قالت للنبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : الطَّعْنُ قَدْ عَرَفْنَاهُ ، فَمَا الطَّاعُونُ ؟ ((قَالَ غَدَّةُ كَفْدَةِ الْبَعِيرِ يَخْرُجُ فِي الْمَرَأَقِ وَالْإِبْطِ))^(٤٧)

واته : خاتوو (عائشة) _ خوای لی پازی بیّت _ له پیغه‌مبه‌ری خواي ﷺ پرسى :
 ده‌زانین (الطعن) واته : لیدان و پیاچه‌قان چی یه ، نه‌ی (الطاعون) چی یه ؟ نه‌ویش
 فه‌رمووی : ((لوویه‌که به هاوشیوه‌ی لووی ووشت له شوینانی ورگ و سک و بن هه‌نگلدا
 دهرده‌چیت)) .

٤٦ _ صحيح : أخرجه أحمد (١٥٠ / ٣) ، ٢٢٠ ، ٢٢٣ ، ٢٥٨ ، ٢٦٥) ، والبخاري (٤ / ٥٩) ، ومسلم (٦ / ٥٢) كلهم من طريق عاصم بن سليمان الأحول عن حفصة بنت سيرين عن أنس فذكره مرفوعاً .
 ٤٧ _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد (١٣٣ / ٦) ، ١٤٥ ، ٢٥٥) عن عائشة فذكرته .

پزیشكان ده‌لێن : ئەگەر ئومەلّ لە گووشتە نەرم و شلەكان و ، بن هەنگل و شوپنە پێچ و پەنای جەستە و ، پشتمەوی گۆی و سەرەوی لووت (الأرنبه) دەرچوو ، لە پەگەزێکی بۆگەنیش بوو ، بە چاوەقوله ناو دەبریت ، هۆکارەكەشی دەگەرێتەو بە خوینێکی پیس مەیلی گەنێن و خراپبوون دەكات و ، دەگەرێت بۆ ناو پۆكێکی ژەهرین بە جۆرێك ئەو ئەندامە لەش بۆگەن و خراپ دەكات و گۆرپنكاری دەهێنێت بە سەر ئەندامەكانی دەورووبەریشیدا ، پەتگە خوین و كێمیشی لێ بێتگێت و ، چۆنیەتیەکی خراپیش بۆ دل بەریت و ، رشانەو دەلّ كوتی و بورانەو بە نەخۆش دروست بكات ، ئەگەرچی ناوی تاعون گشتی یە بۆ هەموو ئاوسانیك كە چۆنیەتیەکی خراپ بۆ دل بێریت و دەرەنجام بگاتە ئاستی كوشتن ، بەلام لە بنچینەدا تایبەتكراو بەو گۆشتە لووەی لە جەستەدا دێتەدەر ، چونكە ئەوەندە خراپە هیچ ئەندامێکی لەش قبوڵی ناكات تەنها ئەو شوپنە نەبێت كە زۆر لاوازه بە سروشت ، لە هەمووشیان خراپتر ئەو جۆرانە یە كە لە بن هەنگل و پشتمەوی گۆیدا دێتەدەر لە بەر زۆر نزیکیان لە ئەندامە گرێگەكانەو كە سەرە ، لە هەمووشیان بێوەی تر جۆرە سورەكانە ، پاشان زەردەكانە ، بەلام جۆرە پەشەكان هیچ كەس لێی پزگاری نابێت .

لە بەر ئەوەی تاعون لە كاتی پەتادا زۆر دەبێت ، لەو وەلاتانەدا كە دەر داویەو نەخۆشی زۆرە ، بۆیە ناوی بە پەتا بڵاویۆتەو وەكو ئەوەی (الخلیل) دەفەر مێت : پەتا : واتە تاعون . گوتراویشە : هەموو نەخۆشیەكە بڵاویۆتەو هەموو خەلك تووشی بن .

بەلام بۆ سەلماندن دە‌لێن لە نێوان پەتاو تاعوندا گشتی و تایبەت هەیە ، بۆیە هەموو تاعونێك پەتایە ، بەلام هەموو پەتایەك تاعون نی یە ، هەرەها نەخۆشیە گشتی یەكان لە تاعون گشتی ترە ، چونكە تاعون تەنها یەكێكە لە نەخۆشیە گشتی یەكان ، تاعونیش بریتیە لە ئومەلّ و برین و زام و ئاوسانیك لەو شوپنەدا دێتەدەر كە باسكرا .

شوینه وارمکانی تاعون :

ده لیم _ (ابن القيم) _ ئەم برین و زام و ، ئاوسان و ، دوما لانه ، شوینه واری تاعون و خودی تاعون نین ، به لām له بهر نه وهی پزشیشان تهنه شوینه واره پووکه شه که ی ده زانن ، بۆیه نه وانه ی سه ره وه یان کردووه به خودی تاعون .

که چی ناوی تاعون بۆ سێ شت به کار دیت :

یه گه میان : نه و شوینه واره ده رکه و توهانه ی له پووکه شدا دیارن و پزشیشان باسیان کردووه .

دووهم : نه و مرینه ی به هۆی نه وه وه پوو ده دات ، ئەمه ش مه به سته به و فه رموده (صحیح) ه ی که پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فه رمیت : ((الطاعونُ شَهادَةٌ لِّكُلِّ مُسْلِمٍ)) واته : ((تاعون شهیدیه بۆ هه موو موسلمانیک)) .

سێ یه م : نه و هۆیه ی که له پیناویدا ئەم نه خۆشیه نێردراوه ، له فه رموده (صحیح) ده که دا هۆی ئاردنی هاتووه کاتی پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فه رمیت : ((بَقِيَّةُ رِجْزٍ أُرْسِلَ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ))^(٤٤) واته : ((پاشماوه ی سزایه که نێردراوه بۆ (بني إسرائيل))) وورد فیه : ((أَنَّهُ وَخَزُّ الْجَنِّ))^(٤٥) واته : ((تیبوه ژه نینی جنه)) ، و جاء : ((أَنَّهُ دَعْوَةُ نَبِيٍّ))^(٤٦) واته : ((نزالیکردنی پیغه مبه ریکه)) .

٤٤ _ تقدم تخریجه .

٤٥ _ صحیح : رواه أحمد (٤ / ٣٩٥) ورواه الطبرانی في المعجم الصغير (١ / ٩٥) بلفظ ((وخز أعدائكم من الجن)) عن أبي موسى ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (٣٩٥١) ، وانظر الضعيفة (١٨٦) ، والإرواء (١٦٣٧) ، (١٦٣٨) ، وفي صحيح الجامع (٣٩٤٦) وحسنه الألباني : ((الطاعون شهادة لأمتي ، وخز أعدائكم من الجن ...)) ، وانظر الصحيحة (١٩٢٨) .

پوونگړدنه وهی کار تیکړدنه کانی جن له نه خوشی تعاونداو _ چوڼیه تی لادانی

هیچ شتیک به لای پزیشکانه وه نی یه بق نه وهی بتوانن هژکاره کانی دروستبوونی نه خوشیه که لاهرن ، یا توانای دهستنی شانگردنی هوی سهره کی نه خوشیه که یان هه بیټ ، پیغه مبه رانیس هه والی کاره نادیاره که نمان دده نی ، هیچیشیان به دهسته وه نی یه نکولی له وه بکات که نه خوشیانه به هوی کاری پوچه خرابه کانه وه نه بیټ ، چونکه کاریگری پوچه خرابه کان له سروشت و ، نه خوشیه کان و ، فه وتاندنی مړوڅ شتیکه هیچ که س ناتوانی نکولی لیټکات ، به دهر له کهسانی نه فام به پوچه خرابه کان و کاریگریه کانی و ، کاردانه وهی جهسته و خوو سروشتی مړوڅ به رامبه ر بهو کاریگریانه ، پیده چی خوی پهره ریگار پینگه بهم پوچه خرابانه بدات هندی ته صروف به جهسته ی مړوڅ وه بکن له کاتی پوودانی په تاو ، خرابیوونی هه وادا ، هه روه ها پینگه ی پیده دا ته صروف به هندی ماده خرابه کانه وه بکات که شیوازیکی خراب بق جهسته دروست دهکات ، به تاییه ت له کاتی وروژانی خوین و ، (المرءة السوداء) ، له کاتی وروژانی ناوی نیرینه دا ، لیږده دا پوچه خرابه شه ی تانیه کان پولیکی کاریگری ده بیټن بق هاندنی خاوه نی نه م پوداوانه بق نه نجامدانی کرده وه کانیان که هه رگیز توانای هاندانی کهسانی ناسایی دیکه ی نی یه هه مان نه و کرده وانه نه نجام بدهن ، بویه پیویسته که سه کان پالنه ریکی زور به هیزی تر به کاریټن بق لادانی کاریگری نه و پوچه خرابانه و ، له هه مان کاتیشدا ده توانن کرده وه چاکه کان که بریتیه له زیکرو ، دوعاو ، پارانه وه ، به خشین و ، خویندنی قورټان به کاریټن بق دابه زاندنی پوچی فریشته چاکه کان و به زاندنی پوچه خرابه کان و ، پوچکړدنه وهی شهریان و ، دووخته وهی کاریگریان .

نیمه _ (ابن القيم) _ و کهسانی دیکه ی جگه له نیمه ش نه وه مان چه ندین جار که خوی تعالی نه بیټ هیچ که س ژماره یان نازانیت تاقیی کردوته وه و ، بزمان دهر که وتوه که دابه زاندنی نه م پوچه چاکانه و له خو نیکړدنه وهی کاریگریه کی نیجایی گه وره ی هه یه بق

به‌هیزکردنی سروشت و ، دورخستنه‌وه‌ی ماده خراپه‌کان • به‌لام ده‌بیت ئه‌و کرداره پیش پته‌ویوون و قایم‌بوونی نه‌خۆشیه‌که له له‌شدا ئه‌نجام بدریژ و ، له کاتێکدا بیت بتوانیژت کاری تییکریژت و کون بکریژت ، بۆیه هه‌رکس خوای په‌روه‌ردگار سه‌رکه‌وتووی بکات ، ئه‌وا له کاتی هه‌ست کردنی‌دا به‌هۆکاره خراپه‌کان یه‌کسه‌ر په‌نا ده‌باته به‌ر به‌کاره‌ینانی هۆکاره چاکه‌کان بۆ له‌خۆ دورخستنه‌وه‌ی ، ئه‌مه‌ش چاکترین ده‌رمانه‌ بۆی ، به‌لام ئه‌گه‌ر خوای تعالی ویستی به‌جیه‌ینانی قه‌ده‌رو چاره‌نووسی خۆی هه‌بیت ، دلی به‌نده‌که‌ی خۆی به‌رامبه‌ر به‌ناسین و به‌بیرداهاتن و داواکردن و به‌کاره‌ینانی هۆکاره چاکه‌کان بێئاگا ده‌کات و ، چیت هه‌ستی پێ ناکات و ، نایه‌ویژت به‌کاری بێنیژت ، ئه‌و کاته خوای په‌روه‌ردگاریش فه‌رمانی خۆی له‌سه‌ر به‌نده‌که‌ی جیه‌یه‌ی ده‌کات •

پاشان __ إن شاء الله __ ئەم مانایە بە درێژی باس دەکەین لە میانەی باسەکەماندا سەبارەت بە خۆ چارەسەرکردن بە نووشتەو ، پەناگرتنەکانی پیڤەمبەرایەتی و (العوذ النبویة) ، زیکو و ، نزاو ، بەخشیندا ، لەوێشدا پوونی دەکەینەووە کە بەراوردکردنی پزیشکیکی پزیشکان بە پزیشکیکی پیڤەمبەر ، وەکو بەراوردکردنی پزیشکیکی سوڤی و بەسالڤوانە بە پزیشکیکی ئەوان ، وەکو ئەوێ زیرەکەکان و پیڤەواکانیان دانیان پێدا ناو ، هەروەها پوونی دەکەینەووە کە سروشتی مرفایەتی بەهێزترین شتیکی کە کاردانەوێ خۆی هەیه بەرامبەر بە پوچەکان ، وە هیزی پەناگرتنەکان و ، نووشتەو ، نزاکان ، لە سەرۆی هەموو هیزیکیکەوێه ، تا ئەو ئاستەي هیزی ژەهره کوشندەکانیش پوچ دەکاتەو.

مه به ستيش نه وديه كه : خرابپووني ههوا به شيكه له به شه كاني هؤي ته واو ، كه تا عون دروست ده كات ، چونكه خرابپووني ناوه پوكي ههوا هؤيه كي كاريگه ري دروستبووني په تاو بؤگه ن بوونيه تي ، چونكه ناوه پوكي نه وه وايه ده گرپيٽ و به كيټ له چؤنيه تبه خرابه كاني به سه ردا زال ده بيٽ وه كو گه نين و ، بؤنكر دن و ژه هراوي بوون له هه ر كاټيكا بيٽ له كا ته كاني سال ، نه گه چي زؤترين رووداني له كؤتايي هاويندايه ، هه روه ها

له پایزیشیدا به زۆری پووده دات به هۆی کۆبوونه وهی پاشماوه تال و سهخته تیژه کان و هیتیش له هاوینداو ، شینه بوونه وهی له کۆتایدا ، ههروه ها له پایزیشدا پووده دات به هۆی ساردبوونی ههواو ، قوراپیوونی بۆخ و شی و ئه و پاشماوانه ی که له وهزی هاویندا شی ده بۆوه ، دهره نجام په تگ ده خواته وه ، گهرم ده بیته و ، بۆگه ن ده بیته و ، ئینجا نه خۆشی بۆگه ن دروست ده کات ، به تایبته ته گهر پیکه وتی جهسته یه کی ئاماده بووی ، گونجایی ، خاوی ، سستی ، کهم جووله ی ، زۆر ماده بوو ، ئه و جا ئه م جۆره مرقفه به زۆری ده فیه وتیت و تووش ده بیته .

ته ندروستیتترین وهزیش له م بواره دا وهزی به هاره . (ابقراط)^(٤٧) ده لایته : زۆرتترین نه خۆشیه کان و ، کوشنده ترینیان ، له وهزی پایزدا یه ، به لآن وهزی به هار ، ته ندروستیتترین وهزیه کانه و له هه مووشیان که متر مردنی تیدا پوو ده دات ، بۆیه له وهزیه کانی به هارو هاویندا دهرمان سازان و ، ئاماده کاری مردوان خۆیان ئاماده ده کهن و قهرزیش ده کهن بۆ کۆکردنه وهی دهرمانه پتویسته کان بۆ ئه وهی له وهزی پایزدا به کاری بینن ، لێره دا وهزی پایز وهکو به هاری ئه مانه چونکه ئیش و کاریان زۆر ده بیته ، بۆیه بیرى ده کهن و ، به هاتنی ده لۆخۆشیش ده بن .

وقد روى في حديث : ((إذا طَلَعَ النُّجْمُ ارْتَفَعَتِ الْعَاهَةُ عَنْ كُلِّ بَلَدٍ))^(٤٨)
 واته : له فهرمووده یه کدا هاتووه : ((هه رکات ئه ستیره که هه لاته ئه و دهربو نه خۆشی له سه ره هه موو وه لاتیک به رز ده بیته وهو نامینیت)) ، ئه ستیره ی نۆ ئه م فهرمووده یه به کۆمه له

٤٧ _ له نهاویانگترین پزیشکه کانی یونانه و ، سالی (٣٧٧) ی پێش زاین مردوووه .

٤٨ _ أسناده ضعيف : أخرجه أحمد (٢ / ٣٤١ ، ٣٨٨) من طريق وهيب قال : حدثنا عسل بن سفیان ، عن عطاء بن أبي رباح عن أبي هريرة فذكره مرفوعاً . فيه عسل بن سفیان وهو ضعيف .

ئەستێرە (الثريا)^(٤٩) لێکدراوەتەوە ، هەروەها بە دەچوونی پووەك لە وەرزی بەهاردا لێك دراوەتەوە ، لەم بارەشەووە خۆی تەعالی دەفەمێت : ﴿ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ﴾ [الرحمن : ٦] واتە : ئەستێرەو گزەگیاو درەخت (بۆ خوا) سوژدە دەبەن^(٥٠) چونکە دەرچوونی تەواوی لە وەرزی بەهارداپەو ، ئەو وەرزهشە کە نەخۆشی و دەردو بەلای تێدا نامێنێت.

بەلام لە بارەى کۆمەڵە ئەستێرە (الثريا) وە ، لە گەڵ هەلەتانی لە بەرەبە یاندو لە ئاوابوونیدا نەخۆشیەکان زۆر دەبن .

(التَّمِيمِيُّ) لە کتیی (مادة البقاء) دا دەلێت : خراپترین کاتەکانی سال ، کە گەرەترین دەردو بەلای بە سەر جەستەدا دینێت دوو کاتە :

یەکەمیان : کاتی کۆمەڵە ئەستێرە (الثريا) بەرەو ئاوابوون دەچێ لە کاتی دەرکەوتنی بەرەبە یاندا . دووەمیان : کاتی هەلەتانی لە پۆژمەڵاتەو پێش دەرکەوتنی خۆر بە سەر جیهاندا ، لە شوینگەیهك لە شوینگەیهك مانگدا (منازل القمر)^(٥١) ، کە بریتیه لە کاتی تێپەربوونی وەرزی بەهارو کورتایی هاتنی ، بەلام ئەو خراپى و نەخۆشیانەى لە کاتی هەلەتانیدا پوودەن زيانى کەمترە لەو خراپى و نەخۆشیانەى لە کاتی ئاوابوونیدا پوودەدات.

٤٩ _ الثريا : کۆمەڵە ئەستێرەیهکی پرشتگدارە لە نێو گەردەنی ئەستێرەى گادا ، بۆیه واناوێران چونکە لە پووبەریکی زۆر کەمدا ئەستێرەیهکی زۆر کۆبونەتەو ، پێوانە : عبدالله جبار ، فەرھەنگى شارا . وەرگێڕ .

٥٠ _ مهلا محمد مهلا صالح ، پوختەى تەفسیری قورئان .

٥١ _ شوینگەى مانگ : مەوداو شوێن و پێرەوی مانگ ، بریتیه لە پێرەوی مانگ کە پێیاندا دەپواو بە دەوری زەویدا دەخولێتەو ، هەرشەو لە پێرەویکیانداپەو هەلە ناکات و بەمو لە پێرەوی خۆی لاناات ، مانگ بیست شوینگەى هەپەو ، هەر شوینگەیهکیش ئاوێکی تاییەتی خۆی هەپەو وەکو : (السرطان ، البطين ، الثريا ، الدبران ...) ، پێوانە : مهلا محمودى گەڵەلەیی ، قاموسی پسته . وەرگێڕ .

(أبو محمد) ی کوی (قتیبة) ده لیت : گووترلوه : هر کاتیک کومه له ئهستیره ی (الثریا) مه لهاتوه و ئاوبووه مه گهر (إلا) دهریو نه خوشیه که له نیو خه لکی و ووشتردا بلاءبوته وه ، به لام له کاتی ئاوبوونیدا نه خوشی و دهرده کان زیاترو توندتر ده بنه وه به به راوردی مه لهاتنی

سه بارهت به فرموده که گوftarیکی سی یم هیهو _ پیده چی شایسته ترین گوftarه کانیش بیت _ : که و مه به ست به ووشه ی (النجم) ئهستیره ی (الثریا) بیت به لام مه به ست به ووشه ی (العامة) ئه و دهریو به لاه نه خوشیه نه بیت که تووشی پوهه و کشتوکال و به روپووه کان ده بیت له وهرزی زستان و سه ره تای وهرزی به هاردا ، بویه مرؤ له کاتی مه لهاتنی ئهستیره ی (الثریا) دا پیوه ی ده بی ، به تایهت له کاته ئامازه پیگراوه کاند ، به و هویه و پیغه مبهری خوا ﷺ قه ده غه ی فروشتن و کرینی به روپوومی کربوه پیش دهرکه وتنی چاکیه تیه که ی . مه ستیش : دووانه سه بارهت به ریبازی پیغه مبهری خوا ﷺ له کاتی روودان و بلاءبوونه وه ی تاغوندا .

به شیک : پیغه مبهری خوا ﷺ قه ده غه ی چوونه نیو ئه و زمویانه ی کردوه
که تاغونی تییدا بلاءبوته وه یا دهرچوون له و زمویانه ی
که تاغونی تییدا بلاءبوته وه :

پیغه مبهری خوا ﷺ ئومه ته که ی خوی قه ده غه ده کات بچه نیو ئه و کومه لگایانه وه که تاغونیا تییدا بلاءبوته وه یا له کومه لگایه ک بچه دهره وه پاش بلاءبوته وه ی تاغون تیااندا ، بۆ ئه وه ی به ته وای خویان له و نه خوشیه بپارێتن ، چونکه چونه نیو ئه و کومه لگایانه وه که تاغونیا تییدا بلاءبوته وه مانای خۆ تووشکرته به و دهریو به لایه و ، خۆ خسته نیو شوینیکیشه وه یه که جیگه ی فره مانره وای نه خوشیه که یه و ، یارمه تیدانی نه فسیشه بۆ تووشبوون به و نه خوشیه ، ئه مه ش پیچه وانه ی شهرع و ئه قل و ژیرییه ، به لکو خۆ

دورخستنه وه له و شوینانه ی نه خۆشیه که ی تیدا بڵاویۆته وه گوێرایه لی خوی په روه رداگاره که فرمانی به خۆپاریزی کرپوه له هندی شوین و ، هه وای زیانبه خش .

مانای قه دهغه کردنی دهرچوون له وه لاتنه :

به لām که قه دهغه ی چوونه دهر وه دهکات له و شوینه ی نه خۆشیه که ی تیایدا بڵاویۆته وه ،
دو مانای تیدا یه :

یه که میان : هاندانی نه فسه بۆ باوه رپوونی ته و او به خوی تعالی ، پشت پی بستنی ،
ئارامگرتن له سه ر قه دهر و حوکم و چاره نووسی و ، پی پازیبوونی .

دوهم : نه وه یه که پێشه وایانی پزشکیتی گوتوویاته : به وه ی پێویسته هه موو که سیکی
خۆپاریز له په تا ، هه ولی دهره یانی بۆخ و شیداره (الرطوبات) زیاده کانی له شی بدات و ،
خۆراك که م بکاته وه ، هه زی به چاره سازی توند (التدبیر المجفف) بیت له هه موو
پویه که وه ، به دهر له وه رزش و خۆشتن ، که پێویسته مۆف وریایان بیت ، چونکه به زۆری
جهسته به تال نابیت له زیاده ماده یه کی خراب که تیایدا ده مینیتته وه ، پاشان وه رزش و
خۆشتن ده یانوروزینیت و ، له گه ل کیمۆسی^(٥٢) باشدا تیکه لیان دهکات و ، به وه ش مۆف
تۆشی نه خۆشیه کی گه وره ده بیت ، بۆیه له کاتی بڵاویونه وه ی تاعوندا پێویسته مۆف
سه ره وتن و له سه رخۆیی خۆی زیاد بکات و ، ئارامپیدانیکی ته و او بدات به هه لچونی
تیکه لاهه کانی له شی ، له لایه کی تریشه وه چوونه دهر وه له و شوینه ی په تاکه ی تیدا
بڵاویۆته وه سه فه رکردن پێویستی به جولانه وه یه کی به هیزه و ، نه مه ش زیانیکی گه وره به
جهسته ده گه یه نیت ، نه مه گوفتاری چاکترین پزشکانی پاشینانه ، به مه ش مانای پزشکیتی

٥٢ _ کیمۆس : ماده یه کی شیر یه و له خواردنه وه په یدا ده بی ، ئاماده یه بۆ هه لمزین و ، پخۆله کان له کاتی
تپه پینیدا هه لی ده مژن . بپوانه : رزگار کریم ، فره هنگی دهریا ، وه رگێپر .

ته‌واو له فره‌ماشته‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ناشکرا ده‌بی‌ت و ، ئه‌و چاره‌سه‌ره‌ی تێدایه‌ بۆ دڵ و جه‌سته‌و چاکبوونیان .

ئه‌گه‌ر گو‌تر : فره‌ماشته‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ : ((لا تخرجوا فراراً منه)) واته‌ : ((لێی دهرمه‌چن وه‌کو هه‌لاتنێک له‌ نه‌خۆشیه‌که‌)) ، گو‌فتاره‌کانی ئێوه‌ پو‌وج ده‌کاته‌وه‌ که‌ گوايه‌ مه‌به‌ست به‌ فره‌مووده‌که‌ ئه‌وه‌ بی‌ت که‌ له‌ سه‌روه‌ ئاماژه‌تان پێدا ، چونکه‌ فره‌مووده‌که‌ قه‌ده‌غه‌ی چوونه‌ دهره‌ ناکات له‌ به‌ر پو‌وداوێکی ناکاو ، هه‌روه‌ها که‌سی موسافیر قه‌ده‌غه‌ ناکات له‌ سه‌فه‌ره‌که‌ی ؟

به‌و که‌سه‌ ده‌گو‌ترێت : هه‌چ که‌سێک نه‌یگو‌توه‌ _ پزیشک بی‌ت یا که‌سیکی تر _ خه‌لکی واز له‌ جو‌لانه‌وه‌ بی‌نن له‌ کاتی ب‌لا‌وبونه‌وه‌ی تاعونداو ، خۆیان ب‌که‌ن به‌ شتیکی بێ روح و گیان ، به‌ل‌کو پێویسته‌ به‌ پێی توانا جو‌لانه‌وه‌ی خ‌زی که‌م ب‌کاته‌وه‌ ، چونکه‌ که‌سی هه‌لاتوو ته‌نها مه‌به‌ستی هه‌لاتنه‌ ، که‌چی ئه‌گه‌ر سه‌ره‌وتن و له‌ سه‌رخ‌ۆیی به‌کاربی‌نێت و هه‌لته‌یه‌ت سو‌ودێکی زۆری بۆ دڵ و جه‌سته‌ی ده‌بی‌ت و ، پ‌شتبه‌ستنیکی ته‌واویشی بۆ ده‌سته‌به‌ر ده‌بی‌ت و ، به‌ ته‌واوی ملکه‌چی قه‌ده‌رو چارنووسی خ‌وای ته‌ع‌الاش ده‌بی‌ت . به‌لام سه‌باره‌ت به‌و که‌سانی ناتوانن واز له‌ جو‌لانه‌وه‌ بی‌نن وه‌کو پ‌یشه‌کاران و ، کرێکاران و ، مسافیران و ، دروستکاری جل و ، که‌سانی دیکه‌ ، پ‌ی‌یان ناگو‌ترێت به‌ ته‌واوی واز له‌ جو‌لانه‌وه‌ کانتان بی‌نن ، ئه‌گه‌رچی فره‌مانیان پێی ده‌کرێت واز له‌ جو‌لانه‌وه‌ ناپێویسته‌کان بی‌نن ، وه‌کو جو‌لانه‌وه‌ی موسافیر بۆ هه‌له‌اتن . خ‌وای ته‌ع‌الاش زاناته‌ره‌ .

کاتی قه‌ده‌غه‌ی چوونه‌ نێو نه‌و شو‌ینانه‌ کراوه‌ که‌ نه‌خۆشیه‌که‌ی تێدا ب‌لا‌وبۆته‌وه‌ ، ئه‌مه‌ چه‌ند دانایی و حیکمه‌تیکی تێدایه‌ :

یه‌که‌م : خ‌و دوورخ‌سته‌وه‌ له‌ ه‌زی زیانبه‌خش .
دووه‌م : وه‌رگرتن و ده‌ستگرتن به‌ ته‌ندروستی‌وه‌ که‌ ه‌وکاری ب‌ژیوی و ژیان و گه‌رانه‌وه‌یه‌ .

سَيَّيَم : بۆ هه‌لنه‌مژینی ئه‌وه‌ه‌وایه‌ی که بۆگه‌ن و خراپبووه ئه‌گینا نه‌خۆش ده‌که‌ون .
 جواره‌م : بۆ خۆ نزیك نه‌کردنه‌وه له‌و که‌سانی به‌وه‌خۆشیه نه‌خۆش که‌وتوون ، ئه‌گینا
 په‌گه‌زی نه‌خۆشیه‌کانی ئه‌وانیان تووش ده‌بی‌ت .

وفي سنن أبي داود مرفوعاً : ((إِنَّ مِنَ الْقَرْفِ التَّلَفَ))^(٥٣)

واته : ((خۆ نزیكکردنه‌وه هۆکاری تووشبوونه به‌زیان)) ، (ابن قتیبة) ده‌لالت : ووشه‌ی
 (القرف) واته نزیكبوونه‌وه له‌په‌تاو ، نزیكبوونه‌وه له‌نه‌خۆش .

پێنجه‌م : پاراستنی نه‌فس له‌وه‌ی به‌نیشانیه‌ی شوم و به‌دی داده‌نری‌ت و ، خۆپاراستن له
 ته‌نینه‌وه‌و بڵاوبونه‌وه‌ی نه‌خۆشی ، چونکه شوم و به‌دی بۆ که‌سیکه شتکه به‌شوم و به‌د
 دابنیت .

به‌گشتی کاتی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ قه‌ده‌غه‌ی چوونه‌نیو ئه‌وشوینه ده‌کات واته‌فه‌رمان
 به‌ووریایی و خۆپاراستن ده‌کات و ، قه‌ده‌غه‌ی خۆ تووشبوون ده‌کات به‌هۆکاره‌کانی زیان
 پێگه‌شتن . کاتی‌کیش قه‌ده‌غه‌ی هه‌له‌هاتن ده‌کات واته‌فه‌رمان به‌پشتبه‌ستن و ، ملکه‌چبوون و
 ، کاروباری خۆ سپاردن ده‌کات به‌خوای ته‌الی ، بۆیه باری یه‌که‌م : ئه‌ده‌بدان و فی‌رکردنه ،
باری دووه‌میش : ملکه‌چبوون و کاروباری خۆ سپاردنه به‌خوای ته‌الی .

وفي الصحيح : أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ _ رضي الله عنه _ خرج إلى الشام ، حتَّى إذا كان
 بسرغ لقيه أبو عبيدة بن الجراح _ رضي الله عنه _ وأصحابه ، فأخبروه أَنَّ الْوَبَاءَ قد وقع
 بالشَّام ، فاختلفوا ، فقال لابن عباس رضي الله عنهما : ادع لي المهاجرين الأوَّلِينَ ، قال :
 فدعوتهم ، فاستشارهم وأخبرهم أَنَّ الْوَبَاءَ قد وقع بالشَّام ، فاختلفوا ، فقال له بعضهم :
 خرجت لأمر ، فلا نرى أن ترجع عنه ، وقال آخرون : معك بقية النَّاسِ وأصحاب رسول الله ﷺ

فلا نرى أن تقدمهم على هذا الوباء ، فقال عمر : ارتفعوا عني ، ثم قال : ادع لي الأنصار ، فدعوتهم له فاستشارهم ، فسلخوا سبيل المهاجرين ، واختلفوا كاختلافهم ، فقال : ارتفعوا عني ، ثم قال : ادع لي من هاهنا من مشيخة قريش من مهاجرة الفتح ، فدعوتهم له ، فلم يختلف عليه منهم رجلان ، قالوا : نرى أن ترجع بالناس ولا تقدمهم على هذا الوباء ، فأذن عمر في الناس : إني مصبح على ظهر ، فأصبحوا عليه ، فقال أبو عبيدة بن الجراح : يا أمير المؤمنين أفراراً من قدر الله ؟ قال : لو غيرك قالها يا أبا عبيدة ، نعم نفر من قدر الله تعالى إلى قدر الله تعالى ، أرايت لو كان لك إبل فهبطت وادياً له عدوتان ، إحداها خصبة ، والأخرى جدبة ألسن إن رعيتهما الخصبة رعيتهما بقدر الله تعالى ، وإن رعيتهما الجدبة رعيتهما بقدر الله تعالى ؟ قال : فجاء عبد الرحمن بن عوف وكان متغيباً في بعض حاجاته ، فقال : إن عندي في هذا علماً ، سمعت رسول الله ﷺ يقول : ((إذا كان بأرض وأنتم بها فلا تخرجوا فراراً منه ، وإذا سمعتم به بأرض فلا تقدموا عليه))^(٥٤).

واته : له فرموده یکی (صحیح) دا هاتوو که وا (عمر)ی کوپی (خطاب) چوو بۆ وه لاتی شام ، که گه شته (سرخ) سه رکده کانی جه تگ (أبو عبیده)ی کوپی (الجراح) و هاوه لانی پیگه شت و ، هه والیان دایه که تاعون له وه لاتی شام بلاویۆته وه ، نه وه بوو جیاوازیان تیکه وت و ، نیمامی (عمر) به (ابن عباس)ی فرموو : کۆچبه رانی پیشینم بۆ بانگ بکه ، فرمووی : بانگم کردن و ، ئه ویش پلویژی پیکردن و پیتی راگه یاندن که په تای تاعون له وه لاتی شام بلاویۆته وه . نه وانیش جیاوازیان تیکه وت و ، هه ندیکیان پتیان فرموو : تو به نیازی کاریک دهرچویت و امان پی باشه لیتی په شیمان نه بیته وه ، که سانیکی دیکه ش فرموویان ، نه وه ی ماوه له خه لک و هاوه لانی پیغه مبه ری خوات ﷺ له که لدايه بۆیه پیمان باش نی یه بیانخه یته نیۆ ئه م په تایه وه ، نه وه بوو نیمامی (عمر) فرمووی : هه ستن لام ، پاشان فرمووی : پشتیوانانم بۆ بانگ بکه ، منیش بانگم کردن ، نه وه بوو پلویژی پیکردن و

ئەوانیش ھەمان ڕێگەی کۆچبەرانیان گرتوو وەک ئەوان جیاوازییون ، بۆیە ئیمامی (عمر) پێی فەرموون : ھەستەن لام ، پاشان فەرمووی : ھەرکەس لێرەییە لە گەورە پیاوانی قورەیش ئەوانەیی سالی ڕزگارکردنی مەککە کۆچیان کردوو ھەموویانم بۆ بانگ بکە ، منیش بانگم کردن ، دوو کەسیان نەبوو جیاوازیان لە نێواندا بێت ، بەلکو ھەموویان گوتیان : ئێمە وامان پێی باشە ئەم خەلکە بگەڕێنیتەووە نەیانخەیتە نێو ئەم پەتایەووە ، بۆیە ئیمامی (عمر) بانگەوازی بە نێو خەلکیدا کرد : من سبەینێ لە سەر زینم ، ئەو بوو بە یانی ھەموویان سوارییون ، (أبو عبیدة) ی کوپی (الجراح) فەرمووی : تایا لە قەدەر چارەنووسی خوا ھەڵدین ئەم میری موسلمانان ؟ ئیمامی (عمر) یش فەرمووی : ئەگەر کەسیکی تر ئەمە ی بگوتایە ئەم (أبا عبیدة) ، بەلێ ئێمە لە قەدەر چارەنووسی خوا ھەڵدین بۆ قەدەر چارەنووسی خوا ، تایا ئەگەر تۆ کۆمەڵێک ووشتە ھەبێ و لە شییوێکدا دابەزیت کە دوو بەری ھەبێت ، بەریکیان سەوزەلەن و بە پیت و ، بەرەکی تریشیان دێم و بێ لەوەر بێت ، ئەگەر ووشتە کانت لە ھەر بەریکیاندا بلەوەر پێنی بە چارەنووسی خوا نی یە ؟

(ابن عباس) دەفەرمیت : لەو کاتەدا (عبدالرحمن) ی کوپی (عوف) ھات کە پێشتر لەوێ نەبوو ، چوو بوو بۆ ھەندێ پێوستانی خۆی ، فەرمووی : من لەم بارەووە زانیاریم پێی یە ، گوێبێستی پێغەمبەری خوا بوم ﷺ دەیفەرمو : ((ئەگەر بیستان تاعون پەیدا بوو لە خاکێکدا مەچن بۆ ئەوێ ، ئەگەر لە خاکێکیشدا بلاوێتووە ئێوەی تێدا بوو لێی پامەکن)) .

بە شێك : سەبارەت بە ڕیپازی پێغەمبەری خوا ﷺ

لە نەخۆشی ناویەنگ (داء الإستسقاء) و چارەسەرکردنیدا :

في الصحيحين : من حديث أنس بن مالك ، قال : قَدِمَ رَمَطٌ مِنْ عُرَيْنَةَ وَعُكِّلَ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ فَاجْتَوَا الْمَدِينَةَ ، فَشَكُوا ذَلِكَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ ، فَقَالَ : ((لَوْ خَرَجْتُمْ إِلَى إِبِلِ الصَّدَقَةِ فَشَرَبْتُمْ مِنْ أَبْوَالِهَا وَأَلْبَانِهَا)) ، ففعلوا ، فلما صحوا ، عمدوا إلى الرُّعَاةِ فقتلوهم ، واستأقوا الإبل ، وحاربوا

الله ورسوله ، فبعث رسول الله ﷺ في آثارهم ، فأخذوا ، فقطع أيديهم ، وأرجلهم ، وسمل أعينهم ، وألقاهم في الشمس حتى ماتوا^(٥٥).

واته : (أنس) ی کوپی (مالك) _ خوی لی پازی بیټ _ ده فەرمیټ : چەند کەسیک لە ھۆزەکانی (عُرینة) و (عُگل) ھاتنە خزمەتی پیغەمبەری خوا ﷺ پاشان مانەوہیان لە شاری مەدینە بە لاوہ ناخۆش بوو چونکە تووشی نەخۆشی گەدەترشان بوون ، ئەوہبوو سکالایان بردە خزمەتی پیغەمبەری خوا ﷺ ، ئەویش پێی فەرموون : ((ئەگەر بچونایەتە دەرەوہ بۆ لای ووشترەکانی بەخشین لە شیرەمەنیەکانیان بخواردیایەتەوہ)) ، ئەوانیش ئەو کارەیان بە ئەنجام گەیاند ، کە تەندروستیان چاک بۆوہ ، چون بۆ لای شووانەکان و کوشتنیان و ، ووشترەکانیشیان دایەبەر و بردنیان ، ئەوہبوو پیغەمبەری خوا ﷺ ناردی بە شوینیاندا ، بۆیە بران و ، دەست و ، قاچیانی بری و ، چاویانی دەرھێنا و ، فرپی دانە بەرھەتاوہ کە تاوہکو مردن .

بەلگەش لە سەر ئەوہی نەخۆشیەکیان ئاویەنگ بوو ، ئەوہیە کە ئیمامی (مسلم) لە (صحیح) ھەکیدە دەگێڕێتەوہ کەوا ئەو کەسانە گوتیان : ھەزمان بە مەدینە نەماوہ ، چونکە سکمان گەورە بووہو ، ئەندامەکانمان سست و خاوبووہ (ارتھشت أعضاؤنا) و پاشان تەواوی فەرموودەکە باس دەکات .

الجَوَى : نەخۆشیەکە لە نەخۆشیەکانی سک ، ئاویەنگیش : نەخۆشیەکی ماددیە ھۆکارەکەکەشی ماددیەکی نامۆیە دەچیتە نێو ئەندامەکانی لەشەوہو بەرزێ دەکاتەوہ _ یا ھەموو ئەو ئەندامانە ی بەدەرەوہن و دیارن ، یا جیگە بۆش و بەتالەکانی ئەو

٥٥ _ صحیح : أخرجه أحمد (٢ / ١٦١ ، ١٨٦ ، ١٩٨) والبخاري (١ / ٦٧) ، (٤ / ٧٥) ، (٥ / ١٦٥) ،

(٦ / ٦٥) ، (٨ / ٢٠١ ، ٢٠٢) ، (٩ / ١١) ، ومسلم (٥ / ١٠٢ ، ١٠٣) ، وأبو داود (٤٣٦٤) ، (٤٣٦٥) ،

والنسائي (٧ / ٩٣ ، ٩٤ ، ٩٥) کلھم من طریق أبي کلابہ عن أنس مرفوعاً فذكره .

شویخانه‌ی که چاره‌سازی خوراك و تیگه‌لأوه‌کانی تیدا ده‌کریٔ _ ، سی جۆریشی هه‌یه : گوشتی و ، (زقی) و ، ته‌پلی ^(٥٦) .

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و ده‌رمانانه‌ی که پئویستن بۆ چاره‌سه‌ریی ئه‌م نه‌خۆشیه بریتین له‌وانه‌ی که کردنه‌وه‌یه‌کی مامناوه‌ندو ، به‌ردانیك به پئی پئویست ده‌سته‌به‌ر بکات ، ئه‌م شتانه‌ش له شیرمه‌نه‌یه‌کانی ووشترا هه‌ن بۆیه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرمانی خواردنه‌وه‌ی شیری ووشتره‌کانی پئکردن ، چونکه شیری ووشترا لابه‌رو و په‌وان و نه‌رمکاره ، به‌ردارو سووکارو هیمن کاره ، هۆیه بۆ کرانه‌وه‌ی کونیه له‌داخراوه‌کان ، چونکه زۆریه‌ی له‌وه‌پینی ووشترا له‌سه‌ر تالیشک (الشیخ و) ، (القیصوم) ^(٥٧) ، بابوونه (البابونج) ^(٥٨) (الأقحوان) ^(٥٩) (الإنخِر) ^(٦٠) چه‌ندین پوهه‌کی دیکه که وه‌کو ده‌رمانیکی به‌سوود به‌کار دیٔ .

٥٦ _ گوشتی : هۆکاری دروستبونی ماده‌یه‌کی ئاوی به‌لغه‌میه‌و ، له‌گه‌ل خویندا به‌نیو ئه‌ندامه‌کانی له‌شدا بِلأو ده‌بیته‌وه ، به‌جۆرێک له‌ ئه‌ندامه‌کانی له‌شدا ئاوسانیکی نه‌رم دروست ده‌کات ، هه‌روه‌ها ئه‌ندامه‌کانی زاورێی پیاو ئافه‌رت ده‌ئاوسینیٔ و ، ده‌م و چاو له‌ش به‌گشتی خاوه‌ده‌بیته‌وه .
(زقی) : هۆکاره‌که‌ی ماده‌یه‌کی ئاویه ده‌پالئۆریته‌ نیو بۆشای سکی خواره‌وه‌و ئه‌ندامه‌کانی تریش که له‌ دوايه‌وه‌ دین ، لێره‌دا سک ده‌ئاوسیٔ و ناوک کیم و زوخاو ده‌کات و ، ئه‌گه‌ر سک بجولئینیته‌وه‌ شله‌قه‌ شله‌قه‌ی ده‌بیستیٔ .

ته‌پلی : هۆکاره‌که‌ی ده‌گه‌ریته‌وه‌ بۆ ماده‌یه‌ک با دروست ده‌کات و له‌گه‌لیدا سک ده‌ئاوسیٔ و ئه‌گه‌ر له‌ لئی بده‌ی وه‌کو ته‌پل ده‌نگی دیٔ ، بۆ دلنیاپوون له‌ هه‌موو ئه‌وانه‌ بگه‌یژده‌وه‌ بۆ ، مفاتیح العلوم ، الخوارزمی ل ٣١ و ده‌رگێٔ .

٥٧ _ القیصوم : جۆره‌ پوهه‌کیکه‌ له‌ ده‌شته‌کانی نووره‌گه‌ی عه‌ره‌ب ده‌پؤ و وه‌کو ده‌رمان به‌کارده‌برٔ .
به‌وانه : پزگار کریم ، فه‌ره‌ه‌نگی ده‌ریا ، و ده‌رگێٔ .

٥٨ _ البابونج : گۆلێکی سپی یه‌ له‌ بیابانی عه‌ره‌بیشدا ده‌پؤ ، مه‌لا محمودی گه‌لله‌یی ، قامووسی پسته ، و ده‌رگێٔ .

٥٩ _ الأقحوان : ناوه‌ بۆ چه‌ند جۆره‌ پوه‌کیکه‌ له‌ پێٔی (أنتامیس) و (کریزینتوم) ، به‌وانه : مه‌لا محمودی گه‌لله‌یی ، قامووسی پسته ، و ده‌رگێٔ .

ئەم نەخۆشیەش لە کاتی بوونی نەخۆشیەك لە جگەردا دەردەکهوێت بە تاییەت ، یا بە هاوبەشی نەخۆشی دیکە لەش ، ئەمەش بە هۆی ئەو کونیلە داخراوانەوێ (السُّد) که لە جگەردا دەبیێت ، شیرێ ووشتری عەرەبیش بە سوودە بۆ کردنەوێ ئەو داخراوانە ، چونکە بۆ خۆی مادەیهکی کردنەوێ و ، هەرودەها سوودو که لکێکی زۆریشی هەیە .

(الرازي) دەفەر مێت : شیرێ ووشتری عەرەبی ئیش و ئازاری جگەر و ، خراپبوونی باری میزاج چارەسەر دەکات ، هەرودەها (الإسرائیلی) دەلێت : شیرێ ووشتری عەرەبی ناسکترین شیرەو ، لە هەمووشیان ئاودارترو تیزترەو ، کهمترین خۆراکیشی تێدا یە . بۆیە بۆتە بەهێزترین شیرەکان بۆ نەرمکردنەوێ زێدە مادەکان و ، پەوانکردنی سک و ، کردنەوێ کونیلە داخراوەکان (السُّد) ، ئەو شتەش که ئەوانە ی سەرودە دەسڵمێنن هێندە کهمە سوویرە که یەتی که دەگەرێتەو بۆ زێدە گەرمی ئازەلە که بە سروشت ، بۆیە بۆتە تاییەترین شیرەکان بۆ نەرم و ناسکی جگەر و ، کردنەوێ کونیلە داخراوەکانی و ، شیکردنەوێ پەقێتی سێل ئەگەر نوێ بوو ، بەسوودیشە بۆ نەخۆشی ئاوبەنگ بە تاییەت ، ئەگەر بەکارهێنرا لە گەل ئەو گەرمیەدا که لە گران دێتەدەر ، لە گەل میزی بچکە ووشتری لە شیر بپاوهدا ، که گەرمە کاتی هاتنەدەری لە ئازەلە که ، بەوێش سوویرێتی شیرکە زیاتر دەبیێت و ، توانای لەت لەتکردنی زێدە مادەو ، پەوان کردنی سکی زیاتر دەبی ، بەلام ئەگەر نەتوانرا دابەزێنرێت و سک پەوان بکریێت ، ئەوجا پێویستە بە دەرمانێکی پەوانکەر دابەزێنرێت .

دانەری کتیی (القانون)^(١١) دەلێت : ئاوێ نادریتەو لە گوشتاری ئەو کەسانە ی دەلێن : سروشتی شیر دژیە چارەسەری نەخۆشی ئاوبەنگە . دەلێت : بزانه که شیرێ ووشتر دەرمانێکی بە سوودە ، چونکە لە سەرخۆ مادە زیانبەخشەکان دەکاتە دەرەوێ ، چەندین

٦٠ _ الإنخِر : جۆرە پوورەکی گۆل سپی یەو لە بیابانی عەرەب دەروێ ، بپاوه : مەلا محمودی گەلەیی ، قامووسی پسته . وەرگێڕ .

٦١ _ دانەرەکی (ابن سینا) یە ، که پێشتر ئاماژە ی پێداوێ .

تاییه تهندی تریشی تیدایه و ، زۆریش به سووده ، بۆیه ئه گهر مرۆفێك له جیاتی ئاو خۆراك تهنها شیرێ ووشتر بخوات به ئیزنی خوای تعالی چاك ده بیتهوه ، چونكه ئه مه له سه ر كۆمه لێك تاقیكراوه تهوه ، نێردران بۆ وه لاتی عه رب و ، ناچارێ پالی پێوه نان بۆ خواردنه وه ی شیرێ ووشتر و ، چاكبوونه وه . به سوودترین میزیش : میزی ووشتری ده شته كیه ، كه ووشتری په سه نه . ته ولوبو .

چیرۆکی نێو فه رمووده كه : به لگه ی خۆ چاره سه ركردن و پزیشكیتهی نه فسه ، هه روه ها به لگه شه بۆ پاکیتهی میزی ئارژلێکی گوشت خورلو ، چونكه له بنچینه دا چاره سه ركردن به هه رامكروه كان شیاونی یه ، لێره دا ده بینین ئه گه چی تازه موسلمان بوبون به لام فه رمانیان پێنه كرا به شتنی ده میان ، یا ئه وه ی پیس بویو له جل و به رگه كانیان به و میزانه بۆ نوێژکردن ، چونكه دواخستنی پوونکردنه وه له کاتی پێویستدا شیاونی یه .

هه روه ها ئه و چیرۆكه به لگه یه بۆ كوشتنی تاوانباری بكوژ به هاوشیوه ی په فتاره كه ی خۆی ، چونكه ئه و كه سانه شوانه كه یان كوشت و ، چاوشیان ده رمیتا ، وه كو ئه وه ی له (صحیح) ی ئیمامی (مسلم) دا جیگیربووه .

هه روه ها به لگه شه بۆ كوشتنی كۆمه لێك و ، برینی ده ست و قاچیان ئه گهر هه موویان كۆبوونه وه له سه ر كوشتنی ته نها كه سێك .

هه روه ها به لگه یه له سه ر ئه وه ی كه ئه گهر له سه ر تاوانباری بكوژ (الحد)^(٦٦) القصاص^(٦٧) له یه ك كاتدا كۆبۆوه ئه و هه ردوو مافه كه ی لێوه رده گیریته وه ، چونكه

٦٦ _ الحد : ئه و سازایانه یه كه له شه رعه دا دائه راون بۆ ئه و كه سانه ی تاوانێك ئه نجام ده دن وه كو به ره له ستیه ك بۆ ئه وه ی دووباره ی نه كه نه وه نه یكهن ، بپوانه : التعاريف المهمة لطلاب الهمه * وه رگێڕ .

٦٧ _ القصاص : واته دابه زینی سزا به سه ر كه سی تاوانكاردا به چه شنی سزاو تاوانه كه ی خۆی ، چاو به چاو نه فس به نه فس ، بپوانه : التعاريف المهمة لطلاب الهمه * وه رگێڕ .

پێغه‌مبەری خوا ﷺ دەست و قاچی برین وەکو جیبەجێکردنی سنووردانانێک بۆ ئەو کەسانەی
لە گەڵ خاوە پێغه‌مبەرە کەیدا دەجنگن و بە تاوانی دەست و قاچ برینی شوانە کە هەستان و ،
کوشتنیشی وەکو تۆلەسەندنەوێک بەرامبەر بە هەستیان بە کوشتنی شوانە کە .

هەروەها بەلگەشە کە ئەگەر کەسی جەنگاوەر لە گەڵ خاوە پێغه‌مبەرە کەیدا مال و
سامانی بریو ، بە تاوانی کوشتنیش هەستا ، ئەوا دەست و قاچی لە یەک کاتدا دەبردرێت و ،
دەشکوژرێت .

هەروەها بەلگەشە کە ئەگەر تاوانەکان زۆرو جۆراوجۆر بوون ، سزاکانیش سەختتر
دەبێتەو ، چونکە ئەمانە پاش موسڵمان بوونیان پاشگەزیوونەو لە ئیسلام ، خەلکیان
کوشت ، سوکایەتیان بە کوژراوە کە کرد ، مال و سامانیان برد ، هەستان بە ئاشکەراکردنی
جەنگان لە خواوە پێغه‌مبەرە کەیدا ، بۆیە سزای ئەمانە زۆر سەخت بوو .

هەروەها بەلگەشە کە حوکمی هەموو جەنگاوەرێک لە گەڵ خاوە پێغه‌مبەرە کەیدا وەکو
حوکمی ئەو کەسەیانە کە بە پاسبەر و خۆکارە کە ی ئەنجام داو ، چونکە زانیارو کە هەموویان
بە خودی خۆیان بە پاسبەر و خۆکارە کە یان ئەنجام نەداو ، کەچی پێغه‌مبەری خوا _ صلی الله
علیه وسلم _ سەبارەت بەو لای ئەپرسینەو هەمووی کوشتن .

هەروەها بەلگەشە کە کوشتنی خەڵەتاندن (قتل الغيلة) پێویست دەکات کەسی تاوانکاری
بکوژ بکوژرێت وەکو (الحد) ، لێخۆشبوونیش لاینابات ، پێدان و بەخشینی پارەش لێرەدا
هیچ بایەخیکی پێ نادرێت ، ئەمە پێداوەری خەلکی مەدینەو ، پوویە کە لە پێداوەری ئیمامی (
أحمد) و هەلێاردنی (شیخ الإسلام ابن تیمیة) شەو ، فەتوای لە سەر داو .

به شیک : سه بارهت به رییازی پیغه مبهری خوا ﷺ له چاره سهری برین و خوین به ربونی لووتدا :

في الصحيحين : ﴿ عن أبي حازم أنه سمع سهل بن سعد يسأل عما دُوي به جُرح رسول الله ﷺ يوم أُحمر فقال : جُرح وجهه وكُسرت رِباعيته ومُشمت البِيضة على رأسه وكانت فاطمة بنت رسول الله ﷺ تغسل الدم وكان علي بن أبي طالب يسكب عليها بالمِجن فلما رأت فاطمة الدم لا يزيد إلا كثرة أخذت قطعة حمير فأحرقتها حتى إذا صارت رماداً ألصقته بالجرح فاستمسك الدم ﴿ برماد الحمير المعمول من البردي .

واته : له (أبي حازم) هوه ، كه گوئیستی (سهل) ی کوی (سعد) بوو لییان ده پرسی سه بارهت به وهی به چ شتیک پیغه مبهری خوا ﷺ له پۆژی (أحد) دا تیمارکرا . فه رموی : پووی پیروزی بریندار بوو ، چوار ددانه کانی ناوه پاستی نیوان برندهو که لهی شان ، کلاو ئاسنه که به سهریه وه شکیندرا ، نه وه بوو (فاطمة) ی کچی (محمد) خوینه که ی دهشت و ، (علي) کوی (أبي طالب) به قه لغانه که ی ناوی به سهردا ده ژانده ، کاتی (فاطمة) ته ماشای خوینه که ی کرد به رده وام زیاد ده کات ، پارچه یه که سهیری بریو ، سوتانندی تا بویه خۆله میش پاشان لکاندی به برینه که وه و نه وه بوو خوینه که وه ستایه وه ، به خۆله میشی نه و سهیره ی له زهله دروستکرا بوو .

چونکه کاریگه ریه کی به هیزی هیه بۆ خوین وه ستاندن ، توانای وشکردنیکی به هیزی تیدایه ، سوتان و چورزانه وه یه کی که می تیدایه ، به لام ده زمانه به هیزه کانی وشکردن نه گهر برینه که بستوتینیه وه و بچورینیه وه ، نه و خوینه که ده ورژینیه و دوباره ده ریده هینیه ده ره وه ، هه ره ها نه گهر نه خۆله میشه به ته نها ، یا به تیکه لاوکردنی سرکه بکریته نیو لووتی نه و که سه وه که خوینی به ربووه خوینه که ی ده وه ستینیه .

دانه‌ری کتبی (القانون) ده‌لئیت : رووه‌کی زه‌ل (البردي) به سووده بق خوین به‌ریبون ،
 قه‌ده‌غی هاتنه دهره‌وه‌ی ده‌کات ، خۆله‌میشه‌کی به سه‌ر برینی نه‌رم و ته‌پدا
 بلاوده‌کریتسه‌وه ، ساپیژی ده‌کاته‌وه ، کاغه‌زی میسری کۆن له زه‌ل دروست ده‌کرا ،
 میزاجیکی ساردی ووشکی هه‌یه ، خۆله‌میشه‌کی به سووده بق ده‌م کولی (اکلّة الفم) ،
 هاتنه دهره‌وه‌ی خوین ده‌وه‌ستینیت ، قه‌ده‌غی زیاتر بلاوبونه‌وه‌ی برینه پیسه‌کان ده‌کات .

به‌شیک : سه‌باره‌ت به‌ ریپازی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ بواری چاره‌سه‌رکردندا به‌
خواردنه‌وه‌ی هه‌نگوین و هه‌روه‌ها به‌ که‌له‌شاخ و داخکردن :

في صحيح البخاري : عن سعيد بن جبير ، عن ابن عباس ، عن النبي ﷺ قال : ((الشفاء في
 ثلاث : شربة عسل ، وشرطة مخجم ، وكية نار ، وأنا أنهى أمتي عن الكي))^(١٤)

واته : له (سعيد)ی کوی (جُبیر) هوه ، له (ابن عباس) هوه ، له پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ
 فهرموویه‌تی : ((چاره‌سه‌ر له‌ سی شتدایه ، خواردنه‌وه‌ی هه‌نگوین ، که‌له‌شاخ گرتن ،
 داخکردن به‌ ئاگر ، به‌لام من قه‌ده‌غی ئومه‌ته‌کی خۆم ده‌کم داخکردن به‌کاربینن)) .

(أبو عبدالله المازري) ده‌لئیت : (الأمراض الأمتلانية) واته ئه‌وه‌نه‌خۆشیانه‌ی که‌ هۆکاری
 دهرکه‌وتنی ده‌گه‌رپیتسه‌وه بق ئه‌وه‌ی که‌ جینگه‌یه‌کی جه‌سته به‌ ماده‌یه‌ک پریوه‌: یا خوینین ،
 یا زرداوین ، یا به‌لقه‌مین ، یا په‌شکاوین ، به‌لام خوینیه‌که : چاره‌سه‌ری به‌ دهره‌یتانی
 خوینه‌که ده‌کریت ، وه نه‌گه‌ر له‌و سی شه‌که‌ی تریش بوون : چاره‌سه‌ری به‌ په‌وانبوونیکه (
 الإسهال) که‌ له‌ گه‌ل هه‌ر تیکه‌له‌یه‌کیاندا بی‌ت بگونجیت . لی‌ره‌دا وه‌کو ئه‌وه‌ وایه‌ که‌

٦٤ _ صحيح : أخرجه أحمد (١١ / ٢٤٥) ، والبخاري (٧ / ١٥٨ ، ١٥٩) ، وابن ماجه (٣٤٩١) كلهم من طريق مروان بن شجاع عن سالم الأفطس ، عن سعيد بن جبير عن ابن عباس فذكره مرفوعاً .

پێغه‌مبەری خوا ﷺ ووشیاری پێ دابیتین ، سەبارەت بە بەکارهێنانی هەتگۆین بۆ پەرەوانبوون و ، بەکارهێنانی کەڵەشاخ بۆ خوێن بەردان ، هەندێ خەڵک دەلێن : خوێن بەردان دەچیتە چوارچێوەی فرمایشتەکانیەوه کە دەفرمیت : ((وَشَرْطَةُ مِحْجَمٍ)) واتە ((پووشاندنێک بۆ کەڵەشاخ گرتن)) . لێرەدا تەماشای دەکەین کەڵەشاخ گرتنی لە میانەی دەرمانەکاندا باس کردووە ، چونکە کانتیک بەکارده‌هێنرێت کە سروشتی نەخۆشیەکان زāl بن بە سەر هێزی دەرمانەکاندا ، ئەو کاتەی کە دەرمانی خوراوه سوودی نەبێت . فرمایشتی پێغه‌مبەری خوا ﷺ ((وَأَنَا أَنهَى أُمَّتِي عَنِ الْكَيِّْ)) واتە : ((من قەدەغەی ئومەتەکی خۆم دەکەم داخکردن بەکارپێتن)) و لە فرمودەکی دیکەشدا : ((وَمَا أَحَبُّ أَنْ أَكْتُوِيَ))^(١) واتە : ((حەزم بەوه نی یە داخ بکړم)) ، لێرەدا پێغه‌مبەری خوا ﷺ ئاماژە بە دواخستنی چارەسەر بە داخکردن دەکات تاوه‌کو کاتی ناچاربوون ، بۆیە پێویستە پەلەی چارەسەرکردن بە داخکردن نەکرێت ، چونکە لە راستیدا پەلە دەکرێت بۆ بەکارهێنانی ئێشیکێ ژۆر لە پێناو لادانی ئێشیکدا پەرگە لە داخکردنە کە ئێشی کەتر بێت . گوفتارەکانی تەولو بوو .

هەندێ لە پزیشکان گوتویانە : نەخۆشیە میزاجیەکان : یا بە هۆی مادەیه‌که‌وه دەبێت ، یا بە بێ مادە ، مادیه‌کانیش ، یا گەرمن ، یا ساردن ، یا شیدارو تەپن ، یا ووشکن ، یا بە تیکەلەیه‌کی ئەوانە دەبێ ، ئەم چوار بارو چۆنیەتیە ، دوو بارو چۆنیەتیان بکەرن : کە بریتین لە گەرمی و ساردی و ، دوو بارو چۆنیەتیەکی تریش کارلێکراون کە بریتین لە تەپتی و ووشکیتی ، بۆیە لە کاتی زāl بوونی یەکیک لە بارو چۆنیەتیە بکەرەکانی گەرمی یا ساردی لە جەستە ی مۆفدا دانەیه‌کیش لە بارو چۆنیەتیە کارلێکراوه‌کانی تەپری یا ووشکی لە گەڵ خۆیدا پاکێش دەکات و پێکه‌وه لە جەستەدا کار دەکەن ، هەروەها هەموو خەڵتەکانی جەستە دوو بارو چۆنیەتی هەیه : بکەر و کارلێکراو .

٦٥ - صحیح : أخرجه أحمد (٢ / ٢٤٢) ، والبخاری (٧ / ١٥٩ ، ١٦٢ ، ١٦٣) ، ومسلم (٧ / ٢١) کلهم

من طريق عبدالرحمن بن سليمان بن القسيل ، عن عاصم بن عمر بن قتادة فذكره عن جابر مرفوعاً .

چارهسهرکردن به دهرهینانی خوین :

بۆیه لیږه دا پوون ده بیته وه که بنچینه ی هه موو نه خوشیه میزاجیه کان شوینکه وته ی به هیژترین بارو چۆنیه تیه کانی خه لته کانی له شن که گهرمی و ساردیه ، بۆیه گوفتاری پیغه مبه ری خوا ﷺ سه باره ت به بنه پهرتی چارهسهرکردنی نه خوشیه کان که گهرم و سارده به ږیگی نموونه باسکراوه ، بۆیه نه گهر نه خوشیه که گهرم بوو ، به دهرکردنی خوینه که به ږیگی خوین بهردان یا به که له شاخ گرتن چارهسهری ده کهین ، چونکه بهوشیویه ماده که ده کړیته دهره وه ، میزاجی مروفیش سارد ده بیته وه ، به لام نه گهر نه خوشیه که سارد بوو ، به گهرمکردن چارهسهری ده کهین ، نه وهش له هه تگوتندا هیه ، نه گهر سهریاری نه وهش پیووستی به دهرکردنی ماده دهیه ک بوو ، نه وا دیسان هه تگوتن نه و کاره ده کات ، چونکه هۆکاریکی کاریگهره بۆ ږیگی یادن و ، له ت له تکردن و ، هیمن کردنه وه ، لابردن و ، نه رم کردنی ماده ده کان ، به وهش ژور به ئارامی و بیوهیی نه و مادانه ده کړیته دهره وه به زالبوونی دهرمانه پهره وانکاره به هیژه کان.

چارهسهر به داخکردن :

به لام داخکردن : له بهر نه وهی ههریه که له نه خوشیه ماده ده کان ، یا ژور تیژ ده بیته و به خیرا ده چیتته سهریه کیلک له و دوو لایه که گهرمی یه یا ساردیه ، بۆیه به ږیگی کانی سهره وه چارهسهر ده کړین ، یا نه خوشیه کی دریژخایه ن ده بیته و چاکترین چارهسهری پاش کردنه دهره وه ماده که داخکردنی نه و نه ندامانه یه که گونجاوه بۆ داخکردن . چونکه نه و نه خوشیه دریژخایه ن نابیت ته نها به هۆی نه وه وه نه بیته که ماده یه کی ساردی چر له و نه ندامه دا جیگیربووه ، میزاجی نه ندامه که ی خراپ کربووه ، هه موو نه و جیگانهش که پیی ده گات ده یگوریت بۆ باریکی هاوشیویه ناوه پۆکه خراپه که ی خۆی و ، له نیتو نه و نه ندامه ی له شدا

گر دهگرت ، لێزه دا داخکردن به کاردههینریت بۆ دههینانی ماده خراپه که له شوینهی لهش که تیایدا جیگیربووه نهوهش به له ناویردنی بهشه ناگریه که ی نهو مادهیه به داخکردن.

به م فرمووده پیرۆزه چۆنیهتی چاره سه رکردنی هه موو نه خۆشیه مادیه کان فیربووین ، ههروه ها له فرمایشته که ی پیغه مبه ری خواوه ﷺ : ((إِنْ الْحُمَّى مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ فَأَبْرِدوها بِالْمَاءِ))^(٦٦)

واته : ((تا) له گرپلێسه ی دۆزه خه وه یه بۆیه به ئاو ساردی بکه نه وه)) چۆنیهتی چاره سه رکردنی نه خۆشیه سووکه کانیش فیر بووین .

به شی چاره سه رکردن به که له شاخ گرتن :

به لام که له شاخ گرتن : ففي سنن ابن ماجه من حديث جُبَارَةَ بْنِ الْمُغَلَّسِ _ وهو ضعيف _ عن كثير بن سليم ، قال : سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ يَقُولُ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : ((مَا مَرَرْتُ لَيْلَةً أُسْرِيَ بِي بِمَلَا إِلَّا قَالُوا : يَا مُحَمَّدُ مَرُّ أُمْتِكَ بِالْحِجَامَةِ))^(٦٧)

واته : له (جُبَارَةَ) ی کوپی (الْمُغَلَّس) هوه له (كثير) ی کوپی (سَلِيم) هوه فرموویهتی : گوئیستی (أَنَس) ی کوپی (مَالِك) بووم ده یه فرموو : پیغه مبه ری خوا ﷺ فرمووی : ((له شه و په وه کدا به لای هه رکومه لێک له په ریه کاندای تیپه ی ده بووم پێیان ده گووتم : نه ی محمد فرمانی که له شاخ گرتن به ئومه ته که ت بکه)) .

٦٦ _ تقدم تخريجه .

٦٧ _ صحيح : أخرجه ابن ماجه (٣٤٧٩) قال : حدثنا جبارة بن المغلس ، قال : حدثنا كثير بن سليم ، فذكره عن أنس مرفوعاً . وأخرجه الترمذي (٢٠٥٢) من طريق القاسم بن عبد الرحمن عن أبيه عبد الله بن مسعود عن أبيه قال : ((حدث رسول الله _ صلى الله عليه وسلم _ عن ليلة أسري به ، أنه لم يمر على ملأ من الملائكة إلا أمروه ؛ أن مَرُّ أُمْتِكَ بِالْحِجَامَةِ)) . وصححه الألباني في صحيح الجامع (٥٦٧١) .

وروى الترمذي في جامعه من حديث ابن عباس : أن النبي ﷺ هذا الحديث ، وقال فيه : ((عليك بالحجامة يا محمد))^(٦٨)

واته : له (ابن عباس) هوه له پیغمبری خواوه ﷺ فرمویه تی : ((نهی محمد که له شاخ گرتن به کاریینه)) .

وفي الصحيحين من حديث طاووس ، عن ابن عباس : ((أن النبي ﷺ احتجم وأعطى الحجامة أجره))^(٦٩)

واته : له (ابن عباس) هوه ده فرمیت : ((پیغمبری خوا ﷺ که له شاخی گرت و کرئی که له شاخگره که شیدا)) .

وفي الصحيحين أيضا ، عن حُمَير الطويل ، عن أنس ، أن رسول الله ﷺ حجّمه أبو طَيِّبَةَ ، فَأَمَرَ لَهُ بِصَاعَيْنِ مِنْ طَعَامٍ ، وَكَلَّمَ مَوَالِيَهُ ، فَخَفُّوا عَنْهُ مِنْ ضَرِيْبَتِهِ ، وقال : ((خَيْرُ مَا تَدَاوَيْتُمْ بِهِ الْحِجَامَةُ))^(٧٠)

٦٨ — صحيح : أخرجه أحمد (٣٥٤ / ١) ، وعبد بن حميد (٥٧٤) ، وابن ماجه (٣٤٧٧) ، والترمذي (٢٠٥٢) كلهم من طريق عباد بن منصور عن كرمه عن ابن عباس عن النبي — صلى الله عليه وسلم — قال : خير يوم تحتجمون فيه سبع عشرة ، وتسع عشرة ، وإحدى وعشرين ، وقال : ((وما مررت بملا من الملائكة ليلة أسري بي إلا قالوا : عليك بالحجامة يا محمد)) واته : له (ابن عباس) هوه له پیغمبری خواوه — صلى الله عليه وسلم — ده فرمیت : چاکترین یزدیک که له شاخی تیدا بگرن یزدانی هه فدهو ، نوزدهو ، بیست ویه کی ماتگ ، هروه ما فرموی : ((له شه وره ویه کدا به لای هه کومه لیک له پهریه کاندای تییه پ ده بوم پییان ده گووتم : که له شاخ گرتن به کاریینه نهی محمد)) . وصحه الألباني رواية الترمذي وابن ماجه في صحيح الجامع (٥٦٧٢) .

٦٩ — صحيح : أخرجه أحمد (٢٥٠ / ١) ، وأبو داود (٣٨٦٧) ، وابن ماجه (٢١٦٢) ، كلهم من طريق عبد الله بن طاووس عن أبيه عن ابن عباس فذكره .

واته : له (حُمَيْرُ الطَوِيل) هوه ، له (أَنَس) هوه ، هوه فرموویه تی : (أَبُو طَيْبَةَ) كه له شاخی بۆ پیغه مبه‌ری خوا ﷺ گرت ، نه وه بوو پیغه مبه‌ری خوا ﷺ فرمانیدا نوو (صاع)^(٧١) خوارد هه‌نی بدریتی و ، له گه‌ل سه‌گه‌وره کانی شیدا دلول له سه‌رانه که شیان سوو کرده وه ، فرمووشی : ((چاکترین شَتِيك خۆتانی پی چاره‌سه‌ر بکه‌ن كه له شاخ گرتنه)) .

وفي جامع الترمذي عن عِبَادُ بْنُ مَنْصُورٍ ، قَالَ : سَمِعْتُ عِكْرِمَةَ يَقُولُ : كَانَ لِابْنِ عَبَّاسٍ غَلَمَةٌ ثَلَاثَةٌ حَجَّامُونَ ، فَكَانَ اثْنَانِ مِنْهُمْ يُغْلَانِ عَلَيْهِ ، وَعَلَى أَهْلِهِ ، وَوَاحِدٌ لِحَجْمِهِ ، وَحَجْمُ أَهْلِهِ ، قَالَ : وَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ : قَالَ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ نِعَمَ الْعَبْدُ الْحَجَّامُ يُذْهِبُ الدَّمَ وَيُخَفِّ الصُّلْبَ وَيَجْلُو الْبَصَرَ^(٧٢)

واته : له (عِبَادُ بْنُ كَوَيْسٍ) (مَنْصُور) هوه ، فرموویه تی : گوئیستی (عِكْرِمَةَ) بووم ده‌یفه‌رموو : (ابن عباس) سی لاوی ئیشکهری خزمه‌تکاری كه له شاخ گری هه‌بوو ، دوانیان ئیش و کارو بژۆویان بۆ خۆی و ، مال و مندالی په‌یدا ده‌کردو ، به‌کیکیشیان ، كه له شاخی بۆ خۆی و ، بۆ مال و منداله‌کانی ده‌گرت . (عِكْرِمَةَ) ده‌فه‌میت : (ابن عباس) فرمووی : پیغه مبه‌ری خوا ﷺ فرموویه تی : زۆر چاکه به‌نده‌ی كه له شاخ گر که خۆین لاده‌بات و ، پشت سووک ده‌کاته‌وه و ، چاو پوون ده‌کاته‌وه .

وقال : إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ حَيْثُ عُرِجَ بِهِ ، مَا مَرَّ عَلَى مَلَأٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِلَّا قَالُوا : عَلَيْكَ بِالْحِجَامَةِ^(٧٣)

٧٠ - تقدم تخريجه .

٧١ - الصاع : پێوانه‌یه‌کی خه‌لکی مه‌دینه‌بوو چوار گوێلی ده‌گرت ، به‌وانه : لسان العرب . وه‌رگێڕ .

٧٢ - ضعيف : أخرجه ابن ماجه (٢٤٧٨) ، والترمذي (٢٠٥٢) . وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٥٩٦٦) .

(، وانظر الضعيفة (٢٠٣٦) ، وضعيف ابن ماجه (٧٦٢) .

٧٣ - تقدم تخريجه .

واته : ههروه‌ها (ابن عباس) ده‌قه‌رمیّت : پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌و شه‌وه‌ی به‌رزکرایه‌وه ، به‌لای هه‌ر کۆمه‌لێکی په‌ریه‌کاندا ده‌پۆشت پێیان ده‌گوت : که‌له‌شاخ گرتن به‌کارینه‌.

وقال : ((إِنَّ خَيْرَ مَا تَدْتَجِمُونَ فِيهِ يَوْمَ سَبْعَ عَشْرَةَ ، وَيَوْمَ تِسْعَ عَشْرَةَ ، وَيَوْمَ إِحْدَى وَعِشْرِينَ))^(٧٤)

واته : پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموی : ((چاکترین نه‌و پۆژانه‌ی که‌له‌شاخی تێدا ده‌گرن پۆژانی هه‌قه‌وه‌ ، تۆزده‌و ، بیست و یه‌کن)) .

وقال : ((إِنَّ خَيْرَ مَا تَدْلُوْنِيْمَ بِهِ السَّعُوْطُ وَاللَّدُوْدُ وَالْحِجَامَةُ وَالْمَشْيُ))^(٧٥) ، وَإِنْ رَسُوْلَ اللهِ ﷺ لُدَّ ، فَقَالَ : مَنْ لَدَّنِيْ ؟ فَكُلُّهُمْ أَمْسَكُوا . فَقَالَ : لَا يَبْقَى أَحَدٌ فِي الْبَيْتِ إِلَّا لُدَّ ، إِلَّا الْعَبَّاسُ)) . قال : هذا حديث غريب ، ورواه ابن ماجه^(٧٦)

واته : پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموی : ((چاکترین شتی‌ک خۆتانی پی‌ چاره‌سه‌ر بکه‌ن ده‌رمانی‌که بکړیته لوت و ، ده‌رمانی‌که بکړیته زارو ، که‌له‌شاخ گرتن و ، پیکردنه ، وه‌ ده‌رمان کرایه زاری موباره‌کی پی‌غه‌مبه‌روه ﷺ له‌ نه‌خۆشی مردنه‌که‌یدا ، نه‌وه‌بوو فه‌رموی : کئ بوو ده‌رمانی له‌ زار کردم ؟ هه‌چ که‌س وه‌لامی نه‌دایه‌وه . بۆیه فه‌رموی : هه‌چ که‌س له‌م ماله‌دا نامی‌نیت مه‌گه‌ر ده‌رمانی له‌ زار ده‌کړیت ، جگه‌ له‌ (العباس))) .

٧٤ - تقدم تخريجه .

٧٥ - إسناده حسن : أخرجه ابن ماجه (٢٤٧٨) . الطب النبوي ، بتحقيق أبي عبد الرحمن عادل بن سعد .

٧٦ - إسناده صحيح : أخرجه الترمذي (٢٠٥٤) ، وصححه الألباني في صحيح الترمذي (١٦٧٥) . الطب

النبوي ، بتحقيق أبي عبد الرحمن عادل بن سعد .

به شېك : سه بارهت به سوودمكاني كه له شاخ گرتن :

كه له شاخ گرتن : پړوي جهسته پاك ده كاته وه زور زياتر له خوین بهردان ، خوین بهردانیش بۆ قولای جهسته چاكتره ، كه له شاخ گرتن پړاڼكي كاريگر ده بينيت بۆ دهرهينانی خوین له لاکانی پیسی مرؤفدا .

دهلیم _ (ابن القيم) _ بۆ ليكولینه وه سه بارهت به كه له شاخ و خوین بهردان ، زانراوه كه هردوكيان به گویره ی زهمن و ، شوین و ، تهمن و ، ميزاج ده گړیت ، بویه وه لاته گرمه كان و ، زهمنه گرمه كان و ، ميزاجه گرمه كان نهوانه ی كه خوینی دانیشتوانی له و پهری پیگهیندا ده بیت ، كه له شاخ گرتنی زور بۆ به سوودتره به به راوردی خوین بهردان ، چونكه خوینه كه پیده گات و تهك و ناسك ده بیت و دیته دهره بۆ پړوي جهسته و ژیره وه ی پیست ، بویه كه له شاخ ده توانیت خوینیکي نهوتو دهره بینیت كه خوین بهردان توانای نه وه ی نابیت ، بویه بۆ لاره كان له خوین بهردان باشتره ، هروها بۆ نه و كه سانهش كه بی هیزن و توانای بهرگه گرتنی خوین بهردانیان نی به .

پزیشكان جهخت له سهر نه وه ده كه نه وه كه بۆ وه لاته گرمه كان كه له شاخ گرتن به سوودتره و ، له خوین بهردان (الفصد) چاكتره ، كه له شاخ گرتن له ناوه پاستی مانگ و ، پاش ناوه پاست خیرتره . به گشتی ، له بهشی سی یه می چوار به شه كه ی مانگدا بكریت ، چونكه خوین له سهره تای مانگدا هیشتا نه وروژاوه و فشاری بهرزه بۆته وه ، له كوتای مانگیشدا ته واو هیمن بۆته وه ، به لام له ناوه پاست و دوا ی ناوه پاستیدا ، له و پهری زیاد بوون و وروژاندا ده بیت بویه له م كاته دا كه له شاخ گرتن باشتره .

دانه ری كتیبی (القانون) ده لیت : له سهره تای مانگدا فه رمان به كه له شاخ گرتن ناكړیت ، چونكه خه لته كان له م كاته دا هیشتا نه جولاون و نه وروژاون ، هروها فه رمان ناكړیت له

كوتای مانگا كه له شاخ بگیریٔ چونكه خوین هیمن و كه م بۆتهوه ، به لكو فرمان ده كړیت له ناوه پاستی مانگا كه له شاخ گرتن نه نجام بدریت نه و كاته ی خه لته كان وروژاون و له و په پی زیاد بووندایه به هوی زیاد بوونی پووناکی له نه ستیره ی مانگا .

وقد روي عن النبي ﷺ أنه قال : ((خَيْرُ ما تداويتم به الحِجَامَةُ وَالْفَصْدُ))^(٧٧)

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فرمویه تی : ((چاکترین شتیك خۆتانی پی چاره سهر بكن كه له شاخ و خوین بهردانه)) . ته ولویوو .

فرمایسته كه ی پیغه مبهری خوا ﷺ ((خیر ما تداويتم به الحِجَامَةُ)) .

واته : چاکترین شتیك خۆتانی پی چاره سهر بكن كه له شاخه ، له راستیدا ناماژه بۆ وه لاتی حیجاز ده كات ، چونكه خوینه كانیان ته نك و ناسكه ، هه روه ها خوینه كه له پړوی جهسته یانه وه نزیكه چونكه گه رما نه و خوینه راده كیشیت و دهریده هیښیته دهره وه بۆ پړوی جهسته یان ، له لاكانی پیستدا كۆده بیته وه ، سه ره پای نه وه ش كونیله ی پیستیان فراوانه و ، هیژیشیان شلۆقه ، بۆیه به كار هیښانی خوین بهردان مه ترسیه کی گه وده ی تیدایه بۆ نه وان ، كه له شاخ گرتیش بلاویكړنه وه یه کی په یوه ندی خۆویسته به دوایدا هه موو خوینه كه له خوینبه ره كاندا ده كړیته دهره وه ، به تاییه ت نه و خوینبه رانه ی ناتوانریت كرداری خوین به ربوونی بۆ نه نجام بدریت ، خوین لیده ره یښانی هه ر جیگه یه كیش سوودی تاییه تی خۆی هیه ، بۆیه خوین لیده ره یښانی (الباسلیق)^(٧٨) : به سووده بۆ چاره سهری گه رمی جگه رو سپل و نه و ناوسانانه ی تیایاندا دروست ده بیته به هوی خوینه وه ، به

٧٧ - ضعیف : آورده في ضعيف الجامع (٢٩٢٤) بلفظ : ((خير ما تداويتم به الحجامة والفصد)) . أخرجه أبو نعیم في ((الطب)) عن علي - رضي الله عنه - . والحديث صحيح بغير قوله ((والفصد)) وهو مروي في الصحيحين .

٧٨ - الباسلیق : خوینبه ریزكه له ده ستدا ، نزیك به ئانیشك ، له لای چه په وه ده ست پی ده كات تا نه و جیگایانه ی له دوا ی بن مه تگه وهن ، به واته : فقه اللغة ، الثعالبي ، وهرگیز .

سووده بۆ چاره‌سەری ئاوسانەکانی سی ، بە سووده بۆ چاره‌سەری نەخۆشیەکانی (الشَّوْصَة)^(٧٩) بۆ نەخۆشی (ذات الجنب)^(٨٠) هەروەها هەر هەموو نەخۆشیە خۆینە کاتیەکان لە نێوان خوارووی ئەژمۆه بۆ پان .

وە خۆین دەرەینانی (الأكل)^(٨١) بە سووده بۆ چاره‌سەکردنی هەر پڕیوونیکێ کاتی لە هەموو جەستەدا ئەگەر ئەو پڕیوونە خۆینی بوو ، هەروەها ئەگەر خۆین بۆگەن بویو لە هەموو جەستەدا .

وە خۆین دەرەینانی (القيال)^(٨٢) : بە سووده بۆ چاره‌سەری نەخۆشیە کاتیەکان لە سەر و مەدا بە هۆی زۆری خۆینەو یا بۆگەنی خۆینەو .

وە خۆین دەرەینانی (الودجین)^(٨٣) : بە سووده بۆ چاره‌سەکردنی ئیشی سێل و ، پەبو و ، هەناسە برکێ و ، ئیشانی تەوێل .

کە لە شاخ گرتن لە سەر شان (الکاهل) : بە سووده بۆ چاره‌سەری ئیشانی هەردوو شان و گەروو .

٧٩ _ الشَّوْصَة : ئازاریکە لە سکدا پەیدا دەبێت بە هۆی بایەکەو کە لە نێو ماسولکەکاندا کۆدەبێتەو بە هۆی دەمارلێدانیکەو ، بپوانە : الفائق فی غریب الحديث والأثر ، الزمخشري * وەرگێڕ .

٨٠ _ ذات الجنب : برین و تلۆقێکی پیسە توشی مۆفد دەبێت و سک کۆن دەکات ، بپوانە : لسان العرب * وەرگێڕ .

٨١ _ الأكل : خۆینبەریکە لە ناوەرەستی قۆلداپەو لە ناوەرەستی خۆینبەرەکانی (الباسلیق) و (القيال)داپە ، بپوانە : مشکل الآثار للطحاوي * وەرگێڕ .

٨٢ _ القيال : خۆینبەریکە لە دەستدا ، دیسان نزیک بە ئانتیشکە ، کەوتۆتە لای راستی دەست ، بپوانە : المعجم الوسيط : إبراهيم الزيات ، وەرگێڕ .

٨٣ _ الودجین : دوو خۆینبەری ئەم لاو ئەو لای مە ، بپوانە : قاموسی پستە ، مەلا محمودی گەڵەیی * وەرگێڕ .

كه له شاخ گرتن له سەر (الأخدين) ^(٨٤) به سووده بۆ چاره سهرى نه خو شيه كانى سهر ، به شه كانى ، وهكو دهم و چاو ، ددانه كان و ، ههردوو گوئى و ، ههردوو چاو و ، لووت و ، گهروو نه گهروى پوودانى نه وانه بگه پێته وه بۆ زۆرى خوێن يا بۆگه ن بوونى يا ههردووكان پێكه وه .

وقال أنس _ رضي الله عنه _ : كان رسول الله ﷺ يحتجم في الأخدين والكاهل ^(٨٥)
 واته : (أنس) _ خواى لى پازى بيت _ ده فهرميت : پێغه مبهرى خوا ﷺ له سهر ههردوو
 پهگى لای ملی و له نتيوان ههردوو شانيدا كه له شاخى گرت .

وفي الصحيحين عنه : كان رسول الله ﷺ يحتجم ثلاثاً : واحدة على كاهله ، وأثنين على
 الأخدين ^(٨٦)

واته : له (الصحيحين) دا هاتوو كه : پێغه مبهرى خوا ﷺ سى كه له شاخى ده گرت :
 يه كيك له نتيوان ههردوو شانيدا ، دووانيشيان له سهر ههردوو پهگى لای مل .

وفي الصحيح عنه : أنه احتجم وهو محرمٌ في رأسه لصداع كان به ^(٨٧)
 واته : له فهرمووده يه كى (صحيح) دا هاتوو : پێغه مبهرى خوا ﷺ ئيحرامى به ستيبوو كه
 كه له شاخى له سهريدا گرت به هوى ئازار نكه وه ههيبوو .

٨٤ _ الأخدين : دوو پهگه به لای مله وه يه ، بپوانه : قاموسى پسته ، مهلا محمودى گه لاله يى . وه رگيتر .

٨٥ _ صحيح : أخرجه أحمد (٢ / ١١٩ ، ١٩٢) وأبو داود (٣٨٦٠) ، وابن ماجه (٣٤٨٣) ، والترمذي (٢٠٥١) ، وفي الشمايل (٣٦٤) . كلهم من طريق قتادة عن أنس فذكره .

٨٦ _ هو السابق ، ولم أجده في الصحيحين ولعله وهم من المصنف .

٨٧ _ صحيح : أخرجه أحمد (٥ / ٣٤٥) ، والبخاري (٣ / ١٩) ، (٧ / ١٦٢) ، ومسلم (٤ / ٢٢) ، وابن ماجه (٣٤٨١) ، والنسائي (٥ / ١٩٤) كلهم من طريق سليمان بن بلال عن علقمة بن أبي علقمة ، عن الأعرج عن عبدالله بن بجينة قال : ((احتجم رسول الله _ صلى الله عليه وسلم _ بلحي جمل ، وهو محرم ، وسط رأسه .
 واته : پێغه مبهرى خوا _ صلى الله عليه وسلم _ له شوپى (لحي جمل) ، كه ئيحراميشى به ستيبوو ، له ناوه پاستى سهريدا كه له شاخى گرت . ولم أجده عن أنس .

وفي سنن ابن ماجه عن عليّ: نزل جبريل على النبي ﷺ بحجامة الأخدعين والكاهل^(٨٨)
 واته: (علي) _ خواي لى پازى بيت _ فرموييه تى: (جبريل) دابه زيه خزمه تى
 پيغه مبهري خوا ﷺ و فرمانى كه له شاخ گرتنى پيكرد له سهر دوو په گى لاي مل و نتيوان
 هه ربوو شان .

وفي سنن أبي داود من حديث جابر: أن النبي ﷺ احتجم في ورکه من وشم كان به^(٨٩)
 واته: (جابر) _ خواي لى پازى بيت _ فرموييه تى: پيغه مبهري خوا ﷺ له سهر
 سه رووى پانى كه له شاخى گرت به هوى شينبوونه وه و كوترانتيكه وه هه يبوو .

به شيك: سه باره ت به جياوازي پزيشكان له باره ي كه له شاخ گرتنه وه له سهر (نقرة القفا):

پزيشكان جياوازيوون سه باره ت به كه له شاخ گرتن له و چالا يه ي كه ده كه ويته پشته
 مي شكه وه (نقرة القفا) ، و ذكر ابو نعيم في كتاب الطب النبوي حديثا مرفوعاً: ((عَلَيْكُمْ
 بِالْحِجَامَةِ فِي جَوْزَةِ الْقَمَحْدُوَّةِ ، فَإِنَّهَا تَشْفِي مِنْ خَمْسَةِ أَسْوَءٍ ذَكَرَ مِنْهَا الْجُدَامُ^(٩٠)

واته: (ابو نعيم) له كتيبي (الطب النبوي) دا نه م فرموده ده گيژيته وه: ((كه له شاخ
 بگرن له كوتايي سه رو پشته سه ردا ، چونكه پينچ نه خو شى چاك ده كاته وه ، له وانه نه خو شى
 گولي باسكرووه)) .

٨٨ _ ضعيف جداً: أخرجه ابن ماجه (٣٤٨٢) .

٨٩ _ صحيح: أخرجه أحمد (٣ / ٣٠٥ ، ٣٥٧ ، ٣٨٢) ، وأبو داود (٣٨٦٣) وابن ماجه (٣٠٨٢) ،
 والنسائي (١٩٣ / ٥) ، وابن خزيمة (٢٦٦٠) ، (٢٦٦١) كلهم عن أبي الزبير عن جابر .

٩٠ _ إسناده ضعيف: ضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٢٧٥٨) . الطب النبوي ، بتحقيق أبي عبد الرحمن

وفي حديث آخر : ((عليكم بالحِجَامَةِ في جَوْزَةِ الْقَمَحْدُوةِ ، فإنها شفاءٌ من اثْنَيْنِ وَسَبْعِينَ دَاءً))^(٩١).

له فەرموودهیه کی دیکدا : ((که له شاخ بگرن له کوتایی سەر و پشته سەردا ، چونکه هەفتا و دوو نەخۆشی چاک دەکاتەو)) .

کۆمەڵێکیان بە چاکیان داناو و گوتویانە : بە سوودە بۆ چاکبوونەوهی چار و دەرتۆقین ، ئەو گریزانی تیایدا دروست دەبێت ، زۆر له نەخۆشیەکانیی ، قورسبوونی برۆ پێلۆو ، که پۆلیی چار .

باسکراوه که و پێشەوا (أحمد) ی کورپی (حنبل) پێویستی بە که له شاخ بوو ، بۆیه که له شاخی بۆ گیرا له هەردوو لای ملیداو ، له (نقرة القفا) دا نە یگرت .

هەروەها له و که سانهش هەزریان پێ نەبووه دانەری کتیی (القانون) هەو ، ده لێت : نەخۆشی له بیرچوونەوه دروست دەکات بە دلنایی ، چونکه پێشەوامان محمد ﷺ فەرموویهتی کوتایی دەرماغ جێگە ی پاراستنی زانیاریه کانهو ، که له شاخ گرتن دەیفه و تێنێت . تەواو بوو .

کهسانی تریش بەرپەچیان دلوته و هەو ، ده لێن : فەرمووده که جێگیر نەبووه ، ئەگەر جێگیریش بێت له راستیدا که له شاخێک کوتای میشتک بێ هیژ دەکات ئەگەر بە بێ زەرورەت گیرا ، بە لām ئەگەر له کاتی زالبوونی خوین بە سەر میشتکا گیرا ، بە سوود دەبێت له پووی پزیشکی و شەرعیشەوه ، چونکه جێگیر بووه که و پێغه مبهری خوا ﷺ له چەندین جێگە ی پشته و هەو ملیدا که له شاخی گرتووه بە گوێره ی بارودۆخێک پێویستی به وە بوايه ، له جێگە ی تریش جگە له پشته و هەو مل که له شاخی گرتبوو بە گوێره ی پێویست .

٩١ _ إسناده ضعيف : ضعفه الألباني في السلسلة الضعيفة (٢٨٩٤) ، الطب النبوي ، بتحقيق أبي عبد الرحمن

به شیک سه بارهت به که له شاخ گرتن له ژیر چه ناکه دا :

که له شاخ گرتن له ژیر چه ناکه دا بۆ چاره سه ری ئیش و نازاری ددان و دهم و چاو گه روو به سووده ، نه گهر له کاتی خۆیدا به کارهینرا ، ههروه ها سه رو شه ویلگهش پاک ده کاته وه .

ده توانریت که له شاخ گرتن له سه ری له جیاتی خوین ده رهینان به کار بهینریت له (الصافن) دا که په گیککی گه وه یه و نریک به پازنه یه و له به ری قاجه وه دریز ده بیته وه تا ده گاته شا ده ماری ران . بۆ چاره سه رکردنی برینه کانی پان و لاق و پی و ، بچرانی بیتویژی و ، ئالۆشی و خوروی کاتی له نه دنامه کانی زازوی پیاو ئافره تدا به سووده .

که له شاخ گرتن له ژیره وه ی سنگدا بۆ چاره سه ری نه و ئاوسان و پزینه سنورداری که له پیستی سه ر پان به ده ردین و کیم و زوخاوی لی پهیدا ده بیت به سووده و ، به رگری له گولبوونی ده کات و ، بۆ چاره سه ری نه و زیکه و بلۆقانه ی له سه ری به ده ردین به سووده ، ههروه ها بۆ جومگه ژانی و ، بۆ مایه سیری و ، بۆ ئاوساوی قاج و پی و ، خوروی پشت باشه .

به شیک : سه بارهت به ریازی پیغه مبه ری خوا ﷺ

له کاته کانی که له شاخ گرتندا :

روی الترمذی فی جامعه من حدیث ابن عباس یرفعه : ((إِنْ خَيْرَ مَا تَحْتَجِمُونَ فِيهِ سَابِعُ عَشْرَةَ ، أَوْ تَاسِعُ عَشْرَةَ ، وَيَوْمُ إِحْدَى وَعَشْرِينَ))^(۱۷)

واته : (ابن عباس) _ خوا ی لی پازی بیت _ فه رموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمووی : ((چاکترین نه و پۆزانه ی که له شاخی تیدا بگرن هه فده و ، تۆزده و ، بیست و یه کن)) .

وفیه عن أنس : کان رسولُ الله ﷺ یَحْتَجِمُ فی الْأَخْدَعِینِ وَالْكَاهِلِ ، وَكَانَ یَحْتَجِمُ لِسَبْعَةِ عَشَرَ ، وَتِسْعَةِ عَشَرَ ، وَاحِدَی وَعِشْرِینَ^(۹۳)

واته : له (أنس) هوه _ خَوای لای پازی بیّت _ فەرموویەتی : پێغه مبه‌ری خوا ﷺ له سەر دوو په‌گی لای ملی و له نێوان هەردوو شانیدا که‌له‌شاخی ده‌گرت ، له پۆژانی هه‌فده‌و ، تۆزده‌و ، بیست و یه‌ک .

وفي سنن ابن ماجه مرفوعاً : ((مَنْ أَرَادَ الْحِجَامَةَ فَلْيَتَحَرَّ سَبْعَةَ عَشَرَ ، أَوْ تِسْعَةَ عَشَرَ ، وَفِي إِحْدَى وَعِشْرِينَ ، لَا يَتَّبِعْ بِأَحَدِكُمُ الدَّمَ ، فَيَقْتُلْهُ))^(۹۴)

واته : (أنس) _ خَوای لای پازی بیّت _ فەرموویەتی : پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فەرمووی : ((هه‌رکەس ویستی که‌له‌شاخ گرتنی هه‌بوو با به‌دوای پۆژانی هه‌فده‌و ، تۆزده‌و ، بیست و یه‌کدا بگه‌ڕیت ، بۆ نه‌وه‌ی فشاری خوینی یه‌کیکتان به‌رز نه‌بیته‌وه‌و ، به‌مریت)) .

وفي سنن أبي داود من حديث أبي هريرة مرفوعاً : ((مَنْ احْتَجَمَ لِسَبْعِ عَشْرَةَ ، أَوْ تِسْعِ عَشْرَةَ ، أَوْ إِحْدَى وَعِشْرِينَ ، كَانَتْ شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ))^(۹۵)

واته : (أبي هريرة) _ خَوای لای پازی بیّت _ فەرموویەتی : پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فەرمووی : ((هه‌رکەس له پۆژانی هه‌فده‌و ، تۆزده‌و ، بیست و یه‌کی مانگا که‌له‌شاخ بگه‌ڕیت ، ده‌بیّت به‌ هۆکاری چا‌ک‌بوونه‌وه‌ی هه‌موو نه‌خۆشیه‌کانی)) . واته : نه‌و نه‌خۆشیانه‌ی هۆکاری ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ بۆ زالبوونی خوین به‌ سەر شوینیکی جه‌سته‌دا .

۹۳ _ تقدم تخريجه .

۹۴ _ صحيح : أخرجه ابن ماجه (۲۴۸۶) عن النحاس بن قهم عن أنس فذكره مرفوعاً .

۹۵ _ حسن : أخرجه أبوداود (۲۸۶۱) عن أبي صالح عن أبي هريرة مرفوعاً .

هه موو ئه م فرمودانه گونجای کۆپایه تی پزیشکانه ، به وهی که له شاخ گرتن له نیوهی دووهم و ، به شی سێیه می چوار به شه که ی مانگدا به سوودتر ده بیست به به راوردی سه ره تاو کۆتایی مانگ ، به لام نه گه ر له کاتی پێویستبوونیدا به کارهینتر ، به سوود ده بیست نه گه ر له سه ره تاو کۆتای مانگیشه وه بیست .

(الخلال) ده لیت : (عصمة) ی کۆپی (عصام) پێی پاگه یاندم و گووتی : (حنبل) بۆی باسکردین و ، گووتی : (ابو عبدالله احمد) ی کۆپی (حنبل) که له شاخی ده گرت هه رکاتیک خوینی هه لچوبا و ، هه ر کاتیکیش بوايه .

دانه ری کتییی (القانون) ده لیت : کاته کانی له پۆژدایه : کاتژمێر دوو و سێ ، پێویسته مڕۆف خۆی لی به دوور بگریت پاش خۆشتن به دهر له وه که سانه ی خوینیان چره ، پێویسته ئه م که سه خۆی بشوات ، پاشان کاتژمێرێک بشوو بدات ، پاشان که له شاخ بگریت . ته ولوو .

به لایانه وه که له شاخ گرتن له سه ر تێریوون باش نی یه ، چونکه پێده چی چه ندین کونیه ی داخرو و چه ندین نه خۆشی دروست بکات ، به تایبه ت نه گه ر نه گه ر خۆراکه که خراپ و چر بیست . له (اثر) ی کدا هاتوه : ((که له شاخ گرتن پێش نانی به یانی ده رمانه ، له سه ر تێریوون نه خۆشی به و ، له حه فده ی مانگدا چاکبوونه وه یه)) .

هه لبژاردنی ئه م کاتانه بۆ که له شاخ گرتن ، له به نه رتدا بۆ پارێزکردن و ، خۆپاراستنه ، بۆ ئه وه ی مڕۆف هه یج زیانیکی پی نه گاو ، بۆ پاراستنی ته ندروسته یه ، به لام بۆ چاره سه ری نه خۆشیه کان ، له هه ر کاتیکدا پێویسترا به کارده هینریت .

فه رمایشته که ی پیغمبره ری خوادا ﷺ ((لَا يَتَّبِعُ بِأَحَدِكُمُ الدَّمَ فَيَقْتُلَهُ)) .

واته : بۆ ئه وه ی فشاری خوینی یه کیکتان به رز نه بیته وه و بمړیت . به لگه ی گوفتاره کانی سه ره وه مانه . پیشتریش ئاماژمان پێدا که وا ئیمامی (أحمد) له هه ر کاتیکی مانگدا پیویستی به که له شاخ هه بوایه ده یگرت .

به شیک سه باره ت به و پۆژانه ی که که له شاخی تیدا (مکروه) :

سه باره ت به هه لبراردنی پۆژه کانی هه فته بۆ که له شاخ گرتن ، (الخال) له (جامع) ده که یدا ده لیت : (حرب) ی کوپی (اسماعیل) پیتی پاگه یان دین و ، گووتی : به پیشه وا (أحمد) م گووت : ئایا هیچ پۆژیک هه یه له هه فته دا به لاته وه که له شاخ گرتنی تیدا (مکروه) بیت ؟ فه رمووی : پۆژانی شه مه و چوارشه م هاتوه .

هه ره ها له هه مان کتییی (الجامع) ی (الخال) دا هاتوه : (الحسین) ی کوپی (حسان) سه باره ت به که له شاخ گرتن له (ابا عبدالله) ی پرسی : له چ کاتیکدا (مکروه) ه ؟ گووتی : له پۆژانی شه مه و ، چوارشه م و گووتیانه پۆژی هه ینیش .

وروی الخال ، عن أبي سلمة وأبي سعيد المقبري ، عن أبي هريرة مرفوعاً : ((مَنْ اخْتَجَمَ يَوْمَ الْأِيعَاءِ أَوْ يَوْمَ السَّبْتِ ، فَأَصَابَهُ بَيَاضٌ أَوْ بَرَصٌ ، فَلَا يُلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ))^(٩١)

واته : (أبي هريرة) _ خوائ لئ پازی بیت _ فه رمووی ته ی : پیغمبره ری خوا ﷺ فه رمووی : ((هه رکه س پۆژانی شه مه و چوارشه مه که له شاخ بگړیت و ، سپیتیه ک یا نه خوشی به له کی له جهسته یدا په یدا بوو ، با ته نها سه رزه نشتی خوی بکات)) .

(الخلال) ده‌لێت : (محمد) ی کورپی (علی) کورپی (جعفر) پێی پاگه‌یان‌دین ، که‌وا (یعقوب) ی کورپی (بختان) بۆی باس‌کردبوون و ، گوتبووی : سه‌باره‌ت به‌ به‌کاره‌یتانی (النّوره) که‌له‌شاخ گرتن له‌ پۆژانی شه‌مه‌و چوارشه‌مدا له‌ (أحمد) یان پرسى ؟ نه‌وه‌بوو به‌ (مکروه) ی داناو ، فه‌رمووی : هه‌والم پێ گه‌شتووه که‌وا پیاویک (النّوره) ی به‌کاره‌یتانو ، پاشان که‌له‌شاخی گرت بۆیه‌ تووشی نه‌خۆشی به‌له‌کی بوو منیش به‌ (أحمد) م گوت : وه‌کو نه‌وه‌ی پیاوه‌که‌ به‌ سووک ته‌ماشای فه‌رمووده‌که‌ی کردبێت ؟ فه‌رمووی : به‌لێ .

وفي كتاب الأفراد للدّارقطني ، من حديث نافع قال : قال لي عبدالله بن عمر : تَبَيَّعَ بِي الدَّم ، فَأَبِغَ لِي حَجَّامًا وَلَا يَكُنْ صَبِيًّا وَلَا شَيْخًا كَبِيرًا ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ يَقُولُ : ((الْحَجَّامَةُ تَزِيدُ الْحَافِظَ حِفْظًا ، وَالْعَاقِلَ عَقْلًا ، فَاحْتَجِمُوا عَلَى اسْمِ اللَّهِ تَعَالَى ، وَلَا تَحْتَجِمُوا الْخَمِيسَ ، وَالْجُمُعَةَ ، وَالسَّبْتَ ، وَلَا الْأَحَدَ ، وَاحْتَجِمُوا الْإِثْنَيْنِ ، وَمَا كَانَ مِنْ جُدَامٍ وَلَا بَرَصٍ ، إِلَّا نَزَلَ الْأَرْبَعَاءُ . قَالَ الدّارْقُطَنِيُّ : تَقَرَّدَ بِهِ زِيَادُ بْنُ يَحْيَى ، وَقَدْ رَوَاهُ أَيُّوبُ عَنْ نَافِعٍ ، وَقَالَ فِيهِ : ((وَاحْتَجِمُوا يَوْمَ الْإِثْنَيْنِ وَالثَّلَاثَاءِ ، وَلَا تَحْتَجِمُوا يَوْمَ الْأَرْبَعَاءِ)) (٩٧) .

واته : (نافع) فه‌رموویه‌تی : (عبدالله) ی کورپی (عمر) پێی گووت : خوینم هه‌لچوووه‌و فشاری به‌رز بۆته‌وه ، که‌له‌شاخ گرێم بۆ بانگ بکه‌ با منداڵ نه‌بێت و پیاویکی به‌ ته‌مه‌نیش نه‌بێت ، چونکه‌ گوێبێستی پێغه‌مبه‌ری خوابووم ﷺ ده‌یفه‌رموو : ((که‌له‌شاخ گرتن توانای له‌به‌رکردنی که‌سی له‌به‌رکار زیاد ده‌کات و ، نه‌قل و ژیری که‌سی ناقل و ژیر زیاد ده‌کات ، بۆیه‌ به‌ ناوی خولوه‌ که‌له‌شاخ بگرن و ، پۆژانی پێنج شه‌م و ، هه‌ینی و ، شه‌مه‌و ، یه‌ک شه‌م که‌له‌شاخ مه‌گرن ، به‌لکو پۆژی دووشه‌م که‌له‌شاخ بگرن ، چونکه‌ هه‌موو گولی و به‌له‌کیه‌ک پۆژی چوارشه‌م داده‌به‌زیّت . پێشه‌وا (الدّارْقُطَنِيُّ) فه‌رموویه‌تی : (زیاد) ی کورپی (یحیی) تاک بۆته‌وه‌ له‌ گێڕانه‌وه‌ی شه‌م فه‌رمووده‌یه‌دا ، (آیوب) له‌ (نافع) هه‌و فه‌رمووده‌که‌

ده گيريتته وهو ، تيايدا ده لیت : ((پۆژانی دووشهم و سى شهه كه له شاخ بگرن و ، پۆژى چوارشهه كه له شاخ مه گرن)) .

وقد روى أبوداود في سننه من حديث أبي بكره ، أنه كان يكره الحِجَامَةَ يَوْمَ الثَّلَاثاءِ ، وقال : إنَّ رسول الله ﷺ ، قال : يَوْمُ الثَّلَاثاءِ يَوْمَ الدَّمِ وفيه ساعةٌ لا يَرَقُّ فيها الدَّمُ^(٩٨)

واته : (أبي بكره) ههزى به كه له شاخ گرتن نه بوو پۆژى سى شهه و ، ده يه رموو : پيغه مبهري خوا ﷺ فه رمووى : پۆژى سى شهه پۆژى خوينه و كاتيكى تيدا به خوينا تيدا خوينه كهى تيدا ناوه سى .

به شيك سه بارهت به شياويتى كه له شاخ گرتنى كه سى به پۆژو جياوازيبون
سه بارهت به وهى كه نايه به وهيه وه پۆژه كهى ده شكيت ؟

چه ندين سووى گرنگ نه فه رموو دهكانى پيشووه و مرده گيريت :

١. خۆ چاره سه كردن (مستحب) ه .
٢. كه له شاخ گرتن (مستحب) ه و ، له وشوينه شدا نه نجام ده دريت كه بارودوخ پيوستى بكات .
٣. شياويتى كه له شاخ گرتنى نه و كه سى ئيحرامى به ستووه ، نه گه رچى بى به هوكارى برينى كه ميك له توكى له ش ، چونكه له باره دا نه وه شياوه ، به لام بۆ نه وهى (فدية) بدات بۆ لادانى تووكه كه ، هيشتا جى تيروانينه و ، (واجب) بوونى به هيزنى به .
٤. شياويتى كه له شاخ گرتنى كه سى به پۆژو ، چونكه له (صحيح) ئيمامى (البخاري) دا هاتووه : ((أن رسول الله ﷺ اخْتَجَمَ وهو صائم))^(٩٩) واته : ((پيغه مبهري خوا ﷺ

که له شاخی گرت و له و کاته شدا به پۆژوو بوو)) ، به لām : ئایا به و که له شاخ گرتنه پۆژوو که ی ده شکیت ، یاخود نه ؟ مه سه له یه کی تره ، راست : شکاندنی پۆژوو به که له شاخ گرتن ، چونکه نه وه به (صحیح) ی له پیغه مبه ری خواوه ﷺ هاتوو به بی هیچ به ره له ستکاریک و ، پاسترین شتیکیشه که به ره له ستکاری فهرمووده که ی سه ره وه ی پی ده گریت ، به لām نه و شته ئاماژه بۆ نه شکاندنی پۆژوو ناکات مه گه ر پاش چوار شت : یه که م : پۆژوو که فهرز بوو . نووه م : نیشته جی بوو . سی یه م : هیچ نه خوشیه کی نه بوو پیویست به که له شاخ گرتن بکات . چواره م : نه م فهرمووده دواکه وتوتره له و فهرمووده یی که تیایدا ده فهرمیت : ((أَفْطَرُ الْحَاجِمُ وَالْمَحْجُومُ))^(۱) واته : ((نه و که سه ی که که له شاخی بۆ ده گریت و نه و که سه ش که که له شاخ ده گریت هه ردووکیان پۆژوویان شکاوه)) . بۆیه چ کاتیک نه و چوار پیشه کیانه جیگیربوون ، نه و جا ده توانریت کرداری پیغه مبه ری خوا ﷺ بگریت به به لکه بۆ مانه وه ی پۆژوو له گه ل که له شاخ گرتندا ، له لایه کی تریشه وه نه گه ر پۆژوو که سوونه ت بوو شیاهه مروفا لئی بجیته ده ره وه و بیشکینیت به که له شاخ گرتن و هیتر ، یا نه گه ر نه و که سه له مانگی په مه زانیشدا بیته به لām له سه فهدا بوو ، یا نه گه ر له په مه زانیشدا بیته و له مالی خۆیدا بیته ، به لām پیویستی ناچاری بکات ، وه کو نه و که سه ی که نه خوشیه کی هیه و پیویستی ناچاری شکاندنی پۆژوو که ی پی ده کات ، یا فهرزکی په مه زان بیته و له مالی خۆیدا بیته و هیچ پیویستیه ک ناچاری نه کردیته ، به لām له سه ر بنه ره ته که بمینیته وه . وه

۹۹ - صحیح : أخرجه أحمد (۱ / ۲۳۶ ، ۲۴۹ ، ۲۵۹ ، ۳۵۱ ، ۳۷۲) ، والبخاري (۳ / ۴۲ ، ۴۳) ، (۷ / ۱۶۱ ، ۱۶۲) ، وأبو داود (۱۸۳۶) ، (۲۳۷۲) ، والترمذي (۷۷۵) ، والنسائي في الكبرى (۲۰۲۰ تحفة) ، (۶۲۲۶) ، (۶۲۳۱) عن عكرمة عن ابن عباس فذكره .

۱۰۰ - صحیح : أخرجه أحمد (۴ / ۱۲۳ ، ۱۲۴) ، والدارمي (۱۷۳۷) ، من طريق عبدالله بن زيد أبي قلابه ، عن أبي الأشعث الصنعاني ، عن أبي أسماء الرحبي عن شداد بن أوس فذكر الحديث وفيه قصة ، وأخرجه أحمد (۴ / ۱۲۴) ، به ، وليس فيه أبو الأشعث الصنعاني ، وأخرجه أحمد (۴ / ۱۲۲ ، ۱۲۴) ، وأبو داود (۲۳۶۹) ، وليس فيه أبو أسماء الرحبي ، وأخرجه أبو داود (۲۳۶۸) ، وابن خزيمة (۱۶۸۱) ، وليس فيه أبو الأشعث ولا أبو أسماء .

فرمایستی پیغمبرِی خوا ﷺ: ((أفطر الحاجم والمحجوم)) ناquil و موته نه خیره و ، پیویسته کاری پی بکرت .

۵. به لگه به له سهر نه وهی ده توانرت پزشك به کری بهیترت به بی به ستنی گریه ستنی کری گرتی ، به لگو به هاوشیوهی کری هاوه لانی خوی که له م بواره دا کارده کن کری ده ریتی ، یا نه و گریه ی بدریتی که پی پازی ده بی .

۶. شیاویتی بزوی په یداکردن به پیشه ی که له شاخ گرتنه وه . نه گهرچی که سی نازاد حهزی به خواردنی کری که له شاخ گرتن نی به به بی نه وهی لئی حه رام بکرت ، چونکه پیغمبرِی خوا ﷺ کریکه ی خوی پیداو ، خواردنیشی له سهر حه رام نه کرد ، که پیشی ده لیت پیس به هاوشیوهی فرمایشتیتی به رامه به به پیازو سیر که پتیا ن ده لی پیس ، به لام گوftarه کانی نه بووه به به لگه بۆ حه رامکردنی .

۷. شیاویتی سه پاندنی باجیکی پۆژانه ی دیاری کراو به سهر به نده ی خۆدا به گویره ی توانای بۆ کارکردن ، مافی به نده که شه ته صرپوف بکات به و پاره یه وه که له باجه سه پینراوه که ی سهر شانی زیاد ده بیت ، چونکه نه گهر نه هیلرت ته صرپوف به زیاد یه وه بکات نه و کاره که ی هه مووی ده بی به باج و هیچ سودیکی ده ست ناکه ویت ، به لگو نه وهی له باجه سه پینراوه که ی سهر شانی زیاد ده بی ، له لایه ن سهر گهره که یه وه کراوه به مولکی نه و به نده یه و مافی خۆیه تی ته صه پوفی پیوه بکات . والله اعلم .

به شیک : سه بارهت به ریازی پیغمبه ری خوا

له برینی ره گه گان و داخ کردندا :

ثبت في الصحيح من حديث جابر بن عبدالله ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ بعثَ الى أَبِي بن كعب طبيباً ، ففَطَعَ له عِرْقاً وكَوَاه عليه^(١٠١)

واته : (جابر)ی کوپی (عبدالله) فه رمویه تی : پیغمبه ری خوا پی زیشکیکی نارد بو (أُبَيَّ) کوپی (کعب) ، نه وه بوو ره گنکی بو بری و داخیشی کرد .

ولما رُمي سعد بن معاذ في أَكْحَلِهِ حَسَمَهُ النَّبِيُّ ﷺ ، ثم ورمّت ، فحَسَمَهُ الثانية.

واته : کاتی (سعد)ی کوپی (معاذ) خوینبه ری ناوه راستی دهستی پیکرا پیغمبه ری خوا داخیکرد ، به لام ناوسا ، نه وه بوو دیسان بو جاری دووم داخیکرده وه .

وفي طريق آخر : أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَوَى سَعْدَ بْنَ مُعَاذٍ فِي أَكْحَلِهِ بِمِشْقَصٍ ، ثم حَسَمَهُ سعد بن معاذ أو غيره من أصحابه^(١٠٢)

واته : پیغمبه ری خوا (سعد)ی کوپی (معاذ)ی به سه ره رمیکی دریز له سه ره خوینبه ری ناوه راستی دهستی داخیکرد ، پاشان (سعد) خوئی داخیکرد یا هاوه لانیی بویان داخیکرد .

١٠١ - صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ٣٠٣ ، ٣٠٤ ، ٣١٥ ، ٣٧١) وعبد بن حميد (١٠١٩٨) ، ومسلم (٧ / ٢٢) وأبو داود (٣٨٦٤) ، وابن ماجه (٢٤٩٣) كلهم عن الأعمش عن أبي سفيان عن جابر فذكره .

١٠٢ - صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ٣١٢ ، ٣٥٠ ، ٣٦٣ ، ٣٨٦) ، الدارمي (٢٥١٢) ، ومسلم (٧ / ٢٢) وابن ماجه (٣٤٩٤) ، والترمذي (١٥٨٢) ، كلهم عن أبي الزبير عن جابر فذكره في قصة .

وفي لفظ آخر : أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ رُمِيَ فِي أَحْطَلِهِ بِمَشْقَصٍ ، فَأَمَرَ النَّبِيُّ ﷺ بِهِ فَكُوِيَ .

واته : له بیژیهکی دیکه دا : پیاویک له پشتیوانان به سهره پمیکس دروژ خوینبهری ناوه پاستی دهستی پیکرا ، نهوه بوو پیغه مبهری خوا ﷺ فه رمانیدلو ئیتر بوی داخرا .

(أبو عبید) ده فهرمیت : پیاویک هینرایه خزمتی پیغه مبهری خوا ﷺ داخکردنی بو وه سف کرابوو ، نهوه بوو فهرمووی : داخی بکه و پاشان بهرد گهرم بکه و بیخه نه سهری .

(الفضل) ی کوپی (دگین) ده فهرمیت : (سُفیان) له (أبي الزبير) هوه له (جابر) هوه بوی باسکردن : کهوا پیغه مبهری خوا ﷺ له سهر خوینبهری ناوه پاستی دهستی ههستا به داخکردنی .

وفي صحيح البخاري من حديث أنس ، أنه كُوِيَ من ذات الجنب والنبي ﷺ حي^(١٠٣)

واته : (أنس) فهرمووی ته : به هوی نه خویشی (ذات الجنب) هوه داخکرام و پیغه مبهری خواش ﷺ زیندوو .

وفي الترمذي عن أنس أن ﷺ كَوَى أَسْعَدَ بْنَ زُرَّارَةَ مِنَ الشُّوْكَةِ^(١٠٤)

واته : (أنس) _ خوی لی پازی بیته _ فهرمووی ته : پیغه مبهری خوا ﷺ (أسعد) کوپی (زُرَّارَة) به هوی نه خویشی (الشوكة) هوه داخ کرد .

١٠٣ _ ذكره البخاري تعليقا عن أنس كتاب ((الطب)) باب ((ذات الجنب)) ، وأخرجه أحمد (١٣٩ / ٣) عن أنس قال : ((كواني أبوطلحة ورسول الله _ صلى الله عليه وسلم _ بين أظهرنا ، فما نهيت عنه)) واته : (أنس) _ خوی لی پازی بیته _ فهرمووی ته : ((أبو طلحة) داخی کردم و ، پیغه مبهری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ له نښانماندا ده ژیاو ، قه دهغی نه کردم)) .

١٠٤ _ صحيح : أخرجه الترمذي (٢٠٥٠) من طريق معمر عن الزهري عن أنس فنكره . الشوكة : نه خویشیه که به هوی سنگه گویشیه وه توشی مروژ ده بیته و سوزایه که هه موو جهسته و دم و چاو داده پویشی ، بپوانه : نیل الأوطار ، ج ٩ ، ص ٧٩ .

وقد تقدّم الحديث المتفق عليه وفيه : وَمَا أَحَبُّ أَنْ أَكْتُوِي^(١٠٥)

واته : پیشتەر ئەم فەرموودهیه مان باس کرد کهوا پیغه مبهری خوا ﷺ فەرموویه تی : حەزم به خۆ داخ کردن نی یه .

وفي لفظ آخر : وَأَنَا أَنهَى أُمَّتِي عَنِ الْكَيِّ^(١٠٦)

واته : له بیژهیهکی تردا : پیغه مبهری خوا ﷺ فەرموویه تی : من قه ده غه ی ئومه ته کهم ده کهم له خۆ داخ کردن.

وفي جامع الترمذي وغيره عن عمران بن حصين ، أَنَّ النَّبِيَّ _ صلى الله عليه وسلم _ نهَى عَنِ الْكَيِّ قَالَ : فَاَبْتُلِينَا فَاَكْتُوِينَا فَمَا أَفْلَحْنَا ، وَلَا أَنْجَحْنَا^(١٠٧) . وفي لفظ : نُهَيْنَا عَنِ الْكَيِّ ... وقال : فَمَا أَفْلَحْنَا وَلَا أَنْجَحْنَا^(١٠٨)

واته : (عمران ی کوپی (حصین) فەرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ قه ده غه ی خۆ داخ کردنی کردووهو فەرمووی : توشبوین ، خۆمان داخ کرد ، نه پرگارمان بوو ، نه دهریشجوین . له بیژهیهکی تردا : قه ده غه ی خۆ داخ کردنمان لیکلوهو ... فەرمووی : نه پرگاری کردو نه ش دهریچاند .

١٠٥ _ تقدم تخريجه .

١٠٦ _ تقدم تخريجه .

١٠٧ _ صحيح : أخرجه أحمد (٤ / ٤٢٧ ، ٤٣٠) ، وابن ماجه (٣٤٩٠) ، والترمذي (٢٠٤٩) ، كلهم عن الحسن عن عمران بن حصين فذكره

١٠٨ _ صحيح : أخرجه أحمد (٤ / ٤٤٤ ، ٤٤٦) ، وأبو داود (٣٨٦٥) كلاهما عن مطرف عن عمران بن حصين فذكره .

پیشه‌وا (الخطابي) فرموویه تی : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ (سعد) ی داخکرد بۆ ئه‌وه‌ی خوینه‌که‌ی بوه‌ستیتته‌وه ، چونکه له‌وه ترسا خوینی زۆری لسی بجیت و تیا‌بجیت . داخکردنیش له‌م ده‌روازه‌یدا به‌کاره‌یتراوه ، وه‌کو ئه‌و که‌سانه‌ی داخ ده‌کرین کاتی ده‌ستیان یا قاچیان ده‌بردریت .

به‌لام سه‌باره‌ت به‌قه‌ده‌غه‌ی داخکردن ، ئه‌وه‌یه که‌سیک خۆی داخ بکات بۆ شیفا ، وایان ده‌زانی نه‌گه‌ر خۆی داخ نه‌کات ، تیا‌ده‌چیت ، ئه‌وه‌بوو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ قه‌ده‌غه‌ی کردن له‌ به‌ر ئه‌م نیته‌ .

گووتراره : له‌ پاستیدا (عمران) ی کوپی (حُصَيْن) به‌ تاییه‌ت قه‌ده‌غه‌ی لیکرا ، چونکه نه‌خۆشی مایه‌سیری هه‌بوو ، جیگه‌شی مه‌ترسیدار بوو ، بۆیه قه‌ده‌غه‌ی داخکردنی لیکرد ، وه‌کو ئه‌وه‌ی راستی قه‌ده‌غه‌کردنه‌که‌ بگه‌ریتته‌وه بۆ جیگه‌ مه‌ترسیداره‌که . خواش زاناره .

(ابن قتیبه) ده‌لێت : داخکردن دوو جۆره :

١ . داخکردنی که‌سی ته‌ندروست بۆ ئه‌وه‌ی نه‌خۆش نه‌که‌وێ ، سه‌باره‌ت به‌م جۆره گووتراره : ئه‌و که‌سه‌ی داخ ده‌کات په‌یره‌وی پشت به‌ستن ناکات ، چونکه ده‌یه‌وێت قه‌ده‌رو چاره‌نووس له‌ خۆی دورخاته‌وه .

٢ . داخکردنی برین نه‌گه‌ر کیمی تیزا ، وه‌ ئه‌ندام نه‌گه‌ر به‌را ، له‌مه‌دا شیفا هه‌یه .

به‌لام نه‌گه‌ر داخکردن بۆ تیمارکردن بوو که‌ پێده‌چی سودبه‌خش بیت و کاری تییکات ، پێشده‌چی کاری تینه‌کات ، ئه‌وه له‌ (الکراهه) وه‌ نزیکه . ته‌واو بوو .

و ثبت في الصحيح في حديث السبعين ألفاً الذين يدخلون الجنة بغير حساب أنهم الذين لا يَسْتَرْقُونَ ، ولا يَكْتُونُ ، ولا يَطْطِيرُونَ ، وعلى ربهم يتوكلون^(١٠٩).

واته : له فرموده یه کی (صحیح) دا هاتوو که ئه و حه فتا مه زاره ی ده چنه به هه شته وه به بی لپرسینه وه ئه واته ن که داوا له که س ناکه ن نزای چاکبوونه وه یان به سه ردا بخوینی ، داوا له که س ناکه ن داخیان بکات ، په شبین نین ، پشتیش به خوی خویان ده به ستن .

ده ره نجام ده گه یه ئه و راستیه ی که فرموده کانی داخکردن چوار جور شت له خو ده گریت :

یه که م : ئه نجامدانی داخکردن .

دووهم : هه ز پینه کردنی .

سی یه م : ستایشکردنی ئه و که سه ی وازی لپه یناوه .

چوارهم : قه ده غه کردنی .

سو پاست بۆ خوا هیچ دژیه یه کبوونی که له نێوان فرموده کاندایه دینا کریت ، چونکه ئه نجامدانی به لگه ی شیاو بونیته ی . هه ز پینه کردنی به لگه ی قه ده غه کردنی نی یه . ستایشکردنی ئه و که سه ی وازی لپه یناوه ، به لگه یه له سه ر ئه وه ی که وازی لپه ینانی شایسته تره چاکتره . قه ده غه کردنیشی ده چینه بواری هه لبژاردن و (الکراهه) وه ، یا ئه و جوړه یه که پێویست نی یه ، به لگو به کار ده هیتیریت له ترسی تووشبوون به نه خو شی . خواش زاناته ره .

١٠٩ - صحیح : أخرجه أحمد (١ / ٢٧١ ، ٣٢١) ، والبخاري (٤ / ١٩٢) ، (٧ / ١٧٤) ، (٨ / ١٢٤) ، ١٤٠ ، (١ / ١٣٧ ، ١٣٨) ، والترمذي (٢٤٤٦) ، کلهم عن حصین بن عبدالرحمن ، عن سعید بن جبیر عن ابن عباس فذكره في حديث طويل .

به شَيْك : سه باره ت به رِييازى پيغه مبهري خوا ﷺ له چاره سهركردنى فيدا :

أخرجنا في الصحيحين من حديث عطاء بن أبي رباح ، قال : قال ابن عباس : ألا أريك امرأة من أهل الجنة ؟ قلت : بلى . قال : هذه المرأة السوداء ، أتت النبي ﷺ فقالت : إني أُصْرَعُ ، وإني أتكشَّفُ فادعُ الله لي ، فقال : إن شئت صبرت ولك الجنة ، وإن شئت دعوتُ الله لك أن يُعافيك ، فقالت : أصبر . قالت : فإني أتكشَّفُ ، فادعُ الله أن لا أتكشَّفُ ، فدعا لها^(١١).

واته : (عطاء) ی کوردی (أبي رباح) ده لیت : (ابن عباس) پتی گوتم : ئایا ژنیکی بهه شتیت پیشان بدهم ؟ گوتم : به لئ . فرمووی : ئه وژنه پهش پیسته یه ، هاته خزمه تی پیغه مبهري خوا ﷺ وگوتهی : من څی ده مگرئ و خوم دهرده خه م بوم بپاريزه وه ، نه ویش فرمووی : نه گهر دته ویت نارام بگره بهه شتی ده بیت ، نه گهر ده شنه ویت بۆت ده پاريزه وه له خوای تعالی چاره سهرت ده کات ، گوتهی : نارام ده گرم ، به لام خوم دهرده خه م بوم بپاريزه وه بۆ نه وهی خوم دهرنه خه م ، نه ویش بۆی پاراپه وه .

ده لیم _ (ابن القيم) _ څی دوو فتيه : فتيه ك به هوی پوچه پیسه زیانفرۆشه ډړنده کانی سهر زهویه وه یه ، فتيه کیش به هوی نه خوځشی و خه لته خراپه کانی له شه وه . لیږده ته به شهی دوومه که پزیشکان تیايدا سهر قائل و به دوا ی هۆو چاره سهریدا ده گه پین .

به لام فتي پوچه پیسه کان ، پيشه ولو ټاقل و ژیريان دانی پيدا ده نین و ، به دووری دانانین ، دانیشی پيدا ده نین که چاره سهری ده گه پیتته وه بۆ پوو به پوو بوونه وهی پوچه شهره

خێزداره بهرزهكان له گهڵ ئه پوچه پيسه به گێچه له زيان فرۆشه درپندهدا ، به شێوهیهك پال به شویته واره كانیانهوه بنێن و ، به رهههستی کردهوه كانیان بکهن و پوچیان بکه نهوه ، ئه مهش له لایهن (بقراط) هوه له هه ندی له کتێبه كانیدا باسکراوه ، ئینجا باسی هه ندی چاره سه ربۆ ئی ده کات و ، ده لێت له راستیدا ئه مه بۆ ئه وفییهی هۆکاری ده گه پێته وه بۆ تیکه لاوه ماده خراپه کانی لهش به سووده ، به لام ئه وفییهی به هۆی پوچه پيسه زیانفرۆشه درپنده کانهوه دروست ده بیئت ، ئه و چاره سه ره ی سه ره مهانی بۆ به سوود نابیئت .

به لام پزیشکه نه فام و سه قهت و سووکه کان و ، ئه وانه ی به لایانه وه ئاینداریتی پووکه شی به پوالت (الزندقة) فه زیلهت و چا که داریه ، ئه وانه نکۆلی له فیی پوچه زیانفرۆشه درپنده کان ده کهن و ، دانی پێدا نانێن که کاریگه ری له جهسته ی که سی ئی لیکراو بکات و ، هیچ به لگه یه کیشیان به ده ستوه نی یه به ده ر له نه فامی ، ئه گینا له بوا ری پزیشکایه تیدا هیچ شتێک نی یه ئه وه به دوور دابنێت و نکۆلی لێ بکات ، مه ست و بوونیش شایه تی بۆ ده دات ، کاتیکیش هۆکاری هه موو فییه کان ده گه پێنه وه بۆ زالبوونی هه ندی له خه لته خراپه کان به سه ره له شدا ، به مه له دا چوونه ، چونکه بۆچونه کانیان به راست داده نرێت بۆ هه ندی له جۆره کانی ئی نه ک هه مووی به تیکرا .

پزیشکه کۆنه کان ناوی ئه م جۆره فییه یان نابو به : نه خۆشی ئیلاهی و ، ده شیانگوت : به هۆی پوچه زیانفرۆشه درپنده کانه وه یه .

به لام (جالینوس) و که سانی تریش ، مه ستاون به لیکدانه وه ی ناوانه که ی پزیشکان کۆن و ، ده لێن : له راستیدا پێیان گووتوه نه خۆشی ئیلاهی چونکه ئه م نه خۆشیه له سه ردا پووده دات و ، زیان به به شه ئلاهیه پا که که ده گه یه نێت که جیگه که ی ده ماغه .

هۆکاری ئه و لیکدانه وه شیان ده گه پێته وه بۆ نه فامیان به رامبه ر به و پوچه زیانفرۆشه درپنده و ، حوکه مانی و ، کاریگه رییه کانیان ، پاشان پزیشکه ئاینداره به پوالتیه کانیش هاتن و ته نها جۆری یه که می فییان سه له ماند که به هۆی تیکه لاوه خراپه کانی له شه وه

دروست ده بیئت .

ههركه سێكیش ژێریتێ و زانیاری هه بیته بهرامبهر بهو پوچه زیانفرۆشه درێدانه پێدهكهنی
به نهفامی نهو كه سانهو لاوازی نهقل و ژیریان .

خۆچارهسهركردن له هینی پوچه درێنده زیان فرۆشهكان :

چارهسهری نهه جۆرهشیان به دوو کار دهکریته : کاریکیان له لایهه کهسه فیدارهکهوهیه
، کاریکیشیان له لایهه کهسه چارهسهرکارهوهیه ، بۆیه کاری کهسه فیدار بریتیه لهوهی
دهبیته نهفسی بههیز بیته ، به راستگیری پوو له دروستکارو داهێنری نهه پوچه زیانفرۆشانه
بکات و ، بهو دوعاو نزا (صحیح) انه ی که له سوونهتی پیغمبهری خوادا ﷺ هاتوووه دوعاو
نزا بکات و پهنا بهخوای پهروهردگار بگریته ، به جۆرێک رێکهوتن و پێکهاتنی دل و زمانی تیدا
بهرجهسته ببیته ، چونکه نههه جۆرێکه له جهنگان و ، جهنگاوه ریش ناتوانیته تۆله له
دوژمنهکه ی بکاتهوه مهگهر به دوو کردار : یهکه میان پێویسته خودی چهکهکه راست بیته و
کهموکۆپی تیدا نهبیته و چاکیش بیته ، دووه میان دهبی بآلی نهو که سهش به هیز بیته ،
ههركاتیش دانه پهکیان دواکهوت نهوا چهکهکه به تهنها سوودو هیزێکی نهوتوی نابیته ، نهی
نهگهر ههردوو شتهکه نهبوو دهبی چۆن بی : نهو کاته دل کاول دهبیته و جۆرهکانی
یهکتهپهرستی و ، پشت بهستن و ، له خوا ترسان و ، پووکرینه خواو ، پارانهوهی تیدا نابیته
و ، هیچ چهکیکیشی بهدهستهوه نابیته .

کهسه چارهسازیش : دیسان دهبی ههردوو چهکهکه ی پی بیته ، چونکه ههندی له
چارهسازان تهنها دهلێن :

(أخرج منه) واته لئی بچۆ دهره وه ، يا ده لئیت : (بسم الله) ، يا ده لئیت : (لا حول ولا قوة إلا بالله) ، كه چي پیتغه مبه ری خوشه ویست ﷺ ده یفه رموو : ((اخرج عنو الله ، أنا رسول الله))^(۱۱۱).

واته : (لئی بچۆ دهره وه نه ی دوژمنی خوا ، من پیتغه مبه ری خوا) .

پیشهوا (ابن تیمیه) فیدار چاره سهر ده کات :

شیخی پایه به رزی خوشمانم ده بینی _ مه به سستی (شیخ الإسلام ابن تیمیه) بوو _ که سیکی ده نارد بۆ لای که سی فۆ لیکراو بۆ نه وه ی له گه ل نه و پوحدها بدوی که چۆته جهسته یه وه ، نه و که سه ش ده یگوت : شیخ پیت ده لئ بچۆ دهره وه ، نه مه حه لال نی یه بۆ تو ، نیت که سی فۆ لیکراو به هۆشی خۆی ده هاته وه ، په نگه هۆشی قسه ی له گه ل بکر دایه ، له وانه ش بوو پوحه که سه رکه ش و بی گوی بوا یه و به لیدان ده یکرده دهره وه ، نه و کاته فۆ لیکراوه که به هۆشی خۆی ده هاته وه مه سستی به نازار نه ده کرد ، ئیمه و که سانی تری جگه له ئیمه ش چه ندين جار نه وه مان لئوه بینیه .

به زۆری نه م نایه ته ی به گویی که سی فۆ لیکراودا ده خویند ﴿ اَفْصَحْتُمْ اَنْمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَا وَاَنْكُمْ اِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴾ [المؤمنون : ۱۱۵] واته : ﴿ اَفْصَحْتُمْ اَنْمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَا نایا ئیوه گومانتان وابوو که بیگومان ئیوه مان به بی هوده دروست کردوو ﴿ وَاَنْكُمْ اِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴾ وه بیگومان ئیوه ناگه پینه وه بۆ لای ئیمه^(۱۱۲).

بۆی باسکردم _ واته (شیخ الإسلام ابن تیمیه) _ که جارێکیان نه و نایه ته ی به گویی که سیکی فۆ لیکراودا خویند ، پوحه که گووتی : به لئ و له گه ل گوتنیشیدا دهنگی درێژ کرده وه . دارێکم بۆ هه لگرت و نه مه ندهم به و داره به په گه کانی لای ملیدا کیشا ، تا ده ستم

۱۱۱ _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد (۴ / ۱۷۰) ، وابن ماجه (۲۵۴۸) وصححه الألباني في الصحيحة (۸۷۵) .

۱۱۲ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورتان .

ماندوو بوو به هۆی زۆری نهو لیدانه وه ، ناماده بوانیش هیچ گومانیکیان به لاره نهما که به هۆی نهو لیدانه وه ده مریت . له کاتی لیدانه کدا گووتی : من خۆشم ده وی ، منیش پیم گووت : نهو خۆشی ناوی . گووتی : من ده مه وی چه جی پی بکه م ، منیش پیم گووت : نهو نایه وی چه ج له که ل تۆدا بکات ، نهو جا گووتی : له بهر پیزی تۆ وازی لیده هیتم ، شیخ فرمووی : گووتم : به لکو بۆ گوپرایه لی خولو پیغه مبه ره که ی وازی لی بینه ، گووتی : نهو لپی ده چمه ده ره وه ، شیخ فرمووی : که سه قی لیکراوه که هه ستاو ناو پیکي به راست و چه پی خۆیدا دایه وه ، گووتی : چ منی هیناوه ته خزمه تی شیخ ؟ ناماده بوانیش پیان گووت : نهی نه م هه موو لیدانه ؟ گووتی : نهی له سه ر چ لیی داوم که هیچ تاوانیکم نی یه ، نهو بوو به هیچ شتوه به که هه سستی بهو لیدانه نه کرد .

مەرۋەھا (شَيْخُ الْإِسْلَام) بە خۆيىندى (آية الكرسي) چارەسەرى فەيدارى دەكرىو ،
فەرمانىشى بە نۆز خۆيىندى دەكرىو بۆ _ مەردوۋ كەسى قى لىكرىو كەسى چارەسەركارىش _
مەرۋەھا بە خۆيىندى ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴾ و ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴾ چارەسەرى
نەخۋشى دەكرىو .

به گشتی . نه م جوړه له ق و ، هه روه ها چاره سه ره که شی هیچ که س نکولی لئ ناکات
جگه له که سیکي که م زانست و که م نه قل ، زوری ی زالبونی پوچه پیسه زیان فروشه کان به
سر که سانی گونجاودا ده که پټه وه یو که می خواپه رستی و که می ناینیان ، خرابوونی
دل و زمانیان سه باره ت به پاستیه کانی زیکرو ، نزاکانی خوږه نادان به خواو ،
قه لابه ندیه کانی پیغه مبری خوا ﷺ و قه لابه ندیه نیعمانیه کان ، بویه نه و پوچه پیسه
زیان فروشه دپندانه پوو به پووی پیاو بی چه ک ده بیته وه و ، په نگه به پووی بیبینیت و
کاری تنکات .

ئەگەر پەردە لادەیتەو ، دەبینی زۆریەى نەفسى مرفەكان فیدارى ئەو پوچە پيسە زيانفرۆشانەن و ، بوونە بە دیلى ژێر دەستیان و ئەویش دەیانبات بۆ ھەر جێگەىك ئارەزووى لایبێت ، كەچى توانای خۆپاراستن و ھەروەھا سەپنچىکردنى ھەرمانەكانیشى نى یە ، ئەمە گەورەترین فێیە كە كەسى تووش بوو خەبەرى نابێتەو تا كاتى مالئاوایی ، لەوێ دلتیا دەبێت كە ئەو فیدارى راستەقینە بوو ، والله المستعان •

چارەسەرى ئەم جۆرە فێیە بە جووتبوونی ئەقلى تەندروست دەبێت لە گەل ئەو ئیمانەدا كە پێغەمبەرەن ھێناویانە ، بە ھشت و ناگەر بخاتە بەرچاوى خۆى و بەردەوام لە دلیدا بن ، بىر بکاتەو لە خەلكى دونیاو ، ئەو تۆلەو سزلا بەلایانەى بە سەریاندا دیت و ، لە جێگەكانیاندا دادەبەزێت وەكو لێزمەى باران و ، ئەوان ئى گرتوونى و خەبەریان نابێتەو • چەند ئەم جۆرە فێیە بە ھێزە ، بەلام لە بەر گشتیبوونى بەلاکە تا ئەو ئاستەى تەنها فیدار دەبێت ، ئیتى شتەكە بە ئاناسایی و نكۆلیتکرو تەماشای ناکریت ، بۆیە بە ھۆى زۆریوونى فیدارەکانەو خۆیان بوون بە نكۆلیکاری ئەو كەسە چاكانەى كە پەروشتى ئەو خەلكە بە شتێكى ئاناسایی تەماشای دەكەن و نكۆلیی لێدەكەن و كەسى چاكیش بوو بە غەریبە •

ئەگەر خۆای تەعالی وستی ھەبى چاكەى خۆى بەرامبەر بە بەندەكەى خۆى دەربێت ، ئەوا لەم فێیە بە خەبەر دیتەو ، تەماشای كەسانى دنیا و ىست دەكات كە ئى گرتوونى بەراست و چەپدا بە جیاوازی چینهكانیانەو ، كەوا كەسانىك شىتێ بە تەواوى كەنەفتى كردووە ، كەسانىكیشیان جار بە جارىكى زۆر كەم بە خەبەر دیتەو ، دواى دەچیتەو سەر شىتێكەى خۆى ، كەسانىكیشیان جارىك بە خەبەر دیتەو جارىكیش شىت دەبیتەو ، ئەو كاتەى بە خەبەر دیتەو كەردەووەكانى خەلكانى بە خەبرو ئاقل ئەنجام دەدات ، پاشان جارىكى دیکە فێكە دەیگرتەو تووشى سەرلێشێوان دەبێت •

به شیک : سه بارهت بهو فییانهی به هوئی

خه لته کانی له شهوه دروست دهبن :

به لام فیسی خه لته کان ، جوړه فییه که پږگری له نهدامه نه فسیه کان دهکات که به کرده وه و جولانه وه و پاگرتنسی پږکتی له ش هه سستیت به پږگرتنکی ناته و او نیوه ، هۆکاره که شی دهگه پږته وه بۆ خه لته یه کی لینچ که پږه وه کانی ناوه پۆکی می شک داده خات به داخستنکی ناته و او ، بۆیه پږگری دهکات هه ست و جووله ی پږدا تیپه پ بیت و ، هه روه ها به شیوه یه کی ته و او و به بی بچران و به به رده و امی پږگری تیپه پوونیشی به نیو نهدامه کانی تریشدا دهکات ، په تگه هۆکاری تریشی هه بی وه کو بایه کی چر که له پږه وه کانیدا دهو سستیت ، یا هه ندی له هه لم و بۆخی خراپ که له هه ندی نهدامه کانی تره وه بۆی به رز ده بیته وه ، یا هه ر چۆنیه تییه کی تری توندو تیژ ، بۆیه می شک کرژ ده بیته وه و دیته وه یه ک ، بۆ کردنه ده روه ی نه و شته زیان به خشانه ، له گه لیشیدا کرژ بوون و هاتنه وه یه ک هه موو نهدامه کانی له ش ده گرته وه ، بۆیه چیت مرؤف توانای نامیتیت به پږکی بوه سستیت ، به لگو ده که ویت و ، به زوری که ف له زاریدا ده رده که ویت .

ئه م نه خو شیه به یه کیک له نه خو شیه تونده کان داده نریت به گویره ی کاتی پوودانی زۆر به ئازاری به تاییهت ، هه روه ها به یه کیک له نه خو شیه درێژخایه نه کان داده نریت به گویره ی درێژی مانه وه ی و ، قورسی و نا په حه تی چاک بوونه وه ی ، به تاییهت نه گه ر نه و که سه ته مه نی بیست و پینچ سالی تیپه پږنیت و ، ئه م نه خو شیه ی له می شکدا بیت ، به تاییهت نه گه ر له ناوه پۆکیشیدا بیت ، نه و کاته فییه که لئی جیا نابیته وه و به رده و ام له گه لیدا ده بیت ، (بقراط) ده لیت : ئی له م جوړه که سانه دا ده میتیته وه تا ده مرئ .

پاش زانینی ئەمە ، بۆمان پوون دەبیتهوه ئەو ژنە ی که فرموده کە ی سەر وە باسی دهکات ، که وای دهیگرت و خۆی دەر دەخست ، پێده چێ فیکه ی له م جوړه فییه بیت ، پیغه مبهری خوا ﷺ په یمانی به ههشتی دایه نه گەر له سەر نه خوشیه کە ی نارام بگریت و ، بۆشی پاراپه وه چیت له کاتی فیکه یدا خۆی دەر نه خات ، مافی هه لێژاردنی دایه دهست خۆی له نیوان نارام گرتن و به ههشت و ، له نیوان ئەوه ی دوعای شیفای بۆ بکات به بی دهسته به ریه ک بۆ چاکبوونه وه ی ، بۆیه ژنه که نارامگرتن و به ههشتی هه لێژارد .

ئەوهش به لگه ی شیاویتی واز لێهێنانی خۆچاره سه رکردن و خۆتیمارکردنه ، وه چاره سه ری پوچه زیانفرۆشه کان به نزاو دوعاو پووکردنه خوای تعالی ، کرده وانیکی ئەوتو ئەنجام ده دات که هه رگیز چاره سه ری پزیشکان پێی ناگات ، گاریگه ری و کرده وه کانی و ، کاردانه وه ی سروشت به رامبه ر به وانه له کاریگه ری دهرمانه جهسته یه کان به هیژتره ، ئیمه و کهسانی تریش چه ندین جار ئەوه مان تاقی کردۆته وه ، پزیشکانی ئاقل و ژیر دانیان به وه دا ناوه که کاری هیژه نه فسیه کان و ، کاردانه وه ی چاکیان له چاکبوونه وه ی نه خوشیکاندا پۆلێکی زۆر به هیژو سه رسو پمێن ده بینیت ، له م بواره دا ئاینداره به پوا له ته کان (زناقة) و خه لکانی سووک و پيسولو ، نه فامه کان زۆرترین زیان به پیشه ی پزیشکیته ده گه یه نن .

واده رده که ویت فیتی ئەو ژنە ی له فرموده کە ی سه روه دا باسکرا له م جوړه بیت ، له وانه شه له لایه ن پوچه به گێچه له کانه وه بیت ، پیغه مبهری خواش ﷺ مافی هه لێژاردنی نیوان دوو شتی دایه دهست خۆی ، بریتی بوون له نارامگرتن له سەر نه خوشیه که و چوونه به هه شته وه ، یا بۆی ده پارێته وه خوای تعالی شیفای بدات ، ئەویش نارامگرتن و داپۆشینی جهسته ی هه لێژارد . والله أعلم .

به شیک : سه بارهت به ریمازی پیغه مبهری خوا ﷺ
له چاره سه رکردنی نه خوشی دهرده لاقه دا (عرقِ النسا) :

روی ابن ماجه في سننه من حديث محمد بن سيرين ، عن أنس بن مالك ، قال : سمعتُ رسول الله _ صلى الله عليه وسلم _ يقول : ((دواءُ عرقِ النسا أليّةٌ شاةٌ أعرايئةٌ تُذابُ ، ثم تُجَزَأُ ثلاثة أجزاء ، ثم يُشْرَبُ على الرِّيقِ في كلِّ يومٍ جُزْءٌ))^(١١٢)

واته : (أنس) ی کوردی (مالک) _ خوای لی پازی بیّت _ فرموویتهی : پیغه مبهری خوا ﷺ فرمووی : ((دهرمانی دهرده لاقه دوگیکی مه پری ده شته کیه ده توینریتته وه ، پاشان ده کریتته سی به شه وه ، هه موو پوزیک پیش خواردنی به یانی به شیکی ده خوریتته وه)) .

دهرده لاقه : نازاریکه له جومگی کلۆته وه ده ست پیده کات و ، له پشتته وه داده به زیتته سه رپان و پیده چی دابه زیتته سه رپازنه ی پی ، چهند ماوه که شی دریزه بکیشیت ، دابه زینی زۆتر ده بی ، له گه لیدا هه موو لاق و پان لاواز ده بیّت . فرمووده کی سه ره وه مانایه کی زمانی و ، مانایه کی پزیشکیش ده به خشیت .

مانا زمانیه کی : به لگی شیاویتی ناوانای ئەم نه خوشیه به (عرقِ النسا) واته دهرده لاقه به پیچه وانای ئەو که سانه وه که رێگری له م ناوانانه ده کەن و ، ده لین : وشه ی (النسا) خودی په گه که یه و ، نابیت شت (إضافة) بکریتته سه ر خوی له زمانی عه ره بیدا .

وه لایم ئەم بیژره به دوو پوو ده دهینه وه : به که میان : وشه ی (العرق) واته په گ و ده مار له وشه ی (النسا) گشتیتره ، بویه ئەم ناوانانه له پوو ی (إضافة) کردنی (العام

(مویه بۆ سەر (الخاص) واتە گشت بۆ سەر تاییبەت : وەکو دەلێی : (کل الدارهم أو بعضها) ،
 هەموو دیرەمەکان یا هەندیکێ .

دووهمیان : ووشەی (النِّسَا) بریتییە لەو نەخۆشیەى چۆتە نێو (العِرْق) وە بۆیە ئەم
 (إضافة) یە لە پووی (إضافة) کردنی شتیکیە وە یە بۆ جێگەکەى خۆى . گووتراو :
 ناوتراوە بە (النِّسَا) چونکە ووشەکە مانای بیرچوونە وە دەبەخشیت لە زمانى عەرەبیداو
 ئەمەندە ئازارەکەى زۆرە هەموو شتیکی تر بیر دەباتە وە ، ئەم پرەگەش لە جومگەى
 کلۆتە وە دەست پى دەکات و ، بە خوارووی لاق لە پشتى پاژنەى پێو کۆتای دیت لە
 بەرى راستە وە لە نێوان ئیسکى لاق و ژینەکاندا (الوتر) . بەلام مانا پزیشکیەتیەکەى :
 پێشتر ئاماژمان پێدا کە گوفتارى پێغەمبەرى خوا ﷺ دوو جۆرە : یەکەمیان : گشتى یە
 بە گوێرەى زەمەن و ، شوین و ، کەسەکان و ، بارودۆخەکان . دووهم : تاییبەت بە
 گوێرەى ئەم شتانە وە یا هەندیکیان ، بۆیە ئەم فەرموودە دەکەوێتە چوارچێوەى ئەم
 بەشەیانە وە ، چونکە فەرموودەکە گوفتارىکە بۆ عەرەب و ، خەلکی حىجاز ، دەوربەریان
 ، بەتاییبەت عەرەبە دەشتەکیەکان ، کە ئەم چارەسەرە بە سوودترین چارەسەرە بۆیان ،
 چونکە ئەم نەخۆشیە بە هۆى ووشکیتیە وە پوودەدات ، لەوانەشە بە هۆى مادەیهکی چڕى
 لینجە وە تووشیان بێت ، بۆیە چارەسەرەکەى بە پرەوانکردنە و ، دووگیش دوو خاسیەتى
 تێدا یە : پێگەیانندن و ، نەرم و شل کردنە وە ، ئەمەش هۆکارە بۆ پێگەیانندن و کردنە
 دەرە وەى مادەکە ، ئەم نەخۆشیەش پێویستی بەم دوو شتە یە .

سەبارەت بە دەستنیشانکردنى مەپى دەشتەکیش لە بەر زۆر کەمىتى کەم و کۆریەکانى و
 ، بچوکی بریى و ، پاکىتى و نەرم و نىانى ناوەرۆکى بوو ، بە تاییبەت لە وەرگاگەى کە لە سەر
 پووەکە دەشتەکیە گەرمەکان دەلە وەرپێت ، وەکو (الشیخ) و (القیصوم) و ، پووەکەکانى
 دیکە ، چونکە ئەگەر ئازەل لە سەر ئەم پووەکانە لە وەرپا ، خووی سروشتى پاکى ئەو
 پووەکانە دەچێتە نێو گزشتەکە یە وە نەرم و نىانى و چاکىتیەکەى زیاتر دەکات و ،

خویه کی سروشتی چاکیش به گوشتی نازله که ده به خشیت ، به تاییهت دووگ ، ده رکه و تنی کاریگری نه م پوهه کانه له شیردا زۆرتره به به راوردی گوشته که ی ، به لام دووگ خاسیه تی پیگه یاندن و شل کرینه وهی له شیر زۆرتره . وه کو پیشتر ناماژه مان پیدا ده رمانی زۆری نه ته وه کان و ده شته کان به ده رمانه تاکه کانه و پزیشکه هیندیه کانیش له سهر نه م بۆچونه .

به لام نه ته وه کانی پۆم و یونان ، ده رمانه تیکه له کان به کار ده هینن ، به لام کوپان له سهر نه وهی که کارامه یی پزیشک له وه دایه به خۆراک چاره سهر بکات ، نه گهر بیتوانا بوو نه و جا به ده رمانه تاکه کان ، نه گهر دیسان بیتوانا بوو ئینجا به ده رمانه زۆر که م تیکه لاوه کان .

پیشتریش ناماژه مان پیدا که به زۆری عهره ب و خه لکه ده شته کیه کان تووشی نه خوشیه سووکه کان دهن ، بۆیه ده رمانه سووکه کانیاں بۆ ده شی ، نه وهش ده گهر پته وه بۆ نه وهی خواردنه کانیاں به زۆری ساده یه . به لام نه خوشیه تیکه لاوه کان ، به زۆری به وهی تیکه لاو کردنی خۆراکه کان و جۆراو جۆریوونی و جیاوازیانه وه پووده دات ، بۆیه ده رمانه ناویته کانی بۆ هه لبرێدرلووه . والله تعالی اعلم .

به شیک : سه بارهت به رییازی پیغه مبه ری خوا ﷺ له چاره سه رکردنی

وشکیی خووه چۆنیه تی نه رم و نیان کردنه وهی :

رَوَى التِّرْمِذِيُّ فِي " جَامِعِهِ " وَابْنُ مَاجَةَ فِي " سُنَنِهِ " مِنْ حَدِيثِ اَسْمَاءِ بِنْتِ عُمَيْسٍ قَالَتْ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - : " بِمَاذَا كُنْتِ تَسْتَمْشِينَ ؟ " قَالَتْ : بِالشَّبْرَمِ ، قَالَ : حَارَّ جَارٌ . قَالَتْ : ثُمَّ اسْتَمَشَيْتُ بِالسَّنَا . فَقَالَ : لَوْ كَانَ شَيْءٌ يَشْفِي مِنَ الْمَوْتِ لَكَانَ السَّنَا ^(١١٤)

واته : (أسماء) ی کچی (عُمَيس) _ خَوای لێ پازنی بیټ _ فەرموویتە : پیڤەمبەری خوا ﷺ پێی فەرمووم : بە چ شتێک خۆی خۆت نەرم و نیاں دەکەیتەوه ؟ (أسماء) فەرمووی : بە (الشُّبْرُم) ، ئەویش فەرمووی : گەرم و توونە . (أسماء) فەرمووی : پاشان خۆی خۆم بە پووهکی (السَّنا) نەرم و نیاں دەکەدەوه : پیڤەمبەری خوا ﷺ پێی فەرمووم : ئەگەر شتێک هەبواوە مردنی چاک بکەدایەوه پووهکی (السَّنا) دەبوو .

وفي سُنَنِ ابْنِ مَاجَةَ " عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ أَبِي عُبَيْلَةَ قَالَ سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ أُمِّ حَرَامٍ ، وَكَانَ قَدْ صَلَّى مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْقِبْلَتَيْنِ يَقُولُ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ : عَلَيْكُمْ بِالسَّنا وَالسَّنَوْتَ ، فَإِنَّ فِيهِمَا شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ إِلَّا السَّامَ ، قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا السَّامُ ؟ قَالَ الْمَوْتُ .

واته : له (عبدالله) ی کوپی (أم حرام) هه _ خَوای لێ پازنی بیټ _ که له خزمەتی پیڤەمبەری خوا ﷺ ئەو پۆژە ی نوێژیان بۆ هەردوو قیبلە کرد دەفەرمیت : گوێبێستی پیڤەمبەری خوا ﷺ دەیفەرموو : (السَّنا) و (السَّنَوْتَ) بە کاریستن ، چونکە ئەو دوانە شیفان بۆ هەموو نەخۆشیەک جگە له (السَّام) ، گوترا ئەو پیڤەمبەری خوا ﷺ (السَّام) چی یه ؟ ئەویش فەرمووی : مردنە .

فەرمایشتی پیڤەمبەری خوا ﷺ (بماذا کُنْتَ تَسْتَمِشِينَ ؟) واته : بە چ شتێک خۆی خۆت نەرم و نیاں دەکەیتەوه تاوەکو پێیکات و ئاسایی بیتەوه ، بۆ ئەوەی نەچیته باری وەستانەوه ، تووشی زیان بیټ بە بەندبوون و نەتوانایی دەریپینی پازو نیاز . بۆیه لێره دا بە دەرمانی پەوانکار گوتراوه پێکار . کەسانیکی تریش دەلێن : چونکە که خۆی ئەو کەسە پەوان دەبیتەوه ، بە زۆری ڕێدەکات بۆ جێبەجێکردنی پێداویستیهکانی .

فەرمایشتەکی سەرۆه بەم شیۆهش (ربوايه) ت کراوه : (بماذا تستشفين ؟) واته به چ شتێک چارهسەری خۆت دەکەیت ، ئەویش فەرمووی : بە (الشُّبْرُم) ، که سەر بە کۆمەڵی

دەرمانه (الیتوعیة) کانه^(۱۱۰) ، ئەم دەرمانه بریتیه له : توێکلی پەرگی دارێک ، که گەرم و ووشکه له پله چواردا ، چاکترینیان ئەوەیه که بۆ سورایی دەرپوانتیت و ، سووک و ناسک و تەنکه له پیستی پیچراوه دەچیت ، به گشتی له کۆمەڵی ئەو دەرمانانەیه که پزیشکان نامۆزگاری وازلێهێنانی ده‌کەن له بهر ترسناکی و ، له بهر ئەوەی له پاده‌به‌ده‌ر په‌وان ده‌کاته‌وه .

فهرمایشتی پیغه‌مبهری خوا ﷺ (حَارُّ جَارٌ) به‌م شیوه‌ش هاتوه : (حَارُّ يَارٌ) _ (أَبُو عُبَيْد) ده‌لێت : عه‌ره‌ب زۆریه‌ی گو‌ف‌تاره‌کانیان به (یاء) ده‌رده‌به‌ن بۆیه‌ گووتووایه : (یارٌ) ،

ده‌لێم _ (ابن القیم) _ : به‌ دوو شیوه‌ لی‌ک‌دراوه‌ته‌وه : یه‌که‌میان : که پیغه‌مبهری خوا ﷺ فهرموویه‌تی : (حَارُّ جَارٌ) به _ جیم _ : واته‌ زۆر په‌وانکار بۆیه‌ پیغه‌مبهری خوا ﷺ به‌ زۆر گەرم و زۆر په‌وانکار وه‌سفی ده‌کات ، له‌ بنچینه‌شدا هه‌ر ئاوه‌هایه . (أبو حنیفة الدینوری) ئەم‌ه‌ی فهرمووه . دووه‌میان : _ ئەم‌ه‌ش پاسته‌ _ ئەو ده‌ری‌په‌نه‌ له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا (الإبتاع) ه ، مه‌به‌ستی سه‌ره‌کیان به‌و شیوازی ده‌ری‌په‌نه‌ (تأکید) کردنی ووشه‌ی یه‌که‌مه‌ که (حَارٌ) ه به‌ ووشه‌ی دووه‌م که (جَارٌ) ه . لی‌رده‌دا شیوازی ووشه‌یی مانایی به‌کارده‌هێنن بۆ (تأکید) کردن ، بۆیه‌ چاودێری ئەوه‌ ده‌کەن که زۆریه‌ی پیته‌کانی هه‌ر دوو ووه‌شه‌ لێک به‌جێ بۆ نموونه‌ ده‌لێن : (حَسَنٌ بَسَنٌ) واته‌ : چاکێکی ته‌واو ، هه‌روه‌ها گووتویانه : (حَسَنٌ قَسَنٌ) به‌ قاف ، هه‌روه‌ها گووتویانه : (شَيْطَانٌ لَيْطَانٌ) واته‌ : شه‌یتانیکی پی‌وه‌ نوساو ، هه‌روه‌ها گووتویانه : (حَارُّ جَارٌ) ووشه‌ی (الجارٌ) ی‌ش ئەم مانایه‌ ده‌به‌خشیت : واته‌ ئەوه‌ی شتێک پاده‌کیشیت ، کاتی پی‌وه‌ی ده‌نوسیت ، به‌ ه‌زی زۆر گه‌رمیه‌که‌ی و ه‌یزی پاکیشانی‌وه‌ ، وه‌کو ئەوه‌ی دایمالێت و لێی بکاته‌وه . ووشه‌ی (یارٌ) ی‌ش یا شیوازه‌ زمانیکی تری (جَارٌ) ه به‌

نمونه‌ی هندی گوفتاری دیکه‌یان وه‌کو (صِه‌ری صِه‌ریج) ، (الصهارى والصهاريج) ، وه یا (إتباع) یکی سه‌ریه‌خۆیه له زمانى عه‌ره‌بیدا .

پووه‌کی (السَّنا) :

به‌لام ووشه‌ی (السَّنا) ، به دوو شیوه ده‌رده‌بدریّت : (المد والقصر) واته : درێژ‌کردنه‌وه‌و کورت‌کردنه‌وه ، خۆشی پووه‌کیکی حیجازیه‌و چاک‌ترینیشیان مه‌ککيه‌که‌یه‌تى ، ده‌رمانیکی شه‌ریفه‌و هه‌چ ده‌رنجامیکی خراپیشی نی یه ، نزیکه له میانجیته‌یه‌وه ، گه‌رم و ووشکه له پله‌ی یه‌که‌مدا ، بۆ په‌وانکردنی هه‌ردوو سه‌فراو سه‌ودا به سووده ، دل به هه‌یز ده‌کات ، نه‌مه‌ش چاک‌یتیه‌کی په‌سه‌نه بۆ نه‌م پووه‌که ، به سووده بۆ نه‌خۆشی (الوسواس السوداوي)^(١١٦) ، به سووده بۆ قه‌لشانی کاتیی پیستی ده‌ست و قاچ ، ده‌رد ده‌کاته‌وه ، به سووده بۆ پێگری له بڵاوبونه‌وه‌ی تووک ، به سووده بۆ نه‌هه‌شتنی نه‌سپێ و ، کۆنه ژان (الصُّداع العتيق) و ، گولی و ، زیپکه‌و ، ئالووشی و خوروی و ، ق ، خواردنه‌وه‌ی ئاوه‌که‌ی دواى کۆلان له‌وه چاک‌تره به کوترای بخوریّت ، نه‌ندازه‌ی خواردنه‌وه‌ی به قورسی سی دیره‌مه‌و ، له ئاوه‌که‌شی به نه‌ندازه‌ی قورسی پێنج دیره‌مه . نه‌گه‌ر هه‌ندیک له گوله‌ وونه‌وشه‌و (زهرة البنفسج) میوژی سووری بۆ ناوکی الزبيب الأحمر) له گه‌لدا بکۆلێنرێت ، چاک‌تر ده‌بێ .

١١٦ _ الوسواس السوداوي : نه‌خۆشیه‌که به هۆی زالبیونی (السوداء) وه به سه‌ر جه‌سته‌دا پووده‌دات به ئاستیک بیروه‌وشی له گه‌لدا تیک ده‌چیت ، به‌وانه : المصباح المنير في غريب الشرح الكبير ، كتاب الواو ، ج ٢ ، ل ٦٥٨ . وه‌رگێڕ .

(الرازي) فەرموویەتی : (السُّنَا) و (الشَّاهِرَج)^(۱۱۷) خەلتە سوتاوه کان نەرم و ئاسان دەکەنەوه ، بە سوودە بۆ گولی و خوروویی . ئەندازەیی خواردنەوهی هەر دانە یەکیشیان بە ئەندازەیی قورسی چوار بۆ حەوت دیرەمه .

بەلام (السُّنُوت) بە هەشت شیوه مانای لیکراوتهوه :

یەكەم : هەتگۆینە .

دووهم : خۆشاوی هیزەیی پۆنەكە بە شێوهی خەتگەلێکی پەش بە سەر پۆنەكەوه دەردەكەوێت . (عَمْرُو) ی كۆپی (بَكَر السَّكْسَكِي) باسی كردووه .
سێ یەم : تۆویكە لە تۆوی پەشكە (كَمُون) دەچێت بەلام كەمێك جیاوازی هەیە ، (ابن الأعرابي) باسی كردووه .

چوارەم : (الكَمُون الكَرْمَانِي) یە .

پێنجەم : (الرازيانج) ، (أبوحنيفة الدينوري) لە زاری هەندی لە دەشتەكیەكانەوه باسی كردووه .

شەشەم : شویتە .

هەوتەم : خورمایە ، (أبو بكر) ی كۆپی (السُّنِّي) زاناو پێشەوا باسی كردووه .

هەشتەم : ئەو هەتگۆینە یەكە لە نێو هیزەیی پۆندا یە ، (عبداللطيف البغدادي) باسی كردووه .

هەندی پزیشكان گوتیانە : ئەمە شایستە یە بە ماناكە ی و ، نزیكیشە لە پاستیەوه واتە : (السُّنَا) ی كوتراو تێكەل بە هەتگۆینی تێكەلآوبووی پۆن دەكرێت ، پاشان دەلسرێتەوه و ئەمەش باشتەرە لەوهی بە تەنها بە كاربەیتێت ، چونكە ئەو دووانە پۆلێکی كاریگەریان دەبێت لە چاكردنی (السُّنَا) داو ، یارمەتیشی دەدەن بۆ پەوانکردن . والله أعلم .

وَقَدْ رَوَى التِّرْمِذِيُّ وَغَيْرُهُ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ يَرْفَعُهُ : ((إِنْ خَيْرَ مَا تَدَاوَيْتُمْ بِهِ السَّعُوطُ وَاللَّدُودُ وَالْحِجَامَةُ وَالْمَشْيُ)) واته : (ابن عباس) _ خوا له خوی ویا بیشی پازی بیت _
 فرمویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ فرموی : ((چاکترین شتیک خوتانی پی چاره سه ر بکن
 دهرمانیکه بکریته لووت و دهرمانیکه بکریته زارو که له شاخ گرتن و پیکردنه)) .

فرمایشتی پیغه مبهری خوا ﷺ (والمشي) : واته پیکردن : چونکه پیکردن خویی مرؤف
 به پی دهرمخات و نهرم و نیانی دهرمخات و ئاسانکاری بۆ پاشماوه کانیش دهرمخات بچنه دهره وه .

به شیک : سه بارت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ له چاره سه رکردنی ئالووشی و خوروی و نهومی نه سپی دروست دهرمخات :

في الصحيحين من حديث قتادة ، عن أنس بن مالك قال : رخص رسول الله ﷺ لعبد الرحمن
 بن عوف ، والزبير بن العوام _ رضي الله تعالى عنهما _ في لبس الحرير لحكة كانت بهما .

وفي رواية : أن عبد الرحمن بن عوف ، والزبير بن العوام _ رضي الله تعالى عنهما _ شكوا
 القمل إلى النبي ﷺ ، في غزاة لهما ، فرخص لهما في قمص الحرير ، ورأيتُهُ عليهما^(١١٨)

واته : له (أنس) ی کوپی (مالك) هوه _ خوی لی پازی بیت _ فرمویه تی :
 پیغه مبهری خوا ﷺ مؤله تی دایه (عبد الرحمن) ی کوپی (عوف) و ، (الزبير) ی کوپی
 (العوام) به وهی ئاوریشم بیوشن ، له بهر ئالووشی و خورویه که تووشیان بوو .

له (ريوایه) تیکی دیکه دا : (عبد الرحمن) ی کوپی (عوف) و (الزبير) ی کوپی (العوام)
 _ خویان لی پازی بیت _ له غه زایه کدا ، به هوی نه سپیوه سکا لایان برده خزمه تی

پێغه‌مبەری خوا ﷺ، ئەوەبوو ئەویش مۆلەتیدان کراسی ئاورێشم بپۆشن و، خۆشم بینیم کراسە ئاورێشمەکیان پۆشیبوو .

ئەم فەرموودەیە دوو لایەن لە خۆ دەگرێت، یەکەمیان : فێقی و، ئەوتریان : پزشکی .

بۆ لایەنە فێقیەکە : ئەوەی سونەتی پێغه‌مبەری خۆی ﷺ لە سەر جێگیربوووە پێپێدراویەتی پۆشینتی بۆ ژنان بە پەهای و، حەرامبوونیەتی بۆ پیاوان مەگەر بۆ پێویستی و بەرژەوندیەکی بە پەسەند دانراو، ئەو پێویستیش یا بۆ زۆر ساردیەکی، ئەو مۆفە هیچی تر بە دیناکات بۆ پۆشین، یا جگە لە و جلە شتیکی تری نی یە . هەر وەها شیاوێ لە کاتی نەخۆشیەکانی گولی و، خوروی و، زۆری ئەسپێدا بپۆشریت، وەکو ئەوەی فەرموودەکی (انس) ئاماژەی بۆ دەکات کە فەرموودەیەکی (صحیح) ه .

بە ئام پێپێدراو : (صحیح)ترینی دوو (رِوایە) ئەکە ی ئیمامی (أحمد) ه، (صحیح)ترینی دوو گوشتارەکی ئیمامی (الشافعی) یە، چونکە بنەرەت تاییەت نەکردنە، ئەگەر ئەنجامدانی کاریکیش بۆ کەسانێک لە ئۆمەت پێی پێدرا، لە بەر هەر هۆ و مانایەکی بێت، ئەوا لە سنووری ئەو هیندە دەچیتە دەرەووە هەموو ئەوانەش دەگرێتەو کە هەمان هۆ و مانایان تێدا بە دیدەکریت، چونکە حوکم گشتی دەبێت بە هۆی گشتیبوونی هۆکارەکیەو .

ئەو کەسانەش قەدەغەیی دەکەن، گوتیانە : فەرموودەکانی حەرامکردن گشتی یەو، فەرموودەکانی پێگەپێدانیش ئیحتیمالە تاییەت بێت بە (عبدالرحمن) ی کوپی (عَوْف) و (الزُّبَيْر) ه، بە ئام پێدەچی لە سنووری ئەو دووانە بچیتە دەرەووە کەسانی تری جگە لەوانیش بگریتەو، لێرەدا ئەگەر ئیحتیمالی هەربوو شتەکی کرا، ئەوا گشتیکە شایستەتر دەبێ بە وەرگرتن، بۆیە هەندێ لەوانە ی فەرموودە دەگیرنەو گوتیانە : ئیتر نازانم ئایا پێگەپێدانە کە لە پاشی ئەوان هەموو کەسانی تر دەگریتەو، یاخود نە ؟

بۆچونی راست : گشتیبونی موله تداكه كه یه و ، هه موو كه سیکی تریش ده گریتوه نه گهر هه مان به هانه یان هه بی ، چونكه بۆ گشتاندن نه ریتی شهرع به و جوړه یه ، به لام شهرع نه گهر حوكمه كه ی تاییه ت كرد به كه سیكه وه ناشكه رای ده كات ، بۆ نمونه پیغه مبه ری خوا ﷺ كه هاوه لی به پیز (أبو بَرْدَة) ویستی قوریانی به بزنیکی ته من هه شت یا تو مانگه وه بكات ، پی پی فرموو : ((تَجْزِيكَ وَلَنْ تَجْزِيَ عَنْ أَحَدٍ بَعْدَكَ))^(۱۱۹) واته : ((بۆ تو ئه و بزنه جیگه ی مه ره كه ده گریتوه به لام بۆ كه سیکی تر جیگه ی ناگریتوه)) . هه روه ها وه كو فره مایشتی خوی تعالی به بۆ پیغه مبه ره كه ی ﷺ سه باره ت به خواستنی ئه و ژنانه ی خویان پی ده به خشی : ﴿ خَالِصَةً لَّكَ مِنَ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ [الأحزاب : ۵۰] واته : (ئه م یان) ته نیا بۆ تو دروسته به جیا له ئیماندارانی تر^(۱۲۰)

حه رامکردنی ئاوریشم : له راستیدا ده چیته بۆاری داخستنی ده رگای به هانه وه^(۱۲۱) ، بۆیه بۆ ژنان ریگه ی پیداهه ، هه روه ها بۆ پرکردنه وه ی پیویستیه ك و ، له بهر به رژه وه ندیه کی په سه ندكراو ، ئه مه ش یاسایه کی گشتیه بۆ داخستنی ده رگای به هانه ، چونكه له كاتی پیویستی و به رژه وه ندیه کی په سه ندكراودا ریگه ی پیده دری ، به هاوشیوه ی حه رامکردنی ته ماشاگردن بۆ داخستنی ده رگای به هانه به رامبه ر به و كه سانه ی ویستی ئه نجامدانی

۱۱۹ - صحيح : أخرجه أحمد (۴ / ۴۵) عن البراء عن خاله أبي بردة فذكره ، وأخرجه مالك في موطئه (۲۹۸) ، وأحمد (۲ / ۴۶۶) ، (۴ / ۴۵) والدارمي (۱۹۶۹) ، والنسائي (۷ / ۲۲۴) كلهم عن بشير بن يسار عن أبي بردة فذكره .

۱۲۰ - مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

۱۲۱ - الذرائع : واته به هانه كه وسیله و ریگه یه كه بۆ گه شتن به شت ، ئیتر پیده چی ئه و شته ی ده یه وی پی بكات خراپه یه ك بیته یا به رژه وه ندیه ك بیته ، گوشتاریك بیته یا كرداریك بیته ، به لام پاشان ناوی (الذرائع) به زۆری به كاره یئیرا بۆ ئه و ه سیلانه ی ده بیته به مایه ی دروستبوونی خراپه یه ك . لیژده نا نه گهر گوترا : ئه وه بۆاری داخستنی ده رگای به هانه یه ، ئه وه مانای وایه : ده چیته بۆاری قه دهغه کردنی ئه و ه سیلانه وه كه مایه ی دروستبوونی خراپه كه ، پروانه کتیبی (الوجیز فی أصول الفقه) ، الدكتور عبدالکریم زیدان . وه رگی

کرده وه که یان هیه ، به لام پښکه به هندیکي درلوه که پټویستی و به رزوه نډیه کی په سه نډکراو داوای ده کات وه کو ته ماشا کړنی ژن به نیازی خواستی ، هه روه ها حه را م کړنی نویژی سوونه له کاته قه ده غه کراوه کاندای بډ داخستنی ده رگای به هانه تاوه کو وچون و شوباهان د نیکي پواله تی نبیت به وانه ی خور ده په ستن ، به لام نه گه ر به رزوه نډیه کی په سه نډکراو هاته پیش ناسایه له و کاتانه دا نه جام بدریت ، هه روه ها (ربا الفضل)^(۱۲۲) حه رام ده کړیت بډ داخستنی ده رگای به هانه به رام بهر به کارنه هیڼانی جوړی (ربا النسیئة)^(۱۲۳) ، به لام هندیکي له بهر پټویستی پټی پندراوه وه کو (العرایا)^(۱۲۴) ، نیمه ش به تیروته سلی باسی لایه نه حه رام و حه لاله کانی ناوړی شمان کړیوه له کتیبی (التخییر لما یحل ویحرم من لباس الحریر) .

به شیک : سه باره ته به بواری پزیشکی ناوړی شم :

له م بواره دا ناوړی شم له و درمانانه یه که له نازه له وه ودرده گیریت ، بویه به درمانه نازه له یه کان داده نړیت ، چونکه له نازه له دیته دره وه ، سووډو که لکی زوره ، پله و پایه کی

۱۲۲ _ ربا الفضل : فروشتنی پاره یه که به پاره یه کی جوړی خوی به زیاتر ، یا فروشتنی خوار د نیک به خوار د نیکي جوړی خوی به زیاتر ، بډ نمونه ملوانکه یه کی ثالثون (۱۲) (مثقال) پاک ده ریکات بفروشریته وه به (۱۳) دیناری ثالثونی ، نه و (مثقال) ه زیاده یه (ربا الفضل) ه ، یا کیلژی به کی گهنی که له تی بدری به دوو کیلژی گهنی مه کسی ، بپوانه : پوخته ی فقهی شریعت ، ماموستا طارق هه مه وه نډی . وهرگړې .

۱۲۳ _ ربا النسیئة : نه و زیاده یه یه که قه رزده ودریده گیریت له و که سه ی قه رزه که ی ده داتنی به رام بهر به و ماوه یه یه که لایه تی بډ نمونه (۱۰۰۰۰۰) دیناری ده داتنی به قه رز بډ ماوه ی مانگیک پاش مانگه که (۱۲۰۰۰۰) (دیناری لی ده ویت ، بویه نه و (۲۰۰۰۰) دیناره زیاده یه (ربا النسیئة) یه ، بپوانه : پوخته ی فقهی شریعت ، ماموستا طارق هه مه وه نډی . وهرگړې .

۱۲۴ _ العرایا : بریتی بوو له بهری درخور ماگه لیک که خاوه نه که ی دهمیه خشپه هژاران ، به لام هندی جار هه ژاران توانای چاوه پیکړنی پښکه شتنی به ره که یان نه ده کړد ، بویه ده یان فروشت به خورما ، بپوانه پوخته ی فقهی شریعت ، ماموستا طارق هه مه وه نډی . وهرگړې .

گه وری هیه ، یه کێک له خاسیه ته کانی به میزکردنی دله ، شادومانی دهکات ، به سووده بقۆ زۆریک له نهخۆشییه کانی ، به سووده بقۆ زالبونی (المرّة السوداء) ، نه و نهخۆشیانهی به مۆیه وه تووشی مرۆف ده بێت ، نه گهر چاوی پی به پره ژیت به میزی دهکات ، خاوه که ی که له پیشه سازی پزیشکیدا به کار دیت _ گهرم و ووشکه له پله ی یه کدا . ده گوتریت : گهرم و شیداره له و پله یه دا . ده شگوتریت : مام ناوه ندە . نه گهر وه کو پۆشاک به کار به یتریت گهرمیه کی مام ناوه ند وه کو میزاجی ماده که ده به خشییت و جهسته ش گهرم دهکات ، له وانه شه ساردیه ک به جهسته بیه خشییت کاتی که چه وری دهکات و نه دروستی دهکات .

(الرازي) ده لیت : ئاوریشم له که تان گهرم تره و ، له لۆکه ساردتره ، گوشت زیاد دهکات ، هه موو پۆشاکێکی زیریش ، جهسته لاواز دهکات و ، پیست نه ستور دهکات و به پیچه وانه شه وه .

ده لیم _ (ابن القيم) _ پۆشاک سی به شه : به شیک جهسته گهرم دهکات و فینکیشی دهکاته وه ، به شیکیش : فینکی دهکاته وه به لام گهرمی ناکات ، به شیکێ تریش : نه فینکی دهکاته وه نه ش گهرمی دهکات ، هه یچ شتیکیش نی یه نه گهرمی بکات و نه ش فینکی بکاته وه ، چونکه نه وه ی گهرمی دهکات شایسته تره به فینکردنه وه ی ، بۆیه پۆشاکه کانی تووک و خوری گهرم دهکاته وه و فینکیش دهکاته وه ، پۆشاکێ که تان و ئاوریشم و لۆکه فینک دهکاته وه و گهرم ناکاته وه ، پۆشاکێ که تان سارد و ووشکه ، پۆشاکێ خوری گهرم و ووشکه ، پۆشاکێ لۆکه گهرمیه که ی مام ناوه ندە ، پۆشاکێ ئاوریشم له لۆکه نه رمرترو گهرمیشی له نه و که مته .

دانهری کتیی (المنهاج) ده لیت : پۆشینێ ئاوریشم وه کو لۆکه جهسته گهرم ناکات ، به لکو گهرمیه کی مام ناوه ندی هیه ، هه موو پۆشاکێکی ساف و لووسیش ، جهسته که مته

گەرم دەکات ، هەروەها کە مەتریش یارمەتی دەدات بۆ شیکردنەوەی ئەوەی لە جەستە شیدەبێتەو ، بە پێشتریش دادەنرێت لە هاوین و ، لە وەلاتە گەرمەکاندا بپۆشریت .

لە بەر ئەوەی ئەو سێفەتی ئاوریشمەو ، هەروەها هیچ شتێک لە ووشکی و زبیری تێدا نی یە بە بەراوردی ئەوانی تر ، بۆیە بە سوود بوو بۆ خورویی ، چونکە ئالۆشی و خورویی دروست نابێت مەگەر لە گەرمی و ووشکی و زبیریو ، بۆیە پێغەمبەری خوا ﷺ مۆلەتی دایە (عبدالرحمن) ی کورپی (عَوْف) و (الزُّيْنِر) بپۆشن بۆ چارەسەرکردنی ئەو ئالۆشی و خورویی هەیانبوو ، وە پۆشاکی ئاوریشم دوورترین شتە لە دروستکردنی ئەسپێو ، چونکە میزاجی ئاوریشم جیاوازه لە مادەکانی تر کە ئەسپی دروست دەکەن .

بەلام ئەو بەشە ی کە نەفیتێک دەکەنەو و نەش گەرم دەکەنەو ، ئەوانەن کە لە ناسن و ، قوپقۆشم و ، دارو ، گل و شتی دیکە ی بەو هاوشیوانە دروستکراو ، ئەگەر گوترا : ئەگەر پۆشاکی ئاوریشم نیونجیتیتترین و گونجاوترین شت بێ بۆ جەستە ، بۆ شەری تەواو کە شتە چاکەکانی حەلال کردووە ، شتە پیسەکانیشی حەرام کردووە ئاوریشمیشی حەرام کردووە ؟

دەگوتریت : هەر تایەفەیهێک لە موسلمانان وەلامێکی جیاواز بۆ ئەم مەسەلە دەخاتە پوو ، بۆیە ئەو کەسانە ی کە نکۆلی لە حیکمەت و پاساوھێنانەو دەکەن کاتی یاسای پاساوھێنانەو لە بنەرەتەکیەو هەلگیرا ، چیت پێویستیان بە وەلامی ئەو پرسیارە نەبوو .

بەلام جێگیرکارانی حیکمەت و پاساوھێنانەو _ کە زۆرینەن _ کەسانێکیان وەلامی ئەو پرسیارە دەداتەو بەوێ شەریعت حەرامی کردووە بۆ ئەوەی نەفسەکان بەرامبەری بە ئارام بن و ، لە بەر خاتری خوای تعالی وازی لێبێنن ، خوای پەرورەدگاریش پاداشتیان دەداتەو بە تاییەت لە جێگە ی ئاوریشم شتی تر هەیه بۆ پۆشین .

که سانیکیشیان وه لاسمی ده داته وه به وهی که له بنه پتدا خولقینراوه بۆ ژنان ، به هاوشیهی خۆ پازاندنه وه به زێڕ ، له سه ر پیاوان هه رام کرا له بهر ئه و خراپه ی دروستی ده کات و بریتیه له خۆچواندن به ژنان .

که سانیکیش ده لێن : هه رام کراوه چونکه له خۆبایبون و خۆ هه لکێشان به خۆوه شانیزیکرن دروست ده کات .

که سانیکیش ده لێن : هه رامکراوه چونکه کاتی بهر جه سته ده که ویت مییه تی و ژنانی بوون دروست ده کات و دژیه دلاوه ریی و میزدایه تی و پیاوه تیه . بۆیه ئه گه ر بپۆشریت سیغه تیک له سیفات هه کانی ژنان ده خاته دله وه ، بۆیه ته ماشا ده که یه ت هه رکه س پۆشیبیتی بیگومان شتیک له مییه تی و ژنانی بوون و نه رم و سستی به خو و په وشتیوه به ده رده که ویت و ناشاردریته وه ، به راده یه ک ئه گه ر له دلاوه رترین و که لترین پیاوه کانی یه ت ، پۆشینی ئاوریشم که می ده کاته وه ، ئه گه ر به یه کجاری نه بیات ، هه رکه سیش توانای تیکه شتی ئه وه ی نه بوو ، با ملکه چی شه رع بیته ، بۆیه راسترین گوفتار : هه رامه بۆ به خێوکاران بیکه ن به بهری مندال بۆ ئه وه ی له سه ر سیفات مینه و ژنانی بوون په روه رده نه بیته .

وقد روی النسائي من حديث أبي موسى الأشعري _ رضي الله عنه _ عن النبي ﷺ أنه قال : ((إِنْ أَلَّهَ أَحَدٌ لِإِنَاثِ أُمَّتِي الْحَرِيرِ وَالذَّهَبِ ، وَحَرَّمَهُ عَلَى ذُكُورِهَا)) . وفي لفظ : ((حُرْمَ لِبَاسِ الْحَرِيرِ وَالذَّهَبِ عَلَى ذُكُورِ أُمَّتِي ، وَأَحْلَ لِإِنَاثِهِمْ))^(١٢٥)

واته : (أبي موسى الأشعري) _ خوا ی لی پازی بیته _ فه رموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمووی : ((خوا ی تهالی ئاوریشم و زێری بۆ میینه کانی ئومه ته که م هه لال کردووه و ، بۆ

١٢٥ _ إسناده صحيح : أخرجه الترمذي (١٧٢٠) ، والنسائي (٨ / ١٦١) ، وصححه الألباني في الإرواء)

نیره کانیش حه رامی کردووه)) • له بیژیه کی تر دا : ((پۆشینى ئاوریشم و زیڤر بۆ نیره کانى ئومه ته كه م حه رام كرلوه و ، بۆ مئینه کانیش حه لال كرلوه)) •

وفي صحيح البخاري عن حذيفة قال : نهى رسولُ الله ﷺ لبسَ الحريرِ والدُّباجِ ، وأن يجلسَ عليه وقال : ((هو لهم في الدنيا ، ولكم في الآخرة))^(١٢٧)

واته : (حذيفة) _ خواى لى پازى بیټ _ فهرموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ قه ده غه ی پۆشینى ئاوریشم و دبیاچ کردووه ، هه روه ها له سه ر دانیشتنیشی قه ده غه کردووه و فهرمووی : ((له دونیادا بۆ نه وانو ، له پۆژی دوايشدا بۆ ئیوه یه)) •

به شیك : سه باره ت به ریپازی پیغه مبه ری خوا ﷺ
له چاره سه رکردنی نه خووشی (ذات الجنب) دا :

روى الترمذي في جامعه من حديث زيد بن أرقم أن النبي ﷺ قال : ((تَدَاوُوا مَنْ ذَاتِ الْجَنْبِ بِالْقُسْطِ الْبَحْرِيِّ وَالزَّيْتِ))^(١٢٧)

واته : (زيد) ی کوپی (أرقم) _ خواى لى پازى بیټ _ فهرموویه تی : پیغمبه ری خوا ﷺ قه رمووی : ((خۆتان له نه خووشی (ذات الجنب) به (القسط البحري) وزهیت چاره سه ربکه ن)) •

١٢٦ _ صحيح : أخرجه البخاري (٧ / ٩٩ ، ١٤٦ ، ١٩٣ ، ١٩٤) ، ومسلم (٦ / ١٣٦ ، ١٣٧) كلاهما عن عبدالرحمن بن أبي ليلى فذكر الحديث عن حذيفة •

١٢٧ _ ضعيف : أخرجه أحمد (٤ / ٣٦٩ ، ٣٧٢) ، وابن ماجه (٢٤٦٧) ، والترمذي (٢٠٧٨) ، (٢٠٧٩) كلهم عن ميمون أبي عبدالله عن زيد بن أرقم مرفوعاً ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٢٤١٨) ، وانظر الضعيفة (٣٣٩٦) •

(القسط البحري) جۆره پوهه كێكه له هند ده پوڤت به تاييه ت له كشمير بازرگانانی عه رب له پێگه ی ده ریاهه ده یه پێنايه دورگه ی عه رب بۆیه (القسط البحري) پێ ده گوترا ، هه روه ها جۆرێكه له بخوور بۆ ده رمان به كاردیت به وانه كتیبی ((تهذيب الاثر)) للطبري ، ج ٦ ، ل ٣٢٦ • وه رگێڤر •

نهخۆشی (ذات الجنب) به لای پزیشكانهوه نوو جۆره : حهقیقی و نا حهقیقی ، حهقیقی : ئاوسانیکی گهرمه له لایه كانی جهستهدا پهیدا دهبیئت له پهردهی ناوهوهی په راسوهكاندا .
 ناحهقیقی : ئیش و ئازاریكه له لایه كانی جهستهدا پهیدا دهبیئت ، به هۆی بایهکی چپری زیانبه خشهوه دهچیتته نێوان پێسته كانی سه رهوه و ژیره وهدا ، یا له نێوان پیست و پێخۆلهدا دهوستیت و (الصفاقات) ، ئازاریك دروست دهكات نزیك

به ئازاری شیوه حهقیقیه كهیه ، به لām ئیش و ئازاری نه م به شه بهرین و گوشاده كه له پاستیدا ژانیکی تیزه وهكو نهوهی ده رزی به چیتته شتیك .

دانهری كتیبی (القانون) فهرموویه تی : پیده چی لایه كان و ، نێوان پیسته و په رده كانی ژیره وهو ، ماسولكه كانی سنگ و ، په راسوه كان و ، ده وریه ریان تووشی چه ندین ئاوسانی به ئازاری زیانبه خش ببیئت ، به (الشَّوْصَة و) ، (البرسام و)^(١٢٨) ، (ذات الجنب) ناوده بریئت .
 پیده چی هندی ئازاری تر له م نه دلماندا هه بیئت به لām به هۆی ئاوسانه وه نه بیئت ، به لكو ده گهریته وه بۆ بایه کی چپ ، واگومان ده بریئت له م نه خۆشیه یه ، به لām له نه ویش نی یه .

فهرموویه تی : بزانه هه موو ئیش و ئازاریك له لایه كانی جهستهدا په نگه به (ذات الجنب) ناوبریئت وهكو داتاشانیك له جیگه ی ئازاره كه وه ، چونكه مانای (ذات الجنب) واته : (صاحبة الجنب) ، مه به ستیش لیڤه دا ئازاری لایه کی مروفه ، بۆیه نه گه ره ر ئیش و ئازاریك له لایه كانی مروفدا پروویدات ده دریتته پال نه و نه خۆشیه و پیتی ده گوتریئت (ذات الجنب) ، بۆیه كه (بقراط) گوتویه تی : نه خۆشه كانی (ذات الجنب) سوودله خۆشتن وه رده گرن .

١٢٨ - برسام : نه خۆشیه كه خاوه نه كه ی تووشی و پینه دهكات ، گوتزلوه ئاوسانیکی گهرمه تووشی په رده ی نێوان جگه رو پێخۆله ده بیئت ، بهوانه : تفسیر الطبری ، ج ٣ ، ص ٤٥٤ ، وه رگێڤر .

هه ره وه برسام : ئاوسانی نه و په رده یه یه كه ده وری سیه كان ده دات ، بهوانه : قاموس فرنسی عربي إنكليزي ، ج ١ ، ص ٨٤٠ ، وه رگێڤر .

گوتراوه : مه بهستی (بقراط) هه مو ئه و كه سانه بوو كه هه ست به هه ر ئیش و ئازار ئك له لایه كانی جهسته یاندا ده كهن ، یا هه ست به ئازاری سیه كانیان ده كهن به هۆی تیكچونی میزاجه وه ، یا به هۆی خه لته یه کی چره وه ، یا چووژینه وه به بی ئاوسان و به بی (تا) .

هه ندی له پزیشكان گووتویانه : مانای (ذات الجنب) له زمانی یونانیه كاندا ، بریتیه له ئاوسانی گهرمی لای مرؤف ، هه روه ها ئاوسانیکی یه ك به یه کی نه ندامه كانی سکی مرؤف ده گرتیه وه ، له راستیدا (ذات الجنب) به ئاوسانی ئه و نه ندامه ناوده بریت نه گهر ته نها ئاوسانیکی گهرم بوو .

(ذات الجنب) ی حه قیقی پینج نیشانه ی هه یه : بریتین له (تا) و ، كۆكین و ، ژانی تیز و هه كو ئه وه ی ده رزی بچه قیته شتیک ، ته نگ نه فه سی و ، لیدانی خوین به ری قول .

ئه و چاره سه ره ی له فه رمووده كه ی سه روه دا ها تووه ، تاییه ت نی یه به م به شه وه ، به لكو تاییه ته به به شی دووه مه وه كه له نه نجامی بایه کی چره وه دروست ده بییت ، لیره دا داری هندی نه گهر به شیوه یه کی زۆر وردی نه رم بکو تریت و ، تیکه ل به زه یتی گهرم بکریت و ، شوینی باكه ی به جوانی تیگریت و بیشیلیت ، یا بلیسریتیه وه ، ده رمانیکی گونجاوی ئه و نه خۆشیه ده بییت ، بۆی به سوود ده بییت ، ماده كانی شیده كاته وه ، لایده بات ، به هیزه بۆ نه ندامه كانی نۆو سك ، كونیله داخراوه كان ده كاته وه ، له گه ل چه ن دین سوودی تر كه ئه و داره هیندیه (القسط البحري) به دیده هینیت .

(المسبجي) ده لیت : (القسط البحري) : گهرم و ووشكه ، قه بزکاری سكه ، نه ندامه كانی ناوه وه ی سك به هیز ده كات ، با نا هیلیت ، كونیله داخراوه كان ده كاته وه ، به سووده بۆ نه خۆشی (ذات الجنب) ، زیاده ی شی و ته پری نا هیلیت ، بۆ می شك به سووده . ده لیت : پیده چی (القسط البحري) بۆ (ذات الجنب) ی حه قیقیش به سوود بی ، نه گهر هۆکاری دروستبوونه كه ی ماده یه کی به لفه می بوو ، به تاییه ت له كاتی كه مپوونه وه ی نه خۆشیه كه دا . والله أعلم .

(ذات الجنب) نه خۆشیهکی مهترسیداره، و فیه الحَدِیث الصَّحیح : عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ ، أَنَّهَا قَالَتْ : بَدَأَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَرْضِهِ فِي بَيْتِ مَيْمُونَةَ : وَكَانَ كُلَّمَا خَفَّ عَلَيْهِ ، خَرَجَ وَصَلَّى بِالنَّاسِ ، وَكَانَ كُلَّمَا وَجَدَ ثِقْلًا قَالَ : مُرُّوا أَبَا بَكْرٍ فَلْيُصَلِّ بِالنَّاسِ ^(۱۲۹) ، وَاشْتَدَّ شُكْرَاهُ حَتَّى غَمِرَ عَلَيْهِ مِنْ شِدَّةِ الْوَجَعِ ، فَاجْتَمَعَ عِنْدَهُ نِسَاؤُهُ ، وَعَمَّةُ الْعَبَّاسُ ، وَأُمُّ الْفَضْلِ بِنْتُ الْحَارِثِ ، وَأَسْمَاءُ بِنْتُ عُمَيْسٍ ، فَتَشَاوَرُوا فِي لَدِّهِ ، فَلَدَّوْهُ وَهُوَ مَقْمُورٌ ، فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ : مَنْ فَعَلَ بِي هَذَا ، هَذَا مِنْ عَمَلِ نِسَاءٍ جُنَّ مِنْ هَا هُنَا ، وَأَشَارَ بِيَدِهِ إِلَى أَرْضِ الْحَبَشَةِ ، وَكَانَتْ أُمُّ سَلَمَةَ وَأَسْمَاءُ لَدَتَاهُ ، فَقَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ خَشِينَا أَنْ يَكُونَ بِكَ ذَاتُ الْجَنْبِ . قَالَ " فِيمَ لَدَدْتُمُونِي " ؟ قَالُوا : بِالْعُودِ الْهِنْدِيِّ وَشَيْءٍ مِنْ وَرْسٍ وَقَطْرَاتٍ مِنْ زَيْتٍ . فَقَالَ " مَا كَانَ اللَّهُ لِيَقْذِفَنِي بِذَلِكَ الدَّاءِ " ثُمَّ قَالَ " عَزَمْتُ عَلَيْكُمْ أَنْ لَا يَبْقَى فِي الْبَيْتِ أَحَدٌ إِلَّا لَدَّ إِلَّا عَمِّي ^(۱۳۰) .

واته : (أُمِّ سَلَمَةَ) _ خَوای لی پازی بێت _ فەرموویەتی : پێغەمبەری خوا ﷺ لە مالی (مایمۆنە)دا نه خۆش کەوت ، ئەوەبوو هەركاتێك نه خۆشیهکی سووك بوایه ته وه ، ده چوو ه ده وه و نوێژی به خه لکه که ده کرد ، چ کاتیکیش ههستی به لهش قورسی بکردایه ، ده یه فەرموو : فەرمان بدهن با (أبابکر) نوێژ به خه لکه که بکات ، پاشان ئازاره کی تووند بۆوه تا له بهر زۆری ئێش و ئازار بوریاه وه ، خێزانه کانی له خزمهتیدا کۆبوونه وه ، (العباس) ی مامی و ، (أُمُّ الْفَضْلِ) ی کچی (الحارث) و ، (أسماء) ی کچی (عُمَيس) یش هاتنه خزمهتی ، پراویزیان کرد سهبارهت به وهی ده رمانی بتکینه زار ، ئەوه بوو ده رمانیان تکانه زاری موباره کی کاتیك بورایوه ، که به هوش خۆی هاته وه ، فەرمووی : کێ ئەمه ی پێکردوم ، ئەمه کاری ژنانیکه لیژه وه هاتوون و ، به دهستی ئاماژه ی بۆ خاکی حه به شه کرد ، ئەوه بوو (أُمِّ سَلَمَةَ) و (أسماء) ده رمانه که یان تکاندبووه زاری ، فەرموویان : ئەه ی پێغەمبەری خوا له وه ترساین نه خۆشی (ذات الجنب) ت تووش بویی . فەرمووی : ده رمانه که چ بوو له زارتان

کردم ؟ فەرمووین : به (القسط البحري) و ، هەندێك له گژوگیای ئەسپەك و (الورس) چەند دڵۆپەیهك له زەهیت . فەرمووی : خوای تەعالی تووشی ئەو نەخۆشیەم ناكات ، ئینجا فەرمووی : بپارم داوه جگە له (العباس) ی مامم هەركەسێك لەم مالا دا بێ دەرمانی بێكێنرێتە زار .

وفي الصحيحين عن عائشة _ رضي الله عنها _ قالت : لَدُنَّا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ ، فَأُشَارَ أَنْ لَا تُلْدُونِي ، فَقُلْنَا : كَرَاهِيَةُ الْمَرِيضِ لِلدَّوَاءِ ، فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ : أَلَمْ أَنْهَكُمُ أَنْ تُلْدُونِي ، لَا يَبْقَى مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا لَدُّ غَيْرِ عَمِّي الْعَبَّاسِ ، فَإِنَّهُ لَمْ يَشْهَدْكُمْ^(١٣١)

واتە : له خاتوو (عائشة) هەو _ خوای لی پازی بێت _ فەرموویەتی : دەرمانمان تکانده زاری موبارەکی پێغەمبەری خوا ﷺ ، ئاماژەی بۆ کردین کە دەرمان مەتکێنە زارم ، ئێمەش گوتمان : هەرگیز نەخۆش حەزی بە دەمان نەبووه ، کە بە هۆش خۆی هاتەوه فەرمووی : ئەو قەدەغەم نەکردن کە دەرمانم نەتکێتە زار ، بە دەر له (عباس) ی مامم ، کە هاوبەشی نەکردن ، هەركەس لەم مالا دا بێ دەرمانی دەکێنرێتە زار .

(أبو عبید) له (الأصمعي) دەگێڕێتەوه دەلێت : ووشەی (اللُدُودُ) : ئەو دەرمانەیه کە دەتکێنرێتە لایەکی زاری نەخۆش ، ووشەکەش له (لَدِيدِي الوادي) وه وەرگیرلوه واتە : هەردوو لای چەمێك . بەلام ووشەی (الْوَجُورُ) واتە : دەرمانێك کە بێكێنرێتە ناوه راستی زار .

دەلێم _ (ابن القيم) _ ووشەی (اللُدُودُ) ، بالفتح : ئەو دەرمانەیه کە دەتکێنرێتە زار . بەلام (السُّعُوطُ) : ئەو دەرمانەیه کە دەکێتە لووتی نەخۆش .

ئەو فێقهی لەم فەرموودەیهوه دەستگیرمان دەبێت بڕیتیە لە سزادانی تاوانکار بە هاویشیوهی ئەو کردارە خۆی نەنجامی داوه ، ئەگەر کرێوەکە ی حەرام نەبێت و مافی خوای نەشکاندبێت ، ئەمەیه راستی بپار لە سەر درلو لەبەر زیاتر له دە بەلگە کە له شوێنێکی تردا

ئامازمان پێدلوو ، ههروهها ئیمامی (أحمد) یش برپاری له سهردلوو ، جیگیریش بووه له ههرحوار جینشینهکهی پێغه مبهری خووه ﷺ ، ههروهها مهسهلهکه به (القصاص) لێک دهبرێتهوهو بهکاردههێنرێت له بواړی شهپازللهو لێداندا ، به بهلگه ی چهند فهرموودهیه که له م بارهوه هاتوون و بهبێ هیچ بهر مهستکارێک ، بۆیه پێویسته کار به م گوفتاره بکری .

به شیک : سه بارهت به رینمایه کانی پێغه مبهری خوا ﷺ له بواړی چاره سه کردنی سه ر ئیشه و نیوه سه ر ئیشه دا (الشقیقه) :

روی ابن ماجه فی سننه حدیثاً فی صحته نظر : أن النبي ﷺ كان إذا صُدِعَ ، غَلَفَ رَأْسَهُ بِالْحَنَاءِ ، ويقول : : ((إِنَّهُ نَافِعٌ يَأْذِنُ اللَّهُ مِنَ الصُّدَاعِ))^(۱۳۲)

واته : پێشهوا (ابن ماجه) له (سنن) هه کیدا فهرموودهیه که له ده گریتهوه کهوا : پێغه مبهری خوا ﷺ نه گه سه ر ئیشه بیکرتایه ، سه ری له خه نه ده گرت و ، ده یفرموو : ((به ئیزنی خوای تعالی به سووده بۆ سه ر ئیشه)) .

سه ر ئیشه : ئیش و ئازاریکه هه ندیکى سه ر یا هه مووی ده گریتهوه ، بۆیه نه گه سه ر ئیشه که لایه کی سه ر بگریتهوه و ئازاره که ی به رده وام بوو ئه و به (الشقیقه) ناوده بریت ، به لام نه گه سه ر ئیشه که تیکرای سه ر بگریتهوه و ئازاره که ی به رده وام بوو به (بَيْضَةُ) و (خُوْدَةُ) ناوده بریت ، چونکه چویندراوه به ئه و خوده ئاسنینه ی که سه رباز به سه ری ده کات و هه موو سه ر داده پۆشیت ، پێده چی جاریه جار ئازاره که پشته وه یا پێشه وه ی سه ر بگریتهوه .

۱۳۲ _ إسناده حسن : أخرجه أبوداود (۳۸۵۸) ، وابن ماجه (۳۵۰۲) ، وحسنه الألباني في صحيح الجامع)

سەرنىشە جۆرى زۆرە ھۆكارى دروستبونيشى جياوازه . ھەقىقەتى سەرنىشەش : گەرم بوونى سەرە ، بە ھۆى ئەو ھەلمانەى لە سەردا دەخولیتەو دەپەوئەى لىى بچیتە دەرەو ، پارەوئەى نادۆزیتەو بۆ چوونەدەر ، بۆپە سەر دەپىششەنەى و ھۆشيارىش لاواز دەكات ، كاتى كە ھەموو شتەك لە سەردا گەرم دەكات و ىستى چوونە دەرەو دەكات ، چۈنكە ھەموو شتەكى تەپو شىدار ئەگەر گەرم بوو ئەو ىستى جىگەيەكى فراوانتر دەكات لەو جىگەيەى تىايداىە ، بۆپە ئەگەر ھەلمەكە تىكراى سەرى داپۆشى بە جۆرىك چىتر تواناى نىشتەو ھۆشبوونەو نەبىت و ، لە سەردا سوپاىەو ، بە (السدر) ناودەبرىت .

سەرنىشەش لە ئەنجامى ھۆكارەو پوودەدات :

يەكەم : بە ھۆى زالبوونى يەكەك لە مادەكانى (الصفراء) ، (السوداء) ، خويىنى ، بەلغەمى بە سەر جەستەدا .

دووەم : لە ئەنجامى چەند برىنىكەو كە لە گەدەدا دروست دەبىت ، بۆپە بە ھۆى ئەو برىن ھەلتوقانەو سەر دەنئىشەت چۈنكە ئەو دەمارەى لە سەرەو شۆپۆتەو لە گەل گەدەدا پەيوەندە .

سەى يەم : لە ئەنجامى بايەكى چەرەو كە لە گەدەدا دروست دەبىت ، بۆ سەر بەرزەدەبىتەو دەپىششەنەى .

چوارەم : سەرنىشەيەك لە ئەنجامى پرىپوونى گەدەو بەخوارىن دروست دەبىت ، پاشان دادەبەزىت و ھەندىكىشى بەبى پىنەگەشتن و بەبى ھەرسىبوونى تەواو دادەبەزى ، ئەو ھۆش سەردەنئىشەنەى و قورسى دەكات .

پىنجەم : سەرنىشەيەك دواى جوتبوونى خىزان دروست دەبى لەبەر شلۆق بوونى بارى جەستە ، وە گەرمى ھەواكەى زىاد لە ئەندازەى پىويست پىدەگات .

شەشەم : سەرنىشەيەك پاش پشانەو بەتالبوونى سەك دروست دەبى ، يا بەھۆى زالبوونى بارى ووشكىتى بەسەر جەستەدا ، يا بەھۆى بەرزبوونەو شى و بۆخى نۆو گەدەو بۆ سەر .

ھەوتەم : سەرنىشەيەك بەھۆى زۆرگەرمى بارى گەش و ھەواو .

- هه‌شته‌م : سه‌رما‌بوونی زۆر ، چ‌رپو‌نه‌وه‌ی شی و بۆخ له سه‌رداو شینه‌بو‌نه‌وه‌ی .
- نۆیه‌م : به‌هۆی شه‌وخ‌و‌نی و شه‌و دانیشه‌نه‌وه تا کاتیکی دره‌نگ .
- ده‌یه‌م : به‌هۆی په‌ستانیکی زۆره‌وه که ده‌خ‌ریته سه‌ر سه‌رو هه‌ل‌گرتنی شتی قورس به‌سه‌ر .
- یازده‌یه‌م : به‌هۆی زۆر قسه‌کردنه‌وه ، هی‌زی ده‌ماغ لا‌واز ده‌بی‌ت .
- یوازده‌یه‌م : به‌هۆی زۆر جه‌لانه‌وه و هه‌ر‌زی له‌پاده‌به‌ده‌ره‌وه .
- سیازده‌یه‌م : به‌هۆی نه‌خۆشیه نه‌فسیه‌کانه‌وه و هه‌کو خه‌م و ، په‌ژاره‌و ، خه‌فه‌ت خواردن و ، دودلی و ، به‌ر‌کردنه‌وه‌ی خراب .
- چوارده‌یه‌م : به‌هۆی زۆر به‌رسی‌تی‌ه‌وه ، چونکه هه‌ل‌م و بۆخه‌کان شتی‌ک نادۆزنه‌وه کاری لی‌بکات ، ئیتر زۆر ده‌بی‌ت و ، به‌ر‌زده‌بی‌ته‌وه بۆ می‌شک .
- پازده‌یه‌م : هۆی ئا‌وسانی په‌رده‌کانی می‌شکه‌وه ، تو‌وش‌بو‌و به‌م نه‌خۆشیه هه‌ست ده‌کات یه‌کیک به‌چه‌کوش به‌سه‌ری‌دا ده‌کیشی‌ت .
- شازده‌یه‌م : به‌هۆی (تا) به‌ر‌زی‌بو‌نه‌وه‌وه بۆیه هه‌ست به‌نا‌زار ده‌کات . والله اعلم .

به‌شیک : سه‌باره‌ت به‌هۆکاره‌کانی سه‌رئیشه‌ی (الشقیقة) :

هۆکاری سه‌رئیشه‌ی (الشقیقة) ماده‌یه‌که له‌خو‌ین‌به‌ره‌کانی سه‌ردا هه‌ر خودی خو‌ی دروست بو‌وه ، یا بۆی به‌ر‌زی‌بو‌ته‌وه ، لایه‌کی لا‌وازی سه‌رو هه‌ری‌ده‌گر‌یت ، ئه‌و ماده‌ش یا هه‌لمیه ، یا تی‌که‌ل‌او‌گه‌ل‌یکی گه‌رم یا سارده ، نیشه‌نه‌تاییه‌تی‌ه‌که‌شی لی‌دانی خو‌ینه‌ره‌کانه ، به‌تاییه‌ت نه‌گه‌ر هۆکاره‌که‌ی خو‌ینی بو‌و ، بۆیه نه‌گه‌ر به‌شتی‌ک سه‌ر به‌تو‌وندی بیه‌سه‌رت‌یت و ، لی‌دانی خو‌ین‌به‌ره‌کان قه‌ده‌غه به‌کر‌یت ، ئیشه‌که ده‌وه‌سه‌تی‌ت .

(أبو‌نعیم) له‌کتی‌بی (الطب النبوي) دا فه‌رمو‌ویه‌تی : ئه‌م جو‌ره تو‌وشی پێغه‌مبه‌ری خوا

ﷺ ده‌بو‌و ، پۆ‌و دوو پۆ‌و ده‌مایه‌وه و نه‌ده‌جو‌وه ده‌ره‌وه .

وفیه : عن ابن عباس قال : خطبنا رسول الله ﷺ وقد عَصَبَ رأسه بِعَصَايَةٍ .

واته (أبونعیم) له کتیبی (الطب النبوي) دا دهگیریتته وه کهوا : (ابن عباس) _ خوای لی پازی بیت _ فرموویته تی : پیغه مبهری خوا ﷺ ووتاری بۆ ده داین و به سه ریچیک سهری به سبوو .

وفي الصحيح : أنه قال في مرض موته : ((وَأَرَأَسَاهُ))^(۱۳۳).

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ له نه خویشی مردنه کهیدا فرمووی : ((نای سهرم)) . له نه خویشیه کهیدا به سه ریچیک سهری ده به سته وه ، سهریه ستیش به سووده بۆ نازاری (الشقیقة) و جۆره کانی تری نازاره کانی سهر .

به شیک : سه بارهت به چاره سه رکردنی سه رنیشیهی (الشقیقة) :

چاره سهری (الشقیقة) جیاوازه به پیتی جیاوازی جۆره کانی و نه و هۆکارانهی دروستیان ده کات ، بۆیه هه ندیکیان به به تالکردنه وهی مادهیه که ده بیت ، هه ندیکی تریان به خۆراک خواردن ده بیت ، هه شه چاره سه رکردنی به سه رهوتن و پشودانه ، هه شه چاره سه رکردنی به به ستنه ، هه شه چاره سه رکردنی به فینک کردنه وهیه ، هه شه چاره سه رکردنی به گهرم کردنه ، هه ندیکیشیان چاره سه رکردنی به دوورکه و تنه وهیه له بیستنی دهنگ و غه لیه غه لب و جولانه وه .

پاش زانینی نه وانه ، ده بی بزانی چاره سهری سه رنیشیه له و فرموودهیه دا به خه نهیه ، نه مهش چاره سه ریکی جوزنیه نه که گشتی ، چاره سهری جۆریکه له جۆره کانی ، چونکه سه رنیشیه نه گهر له گهرما بونیکی زۆره وه بیت و ، له مادهیه که وه نه بیت پتویست به به تالکردنه وه بکات ، نه و خه نهی زۆر بۆ به سووده ده بیت ، نه گهر گیای خه نه بکو تریت و له

گه ل سرکه دا (الخل) به ته وێله وه بیه ستریت ، ئیشه که ی دهنیشیته وه ، وه هیزکی باشی
تێدایه و گونجای ده ماره که نه گهر بۆ به کارییت ، ئیشه که ی ده وه ستینیت ، خه نه ش ته نها
تاییه ت نی یه به سه ر ئیشه وه ، به لکو بۆ هه موو نه ندانه کان به کارییت ، چونکه گرتن و
گوشینیکی تێدایه که نه ندانه کانی پی به هیزو پته و ده کریت ، نه گهر بخزیته سه ر شوینی
ئاوسانی گهرم ، دهنیشینیته وه و ئازاری نامینیت .

وقد روی البخاري في تاريخه ، وأبو داود في السنن أن رسول الله ﷺ ما شكا إليه أحدٌ
وجعاً في رأسه إلا قال له : ((احْتَجِم)) ، ولا شكى إليه وجعاً في رجله إلا قال له : ((
اِخْتَضِبْ بِالْحَنَاءِ))^(١٣٤)

واته : ئیمامی (البخاری) له (تاریخ) هه که یداو ، ئیمامی (أبو داود) یش له (سنن)
(هه که یدا ده گێڕنه وه که وا پیغه مبه ری خوا ﷺ هه رکه سیك سه ر ئیشانیکی خۆی له خزمه تی
پیغه مبه ری خوا دا سکا لا بکریایه پیی ده فه موو : ((که له شاخ بگره)) ، هه رکه سیش باسی
قاچ ئیشه یه کی خۆی له خزمه تیدا بکریایه پیی ده فه رموو : ((خه نه ی تیگره)) .

وفي الترمذي عن سلمى أم رافع خادمة النبي ﷺ قالت كان لا يصيبُ النبي ﷺ قرحة ولا
شوكة إلا وضعَ عليها الحناء .

واته : له (سلمی أم رافع) ی خزمه تکاری خوا وه ﷺ فه رموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ
هه ر برینیک یا درکیکی تووش بوایه ، خه نه ی تپده گرت .

١٣٤ _ إسناده صحيح : أخرجه أبو داود (٢٨٥٨) ، وأحمد (٤٦٢ / ٦) ، وصححه الألباني في صحيح أبي

داود (٣٢٦٧) .

به شیک : سه بارت به خه نه و سوودو خاسیه ته کانی :

خه نه سارده له یه که مدا ، ووشکه له دوودا ، هیزی داری خه نه و لقه کانی پیکاتوه له هیزیکی شیکه ره وه له ناوه پۆکیکی ناویه وه وه ریگرتوه که تیایدایه و ، گهرمه به مام ناوه ند ، ههروه ها هیزی بریتیه له هیزیکی گرتن و گوشین له ناوه پۆکیکی خاکیه وه وه ریگرتوه که تیایدایه .

له گرنگترین سووده کانی نه وه یه که نه و ناوسان و هه لئوقانه ی به هزی ناگر سووتاندنه وه دروست ده بیئت ده نیشینیتیه وه نایه یللیت ، ههروه ها هیزیکی گونجاوی هه یه بۆ ده مار نه گه ر تیی هه لسوینریت ، نه گه ر بجوینریت به سوود ده بیئت بۆ برینی زارو نه و پیزۆکانه ی تووشی ده بیئت . نه و زیپکانه ی له نیو زاری مندالاندا ده رده چن چاک ده کانه وه ، نه گه ر بخریتته سه ر ناوسانی گهرمی به نازار بۆی به سوود ده بیئت ، له ساریژکردنه وه ی برینه کاندا به هاوشیوه ی (دم الأخوين)^(۱۳۵) کاریگه ری ده بیئت ، نه گه ر گول و خونچه ی (نوره) له گه ل میوی پالئوراو (الشمع المصفی) ، له گه ل پۆنی کولدا (دهن الورد) تیکه ل بۆ نازاری هه ردوو لای مرۆف به سوود ده بیئت .

۱۳۵ - دم الأخوين : چه ندين ناوی دیکه شی هه یه وه کو (دم الغزال ، دم الثعبان ، صمغ البلاط ، دم القنبر ، عروق حمراء ، الشیان ، الأیدع) ، به لām له پاستیدا مادده یه کی صمغیه و ، له درختیکه وه ده رده هینریت که به رۆزی له دورگی (سوقطري) سه ر به وه لاتی یه مه ن ده پویت ، نه م دره خته نزیکه ی هه شت متر به رزه و ، ملی دره خته که دریزه و دپکی دریزی ره شی پیوه یه ، گولگه لیکی بچوکی هه یه و ، به ره که شی بچوکه و به به رگیکی ره شی دره و شاوه داپۆشراوه و ، هه ر به ریک یه ک دانه تۆوی شتیه هیلکه یی و په نگ ره شی تیدایه ، نه و به شه ی له م دره خته به کاردیت ، مادده صمغیه که یه تی که له توپکلی دره خته که و به رگی تۆوه که وه ده رده هینریت و ، په نگی سوریکي تیره . پروهانه : www.khyma.net

له خاسيه ته ګاني ديکې نه ګر سهره تاي نه خوښي ټاوله له مندا لدا به دهر کهوت و ، ژړه وهی پیکاني خه نهی تیه لسوینریت دلنیا ده بیت که چیر له چاوه که نیدا به دهر نایهت ، نه مه ش راستوه تاقیکراوه ته وه به بی هیچ گومانیک ، نه ګر گول و خونچې (نوره) له نیتو لوچ و پیچه ګاني پوښاکي خوریدا دابنریت بون خوښي ده کات و ، مورانه ی لی قه ده غه ده کات ، نه ګر ګه لاکاني بخړته نیتو ټاویکه وه دایپوښیت ، پاشان بګوشریت و له روون و ساف و چاکه که ی چل پوژ به نه ندازه ی قورسی بیست دیرهم و له ګه ل ده دیرهم شه کړدا بخړیته وه ، پاشان به سهریدا گوشتی به رخی بچوک (الضأن الصغیر) بخړیت ، نه و به خاسیه تیکي سهر سوپمین به سوود ده بیت بون قه ده غه کړدنې ده ستپیکردنې نه خوښي گولی .

باسکراوه پیاوړیک نیتوکی په نجه ګاني ده ستی لرزی بردبو ، پاره یه کیشی ترخان کړدبو بون نه و که سه ی چاکي بکاته وه ، پاشان ژنیک وه سفی بون کړد ، هه موو پوژنیک له ټاوی خه نه بخواته وه ، سهره تا کاری به وه سفه که ی نه کړد ، پاشان که ګه لاکاني خسته نیتو ټاوه وه وه هستا به خواردنه وهی ، چاک بویه وه نیتو که کانیشی ګه رایه وه بون چاکیه که ی جارن .

نه ګر نیتو که کان هویری خه نهی تیگیریت چاکي ده کات و بوی به سوود ده بیت ، نه ګر له ګه ل پوندا بشیلریت و بخړته سهر نه و هه لټوقاوانه ی که ټاوی زهر دهر ده هینن بوی به سوود ده بیت ، به سوود بون ګه رپه کی بریناوی هه وکړدوی دريژخایه ن نه و په پی سوود ، پرچ دهر ده چینیت و به هیزی ده کات و ، چاک و جوانی ده کات ، سهر به هیز ده کات ، به سوود بون نه و پیژنیک و تلوقاوانه ی له سهر پیست دهر ده چیت و هه روه ها بون نه و بلقه پر ټاوانه ی به هوی ئیش و کاری ژړه وه له ده ستدا هه لده توقین ، به سوود بون نه و زیپکانه ی له ده ست وقاچ و سهر اپای جه ستدا دهر ده چیت .

به شَيْك : سه بارهت به رِيمازی پيغه مبهري خوا ﷺ له چاره سهركردنی
 نه خوشيدا به وازهينان له ودي نهو خواردن و خواردنه وانهوه بدری
 به نه خوش كه ههزی پي نی یه و ، ناچاريشی ناكریت به خواردنی :

روی الترمذي في جامعه ، وابن ماجه ، عن عقبه بن عامر الجهني ، قال : قال رسول الله ﷺ :
 ((لَا تُكْرِهُوا مَرْضَاكُمْ عَلَى الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ ، فَإِنَّ اللَّهَ — عَزَّوَجَلَّ — يُطْعِمُهُمْ وَيَسْقِيهِمْ))^(١٣٧).

واته : (عقبه ی كورپی (عامر الجهني) — خوای لسی پازی بیئت — فرموویتهی :
 پيغه مبهري خوا ﷺ فرمووی : ((نه خوشه كانتان ناچارى خواردن و خواردنه وه مهكهن ،
 چونكه خوای — عَزَّوَجَلَّ — خواردن و خواردنه ويان ده داتی)) .

ههندی له پزیشكه به پزوهكان ده لئین : چهند به سووده ئهم گوفتاره پيغه مبهريه تیه كه
 دانایی و حيكه تهگه لیكى نیلامی زۆر ده به خشیت ، به تاییهت بۆ پزیشكان و ، ئهو كه سانهی
 نه خوش چاره سهركردنه ، چونكه نه خوش تهگه رازی له خواردن یا خواردنه وه هیتا ، له
 بهر ئه وهیه سروشتی نه خوشه كه سهرقاله به تیکوشان به رامبهركه به نه خوشیه كه ، یا ئارهزوی
 خواردنی نوماوه ، یا كه م بۆته وه به هوی لاوازیونی ههزو ویسته وه یا ههركه نوماوه ،
 ههركه چۆنیک بیئت ، له م كاته دا پێویسته خۆراكی نه دریتى .

بزانه برسیتی له راستیدا داواکردنی خواردنه مه نیه له لایه ن ئه ندانه كانه وه بۆ ئه وهی
 جیگه ی ئه و خۆراكانه ی پي پر كاته وه كه شیى بونه ته وه ، له م كاته دا ئه ندانه دووره كان
 له ئه ندانه نزیکه كانه وه پاده كیشن تا پاكی شانه كه به گه ده كۆتایی دیت و ، مرقفیش
 ههست به برسیتی ده كات ، بۆیه ههركات نه خوش ناچیهت بوو ، سروشتی نه خوشه كه

کارده کات بۆ پیڭه یاندن و هاویشتنه دهرودی ماده زیانبه خشه کان و داوای خۆراک و ، خواردنه وه ناکات ، ئەگەر نه خۆش ناچاری خواردنی شتیک له وانه کرا ، ئەوا ده بیته هۆکاریک بۆ ئەوهی سروشت کاری پیڭه یاندن و هاویشتنه دهرودی ماده زیانبه خشه کان نه کات و ، سه رقāl ده بیته به هه رسکردن و چاره سازی خۆراکه کانه وه و ئاو پر له نه خۆشیه که ناداته وه ، ئەوهش نه خۆش تووشی زیان ده کات ، به تایبته له کاتی توندبوونی نه خۆشیه که دا ، یا له کاتی لاوازیوونی هه زو ویستی خواردندا یا هه ر نه مانی ، به مهش به لا که زیاتر ده بیته و ، په لهش له دابه زینی کاره ساتی دلته زینتر ده کریته ، پتویسته له م کات و باره دا به دهر له وهی هیزی ده پاریزیت و به هیزی ده کات هه یج تری نه دریتی ، به بی بیزار کردنی سروشت به هه یج شیوه یه ک ، وه کو ئەو خۆراک و خواردنه وه نه رم و ناسکانه ی به شی مرۆڤ ده کات و ، ئەوانه ی میزاجیکی مام ناوه ندی هه یه وه کو شه ربه تی (لینوفر)^(۱۲۷) ، سیوو ، گولی ناسک و ، به هاوشیوهی ئەوانه ، له خۆراکه کانیشدا شه یه کی مام ناوه ندی مریشکه باپۆکه یه کی به تام و هه یجی تر ، هه زو تواناشی به بۆنه خۆشه گونجاوه کان و ، هه واله دلخۆشکاره کان ببورژینریته وه ، چونکه پزیشک خزمه تکاری سروشت و یارمه تیده ربه تی نه ک ته گهره ی به یینیته پیش .

بزانه خوینی چاک خۆراک به خشی جهسته یه ، به لقه میش خوینیکی کاله و که میک پیڭه یوه ، هه ندی له نه خۆشه کان ئەگەر به لقه میکی زۆری له جهسته دا کۆبۆوه و ، خۆراکی باشی نه بوو ، سروشت به زه ی پێدا دیته وه و ، ئەو خوینه پێده گه یه نیت و ، دیسانه وه ده یكات به خوینی پاک و ، ده یكات به خۆراک بۆ ئەندامه کان و ، هه یجی تری پتویسته نابیت ، سروشتیش ئەو هه زه یه که خوای په ره ر دگار کردویه تی به بریکار بۆ چاره سازی جهسته و پاراستنی و ، چاودیر کردنی به درێژای ته مه نی .

۱۲۷ - لینوفر : پوهه کیکی به ته مه نه و ، قه دی له ئاودا پۆچوه و ، گه لاگانی به سه ر ئاوه که دا پاکشاهه ، گوله کانی بۆنکی خۆشیان هه یه ، هه موو پوهه که که به کار دیت به تایبته په گه که ی . بروهه :

بزانه هه ندى جار نه خووش ناچارى خوړاك و خواردنه وه ده كړت ، به تاييه ت له و نه خووشيانه دا كه تيكچونى نه قلى له گه لدايه ، ليرده دا فرموده كه سيفه تيكى گشتى هه به به لام تاييه ت كراوه ، يا له فرموده په هاكانه و به لگه يه ك تاييه ت و سنوردارى كردوه ، ماناى فرموده كه ش : پيدى چى نه خووش به بى خوړاك چى د پوژنك بژيت له كاتيكدا مروفى تى ندرورست نه و ماوه به به بى خوړاك تواناى ژيانى نابيت .

له فرمايشته كه ي پيغه مبه رى خوادا ﷺ ((فَإِنَّ اللَّهَ يُطْعِمُهُمْ وَيَسْقِيهِمْ)) مانا به كى ووردو ناسكى تر به ديدى كړيت ، سه ره راي نه وى پزىشكان باسيان كردوه و ، هيج كه سيكيش به ديناكات به دهر له كه سانيك كه گرنگى ددهن به حوكمه كاني دل و پوچ و ، كاريگه ريان له سروشتى جه سته داو ، كاردانه وهى سروشت به رامبه رى ، وهكو چوڼ خودى خوځى كاردانه وهى به رامبه ر به سروشت ده بيت . نيمه ش ئامازه به كى پى ددهين و ، ده ليين : نه فسى مروف نه گه رشتيك هه بوو وهكو حه زليكرويك يا ناپه سه نديك يا ترسيته ريك سه رقالي بكات نه و پيوه خهريك ده بيت و ئاوريك له داواكردى خوړاك و خواردنه وه نادات ، بويه هه ست به برسيتى و تينويه تى ناكات ، به لكو هه ست به گه رماو سه رماش ناكات ، به لكو پيوه خهريك ده بيت و هيج كاردانه وه به كيشى به رامبه ر به هه ستى ئازارده رى زور به ئازاريش نابيت ، بويه هه ستى پى ناكات ، هيج كه سيكيشمان نى به هه ستى به وانه نه كړبيت ، وه نه گه ر نه فس سه رقالي بوو به وهى كه هيرشى بو هيناوه ، بو نه وهى به ربه رچى بداته وه ، چيتر هه ست به برسيتى و تينويه تى ناكات ، بويه نه گه ر نه و هيرشبه ره دلخوشكارىكى نه و په رى دلخوشكارىبو ، نه و جيكى خواردن ده گريته وه ، نه فسى پى تير ده بيت ، پشويه كى دهر ونى بو ده هيتيت ، دوو نه و نه ددهش ده بيت وه ، له گه ل خوينا به هه موو جه سته دا به لاوده بيت وه تا له پيستيشدا دهرده كه ويت ، به وهش پووى ده گه شيته وه ، خوينا گه ربه كى دهرده كه ويت ، چونكه دلخوشبوون خويناى دل زورترو فراوانتر ده كات و ، به هه موو دهماره كاندا بلاو ده بيت وه ، پريان ده كات ، بويه نه دنامه كاني له ش داواى به شه خوړاكه كى خوينا ناكه ن كه پى پاهاتووبون به هوى سه رقاليوونيه وه به وهى زور

خۆشه‌ویسته به لایانه وه ، وه خۆشه‌ویستیشه به لای سروسنه وه ، چونکه سروشته نه‌گەر
خۆشه‌ویستی خۆی ده‌ستکه‌وت ، په‌سه‌ندیتی ده‌کات و ئاوێ له شتی تر ناداته وه .

به‌لام نه‌گەر هێرشه‌به‌ره‌که ئازارده‌ریی یا خه‌فه‌تکاریی یا ترسینه‌ریی ، جه‌سته به
جه‌تکردن و به‌ره‌لستی و دوورخستنه‌وه‌ی ئه‌و دوزمه‌نه وه سه‌رقال ده‌بیی و ئاوێ له داواکردنی
خۆراک ناداته وه ، چونکه له باری جه‌نگاندا ئه‌و خه‌ریک بووه‌و داوای خواردن و خواردنه‌وه
ناکات . ده‌ره‌نجام نه‌گەر له جه‌نگه‌که‌دا سه‌رکه‌وتوو بوو ، هیزی ده‌بوژیته‌وه‌و ، جیگه‌ی
هیزی ئه‌و خۆراک و خواردنه‌وانه‌ی بۆ ده‌گرێته‌وه که له ده‌ستی چووه ، به‌لام نه‌گەر نه‌خۆش
به‌رامبه‌ر به‌و هێرشه‌به‌ره‌ دێپاو بوو ، هیزی تیگ ده‌شکیت به‌ گوێره‌ی ئه‌و کاره‌ساته‌ی به
سه‌ریدا هاتوو ، به‌لام نه‌گەر جه‌نگی نیوان خۆی و دوزمه‌نه‌که‌ی پێشیرکی بوو هه‌رجاره‌ی
یه‌کیکیان سه‌رکه‌وتوو ده‌بوو ، ئه‌و هیزی جار به‌جار ده‌رده‌که‌ویی و جه‌ربه‌جاریش نامیینیی ،
به‌گشتی جه‌نگی نیوانیان به‌ هاویشیه‌ی جه‌نگی نیوان دوو دوزمه‌نه ، سه‌رکه‌وتنیش بۆ که‌سی
براهیه ، دێپاویش یا کوژراوه ، یا برینداره ، یا دیله .

نه‌خۆش : له لایه‌ن خوای تعالاه یارمه‌تی ده‌دری و پشتگیری لی ده‌کری و به‌وانه
خۆراکی به‌سوودی ده‌دات ، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی پزیشکان باسیان کردوو که خۆینیش پۆلی
کاریگه‌ری له‌و بواردا ده‌بیی ، ئه‌م یاره‌مه‌تیدانه‌ش به‌گوێره‌ی خۆ به‌لاوازان دانان و خۆ
شکاندنه‌وه‌و خۆ فریدانه له پێش ده‌ستی خواکه‌ی خۆیدا _ عَزَّوَجَلَّ _ به‌وه‌ش
نزیکه‌بونه‌وه‌یه‌ک له خواکه‌ی خۆیه‌وه ده‌سته‌به‌ر ده‌کات ، چونکه به‌نده ئه‌و کاته زۆر نزیک
ده‌بیته‌وه له خواکه‌ی خۆیه‌وه که دلی به‌رامبه‌ر به‌ خواکه‌ی ده‌شکینیته‌وه ، بۆیه له‌و
کاتانه‌دا په‌حمه‌ت و به‌زه‌یی په‌روه‌ردگاری لیوه نزیک ده‌بیی ، نه‌گەر مرقه‌فیکی خواپه‌رست
بوو ، خۆراکیکی دلی ئه‌وتوی ده‌ست ده‌که‌ویی هیزه سروسنه‌کانی پی به‌ هیز ده‌بیی و ،
هیزه‌کانی پی ده‌بوژیته‌وه زۆر زیاتر له خۆراکه ئاسایه‌که‌ی خۆی ، هه‌رچه‌ندیش باوه‌رو
خۆشه‌ویستی و ، دلخۆشبوون و ، که‌یفخۆشبوون و ، دلنیا‌بوون و بی‌گومانی به‌رامبه‌ر به

پهروهردگار هكی به هیژیوو ، ئاره زووی كړو قایل بوو به خواكی و به هیوای په زابوونی بوو ،
 ، ئهوا هیژیكی ئهوتو له خویدا به دیده كات كه هه رگیز وه سف ناكړیت و ، وه سف
 ده رمانه كانیه كانی پزیشكیش ناگات به ئاستی و . زانسته كه شی په ی پی نابات .

هه ركه سیش كه دلوق ده بی و ، نه فسی توانای تیگه شتن و باوه پپیکردنی ئه مه ی نابی ، با
 ته ماشای باری زوړك له عاشقانی دیمه ن و پواله ت بكن ، ئه وانه ی دلایان پریوو له عیشقی
 دیمه ن و پواله تی دونیا و ، شان و شه وكت و ، سه روه ت و سامان و ، زانست ، خلكانیش
 سه باره ت به مه شتانیكی سه سورمینیان له خویان و له كه سانی ديكه شدا بینیه .

وقد ثبت في الصحيح : عن النبي ﷺ ، أنه كان يُواصلُ في الصَّيَّامِ الأيامَ نَوَاتِ العَدَدِ ، وينهى
 أصحابه عن الوصل ويقول : ((لَسْتُ كَهَيْئَتِكُمْ إِنِّي أَظَلُّ يُطْعِمُنِي رَبِّي وَيَسْقِينِي))^(١٣٨).

واته له (الصحيح) دا هاتوه : كه وا پتغه مبه ری خوا ﷺ له پۆزه سپیه كانی مانگدا (وصال)^(١٣٩) ده كړد ، به ئام قه ده غه ی هاوه لانیشی ده كړد له و كارو ده یفه رموو : ((من
 وه كو نیم چونكه ده میتمه وه په روه ردگارم خواردن و خواردنه وه م ده داتی)) .

زانراویشه ئه م خوراك و خواردنه وه یه هه مان خواردن نه بوو كه مرقف به زاری ده یخوات ،
 چونكه نه گه ر و ابوايه یه كینه شه و پۆز به پۆزو نه ده بوو ، هه روه ها جیاوازیه كه ش له نیتوان
 خوی و هاوه لاند ا پوی نه ده دا ، به لكو هه ر به پۆزووش نه دیوو ، چونكه ده فهرمیت : ((أَظَلُّ
 يُطْعِمُنِي رَبِّي وَيَسْقِينِي)) .

هه روه ها پتغه مبه ری خوا ﷺ جیاوازی له نیتوان خوی و هاوه لاند ا كړد له خودی (وصال)
 هكه دا ، به وه ی خوی توانای به جیهینانی هه ندی كاری پیدراوه كه هاوه لان توانای

١٣٨ _ متفق عليه : أخرجه البخاري (٤ / ١٧٩) ، ومسلم (١١٠٢) .

١٣٩ _ وصال : واته پۆزو شه و به یه كینه و به به رده وامی پۆزووگرتن و نه شكاندنی . وه رگیز

ئەجامدانی ئەوەیان نى یە ، چونکە ئەگەر بەزێری خۆراك و خواردنەوهی بخواردایە نەیدەفەرموو : ((لَسْتُ كَهَيْئَتِكُمْ)) واتە من وەكو ئێوە نیم . لە پاستیدا كەسانىك بە جۆرىكى تر لە فەرموودەكە تێدەگەن بە تايبەت ئەوانەى بەشیان لە خۆراكى دل و پوچ كەم بۆتەوه ، چیتەر مێشكیان توانای وەرگرتنى ئەوهی نەماوه كە ئەو خۆراكە پوچیانە كاریگەریەكى ئەوتۆى هەبێت لە بەهێزكردن دل و بوژانەوهیداو ، خۆراكىكى دىكەى بداتى كاریگەریەكى بەهێزترى هەبى لە خۆراكە جەستەيەكە . والله الموفق *

بەشێك : سەبارەت بە رێیازی پێغەمبەرى خوا ﷺ لە چارەسەرکردنى نەخۆشى (العذرة) و چارەسەرکردن بە دەرمان كردنە ئووت :

لُبَّتَ عَنْهُ فِي " الصَّحِيحَيْنِ أَنَّهُ قَالَ : ((خَيْرُ مَا تَدَاوَيْتُمْ بِهِ الْحِجَامَةُ ، وَالْقُسْطُ الْبَحْرِيُّ ، وَلَا تُعَذِّبُوا صِبْيَانَكُمْ بِالْعَمَزِ مِنَ الْعَذْرَةِ))^(١٤٠)

واتە لە (الصحيحين) دا هاتوووە : كەوا پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى : ((چاكترین شتێك بەكارى بێنن بۆ چارەسەرکردنى خۆتان كە لە شاخ گرتن و ، (القسطنطى البحرى) یە ، مندالەكانىشتان ئازار مەدەن بە دەست لێدانى زمانە چكۆلەى مندالەكەنتان ئەگەر نەخۆشى (العذرة) توش ببوون)) .

" وفي " السنن " و " المستدر " عَنْهُ مِنْ حَدِيثِ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ : دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى عَائِشَةَ ، وَعِنْدَهَا صَبْيٌ يُسِيلُ مَنْخَرَاهُ دَمًا ، فَقَالَ مَا هَذَا ؟ فَقَالُوا : بِهِ الْعَذْرَةُ ، أَوْ وَجَعٌ فِي رَأْسِهِ ، فَقَالَ : ((وَيْلَكُمْ لَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ ، أَيُّمَا امْرَأَةٍ أَصَابَ وَلَدُهَا عَذْرَةٌ أَوْ وَجَعٌ

فِي رَأْسِهِ ، فَلَتَأْخُذُ قُسْطًا مِّنْدِيًا فَلَتَحْكُهُ بِمَاءٍ ، ثُمَّ تُسْعِفُهُ إِيَّاهُ فَأَمَرَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا فَصَنَعَ ذَلِكَ بِالصَّبِيِّ فَبَرَأَ))^(١٤١) .

واته (جابر)ی کورپی (عبدالله) _ خوای لی پازی بیټ _ فرموویه تی : پیغه مبهری خوا
 ﷺ چوو دهیدنی خاتوو (عائشة) _ خوای لی پازی بیټ _ ، ته ماشای کرد مندالیکي لایه
 خوین له هه ردوو لووتی ده پوات ، فرمووی ته مه چی به ؟ گوټیان : نه خویشی (العذرة)ی
 تووشبووه ، یا سه رنیشی هه به ، نه وه بوو فرمووی : ((وهی بۆ ئیوه منداله کانتان مه کوژن
 ، هه ر ئنیک منداله کهی تووشی نه خویشی (العذرة) بوو ، با (القسطن الهندی) به ریت و له نیو
 ئاودا بیکرینیت و ، بیکاته لووتی منداله که به وه ، نه وه بوو خاتوو (عائشة) _ خوای لی پازی
 بیټ _ فرمانیدا نه وه یان بۆ منداله که نه جامداو ئیتر چاک بوویه وه .

(أبو عبید) له (أبو عبیده) وهه باس دهکات و ده لیت : نه خویشی (العذرة) وروژان و
 ئاوسانی گهروه به هوی خویننه وه ، نه گهر چاره سه رکرا له زمانی عه ره بیدا پینی ده گوټریت
 قد عذر به) ، فهو معذور * قسه کانی ته واپوو .

گوټراوه : (العذرة) : برینیکه له نیوان گوټ و گه رودا ده رده چیت ، به زۆریش مندالان
 تووشی ده بن .

به لام (القسطن الهندی) کپینراو نه گه وه کو ده رمانیک بکریټ به لووتیه وه به سووده ،
 چونکه مادهی نه خویشی (العذرة) خوینیکه به لغمی به سه ردا ژاله و ، به زۆری له
 جهستهی مندالدا دروست ده بیټ ، (القسطن الهندی) یش سیفه تیکی ووشکیټی تیدا به
 زمانه بچوله بته و دهکات و به رزی دهکاته وه بۆ جینگه کهی خوټی ، پیده چی به تاییه ت
 سوودی بۆ ته نه خویشیه هه بیټ و ، له وانه شه سوودی بۆ نه خویشیه گه رمه کانیش هه بیټ ،

ههروهه له وانهیه جاربیه جار نه و ده زمانهیه که هه رخۆی گه رمه و ، هه ندی جاریش به کاتی گه رمه به کاربیت ۰ دانه ری کتییی (القانون) له باره ی چاره سه رکردنی نه خووشی که وتن و هه وکردنی زمانه بچوله وه ده لیت : (القُسط) له گه ل (الشَّيْب اليماني) و له گه ل تۆوی په یحانه دا (بذور المرو) به کاردیت .

نه و (القُسط البحري) یه ی له هه رموده که دا باسکراوه : بریتیه له (العود الهندي) ، که جۆره سپیکه یه تی ، شیرینه و ، چه ندين سوودی هه یه ۰ پیشتر منداله کانیا ن که تووشی که وتن و هه وکردنی زمانه بچوله (العُذرة) بهاتبه به ده ستیان که مێک تییانه وه ده ژه نی و ده یانجولاند ، یا شتیکیان به منداله وه هه لده واسی ، به لام پیغه مبه ری خوا ﷺ قه ده غه ی کردن و ، پێنمای کردن بۆ شتیکی زۆر له وه به سوودتر بۆ منداله کانیا ن و ، زۆر ئاسانه تریش ۰

به لام (السَّعوط) : نه و ده زمانه یه له لووت ده کریت ، له وانه یه نه و کاره به ده مانه تاکه کان یا به ئاوێته کانیش نه نجام بدریت ، ده زمانه سروشتیه که ده کوتریت و له هێله ک ده دریت و ده کریت به هه ویرو ووشک ده کریت وه ، پاشان له کاتی پێویستیدا شل ده کریت وه و ، ده کریته لووتی مروفه وه ، کاتی له سه ر پشتی پاکشاه و ، نێوان هه ردوو شانی به پشتیه ک به رزده کریت وه بۆ نه وه ی سه ری ته وانو نزم بیت وه ، بۆیه که ده زمانه که کرایه لووتی ده کاته مێشکی و ، به پزمین نه خووشیه که ی لیده رده هینریت ، پیغه مبه ری خوا ﷺ ستایشی خو چاره سه رکردنی به (السَّعوط) کردوه و نه وه ی پێویسته له م باره وه نه نجام بدریت ۰

وذكر أبوداود في سننه : أن النبي ﷺ استعط^(١٤٢).

واته پێشه و (أبوداود) له (سنن) هه کیدا ده گیزته وه : که و پیغه مبه ری خوا ﷺ ده زمانه ده کرده لووتی ۰

به شیک : سه بارت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ له چاره سه رگردنی دل ئیشه دا (المفوود) :

رَوَى أَبُو دَاوُدَ فِي " سُنَنِهِ " مِنْ حَدِيثِ مُجَاهِدٍ ، عَنْ سَعْدٍ ، قَالَ ، مَرَضْتُ مَرَضًا ، فَأَتَانِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَعُودُنِي ، فَوَضَعَ يَدَهُ بَيْنَ ثَدْيِي حَتَّى وَجَدَتْ بَرْدَهَا عَلَى فُؤَادِي ، وَقَالَ لِي : ((إِنَّكَ رَجُلٌ مَقْنُونٌ فَأَتِ الْحَارِثَ بْنَ كَلْدَةَ مِنْ ثَقِيفٍ ، فَإِنَّهُ رَجُلٌ يَتَطَبَّبُ ، فَلْيَأْخُذْ سَبْعَ تَمَرَاتٍ مِنْ عَجْوَةِ الْمَدِينَةِ ، فَلْيَجَاهُنْ بِفَوَاهِنَ ، ثُمَّ لِيَلْذُكَ بِهِنَّ))^(١٤٣)

واته (سعد) _ خوی لی پازی بیټ _ فرموویته تی : نه خوش که وتم و ، پیغه مبهری خواش ﷺ ته شریفی هتایه دیده نیم ، دهسته کانی له نیاوان هردوو مه مکدا دانا تا ههستم به ساردی دهسته کانی کرد له سه ر دلم ، پیی فرموودم : ((تو پیایوکیته ههست به نازاری دلت ده که ی بویه بچوره لای (الْحَارِث) ی کوپی (کلدۀ) له هوزی (ثقیف) ، پزشیکیتی ده کات ، با حوت خورما له (عَجْوۀ) ی مه دینه به ریت و به ناوکه که یه وه بیکوتیت و ، پاشان بیکا به ده مته وه) .

(المفوود) : نه و که سه یه دلی تووش بووه و ، هاوار له نازاره که ی ده کا ، وه کو (المبطون) که هاوار له نازاری سکی ده کات .

(واللود) : نه و ده رمانه یه که نه خوش له لایه کی زاریه وه ده یخواته وه .

خورما خاسیه تیکی سه رسو پمینی تیدلیه ، به تاییه ت خورمای مه دینه ی پیروز ، به تاییه تریش جوژی (الْعَجْوۀ) هه کی ، به حوت دانهش بخوریت خاسیه تیکی تره ، به

سروش خویی دهرك دهكریت ، وفي " الصَّحِيحَيْنِ " : مِنْ حَدِيثِ عَامِرِ بْنِ سَعْدٍ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((مَنْ تَصَبَّحَ بِسَبْعِ تَمَرَاتٍ مِنْ تَمَرِ الْعَالِيَةِ لَمْ يَضُرَّهُ ذَلِكَ الْيَوْمَ سَمٌّ وَلَا سِحْرٌ))^(۱۴۴) .

وفي لفظ ((مَنْ أَكَلَ سَبْعَ تَمَرَاتٍ مِمَّا بَيْنَ لَابَتَيْهَا حِينَ يُصْبِحُ لَمْ يَضُرَّهُ سَمٌّ حَتَّى يُمَسِّي))^(۱۴۵) .

واته (عامر) ی کوردی (سعد) ی کوردی (أبي وقاص) له بابیه وه دهگپرتته وه دهفرمیت : پیغه مبری خوا ﷺ فهرموی : ((ههركهس ژهمی به یانیانی هوت خورما بیت له خورمای (العالیة) _ شوینیكه له مه دینه ی پیروژ _ نهو پۆژه ژهرو جادوو زیانی پی ناكه یه نن)) .

له بیژه یه کی تردا ((ههركهس به یانیان هوت خورمای نێوانی دوو (اللابة) كه^(۱۴۶) بخوات ژهه زیانی پی ناكه یه نیت تا ئیواره ی به سهردا دیت)) .

خورما گهرمه له دووه مدا ، ووشكه له یه كه مدا . گوتراوه : شیدارو ته په تیایدا . گوتراویشه : مام ناوهنده ، خواردنیکی به پیزه و پارێزگاریکی باشی ته ندروستیه به تاییهت بۆ نهوانه ی پێی پاهاتوون ، وهكو خهلكی مه دینه و جگه له خهلكی مه دینه ش ، چاكترین خواردمه نه یه بۆ نهوان به بهرلوردی خهلكی وه لاتته سارده كان ، له بهر ساردی ناوه پۆکی دانیشتوانی مه دینه و ، گهرمی ناوه پۆکی خهلكی وه لاتته سارده كان ، بۆیه دانیشتوانی وه لاتانی حیجازو یه من و تائیف و وه لاتته كانی تری هاوشیوه شیان به زۆری خواردمه نه یه گهرمه كان به كاردیه نین كه ناچیت بۆ خهلكانی تر وهكو خورماو ، ههنگوین ، بینیومانیشن

۱۴۴ _ سبق تخریجه .

۱۴۵ _ أخرجه البخاري (۹ / ۴۹۳) ، ومسلم (۲۰۴۷) .

۱۴۶ _ اللابتين : دوو پارچه زهوین له مه دینه ی پیروژ كه بهردی پهشی تیدایه . وههنگب .

بیبەر زه نجه فیل⁽¹⁴⁷⁾ له خوارده مه نیه کانیاندا به کارده هینن به ئاستیک که ده نه وه نده و یا زیاتری خه لکی وه لاتانی دیکه یه ، زه نجه فیلش ده خۆن وه کو نه وه ی حه لوا بخۆن ، خۆشم _ (ابن القیم) _ که سانیکم بینویه خۆی پتوه خه ریک ده کات و دانه دانه ده یخوات وه کو نه وه ی نوقل و میوه و چه ره سات بخوات و کاته که ی خۆی پتوه به سه ر ده بات ، نه وه ش به سووده بۆیان و زیانیان پی ناگه یه نیت له بهر ساردی ناوه پۆکیان و ، هاتنه دهروه ی گه رما که بۆ دهروه ی جه سته یان ، نموومه ی نه وه ش وه کو نموونه ی نه و بیرانه یه که ناوه که نیان له هاویندا سارد ده بیئت و ، له زستانیشدا گه رم ده بیئت ، بۆیه له زستاندا گه ده له خۆراکه چه ره کان پتده گه یه نیت به ئاستیک له هاویندا نه و کاره ناکات و پی ناگه یه نیت .

به لام خورما بۆ خه لکی مه دینه ، به هاوشپوه ی پله ی گه نه که که سانی دیکه به کاری دینن ، چونکه ماده ی خۆراکیانه ، خورمای (العالیه) ش چاکترین جۆری خورمایانه ، چونکه ته نیکی به و ، تامیکی خۆش و ، شیرینه کی راستی هیه ، خورما به شدار ده بیئت له پیکاته ی خواردن و ده رمان و میوه شدا ، گونجاوه بۆ زۆریه ی جه سته کان ، به هیزکاری گه رمی سروشتیه ، نه و پاشماوه خرابانه ی که خۆراک و میوه کانی تر له جه سته ی مرۆفدا دروستی ده که ن خورما دروست ناکات ، به لکو قه ده غه ی بۆگه نبوونی تیکه لاوه کان ده کات بۆ نه و که سانه ی پی راها توون .

ئه م فه رمووده په یامیکه و مه به ستداره بۆ کارپیکردنی تایبه ت ، وه کو دانیش توانی مه دینه و ده ورپه ریان ، گومانی تیدا نی یه که هه ر شوینیک پسپۆره به سوود وه رگرتن له زۆریک له ده رمانه کان به بی هیت ، بۆیه هه ندی پوهه کی ده رمانی که له و شوینه دا ده پۆین به سوود ده بن

١٤٧ _ زنجبیل : پوهه کیکی گیایه به پایزده ده پۆیت و زۆر ده بی هه ره که په تاته ، نزیکه ی (٧٠ سم) له زمینه وه به رز ده بیته وه ، که لاله کانی پانن و ، به سه ر زه ویدا خۆی پاده خات ، لق و پۆپی وردن ، گو له کانی که مێک مه یله و زه ردن و ، چه ندین جۆری هیه و ، په گه کانی به کار دیت . بپوانه : ئینته پنیت : سایتی : (سنابل الخیر للأعشاب) .

بۆ نه خۆشی ، که چی نه گهر نه و پوهه که دهرمانیه له جیگه یه کی دیکه دا برۆی نه و سووده ی نابیت چونکه خاک و هوا کاریگه ریان له ودا ده بی ، یا رووه ک و خاک و هوا پیکه وه کارتیکراو ده بن به و ژینگه یه ، چونکه زهوی سیفات و خاصیه تیه کی هیه جیاواز ده بیت له شوینیکه وه بۆ شوینیکی تر وه کو چۆن خو و سیفاتی مرۆف له که سیکه وه بۆ که سیکی تر جیاواز ده بیت ، زۆریک له پوهه که کان بۆ هه ندی وه لات خۆراکیکه و ده خوریت ، به لام بۆ هه ندی وه لات ی دیکه ژه هریکی کوشنده یه ، زۆر جار دهرمانی کۆمه لیک به لای کۆمه لیکی تر وه خۆراکه ، هه ندی دهرمان که بۆ کۆمه لیک چاره سه ری نه خۆشیکه لیکه بۆ کۆمه لیکی تر چاره سه ری نه خۆشیکه لیکه دیکه ده بیت، دهرمانی خه لگی وه لاتیک بۆ وه لاتیکی دیکه گونجاو نابیت و ، سوودیشی نه بیت .

به لام که پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی : با حه وت خورما بخوات ، نه وه خاصیه تیکه وه کو فه ده رو وه کو شه رعیش چه سپاوه ، بۆیه ته ماشا ده که بن خوائی تعالی ئاسمانه کانی به حه وت دروست کردووه ، زهویه کان هه وتن ، پۆژه کان هه وتن ، خولقاندنی مرۆف به حه وت دۆخ ته وای بوو ، خوائی تعالی بۆ به نده کانی خۆی ته واف و سوپانه وه ی به ده وری که عبه دا به حه وت داناووه ، سه عی کردنی نئیوان سه فاو مروه ی به حه وت داناووه ، په جمکردنی شه یتانه کانی به حه وت هه وت داناووه ، (الله اکبر) هکانی نوپۆژه کانی جه زنی له په کانی یه که مده به حه وت داناووه . پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی : ((مُرُوْهُم بِالصَّلَاةِ لَسْبَعٍ))^(١٤٨) واته : ((که منداله کانتان بوون به حه وت سالّ فه رمانی نوپۆژکردنیان پی بکه ن)) ، نه گهر دایک و باب جیا بوونه وه منداله که یان ته مه نی بوو حه وت سالّ مافی هه لپۆژاردنی پی ده دری له نئیوان دایک و بابیدا ، هه ر کامیانی هه لپۆژارد له گه لّ نه ودا ده چیت . له (ریوایه) تیکی تردا : بابی له دایکی مافدارتره به منداله که ، له (ریوایه) تیکی تریشدا : دایکی مافدارتره ، و آمر

١٤٨ _ إسناده صحيح : أخرجه أبوداود (٤٩٤) ، والترمذي (٤٠٧) ، وصححه الألباني في صحيح أبي داود

النبي ﷺ في مرضه أن يُصَبَّ عليه من سبعِ قَرِيرٍ^(١٤٩) واته يَغْمَبه رِي خوا ﷺ له كاتِي نه خُوشيه كه يدا فه رمانيدا له حهوت كوونه ئاوي به سه ردا بكرِيت ، خواي تعالى حهوت پوژ باكي بالآ دهست كرد به سه رقهومه كه ي (عاد) دا ، ودعا النبي ﷺ أن يُعِينَهُ اللهُ عَلَى قومه بسبعِ كسبعِ يوسف^(١٥٠) واته پيغهمبهری خوا ﷺ له خواي تعالى پاپايه وه يارمه تي بدات بو سه رقهومه كه ي به حهوت سالي نه هاتي وه كو سالة كاني يوسف پيغهمبهر ، خواي تعالى سه بارهت به و كه سانه ي خيريان بو زياد دهكات نمونه به كي هيناوه ته وه به توويهك بويه حهوت گوله گه نم هر گوليك صه د تووي تيدا بو ، نه و گوله گه نمانهش كه هاوه له كه ي يوسف له خه ويدا بينيويوي حهوت بوون ، نه و سالا نهش كشتوكاليان تيدا كرد حهوت بوون ، خيروچاكه داريش زياد دهكرِيت به نه دلازه ي حهوصه د نه وهنده و زياترِيش ، له م ئومه تهش حهفتا هه زار ده چنه به هشته وه به يي حساب .

بي گومان نه م ژماره خاسيهت و تاييه تمه نديه كي تيدا به له جگه نه م ژماره يدا به ديناكرِيت ، حهوتيش ماناي ژماره ي كركريوته وه گشتيه كه ي و تاييه تيه كه ي ، چونكه ژماره جووت و تاكه . جووتيش : يه كه م و نووه مه . تاكيش : هر ئاوه هايه ، نه مه بويه چوار پله : جووتي يه كه م و ، نووه م . تاكي يه كه م و ، نووه م ، نه م پلانهش له كه متر له ژماره حهوتدا كونا بيته وه ، چونكه حهوت ژماره به كي ته ولو نه م چوار پله به له خوده گرِيت ، مه به ستم جووت و تاكه كه و ، يه كه مه كان و نووه مه كانه ، مه به ستيشم به تاكي يه كه م ، سي يه ، به نووه ميش پيئجه ، وه مه به ستيشم به جووتي يه كه م نووه ، به نووه ميش چواره ، پزيشكان

١٤٩ - صحيح : أخرجه البخاري (١ / ٦٦ ، ١٦٩) ، (٢ / ٢٠٧) ، (٤ / ٩٩) ، (٦ / ١٣) ، ومسلم (٢ /

٢١ ، ٢٢) عن عبيد الله بن عبد الله بن عتبة بن مسعود أن عائشة زوج النبي - صلى الله عليه وسلم - قالت : لما ثقل رسول الله - صلى الله عليه وسلم - وذكرت الحديث وفيه : (... هريقوا علي من سبع قرب ...)

١٥٠ - صحيح : أخرجه البخاري (٢ / ٣٣ ، ٣٧) ، (٦ / ٩٦ ، ١٤٢ ، ١٥٦ ، ١٦٤ ، ١٦٥) ، ومسلم (٨ /

١٣١) عن مسروق عن ابن مسعود وفيه : ((إن رسول الله - صلى الله عليه وسلم - رأى من الناس إنباراً فقال

: اللهم سَبِّحْ كَسْبِعَ يوسف ...))

گرتگیه کی گه وریان به جهوت دلوه ، به تاییهت دهریاوانه کان . (بقراط) ده لیت : هه موو شتیك له م جیهانه دا له سهر جهوت بهش نه ندازه گیرلوه ، نه سستیره کان جهوتن ، پۆژه کان جهوتن ، ته مه نه کانی خه لک جهوتن ، په که م جار منداله تا جهوت ، پاشان نه وجوانه تا چولرده ، پاشان هه رزه کاره ، پاشان لاره ، پاشان پیاویکی کامله ، پاشان پیره ، پاشان که نه فته و زۆر پیره تا کوتایی ته مه ن ، خوای په روه رنگاریش زاناتره به حکمهت و به شهرع دانانی و ، قه ده ری له دیاری کردنی ته م ژماره یه دا ، ئایا له بهر نه و مانایه ن یا هیدیکه یه ؟

سوودی ته م ژماره یه له م خورمیه له م شارهو له م شوینه دا به تاییهت بهرام بهر به ژه هرو جادوو ، به جۆرێك مرۆف قه ده غه بکات له تووشبوون ، له و تاییه ته ندیا نه یه که نه گه ر پزیشکانیکی وه کو (بقراط) و (جالینوس) و پزیشکانی دیکه باسیان بکردایه ، پزیشکانی تر به قبولبوون و ملکه چبوونه وه وهریان ده گرت ، نه گه رچی نه و پزیشکانه کاره پزیشکیه کانیا ن ته نها به هۆی زۆر دریایی و ته خمین کردن به هۆش و گومان بردنه وه په ی پی ده بن ، بۆیه نه و که سه ی که گو فتاره کانی هه ره مووی بی دلاودلی و ، به ئیگجاری و سه لماندن و وه حیه ، زۆر شایسته تر و گونجاوتره گو فتاره کانی به قبولبوون و ملکه چیه وه وه رگریت و ، واز له په خنه گرتن به یئرنیت ، دهرمانه کانی ژه هر جاریه جار به چۆنیه تی ده بیته و ، جاریه جاریش به خاسیهت وه کو خاسیه تی زۆرێك له به رده کان و گه وه ره کان و یا قوته کان . والله أعلم *

به شیک سه بارهت به سوودی ته م به ره و

کاریگه ری له سهر هه ندی له ژه ره کان

شیاوه ته م به ره بۆ لابرندی هه ندی له ژه ره ره کان سوودی هه بی ، ئینجا فه رمووده که ده بیته گشتیه کی تاییه تکرلو ، شیاویشه بۆ لادانی هه موو ژه ره رێك سوودی هه بی ، له بهر تاییه ته هه ندی نه و شارهو نه و خا که تاییه ته ، به لām لیره دا شتیکی تر هه یه پیویسته ئاماژه ی پی بدریت ، نه وهش نه وهیه که نه و نه خوشه ی ده یه وی سوود له دهرمانیک وه رگری ، مه رجه

به دل دهرمانه كی قبول بی و بپوای به سوودو گاریگری هبی ، نه و جا سروشتی جهسته شی قبولی دهكات و ، دهكات به یارمه تیدهریک بۆ لادانی نه خوشتی و عیله ته كه ، تا نه و ناسته ی زۆریك له چاره سه ره كان سوود به نه خوشت دهگه یه نن ، نه گه ر به بپوایه کی ته ولو و ، قبولبوونیکی چاك و ، به وه رگرتنیکی ته واره وه به کاری بیئیت ، خه لكانیش شتانیکی سه رسوومیتیان له و باره وه بینیه ، نه وهش بۆ نه وه دهگه رپته وه كه سروشتی نه خوشته كه به توندی قبولی دهرمانه كه دهكات و ، زۆر پتی دلخوشت دهبی ، بۆیه هیزی جهسته شی ده بوژپته وه و ، سولتانی سروشتی جهسته شی به هیز دهبی و ، له كۆتایدا به سه ر نه خوشتیه كه دا زال دهبی و ، دوری ده خاته وه ، به پیچه وانه شه وه زۆریك له دهرمانه كان بۆ نه و نه خوشتی و عیله ته به سوودن ، به لام باوه پی خراپی كه سه نه خوشته كه ، كه وا سروشتی دهرمانه كی به ته وای قبول نابی ، وا دهكات كه نه و دهرمانه هیچ سوودیک نهگه یه نیئ .

له گه ل نه وه شدا گه و ره ترین دهرمان و شیفابه خشه كان و ، له هه موویان به سوودتر بۆ دلّه كان و جهسته كان و دنیاو رۆژی دواپی قورئانه ، كه بۆ هه موو نه خوشتیه ك شیفابه خشه ، به لام بۆ نه و دلانه ی بپوایان به شیفابه خشین و سوودی قورئان نی یه ، ته نها نه خوشتیه كانیان زیاد دهكات ، كه چی بۆ نه خوشتی دلان هیچ دهرمانیکی تری به سوود نی یه جگه له قورئان ، چونكه شیفابه خشی ته واپیتی كه هه موو نه خوشتیه كان چاك دهكاته وه ، ته ندروستی به ته وای ده پاریزی و ، به رامبه ر به هه ر شتیکی زیانبه خشیکی به وه بی ده پیاریزی به پاراستنیکی ته وای ، به لام له بهر نه وه ی زۆریه ی دلان پوویان لی وه رگپاره وه ، به پوایه کی ته وایان پی نی یه كه به دلنیاپی و به بی گومان شیفابه خش بیئ و ، به کاری ناھیتن و ، له جیاتی قورئان دهرمانی دیکه به كارده هیتن ، كه مروفیکی تر وه كو خۆی پیکیه یئاوه و دروستی کردوه ، بۆیه هه موو نه مانه بوون به پیکریك بۆ نه وه ی شیفایان پیبه خشیت ، ئالیره دا دیسانه وه ئاکامی نه م کرده وانه یان زال بوو و پوو وه رگپرانیان له قورئان توندتر بوو ، نه خوشتی و عیله ته دریڅایه نه کانیش زیاتر دلانیا ن نه خوشت خست و ، پزیشكان و نه خوشتانیش له سه ر چاره سه ره كانی مروفی هاوړه گه زی خۆیان و ، نه وه ی كه شیخه كانیان و

، ئەو کەسانەى کە بە گەورەیان دادەنن و نیتیان بەرامبەریان چاکە پاماتن ، بۆیه کارەساتە کە گەورەتر بوو ، نەخۆشەکانیش زیاتر جێگیربوون و ، چەندین نەخۆشى و عیلةتیش پەیدابوون ، کە نەیان توانی چارەسەرى بکەن ، وە چەند بەم دەرمانە دروستکراوانە چارەسەریان بکەردایە نەخۆشە کە زیاتر دەبوو ، بارو حالىش دە یگوت :

ومن العجائب والعجائبُ جَمَّةٌ
قُرْبُ الشِّفَاءِ وَمَا إِلَيْهِ وُصُولُ
كَالْعَيْشِ فِي الْبَيْدَاءِ يَقْتُلُهَا الظَّمَا
وَالْمَاءُ فَوْقَ ظَهْرِهَا مَحْمُولُ

واتە :

لە شتە سەر سوپمێنەکان کە شتی سەر سوپمێنیش زۆرە
شـیـفـا نزیک بـیـ و نەتوانی پـیـ بـگـەـیت
و هـکـو ئەو هـی لە بیاباندا بـیـ و ئەو نـدە هـی نە مـابـی تـینـو یە تـی بـیکـوژـی
کە چـی ئاوە کەش لە سەر پـشـتی ئەو مە لـگـیـزـاوە

بە شیک : سەبارەت بە رێبازی پێغه مبه‌رى خوا ﷺ بە دوورخستنه‌وه‌ی
زیانی خۆراك و میوه‌کان و ، چاگردنیان بە جوړیک زیانیان
لابه‌ریت و ، سوودیان به‌هیز بکات :

ثبت في الصحيحين من حديث عبدالله بن جعفر ، قال : رأيتُ رسولَ الله ﷺ يأكل الرُّطْبَ بالْقَاءِ^(١٥١) .

واتە لە (عبدالله) ی کوپی (جعفر) هـو هـ _ خـوای لـی پـازی بـیـت _ فـهـرمـو یە تـی : بـیـنـیم
پـیـغه مبه‌رى خوا ﷺ تـرـوژـی بە خـورمـای تـه‌ری پـێکە یـووه دـه‌خـوات .

خورمای تهری پینگه یوو (الرطب) : گهرم و شیرداره له دووهدا ، گهدهی سارد بههیز دهکات و ، بوی گونجاوه ، جووتبوون زیاد دهکات ، بهلام خیرا بۆگن دهبیت ، تینوهینهروه ، خوین لیخن و لیل دهکات ، سه‌رئیشه دروست دهکات ، کونیلهی داخراو دروست دهکات ، نازاری میزلدان دروست دهکات ، بق ددان زیانی ههیه ، بهلام ترۆزی ساردو شیرداره له دووهدا ، تینویه‌تی ناهیلئت ، به بۆنکردنی هیز ده‌بوژئیتته‌وه له به‌رئو بۆنه‌خۆشی تئیدایه ، گهرمی گرگرتویی نیو گهده ده‌کوژئیتته‌وه ، نه‌گه‌ر تۆوه‌که‌ی ووشک بکریته‌وهو بکوتریت و تیکه‌ل به‌ئاو بکریت و بگوشریت بق دهره‌ینانی ئاوه‌که‌ی و ، پاشان بخوریتته‌وه ، تینویه‌تی ناهیلئت ، میز زیاد دهکات ، بق نازاری میزلدان باشه ، نه‌گه‌ر بکوتریت و به‌هیلکه پاک بکریت و به‌دداندا بهیتریت ، سپی ده‌کاته‌وه ، نه‌گه‌ر بکوتریت و له‌گه‌ل (المَبِخَّجْ دا^(۱۵۲) برین پینچکی لی دروست بکریت بق گه‌ستنی سه‌گی هار به‌سووده .

به‌گشتی : خورما گهرمو ، ترۆزیش سارده ، بۆیه هه‌ر دانه‌یه‌کیان به‌سووده بق ئه‌وێتر ، زۆرترین زیانی به‌رامبه‌ری لاده‌دات ، به‌رگریکردنی چۆنیه‌تی هه‌ر دانه‌یه‌کیانه به‌دژه‌که‌ی ، لابردنی توندوتیژی هه‌ر دانه‌یه‌کیانه به‌ئوێتر ، ئه‌مه‌ش خۆی بق خۆی بنه‌په‌رتی هه‌موو چاره‌سه‌ریه‌کانه‌و ، بنه‌په‌رتیشه بق پاراستنی ته‌ندروستی ، بۆیه به‌کاره‌ینانیکی به‌و جۆره‌و هاوشیوه‌کانیان له‌خۆراک و دهرماندا پۆلنکی کاریگه‌ری ده‌بی له‌چاکردن و راستکردنه‌وه‌و ، دوورخستنه‌وه‌ی چۆتیه‌تیه‌ زیانبه‌خشه‌کانی هه‌ر دانه‌یه‌ک به‌رامبه‌ره‌که‌ی ، ئه‌وه‌ش یارمه‌تیده‌ریکی باشی پاراستنی ته‌ندروستی و ، هیزو به‌پیت بوونیه‌تی ، خاتوو (عائشه) _ خوای لی پازی بیت _ فهرموویه‌تی : هه‌ولیاندا به‌هه‌موو شتیک قه‌له‌وم بکه‌ن ، قه‌له‌و نه‌بووم ، ئینجا به‌ترۆزی و خورمای تهری پینگه‌یوو قه‌له‌ویان کردم ، ئه‌وه‌بوو قه‌له‌و بووم .

۱۵۲ _ المَبِخَّجْ : عه‌جه‌مه‌کان ئه‌م ناوه به‌کاردین ، که بریتیه له‌شه‌ریه‌تی تری ده‌کوژئیرت تا دوو له‌سه‌ر سپی ئاوه‌که‌ی ده‌چیت و ده‌بیت به‌روبی تری و به‌لای عه‌ره‌بیشه‌وه به‌ (طلا) ناوده‌بریت ، به‌وانه‌ الجوهری ، الصحاح فی اللغة ، ماده‌ طلا ، ص ۴۲۹ ، وه‌رگیز .

به گشتی : دوورخستنه وهی زیانی سارد به گهرم و ، گهرم به ساردو ، شیدار به ووشك و ، ووشك به شیدار و ، پاستکردنه وهی هه رانه یه کیان به نه ویتز لووتکه ی هه موو جوړه چاره سه ریه کانه و ، لووتکه شه له پاراستنی ته ندروستیدا ، هاوتای شه جوړه چاره سه ریه ی جوړه چاره سه ریه که ی دیکه بوو که پیشتر ناماژه ی پیدراو بریتی بوو له فرمانی پیغه مبهری خوا ﷺ به خو چاره سه رکردن به (السَّناو السَّنوت) و (السَّنوت) یش : هه تگوتیکه که میك له خو شایو پونی تیدایه (السَّنا) ی پی چاك ده کریت و پاستی ده کاته وه و نیوه نجیتیه کی ده داتی ، که وابوو هلات و سه لام له نه و که سه ی نیردرلوو بئ ناوه دانکردنه وهی دل و جهسته کان و ، به رژه وه ندیه کانی دونیواو پوژی دوا یی .

به شیک : سه باره ت به پیمازی پیغه مبهری خوا ﷺ له پاریزکردندا :

دهرمان هه ره مووی دوو شته : پاریزکردن و پاراستنی ته ندروستیه ، به لام نه گهر تیکه لاوویکی زیانبه خش له جهسته دا دروست بوو ، پیویستی به ده راویشتنیکی گونجاو ده بیت ، ته وهی پزیشکی تیش به گشتی له سه ر شه سی یاسایه ده خولیته وه .

پاریزکردنیش دوو پاریزکردنه : پاریزکردنیک به رامبه ر به و شتانه ی نه خو شیی دروست ده که ن ، پاریزکردنیکیش به رامبه ر به وهی که نه خو شیه که زیاد ده کات ، نه مهش ده گهریته وه بۆ باری که سه که خو ی ، که وابوو یه که میان : پاریزکردنیک تاییه ته به وانه ی که ته ندروست و لهش ساغن . دووه میشیان : پاریزکردنیک تاییه ته به وانه ی نه خوشن . نه خوش نه گهر پاریزی کرد نه خو شیه که ی ده وستیت و زیاد ناکات ، هیزیش کارا ده بیت بۆ دوورخستنه وهی .

بنه ره تیش له پاریزکردندا گوفتاری خوا ی په روه ردگار که ده فره میت : ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾ [سورة المائدة: ٦] واته : ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ﴾ وه نه گهر نه خوش بوون ﴿أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ﴾ یان له سه فره دا بوون ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ﴾ یان که سیکتان هاته وه له شوینی

پیوستی سه رثاو ﴿أَوَلَمْ نَسْتُمْ النِّسَاءَ﴾ یان جووت له (یان پیستان به ریه ک کهوت) له
 که ل خیزانه کانتاندا ﴿فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً﴾ وه ئاوتان دهست نه کهوت ﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾
 نه وه تهیموم بکه ن به خولیکی پاک^(۱۰۳) لیره دا خوی تعالی مروئی پاراستوه له به کارهیننی
 ئاو، چونکه زیانی پیده گهیه نیت .

وفي سنن ابن ماجة وغيره ، عن أم المنذر بن قيس الأنصارية ، قالت : دخل علي رسول الله
 ﷺ ومعه علي ، وعلي ناقه من المرض ، ولنا دوالي معلقة ، فقام رسول الله ﷺ يأكل منها ،
 وقام علي يأكل منها ، فطفق رسول الله ﷺ يقول لعلي : إنك ناقه حتى كف . قالت : وصنعت
 شعيراً وسلقاً ، فجئت به ، فقال النبي ﷺ لعلي : من هذا أصب ، فإنه أنفع لك . وفي لفظ فقال :
 من هذا فأصب فإنه أوفق لك^(۱۰۴)

واته له (أم المنذر) کچی (قیس) نه نصاریه وه _ خوی لی پازی بیت _
 فرموویه تی: پیغه مبهری خوا ﷺ با یاوه ری (علی) _ خوی لی پازی بیت _ دیده نیان کردم
 و ، (علی) یش به ونزیکانه له نه خوژی چاک بوپوه ، نیمه ش هیشوگه لیکی خورمای
 هه لواسراومان هه بوو ، پیغه مبهری خوا ﷺ هه ستاو دهستی کرد به خوارینی و ، (علی) یش
 هه ستاو لی ده خوارد ، پیغه مبهری خوا ﷺ به (علی) فرموو: تو به م نزیکانه له نه خوژی
 چاک بویته ته وه ، تا وازی هیئا . (أم المنذر) ده فرمیت: پاشان هه ستام سلق و جزم بو
 لینان و ، بزم هیئان ، نه وه بوو پیغه مبهری خوا ﷺ به (علی) فرموو: له مه بخو ، نه مه بو
 تو به سوودتره . له بیژه یه کی تریشدا فرمووی: له مه بخو ، نه مه بو تو گونجاوتره .

۱۰۳ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پرخته ی تهفسیری قورئان

۱۰۴ _ إسناده صحيح : أخرجه الترمذي (۲۰۳۸) ، وابن ماجة (۲۴۴۲) ، وصححه الألباني في الصحيحة (۵۹)

وَفِي " سُنَنِ ابْنِ مَاجَهَ " أَيْضًا عَنْ صُهَيْبٍ ، قَالَ : قَدِمْتُ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ وَبَيْنَ يَدَيْهِ خُبْزٌ وَتَمْرٌ ، فَقَالَ ((اأَنْتُ فَكُلْ)) ، فَأَخَذْتُ تَمْرًا فَأَكَلْتُ ، فَقَالَ ((أَتَأْكُلُ تَمْرًا وَبِكَ رَمَدٌ ؟)) فَقُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ أَمْضَعْ مِنْ النَّاحِيَةِ الْأُخْرَى ، فَتَبَسَّمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ^(١٥٥) .

واته : له (صهيب) هوه _ خواى لى پازى بيت _ فرموييه تى : چوومه خزمه تى پيغه مبهري خوا ﷺ و هاوكات نان و خورماى له پيش ده ستدا بوو لى ده خوارد ، پيى فرموموم : نزيك به ره وه بخو ، منيش خورمايكم هه لگرت و خواردم ، پيى فرموموم : خورما ده خوى و چاويشت ده يه شى ؟ منيش گروتم : نهى پيغه مبهري خوا من خواردنه كه به لا چاك و راسته كم ده جوم ، پيغه مبهري خواش ﷺ زه رده خه نه گرتى .

وَفِي حَدِيثٍ مَحْفُوظٍ عَنْهُ ﷺ إِنَّ اللَّهَ إِذَا أَحَبَّ عَبْدًا حَمَاهُ مِنَ الدُّنْيَا كَمَا يَحْمِي أَحَدَكُمْ مَرِيضَهُ عَنِ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ .
وَفِي لَفْظٍ إِنَّ اللَّهَ يَحْمِي عَبْدَهُ الْمُؤْمِنَ مِنَ الدُّنْيَا ^(١٥٦) .

واته : پيغه مبهري خوا ﷺ فرموييه تى : نه گه ر خواى تعالى به نده يه كي خوشويست له دونيا ده پيازيى وه كو چون كه سيكتان نه خوشه كه ي له خواردن و خواردنه وه ده پاريزيى .

له بيژه يه كي تريشدا : خواى تعالى به نده بروداره كه ي خوى له دونيا ده پاريزيى .

به لام نهو فرموده يه ي له سه ر زمانى خه لك ده سوريته وه وباس ده كريت : ((الْحَمِيَّةُ رَأْسُ الدَّوَاءِ ، وَالْمَعِدَةُ بَيْتُ الدَّاءِ ، وَعُودُوا كُلَّ جِسْمٍ مَا أَعْتَادَهُ)) واته : ((پاريز كردن

١٥٥ _ إسناده صحيح : أخرجه الترمذي (٢٠٢٨) ، وابن ماجه (٢٤٤٢) ، وصححه الألباني في صحيح ابن ماجه (٢٧٧٦) .

١٥٦ _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد (٥ / ٤٢٧) ، والترمذي (٢٠٢٦) ، وصححه الألباني في صحيح الترمذي (١٦٥٩) .

سەرەكیترین دەرمانەو ، گەدەش شوینی نەخۆشیە ، هەر جەستەیه كیش پابینن لە سەر ئەوەی لە سەری پاهاتوو)) ، ئەم فەرمووده له گوشتارەكانی (الحارث) كۆپی (كَلْدَة) ی پزیشکی عەرەبو ، بەرزکردنەوێ بۆ پیغەمبەری خوا ﷺ شیوانی یە و بە راست دانا نریت ، زیاد له یه كێك له فەرمووده ناسان ئەمیان گوتو ، ویزكر عن النبي ﷺ : ((أَنْ الْمَعِدَّةَ حَوْضُ الْبَدَنِ ، وَالْعُرْوُقُ إِلَيْهَا وَارِدَةٌ ، فَإِذَا صَحَّتِ الْمَعِدَّةُ صَدَرَتِ الْعُرْوُقُ بِالصَّحَّةِ ، وَإِذَا سَقَمَتِ الْمَعِدَّةُ ، صَدَرَتِ الْعُرْوُقُ بِالسَّقَمِ))^(١٥٧) واتە : ئەم فەرمووده یەش لە پیغەمبەری خولەو ﷺ باسكراو : ((گەدە حەوزی جەستە یەو ، پەگەكانی بۆ هاتوو ، بۆیە ئەگەر گەدە تەندروست بێ ، پەگەكانیش ئەو تەندروستیە بڵاو دەكەنەو ، ئەگەر گەدە نەخۆشیش كەوت ، پەگەكان بڵاوی دەكەنەو بە هەموو جەستەدا)) .

(الحارث) دەلالت : لووتكە ی پزیشكی پاریزکردنە ، پاریزکردنیش بەلایانەو بۆ كەسی تەندروست _ له پڕوی زیانەو _ بە پلە ی تێكچوونە بۆ نەخۆش و بۆ ئەوانەش بەم نزیکانە له نەخۆشی چاك بوونەتەو ، بەلام پاریزکردن زۆرترین سوود بەو كەسانە دەبەخشیت كە بەم نزیکانە له نەخۆشی چاك بوونەتەو ، چونكە سروشتی نەخۆشەكە هیشتا نەگەرێتەو بۆ هیژو بۆخی جارانی خۆی ، هیژی هەرسكردنی لاوازه ، سروشتی نەخۆش قبولكەرە ، ئەندامەكانیشی ئامادە یە ، بۆیە تێكدانی هۆكارێك دەبێت بۆ شكستەینانی ، كەله دەستپێكردنی نەخۆشیەكە قورستر دەبێت .

بزانه كه پیغەمبەری خوا ﷺ هەستا بە قەدەغەکردنی (علي) _ خوای لی پازی بیت _ كە بەو نزیکانە له نەخۆشی چاك بووێو بۆ ئەوەی لە هیشوو خورما هەلواسراوێكە نەخوات ، چاكترین چاره سازی بوو ، چونكە میوه زیانبەخشە بەو كەسانە ی بەم نزیکانە له نەخۆشی چاك بوونەتەو ، لە بەر ئەوەی بە خێرا له گەدەدا دەگۆڕێن و ، سروشتی

نه خوشیش هیشتا لاوازه توانای پال پێوهنانی نی یه ، هیشتا هیزی نه گهراوه تهو ، سه رقائیشه به دوورخستنه وهی ئاسه واری نه خوشیه کهو ، لابردنی له جهسته دا .

خورمای تهپی تازه پینگه یوو (الرطب) جۆره قورسیه کی تێدایه بۆ گه ده ، بۆیه نه گه ر بیخوات سه رقائ ده بیئت به چاره سه رکردن و چاگردنی و ئاو له ئاسه واری نه خوشیه کهو لادانی ناداته وه ، دهره نجامیش یا پاشماوهی نه خوشیه که ده مینیتته وه ، یا زیاد ده کات .

کاتی سلق و جۆکه خرایه پیش دهستی ئیمامی (علي) _ خوای لی پازی بیئت _ ، پیغه مبه ری خوا ﷺ فرمانیدا له وه بخوات ، چونکه یه کیکه له باشترین خۆراکه کان بۆ که سیک به م نزیکانه له نه خوشی چاک بویته وه ، چونکه ئاوی جۆ چه ند خاسیه تیکی وه کو فینکردنه وه و خۆراک پی به خشین و ، نه رم و نیانکردن و ، به هیزکردنی تێدایه که بۆ که سیک به م نزیکانه له نه خوشی چاک بویته وه زۆر به سووده ، به تایبته نه گه ر له گه ل سلقدا کوئینرا ، بۆیه نه م خۆراکه زۆر گونجاوه بۆ نه و که سانه ی گه ده یان لاوازه ، هیچ تیکه له و پاشماوه یه کی ترسینه ریش دروست ناکات .

(زید) ی کوپی (أسلم) ده لیت : (عمر) _ خوای لی پازی بیئت _ پارێزی به نه خوشی کی خۆی ده کرد ، تا نه و ئاسته ی نه خوشه که له به ر زۆری پارێزکردن ناوکی ده مژی .

به گشتی : پارێزکردن به سوودترین ده رمانه کانه پیش تووشبوون به نه خوشی ، قه ده غه ی دروستبوونی ده کات و ، نه گه ر دروستیش بوو ، زیادبوون و بڵاوبوونه وهی له جهسته دا قه ده غه ده کات .

بەشێك :

پێوسته بزانرێت كه نهخۆش و نهوكهسهش بهم نزیکانه له نهخۆشی چاك بۆتهوهو كهسی تهندروستیش ، نهگەر ئارهزووی خواردنی کردو ، سروشتیشی مهیلی بێ چوو ، پێویسته شتیکی كه بهخوات به نهندازهیهك توانای ههرسکردنی ههبیّت و ، به خواردنی نهوهش زیانی پێ نهگات ، بهلكو پێوسته سوودیشی پێ گهیهنیت ، ئیتر لیڤه دا سروشت و گهده به قبول و شادومانبوونهوه خواردنهكان وهردهگریت و ، ههلهستن به چاکردن و چارهسازیکردنی نهوهی ترسی زیانی لیڤهگریت ، پێدهچی لهو دهزمانانهش چاکتربی كه سروشی مرۆف ههزی پێ نهیهو ، له خۆی دوور دهخاتهوه ، بۆیه پێغهمبهری خوا ﷺ پازی بوو (صُهَیْب) كه چاوی دهیهشا چهند دانهیهك خورما بخوات و ، دهشیزانی زیانی پێ ناگهیهنیت .

لهم بارهشهوه دهگیرنهوه كهوا ئیمامی (علي) _ خاوی لی پازی بیّت _ چاوی دهیهشاو ، چوو دهیدهنی پێغهمبهری خوا ﷺ ، هاوکات پێغهمبهری خوا ﷺ له پیش دهستیدا خورما ههبوو لیڤه دهخوارد ، فهرمووی : ئهی (علي) ههزی لی دهکهی ؟ وه خورمایهکی بۆ فریڤدا ، پاشان دانهیهکی تری بۆ فریڤدا تا ههوت دانهی بۆ فریڤدا ، پاشان فهرمووی : ئیتر بهسه ئهی (علي) .

وَمِنْ هَذَا مَا رَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ فِي " سُنَنِهِ " مِنْ حَدِيثِ عِكْرِمَةَ ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ عَادَ رَجُلًا ، فَقَالَ لَهُ : مَا تَشْتَهِي ؟ فَقَالَ اشْتَهِي خُبْزُ بَرْ . وَفِي لَفْظٍ اشْتَهِي كَعْكًا فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ مَنْ كَانَ عِنْدَهُ خُبْزُ بَرْ ، فَلْيَبْعْهُ إِلَى أَخِيهِ ، ثُمَّ قَالَ : إِذَا اشْتَهَى مَرِيضٌ أَحَدَكُمْ شَيْئًا ، فَلْيَطْعَمْهُ ^(١٥٨)

واته : له (ابن عباس) هوه _ خوا له خۆی ویاپیشی پازنی بیټ _ فرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ چوو ه سەردانی نهخۆشیک ، پئی فرموو : هزرت به چی به ؟ ئه ویش کووتی : هزیم به نانی گهنمه . له بیژهیهکی دیکه دا : هزیم به کیکه ، پیغه مبهری خوا ﷺ فرمووی : هه رکەس نانی گهنمی ههیه ، با بۆ براکهی بنێرێ ، پاشان فرمووی : نهگەر نهخۆشی کهسیکتان ههزی به خواردنیک بوو ، با بیداتی)) .

له م فرموودهیه دا نهئینهکی پزیشکی ناسک به دیده کریت ، بریتیه له وهی که نهگەر نهخۆش له کاتی برسیتیهکی راستی سروشتیدا ئه و خواردنه ی ههزی لێیه تی بخوات ، نهگەرچی جۆره زیانیکیشی تیدا بیټ ، سوودنیک زۆرو زیانیک که متری بۆ ده بیټ ، به لام نهگەر هه مان خواردن له کاتیکدا بخوات ههزی پئی نه بیټ ئه و سووده ی لی نابینیت نهگەرچی خواردنه که له خودی خۆشیدا به سوود بیټ ، چونکه ئه و نهخۆشه ی به راستی ههزی به خواردنه کهیه ، سروشتی راستی ئه و ههزلیکردنه زیانی ئه و خواردنه ی بۆ لاده بات ، به لام نهگەر به سروشتی رقی له خواردنیک به سوودیش بیټ ، پهنگه زیانیک پیکه یه نیت .

به گشی : خۆراکی خۆشی ههزلیکراو ، سروشتی مژۆف به ووردی پووی تی ده کات و ، به جوانترین شیوه ههرسی ده کات ، به تایبهت له کاتیکدا که نهفس به ههزلیکردنیک راست و ، به ههزلیکی نه ندروسته وه پووی تیده کات . والله أعلم .

به شیک : سه بارهت به رییازی پیغه مبهری خوا ﷺ له چاره سه رکردنی چاوه ئیشه دا به نهرم و نیانی و له سه رخویی و وازهینان له جوانه وه مو پارێزکردن له وهی ده بیټ به هوی و روزاندنی چاوه ئیشه که :

بیشتر ناماژه ی پیدرا که وا پیغه مبهری خوا ﷺ پارێزی بۆ (صهیب) به کارهینا ، کاتی نکۆلی لیکرد خورماکه بخوات ، چونکه چاوه ئیشه ی هه بوو ، ههروه ها پارێزی بۆ (علي)

به كارهیتنا ، كاتئ قه دهغی كرد خورما ته ره پینگه یوو كه بخوات ، به هژی چاو ئیشه یه كه وه تووشی بوو .

(أبونعیم) له كتیبی (الطب النبوي) دا ده لئیت : پیغه مبه ری خوا ﷺ نه گهر خیزانیکی تووشی چاوئیشه بولیه نه ده جووه لای تا چاوی چاك ده بویه وه .

چاوئیشه (الرمد) : ئاوسانیکی گهرمه له سپیایی چاودا پهیدا ده بیئت ، هۆکاری بریتیه له تیززانی یه كێك له چوار تیکه لآوه كه ، یا بایه کی گهرمه بری له سهرو جهسته دا زیاد دهكات و ، به شیکیشی ده چپته ناوه پزکی چاو ، یا لیدانیك بهر چاو ده كه ویت و ، سروشتی لهش و دلش بریکی زۆری خوینی بۆ ده نیریت ، چونكه ده یه ویت به هۆی نارینی ئه و بره خوینه وه چاره سه ری بكات ، بۆیه نه ندامه لیدرلوه كه ده ئاوسیت .

بزانه وه كو ئه وهی چۆن له زهویه وه بۆ بهرگه ههوا ، دوو ههلم بهرز ده بیته وه ، یه كێکیان : ووشكهو ، ئه ویتریان : گهرمی شیدارهو ، به ههردوکیانه وه هه وریکی كه له كه بوو دروست ده كه ن ، قه دهغی چاومان ده كه ن و ناهیلن دهركی ئاسمان بکهین ، ئاوه هاش شتی به و جوړه له قولایی گه ده وه بۆ كۆتایه كهی بهرز ده بیته وه ، قه دهغی بینیمان لی ده كه ن ، به و هۆیه شه وه چه ندين نه خۆشی دروست ده بیئت ، نه گهر سروشتی جهسته به سه ریدا زال بوو و به ره و لووت پالی پتوه نا ، هه لامة ت دروست دهكات ، نه گهر به ره و زمانه بچكۆله وه هه ردوو كونه لووت پالی پتوه نا ، نه خۆشی گهروه خپه دروست دهكات ، نه گهر به ره و لاكانی جهسته پالی پتوه نا ، نه خۆشی (الشوصة) دروست دهكات ، نه گهر به ره و سنگ پالی پتوه نا ، كۆكه و هه لامة ت دروست دهكات ، نه گهر چوو بۆ دل ، تیکچونی دل دروست دهكات ، نه گهر به ره و چاو پالی پتوه نا ، چاوئیشه دروست دهكات ، نه گهر دابه زیه ناوسك ، نه خۆشی هه وكردنی نه ندامی زازی دروست ده كه ن (السیلان) ، نه گهر به ره و به شه كانی میشك پالی پتوه نا ، نه خۆشی بیرچوونه وه دروست دهكات ، نه گهر

به هۆیه وه خوێن به ره كانی مێشك شیدارو ته راوی بوون و پرگه كانی لی پریوون ، نه خۆشی خهوتنی توند دروست دهكات ، نه و كات خهوتنه كه شیدار ده بیته و ، شه و نخونیش (السهر) ووشك ده بیته . نه گهر هه لمه كه ویستی بۆ دهر وهی سهر گوزه ر بكات و ، توانای نه بوو ، سه ر ئیش و شه و نخونی دروست دهكات ، نه گهر هه لمه كه بۆ لایه کی سه ر لیژیویه وه ، به دوایدا سه ر ئیش و شهی (الشقیقة) دروست ده بیته ، نه گهر ناوه راست و سه ر سه ری داگیر کرد ، به دوایدا نه خۆشی خۆربردن (داء البیضة) دروست ده بیته ، نه گهر به هۆیه په رده ی مێشك سارد بوو یا گهرم بوو یا شیداریوو و چه ند بایه کی لیوه وروژا ، پزمین دروست دهكات ، نه گهر بویه هۆی وروژانی شی به لغه میه که ی نیو مێشك تا نه و ئاسته ی زالی بیته به سه ر گهرمه سروشتیه که یدا ، بورانه وه (السُّكَات)^(١٥٩) دروست دهكات ، نه گهر (المرّة السوداء) ی وروژان تا نه و ئاسته ی هه وای مێشك تاریك بكات ، نه خۆشی دودلی دروست دهكات ، نه گهر پزایه نیو پیره و كانی دهماره وه ، نه خۆشی فیی سروشتی دروست دهكات ، نه گهر كۆبه ندی دهماره كانی سه ر شیدار بیته و پزیته نیو پیره وه كانی ، نه خۆشی ئیفلجی دروست دهكات ، به لام نه گهر هه لمه كه له (المرّة الصفراء) وه بوو به ئاستیک مێشك گهرم بكات ، نه خۆشی (البرسام) دروست دهكات ، نه گهر سنگیشی له گه لدا به شداریوو ، نه خۆشی (السَّرْسَامُ)^(١٦٠) دروست ، كه وابوو باش تیبگه له م به شه .

مه به ستیش نه وه یه كه خه لته كانی جهسته و سه ر ده جولێن و ده وروژێن له باری چاو ئیش و دا ، جووتبوونی خیزانیش جولان و هه لچونی زیاد دهكات ، چونكه جووتبوون جولانیکی سه رتا پای جهسته و وروح و سروشته . بۆیه جهسته له و باردا گهرم ده بیته

١٥٩ _ السُّكَات : نه خۆشیه كه مه ربوم له قسه و گوته دهخات و به رده وام ده بیته له سه ر بیدهنگی ، بپوانه : فرههنگی ده ریا ، وه رگیڤ .

١٦٠ _ السَّرْسَامُ : نه ستوریوون و ئاوسانیكه له په رده ی مێشكا په یدا ده بی و له رزوتای به رده وام له نه خۆشیه كدا په یدا دهكا ، هه روه ها دیارده ی تروشی لی په یدا ده بی بۆ نموونه خه و پزاندن و سه رسوپمان و سه رلیشتواندن . بپوانه : قاموسی پسته ، وه رگیڤ .

به دلنیاپی ، نه فسیش جولانه که ی توندتر ده کاته وه بۆ گهشتن به خوۆشی جوتبون و تهواوکردنی ، پوحیش ده جولایته وه له گه ل جولانه وه که ی نه فس و جهسته دا ، چونکه به که م په یوه ندبوونی پوح به جهسته وه له دل وه ده ست پی ده کات و ، له ویشه وه پوح دروست ده بی و ، به هه موو نه دماه کانی جهسته دا بلاوده بیته وه ، به لام مه به ست به جولانه وه که ی سروشت ، بۆ نه وه یه ناوی نیرینه ی پیویست به پیی نه دازه ی پیویست بنیری .

به گشتی : جوتبونی خیزان جولانه وه یه کی سه تا پای گشتیه ، هیژو ، سروشت و خه لته کان و ، پوح و نه فسی جهسته له گه لیدا ده جولایته وه ، بۆیه هه موو جولانه وه یه ک خه لته کان ده وروژینی و نه رم و ته نکیان ده کاته وه به ئاسانی په وانیه نه دماه لاوازه کانی جهسته ی ده کات ، چاویش له باری نه خوۆشی چاویشه دا له هه مووی لاوازر ده بی ، جولانه وه ی جوتبونیش له هه مووی زیانتر ده بی بۆی .

(بقراط) له کتیی (الفصول) دا ده لیت : پیده چی سواربوونی که شتی په نه چه پاده کی شیت بۆ نه وه ی که جولانه وه هه لچون و وروژان به جهسته ده به خشیت . له گه ل هه موو نه مانه شدا چاویشه سوو بو که لکی زۆری تیدایه ، چونکه پیویست به پاریزکردن و ده رهاویشتنی ماده زیانبه خشه کان ده کات ، هه روه ها سه رو جهسته له پاشماوه و ماده گه نیوه کان پاک و روون ده کاته وه ، هه روه ها مروف ده بی وازیینیت له وانیه زیان به نه فس و جهسته ده گه یه نن وه کو توو په بوون و ، خه م و خه فته و ، جولانه وه توندوتیزه کان و ، کاره قورسه کان . له (اثر یکی سه له فیدا هاتوه : با پقتان له چاویشه نه بیت ، چونکه په گه کانی کویری بوون ده بریت .

له و هۆکارانه ی به کاردیت بۆ چاره سه رکردنی چاویشه پشوودان و نه رم و نیانی و خۆ ماندوو نه کردنه ، هه روه ها وازه یان له ده ست لیدانی چاو و خه ریک بوون پیوه ی ، چونکه نه وانیه سه ره وه نه گه ر نه دجام دران نه وا ده بن به هۆکاریکی کاریگر بۆ تیژانی ماده یه ک بۆ نیو چاو . هه ندی له پشینیانی چاک فه رمویانه : نمونه ی هاوه لانی پیغه مبه ری خوا ﷺ وه کو

چاوه ، دەرمانی چاویش دەست لی نه دانیتی . له فهرموده یه کی (مرفوع) دا باسکراوه : ((چاره سهری چاوتیشه نه وه یه که ئاوی سارد بتکینیتته نیو چاو)) . ئەمەش بەسووترین دەرمانه کانه بۆ چاوتیشه ی گهرم ، چونکه ئاوی سارد به کارده هینریت بۆ کوژاندنه وه ی گهرمی چاوتیشه نه گهر گهرم بوو .

وَلِهَذَا قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ _ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ _ ، لِامْرَأَتِهِ زَيْنَبَ وَقَدْ اشْتَكَتْ عَيْنَهَا : لَوْ فَعَلْتُ كَمَا فَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ كَانَ خَيْرًا لَكَ وَأَجْدَرُ أَنْ تُشْفِيَ ، تَنْضَحِينَ فِي عَيْنِكَ الْمَاءَ ، ثُمَّ تَقُولِينَ : أَذْهَبَ الْبَاسُ رَبِّ النَّاسِ ، وَاشْفِ أَنْتَ الشَّافِي ، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ ، شِفَاءَ لَا يُغَابِرُ سَقَمًا ^(١٦١) .

واته : (عبد الله) ی کوردی (مسعود) _ خاوی لی پازی بیته _ به (زینب) ی خیزانی فهرموو : نه گهر کاریت که نه بجا به بدایه به هاوشیوه ی کاره که ی پیغه مبهری خوا ﷺ چاکتر ده بو و شایسته تریش ده بو بۆ چاکبونه وه ، ئاو بتکینیتته چاوت و ، پاشان بلیی : ئه ی پهروه ریکاری خه که ناپه تیه کان لابه ره و ، چاک بکه ره هه رتۆ چاک ده که یته وه ، هیچ چاکبونه وه یه کیش نی به جگه له چاکبونه وه که ی تۆ ، چاکبونه وه یه ک هیچ نه خۆشیه ک تینه په رینیت . ئەمەش وه کو چه نده ها جار ئا ماره مان پیداو ه تاییه ته به هه ندی وه لات ه وه ، تاییه تیشه به هه ندی له جوړه کانی چاوتیشه وه ، بۆیه پیویسته گوفتاری تاییه تی پیغه مبهری خوا ﷺ گشتانندن نه کریت و ، گوفتاری گشتیشی تاییه ت نه کریت به به شیکی خه لکه وه ، به وهش هه له گه لیک و ، پیچه وانه گه لیکی راستی ژۆر پروودات . والله أعلم .

به شیک : سه بارهت به سربوونی گورچیه

که له گه ئیدا جهسته رمق ده بیټ :

نَكَرَ أَبُو عُبَيْدٍ فِي " غَرِيبِ الْحَدِيثِ " مِنْ حَدِيثِ أَبِي عُثْمَانَ النَّهْدِيِّ : أَنَّ قَوْمًا مَرَوْا بِشَجَرَةٍ فَأَكَلُوا مِنْهَا ، فَكَانَتْ مَرَّتَ بِهِمْ رِيحٌ ، فَأَجْمَدَتْهُمْ ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ : قَرَسُوا الْمَاءَ فِي الشَّنَانِ ، وَصَبُّوا عَلَيْهِمْ فِيمَا بَيْنَ الْأَذَانَيْنِ .

واته : له (أبي عثمان النهدي) هه _ خوای لی پازی بیټ _ فرموویتهی : کومه له خه لکیک به لای درختیکدا تپه پپوون و لییان خوارد ، وهکو نه وهی بایه که به سه ریاندا تپه پپوو ، په قی کردن ، نه وه بوو پیغه مبهری خوا ﷺ فرمووی : ئاو له کونه کاندا سارد بکن و ، له نیوان بانگ و قامه تی نویژی به یاندا بیکه ن به سه ریاندا .

(أبو عبید) ده لیت : فرمایشتی پیغه مبهری خوا ﷺ ((قَرَسُوا)) : واته : ساردی بکه ن . خه لکیش ده لیت : ((قد قَرَسَ البرد)) واته : سه رماکه زۆر بوو . ((الشَّنَان)) : واته : کونده و جه ونده ی کون . باسی نه مه شی کربوو چونکه ئاوه که زیاتر سارد ده کات . ((بین الأذنان)) واته : نیوان بانگ و قامه تی نویژی به یان . گوته کانی ته وایوو .

هه ندی له پزیشکان گووتویانه : نه م چاره سه ره له پیغه مبهری خواوه ﷺ له چاکترین چاره سه ره کانی نه م نه خۆشیه به نه گه ره له وه لاتیککی وه کو حیجازدا پووبدات ، که وه لاتیککی گه رمی ووشکه ، چونکه گه رمیی سروشتی له ناوه پۆکی دانیشتوانی نه م وه لاتهدا لاوازه و ، ئاو کربنیش به سه ریاندا له کاتی باسکراودا که ساردترین کاته کانی رۆژه ، هۆکاریکی کارا ده بیټ بۆ کۆکردنه وهی نه و گه رمیه سروشتیه ی که بلاوی پووه ته وه له جهسته یانداو هه موو هیزه کانیش هه لده گریټ و ، به وهش هیزی پالنه ر به هیز ده بیټ و ، له لایه کانی جهسته وه

بیت و له سکدا کۆدهبیتوه که شوینی نهخۆشیه که بهو ، به یارمهتی هیزهکانی تر نهخۆشیه که پال به نهخۆشیه که وه دهتیت و ، بهئیزنی خوای تعالی بوری دهخاته وه ، نهگهر (جالینوس) یا (بقراط) یا کهسانی تر ، وهسفی ئەم دەرمانهیان بۆ ئەم نهخۆشیه بکردایه ، پزیشکان ملکهچی دهبوون و ، له تهولوی زانستی سهرسام دهبوون .

به شیک : سهبارهت به رینازی پیغه مبهری خوا ﷺ له چاکردنی نهو خورا کهدا که میشی تیدمه کویت و رینمایهکانی سهبارهت به دوورخستنهوهی زیانهکانی ژهرهکان به دژمکانیان :

في " الصَّحِيحَيْنِ " مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ : إِذَا وَقَعَ الذَّبَابُ فِي إِنَاءٍ أَحَدِكُمْ ، فَاْمَقْلُوهُ ، فَإِنَّ فِي أَحَدِ جَنَاحَيْهِ دَاءٌ ، وَفِي الْآخَرِ شِفَاءٌ ^(١٦٦) .

واته : له (أبي هريرة) وه _ خوای لی پازی بیت _ فهرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی : ((نهگهر میش که وه قاپی بهکیکتانه وه ، له شله کهدا نقومی بکهن ، چونکه له بالیکیدا نهخۆشی مهیهو ، لهویترا چارهسهر)) .

وَفِي " سُنَنِ ابْنِ مَاجَةَ " عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ : أَحَدُ جَنَاحَيْ الذَّبَابِ سَمٌّ ، وَالْآخَرُ شِفَاءٌ ، فَإِذَا وَقَعَ فِي الطَّعَامِ ، فَاْمَقْلُوهُ ، فَإِنَّهُ يُقَدِّمُ السَّمَ وَيُؤَخِّرُ الشِّفَاءَ ^(١٦٧) .

واته : له (أبي سعيد الخدري) _ خوای لی پازی بیت _ فهرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی : ((بالیکی میش ژهره وه ، نهویتیش چارهسهره ، نهگهر که وه نێو قاپی

١٦٦ _ صحيح : أخرجه أحمد (٢ / ٣٩٨) ، والدارمي (٢٠٤٤) ، والبخاري (٤ / ١٥٨) ، (٧ / ١٨١) ، وابن ماجه (٣٥٠٥) كلهم عن طريق عتبة بن مسلم مولى بني تميم ، عن عبيد بن حنين ، عن أبي هريرة فذكره مرفوعاً ولم أجد في مسلم ، ولعله وهم من المصنف .

١٦٧ _ إسناده صحيح : أخرجه ابن ماجه (٣٥٠٤) ، وصححه الألباني في الصحيحة (٣٩) .

یه کیکتانه وه ، له شله که دا نقومی بکه ن بۆ ده هیتانی چاره سه ره که ی ، چونکه می ش باله
ژه هینه که ی پیش ده خات و نه و باله ی چاره سه ری تیدایه دوایده خات)) .

نه م فرموده دوو شتی تیدایه : فیهی و پزیشکی :

به لام فیهیه که : به لگه یه کی ژۆر ناشکه رایه که نه گهر می ش له نیو ئاودا یا هر شله یه کی
تردا مرد ، پیسی ناکات ، نه مه ش گوفتاری جه ماوه ری زانایانه ، ناشزانراوه له پیشیندا
که سیک هه بوییت به ره لستی نه مه ی کردییت ، پووی کردنی شی به به لگه نه وه یه که و
پیغه مبه ری خوا ﷺ فرمانیدا به نقوم کردنی می شه که له ئاوه که دا ، زانراویشه به و کاره
می شه که ده مریت ، به تاییه ت نه گهر چی شته که گهرم بوو ، بۆیه نه گهر پیسی بکردایه
فرمانی به رشتنی چی شته که ده کرد ، له راستیدا پیغه مبه ری خوا ﷺ فرمانی به چا کردنی
چی شته که کرد به نقوم کردنی می شه که ، پاشان حوکه که له و سنوره تیپه رینراو هه موو نه و
جان وه رانه شی گرت وه که نه فسیکی شلیان نی یه ، وه کو می ش هه تگویی و زه رده و الله و ،
جال جالۆکه و ، هاوشیوه کانیا ن ، چونکه حوکم گشتی ده بییت به گشتیبونی هۆکاری و ،
ناشمینیت به نه مانی هۆکاره که ی ، له بهر نه وه ی هۆکاری پیسبوون نه و خوینه یه که له
جه سته ی ئاژه لی مردودا ده وه ستیت و ، جان وه رانی ش خوینیکی شلیان نی یه ، بۆیه
حوکم به پیسبوونی نه و شله ی می شی تیده که ویت نامینیت ، چونکه هۆکاری دروستبوونی
پیسبوون که خوینه که یه نه ماوه .

پاشان نه و که سانه ی که حوکم به وه ناکه ن که ئیسکی مرداره وه بوو پیس بییت ده لێن :
نه گهر نه مه جیگیر بییت بۆ ئاژه لیک تها و که هه موو جوړه شی و ته پی و ، پاشه پۆو ،
نه بو نیکی ره قی تیدا بییت ، جیگیر بوونی شایسته تر ده بییت بۆ ئیسکی که هیه جۆره شی و
ته پی و ، پاشه پۆو ، خوینیکی وه ستاوی تیدا نه بییت ، نه مه ش له وه پی به هیزدایه ، بۆیه
شایسته تره کاری پی بکریت .

یه که م که سنجیکش له ئیسلامدا ئەم گوشتارە ی لێوہ بیستراییت و ، فەرمووییتی : (ما لا نفس له سائلة) واتە : (نەفسێکی شلی نەبیّت) پێشەوا (إبراهيم النخعي) بوو ، له ئەویشەوہ هەموو زانیانی ئیسلام وەریانگرتووہ ، ووشە ی (النفس) یش له زمانی عەرەبیدا واتە : خوێن ، بۆیە دەگووتریت : (نَفَسَت المرأة) واتە : کەوتە بێنویژیەوہ ، بەلام ئەگەر گوئرا (نَفَسَت) بضم النون : واتە : مندالی بوو .

بەلام مانا پزیشکیەکی : (أبو عُبَيْد) دەلالت : مانای (امقلوه) : واتە : تقومی بکەن با چارەسەرەکی بێتەدەرەوہ وەکو چۆن نەخۆشیەکی دەرچوو ، لەم بارەشەوہ له زمانی عەرەبیدا دەگووتریت : (هما يتماقلان) واتە : ئەو دووانە خۆیان له ئاوکەدا نقوم کرد .

بزانە بەلایانەوہ میش هیژکی ژهرینی تێدا یە ئاوسان و ، خوروی کاتی که به مرقّوہ دەدات پەنجە ی بۆ رادەکیشت ، ئەمەش وەکو چەکیکە بۆ میش ، ئەگەر کەوتە شتیکیەوہ بەجۆرێک زانی پێگە یەنیت ، بە چەکیکی خۆی دەپاریژیت ، بۆیە پێغەمبەری خوا _ صلی اللہ علیہ وسلم _ فرمانیداوہ ئەو ژەرە ی له بالیکیدایە چارەسەر بکریت بەو دەرمانە ی که خۆای تعالی خستویەتیە بالەکی ترەوہ ی ، هەموو میشەکی له ئاو و چیشتهکەدا نقوم دەکریت و ، مادە ژەرەکی و مادە بەسوودەکی بەرامبەر یە کتر دەبنەوہو ، زیانەکی نۆردەخاتەوہ ، ئەمەش پزیشکییەکی پزیشکانی گەرەو پێشەواکانیان پێی نایەن و نایدۆزنەوہ ، بەلکو له پوناکی پێغەمبەرایەتی بەدەرە ، له گەڵ ئەمەشدا پزیشکی زانی سەرکەوتوو ملکەچی ئەم چارەسەرە دەبی و ، دانی پێدا دەنی ئەو کەسە ی هیناویەتی تەلووترین بونەوەرەو ، پشتگیری کراوہ بە سروشیکی ئیلاهی بەدەرە له هیژی مرقّایەتی .

زیاتر له یەک پزیشک بەیادیان هیناوہتەوہ که شویینی پێوەدانی زەردەوالەو نوویشک ئەگەر میشی پێدا بهیتریت سوودیکی ئاشکەرایی بۆ دەبیّت و ، ئێشەکی دەنیشینییتەوہ ، ئەوہش بۆ هیچی تر ناگەرێتەوہ تەنها بۆ ئەو ماددە نەبیّت که شیقای تێدا یە ، ئەگەر بهیتریت بەو

ئاوسانه دا كه له برژاڼگي چاودا پهيدا ده بښت و به (الشَّعْرَة) ناوده برښت پاش برښنی سه ری
میښه كه چاكي ده كاته وه .

به شیک : سه بارهت به ریڼازی پیغه مبهری خوا ﷺ
له چاره سه رگړدنی زیځه دا :

ذَكَرَ ابْنُ السَّيِّ فِي كِتَابِهِ عَنْ بَعْضِ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَتْ : دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَقَدْ
خَرَجَ فِي أُصْبُعِي بَثْرَةٌ ، فَقَالَ " عِنْدَكَ ذُرِّيْرَةٌ ؟ قُلْتُ : نَعَمْ . قَالَ " ضَعِيهَا عَلَيْهَا " وَقَوْلِي :
اللَّهُمَّ مُصَغَّرَ الْكَبِيرِ ، وَمُكَبَّرَ الصَّغِيرِ ، صَغَّرْ مَا بِي (١٦٤) .

واته : كه سانيك له خيزانه كاني پیغه مبهری خوا ﷺ فه رمويه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ
ديده نی كړدم كه هاوكات زيځه كه له په نجه مدا ده رچووېو ، پتی فه رموم : دهرمانی (ذریره)
ت لایه ؟ گوتم : به لی . فه رموی : بیخه به سه ری و ، بلی : په روه رگړنه ی بچوکاره وه ی
گوره و ، گوره کاری بچو ، نه وه له جهسته مدایه بچوکی بکړه وه .

(الذَّرِيرَةُ) : دهرمانیكي هیندی كوترلوه له قامیشی (الذَّرِيرَةُ) دهرده هینرښت ، گرم و
ووشكه و به سووده بڼ ئاوسانه كانی گه دهو جگړو ئاوبه ننگ (الاستسقاء) و ، دل به هیز ده كات
چونكه بڼ خوښه . وفي " الصَّحِيحَيْنِ " عَنْ عَائِشَةَ أَنَّهَا قَالَتْ طَلَبْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِيَدِي بِذُرِّيْرَةٍ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ لِلْحِلِّ وَالْإِحْرَامِ (١٦٥) .

واته : له خاتوو (عائشة) وه _ خوی لی پازی بښت _ فه رمويه تی : به دهسته كانی
خوم به (الذريرة) پیغه مبهری خوا ﷺ بڼ خوښ كړد له جهی مائئاوايدا بڼ ئیحرام

١٦٤ _ إسناده ضعيف : أخرجه أحمد (٥ / ٣٧٠) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٤٢١٠) .

١٦٥ _ صحيح : أخرجه أحمد (٦ / ٢٠٠ ، ٢٤٤) ، والبخاري (٧ / ٢١١) ، ومسلم (٤ / ١٠) كلهم عن عروة
والقاسم عن عائشة فذكرته .

بهستن و دواى ئىحرام شكندنیش . (البثرة) : هه‌لتۆقیویه‌كى بچوكه به‌هۆى ماده‌یه‌كى گه‌رمه‌وه دروست ده‌بێ و سروشتى جه‌سته پالى پێوه ده‌نێ ، جیگه‌یه‌ك له‌ جه‌سته‌دا ده‌دزێ و لێى دێته‌ ده‌ره‌وه ، پێویستی به‌ شتیكه‌ پێیگه‌یه‌نێت و ده‌ریكاته‌ ده‌ره‌وه ، (الذریرة) ش‌یه‌كێكه‌ له‌و ده‌رمانانه‌ى ئه‌و كاره‌ به‌جێ دینێت ، چونكه‌ سیفه‌تیكى به‌رزى پێگه‌یاندن و ده‌هاوێشتنى هه‌یه‌ سه‌ره‌پای بۆن خۆشیه‌كه‌ى ، نه‌گه‌رچى سیفه‌تیكى ساردكردنه‌وه‌شى تێدایه‌ بۆ ئه‌و ئاگریه‌ى له‌و ماده‌دايه‌ ، بۆیه‌ دانه‌ركه‌تیبى (القانون) ده‌لێت : هه‌چ شتیك نى‌یه‌ له‌ (الذریرة) چاك‌تربێ بۆ سوتاندنى ئاگر ئه‌گه‌ر له‌ گه‌ل پۆنى گۆل و (بدهن الورد) سه‌ركه‌دا (الخل) تێكه‌ل كرا .

به‌شێك : سه‌باره‌ت به‌ چاره‌سه‌ركردنى ئاوساو دومه‌له‌كان به‌ هه‌له‌یێن و ده‌ره‌یێنانى كیم و ئاوه‌كه‌ى :

يُذَكِّرُ عَنْ عَلِيٍّ أَنَّهُ قَالَ : دَخَلْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ عَلَى رَجُلٍ يَعُودُهُ بظَهْرِهِ وِرْمٌ ، فَقَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ بِهَذِهِ مَدَّةٌ . قَالَ : بُطُّوا عَنْهُ ، قَالَ عَلِيٌّ فَمَا بَرَحْتُ حَتَّى بُطْتُ ، وَالنَّبِيُّ ﷺ شَاهِدٌ^(١٦٦).

واته : له‌ (علي) هه‌ _ خواى لێ پازى بێت _ باسكراوه‌ فه‌رموویه‌تى : ((به‌یاوه‌رى پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ چوینه‌ دیدهنى پیاویك ، پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ سه‌ردانى ده‌كرد به‌ هۆى ئه‌و ئاوسانه‌وه‌ كه‌ له‌ پشتیدا بوو ، گوێیان : ئاوسانه‌كه‌ى كیم و زیچكاوى هه‌یه‌ ، ئه‌ویش فه‌رمووی : هه‌له‌یێن ، (علي) _ خواى لێ پازى بێت _ ده‌فه‌رمێت : جیگه‌كه‌م به‌جێته‌هێشت تا ئاوسانه‌كه‌ى هه‌له‌پا بۆ ده‌ره‌یێنانى كیم و زیچكاوه‌كه‌ى ، پێغه‌مبه‌رى خواش ﷺ ئاماده‌بوو .

وَيُذَكِّرُ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ : أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَمَرَ طَبِيبًا أَنْ يَبْطِ بطن رجل أجوى البطن ، فَقِيلَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ هَلْ يَنْفَعُ الطَّبُّ ؟ قَالَ : الَّذِي أَنْزَلَ الدَّاءَ ، أَنْزَلَ الشِّفَاءَ ، فَيَمَّا شَاءَ^(١٦٧).

واته : له (أبي هريرة) هوه _ خواي لى پازى بيت _ باسكراوه فهرموويه تى : پيغه مبهري خوا ﷺ فهرمانيدايه پزيشكيك سكي پياويكي تووشبوو به نه خوشى ناوبه تگ هه لدرى ، گوترا : نهى پيغه مبهري خوا نايا پزيشكيكى سود ده گه يه نييت ؟ فهرمووى : نه و زاتهى نه خوشيه كهى دابه زاندووه ، چاره سه ره كه شى دابه زاندووه ، به هه ر شتيك ئاره زوى ليبييت .

ئاوسان (الورم) : ماده يه كه به قه باره ي نه دنامه كه ، دروستبوونى ده گه پيغه وه بۆ زنده ماده يه ك ده پيغه نيو نه و جيگه يه ، له تيكراي په گزه كانى نه خوشيدا هه يه ، نه و مادانه ش ئاوسانه كه په پيدا ده كه ن چوار تيگه لاوه كه و ، ئاو و ، بان ، نه گه ر ئاوسانه كه كۆبووه به دومه ل (خراج) ناوده برييت ، هه موو ئاوسانيكى گه رمى به ئازاريش ده ره نجامى سى شت ده بى : يا شيبوونه وه و نه مان ، يا كۆبوونه وهى كيّم و زيچكاو ، يا ده گورپيت بۆ بارىكى په قى . بۆيه نه گه ر هيزى مرقوف به هيزبوو ، ماده ي ئاوسانه كه كۆنترول ده كات و شيده كاته وه و نايه يليت ، نه مه ش چاكترين باره كانه نه گه ر بارى ئاوسانه كهى پيدا تپه پييت ، به لام نه گه ر هيزى له وه كه متر بوو ، ماده ي ئاوسانه كه پيده گه يه نييت و ، ده يكات به كيّمىكى سبى و ، جيگه يه كى بۆ ده كاته وه و ده پيژينيته ده ره وه ، نه گه ر هيزى مرقوفه كه له وه ش كه متر بوو نه و ماده كه ده گورپيت بۆ كيّمىكى ته و او پينه گه يو ، بيتواناش ده بى جيگه يه ك له و نه دنامه دا بكا ته وه و پالى پيوه بنييت بۆ ده ره وه ، له م باره دا ترسى گه نين له و نه دنامه ي له شى مرقوف ده كريت به هوى زور مانه وهى ماده كيّم او په قه كه تيايدا ، بۆيه پيوستى به يارمه تى پزيشكه بۆ هه لدرينى جيگه كه ، يا هه ر ريگه يه كى تر بۆ ده هينانى نه و ماده خراببووه كه نه دنامه كهى خراپ كړبووه .

هه لدرينيش دوو سوودى تيدايه : يه كه ميان : ده هينانى نه و كيّم و ماده خرابانه يه كه نه دنامه كهى له ش خراپ ده كات . دووه ميان : ريگريى له كۆبوونه وهى ماده ي تر له ويدا بۆ نه وهى هيزى ترى پى نه به خشيت .

به لَام سه بارهت بهو گوفتاره ی که فرمویه تی : ((إنه أمر طبيباً أن يبط بطن رجل أجوى البطن)) واته : ((فرمانیدایه پزشکیک سکی پیاوئکی تووشبوو به نه خوئشی ئاویه نگ هه لدری)) ، لیره دا ووشه ی (الجوى) بۆ چه ند مانایه ک به کاردی له وانه : ئه و ئاوه بۆگه نه به که له سکا کۆده بیته وه نه خوئشی ئاویه نگ دروست ده کات .

پزشکان جیاوازیوون سه بارهت به هه لدرین و ده رهینانی ئه و ئاوه ی تیایدا کۆبۆته وه ، کۆمه لیک له پزشکان ریگری لی ده که ن چونکه مه ترسیداره و ، ساغ و سه لامه تیشی لیوه به دووره ، کۆمه لیک تریش شیاوئیتیان پیدلوه و ، ده لئین : به دهر له وه هیچ چاره سه ریکی تری نی یه ، مه به ستیشیان به و جۆره یه تی که به (الرقي) ناوده بریت ، چونکه وه کو پیشتریش ئاماژه مان پیداسی جۆره : ته پلی و ، گۆشتی و ، (الرقي) ه ، که به لای زۆریه ی پزشکانه وه خراپترین جۆره کانه . پزشکانی تریش گوتویانه خراپترین جۆریان گۆشتیه چونکه هه موو جه سته داده پۆشی .

له کۆی چاره سه ره کانی جۆری (الرقي) ده رهینانی ئاوه که یه به هه لدرین (البزل) ، ئه مه ش وه کو خوین ده رهینانی پیسه له ره که کانه وه ، به لَام مه ترسیداره وه کو پیشتر ئاماژه ی پیدرا ، ئه که ر (صحیح) ی ئه م فرمووده یه جیگیربوو ، ئه و به لکه یه ک ده بیته بۆ شیاوئیتی هه لدرین و ده رهینانی .

به شیک : سه بارهت به ریازی پیغه مبه ری خوا ﷺ له خوراک پیدانی مرووف به ناسکترین و به تامترین ئه و خوراکانه ی له سه ری راهاتووه :

في " الصَّحِيحَيْنِ " مِنْ حَدِيثِ عُرْوَةَ ، عَنْ عَائِشَةَ : أَنَّهَا كَانَتْ إِذَا مَاتَ الْمَيِّتُ مِنْ أَهْلِهَا ، وَاجْتَمَعَ لِذَلِكَ النِّسَاءُ ، ثُمَّ تَفَرَّقْنَ إِلَى أَهْلِهِنَّ ، أَمَرَتْ بِرُمُو مِنْ تَلْبِينَةٍ قَطُبِحَتْ ، وَصُنِعَتْ ثَرِيدًا ،

ثُمَّ صُبَّتِ التَّلْبِينَةُ عَلَيْهِ ، ثُمَّ قَالَتْ : كُلُوا مِنْهَا ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ ((التَّلْبِينَةُ مَجْمَعٌ لِفُؤَادِ الْمَرِيضِ تَذْهَبُ بِبَعْضِ الْحُزَنِ))^(١٦٨) .

واته : (عُرْوَة) له خاتوو (عائشة) هوه _ خوای لی پازی بیت _ ده گپیخته هوه ده فهرمیت : نه گهر یه کتیک له که سوکاری بمردایه ، پاش نه وهی ژنان کۆده بونه هوه ، ده چونه هوه مالی خویمان ، فهرانیده دا مه نجه لیک (تلبینة) لیده نرا ، نینجا تریدی ده کردو ، (تلبینة) هکه ی به سه ریدا ده کردو ، پاشان ده یفهرموو لی بخۆن ، چونکه گوئیستی پیغه مبهری خوا بووم ﷺ ده یفهرموو : (((التلبينة) ئاسوده یی به دلی نه خوش ده به خشی و هندی له خه مه کان ده پوینتیه هوه)) .

وَفِي " السَّنَنِ " مِنْ حَدِيثِ عَائِشَةَ أَيْضًا ، قَالَتْ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَيْكُمْ بِالْبَغِضِ النَّافِعِ التَّلْبِينَ ، قَالَتْ : وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا اشْتَكَى أَحَدٌ مِنْ أَهْلِهِ لَمْ تَزَلْ تُبْرِمُهُ عَلَى النَّارِ حَتَّى يَنْتَهِيَ أَحَدُ طَرَفَيْهِ . يَعْنِي يَبْرَأُ أَوْ يَمُوتُ^(١٦٩) .

واته : له خاتوو (عائشة) هوه _ خوای لی پازی بیت _ فهرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی ((بیزلیکراوی به سوود به کاربینن (التلبین))) ، خاتوو (عائشة) _ خوای لی پازی بیت _ ده فهرمیت : پیغه مبهری خوا ﷺ نه گهر یه کتیک له که سوکاری نه خوش بوايه نیتر بهرده وام مه نجه له (التلبین) هکه به سه ر ئاگره هوه ده بوو تا به لایه کا کوتای ده هات . مه بهستی نه وه یه یا چاک ده بووه یا ده مرد .

١٦٨ _ متفق عليه : أخرجه البخاري (٩ / ٤٧٩) ، ومسلم (٢٢١٦) .

١٦٩ _ إسناده ضعيف : أخرجه أحمد (٦ / ٢٤٢) ، وابن ماجه (٢٤٤٦) ، وضعفه الألباني في ضعيف

وَعَنْهَا : كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا قِيلَ لَهُ إِنَّ فُلَانًا وَجِعَ لَا يَطْعَمُ الطَّعَامَ ، قَالَ : عَلَيْكُمْ بِالتَّلْبِينَةِ فَحَسَّوْهُ إِيَّاهَا ، وَيَقُولُ : وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّهَا تَفْسِلُ بَطْنَ أَحَدِكُمْ كَمَا تَفْسِلُ إِحْدَاكُنَّ وَجْهَهَا مِنْ الْوَسَخِ^(١٧٠) .

واته : دیسان له خاتوو (عائشة) هوه _ خوای لی پزنی بیت _ فهرموویه تی : نه گهر به پیغه مبهری خویان ﷺ بگویتا فلان کهس نه خۆشه و خۆراک ناخوات ، ده یفه رموو ،)) (التلبينة) به کاری پێنن با بیخواته وه ، ده شیفه رموو : به و زاته ی نه فسی منی به دهسته نێو سکی به کیکتان ده شواته وه به هاو شیوه ی نه وه ی به کیکتان دهم و چاوی له پیسی پشتواته وه .

(التلبين) : شۆریا به کی ناسک وه له خهستی ماستاودایه ، ههر له ئه ویشه وه ناوه که ی داتاشراوه ، (الهَرَوَى) ده فهرمیت : ناو نراوه به (التلبينة) له بهر نه وه ی له ماستاود ده چیت له بولری سپیتی و ناسکی و خهستی وه ، ئهم خۆراکه به سووده بۆ نه خۆش ، چونکه ناسکیکی پینگه یوه نه ک چرێکی نه کولاو ، نه گهر وستی زانیی چاکی تی (التلبينة) ده که ی ، ته ماشای چاکی ته کانی ئاوی جۆ بکه ، به لکو ئاوی جۆ به بۆ نه وان ، چونکه (التلبينة) شۆریا به کی وه رگه ی له ئاردی جۆ به که په که وه ، جیاوازیش له نێوان ئهم و ئاوی جۆدا ئه ویه ئاوی جۆ له جۆ لیده نریت به ساغی ، که چی (التلبينة) له جۆ لیده نریت به هاپاوی ، ئهمهش به سوودتره چونکه خاسیه تی جۆکه دینه دهروه به هاپاوی ، پێشتریش ئاماژه ی پیدرا که داب و نه ریت کاریگه ری خۆی ده بیت بۆ سوود وه رگرتن له دهرمان و خۆراکه کان ، چونکه نه ریتی عه ره ب و ابو ئاویان له جۆی هاپلو وه رده گرت نه ک به ساغی ، ئهمهش خۆراکیکی زیاتر ده به خشی ت ، کاریگه ریشی به هیزتره و ، توانای پاککردنه وه شی گه وهره تره ، به لام پزیشکانی شار ئاویان له جۆی ساغ وه رگرتوه ، بۆ نه وه ی ناسک و نه رم و نیانتر بی و ، قورسیش نه بی بۆ سروشتی نه خۆش ، ئهمهش به گۆیره ی خووی دانیش توانی شارو نه رم و

١٧٠ _ إسناده ضعيف : أخرجه أحمد (٢٢ / ٦) ، ورواه البخاري (٥٤١٧) مرفوعاً بلفظ : ((التلبينة مُجَمَّةٌ

لفؤاد المريض ، تُذْهِبُ بِيَعُضِ الْحَزْنِ)) . ورواه مسلم (٢٢١٦) .

نیانیانو، ناوی جۆی هاراویش بۆ سروشتی ئهوان قورسه، مه به ستیش ئه وهیه که ناوی جۆی لیتراو به ساغی خیرا گوزهر دهکات و، پاکردنه وهشی زۆر ئاشکه رایه و، خۆراکیکی نهرم نیانییش به جهسته ده به خشیت و ئه گهر به گهرمیش بخوړیته وه به هیزتر پاک دهکاته وه، خیراتریش گوزهر دهکات و، گهرمی خۆپسکیش زیاتر په ره پیده دات و، سه رکه وتوتیش بهر پووی گه ده ده که ویت.

فه رمایشتی پیغه مبه ری خوا ﷺ ((مجمة لفؤاد المریض)) واته ئاسوده کاره بۆ دلی نه خۆش و، شادکارو خۆشی هینه ره بۆی، فه رمایشتی : ((تذهب ببعض الحزن)) واته : خه م به ره، ئه مه ش _ والله أعلم _ له بهر ئه وهیه خه م و خه فته میزاج سارد ده که نه وه و، گهرمی خۆپسکیش لاواز ده که ن، چونکه ئه و خوین و پوخی هه لگری گهرمی که ن مه یلی لای دل ده که ن، که جیگه ی دروستبونیته ی، ئه م شۆربایه ش گهرمی خۆپسکیه که به هیزدهکات به زیادکردنی ماده که ی، بۆیه زۆربه ی ئه و خه م و خه فته ی توشی بووه لایده بات.

ده شگوتریت _ ئه مه نزیکتره له قبولبونه وه _ هه ندی خه م و خه فته لاده بات به هۆی خاسیه تی که وه که تیا یایه له په گه زی خاسیه تی خۆراکه شادومانکاره کان، چونکه هه ندی له خۆراکه کان شادومانی و ئاسوده ی به دل ده به خشن به هۆی خاسیه تی که تیا به ته وه . والله أعلم .

ده شگوتریت : هیزه کانی که سی خه مبار لاواز ده بیته، چونکه ووشکیته به سه ر ئه ندانه کانی و، به سه ر که ده شیدا به تاییه ت زال ده بی، به هۆی که مبه ونه وه ی خۆراک تیا یدا، ئه م شۆربایه ش ته پو شیداری دهکاته وه و، به هیزی دهکاته وه و، خۆراکی پی ده به خشیته وه، هه مان ئه و شتانه ش به دلی نه خۆش ده به خشیت، به ئام نه خۆش به زۆری خه لته ی تالی و ترشی، یا به ئه می، یا کیمی له که ده یدا کۆده بیته وه، ئه م شۆربایه ش گه ده پاک

دهكاتوهو ، ئهو مادانهش شل دهكاتوهو ، به پړيان دهخات و ، چۆنیه تيان چاك دهكاتوهو ، توندتيزيان دهشكېنيت ، هه موو ئه مانهش ئاسوده یی به نه خوښ ده به خشيت ، به تاييهت بۆ ئه و كه سانه ی به خواردنی نانی جوړاها تيون كه وا نه ريتی دانیش تونی مه دینه بوو ، زړه ی بژیوی و خوارده مه نیان ئه وه بوو ، چونكه گه م لای ئه وان ده گه م بوو . والله أعلم *

به شیک : سه بارهت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ له چاره سه رگردنی نه خوشدا به خوشگردنی نه فسیان و به هیزگردنی دلیان :

رَوَى ابْنُ مَاجَةَ " فِي سُنَنِهِ " مِنْ حَدِيثِ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا دَخَلْتُمْ عَلَى الْمَرِيضِ ، فَتَنَسَّوْا لَهُ فِي الْأَجَلِ ، فَإِنْ ذَلِكَ لَا يَرُدُّ شَيْئًا ، وَهُوَ يُطِيبُ نَفْسَ الْمَرِيضِ ^(۱۷۱)

واته : له (أبي سعيد الخدري) _ خوا ی لی پازی بیت _ فرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ فرمووی : ((ئه گه ر چوونه سه ردانی نه خوښ ، نا په حه تیه کانی له سه ر بړه ویننه وه به هیوا ی ته مه ن درزی ، ئه وهش هېچ شتیک له چاره نووسی خوا ی تعالی ناگه رینیتته وه ، به لام دلی نه خوښی پی خوښ ده بی)) *

جوړیکي زۆر به ریز له به ریزترین جوړه کانی چاره سه ری نه خوښ له م فرموده یه دا به دپده کریت ، که بریتیه له ریتنیشاندان بۆ ئه و شتانه ی دلی نه خوښی پی خوښ ده بیت و ، چاکترینیشیان گوفتاری خوښه که سروشتی نه خوښی پی به هیز ده بیت و ، هیزی پی ده بوړیتته وه ، گه رمی خوړسکیشی پی بلاوده بیتته وه ، ئه مهش یارمه تی دورخستنه وه ی نه خوښیه که ده دات ، یا که می ده کاته وه ، که به ریزترین مه به سته کانی پزیشکه .

شادومان كړدنی نفسی نه خوش و ، دلخوشكړدنی و ، باسكړدنی نه وهی ناسودهی پی
 ده به خشیت ، کاریگریه کی سهرسورمینی له چا كړدنه وهی نه خوشی و سوكړدنه وهیدا هیه ،
 چونكه خوین و پوج و هیزه كانی پی به هیزه دهی و ، یارمه تیده ریکی چاكیش دهی بۆ
 دوورخستنه وهی زیان به خشه كه ، خه لگی ژوریک له نه خوشه كان ده بینن هیزه كانی ده بوریتوه
 ، به تاییه ت به سهرداننی نه و كه سانهی كه نه خوشه كان خوشیان دهی و ، به گه وره یان
 داده نین و ، نه وانیش چاویان پی ده كه وی و ، سۆزو میهره باننی بۆ ده نوین و ، له گه لیدا
 ده نوین ، نه مهش یه كیکه له سوده كانی سهرداننی نه خوش كه په یوه ندی به نه وانه وه هیه ،
 چونكه له بنچینه دا چوار جور سودی تیدایه : جوریک ده گه ریته وه بۆ نه خوش ، جوریک
 ده گه ریته وه بۆ نه و كه سهی سهرداننی ده كات ، جوریک ده گه ریته وه بۆ كه سوكاری نه خوش ،
 جوریکیش ده گه ریته وه بۆ په مه کی خه لك .

پیشتر ناماژهی پیدرا كه پیبازی پیغه مبهری خوا ﷺ وایوو له نه خوشی ده پرسى
 سه باره ت به نه خوشیه كى و ، چۆن هه ستی پی ده كات و ، لیشى ده پرسى سه باره ت به و
 خورا كى حه زى لییه تی ، دهسته موباره كه كانیشی ده خسته سه رته ویلی و ، رهنگه
 ده ستیشی بخستبایه ته نیوان هه ربوو مه كه كانی ، بۆشى ده پاراپه وه و نرای بۆ ده كړبو ،
 ده رمانیکیشی بۆ وه سف ده كړد گونجاوی نه خوشیه كى بوايه ، پیده چی ده ستنویزیشى
 بگرتایه و له ئاوی ده ستنویزه كى به سه ردا بگرتایه ، له وانه بوو به نه خوشیش بلی : ((لا
 بأس ، طهورٌ إن شاء الله))^(۱۷۲) واته : ده یفرموو : ((هیچی تیدا نی یه ، چاك ده بیته وه إن
 شاء الله)) ، نه مهش لوتكه ی ته واویتی سوزو میهره باننی و ، باشیتی چاره سه رو چاره سازیه .

۱۷۲ _ صحیح : أخرجه البخاري (۴ / ۲۴۶) ، (۷ / ۱۵۲ ، ۱۵۳) ، (۹ / ۱۶۹) وفي الأدب المفرد (۵۱۴)
 ، (۵۲۶) والنسائي في عمل اليوم والليلة (۱۰۳۹) كلهم من طريق خالد الحذاء عن عكرمة عن ابن عباس فذكره .

بەشێك : سەبارەت بە ڕێیازی پێغەمبەری خوا ﷺ لە چارەسەرکردنی
جەستەكاندا بە پێدانی ئەو خۆراك و دەرمانانەی لە سەری ڕاهاتوو ، ئەك
بەوهی لە سەری ڕانهاتوو :

ئەمە بچینهیەکی گەورەیه لە بنچینهكانی چارەسەر ، بەسوودترین شتیشتە تیایدا ، ئەكەر پزیشك هەڵی تێدا بكات ، زیان بە نەخۆش دەگەینێ لەو شتەدا كە پێی وایه سوودی بۆ دەبێ ، هیچ كەسیش ناماده نی یه لەم دەستوورە لابادات و ، ئەو دەرمانانە بەكاربێتی كە لە كۆتیبە پزیشكەكاندا هەیه ، جگە لە پزیشكێكی نەفام ، چونكە گونجاویتی دەرمان و خۆراك بۆ جەستە بە گوێزەیی نامادەیی و قبوڵبونێتی بۆ ئەو دەرمان و خۆراكە ، ئەمانەش دەشتەکی و وەرزیرو و كەسانی تری بەو هاوشیوانەن كەوا شەریەتی (لێنوفر) و گۆلی ناسك و (الورد الطری) خوارنەوهی گەرم گاریگەری بۆ ئەمانە نابێ ، هیچ شتێك كار لە میزاجیان ناكات ، بەلكو سەرچەم دەرمانەكانی دانیشتوانی شارو خەلكانی خۆشگوزەران کاریان تێناكات ، تاقیكرنەوهش گەوا میدەرە ، هەركەس تەماشای ئەو چارەسەرە پێغەمبەرایەتیانە بكات كە ئاماژەیی پێدرا ، دەبێتی هەرەمووی گونجاوی نەریتی نەخۆش و زەویەکیەتی ، گونجاوی ئەویە كە لە سەری پەرەورده بووه ، كەوابوو ئەمە بنچینهیەکی گەورەیه لە بنچینهكانی چارەسەر ، كە پێویستە پەچاو بكریت ، ئەمەش لە لایەن پزیشكە بەپێژەكانەوه دانێ پێدانراوه ، تا ئەو ئاستەیی گەورەترین پزیشكی عەرەب (الحارث) ی كورپی (كَلْدَة) ، كە وەكو (بقراط) بووه لە نێو قەومەكەیی خۆیدا دەلێت : پارێزكردن سەرەكیترین دەرمانەو ، گەدەش شوێنی نەخۆشیەو ، هەموو جەستەیکیش پاییخن لە سەر ئەوهی لە سەری ڕاهاتوو ، لە بێژەیهکی دیکەشدا گوتویەتی : وازەینان لە خواردن و خۆ برسیكردن دەرمانە ، ئەمەش لە گەورەترین دەرمانەكانە بۆ چارەسەرکردنی ئەو نەخۆشیانەی بە هۆی تێپڕانی یەكێك لە چوار تێكەڵاوهكانی خوینی ، بەلغەمی ، (صفراوی) ، (سوداوی) هەو پەیدا دەبن

به جۆرك له هه موو ئه و ده رمانانه ی به كار ده هیئین بۆ به تالکردن و ده رهاویشتنی ئه و چوار تیکه لاره چاکتره ، به مهربچیک ترسی ئه وه ی لیتنه کریت ئه و چوار تیکه لاره زیاتر تیریت ، یا ترسی وروژانی تیکه لاره کانی لی بکریت ، یا تیژترو گرگرتوتری بکات .

گوفتاری (الحارث) ی کوی (کَلْدَة) : (المعدة بيت الداء) واته گه ده شوینی نه خۆشیه . گه ده : ئه ندامیکی ده ماری نیو بۆشه ، له شیوی کوله که دایه ، له سی چین پیکهاتوو ، له پارچه گه لیکی وردی ده ماری پیکهاتوو به پشمال ناوده بریت ، گوشت چوارده وری داوه ، پشمالی چینیکیان به دریژه ، نه ویتریان به پانیو ، سی یه میش پچاوپچه ، ده می گه ده زۆترین ده ماری پیوه یه و ، بنیشی زۆترین گوشتی پیوه یه ، ناوه وه ی پشوی هیه ، که وتوته ناوه راستی سکه وه ، که میک به لای راستدا مه یل ده کات ، ئا به م شیوه یه له لایه ن خوی په روه رگاره وه خولقیتراره بۆ حیکمه تیکی ناسک و جوان ، گه ده مال و شوینی نه خۆشیه ، شوینی هه رسی په کم بوو ، تیایدا خۆراک پیده کات و لیژ ده بیته وه بۆ جگه رو ریخوله ، پاشه پۆشی لی به جی ده میئیت که هیزی هه رسکردن نه یه توانیوه به ته وای هه رسی بکات ، یا به هۆی زۆری خۆراکه وه ، یا به هۆی گه ندی خۆراکه وه ، یا به هۆی خراب پیکهستنی خۆراکه کانه وه ، یا به هۆی تیکرای ئه و هۆکارانه وه ، به زۆری مۆف توانای خۆ پزگارگردنی له هه ندی له وانه ناییت ، بۆیه گه ده ده بی به مال و شوینی نه خۆشیه کان ، وه کو ئه وه ی به و گوفتارانه ی هانی خه لک بدات بۆ که مکردنه وه ی خۆراک و ، قه ده غه کردنی نه فس له شوینکه وتنی ئاره زوه کانداه و ، خۆپاراستن له زیده خۆراک و پاشه پوی زیاد .

به لām (عادة) واته : نه ریت ، ئه میش وه کو سروشت وایه بۆ مۆف ، بۆیه ده گوتریت : نه ریت خوی دووه مه ، که هیزکی گه ربه یه له له شدا ، تا ئه و ئاسته ی ئه گه رشتیک به پیی چه ند جهسته یه کی نه ریت جیاواز بپیوریت ، ده بیئریت بۆ هه ر دانه یه کیان جیاواز ده بی ، ئه گه رچی جهسته کان گه ناجاو و پیکه وتوش بن له پوهه کانی تره وه ، بۆ نمونه سی جهسته ی میزاج گه رم له ته مه نی لاویدا ، یه کیکیان راهیتراره له سه ر خواردنی شته گه رمه کان ،

دووهمیان پاهینراوه له سه‌ر خواردنی شته سارده‌کان ، سێ یه‌میش پاهینراوه له خواردنی شته ناوه‌نده‌کان ، بۆیه یه‌که‌م : نه‌گه‌ر مه‌نگوین بخوات زیانی پێ ناگه‌یه‌نیت . دووهم : مه‌رکات بیخوات زیانی پێ ده‌گه‌ین . سێ یه‌میش : به‌که‌می زیانی پێ ده‌گه‌ین . که‌وابوو نه‌ریت پایه‌یه‌کی گه‌وره‌یه‌ له پاراستنی نه‌ندروستی و ، چاره‌سه‌ری نه‌خۆشیه‌کاندا ، بۆیه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌موو جه‌سته‌یه‌کی چاره‌سه‌ر ده‌کرد به‌وه‌ی پاهاتوو له سه‌ری له‌ بواری به‌کارمێنانی خۆراک ده‌رمان و شتی تریشدا .

به‌شیك : سه‌باره‌ت به‌ رێبازی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ چاره‌سه‌رکردنی نه‌و ژه‌هردا که‌ تووشی بوو له‌ خه‌یبهر له‌ لایه‌ن جوله‌که‌گانه‌وه :

ذَكَرَ عَبْدُ الرَّزَّاقِ ، عَنْ مَعْمَرٍ ، عَنْ الزَّهْرِيِّ ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ كَعْبٍ بْنِ مَالِكٍ : أَنَّ امْرَأَةً يَهُودِيَّةً أَهْدَتْ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ شَاةَ مَصْلِيَّةٍ بِخَيْرٍ ، فَقَالَ : مَا هَذِهِ ؟ قَالَتْ هَدِيَّةٌ ، وَحَدَّثَتْ أَنْ تَقُولَ مِنَ الصَّدَقَةِ ، فَلَا يَأْكُلُ مِنْهَا ، فَأَكَلَ النَّبِيُّ ﷺ وَأَكَلَ الصَّحَابَةُ ، ثُمَّ قَالَ : امْسِكُوا ، ثُمَّ قَالَ لِلْمَرْأَةِ : هَلْ سَمِعْتَ هَذِهِ الشَّاةَ ؟ قَالَتْ : مَنْ أَخْبَرَكَ بِهَذَا ؟ قَالَ : هَذَا الْعَظُمُ لِسَاقِهَا ، وَهُوَ فِي يَدِهِ ؟ قَالَتْ : نَعَمْ . قَالَ : لِمَ ؟ قَالَتْ : أَرَدْتُ أَنْ كُنْتُ كَاذِبًا أَنْ يَسْتَرِيحَ مِنْكَ النَّاسُ ، وَإِنْ كُنْتُ نَبِيًّا لَمْ يَضُرَّكَ ، قَالَ : فَاحْتَجِمِ النَّبِيَّ ﷺ ثَلَاثَةَ عَلَى الْكَاهِلِ ، وَأَمَرَ اصْحَابَهُ أَنْ يَحْتَجِمُوا فَاحْتَجَمُوا ، فَمَاتَ بَعْضُهُمْ^(١٧٢) .

واته : (عبدالرحمن) ی کورپی (کعب) ی کورپی (مالک) فه‌رموویتی : ژنیکی جوله‌که‌ له‌ خه‌یبهر مه‌ریکی برژاوی دایه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ، فه‌رمووی : نه‌مه‌ چی یه ؟ ژنه‌که‌ گوتی : دیاریه‌و ، وریابوو له‌وه‌ی نه‌لێت خێرو سه‌ده‌قه‌یه‌ ، چونکه‌ لێی ناخوات ، نه‌وه‌بوو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ لێی خواری هه‌وا له‌لانیشت لێیان خواری ، پاشان فه‌رمووی : ده‌سته‌لگرن ، پاشان به‌ ژنه‌که‌ی فه‌رموو : ئایا مه‌په‌که‌ت ژه‌هراوی کردوه ؟ ژنه‌که‌ش گوتی : کێ

هه‌والی ئه‌مه‌ی پێدای ، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی : ئه‌م ئێسکه‌ی لاقی ، که به ده‌سته‌یه‌وه بوو ؟ ژنه‌که گوتی : به‌ئێ . پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی : بۆچی ؟ ژنه‌که گوتی : ویستم ئه‌گه‌ر درۆزن بیت خه‌لکی له ده‌ستت به‌وه‌ینه‌وه ، ئه‌گه‌ر پێغه‌مبه‌ریش بیت ئه‌وا زیانت پێ ناگه‌یه‌نێ ، ئه‌وا وه‌له‌ به‌پرێزه ده‌فه‌رمیت : پاشان پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سی که‌له‌شاخی گرت له سه‌ر شانی و ، فه‌رمانی دایه هاوه‌لانیشی که‌له‌شاخ بگرن ، ئه‌وانیش که‌له‌شاخیان گرت ، پاشان هه‌ندێکیان مڕین .

له پڼگه يه کي تری فەرموده که وه باسکراوه : که وا پيښمبهري خوا ﷺ له سهر شاني که له شاخي گرت به هوی خوارښي گوشتي مېړه که وه ، (ابوهند) ی خزمه تکاری (بني بياضة) له پشتيوانان ، به شاخ و چه قوي دهم پان که له شاخي بو گرت ، دوی نه وه پيښمبهري خوا ﷺ سي سال مایه وه تا نه و نئيش و نازاره ی توش بوو که بوبه هوی مردني ، ده يفرموو : تا نئستا هست به نازار ده که م به هوی نه و پاروانه وه که له گوشتي مېړه که م خوارد له پوڅي خه يبه ردا ، تا نه وه بوبه هوی بريني شاخوينېرم ، بويه پيښمبهري خوا ﷺ به شه هيدی مرد ، نه مه گوفتاری (موسی) ی کوری (عقبه) به .

چاره‌سەری ژەر بهو دەرمانانە دەکرێت که خاسیەتی بەتالکردن و دەرہاویشتنیان ھەیە ، بہو دەرمانانە ی بەرھەڵستی کاری ژەر دەرکەن و پوکێ دەکەن و ھەو ناھیژلن ، یا بہ چۆنیەتیەکانی ، یا بہ خاسیەتەکانی . ھەرکەس ئەو دەرمانانە ی نہ بوو ، با خیرا پووێکا تە بەتالکردن و دەرہاویشتنی سەتا پای و بەسوودترین شتیش لەم بوارەدا کە لەشاخ گرتنە ، بەتایبەت نەگەر و لاتە کە گرم بوو ، زەمەنیش گرم بوو ، چونکہ هیژی ژەر دەرچیتە نیو خوینە و ھو ، بەرپڤای پرگ و پپرە و ھەکاندا بلأودە بیتە و تا بہ دل دەرگات ، کہ گەشتە ئەوی مردن پروودەدات ، خوین پارەوی گە یەنەری ژەر ھە بق دل و ئەندامەکانی دیکە ، بۆیە نەگەر کەسی ژەرہاوی یەکسر دەستپیشخەری کرئو خوینەکی دەرھینا ، ئەو چۆنیەتیە ژەرہاوی ی تیکەلی بوو لە گەلیدا دەجختە دەرەو ، نەگەر بەتالکردن و دەرہاویشتنە

به ته ولویی بیت ، نهوا چیت ژه هه ره که زیانی پی ناگه یه نی ، به لکو ژه هه ره که یا ده چیت و نامینیت ، یا لاواز ده بیت و سروشتی مرقشی به سهردا زال ده بی و ، کاریگری پوک ده کاته وه یا زور لاوازی ده کات .

شه هیدبوونی به ژه هه ره که :

که پیغه مبه ری خوا ﷺ که له شاخی گرت ، له سه شانی که له شاخی گرت ، که نزیکترین شوینیکه له دله وه بتوانریت که له شاخی تیدا بگیریت ، نه وه بوو ماده ژه هه رای که له گه ل خویندا هاته دهر وه به لام نه که به ته وای ، به لکو له گه ل لاوازیونی ماده که دا که چی شوینه واری هه مایه وه ، چونکه ویستی په روهر دگار نه وه بوو پله کانی فه زلی هه موو بو ته وای بکات ، بویه که خوی تهالی ویستی نه وه ی هه بوو به شه هیدبوون ریز له پیغه مبه ره که ی خوی ﷺ بنیت ، بویه کاریگری شوینه واری ژه هه ره که له خویندا دوباره دهر که وته وه ، بو نه وه ی خوی تهالی کاریک به دیهینیت که هه به دی دیت ، وه نهیتی گوشتاری خوی تهالی به رامبه به نورمه کانی له جوله که دهر که وت که ده فه رمیت : ﴿ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴾ [البقرة : ۸۷] واته : ﴿ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ جَاءَكُمْ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ ﴾ به جوریک که پیکي ناره زوتان نه بوایه ﴿ اسْتَكْبَرْتُمْ ﴾ لووت به رزیوون و خوتان به گه وه گرتووه ﴿ فَرِيقًا كَذَّبْتُمْ ﴾ جا ده سته یه کتان (له پیغه مبه ره ان) به درو زانیوه ﴿ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴾ وه ده سته یه کتان کوشتوون^(۱۷۴) . له م نایه ته دا خوی په روهر دگار ووشه ی (کَذَّبْتُمْ) ی به شیوازی فرمانی پابردوو باسکریووه که ناشکرایه بیتاوه پان به درو یان زانی و به ره لستیشیان کردو ، هه موو نه وانه ش پویدا ، وه ووشه ی ﴿ تَقْتُلُونَ ﴾ یشی به شیوازی فرمانی داهاتوو باسکریووه که چاوه پوانی پودانی کوشتنی بوون ، والله اعلم .

به شیک : سه بارهت به ریازی پیغمبهری خوا ﷺ له چاره سه رگردنی نهو جادووهدا که جوله که کان جادویان لیگرد :

دهستیک نکولی له وه ده کهن که جوله که کان جادویان له پیغمبهری خوا ﷺ کردبی و ،
دهلین : نه مه بۆ نهو شیاو نی یه ، واگومان ده بن که موکپی وعیه به ، به لام شته که ناوه ها
نی به وه کو بانگه شهی بۆ ده کهن ، به لکو له په گزی نهو نه خوشی و ئیش و نازارانه به که
تووشی ده بوو ، نه خوشیه که له نه خوشیه کان ، تووشبوونی به جادوو به هاوشیوهی
تووشبوونی به زه هره که هیچ جیاوازیه کیان له نیواندا نی به .

وقد ثبت فی الصحیحین عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا _ أَنَّهَا قَالَتْ : سَحَر رَسُولُ اللَّهِ ﷺ
حَتَّى إِنْ كَانَ لَيُخِيلُ إِلَيْهِ أَنَّهُ يَأْتِي نِسَاءَهُ ، وَلَمْ يَأْتِهِنَّ ، وَذَلِكَ أَشَدَّ مَا يَكُونُ مِنَ السَّحَرِ^(۱۷۵).

واته : له خاتوو (عائشة) وه _ خوی لی پازی بییت _ فه رموویه تی : جادوو کرا له
پیغمبهری خوا ﷺ تا نهو ئاسته ی وای به خه یالدا ده هات چوته لای خیزانه کانی و ،
نه شچوبوه لایان ، نه وهش توندترین جوړه کانی جادوو .

پیشه وا (القاضي عياض) ده فره میت : جادوو نه خوشیه که له نه خوشیه کان ، شیاوه
تووشی بییت وه کو هه موو جوړه نه خوشیه کانی تر ، نکولی لیناکریت و ، پیغمبهریه تیشی
له که دار ناکات ، به لام سه بارهت به وهی وای خه یال ده کرد که کاریک ده کات و نه شیکردبوو ،
له مه دا هیچ نیه و نیازیک دیکه تیکه له پاستگویه کی نابی ، چونکه له م باره وه به لگه و
(الإجماع) جیگیرن له سر نه وهی پیغمبهری خوا ﷺ سیفه تی پاریززوی (العصمة) له لایه ن

۱۷۵ _ صحیح : أخرجه البخاري (۴ / ۱۲۳ ، ۱۴۸) ، (۷ / ۱۷۶ ، ۱۷۷ ، ۱۷۸) ، (۸ / ۲۲ ، ۱۰۳) ،

خواهی په روهدگاروه پندراوه ، به لکو نه مه به شیاو داده نریت بۆ نه وهی که تووشی ده بیت له بواری شتگه لیکي دنیایدا که نه مه هۆکاری نارینی نی یه ، هیچ فه زلگیشی پینه دراوه له بهر دنیا ، بۆیه وه کو هه موو مرقایه تی تووشی به لاوره ناره حه تیه کان ده بیت و، به دوریش دانانریت خه یال شتیکی کر بیت که حقیقه تی نه بیت ، پاشانیش لایچیت وه کو جارن .

چاره سه رکردنی جادوو :

مه به ستیش : باسکردنی پربازی پیغه مبه ری خوايه ﷺ له چاره سه رکردنی نه م نه خوشیه دا ، له م باره وه دوو جوړ چاره سه ری لیوه باسکراوه :

یه که میان : _ که له هه مووی گرنگتره _ ده رهینان و پوچکردنه وهی جادوه که یه ، وه کو نه وهی به (صحیح) ی له پیغه مبه ری خوايه ﷺ باسکراوه که وا له په روهدگاری خوی پرسی و ، پئی پیشاندا . نه وه بوو هه ستاو جادوه که ی له و بیر ده رهینا ، جادوه که ش له شان و هه ندی له تاله مووه کانی پیغه مبه ری خوايه ﷺ دروست کرابوو ، که له سه رو پرسی که وتبوونه خواره وه ، له کاتی داهیناندا ، هه مووی خستبوونه نیو په رده یه کی تاییه ته وه که به سه ر چروو هه لاله کانی داره خورو یه ، که ده رهینان ، نه و جادوهی که توشی بوو نه ماو لاچوو ، وه کو نه وهی له پیوه ندیک ئازاد کرابی ، که وابوو نه مه له گرنگترین نه و شتانه یه که که سی جابولیکراوی پی چاره سه ر ده کریت ، نه مه ش له پله دا وه کو لابرینی ماده پیسه کانه له جهسته به پښای به تالکردن و ده رهاویشن .

نووه م : ده رهاویشن له و جڼگه یه ی که زیانی جادوه که ی پیگه شتووه ، چونکه جادوو کاریگه ری خوی له سروشتی مروف و ، هه لچونی تیکه لاهه کانی و ، شلژانی میزاجی هه یه ، نه گه ر شوینه واری له نه دامتیکا به ده رکه وت و ، توانرا ماده گنده که له و نه دامتیکا به پښای ده رهاویشن بکریته ده ره وه ، سوودی زور ده به خشیت . (أبو عبید) له کتیبی (غریب

الحديث) دا ده لیت : له (عبدالرحمن) ی کورې (أبي لیلی) یوه ده فهرمیت : پیغه مبهری خوا ﷺ کاتی جانووی لیکرا به شاخیک سهری پروشیتنرلو که له شاخی گرت .

زوریک له که سانی که م زانست نه مه یان به لاهه ئالوزیوه و ، ده لین : که له شاخ و جانوو چ په یوه نډیه کیان پیکه وه هیه ؟ په یوه نډی له نیتوان نه م نه خوشیه و نه و دهرمانه دا چی په ؟ نه مانه نه گهر پزیشکانیکې وه کو (أبقرط) ، یا (ابن سینا) ، یا که سانی تر نه و چاره سهریه یان دارپزایه ، زور به قبولیون و ملکه چیه وه پيشوازان لیده کړدو ، ده یانگوت : پزیشکانیک دایانرپزلاوه گومان له زانست و فزلیاندا نی په .

بزانه ماده ی نه و جانووه ی که تووشی پیغه مبه ی خوابوو ﷺ گشته سهری ، گشته په کیکی نه و هیزانه ی تیایدا بوو ، به جوریک وای به خه یال ده مات شتیک ده کات به لام نه شیکریدو ، نه مه ش نه و کرداره یه که و جانوکار ته صرف به سروشت و ماده خوینیکه وه ده کات ، به جوریک نه و ماده یه به سهر ناوه وه ی پیشه وه ی سهری پیغه مبهری خوا دا زال بوو ، میزاجی له سروشته بڼه په ته که ی خوی گورې .

جانوو : پیکه اتووه له کاریگهری پوچه خراپه زیان به خشه کان و ، کاردانه وه ی هیزه سروشته کانی مرؤف به رامبه ری ، نه مه ش به جانووی (التمریحات) ناوده بریت ، که توندترین جوره کانی جانووه ، به تاییه ت بۆ نه و جینگیه ی له شی مرؤف که جانووه که ی تیدایه ، بۆیه که له شاخ گرتن له م جینگیه دا که زیانی پیکه شتووه به هزی جانووه که وه به سووترین چاره سهره کانه نه گهر به پیی نه و یاسایه ی که پیویسته به کارهیترا .

(أبقرط) ده لیت : نه و شتانه ی که پیویسته بکریته دهره و ، پیویسته له و جینگایانه دا دهره پیتنریت ، که شیاوه بۆ نه و ی شته کانی بکریته دهره وه .

كۆمەلئىكى خەلكى تىرىش دەلئىن : كاتى پېغەمبەرى خوا ﷺ تووشى ئەم نەخۆشە بوو و ،
 واى به خەيالدا دەهات شىتئىكى كىرەو و نەشىكردبوو ، واى دەزانى ئەو بەهۆى مادەيەكى
 خۆيئەو تووشى بوو كە بەرەو لای مېشكى چوو و ، بەسەر بەشى سكى پېشەو و
 مېشكىدا زال بوو ، مىزاجى لە سەر بارى سروشتى خۆى نەهېشتوو ، بۆ ئەم بارە
 بەكارهێنانى كە لە شاخ لە گىرنگىرەن دەرمانەكان و ، بەسوودترین چارەسەرەكان بوو ،
 ئەو بوو كە لە شاخى گرت ، بەلام ئەمە پېش ئەو بوو كە خۆاى تعالى سروشى بۆ دابەزىيەت و
 پېى پاكەيەنەت ئەو باروچالەتە بەهۆى جادوو تووش بوو ، بۆيە كاتى سرووشى بۆ
 دابەزاندو ، پېى پاكەياندا جادووى لىكراو ، دەستى لەو هەلگرت و چارەسەرى حەقيقى
 بەكارهێنا كە برىتى بوو لە دەرهێنانى جادوو كە و پووچكردنەو و ، ئەو بوو لە
 پەرەردىگارى خۆى پرسى و ، خۆاى پەرەردىگارىش شوپەكەى پېشانداو ، دەرهێنا ،
 پاشان پېغەمبەرى خوا ﷺ هەستا وەكو ئەو وەى لە پېئەندىك نازاد كرابى ، لە راستیدا
 جادوو كە لە جەستە ، ئەندامە ئاشكەرەو ديارەكانیدا بوو ، نەك لە ئەقلى و دليدا ، بۆيە
 باوەرى بە راستى ئەو خەيالانەى خۆى نەبوو كە و دەچىتە لای خێزانەكانى ، بەلكو
 دەيزانى تەنها خەيالەو حەقيقەت نى يە ، شتى وەكو ئەمەش زۆر جار لە ئەنجامى چەند
 نەخۆشەكەو پەودەدات ، والله اعلم .

بەشيك : سەبارەت بەو وى كە دەرمانە ئىلاهيەكان

بەسوودترین چارەسەرەكانى جادوو :

بەسوودترین چارەسەرەكانى جادوو دەرمانە ئىلاهيەكانە ، بەلكو چارەسەرى تايەتى
 جادوو ، چونكە جادوو لە راستیدا كاريگەرى پووحە پيسە زيانەخشەكانى دونياىە ،
 نورخستەنەو و ئەو كاريگەريانەش بە چارەسەرگەلەك دەبێت كە بەرەلستى بكات و بەرگرى
 بكات ، وەكو زىكرەكان و ، ئايەتەكانى قورئان و ، ئەو نزەو پارانەوانەى كە كارو
 كاريگەرەكانى پوچ دەكاتەو ، چەندىش ئەو نزايانە بەهێزو توندتر بێت ، ئەمەندە

كارتیكردنی نوشته كه به هیتر دهبیت ، نموونهی ئەمەش وەكو دوو سوپایه ، هەردانەیهکیان چەك و كەستی خۆی پێیه ، پوو بە پووی یەكتر دەبنەوه ، هەریهکیان زāl بوو بەسەر ئەوێتردا دەیشکێنیت و ، دەستەلات و حوکم هی خۆی دەبی ، کەواتە ئەگەر دل پەر بیت لە خواو نقومی زیکره کانی بیت ، بەردەوام ویردیکسی هەمە پۆژەیی هەبیت لە پووکردنە پەرورەگارو ، نزاو دوعاکان و ، زیکره کان و ، پەناگرتن بەخوا بە خوێندنی سورەتەکانی (الفلق) و (الناس) و هەموو پەناگرتنەکانی تر ، بە جۆریك ئەو پەیمانەیی لە گەل خواي خۆیدا داویەتی نەیشکێنیت و ، لەو کاتەدا دل و زمانی چونیک بن ، هەموو ئەوانە دەبن بە هۆکاریکی کاریگر بۆ تووش نەبوونی بە جادوو ، گەرەترین چارەسەرەکانیش دەبن دواي تووشبوونی بە جادوو .

سەبارەت بە جادویازانی : لە پاستیدا جادوکیان کاریگری تەواوی خۆی دەبیت لە سەر دڵە لاوازه کان و ، نەفسە بە ئارەزووه کان ، ئەوانەیی دلایان پەیوەستە بە شتە دونیایەکانەوه ، بۆیه بە زۆری کار لە ژنان و ، مندالان و ، نەفامان و ، دەشتەکیه کان و ، ئەوانەش کە لایەنی ئاینیان لاوازه و ، ئەوانەش کە پشت بەستنی تەواو و ، یەکتا پەرستیان نی یە و ، ئەوانەش کە ویردی پۆژانەیی وەكو نزاو ، پەناگرتنیان نی یە بەخواي تەالی .

بەگشتی سولتانی گاریگری بە سەر دڵە لاوازه کاندایه ، ئەوانەیی هەواداریی خۆشیه کانی دونیان ، دەلێن : کەسی جادولیکراو خۆی یارمەتیدەرە بۆ تووشبوون بە جادوو ، ئێمە تەماشای دلایی دەکەین کە پەیوەستە بە شتیکەوه و زۆر ئاوپی لێدەداتەوه . بۆیه دەست بەسەر دلیدا دەگرین بەهۆی ئەو بێئاگایی و ئاوپدانەوهی کە بۆ شتە دونیایەکان هەیه تی ، پوچه پیسه زیانبەخشەکانیش لە پاستیدا زāl دەبن بە سەر دلانیکیکدا ئامادەیی قبولبوونی ئەو زالبونەیه ، چونکە هەواداری شتەکیکی دونیایه کە گونجای ئەو پوچه پیسه زیانبەخشانە و ، هیچ هیزکیکی ئیلامی تیدا نەماوه ، هیچ کەستیەکیشی بەدەستەوه نی یە بتوانی بەرامبەرەیان بجەنگی ، بۆیه تەماشای دەکا چۆلەو هیچ کەرەستەیکی تیدا نی یەو ،

مه‌واداریشه بۆ ئه‌وه‌ی گونجای خۆیه‌تی ، بۆیه ده‌ستی به سه‌ردا ده‌گریت و ، به جابووشتی
تْرِیش کاری خۆی تِیده‌کات . والله اعلم .

به شیک : سه‌باره‌ت به رِیازی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له ده‌رهاویشتن و کردنه‌ ده‌رووی ماده‌کاندا به‌ر‌شانه‌وه :

روی الترمذی فی جامعه عن معدان بن أبي طلحة ، عن أبي الدرداء : أنَّ النبي ﷺ قاء ،
فتوضأ فلقيت ثوبان في مسجد دمشق ، فذكرتُ له ذلك ، فقال : صدق ، انا صَبَبْتُ له
وَضُوءَهُ . (١٧٦)

واته : له (معدان)ی کوپی (أبي طلحة)هوه ، له (أبي الدرداء)هوه _ خوای لی پازی
بیست _ فه‌رموویه‌تی : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ر‌شایه‌وه ، ده‌ست‌نوژی گرت‌ه‌وه ، (معدان)
فه‌رمووی : له مزگه‌وتی دیمه‌شقا چاوم به (ثوبان) کهوت و ، ئه‌مه‌م بۆ باسکرد ، فه‌رمووی
پاستی فه‌رمووه ، من ئاوی ده‌ست‌نوژه‌که‌م به ده‌ستیدا کرد .

ر‌شانه‌وه : یه‌کێکه له پِنج رِگه‌کانی ده‌رهاویشتن ، که بنه‌په‌تن بۆ ده‌رهاویشتن و بریتین
له : په‌وانکری و ، ر‌شانه‌وه‌و ، ده‌ره‌ینانی خوین و ، چونه ده‌ره‌وه‌ی هه‌لم و ، ئاره‌ق کردن ،
که سوونه‌تیان له باره‌وه هاتووه

سه‌باره‌ت به په‌وان کردن : پِشتر ئاماژه‌مان پێداوه له فه‌رمووده‌ی ((خیر ما تد‌اویت‌م بم
المشی)) هه‌روه‌ها له فه‌رمووده‌ی (السنا)دا .

سه‌باره‌ت به ده‌ره‌ینانی خوین : پِشتر له فه‌رمووده‌کانی که له‌شاخ گرتندا باس‌مان کړیوه .

سه باریت به ده هاویشتنی هه له مه کان : دواى ئەم بەشە باسى ده کهین إن شاء الله *

به لام ده هاویشتنی مادهه پیسهکانی جهسته به ئارهق کردنه وه : به زۆری به بی ئه وهی مه به سستی مروفی له گه لدا بیته خوی دینه ده ره وه ، چونکه سروشتی جهسته پالی پیوه ده نیت بۆ پووکاری ده ره وه ، پیکه وئنی کونیه کرلوه کان ده کات و ، لیتی دینه ده ره وه *

پشانه وه ده هاویشتنیکه له سه ره وهی گه ده وه ، حوقنهش ده هاویشتنیکه له ژیره وهی گه ده وه ، ده رمانیش له سه ره وهی ژیره وه ده کریت *

پشانه وهش دوو جوړه : جوړیک به زالبوون وه لچوون ، جوړیکیش به داوا کردن و خو پشانه وه *

شیوانی به پشانه وه پاگیریت و بگێردریت وه ، مه گه ره له راده بجیته ده ره وه ئه وه مروفه زۆر زۆر پرشیته وه ترسی له ناوچونی مروفه که ی لیبکریت ، ئه وکاته ده وه ستینریت به و شتانه ی توانای وه ستاندنی پشانه وه که ی مه یه *

به سوودترین پشانه وه له کاتی پیویستیدا به ئه گه رکات و مه رجهکانی په چاو بکریت *

هوکارهکانی پشانه وهش دهن :

یه که میان : زالبوونی (المرءة الصفراء) ، که سه رگه ده ده که ویت و ، داواى هاتنه ده ره وه ده کات *

دووم : به زالبوونی به لغه میکی لینج که له گه ده دا جوللوه ته وه ، داواى هاتنه ده ره وه ده کات *

سێ یەم : پێدەچی بە هۆی لاوازیبونی خودی گەدەوه بیّت ، بۆیه خواردنه که هەرس ناکات و ، بۆ لای سەرەوه دا فریی دەدات .

چوارەم : پێدەچی تیکە لاویکی گەندی تیکەل ببیّت و برژێتە نیوی ، لەبەر ئەوه هەرسکردنی خراب دەبیّت و ، کاری لاواز دەبی .

پنجەم : خواردن و خواردنه وهی زۆر دەخوړیّت بە ئاستیک له ئەندازهی بەرگەکردنی گەدە دەچیتە دەرەوه ، توانای گرتنی نابیّت و ، داوای پال پێوهنان و فریدانی دەکات .

شەشەم : ئەو خواردن و خواردنه وانهی دەخوړیّت گونجاوی نابن و ، حەزی پێ نابیّت ، بۆیه داوای پال پێوهنان و فریدانی دەکات .

هەوتەم : هەندی مادەى تیدا دروست دەبیّت خواردنه کان بە چۆنیەتی و سڕوشتی هەڵدەچێنیت و ، فریی دەداتە دەرەوه .

هەشتەم : دل تیکەل هاتن ، که هۆکاری دروستبوونی دل بەیه کدا هاتن و هیلنج دانە .

نۆیەم : بەهۆی نهخۆشیه نهفسیه کانه وه ، وهکو خەم و خەفتی توندو ، خەمباربوون ، که هیژە سڕوشتیه کانی مرقۇی پێوه خەریک دەبیّت و ، گرنگی بە پوودانی ئەمانە دەدات و ئاوێ لە چاره سازى جەستەو ، چاککردنی خۆراک و ، پێگەیانندی و ، هەرسکردنی ناداتەوه ، بۆیه گەدەش فریی دەداتە دەرەوه ، پێدەچی بەهۆی جولانە وهی تیکە لاوه کانی شه وه بیّت لەکاتی تیکچونی نهفسدا ، چونکه هەریه کیکیان کاردانه وهی بەرامبەر بە ئەویتر دەبیّت و ، کار لە چۆنیەتی دەکات .

دهیهم : سروشت دهگوازیتوه ، بهوهی کهسیک یهکیکی دیکه دهبینیت دهپشیتوه ،
 نهویش پشانهوهی به سردا زالّ دهبیّت بهبیّ دلاوکردن و خو پشانهوه ، چونکه سروشتیش
 گوێزهرهوهیه .

پیشهوا (ابن القیم) دهفرمیت : پزیشکیکی بهسلیقه پیی پاگیاندم و گووتی : کوپ
 خوشکیکم ههبوو زۆر لئهاتوبوو له چاو پشتندا ، بۆیه دانیشت و چاوی بۆ خهكّ ده‌رشت ،
 بهلام نه‌گه‌ر پیاویك چاوئیشهی هه‌بوایه و بیینیایه و بۆیی برشتایه ، ده‌سبه‌جی خو‌شی
 تووشی چاوئیشه ده‌بوو ، نه‌وه‌شی چه‌ندین جار لیّ دوباره بویهوه ، بۆیه ده‌ستی لئه‌لگرت و
 ازی هینا . منیش پیم گووت : هۆکاری وازهینانت چ بوو ؟ پیی گوتم : گواستنه‌وهی سروشت
 ، چونکه گوێزهره‌وه‌یه و نه‌خو‌شیه‌کان ده‌گوێزیتوه ، هه‌روه‌ها هه‌مان پزیشك بۆی باسکردم و
 گوتی : یه‌کیکی تریش ده‌ناسم ، نه‌گه‌ر دومه‌لئیکی به‌ جیگه‌یه‌کی مرۆ‌فه‌وه بیینیایه ، هه‌مان
 جیگه‌ی جه‌سته‌ی خو‌ی ده‌خو‌راند ، تا دومه‌لئیکی لیّ ده‌ده‌هات .

ده‌لیم _ (ابن القیم) _ هه‌موو نه‌مانه ده‌بیّ سروشتی بۆ ئاماده بیّت ، به‌دانئیایی نه‌و
 ماده‌یه‌ش له‌و جیگه‌یه‌دا وه‌ستاوه و ناجولیتوه ، به‌لام هۆیه‌ك له‌ هۆکان ده‌یجولئینیت ، بۆیه
 نه‌مانه هۆکارن بۆ جولاندنی ماده‌که نه‌ك هۆکاری دروستبوونی بیّ .

به‌شیک : سه‌باره‌ت به‌وه‌ی ره‌شانه‌وه له‌ وه‌لاته گه‌رمه‌کاندا به‌سووده‌و ،
 ره‌وانبو‌نیش له‌ وه‌لاته سارده‌کاندا :

له‌به‌ر نه‌وه‌ی دانیشتوانی وه‌لاته گه‌رمه‌کان و ، زه‌مه‌نه گه‌رمه‌کان تیكه‌لاویان ته‌ك و ناسك
 ده‌بیته‌وه‌و ، راده‌کیشریت بۆ سه‌ره‌وه ، بۆیه پشانه‌وه‌ی بۆ به‌سوود ده‌بیّت ، به‌لام له‌به‌ر
 نه‌وه‌ی له‌ زه‌مه‌نه سارده‌کان و وه‌لاته‌کاندا سارده‌کاندا چه‌ره‌و پاکیشانی به‌ره‌و سه‌ره‌وه
 قورسه ، بۆیه ده‌رهاو‌یشتنی خه‌لته‌کان به‌ ره‌وانکرن سوودی زۆری بۆ ده‌بیّت .

لادانی خه لته کان و دوورخستنه وه یان به پاکیشان و ده هاویشتن ده بیټ ، پاکیشان له دوورترین ږنگه کانه وه ده بیټ و ، ده هاویشتنیش له نزیکترینه وه ، جیاوازی نیوانیشیان نه وه یه که نه گهر ماده له کاردا بیټ بۆ تیږژان یا بۆ به رزبونه وه نه وا سه قامگیر نی یه و ، پیووستی به پاکیشانه ، بۆیه نه گهر ماده که له جه سته دا سیفته ی به رزبونه وه ی هه بیټ و له ژیره وه بۆ سه روه بجیت ، نه وا هه ر له ژیره وه راده کیشریت و ده ره کریته ده ره وه ی جه سته و ، نه گهر سیفته ی تیږژانیشی هه بیټ و له سه ره وه ی جه سته وه بۆ خواره وه بجیت نه وا هه ر له سه ره وه وه راده کیشریت ، به لام نه گهر سه قامگیربو له جیگه که یدا ، له ږنگه یه که وه راده کیشریت زړو نزیکی بیټ ، بۆیه هه رکات ماده که زیانی به نه ندانه کانی سه ره وه گه یاند ، له ژیره وه راده کیشریت ، هه رکاتیش زیانی به نه ندانه کانی ژیره وه گه یاند ، له سه روه راده کیشریت ، هه رکاتیش سه قامگیربو ، له نزیکترین جیگه وه راده کیشریت ، بۆیه پیغه مبه ری خوا ﷺ جارێک که له شاخی له سه ر شانی گرت و ، جارێکیش له سه ری و ، جارێکیش له سه ر پیټی ، چونکه ماده خوینیه زیانبه خشه که ی راده کیشا له نزیکترین شوینه وه . والله اعلم .

به شیک : سه بارهت به سووده کانی ږشانه وه :

ږشانه وه گه ده پاک ده کاته وه به هیزی ده کات ، چاو تیژ ده کات ، قورسی سه ر نا هیلیټ ، به سووده بۆ برینه کانی گورچیلو ، میز لدان و ، نه خو شیه در یژخایه نه کان : وه کو گولی و ، ناو به تگ و ، تیفلجی و ، له رزین ، هه روه ها بۆ زه ربووی (البرقان) به سووده .

پیووسته که سی ته ندروست له مانگی کدا دوو جاری یه که له دوا ی یه ږشانه وه به کار بیټیټ ، به بیټ پاراستنی کاتی دیاریکراو ، بۆ نه وه ی دوو هم فریای که موکورتیه کانی یه که م بکه ویت و چاکی بکاته وه ، نه و پاشه پړیانه ش بکاته ده ره وه که به هوی نه وه ته تیږژاون ، زۆر به کاره یتانیشی زیان به گه ده ده گه یه نیټ ، وای لیده کات گونجاو بیټ بۆ زیده پاشماوه کان ،

زیان به ددان و چاو گوێ دهگهیه نیت ، په تگه هندی له خوینبه ره کانیښ بقلیشینیت ، پیوسته نه و که سانه ی ناوسانیکیان له گهرودا ههیه ، سنگیان لاوازه ، یا ملیان باریکه ، یا ناماده ی خوین فریدانن ، ، خوین له پشانه وه به دوور بگرن .

به لام نه و کاره ی زۆریک له خه لک نه نجامی ده دهن و به چاره سازیه کی خراپیش دانراوه ، هه لده ستن به پرکردنی ورگیان له خواردنه مه نی و ، پاشان فرتی ده دهنه دهره وه ، نه مه چه ندین به لای تیدایه وه کو : پیربوون پیش ده خات ، نه و که سه تووش به چه ندین نه خویشی ده کات ، پشانه وه ده کات به نه ریتیکی به رده وامی ، پشانه وه له گه ل وو شکیتی جهسته و ، لاوازی هه ناودا ، سک لاوازو نه رم ده کات ، یا هه نه یی لاوازیوونی نه و که سه ی ده ریشته وه مه ترسیداره .

باشترین کاته کانی و چۆنیه تی نه نجامدانی :

باشترین کاته کانیښی هاوین و به هاره به بی زستان و پایز ، پیوسته له کاتی پشانه وه شدا چاو ه کانی بیه ستیته وه ، سکی بیه ستیت ، کاتی ته و اویش ده بیت دم و چاوی به ناوی سارد بشوات و ئینجا شه ریه تی سیو (شراب التفاح) بخواته وه له گه ل که میک له (المصطکی)^(۱۷۷) ، ناوی گولیش (ماء الورد) سویدیکی ئاشکه رای پیده گه یه نیت .

۱۷۷ _ المصطکی : دره ختیکی هه میشه سه وزه و ، به ریکی سوری تالی هه یه ، نه م دره خته بچوکه له ناچه کانی ده رای ناوه راستدا ده رویت ، بنیشتیکی تاییه تی لی درده هینریت ، له سالتکا سی جار درده هینریت واته سی به ره م ده دات : به ره می په که م مه یلی سپیتی ده کات و خوشتین و چاکترین جۆریه تی ، به ره می دووم زه ردیکی بیگه رده و خه وشه و ، به ره می کوتاش خۆله میخیه ، به وانه : .

پشانه‌وه له سه‌روهی گه‌دوه ده‌کریته ده‌روهو، له ژیره‌وه پاده‌کیشریته، پوانبونیشت به پینچه‌وانه‌وهیه . (أبقراط) ده‌لئیت : پیویسته له هاویندا ده‌رهاویشتن له سه‌روهه بکریته به نه‌دازه‌یه‌کی زیاتر له به‌کاره‌یتانی ده‌رمان بۆ ده‌رهاویشتن، له زستانیشدا ده‌رهاویشتن له ژیره‌وه بکریته .

به‌شیک : سه‌باره‌ت به‌ ریپازی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ ریپنمایی کردندا بۆ چاره‌سه‌ر وهرگرتن له‌ به‌سه‌لیقه‌ترین پزیشکه‌وه :

ذَكَرَ مَالِكٌ فِي "مَوْطِنِهِ" : عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ ، أَنَّ رَجُلًا فِي زَمَانِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَصَابَهُ جُرْحٌ ، فَاحْتَقَنَ الْجُرْحَ الدَّمَ ، وَأَنَّ الرَّجُلَ دَعَا رَجُلَيْنِ مِنْ بَنِي أُنْمَارَ ، فَنَظَرَا إِلَيْهِ فَرَعَمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ لَهُمَا : " أَتَيْكُمَا أَطَبٌّ ؟ فَقَالَ أَوْ فِي الطَّبِّ خَيْرٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ فَقَالَ أَنْزَلَ الدَّوَاءَ الَّذِي أَنْزَلَ الدَّاءَ .

واته : ئیمامی (مالک) له (موطن) ه‌که‌یدا : له (زید) ی‌کوردی (أسلم) ه‌وه ده‌گپ‌یتسه‌وه ، که‌وا پیاویک له زه‌مانی پیغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ تووشی برینیک بوو ، برینه‌که‌ خوینی تیزا . پیاوه‌که‌ بانگی دوو پیاوی له ه‌وزی (بنی أنمار) کردو ، ته‌ماشای برینه‌که‌یان بۆ کردو واشیان پاگه‌یاند که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، پیی فه‌رموون : کامتان پزیشک‌تره ؟ نه‌وانیش گوتیان : ئایا پزیشکی‌تی خه‌یری تیدایه ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، فه‌رمووی : نه‌وه‌که‌سه‌ی نه‌خۆشیه‌که‌ی دابه‌زاندووه ده‌رمانه‌که‌شی دابه‌زاندووه .

له‌م فه‌رمووده‌یدا پوون ده‌بیته‌وه که‌ بۆ ه‌موو زانست و پیشه‌سازیه‌ک پیویسته داوای یارمه‌تی له به‌سه‌لیقه‌ترین که‌سی نه‌م بواره بکریته و ، نه‌گه‌ر نه‌بوو پاشان له که‌سیکی به‌سه‌لیقه‌ی تر ، چونکه‌ که‌سی به‌سه‌لیقه له پیکانه‌وه نزیکه .

هەر بهو شیوه‌ش پێویسته ئه‌و که‌سه‌ی داوای فه‌توایه‌ک ده‌کات سه‌باره‌ت به‌و شته‌ی تووشی بووه ، داوای یارمه‌تی له زاناترین که‌س بکات ، ئه‌گه‌ر نه‌بوو له زانایه‌کی تر ، چونکه زاناترین که‌س له پێکانه‌وه نزیک‌تره به به‌راوردی که‌سیکی تری خواری خۆی .

هەر بهو شیوه‌ش ئه‌و که‌سه‌ی قبیله‌ی لی نادیار بووه ، هه‌له‌ده‌ستیت به‌ لاسایکردنه‌وه‌ی زاناترین که‌س که چاوی پێ ده‌که‌وێ ، هه‌ر له سه‌ر ئه‌م شته خوای ته‌الی به‌نده‌کانی خولقاندووه ، هه‌روه‌ها که‌سی موسافیر له ده‌شت و ده‌ریادا پشت به‌وه ده‌ستیت که دلی پێی شادومان ده‌بێت و ، دلنیاش ده‌بێت سه‌باره‌ت به چاکترین یه‌کێک له دوو به‌لگه‌که‌و پاسترینیان ، بۆ ده‌چیت و ، پشتی پێ ده‌به‌ستیت ، چونکه شه‌ریعه‌ت و فیه‌ره‌ت و ئه‌قل له سه‌ر ئه‌مه رێکه‌وتون .

فه‌رمایشتی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ((أنزل الدواء الذي أنزل الداء)) فه‌رمایشتی تری به‌و هاوشیوه له زۆر فه‌رمووده‌ی دیکه‌دا باسکراوه وه‌کو ئه‌وه‌ی که (هلال) ی کوپی (یساف) _ خوای لی پازی بێت _ فه‌رموویه‌تی : پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چووه سه‌ردانی نه‌خۆشێک و ، فه‌رمووی : بنێرن به شوین پزیشکی‌کدا ، که‌سیکیش گووتی : توێ واده‌لێی ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ؟ فه‌رمووی : به‌لی ، خوی _ عزوجل _ هه‌ر نه‌خۆشیه‌کی دابه‌زاندبێت ده‌رمانیکیشی بۆ دابه‌زاندووه .

وفي " الصحيحين " مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ يَرْفَعُهُ : مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ دَاءٍ إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً (١٧٨).

واته : له (أبي هريرة) وه _ خوی لی پازی بێت _ فه‌رموویه‌تی : پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی : خوی ته‌الی هه‌ر نه‌خۆشیه‌کی دابه‌زاندبێت شیفاکه‌شی دابه‌زاندووه .

خه لکیش جیاوازیوون سه بارهت به مانای (أنزل الداء والدواء) ، دهستهیه ک ده لئین : که
 فهرموویه تی : (أنزل) واته : داییه زاند ، واته : ته نها بهنده گانی لی ئاگادارکردوته وه ،
 هیچی تر ، چونکه پیغه مبه ری خوا ﷺ هه والی داوه به دابه زینی گشتی بۆ هه موو نه خووشی و
 دهرمانیک و ، زۆریه ی خه لکیش ئه وه نازانن ، بۆیه فهرموویه تی : ((ئه و که سه ی زانی زانی و
 ، ئه و که سه ش نه یزانی نه یزانی)) .

دهستهیه کیش ده لئین : (إنزالهما) : واته : خوڵقاندن و له سه رزه وی دانانی ، وه کو
 ئه وه ی له فهرمووده که ی دیکه دا هاتوه : ((إِنْ اللَّهَ لَمْ يَضَعْ دَاءً إِلَّا وَضَعَ لَهُ دَوَاءً)) واته :
 خوای تعالی هه ر نه خووشیه کی دانابیت مه گه ر دهرمانی کیشی بۆ داناوه ، نه گه رچی نه م
 گوفتاره له قبولبوونه وه نزیکتره ، به لآم ووشه ی (إنزال) واته : دابه زاندن ، له ووشه ی (الخلق)
 واته : خوڵقاندن و ، له ووشه ی (الوضع) یش واته : دانان تاییه تره ، بۆیه پیویسته
 تاییه تیتی ووشه ی (إنزال) لانه بریت به یی به لگه .

دهستهیه کیش ده لئین : خوای تعالی هه ردوکیانی دابه زاندوه ، که له ڕیگه ی په ڕیگه لیکه وه
 چاره سازیی خه لکیان پی سپیڤدراوه له ڕووی نه خووشی و دهرمان و هیتیشه وه ، چونکه
 په ڕیه کان کاروباری نه م جیهانه یان پی سپیڤدراوه ، هه ڕوه ها کاروباری جوړیی مؤثیشیان
 پی سپیڤدراوه ، له کاتی که وختی به سکی دایکه وه تا کاتی مردن ، بۆیه دابه زاندنی نه خووشی
 و دهرمانیش له ڕیگه ی په ڕیه کانه وه بووه ، ئه مه ش له هه ردوو ڕوه که ی تر له قبولبوونه وه
 نزیکتره . دهستهیه کیش گوئیانه : سه رتا پای نه خووشیه کان و دهرمانه کان له ڕیگه ی
 بارانه وه بووه له ئاسمانه وه که هه موو شتیکی لی دروست ده بیت وه کو خۆراک و ، دهرمان و
 ، نه خووشیه کان و نامرازه کانی تی کړای ئه وانه و ، هۆکاره کان و ته و اوکاریه کانیا ، هه ڕوه ها
 کانزا به رزه کان که له چیا کانه وه به ده ست دیت و ، روپارو دهریاکان و میوه کان ، هه موو

ئەمانە دەچنە چوارچێوەی بێژەكەو بەرپێگە (التغليب) و^(١٧٩) بەكارهێنانی كاریك (فعل) ئێك
 لە جیاتیی بەكارهێنانی دوو كار (فعلین) ، ئەمەش لە زمانی عەرەبیدا زۆر بەكارهاتوو ،
 بەلكو لە زمانەكانی تریشدا بەكارهێنرا ، بۆنموونە ئەم شاعیرە دەلێت :

عَلَفَتْهَا تَبْنًا وَمَاءً بَارِدًا حَتَّى غَدَتْ هَمَالَةً عَيْنَاهَا

واتە

بە كا و ئاوی سارد ئازۆمدا تا چاوەكانی دەستی كرد بە فرمێسك پێژان
 لێردە دەبینی ئالێك و ئازوودان بۆ كایە ، بەلام بۆ ئاودەبێ بگوتریت ئاودان ، بەلام
 شاعیر ووشەی ئازوودانی بەكارهێناوە بۆ كا و بۆ ئاویش ، بۆ ئەوەی بەرپێگە (التغليب)
 تەنها كاریك (فعل) بەكارهێنێ لە جیاتیی دوو كار (فعل) چونكە دانیایە ئەوكەسە
 گۆییبستی نێرە شیعرەكە دەبێت خۆی بە باشی لە ماناكە ی تێدەگات .

وقول الآخر :

وَرَأَيْتُ زَوْجَكَ قَدْ غَسَدَا مُتَقَلِّدًا سَيْفًا وَرُمَحًا
 واتە : میژدەكەم بینی چوو شمشیرێك و پمێکی كردبوو شان

١٧٩ _ التغليب : لە بواری زمانەوانیدا هەلێژاردنی ووشەیەكە بەسەر ووشەیەکی دیکەدا بەمەرجی پەيوەندیەك
 لە نێوانیاندا هەبێت وەكو (الأبوين ، العسرين ، المشرقين ، الوالدين) لێردە دەبینی لە زمانی عەرەبیدا ووشەی (الأبوين)
 هەلێژێردراوە بۆ دایك و باب ئەگەرچی لە بنچینەدا ووشەكە مانای دوو باب دەگەیەنێ بەلام عەرەب كە
 قسە دەكەن و دەلێن (الأبوين) مەبەستیان دوو باب نی یە چونكە هیچ كەسێك دوو بابی نی یە بەلكو
 مەبەستیان دایك و بابە هەوێها بۆ ووشەكانی تریش ، لێردەدا بۆمان پووین دەبێتوێ كە بەلێ باران هۆكاری
 دروسبوونی خۆراك و دەرمان و شتەكانی تریش ، بەلام هەموو مادەیک بە هۆی بارانەوێ دروست نابێت ،
 بەلكو دەبینی كانزاکان لە ئەنجامی هۆكاری سیکەو پەیدا دەبن ، بەلام گرنگ ئەوێ هەموو مادەكان لە
 دەرەنجامی شتیكەو پەیدا دەبن ، بۆیە دەبینی لە زمانی عەرەبیدا تەنها یەك كار (فعل) بەكاردههێنێ لە
 جیاتیی هەموو شتەكان ، بۆیە دەبینی گوتوێتی باران دەبارێت و خۆراك و دەرمان و نەخۆشی و كانزاو
 دروست دەبێت . وەرگێژ .

لەم دێڕەدا : شمشیر لە شان دەکرێت و ناشکەرایە پمیش هەڵدەگیرێت .

وقول الآخر :

إِذَا مَنَّا الْغَنَايَاتُ بَرَزْنَا يَوْمَئِذٍ
وَزَجَجْنَ الْحَوَاجِبَ وَالْعُيُونَا

واته :

هەر پێڕژێک ئافەرته جوانەکان دەرهکەوتن و

بپۆو چاویان باریک کردبوو

لەم دێڕەشدا : بڕی باریک دەکرێتەوه و چاو دەپێژێت .

ئەمەش چاکترین شتیکیە لەم بارەوه گوتراوی و لە هەموو پووهکانی تریش
بەهێزتره . والله أعلم .

ئەمەش لە تەواویتی حیکمەت و دانایی و تەواویتی پەرورەدگاریتی خوای تەعالاویە ،
چونکە وەک چۆن بەندەکانی بە نەخۆشیەکان تووش کردبوو ، ئاوەهاش یارمەتی داون بەو
دەرمانانەی بۆی فەراهام کردوون ، وەک چۆن تاقیان دەکاتەوه بە تاوان ، ئاوەهاش یارمەتی
داون بە تەویە کردن و ، ئەو چاکانەی کردەوه خرابەکان دەسپێنەوه ، ئەو بەللو
کارەساتانەی تاوانەکان لادەبن ، وەک چۆن تووشی پوچه پیسە زیانبەخشەکانی کردوون ،
ئاوەهاش یارمەتی داون بە سەریازگەلیک لە پوچه پاکەکان ، کە بریتین لە پەریەکان ، وەک
چۆن تاقیان دەکاتەوه بە هەولو ئارەزوو ، ئاوەهاش یارمەتی داون بۆ دەستکەوتنیان بەو
شته شەریعە خۆشه پاکانەی بۆی فەراهام کردوون ، بۆیە تەماشای دەکەین خوای تەعالی تووشی
شتیکی نەکردوون مەگەر شتیکی تری داونەتی بۆ خۆ پزگارکردن لەو بەلایەو ،
دوورخستەوهی ، بەلام لە گەڵ ئەمەشدا جیاوازیان لە نێواندا دەمیێتتەوه سەبارەت بە
زانینی ئەو شتەو ، زانینی دەستکەوتنی و چۆنیەتی پیگەشتنی . والله المستعان .

به شیک : سه بارهت به رپیازی پیغه مبهری خوا ﷺ له پیبژاردنی نهو که سه دا که چاره سهی خه ئک دهکات و نه فامه به بواری پزیشکیتی :

رَوَى أَبُو دَاوُدَ ، وَالنَّسَائِيُّ ، وَابْنُ مَاجَهَ ، مِنْ حَدِيثِ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ ، عَنْ أَبِيهِ ، عَنْ جَدِّهِ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : ((مَنْ تَطَبَّبَ وَلَمْ يَعْلَمْ مِنْهُ الطَّبُّ قَبْلَ ذَلِكَ فَهُوَ ضَامِنٌ))^(۱۸۰) .

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فرمویه تی : هر که س خوی به پزیشک دابنیت و نه زانرابیت پیبژاردنی کردوه ، خوی دهسته به رهو پیی ده بژاردیت .

نهم فرموده په یوه ندی به سی شته وه هیه : زمانه وانی ، فیهی ، پزیشکی .

سه بارهت به زمانه وانیه که ی : ووشه ی (الطَّب) له زمانی عه ره بیدا ، بۆ چه ند مانایه که به کارهاتوه . له وانه چاکردن ده گوتریت : (طیبته) نه گه ر چاکم کرده وه . ده شگوتریت : (له طِبِّ بِالْأُمُور) * واته : نهرم و نیانی و سیاسه تی به کاروباره کان هیه . شاعیر ده لیت :
وَإِذَا تَغَيَّرَ مِنْ تَمِيمٍ أَمْرُهَا كُنْتُ الطَّبِيبَ لَهَا بِرَأْيِ ثَاقِبٍ
واته :

نه گه ر کاروبار له هۆزی (بني تميم) گۆرا تۆ به پایه کی به جیی کاریگه ر سیاسه تیان به که

له ماناکانیش دیسان (الحِزْق) ه واته : به سه لیه * (الجوهری) فرمویه تی : هر که سیکی لیتهاتوی به سه لیه به لای عه ره به وه پزیشکه ، (أبو عبید) ده لیت : بنچینه ی ووشه ی (الطَّب) واته : لیتهاتوی و به سه لیه یی له شته کاندای . بۆیه به پیاو ده گوتریت (طب و طبیب) نه گه ر تۆر لیتهاتوو به سه لیه بوو تیایدا ، نه گه رچی له بواریکی دیکه شدا بیت .

كهسانى تريش گوتويانه : (رجل طبيب) واته : ليها توو به سه ليقه ، به پزيشك ناو براوه له بهر
ليها تووى و زړنگى . (علقمة) ده لیت :

فَإِنْ تَسْأَلُونِي بِالنِّسَاءِ فَإِنِّي
إِذَا شَابَ رَأْسُ الْمَرْءِ أَوْ قَلَّ مَالُهُ

خَيْرٌ بِأَدْوَاءِ النِّسَاءِ طَبِيبٌ
فَلَيْسَ لَهُ مِنْ وَدْهَنْ نَصِيبٌ

واته :

نه گهر سه بارهت به ژنان ليم پرسن
نه گهر پياو سه ری سپی بوو یا مالی که م

من شاره زام به نه خوښه کانی ژنان و پزیشکم تیايدا
له خوښه ویستی نه وان هیچ به شیک ————— سی نابی

وقال عنتره :

إِنْ تُعْذِرِي نُونِي الْقِنَاعَ فَإِنِّي
طَبٌّ بِأَخْذِ الْفَارِسِ الْمُسْتَلْتَمِ

واته : نه گهر پو پوښه که ت شل بکه یته وه ، دهم و چاوت له من داپوښیت و به ویت و ازم
لی بینیت ، بزانه من شاره زاو ليها تووم به بردنی نه و سواره ی قه لغانی جه تگه که ی پوښیوه .

هه روه ها له مانا کانی (العادة) یه واته : نه ریت ، بویه لیتره دا ده گوتريت : (ليس ذلك
بطبي) واته : نه وه نه ریتی من نی یه ، (فَرَوُهُ) ی کوی (مُسِيك) ده لیت :

فَمَا إِنْ طَبُّنَا جُبْنَ وَلَكِنْ مَتَايَا وَدَوْلَةُ آخِرِنَا

واته : نه ریتمان و کارمان ترس نه بووه به لکو مردنی خو مان و نا زاوه گپړی که سانی تریو .

(أحمد) ی کوی (الحسين المتنبي) شاعیریش ده لیت :

وَمَا التَّيُّ طَبِّي فِيهِمْ غَيْرَ أَنِّي
بَغِيضٌ إِلَى الْجَاهِلِ الْمُتَعَاقِلِ .

واته :

لوتبه رزی نه ریتی من نیه سه بارهت به وان
به لام بیزاروه به لاه وه که سیکي نه قامی خو به ثاقل زان

ههروه‌ها له ماناکانی (السحر) ه واته : جادوو بۆیه ده‌گوتریت : (رجل مطبوب) واته :
 پیاویکی جادوو لیکراوه ، له فهرمووده‌یه‌کی (صحیح) دا خاتوو (عائشة) _ خوای لای پازی
 بیت _ بۆمان ده‌گیریته‌وه کهوا کاتی جوله‌که‌کان جادوویان له پیغه‌مبه‌ری خوا کرد ﷺ ، دوو
 په‌ری دانیشن یه‌کیکیان لای سه‌ری و نه‌ویریان لای پیی ، یه‌کیکیان گووتی : نه‌م پیاوه
 چینه‌تی ؟ نه‌ویریان گووتی : (مطبوب) واته : جادووی لیکراوه . گووتی : (مَنْ طَبَّه) ؟
 واته : کی جادووی لیکردوه ؟ گووتی : فلان که‌سی جوله‌که .

(أبو عبيد) ده‌لێت : له راستیدا به‌که‌سی جادوولیکراو گوتویانه : (مطبوباً) چونکه
 وشه‌که‌یان بۆ مه‌به‌ستی دوونیازی به‌کاره‌یناوه ، بۆ نمونه عه‌ره‌به‌کان به‌که‌سی
 که‌زاستراویان گووتوه : (سليم) چونکه که‌شبین بوونه به‌ساغ و سه‌لامه‌تی نه‌و که‌سه ،
 هه‌روه‌ها به‌ده‌شتی بیابانی بی ناوی فه‌وتینه‌ریان گووتوه : (مفازة) واته : سه‌رکه‌وتن بۆ
 که‌شبینی ده‌ربهرین به‌سه‌رکه‌وتن و پزگاریبون له‌تیاچوون له‌نیو نه‌و بیابانه‌دا . هه‌روه‌ها بۆ
 چاره‌سه‌رکردنی نه‌خۆشیه‌کانیش ده‌لێن : (الطَّب) * (ابن أبي الأسلت) ده‌لێت :

أَلَا مَنْ مُبْلَغٌ حَسْرَةً أَنْ عَنِي أَسِحَّرَ كَأَنَّ طَبَّكَ أَمْ جُنُونٌ
 واته :

ئاگادارین کی قسه‌کانم به‌حه‌سان ده‌گه‌یه‌نی پزیشکیت جادوو بوو یا شیئی
 وَأَمَّا قَوْلُ الْحَمَّاسِيِّ :

فَإِنْ كُنْتَ مَطْبُوبًا فَلَا زِلْتَ هَكَذَا وَإِنْ كُنْتَ مَسْحُورًا فَلَا بَرَى السَّحَرُ
 واته :

نه‌گه‌ر نه‌وه‌ی تووشم بووه به‌هوی توو خۆشه‌ویستی تووه‌ بووه ، داواکارم خوای تعالی
 به‌رده‌وامی بکات و ، نامه‌وی لایچیت ، نه‌گه‌ر جادوو بیت یا نه‌خۆشی بیت .

له لم ډیره شیعه ردا شاعیر ووشه ی (مطبوع ی بۆ جادوو به کاره یتناوه ووشه ی (مسحور
(یشی بۆ نه خوښی به کاره یتناوه .

(الجوهری) ده لیت : به نه خوښ ده گوتړیت : (مسحور) *

(الطَّبَّ) ، بفتح الطاء ، واته : زانایه به کاروبار ، هه روه ها (الطَّبیب) یش واته : پزیشک ،
دیسان پتی ده گوتړیت : (الطَّبَّ) ، (الطَّبَّ) ، بکسر الطاء : واته کاری پزیشکیتي ، (الطَّبَّ) ،
(بضم الطاء ، ناوی شوپینیکه قَالَهُ ابْنُ السَّيِّدِ وَأَنْشَدَ

فَقُلْتُ هَلْ أَنْهَلْتُمْ بِطَبِّ رِكَابِكُمْ بِجَانِزَةِ الْعَاءِ الَّتِي طَابَ طِيبُهَا
واته :

گروم نایا یه که م جار ووشره کانتان له (طَبُّ) ناودا به و ناویدانه ی که خاکه که ی چاکه

پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی : ((مَنْ تَطَبَّبَ)) به لام نه یفه رموووه ((مَنْ طَبَّ)) چونکه
نه ووشانه ی ده که ونه سه ر کیشی (التَّفَعَّلَ) په نجه ږاده کیشن بۆ نه وه ی خاوه نه که ی خوی
ده نویتي بۆ ږاپه ږاندنی نه و کاره و خوی تی به لده قورتیتي و ږایده په ږیتي به قورسی و
ناږه حه تی نه گه ر له و بواره شدا لیها توو نه بی و پیاوی نه و بواره ش نه بی ، له زمانی عه ره پیدا
ووشه ی به و هاو شپوانه ږوږن وه کو (تَحَلَّمَ) واته : میهره بانی ده نویتي ، (تَشَجَّعَ) واته :
غیره تی نواند ، (تصبَّر) واته : نارامگرتن ده نویتي ، چه ندين ووشه ی دیکه ی به و
هاو شپوانه ش ، بۆیه له زمانی عه ره پیدا (تَكَلَّفَ) یان واته : خو نواندن بۆ نه نجامدانی شتیک
نه گه ر لیها تووش نه بی له سه ر نه و کیشه داناوه ، شاعیریک ده لیت :

وقیسَ عِیلَانَ وَمَنْ تَقِيسَا واته : خیلای (قِیسَ عِیلَانَ) و نه وانه ی خویان کردووه به (

قیس).

به لأم سه بارهت به لایه نی شهرعی : پزیشکی نه فام زامنه و و لپرسینه وهی ده که ویتنه سهر ، چونکه نه گهره ولی فیژیون و کارکردنی به زانستی پزیشکیداو ، پیشکوتنی به خۆوه نه بینی له بواری تیگه شتن و فیژیوونیدا ، نه وابه و نه فامیهی خۆیه وه هپرش ده بات و نه فسه کان تیاده چینییت و ، به هه له شهیه وه خۆی ده خاته مه ترسی نه نجامدانی نه و کاره وه که پیشتر نه نجامی نه دابوو ، به وهش نه خۆش تووش ده کات ، بۆیه زامنی و لپرسینه وهی ده که ویتنه سهر ، نه مهش (إجماع) واته کۆرایی زانایانی خاوهن زانسته .

پیشخوا (الخطابي) ده فره میت : جیاوازیه که به دیناکه م که وابه نه که سهی کاری چاره سه رکردن ده کات نه گهر سه رپنجی کردو له سنوور چوو ده ره وه و ، زیانی به نه خۆش گه یاند زامنه و لپرسینه وهی ده که ویتنه سهر ، نه و که سهش که زانستی که یا کاری که نه نجام ده دات به بی زانیکی ته ولو سه رپنجیکاره و له سنوور چۆته ده ره وه ، نه گهر له نه نجامی نه و کاره وه که ده یات زانی که بۆ نه خۆش دروست بوو زامنی (الدية) ه که ی^(۱۸۱) ده کات و ، (القود)^(۱۸۲) له سه ر لاده چیت ، چونکه به زۆرداری نه و کاره ی نه نجام نه دلو به بی مولهت وه رگرتن له نه خۆشه که ، (الدية) ی تاوانکردنی نه و که سهی خۆی کردوو به پزیشک ده که ویتنه نه ستوی خزم و که سوکاری له باب وه به پنی گوشتاری هه ره موو زانایان .

۱۸۱ _ الدية : نه و پاره و مالهیه که پتیوست ده بی له سه ر که سهی تاوانبار به هۆی تاوانه که به وه و ، ده دریت به و که سهی تاوانه که ده ره هق کرلوه یا به خاوهن و که سوکاری . بپوانه : بوخته ی فیهی شهریهت : ماموستا طارق هه مه وه ندی . وه رگی .

۱۸۲ _ القود : واته کوشتنی تاوانبار له جیاتی نه و که سهی کوشتویه تی ، بپوانه : علم اصول الفقه ، الدكتور عبدالکرم زیدان ، وه رگی .

دهلیم _ (ابن القیم) _ به شهكان پینجن :

یه که میان : پزشکی که به سلیقه ههقی داوه به کارو پیشه که دهستی تانی تاوانی نه کردوه ، به لام له دهره نجامی کاره که یه وه که له لایه ن شهره وه پئی پیدراوه ، هه ستاوه به چاره سه رکردنی که سیک و بووه به هوی زیان پیگه یاندنی نه دماپکی ، یا خود نه فسی له ناوبردوه ، یا زیانی به سیفه تیکی نه و که سه گه یاندوه ، نه مه زامنی و لیپرسینه وهی له سرنی یه به پیکه وتنی زانایان (بالاتفاق) ، چونکه نه و زیان پیگه یاندنه دهره نجامی کاریکی پئی پیدراوه له لایه ن شهره وه ، وه کو نه و که سهی که خه ته نهی مندالکی کردو ، ته مه نی منداله که گونجاوی خه ته نه کردنه که یه ، ههقی داوه به کارو پیشه که ، به لام زیانی گه یاندوه به نه دما که یا به منداله که ، زامنی و لیپرسینه وهی نی یه ، ههروه ها نه گه ره ره جینگه یه کی جهستهی مروفتیکی عاقلی براند بۆ هه ره هویه ک بیت ، له کاتی خویداو به شیوهی پیویست به لام زیانی پیگه یاند ، زامنی و لیپرسینه وهی نابیت ، بویه زیان پیگه یاندنی مروفت له نه نجامی هه موو کاریکی پئی پیدراوی شهره وه که به نه نقهست و ده سندرێژی نه کرابی ، زامنی و لیپرسینه وهی نی یه ، وه کو (الحد) به پیکه وتنی هه موو زانایان ، وه (القصاص) یش به به لای جه ماوه ری زانایانه وه (الجمهور) ، نه مه به پیچه وانهی پیشه وا (أبي حنيفة) وه یه ، چونکه نه م پیشه وایه زامنی و لیپرسینه وهی بۆ داناوه ، ههروه ها ته مبی کردن و نه دهبان (التعزیر) ، هه ستانی پیاو به لیدانی خیزانی ، ماموستا به لیدانی مندالی خویندکار ، نه و که سهی وه لاخیک به کری دهگری هه موو نه مانه زامنی و لیپرسینه وهی نابیت ، به پیچه وانهی پیشه وایان (أبوحنيفة) و (الشافعي) وه که زامنی و لیپرسینه وه یان بۆ داناوه ، به لام پیشه وا (الشافعي) لیدانی وه لاخی جیا کردوته وه ، بویه به گشتی یاسای به شه که له یه که دهنگی و جیاوازی زانایاندا به م جوړه یه : زیان گه یاندن به مروفت به هوی نه نجامدانی تاوانیکه وه زامنی و لیپرسینه وهی بۆ ده کریت ، به لام نه گه ر زیانی به مروفتیک گه یاند له دهره نجامی به جیهیتانی پیویستیه که وه بۆ که سه که ، نه وا زامنی ناگریت به پیکه وتنی زانایان ، نه وهشی ده که ویته نیوانه وه جیاوازی تیدایه . (أبوحنيفة) زامنی به پیویست داناوه به

پرهایی ، (أحمد) و (مالك) زامنیان پوچکردۆته وه ، پێشهوا (الشافعي) جیباوازی دهكات له نێوان ئەندازه دانراو (المقدّر) كه زامنی بۆ پوچکردۆته وه ، نه اندازه دانراو (غير المقدّر) دا كه زامنی بۆ دانراو . چونكه پێشهوا (أبوحنيفة) وای ته ماشا کردووه كه كاتێك مۆله تیان داوه به ئەنجامدانی کاره كه له راستیدا مه رجی نه وه شیان دانراو كه وا ساغ و سه لامهت بن ، به لām پێشه وایان (أحمد) و (مالك) وایان ته ماشا کردووه كه كاتێك مۆله تیان داوه کاره كه یان بۆ ئەنجام بدری ، ئیتر خۆی بۆ خۆی زامنی نه هیلāوه ، به لām پێشهوا (الشافعي) ته ماشای کردووه كه وا نه و شتانه ی ئەندازه و ژماره یه کی بۆ دانراوه توانای كه مکردنه وه ی نی یه ، چونكه له پله ی ده قدايه ، نه وه ش كه ئەندازه و ژماره یه کی بۆ دانراوه وه كو _ ته مبی کردن و نه ده بدان (التعزیرات والتأدیيات) شیوازیکی (إجتهادي) هه یه و لیڤرده دا نه گهر زیانی پێگه یه نرا ، زامن ده کریت ، چونكه بۆچۆنی ده ستریزێ لیڤده کرێ .

به شی دووه : كه سێکی خۆ به پزیشك کاری نه قام دهستی کرد به چاره سه رکردنی كه سێك و ، زیانی پی گه یاند ، لیڤرده دا نه گهر كه سی تاوان لیڤکراو زانیبیتتی پزیشكه كه نه قامه و ، له گه ل نه وه شدا مۆلتی دابی ، نه وا زامنی و لیڤرسینه وه ی له سه ر نابێ ، ئەم شیوه پێچه وانه ی فرمووده كه ی پێشوونی یه ، چونكه میانه و (السياق) به هیزی گوفتاری ناوه پۆکی فرمووده كه باسی نه وه ده كات كه وا فریوی دابی و گومانی وای بۆ دروست کردبی كه پزیشكه و ، پزیشكیش نه بی ، به لām نه گهر نه خۆش وای گومان به ربی كه پزیشكه و ، مۆلتی پیدابی چاره سه ری بكات له بهر نه وه ی وای زانیوه ده زانی ، لیڤرده دا پزیشكه كه زامنه و لیڤرسینه وه ی لیڤده کریت له بهر نه و تاوانه ی به ده سه تكانی ئەنجامی داوه ، هه روه ها نه گهر پزیشكه كه وه سفی ده رمانپکی کرد بۆ نه وه ی نه خۆش به کاری بێنیت ، نه خۆشیش وای زانیوه له پواتگه ی زانینی ته واوه وه بۆی وه سف کردووه به لām زیانی پی گه یاند ، نه وا پزیشكه كه زامنی و لیڤرسینه وه ی بۆ ده کریت ، له فرمووده كه دا وا ده رده كه وپت یا ناشكه رایه .

بهشی سی یه: پزشکی لیهاتوو، مؤلّهتی درا، ههقی دلو به کاروپیشه که، به لّام دهستی ههلهی کردو، سنوری به زاند بۆ نه دلامیکی ساغ و زیانی پینگه یاند، وهکو: که سیککی خه ته نه کار دهستی گه شته سه ره خره که ی نه دلامی نیرینه و زیانی پینگه یاند، زامنی ولتپر سینه وهی ههیه، چونکه تاوانیکی ههلهیه، پاشان نه گهر نه و پاره و ماله ی به هوی زامن کرنی تاوانه ههله که یه وه لئی ده ستیتریت سی یه ک و زیاتر بوو، ده که ویتته نه ستوی خزم و که سوکاری، نه گهر خه زم و که سوکار نه بوو ئایا (الدیه) هه که له ماله که ی خوی ده دریت، یا له (بیت المال) ی موسلمانان؟ دوو گوفتاری تیدایه: بریتین له دوو (ریوایه) ی نیمامی (أحمد) . گوتراوه: نه گهر پزشکی که له (أهل الذمة)^(۱۸۲) بوو، نه و ده بی له پاره و مالی خوی بیدات، نه گهر موسلمانیش بوو، نه و دوو (الروایه) ته ی تیدایه، له کاتیکدا نه گهر (بیت المال) نه بوو، یا (بیت المال) له توانایدا نه بوو، ئایا (الدیه) که لاده چیت، یا پیویسته که سی تاوانبار له مالی خوی بیدات، دوو پووی تیدایه به ناویانگترینیان: لاجون و نه مانیه تی.

بهشی چواره: پزشکی به سه لیه ی لیهاتوو له پیشه که یدا، (إجتهد) ی کردو ده رمانیکی بۆ نه خۆش وه سف کرد، به لّام له (إجتهد) هه که یدا ههله ی کردو، بۆیه هوی کوشتنی نه خۆشه که، ئه مه له پوانگه ی دوو (الروایه) وه لیکده دریتته وه یه که میان: (الدیه) ی کوژراوه که له (بیت المال) ده درئ . دووهم: ده که ویتته نه ستوی خزم و که سوکاری پزشکی که، نیمامی (أحمد) له کتیبی (خطأ الإمام والحاكم) دا بریاری له سه ره ئه م دووانه داوه .

۱۸۲ _ أهل الذمة: نه و هاول بریارده ره خاون کتیبانهن که سه رانه ده دن به پیشه وای موسلمانان به رامبه ر به پاراستنی سه رو مالیان، بۆیه پیشه واش دلتیایان ده کات که و له ئاسایشدا ده بن له لایه ن موسلمانانه وه، وه ده ولتی ئیسلام پارێزگاری له خوێن و ئابو مالیان ده کات، به وانه: پوخته ی فیهقی شریعت، ماموستا طارق هه مه وه ندی . وه رگێپر .

به‌شی پینجه‌م : پزیشکیکی لیهاوو ، هه‌قی به کارو پیشه‌که‌ی داوه ، به‌لام زیاده گۆشتیکی له جه‌سته‌ی پیاویک یا مندالیک ، یا شیتیک بری به‌بی مۆله‌تی خۆی ، یا به‌بی مۆله‌تی به‌خیوکاری ، یا خه‌ته‌نه‌ی مندالیک کرد به‌بی مۆله‌تی به‌خیوکاری و بو به‌هۆی زیان پیگه‌یاندنی ، هاوه‌لانمان گوتویانه ، زامنی و لیپرسینه‌وه‌ی لیده‌کریت ، پیده‌چی به‌په‌ه‌ایش زامنی نه‌کریت ، چونکه‌ نه‌و پزیشکه‌ چاکه‌کاره‌و ، چاکه‌کاریش تۆله‌ی لی وهرناگیرته‌وه . له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ نه‌گه‌ر تاوانبار بی و ده‌ستدریژی کردبی ، مۆله‌تدانی به‌خیوکار زامنه‌که‌ی له‌ سه‌ر لانا‌بات ، نه‌گه‌ر ده‌ستدریژی نه‌کردبی ، نه‌وا هیچ پوویه‌ک به‌دیناکریت بۆ زامنکردنی .

نه‌گه‌ر گوت : نه‌و به‌ ده‌ستدریژیکار داده‌نری له‌کاتی مۆله‌ت نه‌دانیداو ، به‌ ده‌ستدریژیکاریش دانانریت نه‌گه‌ر مۆله‌تی درا .

ده‌لیم _ (ابن القیم) _ ده‌ستدریژکردن و نه‌کردنی له‌ پاستیدا ده‌گه‌رپته‌وه‌ بۆ کرداره‌که‌ی خودی خۆی ، بۆیه‌ مۆله‌تدان و مۆله‌ته‌دان هیچ کاریگه‌ریه‌کی نابێ . نه‌مه‌ش جیی تپروانی نی زیاتره‌ .

به‌شیک :

له‌ فهرمووده‌که‌ی پینشوودا وشه‌ی (الطیب) واته‌ پزیشک نه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ چاره‌سه‌ر ده‌کات به‌ وه‌سفی و به‌ گوشتاری و ، له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا وشه‌ی (الطبائعی)یشی پی ده‌گوتریت و ، هه‌روه‌ها وشه‌ی پزیشک که‌سانی چاو‌پژیش ده‌گرپته‌وه‌ که‌ به‌ میله‌که‌یان چاوان ده‌ریژن و ، برینسازانیش ده‌گرپته‌وه‌ که‌ به‌ نه‌شترو مه‌له‌مه‌کانیان چاره‌سه‌ری ده‌که‌ن و ، خه‌ته‌نه‌کاریش ده‌گرپته‌وه‌ که‌ به‌ موسه‌که‌ی خه‌ته‌نه‌ ده‌کات و ، خوین گریش ده‌گرپته‌وه‌ که‌ به‌ نه‌شته‌ره‌که‌ی خوین ده‌گرپت و ، که‌له‌شاخ گریش ده‌گرپته‌وه‌ که‌ به‌ پیاله‌ی خوین گرتن و نه‌شته‌ره‌که‌ی که‌له‌شاخ ده‌گرپت و ، نه‌و که‌سانه‌ش ده‌گرپته‌وه‌ که‌ به‌سته‌رو پینچه‌که‌کانیان نیسکی شکاو ده‌گرنه‌وه‌و ، که‌سی داخکاریش ده‌گرپته‌وه‌ که‌ به‌ نامیری داخکردنه‌که‌ی و

به ناگر داخ دهكات و ، ئه كه سه ش ده گرتنه وه كه گۆزه كى (بقرته) چاره سه رى نه خوش دهكات له ژێره وه .

به يه كسانى نه گهر چاره سه رى ئاژه لێك بكات ، يا چاره سه رى مۆفێك بكات ، ناوى پزى شك له پوى زمانيه وه بۆ هه مو ئه مانه به كاردێت ، خه لكيش كه ووشه ی پزى شكى تاييه ت كرڊوه به هه ندی له جۆره كانى پزى شك وه نه رێتێكى نوێ یه ، وه كو چۆن خه لكى زاره وى (الدابة)يان له زمانى عه ره بیدا تاييه ت كرڊوه به ئاژه له وه ئه گه رچى مانای ووشه كه زۆر له وه فرلوانتره .

به شێك سه باره ت به و شتانه ی كه ده بێ پزى شكى به سه لێقه ره چاوى بكات :

پزى شكى لێهاتوو ، ئه پزى شكه یه كه له بوارى چاره سه ردا بیهست شت له بهر چاوه ده گرت: یه كه میان : ته ماشاكردى جۆرى نه خۆشیه كه بۆ نه وه ی بزانه ریت چ نه خۆشیه كه .
 دووه م : ته ماشاكردى هۆى نه خۆشیه كه واته له چیه وه پویداوه ، ئه وه كا ره كارایه ی بووه به هۆى دروستبوونى چیه .

سى یه م : هێزى نه خۆش و ، ئایا توانای به رگرى نه خۆشیه كه ی هه یه ، يا هێزى له نه خۆشیه كه لاوازتره ؟ ئه گه ر توانای به رگرى نه خۆشیه كه ی هه بوو ، به سه ریدا زال بوو ، له گه ل نه خۆشیه كه دا به جێى دێلێ و ، ده رمان به كارنا هێنیت .

چواره م : میزاجى سروشتى جهسته چى یه ؟

پێنجه م : میزاجى دروستبووى نوێ به پێچه وانى پێپه وى سروشتى .

شه شه م : ته مه نى نه خۆش .

حه وته م : كاتى ئیستا له وه رزه كانى سالداو نه وى پێى گونجاوه .

هه شته م : نه ریتى كه پێى پاهاتوه .

نۆیه م : نیشتمانی نهخۆش و خاکه‌کی .

دهیه م : باری هه‌وا له کاتی نهخۆش کهوتندا .

یازدهیه م : ته‌ماشاکردنی ده‌رمانی گونجاری دژ به‌و نهخۆشیه .

دوازه‌یه م : ته‌ماشاکردنی هیزی ده‌رمان و پله‌کی ، هاوکیشی له نیوان ده‌رمان و هیزی

نهخۆش .

سیازدهیه م : ده‌بی هه‌موو مه‌به‌ستی پزیشک بۆ لابرندی نهخۆشیه‌که نه‌بی‌ت به‌ته‌نها ،

به‌لکو ده‌بی هۆشی خۆی به‌کار بی‌نیت بۆ لابرندی نهخۆشیه‌که به‌جۆریک دلتیا بی‌ت له‌وه‌ی

نابی به‌هۆی دروستبوونی نهخۆشیه‌کی قورستر ، بۆیه هه‌رکات لایردو دلتیا نه‌بوو له‌وه‌ی که

نابی به‌هۆی پوودانی نهخۆشیه‌کی قورستر ، نهخۆشیه‌که له سه‌ر باری خۆی ده‌هیلایته‌وه‌و ،

هیزی خۆی ئاراسته ده‌کات بۆ ئاسان کردن و هه‌یمن کردنه‌وه‌ی نهخۆشیه‌که و نه‌مه‌ش پێوسته‌و

ئه‌رکی سه‌رشانه ، وه‌کو نهخۆشی ده‌مه‌رگه‌کان ، چونکه هه‌رکات به‌ برین و وه‌ستاندن

چاره‌سه‌رکرا ، ترسی پوودانی نهخۆشی له‌وه قورستری لیده‌کری‌ت .

چواردیه م : چاره‌سه‌ر بکری به‌ ئاسانترین و ئاسانتر ، بۆیه له چاره‌سه‌رکردن به‌ خۆراک

واز ناهینی و بجیت بۆ ده‌رمان مه‌گه‌ر له کاتی ده‌ست نه‌که‌وتنیدا ، ده‌رمانی ئاویتته

به‌کارناهینی‌ت مه‌گه‌ر له کاتی ده‌ست نه‌که‌وتنی ده‌رمانی ساده‌دا ، بۆیه له لینه‌اتووی پزیشکه

ئه‌گه‌ر چاره‌سه‌ری خۆراکی له جیاتی ده‌رمان به‌کار بی‌نیت و ، ده‌رمانی ساده له جیاتی

ده‌رمانی ئاویتته به‌کار بی‌نیت .

پازدهیه م : ته‌ماشای نهخۆشیه‌که بکات ، ئایا له توانادایه چاره‌سه‌ر بکری‌ت یا نه‌ ؟

ئه‌گه‌ر نه‌توانرا چاره‌سه‌ر بکری‌ت ، پیزی پیشه‌و کاره‌که‌ی ده‌پاریزی‌ت و ، ته‌ماعاری هانی

نادات بۆ هه‌ستان به چاره‌سه‌رکردنێک هه‌یج سوودیکی نه‌بی‌ت . ئه‌گه‌ر له توانادا بوو

چاره‌سه‌ر بکری‌ت ، ئینجا ته‌ماشای ده‌کات ئایا له توانادایه لابریت به‌ته‌واوی یا نه‌ ؟ ئه‌گه‌ر

بۆی دەرکەوت لە توانادا نی یە بە تەواوی لابریت ، ئینجا تەماشای دەکات ئایا لە توانادایە سووک بکریته وە یا هەرنەبێ کەم بکریته وە ؟ ئەگەر نەتوانرا کەم بکریته وە ، تەماشای کرد ئەو پەری توانا لە وەستاندن و نەهێشتنی فراوان بونیادیە . ئەو کاتە مەبەستی چارەسەرەکی بۆ ئەو شتە ئاراستە دەکات و ، یارمەتی بەهێزبوونی کەسی نەخۆش و ، لاوازیبوونی مادەیی نەخۆشیە کە دەدات .

شازدەیه م : دەستکاری تێکەڵاوەکە نەکات و هەلنەسیت بە دەرھاوێشتنی پیش پێگەیانندی ، بەلکو مەبەستی خۆی ئاراستە دەکات بۆ پێگەیانندی ماددەکە ، ئەگەر پێگەیی ، ئینجا دەست دەکات بە دەرھاوێشتنی .

حەفدەیه م : دەبێ لە بوازی نەخۆشیەکانی دڵ و پوچ و دەرمانەکانیدا شارەزایی ، ئەوەش بنچینەیەکی گەورەیه بۆ چارەسەرکردنی جەستە ، چونکە کاردانەوی جەستە و سروشتی بەرامبەر بە نەفس و دڵ کاریکی ناشکەرایەو ، پزیشکیش ئەگەر شارەزاییبوو بە نەخۆشیەکانی دڵ و چارەسەرەکانیان ، ئەوجا دەبێ بە پزیشکیکی تەواو ، ئەو کەسەش شارەزایی بەو نەبێ ، ئەگەرچی لێھاتووش بێ لە چارەسەرکردنی سروشت و بارەکانی جەستەدا نیوێ پزیشکە ، هەر پزیشکیکی تێماری نەخۆش نەکات بە پشکنینی دڵی نەخۆش و چاککردنی و ، بەهێزکردنی پوچی و هێزەکانی بە خەیر و چاکەداری و ، ئەنجامدانی کردەوی خەیر و ، چاکەکردن بەرامبەر بە خەڵک و ، پووکردنە خواو پۆزی دوازی ، ئەوێ پزیشکی نی یە ، بەلکو خۆ بە پزیشکاریکی بیتوانایە . گەورەترین چارەسەرەکانی نەخۆشیش ئەنجامدانی کردەوی خەیر و ، چاکەکردن بەرامبەر بە خەڵک و ، زیکرو ، نزاو پارێش وەو ، لافەلا و ، تەویەکردن ، ئەم کردەوانە کاریگەریەکی بەهێزی لە دورخستنەوێ نەخۆشیدا هەیە ، بەدەستھێنانی شیفاش بەو کردەوانە گەورەتر و کاریگەرتر بەبەرئوردی دەرمانە سروشتیەکان ، بەلام ئەمە دەکەوێتە سەر نامادەیی نەفسی نەخۆش و قبوڵکردنی و بیروباوەڕی بەوانە و سودی .

هه ژدهیه م : ئاسان كردن و ئارامكردنهوهی نهفسی نهخۆش و ، بهسۆزو نهرمى مامه له
لهگه له كردنى ، بههاوشپوهی مامه له كردنى منداڵ .

نۆژدهیه م : جۆرهكانی دهرمانه سروشتی و ئیلاهیەكان بهكار بێنیت ، چارهسهر كردن به
خهیاڵكردن (التخییل) بهكار بێنیت ، چونكه پزیشكه لیها توهكان له بوارى بهكارهێنانى
خهیاڵكردن (التخییل) كردهوهگه لێكى سهرسوپمێتیان ههیه كه دهرمانهكان ناگه به ئاستى
، بۆیه پزیشكى لیها توو له ههموو یارمهتیدهركێك سوود وهردهگریت بۆ چارهسهر كردنى
نهخۆشیهكه .

بیسته م : باشتترین دهسته لااتى كارى پزیشكه ، كهوا چارهسهر و چارهسازیهكهی له
سهر شهش پایه دامهزێنیت : پاراستنى تهنهروستیه ههبووهكه ، گهپانهوهی تهنهروستیه
وونبووهكه به گوێرهی توانا ، لابردنى نهخۆشیهكه یا كه مكردهوهی بهگوێرهی توانا ، نهگه
دوو خراپه (مفسدة) ههبووه لهسێت بهلابردنى گهورهترینیان ، له كیسدانى بچوكتترین
بهزدهوهندى (مصلحة) له پێناو بهدهستهێنانى گهورهترینیاندا ، له سهر ئهم شهش بنچینه
چارهسهرهكان دهخولێنهوه ، بۆیه ههر پزیشكێك ئهمه پێشهی نهییت كه بۆی بگهڕێتهوه ،
ئهوه پزیشك نییه . والله أعلم .

بهشیك سهبارت بهوهی كه دهبێ پزیشك

رهچاوى بارو حالى نهخۆش بكات :

لهبهر ئهوهی نهخۆش چوار بارى ههیه : دهستهپێكردن ، بهرزبوونهوه ، كوتایی و ، نه مان
بۆیه پێوسته پزیشك چاودێرى ههر بارێك له بارهكانى نهخۆشیهكه بكات بهوهی بۆی دهشیت
و گونجایهتى ، بۆ ههر بارێكیش ئهوه بهكار بێنیت كه پێویسته تیايدا بهكار بێت . بۆیه له
خاڵى دهستهپێكردنى نهخۆشیهكهدا ، ئهگه تهماشای كرد سروشت پێویستى به جولا ندى

پاشماوه خراپه‌کانه و پتویسته دهرهاویشتنی بۆ بکریّت ، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ماده‌ خراپه‌کان پینگه‌بیوه ئیتر ده‌ست به‌وه ده‌کات ، ئه‌گه‌ر جولاندنی پاشماوه خراپه‌کانی له‌ ده‌ست چو له خالی ده‌ستپیکردنی نه‌خۆشیه‌کدا له‌به‌ر هه‌ر کۆسپیک قه‌ده‌غهی بکات ، یا له‌به‌ر لاوازی هیزی نه‌خۆش و به‌رگه‌نه‌گرتنی بۆ کاری دهرهاویشتن ، یا به‌هۆی ساردی وهرزه‌وه ، یا له‌به‌ر که‌مته‌رخه‌میه‌ک پویداوه ، پتویسته وریا بیّت ئه‌و په‌ری وهریایی که‌ کاری دهرهاویشتنه‌که‌ی بۆ نه‌کات له‌ خالی به‌رزبوونه‌وه‌ی نه‌خۆشیه‌کدا ، چونکه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌نجامی دا ، سه‌روشت پاده‌میڤی و خوی خه‌ریک ده‌کات به‌ دهرمانه‌که‌وه‌و ، واز له‌ چاره‌سازی نه‌خۆشیه‌که‌و به‌رگریکردنی دینی به‌یه‌کجاری ، نمونه‌شی و ه‌کو نمونه‌ی : که‌سپیکه‌ ده‌چیته‌ لای سوارچاکیک که‌ سه‌رقالی جینگه‌کانی دوزمه‌ن ، خه‌ریکی ده‌کات به‌ کاریکی تره‌وه . چونکه‌ له‌م باره‌دا پتویسته یارمه‌تی سه‌روشت بدات بۆ پاراستنی هیز چه‌ند له‌ توانادا بو .

ئه‌گه‌ر نه‌خۆشیه‌که‌ کۆتایی هات و وه‌ستا و هیور بویه‌وه ، ده‌ست به‌ دهرهاویشتنی و ، پشه‌کێش کردنی هۆکاره‌کانی ده‌کات ، ئه‌گه‌ر گه‌شته‌ خالی نه‌مان ، ئه‌وانه‌ی سه‌ره‌وه‌ی زیاتر بۆ شایسته‌ ده‌بی . نمونه‌ی ئه‌مه‌ش و ه‌کو نمونه‌ی دوزمنیکه‌ هیزی ته‌واو بیّت و ، چه‌کیشی پی نه‌ما بیّت ، فه‌وتاندنی ئاسان ده‌بیّت ، ئه‌گه‌ر پشته‌ هه‌لکبو ده‌ستی به‌ هه‌له‌هاتن کرد ، فه‌وتاندنی ئاسانه‌تره‌ ، چونکه‌ توندی و لیها تووی له‌ سه‌ره‌تادایه‌ ، هه‌روه‌ها باری دهرهاویشتن و ، فراوانی هیزی ، دهرمان و نه‌خۆشیش به‌وشیوه‌یه .

به‌شیک سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که‌ پزیشک به‌ سه‌لیقه‌

له‌ ئاسانه‌ترین هه‌ چاره‌سازی ده‌کات :

پزیشکی لیها توو هه‌رکاتیک بتوانیّت چاره‌سازی به‌ ئاسانه‌ترین بکات ، ده‌بی‌ وازی لی نه‌هیننیت و بجیته‌ سه‌ر قورسترین چاره‌سازی ، به‌لکو پله‌ به‌ پله‌ له‌ لاوازترین هه‌ ده‌چیته‌ سه‌ر به‌هیزترین ، به‌لام ئه‌گه‌ر ترسا له‌وه‌ی له‌ ئه‌نجامی به‌کاره‌یتانی دهرمانی لاوازه‌وه‌ هیزی

نه خوشه كه له ناو بچیت ، ئەوا یه كسەر دەرمانی به هیز به كاریڤنی ، له چاره سهر كړدنیشدا له سهر یه ك بار ناووستی و نهها یه ك چاره سهر به كاریڤنی ، چونكه سروشتی نه خوشیه كه له سهر دەرمانه كه پادیت و ، تونای بهرگه كړتنی دەرمانه كه ی بۆ په یدا بیټ و نه خوشیه كه ش ههر بمیټیتوه ، دەرمانه به هیزه كانیښ له وهرزه به هیزه كاندا به كار ناهیتیت ، پیتشتریش ئامازهمان پيدا كه تاوهكو توانای چاره سهر كړدن به خۆراك هه بی، دەرمان به كار ناهیتی ، ئەگر ئالۆزیه كیشی لا دروست بو و نه یزانی نه خوشیه كه گهرمه یاخود سارده ، دهست به چاره سهر كړدن ناكات تاوهكو بۆی پوون دهیتوه ، هركات ترسی له دهره نجامی نه خوشیه كه هه بوو ئەگر دەرمانیكي بۆ به كار هیتا ، ئەوا دەرمانه كه ی بۆ تاقي ناكاتهوه ، هیچیشی تیدا نی یه ئەگر دەرمانه كه ی تاقیكردهوه له بارێكدا ئەگر هیچ ترسیكي نه بوو لهوهی شوینه واریكي خراب دروست بكات .

ئەگر چه ند نه خوشیه كیش كۆبونوهوه ، دهست به چاره سهر كړدن ئهوه دهكات كه به كێك له م خهسله تانه ی تیدا یه :

یه كه میان : چاكبونهوهی ئه ویت له سهر چاكبونهوهی ئه م وه ستابی و هكو ئاوسان و برین ، لێره دا دهست به چاره سهری ئاوسانه كه دهكات .

دووه م : دانه یه كیان هۆكاری دروستبوونی ئه ویت بۆ و هكو (السدة) و (الحمى العفنة)^(١٨٤) ، لێره دا دهست دهكات به لابردنی (السدة) كه چونكه هۆكاری دروستبوونی تاكه یه .

سی یه م : دانه یه كیان له ویت گرنگتر بۆ ، و هكو نه خوشیه كي توندو نه خوشیه كي درێژخایه ن ، لێره دا دهست دهكات به چاره سهر كړدن نه خوشیه تونده كو ، له گه ل ئه وه شدا ئه ویت فهرامۆش ناكات ، ئەگر نه خوشیه ك و نه خوشیه كي كات به كات كۆبونوهوه ، دهست

١٨٤ _ السدة : ناویكه بۆ ههر شتیك له نێو جهسته دا یی له هاتوچۆی شتیکی تر بگزی .

الحمى العفنة : تابه كه به هۆی یه كێك له چوار تێكه لاهه كه وه دروست ده بی كه (الصفراء والسوداء) و خوینی و به لغمه ی ، پروانه : مه لا محمودی گه لاله یی ، قاموس ی پسته .

دەکات بە چارەسەرکردنی نەخۆشیەکە ، مەگەر نەخۆشیە کات بە کاتەکە (العَرَض)
 بە ھێزتریی وەکو (القُولنج)^(۱۸۵) ، لێرەدا دەست دەکات بە نیشتنەوێ ئازارەکو ، پاشان
 (السُّدَة) کە چارەسەر دەکا ، ئەگەر تواناشی ھەبوو لە جێگەی چارەسەرکردن بە
 دەرھاوێشتنی مادەکان ، جووری چارەسەری دیکەی وەکو برسیتی و پۆژوو یا نووستن
 بە کاربێنی باشترە ، یا کرداری دەرھاوێشتن ئەنجام نەدات ، ئەگەر ویستی پاراستنی ھەر
 تەندروستیەکی بوو ، یا بە ھاوشێوەکان و وێکچووکان بێپاریزیت ، ئەگەر ویستی
 گواستنەوێ ھەبوو بۆ باریکی چاکتر لە خۆی بە دژ دەیگواستیتەوێ .

**بە شیک : سەبارەت بە رێزازی پیغەمبەری خوا ﷺ بە خۆپاراستن ئەو
 نەخۆشیانەی دەتتریتەوێ بە سروشتی و رێنمایی کردنی کەسانی تەندروست بە
 خۆدورخستنەوێ ئەو کەسانەی تووشیبوونە :**

ثَبِتَ فِي " صَحِيحِ مُسْلِمٍ " مِنْ حَدِيثِ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ، أَنَّهُ كَانَ فِي وَفْدٍ ثَقِيفٍ رَجُلٌ
 مَجْذُومٌ ، فَأَرْسَلَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ ﷺ ((ارْجِعْ فَقَدْ بَايَعْنَاكَ))^(۱۸۶) .

واتە : ئە (جابر)ی کوپی (عبدالله) ھوێ _ خۆای لی رازی بیت _ فەرموویەتی :
 شانەدەکی ھۆزی (ثقیف) پیاویکی گۆلی تێدابوو ، ئەو بوو پیغەمبەری خوا ﷺ ھەوایی بۆ
 ناد : ((بگەرێوێ پێمانمان لە گەڵ بەستووی)) .

۱۸۵ _ القُولنج : نەخۆشیەکە لە رێخۆڵەدا پەیدا دەبێ و پێسایی و یا بە ئەستەک لە کۆم دێتە دەرەوێ
 ھۆکەشی دەگەرێتەوێ بۆ ھەوکردنی کۆلۆن ، بھوانە : فەرھەنگی دەریا . وەرگێژ .

۱۸۶ _ صحیح : رواه مسلم (۱ / ۱۷۵۲) بلفظ : ((إنا بايعناك فارجم)) واتە : بە بێژەیی : ((تێمە پێمانمان
 لە گەڵ بەستووی بگەرێوێ)) .

وَرَوَى الْبُخَارِيُّ فِي "صَحِيحِهِ" تَعْلِيلًا مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: ((فَرِّ مِنَ الْمَجْنُونِ كَمَا تَفَرُّ مِنَ الْأَسَدِ))^(١٨٧).

واته: له (أبي هُرَيْرَةَ) هوه _ خَوای لى پازى بَيْت _ فەرموویه تی: ((له کهسی گول هه لَبى وه کو چۆن له شێر هه لَدى)) .

وَفِي "سُنَنِ ابْنِ مَاجَةَ" مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: ((لَا تُدِيمُوا النَّظَرَ إِلَى الْمَجْنُونِ))^(١٨٨).

واته: له (ابن عباس) هوه _ خوا له خَوى ویا بېشى پازى بَيْت _ فەرموویه تی: پیغه مبه ری خوا ﷺ فەرمووی: ((به به رده وامى ته ماشای کهسی گول مه کهن)) .

وَفِي "الصَّحِيحَيْنِ" مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((لَا يُورِدَنَّ مُعْرِضٌ عَلَى مُصِحٍّ))^(١٨٩).

واته: له (أبي هُرَيْرَةَ) هوه _ خَوای لى پازى بَيْت _ فەرموویه تی: پیغه مبه ری خوا ﷺ فەرمووی: ((خاوهن ووشتى نه خۆش یا ووشتره کانی نه باته سه رئاوى خاون ووشتى ساغ .))

وَيُذَكِّرُ عَنْهُ ﷺ: كَلَّمَ الْمَجْنُونِ وَبَيْنَكَ وَبَيْنَهُ قَيْدٌ رُمَحٍ أَوْ رُمَحَيْنِ^(١٩٠).

١٨٧ _ صحيح: أخرجه البخاري (١٠ / ١٣٢) .

١٨٨ _ إسناده صحيح: أخرجه أحمد (٢٠٧٢) ، وابن ماجه (٣٥٤٣) ، وصححه الألباني في الصحيحة (١٠٦٤) .

()

١٨٩ _ صحيح: أخرجه البخاري (٧ / ١٦٦ ، ١٧٩) ، ومسلم (٧ / ٣٠ ، ٣١ ، ٣٢) .

واته: له پیغه مبه‌ری خواوه ﷺ باسکراوه : له گه‌ل که‌سی گولدا بدووی با دووری نیتوان تو
و ئه‌و نزیکه‌ی پمێک یاخود دوو پم بیټ .

نه‌خۆشی گولی یه ؟

نه‌خۆشی گولی : نه‌خۆشیه‌کی خراپه به‌هۆی بلاو بو نه‌وه‌ی (المرّة السوداء) هوه له هه‌موو
جه‌سته‌دا پووده‌دات و ، میزاجی نه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌و پووخسارو شیوازیان خراپ ده‌کات ،
پێده‌چێ له‌ گرتادا په‌یوه‌ندی ئه‌و نه‌ندامانه تیك بجیت تا ده‌پزێن و ده‌که‌ون ، له‌ زمانی
عه‌ره‌بییدا به (داء الأسد) یش ناویراوه ، سه‌باره‌ت به‌م ناوه‌ش پزیشکان به‌ سێ بۆچون
لێکیان داوه‌ته‌وه یه‌که‌میان : چونکه به‌ زۆری تووشی شیر ده‌بێ ، دوهم : چونکه ئه‌م
نه‌خۆشیه پووی که‌سی تووشبوو مژوو مژن ده‌کات و ده‌بچوینیت به‌ شیوه‌و شیوازی شیر ،
سێ یه‌م : که‌سی تووشبوو به‌م نه‌خۆشیه پاری ئه‌وانه ده‌کات که‌ نزیکه ده‌بنه‌وه‌و
ده‌یانکوژیت وه‌کو شیر .

ئهم نه‌خۆشیه به‌لای پزیشکانه‌وه نه‌خۆشیه‌کی ته‌زاوه‌ی ئه‌م بۆ ئه‌وه ، ئه‌و که‌سه‌ی
نزیکه‌ی که‌سی گول و تووشبوو به‌ نه‌خۆشی سیل ده‌بیته‌وه هه‌ر به‌ بۆنیان تووشی
نه‌خۆشیه‌که‌یان ده‌بیټ ، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌به‌ر ته‌واو به‌زه‌ی هاتنه‌وه‌ی به‌ ئومه‌ته‌که‌یداو
، بۆ به‌جیه‌تنانی ئامۆزگاری کرنی ته‌واو ، قه‌ده‌غه‌ی ئومه‌ته‌که‌ی خۆی کردووه به‌ نزیک
نه‌بوونه‌وه له‌و هۆکارانه‌ی نه‌خۆشی بۆ جه‌سته‌و دلایان ده‌گوێزێته‌وه ، گومانی تیدا نی یه
جه‌سته‌ش له‌ ئه‌وپه‌ری ئاماده‌باشی شاراوه‌دا یه‌ بۆ قبوڵکردنی نه‌خۆشیه‌که ، په‌نگه‌ سروشتی

١٩٠ _ حسن صحیح : أخرجه عبدالله بن أحمد (١ / ٧٨) عن الحسين بن علي عن أبيه عن النبي _ صلى الله عليه
وسلم _ قال : ((لا تدعو النظر المجذومين ، وإذا كلمتهم فليكن بينك وبينهم قيد رمح)) واته : ((به‌ برده‌وامی
ته‌ماشای که‌سی گول مه‌کن و ، ئه‌گه‌ر له‌ گه‌لیشیاندا دووان با دووری نیتوان ئیوه‌و ئه‌وان به‌ ئه‌ندازه‌ی پمێک
بیټ)) .

جسته نامادهی کاردانه‌وی ته‌لو بیت بۆ وه‌رگرتن له جه‌سته‌ی نه‌وه‌که‌سانه‌وه که نزیکى ده‌بنه‌وه‌و تیکه‌لی ده‌بن ، چونکه جه‌سته توشبووه‌کان گوێزه‌ره‌وه‌ن ، له‌وانه‌یه ترس و خه‌یالی مرۆڤ له گه‌وره‌ترینی هۆکاره‌کان بن بۆ توش بوون به‌م نه‌خۆشیه ، چونکه خه‌یال کارایه‌و زاله به‌سه‌ر هه‌یزه‌کان و خووه‌کانی مرۆڤدا ، له‌وانه‌یه بۆنی که‌سی توشبوو بگات به که‌سی ته‌ندروست و نه‌خۆشیه‌که‌ی بۆ بگوێزێته‌وه ، نه‌مه‌ش له چه‌ندین نه‌خۆشیدا بینراوه‌و ، بۆنیش یه‌کێکه له هۆکاره‌کانی ته‌نینه‌وه‌ی نه‌خۆشی ، له گه‌ل هه‌موو نه‌مانه‌شدا ده‌بی جه‌سته ناماده‌بی بۆ قبولبوونی نه‌وه‌ نه‌خۆشیه ، وَقَدْ تَزَوَّجَ النَّبِيُّ ﷺ امْرَأَةً ، فَلَمَّا ارَادَ الدَّخُولَ بِهَا ، وَجَدَ بِكُفْحِهَا بَيَاضًا ، فَقَالَ : ((الْحَقِّي بِأَمْلِك))^(۱۹۱).

واته : باسکراوه که‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ژنیکی خواست ، که ویستی بجێته لای سپیایه‌کی له که‌له‌که‌یدا به‌دیکرد ، نه‌وه‌بوو فه‌رمووی : بجۆره‌وه مالی بابت .

كُرمه‌لێك وایانزانیه‌وه نه‌م فه‌رموودانه به‌رپه‌رچ دراوه‌ته‌وه به كُرمه‌لێك فه‌رمووده‌ی دیکه ، که‌وا پوچیان ده‌کاته‌وه‌و دژیه‌تیان ده‌کات له‌و فه‌رموودانه : مَا رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ ، مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَخَذَ بِيَدِ رَجُلٍ مَجْدُومٍ ، فَأَدْخَلَهَا مَعَهُ فِي الْقُصْعَةِ ، وَقَالَ : ((كُلْ بِسْمِ اللَّهِ ، ثِقَةً بِاللَّهِ ، وَتَوَكَّلًا عَلَيْهِ))^(۱۹۲) ، وَرَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ .

واته : له (عبدالله)ی کوردی (عمر)ه‌وه _ خوا‌ی لی پازی بیت _ فه‌رموویه‌تی : پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌ستی که‌سیکی گولی گرت و ، خسته‌یه نێو له‌گه‌نه‌که‌وه له گه‌ل خۆیداو ، فه‌رمووی : بخۆ به‌ناوی خوا : متمانه به‌خوای ، پشت پێ به‌ستنی .

۱۹۱ _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد في مسنده (۳ / ۴۹۳) .

۱۹۲ _ إسناده ضعيف : أخرجه أبوداود (۳۹۲۵) ، والترمذي (۱۸۱۸) ، وضعفه الألباني .

وَمَا ثَبَتَ فِي "الصَّحِيحِ" عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنْ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: لَا عَذْوَى وَلَا طَيْرَةٌ^(١٩٣).

واته : له (ابي هُريرة) هوه _ خَوای لى پازى بَيْت _ فەرموویەتى : پێغه مبه‌رى خوا ﷺ
 فەرمووی : تەنینه‌وه‌ی نه‌خۆشى نى یه ، شوومى و پرەشبینى نى یه .

ثیمه ده‌لێن _ (ابن القيم) _ سپاست بۆ خوا هیچ دژ به‌یه‌ك بوونێك له‌ نێوان فەرمووده (صحیح) هه‌كانى پێغه‌مبه‌رى خوادا ﷺ به‌دیناكرێت ، نه‌گەر دژ به‌ یه‌ك بوونێكیش به‌دیكرا ،
 نه‌وا پێده‌چى یه‌كێك له‌ فەرمووده‌كان گوڤتارى پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ نه‌بى و ، نه‌و كه‌سانه‌ی
 فەرمووده‌كه‌یان گێٮاوه‌ ته‌وه‌ هه‌له‌یان تێدا كرڤى ، نه‌گەرچى كه‌سێكى باوه‌رپێكراوى
 سه‌رراستیش بێت ، چونكه‌ كه‌سى باوه‌رپێكراو هه‌له‌ ده‌كات ، یاخود یه‌كێك له‌ فەرمووده‌كان
 (ناسخ) و (١٩٤) نه‌وێترى پێش خۆى لاده‌بات نه‌گەر قبولى (نسخ) بكات ، یاخود دژ به‌
 یه‌ك بوونه‌كه‌ ته‌نها له‌ تێگه‌شتنى بیسه‌ردایه ، نه‌ك له‌ فەرمایشته‌كانى پێغه‌مبه‌رى خوادا ﷺ
 بۆیه‌ ده‌بى یه‌كێك له‌و سیانه‌ی پێشه‌وه‌ هه‌بى تاوه‌كو دژ به‌ یه‌ك بوونه‌كه‌ ڕووبدات .

به‌لام دوو فەرمووده‌ی (صحیح)ى ناشكه‌رای دژ به‌ یه‌ك له‌ هه‌موو ڕوویه‌كه‌وه‌ ،
 یه‌كێكیشیان نه‌وێتر (نسخ) نه‌كانه‌وه‌ ، هه‌رگیز شتى وانە‌بووه ، به‌لكو په‌نا ده‌گرین به‌ خوا
 له‌ گوڤتارى پێغه‌مبه‌رى خوادا ﷺ نه‌م شتانه‌ هه‌بێت ، چونكه‌ له‌ زارى نه‌وه‌وه‌ به‌ده‌ر له‌ هه‌ق
 هیچى تر نه‌گوتراوه ، به‌لكو له‌ راستیدا به‌لكه‌ كه‌مه‌رخه‌میه :

١ _ له‌ تێگه‌شتنى نه‌و فەرموودانه‌دا كه‌ هاتووه .

٢ _ توانا نه‌بوون له‌ جیاكرینه‌وه‌ی فەرمووده (صحیح) هه‌كان و (ضعیف) هه‌كاندا .

١٩٣ _ صحیح : أخرجه البخاري (٧ / ١٦٦ ، ١٧٩) ، ومسلم (٧ / ٣٠ ، ٣١ ، ٣٢) عن الحسن عن أبي هريرة

، وأخرجه البخاري (٧ / ١٧٥ ، ١٨٠) ، ومسلم (٧ / ٣٣) عن أنس . والحديث مروى عن كثير من الصحابة .

١٩٤ _ المنسوخ : له‌ زمانى عه‌ره‌بیدا له‌ (نَسَخَ الشَّيْءُ) هوه‌ هاتووه‌ به‌ واتای : هه‌لگرتن و لابردن ، بۆیه‌
 ووشه‌ی (المنسوخ) له‌ زمانى عه‌ره‌بیدا واتای لابراو هه‌لگیراو ده‌به‌خشیت .

۳ _ تینه‌گشتنی ته‌واو له مه‌به‌ستی راستی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ

۴ _ هه‌لگرتنی فەرمووده‌که بۆ کارپێکردن له‌ بوارگه‌لیکدا به‌ پیغه‌وانه‌ی مه‌به‌ستی پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ هه‌موو نه‌مانه‌ هۆکاربوون بۆ دروستبوونی جیاوازی و خراپی ، و بالله التوفیق *

(ابن فتيبة) له‌ کتییی (اختلاف الحديث) داو _ له‌ زاری نه‌وکه‌سانه‌ی دوژمنی فەرمووده‌و فەرمووده‌ناسان _ ده‌لێت : دوو فەرمووده‌ی دژ به‌ یه‌کتان له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ گێڕاوه‌ته‌وه‌ که فەرموویه‌تی : ((لَّا عَذْوَى وَلَا طَيْرَةٌ)) واته‌ : نه‌ ته‌نینه‌وه‌ هه‌یه‌و ، نه‌ شومی و په‌شبینی . پێشی گوترا : که‌پوویی و خودویی له‌ لیچی ووشتردا په‌یدا ده‌بی و ، ئینجا ووشتره‌کان که‌پوویان تێده‌که‌وێت ، فەرمووی : ئه‌ی چ شتێک نه‌خۆشیه‌که‌ی ته‌نیه‌وه‌ بۆ یه‌که‌م ؟^(۱۹۵) . پاشان له‌ فەرمووده‌یه‌کی تردا گێڕاوتانه‌ته‌وه‌ : با هیچ که‌س ووشتره‌ نه‌خۆشه‌کانی نه‌باته‌ سه‌ر ئاوی خاوه‌ن ووشتری ساخ ، له‌ که‌سی گه‌ول هه‌لبێی به‌هاوشیوه‌ی هه‌له‌اتنت له‌ شیر ، وه‌ پیاویکی گه‌ول هات بۆ گه‌تپێدانی به‌لام گه‌ته‌که‌ی بۆ نارو ، فەرمانی پیدا بکه‌رێته‌وه‌و ، مۆله‌تی نه‌دا ، وه‌ فەرموویه‌تی : شوومی له‌ ژن و مال و وه‌لاخدايه^(۱۹۶) . گوتیان : هه‌موو نه‌مانه‌ جیاوازی و یه‌کیکیان له‌ویتر ناچێت .

(أبو محمد) ده‌لێت : ئێمه‌ ده‌لێین : له‌مه‌دا هیچ جیاوازیه‌ک نی یه‌و ، مانای هه‌ر فەرمووده‌یه‌کیان کات و شوینی خۆی هه‌یه‌ ، نه‌گه‌ر له‌ کات و شوینی خۆیدا دانرا جیاوازیه‌که‌ لاده‌چێت .

۱۹۵ _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد (۲ / ۳۲۷) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (۷۵۲۹) .

۱۹۶ _ متفق عليه : أخرجه البخاري (۹ / ۱۱۸) ، ومسلم (۲۲۲۵) .

تهنینهوه دوو ڕهگهزه :

یه که میان : تهنینهوهی گولی ، چونکه بۆنی که سی گول توند ده بێت تا ئه و که سانهش تووش دهگات که زۆر له گه لیدا داده نشن و قسهی له گه لدا دهگن ، ههروهها به جووتبوونی که سی گول له گه ل خێزانه کهیدا زیانی پێده گه یه نیت و ، له وانه شه تووشی گولی بێت ، ههروهها مندا له کانیشی له گه و ره بوونی ته مه ندا تووشی ده بن ، ههروهها تووشبووان به نه خۆشیه کانی سیل و گه پووی ، چونکه پزیشکان فه رمان دهگن به دانه نیشتن له گه ل تووشبووان به سیل و گولیدا ، له مه شدا مه به ستیان مانای تهنینهوه نی یه ، به لکو مه به ستیان گوڕینی بۆنیانه و ، ئه و که سانهش به زۆری بونیان دهگن تووشی هه مان نه خۆشی ده بن ، پزیشکان دوورترین که سن له په شبینی و شوومه وه ، گه پووی و خوروی له ووشردا پهیدا ده بێ _ که گه پوویه کی شیداری ته په _ ئه و ش تیکه لی ووشره تووشبووه که ده بێت یا ده یخوڕینیت ، یا ده چیته شوینی یخدانی ووشره کانه وه ئای گه پووه که ی پی دهگات و تووش ده بێت ، ئه مه ئه و مانایه یه که پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی : با هیچ کهس ووشری تووشبوو نه باته سه ر ئای خاوه ن ووشری ساغ ، چونکه به باشی نه زانیوه نه خۆش تیکه ل به ساغ بێت نه وه کو ئاوو خوروه که ی پی بگات و تووشی بگات .

ده فه رمیت : به لام په گه زه که ی دیکه ی تهنینهوه ، وه کو بڵاوی نه وه ی نه خۆشی چاوه قوله یه له وه لاتیکداو ، کهسانی ته ندروستیش له و وه لاتنه ده چنه دهره وه له ترسی ته نینه وه دا ، پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی : ((إِذَا وَقَعَ بِلِلِّ وَأَنْتُمْ بِهِ ، فَلَا تَخْرُجُوا مِنْهُ ، وَإِذَا كَانَ بِلِلِّ ، فَلَا تَدْخُلُوهُ)) فه رمایشتی پیغه مبه ری خوا ﷺ ((إِذَا وَقَعَ بِلِلِّ وَأَنْتُمْ بِهِ ، فَلَا تَخْرُجُوا مِنْهُ)) واته : ((ئه گه ره وه لاتیکدا بڵاوی به وه ئیوه ی لیوو ، لیی دهرمه چن)) لی ره دا پیغه مبه ری خوا ﷺ پیمان ده فه رمیت : ئیوه واگومان ده بن که به هه له اتنتان له چاره نووسی خوا له خوا پزگارتان ده بێ . فه رمایشتی پیغه مبه ری خوا ﷺ : ((وَإِذَا كَانَ بِلِلِّ ، فَلَا تَدْخُلُوهُ)) واته : ((ئه گه ره وه لاتیکدا بڵاوی به وه ، مه چنه نیوی)) لی ره دا

پیتغمبەری خوا ﷺ پیمان دەفەرمیت : بە مانە وەتان لەو جێگەی کە تاعونی تێدا نی یە دڵتان زیاتر دەحەوتتەو ، گوزەرانتان خۆشتر دەبێ . لەم بوارەدا ژن یا مالا بە شووم ناسراوەن ، کە پیاو تووشی ناخۆشیەک یاخود بەلایەک دەبێ ، دەلی : ژن و مالا کە شومبەکی بۆ تەنیمەو و لێیدام ، ئەمە ئەو تەنینهو یە کە پیتغمبەری خوا ﷺ لە بارە یەو فەرموو یەتی : تەنینهو نی یە .

کۆمەلێکی دیکەش دەلێن : بە لکو فەرماندان بە خۆبەرخستنهو لە کەسی گول و هەلەاتن بۆ (الاستحباب) و هەلبژاردن و ، پێنمویی کردن ، بەلام بۆ لە گەلیدا خواردن ، پیتغمبەری خوا ﷺ ئەو ی ئەجامدا بۆ بەدەرخستنی شیائویتی و ، حەرام نەبوونی .

کۆمەلێکی دیکەش دەلێن : ئەم پەيامی پیتغمبەری خوا ﷺ لێردا بۆ بەشیکی خەلکە نەك بۆ هەمووی . بۆیە تەماشای دەکەیت پیتغمبەری خوا ﷺ بۆ هەریەکێکیان پەيامیکی فەرموو بە بارو حالیان شایستە بیت ، چونکە هەندێکی خەلک ئیمانی بەهێزە ، پشت بەستنی بەهێزە بە ئاستێک تەنینهو ی نەخۆشیەک لە خۆی دوردەخاتەو ، وەکو چۆن هێزی سروشت هێزی نەخۆشیەک دوردەخاتەو و پوچی دەکاتەو ، کەچی هەندێ خەلکی تر ئەو هێزە تێدا نی یە ، بۆیە پیتغمبەری خوا ﷺ ئەم پەيامی خۆی ئاراستە ی ئەم جۆرە خەلکە کردوو بۆ ئاگاداری وەرگرتن و خۆپاریزی ، پیتغمبەری خوا ﷺ هەردوو بارە کەشی پێکەو ئەجامداو ، بۆ ئەو ی ئومەتە کە ی چاوی لێکەن و پەپەرەیی بکەن ، بۆ ئەو ی ئەو کەسانە ی لە ئومەتە کەیدا بەهێزێن ڕێگە ی پشت بەستن و هێزو متمانە ی تەلو بە خوا هەلبژێرن و ، ئەوەشیان کە لاوازه ڕێگە ی ئاگاداری وەرگرتن و خۆپاریزی بەکاربێتن و ، هەردوو ڕێگە کەش (صحیح) و تەولون :

یە کە میان : بۆ باوە پدارانی بەهێز .

ئەو تریشیان : بۆ باوە پدارانی لاواز .

لێره شدا هەر گۆمه لێکیان به لگه یه کی به دهسته وه ده بی و پێشه تگێشی ده بی ئه و کاره ی ئه نجام دابی به گوێره ی بارو حالیان و ئه وه ی بۆیان شایسته یه ، ئه مه ش به هاوشیوه ی هه ستانی پێغه مبه ری خوایه ﷺ به داخکردن و ، ستایشی ئه و که سه شی کربوه که وازی لێده هێنیت ، چونکه وای داناوه ئه و که سه ی وازی لێده هێنیت پشت به ستنیکێ ته وای به خوای تعالی هه یه ، ههروه ها پێغه مبه ری خوا ﷺ وازی له شوومی و په شبینی هێناوه و ، هاوشیوه ی ئه مه ش له شه رعدا زۆره ، ئه مه ش پێگه یه کی ناسک و زۆر چاکه بۆ ئه و که سانه ی ده یانه و ئی هه قی خۆی ده نی ، به تایبه ت ئه و که سانه ی توانای لێکدانه وه ی نه فسی خۆیانیا ن پێدراوه ، به مه ش ئه و دژ به یه ک بوونه ی هه ستی پی ده کات له سوونه تی (صحیح) دا نامینیت و لاده چیت .

گۆمه لێکی تریش وای بۆ ده چن که فرمان کردن به هه له اتن و ، خۆ دوورخستنه وه بۆ شتیکێ سروشتیه ، که بریتیه له گواستنه وه ی نه خۆشیه که بۆ که سی ته ندروست به ده ست پێوه دان و تیکه لېوون و بۆن کردن ، ئه م باره ش به دووباره کردنه وه ی تیکه لېوون و ده ست پێوه دان ده بی ، پێغه مبه ری خواش ﷺ که هه ستا به خواردن له گه ل که سیکێ گولدا بۆ به رژه وه ندیه کی په سه ندکراویو ، هه چی تیدا نی یه و ، به یه ک جارو یه ک ساتیش ته نینه وه ی نه خۆشی دروست نابیت ، به ئام قه ده غه ی کربوه بۆ ئه وه ی نه بیت به هۆکارێک بۆ بلاویونه وه ی نه خۆشی و فه وتاندن ، ههروه ها بۆ پاراستنی ته ندروستی ، به تیکه لېونیکیش تیکه لیان بوو له بهر پێویستی و به رژه وه ندیه ک ، بۆیه هه چ دژ به یه ک بوونیک له نێوان هه ردوو شته که دا به دینا کریت .

گۆمه لێکی تریش ده لێن : پێده چی ئه و که سه گوله ی پێغه مبه ری خوا ﷺ له گه لیدا خۆراکی خواربی نه خۆشیه که ی شتیکێ که م بی و ته نینه وه دروست نه کات ، که سانی گولیش هه موویان وه کو یه ک نین و ، ئه و ته نینه وه ش لێیا نه وه دروست ده بی هه مووی وه کو یه ک نی یه ، به لکو تیکه لېوونی که سانیکیان زیانی نی یه و ، ته نینه وه دروست ناکات ، ئه و

كەسە گولەش توشی شتیکی كەمی گوولی بوو ، پاشان وەستاو لەسەر بارەكەى بەردەوام بوو ، گولەكەش نەتەنیەو وە بۆ سەراپای لەشى ، بۆیە بە شایستەتر نەخۆشیەكەى ناتەنیتەو وە بۆ كەسانی تر .

كۆمەڵێكى تریش دەلێن : خەلگانى تافى نەفامى برۆیان وابوو كە تەنینهوێ نەخۆشیە پەتاکان بە خودیكى سروشتی دەبیّت ، بەبێ ئەوێ بێگەرێننەو وە بۆ خواى تعالى ، ئەو وەبوو پێغەمبەرى خوا ﷺ ئەو باوەرپەرى پوچكردنەو وە ، لە گەڵ كەسە گولەكەدا خۆراكى خواردو ، بۆى پوون كردنەو وە كە خواى تعالىە نەخۆش دەخات و چاكیش دەكاتەو وە ، قەدەغەى نزیكبوونەو وە خەلكیشى لێكردن بۆ ئەوێ بۆیان پوون بكاتەو وە كە خودى نزیكبوونەو وە یەكێكە لەو هۆكارانەى لە لایەن خواى پەرەردگارەو وە دانراو وە بۆ دروستبوونی نەخۆشیەكە ، كاتیكیش پێغەمبەرى خوا ﷺ قەدەغە دەكات لە راستیدا هەڵدەستێت بە جێكركردنى ئەو هۆكارانەى نەخۆشى دروست دەكەن ، كردووەكەى پێغەمبەرى خوا ﷺ ناشكەرێ دەكات كە نەخۆشیەكان سەرپەخۆیان وەرنەگرتووە لە كاركردندا ، بەلكو هەموو شتیك خواى تعالىە ، ویستی هەبیّت هێز لە نەخۆشیەكە وەردەگرتەو وە چیتەر كارێگەرى نابێت و ، ویستیشى هەبیّت هێزەكەى دەهێلێتەو وە كارێگەرى دروست دەكات .

كۆمەڵێكى تریش دەلێن : بەلكو فەرموودەكان (ناسخ و منسوخ) ی تێدايە ، تەماشای مێژووێكەى دەكرێت ، ئەگەر زانرا فەرموودەیهكیان دواكەوتوترە ، حوكم دەدرێت كە (ناسخ) ، ئەگەر بەو جۆرەش نەبوو ، تێایدا دەووستین .

كۆمەڵێكى تریش دەلێن : هەندێ لەو فەرموودانە جێگیرەو ، هەندێكیشیان جێگیر نین ، بۆیە سەبارەت بە فەرموودەى : ((لا عدوى)) دەلێت : یەكەم جار هاوێلى بەرێز (أبوهريرة) دەیگێرێاوە ، پاشان لەو بارەو وە گومانى بۆ دروست بوو وازی لێهێنا ، دیسان سەبارەت بەو فەرموودە پراوێژیان پێكردو ، گوتیان : گوتیبستت بوین دەتگێرێاوە ، بەلام قایل نەبوو بێگێرێتەو وە .

(أبوسلمة) ده‌لێت : نێتر نازانم ، (أبوهريرة) بیری چوو ، یاخود یه‌کیك له‌ فه‌رمووده‌كان نه‌ویتری (نسخ) کرده‌وه ؟

به‌لام فه‌رمووده‌که‌ی (جابر) _ خوای لی پازی بیّت _ : ((أن النبي ﷺ أخذ بيد مجنوم ، فأدخلها معه في القصة)) واته : ((پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌ستی که‌سیکی گهوولی گرت و ، له‌ که‌ل خویدا ده‌ستی خسته‌ نیو له‌ که‌نه‌که‌وه)) ، فه‌رمووده‌یه‌کی (صحیح) نیو ، بۆ به‌رزترین پله‌شی ئیمامی (الترمذي) فه‌رموویه‌تی فه‌رمووده‌یه‌کی (غریب) هه‌ ، نه‌ به‌ (صحیح)ی داناوه‌ نه‌ به‌ (حسن)یشی داناوه . (شعبة) ده‌لێت : خۆتان بپارێزن له‌ وه‌رمووده (غریب)انه . ئیمامی (الترمذي) فه‌رموویه‌تی : له‌ چوارچێوه‌ی کرده‌وه‌کانی (عمر)هه‌ (رِیوایه)ت کراوه ، نه‌مه‌ش جیگرتیه‌ ، نه‌مه‌یه‌ باری نه‌م نوو فه‌رمووده‌یه‌ی که‌ به‌ره‌له‌ستی فه‌رمووده‌کانی قه‌ده‌غه‌کردنی پی ده‌کریت :

یه‌کیکیان : (أبوهريرة) په‌شیمان بۆته‌وه له‌ گێڕانه‌وه‌یداو نکوایی لی کردووه .

نووه‌میشیان : به‌ (صحیح)ی له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ (رِیوایه)ت نه‌کراوه ، له‌ کتییی (المفتاح)دا به‌ تیروته‌سلیمی سه‌باره‌ت به‌م مه‌سه‌له‌ داوین ، وبالله‌ التوفیق .

**به‌شیک : سه‌باره‌ت به‌ رِیایزی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ قه‌ده‌غه‌کردنی
خوچاره‌سه‌رکردن به‌ حرام‌کراوه‌کان :**

رَوَى أَبُو دَاوُدَ فِي " سُنَنِه " مِنْ حَدِيثِ أَبِي الدَّرْدَاءِ _ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ _ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((إِنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ الدَّاءَ وَالذَّوَاءَ ، وَجَعَلَ لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءً ، فَتَدَاوَوْا ، وَلَا تَدَاوَوْا بِالْمَحْرَمِ))^(١٩٧) واته : له‌ (أَبِي الدَّرْدَاءِ)هه‌ _ خوای لی پازی بیّت _ فه‌رموویه‌تی : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ

فهرمووی : ((خوای تعالی نه خویشی و دهرمانه که شی دابه زاندووو ، بق هر نه خویشیه کیش دهرمانیکی داناوو ، بهوه چاره سه ربکه ن و ، به شتی حه رام چاره سه ر مه که ن)) .

وَذَكَرَ الْبُخَارِيُّ فِي " صَحِيحِهِ " عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ : إِنَّ اللَّهَ لَمْ يَجْعَلْ شِفَاءَكُمْ فِيمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ^(۱۹۸)

واته : ئیمامی (البخاری) له (صحیح) هکه یداو له (ابن مسعود) هوه _ خوای لی پازی بیئت _ ده گپرتته وه ، فه موویه تی : خوای تعالی شیفای ئیوهی له شته حه رام کراوه کاندان دانه ناوه .

وَفِي " السَّنَنِ " : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، قَالَ : ((نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنِ الدَّوَاءِ الْخَبِيثِ))^(۱۹۹)
واته : له (أبي هُرَيْرَةَ) هوه _ خوای لی پازی بیئت _ فهرموویه تی : ((پیتفه مبهری خوا ﷺ قه ده غهی خو چاره سه ر کردنی کردوو به دهرمانه پیسه کانی وه کو مهی و ژهر)) .

وَفِي " صَحِيحِ مُسْلِمٍ " عَنْ طَارِقِ بْنِ سُوَيْدٍ الْجُعْفِيِّ أَنَّهُ سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ عَنِ الْخَمْرِ ، فَتَنَاهَا ، أَوْ كَرِهَ أَنْ يَصْنَعَهَا ، فَقَالَ : إِنَّمَا أَصْنَعُهَا لِلدَّوَاءِ ، فَقَالَ : ((إِنَّهُ لَيْسَ بِدَوَاءٍ وَلَكِنَّهُ دَاءٌ))^(۲۰۰)

واته : له (طارق) ی کوپی (سُوَيْدٍ الْجُعْفِيِّ) وه _ خوای لی پازی بیئت _ که واسه بارهت به مهی له پیتفه مبهری خوا ﷺ پرسیبوو ، ئه ویش قه ده غهی کردبوو ، یاخود به باشی

۱۹۸ _ ذكره البخاري تعليقاً (۱۰ / ۶۸) في الطب باب شراء الخلاء والغسل

۱۹۹ _ صحيح : أخرجه أحمد (۲ / ۳۰۵ ، ۴۴۶ ، ۴۷۸) وأبو داود (۳۸۷۰) ، وابن ماجه (۳۴۵۹) ، والترمذي (۲۰۴۵) كلهم من طريق يونس بن أبي إسحاق عن مجاهد عن أبي هريرة فذكره .

۲۰۰ _ صحيح : أخرجه أحمد (۴ / ۳۱۱ ، ۳۱۷ ، ۳۹۹) ، والدارمي (۲۱۰۱) ، ومسلم (۶ / ۸۹) ، وأبو داود (۳۸۷۳) ، والترمذي (۲۰۴۶) كلهم من طريق سماك بن حرب عن علقمة بن وائل عن أبيه فذكره .

نه زانی دروستی بکات ، (طاریق) یش پیی فهرمووی : له پاستیدا بۆ دهرمان دروستی ده کم ،
پیغه مبهری خواش ﷺ فهرمووی : ((دلنیا به نه وه دهرمان نی به لکو نه خوشیه)) .

وفي " السنن " أنه ﷺ سئل عن الخمر يجعل في الدواء ، فقال : ((إنها داء وليست بالدواء))^(٢٠١) رواه أبو داود ، والترمذي .

واته : له پیغه مبهری خویان ﷺ پرسى سه بارهت به وهی مهی وه کو دهرمان به کار بیئت ،
نه ویش فهرمووی : ((نه وه نه خوشیه نه ک دهرمان)) .

وفي " صحيح مسلم " عن طارق بن سويد الحضرمي قال : قلت : يا رسول الله إن بأرضنا
أعنا بًا نعتصرها فنشرب منها ، قال : " لا " فرأجفته قلت : إنا نستشفى للمريض قال : ((إن
ذلك ليس بشفاء ولكنه داء))^(٢٠٢) .

واته : له (طاریق) ی کوپی (سوید الحضرمی) وه _ خوی لی پازی بیئت _ فهرمووی تهی :
گووتم : نهی پیغه مبهری خوا زهویه کانی نیغه تریگه لیکی لییه ده یگووشین بۆ (مهی) و لیی
ده خۆینه وه ، فهرمووی : نه خیر ، (طاریق) فهرمووی تهی : جار یکی تر وه لأم بۆ نارد وه وه
گوتم : نه وه بۆ چاره سهری نه خوشی به کار دیتین فهرمووی : ((نه وه چاره سهری به لکو
نه خوشیه))

وفي " سنن النسائي " أن طبيبًا ذكر ضفدعًا في دواء عند رسول الله ﷺ فنهأه عن قتلها^(٢٠٣)
واته له (سنن) ی نیمامی (النسائي) دا هاتوه كهوا پزیشكك له خزمه تی پیغه مبهری خوا
ﷺ له دهرمانكدا باسی بۆی کرد ، به لأم پیغه مبهری خوا ﷺ قه ده غه ی کرد بۆق بکوژیت .

٢٠١ _ هو السابق .

٢٠٢ _ هو السابق ، وليس هذا لفظ مسلم .

وَيُذَكِّرُ عَنْهُ ﷺ أَنَّهُ قَالَ : ((نَنْتَكَوِي بِالْخَمْرِ ، فَلَا شِفَاءُ لِلَّهِ))^(٢٠٤)

واته : له پیغمبەری خواوه ﷺ باسکراوه کهوا فرموویەتی : ((هەرکەس بە مەی چارەسەر دەکات ، خۆی تەالی شیفای نەدات)) .

خۆچارەسەرکردن بە شتە حەرامەکان قیزەونە لە پەویی شەرع و لە پەویی ئەقلیشەو ، لە پەویی شەرعەو ئەو فرمودانە بوو کە لە سەرەو بەسکران . بەلام لە پەویی ئەقلەو : خۆی تەالی ئەو شتانەیی حەرام کردووە لەبەر پیسبێتیان ، بەلام شتە چاکەکانی لەم ئۆمەتە حەرام نەکردووە وەک سزایەک ، بەهاوشیوەی ئەو حەرامکردنەیی کە سەپاندی بە سەر (بنی اسرائیل) دا کە دەفرمبیت ﴿ فَبِظُلْمٍ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ ﴾ [سورة النساء : ١٦٠] واته ﴿ فَبِظُلْمٍ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا ﴾ بەهۆی ستم کردنەو لە لایەن جولهکەکانەو ﴿ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ ﴾ حەراممان کرد لێیان ﴿ طَيِّبَاتٍ ﴾ چەند خۆراکیکی پاک و خاویڤن ﴿ أُحِلَّتْ لَهُمْ ﴾ کە حەلال کرابوو بۆیان^(٢٠٥) ، بەلکو چەند شتیکی لەم ئۆمەتە حەرام کردووە چونکە خۆی ئەو شتانە پیسن و ، حەرامیشی کردووە وەک پارێزێک بۆ بەندەکان و ، پاراستنیان لە خواردنی ، بۆیە لەم بارەو بەشیاو دانانرێت وەک چارەسەری نەخۆشیی بەکاربێت ، چونکە ئەگەرچی پۆلیی هەبێت لە لادانی نەخۆشیدا ، بەلام پاشان نەخۆشیەکی گەورەتر لە دڵدا دروست دەکات بەهۆی ئەو پیسیەو کە تیایدا ، بۆیە ئەو کەسە چارەسەر بە شتە حەرامەکان دەکات ، هەڵبەت ئەو بە نەخۆشخستنی دڵیی چارەسەری نەخۆشی جەستەیی بکات.

٢٠٣ _ صحیح : أخرجه أحمد (٣ / ٤٥٣ ، ٤٩٩) ، وعبد بن حميد (٣١٣) ، والدارمي (٢٠٠٤) ، وأبو داود (٣٨٧١ ، ٥٢٦٩) ، والنسائي (٧ / ٢١٠) كلهم من طريق ابن أبي ذئب ، عن سعيد بن خالد ، وعن سعيد بن المسيب بن عبد الرحمن بن عثمان فذكره .

٢٠٤ _ إسناده صحيح : انظر الصحيحة (٢٨٨١) .

٢٠٥ _ مهلا محمد مهلا صالح ، پوختهی تەفسیری قورئان .

ههروه‌ها له بهر ئه‌وهی ئه‌و شتانه حه‌رامه ، بۆیه پێویسته مۆڤ خۆی لێ لابدات و خۆی لێ به‌دوور بگریت ، به هه‌ر رێگه‌یه‌ك بێت ، به‌لام ئه‌گه‌ر وه‌كو دهرمان به‌كارهێنرا ، ئه‌وه هانی مۆڤ ده‌دات ئه‌و شتانهی به‌لاوه په‌سه‌ندبێ و زیاتر به‌کاری بێنێ ، ئه‌مه‌ش دژ به‌ مه‌به‌ستی شه‌رعه ، له‌لایه‌کی تریشه‌وه ئه‌و شتانه نه‌خۆشین وه‌كو ئه‌وهی شه‌رع بپاری له سه‌رداوه ، بۆیه نابێ وه‌كو دهرمان به‌كاربێت .

هه‌روه‌ها شته حه‌رامه‌كان سیفه‌تی به‌دی و پیسی به‌ روح و سروشتی مۆڤ ده‌به‌خشن ، چونكه جه‌سته کاردانه‌وهی خۆی ده‌بێت به‌رامبه‌ر به‌ چۆنیه‌تی دهرمانه‌كه ، بۆیه ئه‌گه‌ر چۆنیه‌تی دهرمانه‌كه پیس بێت ، ئه‌وا پیسی به‌ سروشتی مۆڤ ده‌به‌خشیت ، كه‌واته ئه‌گه‌ر خودی دهرمانه‌كه پیس بوو ئیتر ده‌بێ چۆن بێ ؟ ، بۆیه خوای تعالی خۆراك و خواردنه‌وهو جلی پیسی له‌ به‌نده‌كانی حه‌رام كردووه ، چونكه پوخسارو سیفه‌تی پیسی به‌ نه‌فس ده‌به‌خشن .

هه‌روه‌ها رێگه‌دان به‌ به‌كارهێنانی ئه‌و شته حه‌رامانه بۆ خۆچاره‌سه‌ركردن ، مه‌ینه‌تی‌ه‌كه زیاتر ده‌كات ، چونكه ئه‌گه‌ر نه‌فس هه‌واداری بوو ، ئه‌وا دواتریش بۆ هه‌واو ئاره‌زووش به‌کاری ده‌هێنێ ، به‌تایبه‌ت ئه‌گه‌ر نه‌فسی مۆڤ بزانی بۆی به‌سووده‌و ، نه‌خۆشیه‌كاني لاده‌باو شیقای بۆ ده‌هێنێ ، ئه‌وا ده‌بێ به‌ خۆشه‌ویسترین شت به‌لایه‌وه ، لێره‌دا شه‌رع ده‌رگا‌كاني به‌هانه‌ی هه‌موو داخستوو بۆ ئه‌وهی به‌ هیچ شیوه‌یه‌ك به‌كار نه‌هێنریت ، گومانی تێدا نیه ئه‌گه‌ر له‌ لایه‌كه‌وه ده‌رگا‌كاني به‌هانه دا‌بخات بۆ به‌كارنه‌هێنانی و ، له‌ لایه‌کی تریشه‌وه ده‌رگا‌كاني به‌هانه بکاته‌وه بۆ به‌كارهێنانی وه‌كو دهرمان جیاوازی و دژ به‌ یه‌ك بوون دروست ده‌كات و ئه‌مه‌ش له‌ شه‌رعه‌وه دووره .

هه‌روه‌ها له‌م دهرمانه حه‌رام‌کراوانه‌دا نه‌خۆشی گه‌لێکی ئه‌وتۆی تێدا یه ، كه زۆر زیاتره له‌وهی كه خه‌لك واگومان ده‌بات شیقای هه‌ندی نه‌خۆشی تێدا هه‌بێ ، بۆیه له‌ مه‌ی و شه‌رابی

دایکی پیسه کاندای که خوای تعالی به هیچ شیوه یه ک شیفای نه خستوته نیو ئه م خوار دنه وه یه وه ، به لای پزیشکان و ، زۆرێک له شرع زانان و قسه ناسانه وه ، چه ندین نه خۆشی به هیز بۆ سهر مێشک دروست ده کات که سه نته ری ئه قله .

(أبقرط) له میانه ی گوشتاره کانییدا له سهر نه خۆشیه تونده کان ده لێت : زیانی مه ی بۆ سهر توندوتیژه ، چونکه به خیرا بۆی به رز ده بێته وه ، له گه ل به رزیونه ودا خه لته کانی له شیش به رز ده بنه وه و له شوینه به رزه کانی جه سته دا ده وه ستن و ، زیان به هۆشی مرۆف ده گه یه نن .

دانته ری (الکامل) ده لێت : زیان گه یانندن به مێشک و ده ماره کان له خاسیه ته گرتگه کانی مه ی و شه رابه .

به لām ده رمانه حه رامکراوه کانی دیکه دوو جۆرن :

یه که میان : به لای دله وه قیزه ونه و ، سروشتی مرۆفیش یارمه تیده ری نابیت ، بۆ دوورخستنه وه ی نه خۆشیه که وه کو ژه هره کان و ، گزشتی مارو شته پیس و پۆخله کانی دیکه ، بۆیه وه کو باریکی قورس به سهر سروشتی مرۆفه وه ده مینیته وه و ده بی به نه خۆشی نه ک ده رمان .

دووه م : به لای دله وه قیزه ون نی یه وه کو ئه و خوار دنه وانیه ی که دایکه سک پره کان به کاریده هین بۆ نموونه ، ئه مه زیانی له سوودو که لگی زۆرتره ، ئه قلیش بریاری حه رامبوونی ده دات و ، لێره دا ئه قل و فیه ره تی مرۆف جووتی شرع ده بن .

لێره دا نه یینیه کی ووردو ناسک به دیده کریت سه باره ت به وه ی که حرامکراوه کان بۆ چاره سه ر به کار نا هینریت ، مه رجی شیفا وه رگرتن له ههر ده رمانێک ئه وه یه به ئه وه پی قبولبوونه وه وه ربگیریت ، باوه ره بیت به سوودو که لگی و ، خوای تعالی پیرۆزی شیفا ی

پێدلووه ، چونکه شتی به سوود پێڕۆزی تێدایه و ، به سوودترین شتیش پێڕۆزترینیانه ، بۆیه دهگوتریت پیاوی پێڕۆز له ههر کوی بیت ئه و پیاوهیه که له ههر شوێنێک دابهزی سوودی لێ ببینریت ، زانراویشه ئهگەر موسلمان باوه پێ به ههرا میتی شتیک هه بوو ئه و ئه و باوه پهی ده بێ به پێگرتیک له نێوان خودی خۆی و له نێوان پێڕۆزی و سوودی شته که ، وه له نێوان چاکیتی گومان پێبردن و ، وه گرتنی ئه و شته به ئه و پهی قبولبوونه وه ، به لکو هه چهند بهنده باوه پێ به هیزتر بێ ، ئه مهنده ی تر حه زی پێ ناییت و بیروباوه پێ به رامبه ر به و شته خراپ ده بێ و ، خووشی ئه مهنده ی تر ئه و شته ی به لاهه قیزه ون ده بێ ، بۆیه ئه گه ر له م باره دا به کاری بێتیت ده بێ به نه خووشی نه ک ده رمان ، مه گه ر مرقف باوه پێ پیستی به رامبه ر به و شته نه میتیت و ، خراپی گومان بردنی بگورپیت بۆ خووشه ویستی ، ئه مه ش درێه ئیمان ه ، چونکه خودی شته که حه رام و قیزه ونه ، بۆیه مرقفی باوه پدار به رده وام له پھوی نه خووشیه وه ته ماشای ده کات . والله اعلم *

به شیک : سه باره ت به رێیازی پێغه مبه ری خوا ﷺ له چاره سه رکردنی ئه و نه سپێیه ی له سه ردا په یدا ده بێ و لا بردنی :

في "الصَّحِيحَيْنِ" عَنْ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ ، قَالَ : كَانَ بِيْ اَذَى مِنْ رَأْسِيْ ، فَحُمِلْتُ اِلَى رَسُوْلِ اللّٰهِ ﷺ وَالْقَمْلُ يَتَنَاقَرُ عَلَيَّ وَجْهِيْ ، فَقَالَ : ((مَا كُنْتُ اَرَى الْجَهْدَ قَدْ بَلَغَ بِكَ مَا اَرَى)) ، وَفِي رِوَايَةٍ : فَاَمَرَهُ اَنْ يَطْلُقَ رَأْسَهُ ، وَاَنْ يَطْعِمَ فَرْقًا بَيْنَ سِتَّةٍ ، اَوْ يُهْدِيَ شَاةً ، اَوْ يَصُومَ ثَلَاثَةَ اَيَّامٍ ^(٢٠٦) .

واته : له (كَعْبِ) ی کوردی (عُجْرَةَ) وه _ خوی لێ پازی بیت _ فه رموویه تی : ئازاریک له سه رمدا بوو ، مه لگیرام بۆ خزمه تی پێغه مبه ری خوا ﷺ ، ئه سپیش هه لده وه ریه دم و

٢٠٦ _ صحیح : أخرجه أحمد (٤ / ٢٤٢ ، ٢٤٣) ، والبخاري (٣ / ١٣) ، (٦ / ٣٣) ، ومسلم (٤ / ٢١) ، (٢٢) ، وابن ماجه (٣٠٧٩) ، والترمذي (٢٩٧٣) ، كلهم عن طريق عبدالله بن معقل فذكره عن كعب بن عُجْرَةَ .

چامدا ، ئەوەبوو پێغه مەبری خوا ﷺ فەرمووی : ((وای بۆ ئەدەچووم شەکت و ماندووبوونت بگات بەم ئاستەى كە دەیبینم)) ، لە (رىوايه) تىكى دىكەشدا : فەرمانىدايە سەرى بتاشى و ، سى (صاع) ى دانەوێڵە بگات خۆراكى شەش كەس ، ياخود مەزىك ببەخشیت ، ياخود سى پۆژ بە پۆژوو بێت .

ئەسپى لە سەر و جەستەدا بەهۆى دور شتەو پەيدا دەبى : دەرەوێ جەستەو ناوەوێ جەستە ، بەلام ئەوێ لە دەرەوێ جەستەدا پەيدا دەبى ھۆكارى دەگەرێتەو بۆ ئەو پىسى و پۆخلىەى لە سەر جەستە كۆدەبێتەو ، دوو مەيش : بەهۆى خەلتەيەكى پىسى بۆگەنەو كە سروشتى مژوف پالى پێو دەنیت بۆ نىوان پىست و گوشت و ، پاشان لە كونیەكانەو دەرەچیت ، لە پووى پىستیشدا بە شىوێیەكى زیاتر بەهۆى شى خۆینەو بۆگەن دەبى ، ئەمەش ئەسپى دروست دەكات ، ئەم دیاردەيە بەزۆرى پاش نەخۆشى زۆر دەبى و ، بەهۆى پىسىشەو ، لە سەرى منداڵاندا بە شىوێیەكى فراوانتر دەبینرێ چونكە زۆرتر ئەو ھۆكارانە بەكار دەھێنن كە ئەسپى دروست دەكەن ، بۆیە پێغه مەبرى خوا ﷺ سەرى منداڵەكانى (جعفر) ى تاشى .

گەرەترین چارەسەرىشى سەرتاشینە ، بۆ ئەوێ كونیەى شىكان بكرێنەو ، شى پىسەكان بچنە دەرەو ، بەوێش مادەى خەلتەكە لاواز دەبى ، پاشانىش پێویستە ھەموو سەر لەو دەرمانانە بگيریت كە ئەسپى دەكوژن و ، دروستبوونی قەدەغە دەكەن .

سەرتاشینیش سى جۆرە :

یەكەمیان : بۆ خواپەرستى و ھۆكارىكى نزیكبوونەو لە خواى پەرەردگار .

دووەم : بیدعە و ھاوێل پەیدا كردن .

سى یەم : پێویستى و دەرمان .

كەواتە یەكەم : سەرتاشینە لە كاتى یەكێك لە خواپەرستىەكانى حەج یاخود عەرەدا .

دوهم : سهرتاشین بۆ که سانیکی تری جگه له خواى په‌روه‌ردگار . وه‌کو سهرتاشینی موریده‌کان بۆ شیخه‌کانیان ، بۆیه که سانیکیان ده‌لێن : من سه‌رم تاشیوه بۆ فلان کهس و ، تۆش تاشیوته بۆ فلان کهس ، ئەمه له پله‌ی ئەوه‌دایه که بلێت : سوژدهم بۆ فلان کهس برد ، چونکه سهرتاشین ملکه‌چی و به‌ندایه‌تی و زه‌بوونی ده‌نوێنی ، بۆیه له ته‌واوکاریه‌کانی هه‌جه ، تا ئەو ئاسته‌ی به‌لای ئیمامی (الشافعی) وه‌ پایه‌یه‌که له پایه‌کانی هه‌ج که ته‌واو نابێت ته‌نها به‌و نه‌بی . مرقه‌ که پیشه‌سه‌ری له پیش ده‌ستی خواکه‌یدا داده‌نی ، وه‌کو ملکه‌چیه‌ک بۆ گه‌وره‌یی و ، زه‌بوونیه‌ک بۆ شکومه‌ندی ، له به‌رزترین جوړه‌کانی په‌رسته‌نه ، بۆیه ئەگه‌ر عه‌ره‌به‌کان ویستی زه‌بوونکردنی دیل و به‌ردانیان هه‌بویه ، سه‌ریان ده‌تاشی و به‌ریان ده‌دا ، پاشان شیخه‌کانی گومپایی و پیش بپکێ کارانی په‌روه‌ردگاریتی ئەوانه‌ی بنچینه‌ی شیخیاتیان له سه‌ر بیدعه‌و هاوه‌ل په‌یداکردنه ، هاتن و ویستیان موریده‌کانیان په‌رستنیان بۆ بکه‌ن و ، بۆیان پازاندنه‌وه که سهرتاشینیان بۆ بکه‌ن ، وه‌کو چۆن بۆیان پازاندنه‌وه سوژدیان بۆ به‌رن ، به‌لام به‌ناویکی تروه‌و ناویان ده‌هێناو ، ده‌یانگوت : ته‌نها سه‌ر دانانیکه له پیش ده‌ستی شیخدا ، سوێند به‌خوا سوژده‌بردنیش بۆ په‌روه‌ردگار هه‌ر ته‌نها بریتیه له سه‌ردانان له پیش ده‌ستیدا ، پاشان ئەو شیخانه بۆیان پازاندنه‌وه که نه‌زریان بۆ بکه‌ن و ، ته‌ویه‌و په‌شیمانیان بۆ ده‌ربهن و ، به‌ناوی ئەوانه‌وه سوێند بخۆن ، هه‌موو ئەمانه‌ش خودی به‌ په‌رستلوکردن و خودی کردنیانه به‌ خواوه‌ند به‌ده‌ر له خواى په‌روه‌ردگار ، خواى تعالى ده‌فه‌رمیت : ﴿ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ . وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴾ [آل عمران : ٧٩ _ ٨٠] واته : ﴿ مَا كَانَ لِبَشَرٍ ﴾ نابى بۆ هه‌چ ئاده‌مى يه‌ك ﴿ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ﴾ که خوا نامه‌و شه‌رعت و پێغه‌مبه‌ریتی دابیتى ﴿ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ ﴾ پاشان به‌ خه‌لكى بلێت ﴿ كُونُوا عِبَادًا لِي ﴾ ببن به‌ به‌نده‌ی من ﴿ مِنْ دُونِ اللَّهِ ﴾ له جیاتى خوا ﴿ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ ﴾ به‌لكو (پێیان ده‌لێت) خواپه‌رست بن ﴿ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ

الْكِتَابَ ﴿ چونكه ئێوه ده‌رسی نامه‌ی ئاسمانی ده‌لێنه‌وه ﴿ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴾ وه ئێوه خۆستان ده‌یخوێنن . ﴿ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ ﴾ وه خوا فه‌رمانتان پێ نادات ﴿ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ ﴾ كه فریشته و پێغه‌مبه‌ران بکه‌ن ﴿ أَرْبَابًا ﴾ به په‌رستراوی خۆتان ﴿ أَيْ أَمْرُكُمْ بِالْكَفْرِ ﴾ چۆن فه‌رمانتان پێ ده‌دات بێ بڕوابن (کافرین) ﴿ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴾ دوا‌ی ئه‌وه‌ی كه ئێوه بڕواداریبون ؟! ^(٢٠٧).

پایه‌به‌رزترین به‌ندایه‌تی ده‌رپرینیش به‌ندایه‌تی ده‌رپرینی نوێزه ، كه شیخ و وێچوان و زۆرداران له ئێوان خۆیاندا هه‌ستان به دابه‌شکردنی ، شیخه‌كان پایه‌به‌رزترین شتی نوێژیان بردوه كه سژوده ، كهسانی وێچوانیش به زانایان ركوعیان بردوه و ، هه‌ركات یه‌كتریان چاوپێكه‌وت ركوع بۆ یه‌كتر ده‌بن ، وه‌كو چۆن ركوع بۆ خوای تعالی ده‌بن ، زۆردارانیش هه‌ستانی نوێژیان بردوه ، بۆیه ئازادان و كوێله‌كان به‌سه‌ریانه‌وه ده‌وه‌ستن وه‌كو به‌ندایه‌تی ده‌رپرینێك و نه‌وانیش دانیشتوون ، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌ووردی قه‌ده‌غی ئه‌و سی‌ په‌فقا‌ره‌ی سه‌ره‌وه‌ی كردوه ، بۆیه به‌كاره‌یێانی سه‌رپێچه‌کی ئاشكرا‌ی پێغه‌مبه‌ری په‌حمه‌ت و به‌زه‌یه ، قه‌ده‌غی كردوه سژود بۆ جگه‌ له‌خوای په‌روه‌رگار بې‌رێت و فره‌موویه‌تی : ((لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ أَنْ يَسْجُدَ لِأَحَدٍ)) ^(٢٠٨) واته‌ پێویسته‌ هیچ كه‌س سژود بۆ كه‌سی‌کی تر نه‌بات . نكۆلیشی له‌ هاوه‌لی به‌رێژ (مُعَاذ) كرد كاتی سژودی بۆ بردو فره‌مووی : (مُهْ) ^(٢٠٩) واته‌ : ده‌ست بکێشه‌ره‌وه‌ واز له‌ و‌كرداره‌ بێنه . هه‌رامبوونی ئه‌مه‌ش له‌ ئایینه‌كه‌یدا زۆر به‌دلتیایی زانلوه ، ئه‌و كه‌سانه‌ش بۆ كه‌سانی تری جگه‌ له‌ خوای تعالی به‌ شیوا داده‌نێن ، له‌ پاستیدا ده‌یانه‌وه‌ی پیش برکێی خوا و پێغه‌مبه‌ره‌كه‌ی پێبکه‌ن ، چونكه سژودبردن پایه‌دارترین په‌له‌کانی به‌ندایه‌تی نوانده ، بۆیه ئه‌گه‌ر ئه‌م كه‌سه‌ هاوه‌ل په‌داکاره سژودبردن بۆ موقوف به

٢٠٧ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح ، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان .

٢٠٨ _ إسناده صحيح : صححه الألباني في الإرواء (١٩٩٨) .

٢٠٩ _ حسن صحيح : أخرجه أحمد (٥ / ٢٢٧) عن أبي ظبيان عن معاذ بن جبل فذكره ، وأخرجه أحمد (٥ /

٢٢٨) عن أبي ظبيان يحدث عن رجل من الأنصار عن معاذ بن جبل فذكره نحوه .

شیاو دابنیت ، ئەوا بەندایەتی نواندنی بۆ جگە لە خوای پەرورەدگاری بە شیاو داناو ، و قد صَحَّ أَنَّهُ قِيلَ لَهُ : الرَّجُلُ يَلْقَى أَخَاهُ أَيْحَنِي لَهُ ؟ قَالَ : لَا . قِيلَ : أَيْلَتَزِمُهُ وَيُقْبَلُهُ ؟ قَالَ : لَا . قِيلَ : أَيُصَافِحُهُ ؟ قَالَ : نَعَمْ^(۱) واتە : بە (صحیح) ی لە پێغه مبه‌ری خواوه ﷺ (ر‌یوایە) ت کر‌لوه‌ که‌وا پرس‌یاری ل‌یک‌را : پ‌یاو چ‌اوی بە برا‌ک‌ی دە‌که‌و‌یت ئ‌ایا ب‌ۆی ب‌چه‌م‌یت‌ه‌وه ؟ ف‌ه‌رم‌و‌ی : ن‌ه‌خ‌یر . گو‌وت‌را : له ئ‌ام‌یز‌ی ب‌گ‌ری‌ت و ما‌چی ب‌ک‌ات ؟ ف‌ه‌رم‌و‌ی : ن‌ه‌خ‌یر . گو‌وت‌را : ئ‌ایا ت‌ه‌وق‌ی ل‌ه گ‌ە‌ل ب‌ک‌ات ؟ ف‌ه‌رم‌و‌ی : ب‌ە‌ل‌ی .

ه‌روه‌ها . چ‌ه‌مان‌ه‌وه له ک‌اتی س‌لا‌و‌کرد‌ندا س‌ژ‌و‌و‌و ک‌رن‌و‌وش‌ه ، خ‌و‌ای ت‌ع‌الی ف‌ه‌رم‌و‌ی‌ه‌تی : ﴿ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا ﴾ [البقرة : ۵۸] واتە : وه له دەرگاوه بچنه ژووره‌وه به ملکه‌چی (به ک‌رن‌و‌وش‌ه‌وه) (۲۱۱) ، ئ‌ه‌گ‌ینا ل‌ه ت‌وان‌ادا ن‌ی ی‌ه ب‌چ‌ین‌ه ژووره‌وه ب‌ۆ ل‌ای با‌ج و‌ه‌رگ‌ران ، ه‌روه‌ها به (صحیح) ی لە پ‌ی‌غه‌م‌به‌ری خواوه ﷺ ه‌ات‌و‌ه‌ که‌وا ق‌ه‌ده‌غ‌ی ک‌رد‌و‌ه‌ ئ‌ه‌گ‌ه‌ر که‌س‌یک‌ ه‌اته ژووره‌وه د‌ان‌یش‌ت‌وان ه‌ه‌س‌تن ، به ه‌ا‌وش‌ی‌وه‌ی ئ‌ه‌و به‌گ‌ه‌وره د‌ان‌ان‌ه‌ی که‌ خ‌ه‌ل‌ک‌انی ع‌ه‌ج‌ه‌م به‌رام‌به‌ر به ی‌ه‌ک‌تر د‌ه‌ری د‌ه‌پ‌ن ، تا گ‌ه‌ش‌ته ئ‌ه‌و ئ‌اس‌ته‌ی له نو‌ی‌ژ‌یش‌دا ق‌ه‌ده‌غ‌ی ک‌رد‌ن و ، ف‌ه‌رمان‌ی پ‌یک‌رد‌ن ئ‌ه‌گ‌ه‌ر به د‌ان‌یش‌ت‌نه‌وه نو‌ی‌ژی ک‌رد ئ‌ه‌وان‌یش به د‌ان‌یش‌ت‌نه‌وه نو‌ی‌ژ‌ب‌که‌ن ، ئ‌ه‌مه له ک‌ات‌یک‌دا ی‌ه که‌ ت‌ه‌ند‌رو‌ستن و ه‌ی‌چ به‌ه‌انه‌ی‌ه‌کیان ن‌ی ی‌ه ، ب‌ۆ ئ‌ه‌وه‌ی به س‌ه‌ر س‌ه‌ری‌ه‌وه ن‌ه‌ه‌س‌تن و ئ‌ه‌و د‌ان‌یش‌ت‌ب‌یت ، ه‌ه‌رچ‌ه‌ند ه‌ه‌س‌ت‌انه‌که‌ش‌یان ب‌ۆ خ‌و‌ایه ، ئ‌ه‌ی ه‌ه‌س‌ت‌انی به گ‌ه‌وره‌د‌ان‌ان و به‌ندایەتی بۆ که‌سانی ت‌ری ج‌گ‌ه له خ‌و‌ای پ‌ه‌روه‌ر‌گ‌ار د‌ه‌بی چ‌ۆن ب‌ی ؟

م‌ه‌به‌س‌ت‌یش ئ‌ه‌وه‌ی : که ن‌ه‌فس‌ه ن‌ه‌ف‌ام‌ه گو‌م‌پ‌اک‌ان به‌ندایەتی ک‌رد‌ن‌یان بۆ خ‌و‌ای پ‌ه‌روه‌ر‌گ‌ار ل‌اب‌ر‌و‌و ، ئ‌ه‌و به‌د‌یه‌ی‌ت‌ر‌ل‌وه ه‌ا‌وه‌ل‌ان‌ه‌یان له گ‌ه‌ل‌دا د‌ان‌اون که به گ‌ه‌وره‌یان د‌اده‌ن‌ی ، ب‌ۆ‌ی‌ه س‌ژ‌و‌ود‌یان بۆ غ‌ه‌یری خ‌و‌ای ت‌ع‌الی ب‌ر‌و ، پ‌ک‌وع‌یان بۆ ب‌ر‌و ، و‌ه‌س‌تان له پ‌یش د‌ه‌س‌ت‌یدا به

۲۱۰ _ إسناده صحيح : أخرجه الترمذي (۲۷۲۹) ، وأحمد (۳ / ۱۹۸) ، وصححه الألباني في صحيح الترمذي

هاوشیوهی وهستانیان له نوێژدا ، سویندیانی پێ خواردن و ، نهزریان بۆ کردن و ، سهریان بۆ تاشین و ، سهریپینیان بۆ کردن و ، به دهوری شتگه لیکی تری جگه له ماله کهی خوادا سووپانه وهو ، به گه وره یان دانان و خۆشه ویستن و ، ترس و ، پارانه وهو ، ملکه چیان بۆ نواندن ، وهکو چۆن پهروه ردگار به گه وره ده گیریت ، به لکو زیاتریش ، به دهیترارهو په رستراوه کانیان له گه ل خوای تعالادا په کسان کرد ، نه مانه که دژ به باتگه وازی پیغه مبه رانن ، نه مانه که هاوتا بۆ خوا داده نین و ، له ناگريشدا له گه ل خوا وهنده کانیاندا مشتومر ده کهن ﴿ تَاللهِ اِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ اِذْ نُسَوِّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ [الشعراء : ۹۸] ﴿ تَاللهِ اِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴾ سویند به خوا نیمه له گومرپایه کی تاشکه رادا بووین ﴿ اِذْ نُسَوِّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ کاتیک ئیوه مان ده برده پیزی پهروه ردگاری جیهانیانه وه^(۳۳) ، نه مانه که خوای تعالی ده رباره یان ده فهرمیت ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ نُورِ اللَّهِ اُنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ ، وَالَّذِينَ آمَنُوا اَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ ﴾ [البقرة : ۱۶۵] واته : ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن ﴾ وه کهسانی واهیه له خه لکی ﴿ يَتَّخِذُ مِنْ نُورِ اللَّهِ اُنْدَادًا ﴾ که هاوبه شی زۆر بۆ خوا پهیدا ده کهن ﴿ يُحِبُّونَهُمْ ﴾ خوشیان دهوین ﴿ كَحُبِّ اللَّهِ ﴾ وهک خۆشه ویستی (ئیمانداران بۆ) خوا ﴿ وَالَّذِينَ آمَنُوا اَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ ﴾ به لām نهوانه ی بپوایان هیناوه زۆر زیاتر خوایان خوش دهوی^(۳۴) ، هه موو نه مانه شیرک و هاوه ل پهیدا کردن و ، خوای پهروه ردگاریش له وه که سانه خوش نابیت که هاوه لێ بۆ پهیدا ده کهن ، نه م باسه مان توێژینه وه یه ک بوو له میانیه ی باسی پێبازی پیغه مبه ری خوا ﷻ سه بارهت به سه رتاشین ، پیده چی له وهش گرنگتر بی که مه بهستی سه ره کی باسه که مان بوو . والله اعلم .

۲۱۲ - مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

۲۱۳ - مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

بهشی دووهم

چهند بهشیك : سه بارهت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ له چاره سه رکردندا به
 دمرمانه روحیه خواوهندیه تاکه کان و ، ئاویتیهك له وو ، له دمرمانه
 سروشتیه کان :

بهشیك : سه بارهت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ
 له چاره سه رکردنی چاو لیدراودا :

رَوَى مُسْلِمٌ فِي " صَحِيحِهِ " عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((الْعَيْنُ حَقٌّ وَلَوْ كَانَ شَيْءٌ سَابِقَ الْقَدَرِ ، لَسَبَقَتْهُ الْعَيْنُ))^(٣٤).

واته : له (ابن عباس) هوه _ خواله خوێ و بابیشی پازی بیټ _ فهرموویه تی :
 پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی : ((چاو پیسی راسته نه گهر شتیکیش هه بوايه پیتی
 چاره نووس بکه وتایه ، چاوی پیش ده که وت)) .

وَفِي " صَحِيحِهِ " أَيْضًا عَنْ أَنَسٍ ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ رَخَّصَ فِي الرَّقِيعَةِ مِنَ الْحُمَةِ ، وَالْعَيْنِ وَالنَّمْلَةِ^(٣٥).

٢١٤ _ صحيح : أخرجه مسلم (٢١٨٨) .

٢١٥ _ صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ١١٨ ، ١١٩ ، ١٢٧) ، ومسلم (٧ / ١٨) ، وابن ماجه (٣٥١٦) ،
 والترمذي (٢٠٥٦) ، كلهم عن عاصم بن سليمان الأحول عن يوسف بن عبدالله عن أنس فذكره ، إلا أن الترمذي قال :
 عن عاصم عن عبدالله بن الحارث عن أنس فذكره

واته : له (انس) هوه _ خَوای لى پازى بیټ _ فهرموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ مؤله تی داوه نوشته بکړت له چاوپېسی و گه ستنی گیانداری ژه هراوی و برینی پیست .

وفي " الصَّحِيحَيْنِ " مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ، ((الْعَيْنُ حَقٌّ))^(۳۱۶)

واته : له (أبي هُريرة) هوه _ خَوای لى پازى بیټ _ فهرموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمووی : ((چاوپېسی پاسته)) .

وفي سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ " عَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ : كَانَ يُؤَمِّرُ الْعَائِشَ فَيَتَوَضَّأُ ، ثُمَّ يَغْتَسِلُ مِنْهُ الْمَعِينُ^(۳۱۷) .

واته : له (عائشة) هوه _ خَوای لى پازى بیټ _ فهرموویه تی : فرمان به چاوپیس ده کړا ده ستونیزى دهشت و ، نینجا به و ئاوه که سی به چاوه وه بوو خوی دهشت .

في الصَّحِيحَيْنِ " عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ : أَمَرَنِي النَّبِيُّ ﷺ أَوْ أَمَرَ أَنْ نَسْتَرْقِيَ مِنَ الْعَيْنِ^(۳۱۸) .

واته : له (عائشة) هوه _ خَوای لى پازى بیټ _ فهرموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فرمانی پیکردم یا فرمانیدا نوشته بکه یڼ له چاوی پیس .

وَذَكَرَ التِّرْمِذِيُّ مِنْ حَدِيثِ سُفْيَانَ بْنِ عُيَيْنَةَ ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ عَامِرٍ ، عَنْ عُبَيْدِ بْنِ رِفَاعَةَ الزُّرْقِيِّ ، أَنَّ أَسْمَاءَ بِنْتَ عَمَيْسٍ قَالَتْ ، يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ بَنِي جَفَعِرٍ تُصِيبُهُمْ

۲۱۶ _ صحیح : أخرجه أحمد (۲ / ۳۱۹) ، البخاري (۷ / ۱۷۱ ، ۲۱۴) ، ومسلم (۷ / ۱۳) ، وأبو داود (۳۸۷۹) کلهم من طريق عبد الرزاق بن همام ، قال : حدثنا معمر ، عن همام بن منبه ، فذكره عن أبي هريرة مرفوعاً .

۲۱۷ _ إسناده صحيح : أخرجه أبو داود (۳۸۸۰) عن الأسود عن عائشة فذكرته .

۲۱۸ _ صحیح : أخرجه أحمد (۶ / ۶۳ ، ۱۳۸) ، البخاري (۷ / ۱۷۱) ، ومسلم (۷ / ۱۷) ، وابن ماجه (۳۵۱۲) کلهم عن معبد بن خالد عن عبد الله بن شداد فذكره عن عائشة .

الْعَيْنُ ، أَفَاسْتَرْفِي لَهُمْ ؟ فَقَالَ : ((نَعَمْ فَلَوْ كَانَ شَيْءٌ يَسْبِقُ الْقَضَاءَ لَسَبَقْتُهُ الْعَيْنُ))^(۳۹) قَالَ التِّرْمِذِيُّ : حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ .

واته : (أسماء) ی کچی (عُمَيس) خوای لی پازی بیټ _ فرمووی : ئەه ی پێغه مبه‌ری خوا کوپه‌کانی (جعفر) ده‌بن به‌ چاوی پیسه‌وه ، نوشته‌یان بۆ بکه‌م ؟ فرمووی : ((به‌لی نه‌گه‌ر شتی‌ک پێشی چاره‌نووس بکه‌وتایه‌ چاوی پێشی ده‌که‌وت)) .

وَرَوَى مَالِكٌ رَحِمَهُ اللَّهُ ، عَنْ ابْنِ شِهَابٍ ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ بْنِ سَهْلٍ بْنِ حُنَيْفٍ ، قَالَ : رَأَى عَامِرُ بْنُ رَبِيعَةَ سَهْلَ بْنَ حُنَيْفٍ يَغْتَسِلُ ، فَقَالَ : وَاللَّهِ مَا رَأَيْتُ كَالْيَوْمِ وَلَا جُلْدَ مُخْبَأَوٍ ، قَالَ : فَلَبِطَ سَهْلٌ ، فَأَتَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَامِرًا ، فَتَغَيَّطَ عَلَيْهِ ، وَقَالَ : ((عَلَامَ يَقْتُلُ أَحَدَكُمْ أَخَاهُ ؟ أَلَا بَرَكْتَ ؟ اغْتَسِلْ لَهُ)) فَغَسَلَ لَهُ عَامِرٌ وَجْهَهُ وَيَدَيْهِ وَمِرْقَافَيْهِ وَرُكْبَتَيْهِ ، وَأَطْرَافَ رِجْلَيْهِ ، وَدَاخِلَةَ إِرْزَارِهِ فِي قَدَحٍ ، ثُمَّ صَبَّ عَلَيْهِ ، فَرَأَى مَعَ النَّاسِ .

وَرَوَى مَالِكٌ رَحِمَهُ اللَّهُ أَيْضًا عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي أُمَامَةَ بْنِ سَهْلٍ ، عَنْ أَبِيهِ ، هَذَا الْحَدِيثَ ، وَقَالَ فِيهِ : إِنَّ الْعَيْنَ حَقٌّ ، تَوَضَّأَ لَهُ ، فَتَوَضَّأَ لَهُ^(۴۰)

واته : ئیمامی (مالک) _ به‌په‌جمه‌تی خوا بیټ _ له (ابن شهاب) ده‌وه ، له (ابی امامه‌) ی کوپی (سه‌ل) ی کوپی (حُنَيف) ده‌وه ده‌گێرتنه‌وه ، فرموویه‌تی : (عامر) ی کوپی (ربیعه‌) ته‌ماشای کرد (سه‌ل) ی کوپی (حُنَيف) خۆی ده‌شوا ، نه‌وه‌بوو گوته‌ی : سویند به‌خوا نه‌ وه‌کو نه‌مێژم بینیه‌وه‌ نه‌ کچی شونه‌کردبووی نێو په‌رده‌ش ئاوه‌هایه‌ ، (ابی امامه‌) ده‌لێت : (سه‌ل) تێکچوو دای به‌زه‌ویدا ، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ته‌شریفی هێنایه‌ لای (عامر) و

۲۱۹ _ صحیح : أخرجه الترمذي (۲۰۵۹) ، من طريق عبدالرزاق قال : أخبرنا معمر ، عن أيوب ، عن عمرو بن دينار عن عروة بن عامر ، عن عبيد بن رفاعه فذكر الحديث عن أسماء . وطريق سفيان المذكور أخرجه الحميدي (۳۳۰) وأحمد في مسنده (۶ / ۴۳۸) ، وابن ماجة في سننه (۳۵۱۰) ، والترمذي (۲۰۵۹) .

۲۲۰ _ إسناده صحيح : أخرجه مالك في الموطأ (۲ / ۹۳۸) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (۴۰۲۰) .

، زۆر لێ توو پەبوو ، ئینجا فەرمووی : ((بۆ کەسیکتان براکە ی دەکوژیت ؟ بۆ نزای فەر
 بەرە کەتت بۆ نە کرد ؟ خۆت ی بۆ بشۆ ، ئەو پەبوو (عامر) دەم و چاوی و دەستەکانی و
 مەچەکی و ئەژتۆکانی و ، سەرەوێ پەنجەکانی پیتی و ، کە نارو لیواری (الإزار) هەکی^(۲۲۱)
 لە ناوێوە لە پەرداخی کدا شت و ، پاشان پشێنرا بە سەر (سەل) دا ، ئەو پەبوو هەستاولە
 گەل خەلکە کە دا پۆشت .

هەر وەها ئیمامی (مالک) ئەم فەرموودە لە (محمد) ی کوپی (أبي أمية) ی سەل
 (هەو کە لە بابیەو دەگێڕێتە وەو تیایدا دەلێت : چاوپێسی پاستە ، دەستنوێژی بۆ بشۆ ،
 ئەو پەبوو دەستنوێژی بۆ شت .

وَذَكَرَ عَبْدُ الرَّزَّاقِ ، عَنْ مَعْمَرٍ ، عَنْ ابْنِ طَاوُوسٍ ، عَنْ أَبِيهِ مَرْفُوعًا ، الْعَيْنُ حَقٌّ ، وَلَوْ كَانَ
 شَيْءٌ سَابِقَ الْقَدَرِ ، لَسَبَقْتُهُ الْعَيْنُ ، وَإِذَا اسْتُغْسِلَ أَحَدُكُمْ ، فَلْيَغْتَسِلْ . وَوصله صحيح^(۲۲۲) .

واتە : (عبدالرزاق) ، لە (معمر) هەو ، لە (طاووس) هەو ، لە بابیەو بە (مرفوع
) ی دەگێڕێتە وەو دەفەرمیت : چاوپێسی پاستە ، ئەگەر شتیکیش پیش چارەنووس
 بکەوتایە ، چاوی پیش دەکەوت ، ئەگەر خەلکتان بە چاوهو کردو داوای خوشنتان
 لیکرا خۆتان بشۆن .

پێشەوا (الزهري) فەرموویەتی : چاوپێسی فەرمانی پی دەکریت قاپیک ئاو بینیت و ،
 ئینجا دەستەکانی دەکاتە نیو قاپە کە وەو ، ئاو کە لە زاری وەردەدات و دەری دەهینیتە نیو
 قاپە کە وەو ، پاشان بە دەستی چە پی ئاو لە قاپە کە هەل دەگێت و ، دەپێژینی بە سەر ئەژتۆی
 راستیداو ئاو هەکی دەکاتە وەو نیو قاپە کە و ، ئینجا کە نارو لیواری (الإزار) هەکی لە ناوێوە

۲۲۱ — — الإزار : دەری ، پۆشاکی کە نیوێ خوارەوێ لەشی مرقف پی دادەپۆشیت . وەرگێڕ .

۲۲۲ — — إسناده صحيح : صححه الألباني في السلسلة الصحيحة (۱۲۵۱) .

دهشوات و ، قاپه که ناخاته سه زهوی ، پاشان له پشته وه به یهك جار ده پشپنریت به سهه
كهسی به چاوه وه بوودا ، به فهرمانی خوا سه رفه راز ده بی .

به چاوه بونیش دوو به چاوه وه بوونه : به چاوه وه بونیکی مروفی و ، به چاوه وه بونیکی
جنۆكه ی . فَقَدْ صَحَّ عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ رَأَى فِي بَيْتِهَا جَارِيَةً فِي وَجْهِهَا سَفْعَةً ، فَقَالَ:
اسْتَرْقُوا لَهَا ، فَإِنَّ بِهَا النَّظْرَةَ^(۲۲۳) .

واته : له (اُمّ سلمة) هوه _ خوی لی پازی بیت _ ده گپنه وه كهوا : پیغه مبهری خوا ﷺ
كه نیزه کیکی له ماله كهیدا بینی دهم و چای زه رده له گه پابوو ، نه وه بوو فهرمووی : نوشته ی
به سه ردا بخوینن ، جنۆكه تیی پوانیوه .

(الحسین) ی کوپی (مسعود الفراء) ده لیت : كه فهرمووی تی (سَفْعَةً) واته : تیپوانین ،
مه بهستی له جنۆكه وه بووه ، ده گوتریت : له تیپوانینی جنۆكه وه تووشی به چاوه وه بوونیک
بووه كه له تیپه پوونی نوكه پم تیژتره .

وَيَذْكُرُ عَنْ جَابِرٍ يَرْفَعُهُ : ((إِنَّ الْعَيْنَ لَتَدْخُلُ الرَّجُلَ الْقَبْرَ ، وَالْجَمَلَ الْقِدْرَ))^(۲۲۴) واته له (جابر) هوه _
خوی لی پازی بیت _ فهرمووی تی : پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی : ((دلنیا بن
چاوپیسی پیاو ده خاته نیو گوره وه ، ووشریش ده خاته نیو مه نه له وه)) .

وعن أَبِي سَعِيدٍ _ رضي الله عنه _ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَتَعَوَّذُ مِنَ الْجَانِّ ، وَمِنْ عَيْنِ
الْإِنْسَانِ^(۲۲۵) .

واته : له (أبي سعيد) هوه _ خوی لی پازی بیت _ فهرمووی تی : پیغه مبهری خوا ﷺ
په نای ده گرت به خوا له جنۆكه و ، له چاوپیسی مروف .

۲۲۳ _ متفق عليه : أخرجه البخاري (۱۰ / ۱۷۱ ، ۱۷۲) ، ومسلم (۲۱۹۷) .

۲۲۴ _ إسناده حسن : أخرجه أبو نعيم في الحلية (۷ / ۹۰) ، وصححه الألباني في الصحيحة (۱۲۴۹) .

۲۲۵ _ صحيح : أخرجه ابن ماجه (۳۵۱۱) ، والترمذي (۲۰۵۸) ، والنسائي (۸ / ۲۷۱) عن الجريدي عن أبي

نضرة عن أبي سعيد فذكره وزاد فيه . . . (فلما نزلت المعوذتان أخذ بهما وترك ما سوى ذلك) .

كۆمەلەككە بەشيان لە گوێگرتن و ئەقل پێنەدرلو ، چاوپېسی و بەچاوه‌وه‌بون پووج دەكەنەوه‌و ، دەلێن : ئەوانە هەمووی خەیاڵەو لە پاستیەوه‌و بەدووره ، بەلام ئەمانە نەفامترینی خەلگن بە بیستن و ئەقل ، پەردەكانی سەر چاوه‌و دلێشیان لە هەمووی ئەستورترە ، لە هەموو كەسیش بەدخووترن ، دورترین كەسیش بە ناسینی روح و نەفسەكان و ، سیفات و كردارو کاریگەریان ، ئاقل و ژیرانی ئومەتان بە جیاوازی شاین و بیرویاوه‌ریانەوه ، بواری چاوپېسی و بەچاوه‌وه‌و بوون پەت ناكەونەوه‌و ، نكۆلیی لێ ناكەن ، ئەگەرچی جیاوازن سەبارەت بە هۆكاری لایەنی کاریگەری چاوپېسی .

كۆمەلەك دەلێن : نەفسی كەسی چاوپېس ئەگەر لە گەل چۆنیەتیەکی پێسدا پراھات ، لە چاوه‌كانیەوه‌و هێزێکی ژەهرین دێتە دەرەوه‌و دەگات بە كەسی بە چاوه‌وه‌بوو ، زیانی پێدەگەیەنێت . گوتیان : نكۆلیی لەمە ناكۆیت ، وەكو چۆن ناتوانییت نكۆلیی لە هاتنە دەرەوه‌ی هێزێکی ژەهرین لە جۆره‌ ماریكەوه‌و بكۆیت كە دەگات بە مۆف و ، دەیفەوتینییت ، ئەمەش لە جۆره‌ ماریكەوه‌و پوودەدات كە هەركات تەنها بە چاوه‌كانی تەماشای مۆف بكات ، بەكسەر ئەو مۆفە دەفەوتیت ، كاری چاوپېسیش ئاوه‌هایە .

كۆمەلەكی تریش دەلێن : بەدوور دانانییت لە چاوی هەندی مۆفەوه‌و چەند نەژاندو گەوهەریكی ناسك و پوونی نەبێنراو (جواهر لطیفه‌ غیر مرئیة) بێتە دەرەوه‌و ، بگات بە كەسی بە چاوه‌وه‌بوو ، بچیتە نیو كۆنیلەكانی جەستیەوه‌و ، زیانی پێی بگەیەنێت .

كۆمەلەكی تریش گوتویانە : خۆای تەعالی نەرتی وایوو بە پێی ویستی خۆی زیان دروست دەكات ، كەوا هەر بە پوو بە پووبونەوه‌ی چاوی پێس بە كەسێك زیانی پێی دەگەیەنێت ، بەبێ ئەوه‌ی هێزێك یاخود هۆیه‌ك یاخود کاریگەریەك هەبێت ، ئەمە پێیاوه‌ی نكۆلیكارانی هۆكارو هێزو کاریگەریەكانن لە جیهاندا ، ئەمانە دەرگای هۆكارو کاریگەریان لە خۆیان داخستوه‌و ، دژیە تێكڕای ئاقل و ژیران وەستانەوه‌و .

بەرپەرچدانەومی ئەو کەسانەی کە نكۆلیی له به چاومووبوون دهكهن :

گومانی تیدا نی به خوای تعالی له جهستهو پوچهکاندا هیزو دیارده گەلیکی جیاوازی خولقاندوهو ، چەندین خاسیهت و چۆنیهتی جورلوجۆری به زۆریان بهخشیوه ، مروفی ناقل و ژیر هەرگیز ناتوانیت نكۆلیی له کاریگەری پوچهکان له جهستهدا بکات ، چونکه شتیکی بینرۆی ههست پێکراوه ، تو دهم و چاو دهبینی چۆن سوور سوور دهبیتهوه کاتی که سیک تهماشای دهکات که شهرمی لیبکات ، زهرد زهردیش ههله دهگهڕیت کاتی تهماشای که سیک دهکات لێی دهترسیت ، خهڵکانیش کهسانیکیان بینیهوه تهنها به تهماشاکردنی ، نهخۆش دهکهویت و هیزی لاولز دهبی ، ههموو نهمانه کاریگەری پوچهکانه ، بهلام بههۆی زۆر پهیوهندبوونی به چاوهوه ئەو کاره دهدریته پال چاو ، بهلام چاو بکهرنی به ، بهلکو کاریگەری پوچهکانه و ، پوچهکانیش جیاوازن له دیاردهو سروشت و چۆنیهتی و خاسیهتهکانیاندا ، پوچی ئێرهیی بهر (حسود) زیانیکی ناشکرا به کهسی ئێرهیی برلوی بهرامبهر دهگهیهنیت ، خوای تعالاش فرمانی داوه به پێغه مبه ره که ی پهنا به خوا بگهڕیت له شهپی کهسی ئێرهیی بهر ، بۆیه کاریگه ره کهانی کهسی ئێرهیی بهری چاوچنۆک له کهسی ئێرهیی برلوی بهرامبهردا زۆر ناشکرایه و هیچ کهس توانای نكۆلیکردنی ئەو کاره ی نی به ، مهگر که سیک له حهقیقهتی مروفایهتی به دهڕیت ، ئەمهش بنهڕهتی به چاوهوه بونه ، چونکه نهفسی کهسی ئێرهیی بهری چاوچنۆک له گهڵ چۆنیهتیکی پێسدا پادیت و ، بهرامبهر به کهسی ئێرهیی برلوی دهبیتهوه ، بههۆی ئەو خاسیهته پێسهوه کاری تیدهکات ، نمونهی ئەمه وهکو نمونهی ماره ، چونکه زههرهکه وزهیهکی مته بههیزه تیایدا ، نهگر چاوی به دوزمه که ی کهوت ، هیزیکی توپه بونی لیوه دهردهچیت و ، پادیت به چۆنیهتیکی پیسی زیانبهخش و کاری خۆی دهکات ، پێدهچێ جار به جار چۆنیهتی که ی ئەمه نده بههیز بیت کاریگەری هه بیت له کهوتنی مندالی کۆرپه له ی سکی دایکداو ، جار به جاریش له کوێزکردنی چاودا کاریگەری دهبی ، كما قال النبي ﷺ في الأَبْتَر ، وَذِي الطُّفْتَيْنِ مِنَ الْحَيَّاتِ : إِنَّهُمَا

يَلْتَمِسَانِ الْبَصَرَ، وَيُسْقِطَانِ الْحَبْلَ^(٢٢٦) واتە : پیغه مبه‌ری خوا ﷺ سه‌باره‌ت به‌ ماری کوله‌وه‌ییاب و ، بازگه‌رموویه‌تی : نه‌ه‌وانه‌ چاو کوێر ده‌که‌ن و ، منداڵ له‌ باری دایک ده‌به‌ن .

هه‌شیانه : به‌ ته‌نها بینین کار له‌ مرۆڤ ده‌کات به‌بێ هیچ په‌یوه‌ندبوونیکی به‌و که‌سه‌وه ، به‌هۆی زۆر پیسی نه‌ه‌فسه‌و ، چۆنیه‌تیه‌ پیسه‌ کاریگه‌ریه‌کانی ، کاریگه‌ریش له‌ سه‌ر په‌یوه‌ندبوونی جه‌سته‌یی نه‌ه‌ه‌ستاه‌و ، وه‌کو نه‌ه‌وی که‌سانیکی که‌م زانست و زانین به‌ سروشت و شه‌ریعه‌ت وای بۆ ده‌چن ، به‌لکو کاریگه‌ری جار به‌ جار به‌ په‌یوه‌ند بوونه ، جار به‌ جار به‌ پوو به‌ پووینه‌وه‌یه ، جار به‌ جار به‌ بینینه ، جار به‌ جار به‌ ئاراسته‌بوونه‌وه‌ی پوچه به‌ره‌و لای نه‌و که‌سه‌ی کاری تیده‌کات ، جار به‌ جار به‌ نزاه‌و نوشته‌و په‌ناگرتنه‌کانه ، جار به‌ جار به‌ خه‌یال و نه‌ندیشه‌یه ، بۆیه‌ کاری نه‌فسی چاوپیس به‌ته‌نها له‌ سه‌ر بینین نه‌ه‌ه‌ستاه‌و ، به‌لکو پیده‌چی که‌سی چاوپیس کوێر بیت ، که‌ شتی بۆ وه‌سف کرا ، نه‌فسه‌ پیسه‌که‌ی کاری تیده‌کات ، نه‌گه‌رچی نه‌شی بینیبیت ، زۆریک له‌ چاوپیسان کار له‌ خه‌اک ده‌که‌ن به‌ وه‌سف و به‌بێ بینین ، وه‌کو نه‌ه‌وی خوای ته‌الی به‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی فره‌مووه : ﴿ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ ﴾ [الفلم : ٥١] واته‌ : ﴿ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا ﴾ به‌پاستی نزیک بوو بێ بڕواکان ﴿ لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ ﴾ هه‌لت خلیسکێتن به‌ چاو (ی پیس)یان ﴿ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ ﴾ له‌ کاتیکیدا که‌ قورئان ده‌بیستن^(٢٢٧) ، ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ (١) مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ (٢) وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ (٣) وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ (٤) وَمِنْ شَرِّ حَاسِرٍ إِذَا حَسَدَ (٥) ﴾ [سورة الفلق] واته‌ : ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴾ نه‌ی محمد ﷺ بلی : په‌نا ده‌گرم به‌ دروستکاری بوونه‌وه‌ر (به‌ره‌به‌یان) ﴿ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴾ له‌ زیانی نه‌ه‌وی که‌

٢٢٦ — صحیح : أخرجه الحميدي (٦٢٠) ، وأحمد (٩ / ٢ ، ١٢١) (٤٥٢ / ٣) ، والبخاري (٤ / ١٥٤) ، ومسلم (٣٨ / ٧) ، وأبو داود (٥٢٥٢) ، وابن ماجه (٣٥٣٥) ، والترمذي (١٤٨٣) کلهم عن ابن شهاب الزهري عن سالم عن ابن عمر فذكره مرفوعاً .

دروستی کردوه ﴿وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ﴾ وه له زیانی تاریکی کاتیك كه دابی ﴿وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ﴾ وه له زیانی فووکه ران (جادووکه ران) به گری یاندا ﴿وَمِنْ شَرِّ حَاسِرٍ إِذَا حَسَدَ﴾ وه له زیانی به خیل و حسود کاتیك كه حسودی بیات^(۲۲۸) بویه لیره دا ناشکرا ده بیټ كه هه موو كه سبکی چاوپیس ئیره ی به ریکی چاوچنۆكه و ، هه موو ئیره ی به ریکی چاوچنۆكیش چاوپیس نی به .

به لام له بهر ئه وه ی كه سانی ئیره ی به ری چاوچنۆك گشتیتن به به راوردی كه سی چاوپیس ، بویه په ناگرتن له كه سی ئیره ی بهر په ناگرتنه له چاوپیس ، به گشتی كار كه شیان تیر كه لیکه له نه فسی كه سی ئیره ی به ری چاوچنۆكه وه به ره و لای كه سی ئیره ی بر او و به چاوه وه بوو ده چیت ، جار به جار ده یان پیکیت و جار به جار به هه له دا ده چیت ، بویه نه گه ر پیکه وتی كه سیک بۆوه كه هیچ پارێزه ریکی به سه ره وه نه بیټ و ناشکرا بیټ ، کاری تی ده کات ، به دلنیا یی ، به لام نه گه ر له باری ناگاداریبون و ناماده بوون بۆ جهنگدا پیکه وتی کردو ته ماشای کرد هیچ پیره ویک نی به بۆ تیپه ریوونی تیره کانی ، کاری تی ناکات و ، پیده چی تیره کانیشی بۆ بگه رینیته وه ، نه مه ش وه کو تیر هاویشتنی هه ستی (الحسی) وایه ، چونكه نه مه له لایه ن نه فس و پوچه کانه وه یه و ، تیر هاویشتنی هه ستیش له لایه ن جهسته و خپوه کانه وه یه . به نه ر ته شیی بریتیه له به دل بوون و سه رسامبوونی چاوپیس به شته كه ، پاشان نه فسه پیسه که ی شوینی ده که وئ و ، ئینجا به تیروانی نیك بۆ كه سی ئیره ی بر او ی به رامبه ر زه هره که ی جیبه چی ده کات ، په تگه پیاو خودی خۆشی به چاوه وه بکات ، له وانه یه كه سی چاوپیس به بی ویستی خۆی ، به لگو به سه روشت و خۆپسکی خه لك به چاوه وه بکات ، نه مه ش خراپترین جووری مرقایه تیه ، هاوه لانمان _ (ابن القیم) _ له زانایان و جگه له وانیش فه رموویانه : نه و كه سه ی به وه ناسر لو بیټ ، پێشه وا ده سته سه ری ده کات و ، بژیوی بۆ ده رپته وه تاوه کو مردن ، راستیش نه مه یه به دلنیا یی .

به شیک : سه بارهت به چاره سه رکردنی که سی به چاووه بوو به نوشته و په ناگرتنه کان

مه به ستیش : چاره سه ری پیغه مبه رایه تیه بو ئه م نه خوشیه ، نه وهش چه ند جوړیکه ،
وقد روی أبوداود فی سننه عن سهل بن حنیفر ، قال : مررنا بِسَیْلٍ ، فدخلتُ ، فاعتسلتُ فیهِ ،
فخرجتُ محموماً ، فَنَمِیَ ذلکَ إلی رسول الله ﷺ ، فقال : ((مُرُوا أبَا ثَابِتٍ یَتَعَوَّذُ)) . قال :
فقلتُ : یا سیدی والرُقَى صالحة ؟ فقال : ((لا رُقِیَّةَ إِلَّا فی نَفْسٍ ، أَوْ حُمَةٍ ، أَوْ لَدَغَةٍ))^(۲۲۹) .

واته : له (سهل) ی کورپی (حنیفر) هوه _ خوای لی پازی بیټ _ فه رموویه تی :
به لای سیلاویکا تیپه ربووین ، منیش چومه نیوی و ، خوم شت ، که هاتمه دهره وه (تا)
گرتبومی ، هه والم که یزایه پیغه مبه ری خوا ﷺ ، نه وه بوو فه رمووی : ((فرمان بدهن با)
أبا ثابت (نوشته بکات)) (سهل) فه رمووی : که وره م ئایا نوشته چاکه ؟ نه ویش
فه رمووی : ((له وه چاکتر نابیت که نوشته بو چاوپیس و ، (تا) و ، پیوه دانی
جان هوه ره ژه هرداره کان بکریټ)) .

ووشه ی (النفس) ی نیو فه رمووده که ، واته : چاو ، ده گوتریټ : (أصابت فلاناً نفساً)
واته : فلان که س به چاووه بوو . (النفس) واته : چاوپیس . ووشه ی (اللدغة) ی نیو
فه رمووده که واته : پیوه دانی بوپشک و به و هاوشیوانه . له و په ناگرتن و نووشتانه ی له
توانا دلیه نه نجام بدریټ : خویندنی (المعوذتین) و ، سوره تی (الفاتحة) و ، ئایتی (الكرسي)
(و ، هه روه ها زیکرو په ناگرتن و نوشته کانی پیغه مبه ره ﷺ : وه کو : ((أعوذ بکلمات الله
التامات من شر ما خلق))) واته : په نا ده گرم به خوای په روه ردگار له خرابه ی

دروستكرولوهكانى . ((اعيذكما بكلمات الله التامة من كل شيطان وهامة ومن كل عن لامة)) *
 واته : په ناتان ددهم به ووشه تهولوهكانى خواى تعالى له شهيتان وهر گيانله بريكى زيان
 به خشى خاوهن زهرو و له چاوپيسىكى لومه كراو .

((اَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ الَّتِي لَا يَجَاوِزُهَا بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ ، مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَذَرَأَ وَبَرَأَ ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَرْجُ فِيهَا ، وَمِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِي الْأَرْضِ ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا ، وَمِنْ شَرِّ فِتَنِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ، وَمِنْ شَرِّ طَوَارِقِ اللَّيْلِ ، إِلَّا طَارِقاً يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَنُ)) .

واته : په نا ددهگرم به ووشه تهواوهكانى خواى تعالى كه چاكه كارو خراپه كار ناتوانن
 بيبه زينن ، له خراپه ي نه وهى دروستى كړدوهو ، به ديهناون و هيتاونه تيه بوون ، وه له
 خراپه ي نه وهى له ناسمانه وه داده به زى و ، خراپه ي نه وهى بوى به رز ديهيته وه ، له
 خراپه ي نه وهى له زهويدا چيندرلوهو ، نه وهى له زهويه وه به درديت ، وه له فيتنه و
 ناشويه ي شهو و پوژ ، وه له هه موو ليندريكى ده رگا به شهو ، مه گهر لپده ريك بى به خير
 لى بدات نهى خواى به به زه بى .

((اَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ ، وَمِنْ شَرِّ عِبَادِهِ ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يُحْضَرُوا)) * واته : په نادهگرم به ووشه تهواوهكانى خواى تعالى له تووپه بوونى و سزادانى ،
 وه له خراپه ي بنده كانى ، وه له بودلى و گومان دروستكردى شهيتان و ناماده بوونى .

((اللهم إني أعوذ بوجهك الكريم ، وكلماتك التامات من شر ما أنت آخذ بناصيته ، اللهم أنت تكشف المغرم والمائم ، اللهم لا يهزم جنك ، ولا يخلف وعده ، سبحانك وبحمدك)) .
 واته : په روه رديگارا من په نادهگرم به پووى پيوژو ، ووشه تهولوهكانت له خراپه ي هه موو
 شتيك تو خاوه نيت و ته صرونى پيوه ده كهيت ، په روه رديگارا تو لابه رى گونا هه كانى تاوان و
 ياخييونى ، په روه رديگارا سه ريازانت شكست ناهيئن ، په يمانت ناشكيتريت ، پاك و بينگه ردى
 و ستايش بو تويه .

((أَعُوذُ بِوَجْهِ اللَّهِ الْعَظِيمِ الَّذِي لَا شَيْءَ أَعْظَمُ مِنْهُ ، وَبِكَلِمَاتِهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لَا يُجَاوِزُهَا بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ ، وَأَسْمَاءِ اللَّهِ الْحُسْنَى ، مَا عَلِمْتُ مِنْهَا وَمَا لَمْ أَعْلَمْ ، مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَنَدْرًا وَبَرًّا ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ لَا أَطْلُقُ شَرَّهُ ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ أَنْتَ أَخَذَ بِنَاصِيَتِهِ ، إِنْ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ)).

واته : په ناده گرم به پووی گوردهی خوای په روه ردگار که شتیکی تر له وگورده تر نی یه ، وه به ووشه ته واوه کانی که هه موو که سیکی چاک و خراپ لینی تیپه پ نابین ، وه به ناوه پیروزه کانی ، نه وهی دهیزانم و نه وهی نایزانم ، له خراپه ی نه وهی خولقاندویه تی و دروستی کردوه و هیناویه تیه بوون ، وه له خراپه ی هه موو خاوه ن خراپه یه که که توانای بهرگه کرتنی خراپه کانیم نی یه ، وه له خراپه ی هه موو خاوه ن خراپه یه که که تق خاوه نیت و ته سپوږنی پیوه ده که یت ، په روه ردگارم له سهر پڼگه یه کی پاسته .

((اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ ، وَأَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ، مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ ، وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ، أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا ، إِنْ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ)).

واته : په روه ردگارا تق په روه ردگاری منی و هیچ خواپه کی تر نی یه به هه ق جگه له تق ، پشتم به تق به ستووه و ، تق په روه ردگاری عرش می مه زنی ، هه رچی خوای تعالی بیه ویت ده بی و ، هه رچیش نه یه ویت نابیت ، هیچ گورپان و توانایه کیش نی یه مه گره له لایه ن خوای په روه ردگاره وه ، به زانینی ده وری هه موو شتیکی داوه ، په روه ردگارا من په نات پیده گرم له خراپه ی نه فسی خوم و ، له خراپه ی هه موو شتیکی که تق خاوه نیت و ته سپوږنی پیوه ده که یت ، په روه ردگارم له سهر پڼگه یه کی پاسته .

((تَحَصَّنْتُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ، إِلَهِي وَإِلَهَ كُلِّ شَيْءٍ ، وَاعْتَصَمْتُ بِرَبِّي وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ ، وَتَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ ، وَاسْتَدْفَعْتُ الشَّرَّ بِالْحَوْلِ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ، حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ، حَسْبِيَ الرَّبُّ مِنَ الْعِبَادِ ، حَسْبِيَ الْخَالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقِ ، حَسْبِيَ الرَّازِقُ مِنَ الْمَرْزُوقِ ، حَسْبِيَ الَّذِي هُوَ حَسْبِي ، حَسْبِيَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ ، وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ ، حَسْبِيَ اللَّهُ وَكَفَى ، سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ دَعَا ، لَيْسَ وَرَاءَ اللَّهِ مَرْمَى ، حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ، وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ)) .

واته : قه‌لایه‌ندیم به خوای تعالی کردوه که هیچ خوایه‌کی تر نیه به‌هق جگه له و ، خواوه‌ندی من و خواوه‌ندی هه‌موو شتیك ، وه په‌ناده‌گرم به په‌روه‌ردگارم و په‌روه‌ردگاری هه‌موو شتیك ، وه پشتم به ست به زیندوویه‌ك که هه‌رگیز نامریت ، وه به گوئنی هیچ گزپان و توانایه‌ك نیه مه‌گه‌ر به خواوه خراپه له خۆم دورد‌ه‌خه‌مه‌وه ، هه‌ر خوام به‌سه که پشت پی به‌ستراویکی چاکه ، خوام به‌سه به‌بی به‌نده‌کان ، خولقینه‌رم به‌سه به‌بی خولقینه‌راوه‌کان ، پۆزیده‌رم به‌سه به‌بی پۆزی دراوه‌کان ، به‌سمه نه‌وه‌ی که به‌سمه ، به‌سمه نه‌و زاته‌ی که فه‌رمان‌په‌وایی هه‌موو شتیکی به‌ده‌سته‌و ، وه په‌نای هه‌موو که‌س ده‌دات و که‌س له‌و په‌نا نادریت ، هه‌ر خوام به‌سه‌و هیچی تر ، خوا گوئیستی نه‌وانه‌یه که نزا ده‌که‌ن ، پاش په‌روه‌ردگار هیچی تر نی یه بکریت به‌مه‌به‌ست ، به‌سمه نه‌و خوایه‌ی که هیچ خوایه‌کی تر نی یه به‌هق جگه له‌و ، پشتم پی به‌سته‌وه ، په‌روه‌ردگاری عه‌رش مه‌زنه .

وه هه‌ر که‌س نه‌م نزاو دوعاو په‌ناگرتنه‌نه تاقیکاته‌وه ، نه‌ندازه‌ی سوو که‌لک و ، زۆر پیویستبوونی بۆ ده‌رده‌که‌ویت ، قه‌ده‌غه‌ی نه‌وه ده‌کات که کاریگه‌ری چاوپیس به‌مۆف بگات ، پاش گه‌شتنیشی به‌مۆف هه‌لده‌ستیت به‌دورخستنه‌وه‌ی ئاسه‌واری ، به‌گویره‌ی به‌هیزی باوه‌پوونی بیژه‌ره‌که‌ی و ، به‌هیزیوونی نه‌فسی و ، ئاماده‌بوونی و ، به‌هیزی پشت به‌ستنی و جینگیری دایی ، چونکه ئاشکه‌رایه کاریگه‌ری و هیزی چه‌ك به‌و که‌سه‌یه که ده‌یه‌اوژییت .

به شَيْك : سه بارهت به و شتانهی به چاوهوه بوونی پی دوردده خریتهوه :

ئه گهر که سی چاوپیس ترسا چاوی زیان به که سی به رامبه ری بگه یه نیت ، با زیانی چاوی دورخاته وه به گوئنی : (اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَيْهِ) واته : په روهردگارا فرویه ره که ت برشیننه به سه ریدا ، ئه وه بوو پیغه مبه ری خوا ﷺ به (عامر) ی کوپی (ربیعه) ی فرموو کاتیک که (سَهْل) ی کوپی (حنیف) ی کرد به چاوه وه : (ألا برکت) واته : ئه ی بۆ نه تگوت : په روهردگارا فرویه ره که ت برشیننه به سه ریدا .

هه روها له و نزیانهش که چاوپیسی پی دوردده خریته وه گوئنی : (ما شاء الله لا قوة إلا بالله) واته : هه رچی خوی تعالی بیهوی هه ر ئه وه ده بی و هه موو توانایه کیش هه ر به ده ست خوی په روهردگاره .

هه روها ده توانریت نوشته که ی (جبریل) _ علیه السلام _ به کار بهینریت که نیمامی (مسلم) له (صحیح) هه کیدا ده یگنریت هه وه ده فرمیت : عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ أَنَّ جِبْرِيلَ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - أَتَى النَّبِيَّ ﷺ قَالَ يَا مُحَمَّدُ اشْكَيْتَ ؟ فَقَالَ : ((نَعَمْ)) ، فَقَالَ جِبْرِيلُ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - بِاسْمِ اللَّهِ أَرْقِكَ ، مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ ، مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ اللَّهُ يَشْفِيكَ ، بِاسْمِ اللَّهِ أَرْقِكَ^(۲۳) .

واته : له (أبي سعيد الخدري) هه وه _ خوی لی پانی بیت _ فرموویته ی : (جبریل) _ علیه السلام _ هاته خزمه تی پیغه مبه ری خوا ﷺ و فرمووی : ئه ی محمد نازارت هه یه ؟ ئه ویش فرمووی : ((به لی)) ، ئه وه بوو (جبریل) _ علیه السلام _ فرمووی : به ناوی

۲۳ - صحیح : أخرجه أحمد (۳ / ۲۸ ، ۵۶ ، ۵۸ ، ۷۵) ، وعبد بن حميد (۸۸) ، ومسلم (۷ / ۱۳) ، وابن ماجه (۳۵۲۳) ، والترمذي (۹۷۲) ، والنسائي في عمل اليوم والليلة (۱۰۰۵) ، كلهم من طريق أبي نضرة عن أبي سعيد فذكره .

خواوه نوشتەت بۆ دەخوینم ، لە ھەموو شتێک ئازارت بدات ، لە خراپەیی ھەموو نەفسێک یا چاوپێسیکی نێرەیی بەر خوا شیفات بدات ، بەناوی خواوه نوشتەت بۆ دەخوینم .

کۆمەڵێک لە پێشین وای بۆ دەچن ئایەتی قورئانی بۆ بنوسریت و بکریته نێو ئاوەوه ، بیخواتەوه . (مجاهد) دەلێت : ھێچی تێدا نی یە قورئان بنوسریت و ، لە ئاودا بیخواتەوه ، نەخۆشەکە بیخواتەوه ، ھەرەوھا لە (ابي قلابة) شەو ھەمان شت باسکراوه ، دیسان باسکراوه کە (ابن عباس) _ خوا لە خۆی و بایبیشی پازنی بیت _ فرمانیدا چەند ئایەتێک لە قورئان بۆ ژێتێک کە منالبوونی ئاستەم و گران بوو بنوسریت و ، پاشان لە نێو ئاودا بیخۆنەوه و بیخواتەوه . (ایوب) دەلێت : (ابا قلابة) م بینی چەند ئایەتێکی قورئانی نووسی و پاشان لە نێو ئاودا شتی و دای بە پیاویک بیخواتەوه کە ئازاریکی ھەبوو .

بەشیك : سەبارەت فەرمان دان بە چاوپێس بە شتتی بن ھەنگل و ھەموو شۆینە پیچەکانی جەستەیی و لاکانی و ناوھەیی (الإزار) مەکی :

ھەموو ئەوانەی سەرەوھ بە نوو گوشتار لێک دراوەتەوه : یەكەمیان : مەبەست بەوانەی سەرەوھ ئەندامەکانی زاورتییه . دووھمیان : لای پاستی (الإزار) ھەکیەتی لە ناوھەو کە یەكسەر بەر جەستە دەکەوێت ، پاشان لە کاتی کدا کەسی بە چاوەوھ بوو بۆ ئاگابی دەپشێنریت بە سەریدا ، ئەمەش شتێکە چارەسەیی پزیشکانی پێ نەگەشتوو ، و ئەو کەسی کە نكۆلی لێدەکات ، یاخود گالتهی پێ دەکات ، یاخود لێی بە گومانە ، یا تەنھا تاقیدەکاتەوه و لەو بڕوایەدا نی یە سوودی بۆ ھەبێت ، ھەموو ئەم جورە کەسانە سوودی لێ نابینن .

حېكمهت و دانايي خوشتن :

باشه نه گەر له سروشتدا چەند خاسيه تيك هه بێ و ، هه رگيز له لايەن پزىشكانه وه هۆكانى نه زانړيت و ، به لايانه وه له ئەندازهى سروشت به دهره وه به خاسيهت كار دهكات ، ئيتىر بۆ كه سه گومراو نه قامه كانيان نكۆلى له خاسيهته شهريه كان بكن ، له گەل ئەوهى كه چاره سهركردن بهم خوشتنه ئەقل و ژيړى ته ندروست شايهتى بۆ ددهن و ، دانى پيدا ده نۆين ، ئەوه تا (ترياقي)^(۳۳) ژههري مار له گوشته كيدايه و ، چاره سهري نه فس تووپه ، به هيوړكردنه وهى تووپه بونه كه يهتى و ، دامركاندنه وهى گرميه كه يهتى به وهى كه دهستت له سهري دانى و دهستى پياهيى ، نمونهى ئەمەش وه كو نمونهى پياويكه مه شخه لايكى تاگرى به دهسته وه بێ و ، بيه ويى بۆ تۆى فېرى بدات و ، هه ر به دهستى پياوه كه وه ئاوت به سهردا پشاند تا كوژايه وه ، بۆيه فهрман درايه چاوپيس بگيىت : (اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَيْهِ) بۆ ئەوهى به نزاو دوعا ئەو چۆنیه تیه خراب و پيسه دورخاته وهو كاريگهري له سه ر به رامبه ره كهى نه بێ كه له راستيدا چاكه شه بۆ كه سى به رامبه ر ، چونكه دهرمانى شت به دژه كهى ده بێ . وه له بهر ئەوهى كه ئەم چۆنیه تیه خراب و پيسه له جيگه نه رم و ته نكه كانى جهسته دا به دهرده كه ويى ، چونكه دهيه ويى تپه پي و ، له جيگه پيچه كانى جهسته و ، ناوه وهى (الإزار) نه رم ترو ته نكتر نادۆزيتته وه ، به تاييهت نه گەر مه به ست به هه موو ئەوانه ئەندامه كانى زاوژى بيى ، ئەوا له هه مووى ناسك ترو ته نكتره وه له هه مووشى ناماده تره بۆ تپه پيوون ، بۆيه نه گەر به ئاو بيشوات ، كارو كاريگهري پوچ ده بيته وه ، له لايه كى تريشه وه پوچه شه يتانيه كان پسپۆن بهم جيگانهى جهسته وه .

مه به ست : ئەوهيه كه شتنى به ئاو تاگره كهى داده مرگيى تته وه ، ئەو ژههريه شى ناهيى لايى .

۲۳۱ _ ترياقي : دهرمانى كى ئاويته وه ، (ماغنيس) دايه يتاوه و ، پاشان (اندروماخيس) ي ديزين به زياد كردنى گوشتى مار بۆ دهرمانه كه ته ولوى كرېوه و ، به شيوه يه كى ميكانيكى ناهيى لايى ژههر له گه ده و پيخۆله وه هه لمژيىت ، بېوانه : القاموس المحيط للفيروزآبادي ، وه رگيىر .

ههروهه ها شتىكى تريشى تىدايه : بريشه له گه ياندنى ئاسه وارى شتن بۆ دل له ته نكترين جىگه كانى جهسته وه ، كه به به راوردى جىگه كانى تر له هه مووى خىراتر نه و ئاسه واره تىده په پىنت و ، نه و ئاگرى و ژه هره ده كوژىنتيه وه ، كه سى به چاوه وه بوو چاك ده بىته وه ، نموونى نه مه وه كو نموونى جان وه ره ژه هراويه كانن ، نه گه ر بكوژىن دواى نه وهى هه لده ستن به پىوه دانى كه سىك ، كارى گه رى پىوه دانه كه كه م ده بىته وه ، هه ست به حه وان وه ده كات ، چونكه جان وه ره كه هه ر خۆى يارمه تىده رى زىاد كردنى ئازاره كه شه دواى پىوه دان و ، نه و زىاده ئازاره يارمه تىده ره ش ده گه يه نىت به كه سى پىوه دراو ، بۆيه نه گه ر بكوژىت ، ئازاره كه كه م ده بىته وه ، نه مه له زۆر كه سى پىوه دراوه بينراوه ، هه روه ها نه وه جىگه ي دلخۆشبوونى كه سى پىوه دراوه ، سارى پىزىبوونى دلپه تى به كوشتنى دوژمنه كه ي ، نه و جا سروشنى كه سى پىوه دراو به هىز ده بى و ، دوژمه خاته وه .

به گشتى . خۆشتنى كه سى چاوپىس هۆكارىكى كارى گه ر بۆ لادانى نه و باره ي لىوه به ده ردىت ، به سوود تريش ده بى نه گه ر نه فسى راهاتىت له گه ل نه و باره چاوپىسيه دا .

نه گه ر گوترا : هۆكارى شتنى نه و شوپىنانه ي كه سى چاوپىس زانرا ، نه ي هۆكارى پشاندى ناوه كه ي به سه ر كه سى به چاوه وه بودا چى به ؟

ده گوتريت : نه و ناوه ي كه ئاگرى كه سى چاوپىسى پى كوژىنرايه وه ، نه و باره چاوپىسيه خرابه ي له سه ر پوچكرايه وه ، به هه مان شپوه نه و ئاگرى كه تووشى كه سى به چاوه وه بوو ده كوژىنتيه وه ، ئاسه وار له سه ر شوپى كارى كراوى كه سى به چاوه وه بوو لاده بات ، پاش په يوه ندبوونى ناوه كه له گه ل جهسته ي كه سى كارى كهرى چاوپىسدا ، نه و ناوه ي كه ئاسنى پى ده كوژىنرتيه وه به شداره له پىكهاتنى چه ندىن ده رمانى سروشتي داو پزىشكان باسيان كرىوه ، نه وه ناوه ي كه ئاگرى كه سى چاوپىسى كوژانده وه ، نكۆلى ناكرىت كه به شدار بىت له ده رمانى كدا شياوى نه م نه خۆشيه بىت .

به گشتی . پزیشکیتی پزیشکان و چاره سهریه کانیان به به راوردی پزیشکیتی پیغه مبرایه تی ، وهکو پزیشکیتی سؤفیه نه زانه کانه به به راوردی پزیشکیتی نهوان ، به لکو که متریش ، چونکه جیاوازی نیوان نهوان و پیغه مبران گورده یو ، گورده تریشه لهو جیاوازی له نیوان نهوان و سؤفیه کانداهیه ، به ئاستیک مرقف نه اندازه که ی نه زانیوه ، نهو په یمانه برایتیه شمان بۆ پوون بۆتوه که له نیوان شرع و دانایدایه ، که هیچ کامیشیان دژیه به ویترنی یه ، خوی په روه ریدگاریش به ویستی خوی پینمووی هه رکه سیک ده کات بۆ پزیکه ی راست و ، هه موو ده رگا کانیش ده کاته وه به رامبر به وانیه به رده وام له ده رگای سهرکه وتن ددهن ، نیعمه تی فراوان و نهواو ، به لگه ی به میزی پییه بۆ بهنده کانی .

به شیک : سه بارهت به داپوشینی نهو خوورپه وشته چاک و باشانه ی مهترسی به چاوه ووه بوونی لیده کریت به هه ر شتیک لیی دورخاته وه :

دیشان لهو چاره سهریانه ی به کاردیت بۆ خۆپاراستن ، داپوشینی نهو خوورپه وشته چاک و باشانه یه که مهترسی به چاوه ووه بوونی لیده کریت و ، به هه رشتیک لایه ریت ، پیشهوا (البغوي) له کتیبی (شرح السنة) دا فه رمه ویه تی : (عثمان) _ خوی لی پازی بیت _ مندالتیکی جوانی به دیکرد ، نهو بوو فه رمووی : (نَسَمُوا نُونَتَه ، لئلا تُصِيبَه الْعَيْن) واته : چاله بچوکه که ی چه ناکه ی پهش بکه ن بۆ نهوه ی به چاوه وه نه بی .

هه روه ها پیشهوا (الخطابي) له کتیبی (غریب الحديث) دا فه رموویه تی : (عثمان) _ خوی لی پازی بیت _ مندالتیکی بیینی تووشی به چاوه ووه بوون ده بی ، فه رمووی : (نَسَمُوا نُونَتَه) ، (أبو عمرو) ده لیت : سه بارهت بهو فه رمایشته ی (عثمان) له (أحمد) ی کوپی (یحی) م پرسسی ، گوئی : مه بهستی به ووشه ی (النونة) واته : نهو چاله بچوکه ی له چه ناکه دایه . (التدسیم) واته : پهشکردن . به گشتی مه بهستی نهو بوو چاله بچوکه که ی چه ناکه ی پهش بکه ن بۆ نهوه ی به چاوه وه نه بیت . هه روه ها فه رمووی : له م باره وه خاتوو

عائشة (_ خَوای لى پازى بىٔت _ فەرموویەتى : أن رسول الله ﷺ خطب ذات يوم ، وعلى رأسه عمامة دَسْماء^(۳۳)) واتە : پۆژێك پێغه مەبرى خوا ﷺ وتارى دەخوێندەو و مێزەریكى چەورو پەشى بەسەرەو و بوو ، واتە : بەلگەى دەهێنايه وە لە سەر ووشەى (الدَسْماء) ، ئالێرەشەو شاعیرێك گوفتارەكەى وەرگرتوووە كە دەلێت :

مَا كَانَ أَخْوَجَ ذَا الْكَمَالِ إِلَى عَيبٍ يُوقِيهِ مِنَ الْعَيْنِ
واتە :

خاوەن سیفاتی ئەواو پێویستی بە
كەموكۆرداریك نەبوو لە چا و بپاریزێت

بەشێك : سەبارەت بەو نوێستەنەى چاوپێسى دەگێژنەووە :

لەو نوێستەنەى چاوپێسى دەگێژیتەووە ئەوێهە كە لە (أبى عبدالله السَّاجي) وە باس دەكرێت ، كەوا لە سەفەریكیدا بە سەر ووشتریكى جوانەو وە بوو ، كە بۆ حەج یاخود بۆ غەزا دەچوو ، لە نێو پەفێقەكانیشیدا پیاویكى چاوپیس هەبوو ، كە تەماشای شتیكى دەكرد كەم جار نەیدەفەوتاند ، بە (أبى عبدالله) یان گووت : ووشترەكەت لە چاوپیسەكە بپاریزە ، گوتى : هیچ پێگەیهكى نى بە بە ووشترەكەم بگات ، گوفتارەكانى (أبى عبدالله) گەنرایە چاوپیسەكە ، ئەو وەبوو چاوپیسەكە لە كاتیكدا ئامادەنەبوونى (أبى عبدالله) ی بەهەل زانى ، ھاتە لای كۆپانى ووشترەكەو ، تەماشایەكى ووشترەكەى كرد ، یەكسەر ووشترەكەو تێكچوو و كەوت ، (أبى عبدالله) ھاتەو ، ھەوالیان پێدا كە چاوپیسەكە چاوى لە ووشترەكەى داو و ، ئەو ھاتە دەیبینی كەوتوو ، گوتى : شوێنى ئەو پیاو ھەم پیشان بدەن . پیشان درا ، ئەو وەبوو ،

۲۳۲ _ لم أجده من حديث عائشة . وأخرج أحمد (۱ / ۲۳۳ ، ۲۸۹) ، والبخاري (۲ / ۱۴) (۴ / ۲۴۸) ، (۵ / ۴۳) والترمذي في الشمائل (۱۱۸) كلهم عن عبدالرحمن بن سليمان بن حنظلة بن الغسيل قال : سمعت عكرمة عن ابن عباس قال : خرج رسول الله - صلى الله عليه وسلم - ، في مرضه الذي مات فيه بملحفة ، قد عصب بعصابة دسما . . . والرواية المذكورة إنما هي رواية أحمد (۱ / ۲۳۳) عن ابن عباس .

به سه ریه وه وه ستاو ، گوتی : بسم الله ، حَبَسْ حَابِسْ ، وَحَجَّرْ يَابِسْ ، وَشَهَابٌ قَابِسْ ، رَدْتُ عَيْنَ الْعَائِنِ عَلَيْهِ ، وَعَلَى أَحَبِّ النَّاسِ إِلَيَّ ، ﴿ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ﴾ (۳) ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿ (۴) ﴾ [الملك : ۳ - ۴] واته : گرتنیک گرتویه ک ، به رده ووشکیک ، گرپوزوسکی ناگره وه رگراویک ، چاوپیسى نه و که سه بگه پیتسه وه بۆ خۆی و ، بۆ خۆشه ویستری کس به لایه وه ، ئینجا نه و ئایه تانه ی سه ره وه ی خویند ، واته : ﴿ فَارْجِعِ الْبَصَرَ ﴾ چاو بگپه وه وورد به ره وه بزانه ﴿ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ﴾ ئایا هیچ ناته وایه ده بینیت . ﴿ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ ﴾ دوباره چاو بگپه ﴿ كَرَّتَيْنِ ﴾ یه ک له دواى یه ک ﴿ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا ﴾ چاوت به رپسواى و ناو میدی ده گه پیتسه وه بۆ لای خۆت ﴿ وَهُوَ حَسِيرٌ ﴾ وه نه و (چارهت) مانده وه تاقه تی چوه ^(۲۳۳) نه وه بوو گلینه ی چاوپیسه که هاته دهره وه و ، ووشتره که ش به ساغی هه ستا ^(۲۳۴) .

به شیک : سه بارهت به وهی که پیغه مبهری خوا ﷺ به نووشته ئیلاهییه کان

چاره سهری گشتی بۆ هه موو نازاره کان ده کرد :

رَوَى أَبُو دَاوُدَ فِي " سُنَنِه " : مِنْ حَدِيثِ أَبِي الدَّرْدَاءِ قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ : ((مَنْ اشْتَكَى مِنْكُمْ شَيْئًا ، أَوْ اشْتَكَاهُ أَخٌ لَهُ فَلْيَقُلْ : رَبَّنَا اللَّهُ الَّذِي فِي السَّمَاءِ ، تَقْدَسَ اسْمُكَ ، أَمْرُكَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ كَمَا رَحِمْتَكَ فِي السَّمَاءِ ، فَاجْعَلْ رَحْمَتَكَ فِي

۲۳۳ - مهلا محمد مهلا صالح ، پوخته ی ته فسرپی قورئان .

۲۳۴ - له فهتوای ژماره (۱۹۶۳۵) ۱۰ ، (اللجنة الدائمة) ی تاییهت به زانایانی وه لاتی سعودیه و بۆ وه لامدانه وه ی پرسپاریک که سه بارهت به م مه سه له یه ئاراسته یان کرابوو فه رموویانه : نه م گوفتارانه جیگیر نه بووه نه له پیغه مبهری خواوه _ صلی الله علیه وسلم _ و نه له هاوه له به ریزه کانیشوه ، به لامانه وه هیچ بنه پته تیکی نی یه و ، ووشه کانیشی نامۆیه و ، چاره سهری چاوپیسى و به چاوه وه بونیش به ئایه ته کانی قورئان و نووشته و نزاو دوعا کانی پیغه مبهری خوا ده بیته _ صلی الله علیه وسلم _ ، وه رگپه .

الْأَرْضِ ، وَاعْفِرْ لَنَا خُوبِنَا وَخَطَايَانَا أَنْتَ رَبُّ الطَّيِّبِينَ ، أَنْزِلْ رَحْمَةً مِنْ رَحْمَتِكَ ، وَشِفَاءً مِنْ شِفَائِكَ عَلَى هَذَا الْوَجْعِ ، فَيَنْبِرُ بِإِذْنِ اللَّهِ (٢٣٥)

واته : له (أبي الدرداء) هوه _ خَوای لى پازى بیّت _ فەرموویەتى : گوپیستی پیغه مبهری خوا بووم ﷺ دهیغه رموو : ((هەرکەس له ئیوه ئازاریکی هه‌بوو ، یاخود براکه‌ی ئازاریکی بۆ ده‌رپری با بلێت : په‌روه‌ردگارمان نه‌و خوایه‌یه‌ که له ئاسماندایه ، ناوه جوانه‌کانت به پاک و پیرۆز پاده‌گرین ، فەرمانت له زه‌وی و ئاسماندا به‌رده‌وامه‌و جێبه‌جێ ده‌کړیت وه‌کو نه‌وه‌ی به‌زه‌ی و په‌حمه‌ت له ئاسماندا فەراهام کړدوه ، ئاواش به‌زه‌ی و په‌حمه‌ت له سه‌ر زه‌ویدا زیانو فەراهام بکه ، له تاوانی گه‌وره‌ی به‌ نه‌نقه‌ستمان و له تاوانه‌ بجوکه‌ کاشمان خو‌ش به ، تو په‌روه‌ردگاری پا‌کان و چاکه‌کانی ، نه‌وانه‌ی وازیان له تاوان و سه‌رپیچی هیناوه ، په‌حمه‌ت و به‌زه‌یه‌کی خو‌ت و ، شیفایه‌ک له شیفاکانی خو‌ت به‌ سه‌ر نه‌م ئازاره‌دا دابه‌زیته ، ئیتر به‌ ئیزنی خ‌وای ته‌الی چاک ده‌بیته‌وه)) .

صَحِيحُ مُسْلِمٍ " عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ ، أَنَّ جِبْرِيلَ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - أَتَى النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَالَ يَا مُحَمَّدُ اشْتَكَيْتَ ؟ فَقَالَ : ((نَعَمْ)) ، قَالَ جِبْرِيلُ ﷺ بِاسْمِ اللَّهِ أُرْقِيكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ ، مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ اللَّهُ يَشْفِيكَ ، بِاسْمِ اللَّهِ أُرْقِيكَ (٢٣٦) .

واته : له (أبي سعيد الخدري) هوه _ خَوای لى پازى بیّت _ فەرموویەتى : (جبریل) _ علیه السلام _ هاته‌ خ‌زمه‌تى پیغه مبه‌ری خوا ﷺ و فەرمووی : نه‌ی محمد ئازارت هه‌یه ؟ نه‌ویش فەرمووی : ((به‌لێ)) ، نه‌وه‌بوو (جبریل) _ علیه السلام _ فەرمووی : به‌ناوی

٢٣٥ _ ضعيف : أخرجه أبو داود (٣٨٩٢) ، والنسائي في عمل اليوم والليلة (١٠٣٨) كلامهما عن محمد بن كعب عن فضالة بن عبيد عن أبي الدرداء فذكره ، وأخرجه النسائي في عمل اليوم والليلة (١٠٣٧) عن محمد بن كعب عن أبي الدرداء نحوه ولم يذكر فيه فضالة بن عبيد .

٢٣٦ _ صحيح : أخرجه مسلم (٢١٨٦) .

خواوه نوشته بۆ دهخوینم ، له ههموو شتیك ئازارت بدات ، له خرابهی ههموو نهفسیك یا چاوپیسکی نێرهیی بهر خوا شیفات بدات ، بهناوی خواوه نوشته بۆ دهخوینم .

ئهگر گوترا چ دهلێن دهبراره ی ئهوه فرمودهیهی که ئیمامی (أَبُو دَاوُدَ) دهیگیریتوه :
 ((لَا رُقِيَةَ إِلَّا مِنْ عَيْنٍ أَوْ حُمَةٍ)) ؟ واته : ((نوشته کردن نی یه مهگر بۆ دورخستنه وهی بهچاوه وهه بوون یاخود جانه وهه ژه ههرداره کان)) .

بۆ وهلامه که ی دهلێن : ئهوه فرمودهیه قهدهغه ی شیاویتی نووشته کردن ناکات بۆ بوارهکانی دیکه ، چونکه مه بهست به فرموده که ئهوهیه که : نوشته کردن شایسته ترو بهکهک تره که بۆ چاوپیس و پیوهدانی جانه وهه ژه ههرداره کان بکریت به بهراوردی بوارهکانی تر . ميانهو شینوازی فرموده که بهلگی سه ره نه م شته ن ، چونکه (سَهْل) ی کوپی (حَنِيف) کاتی که بهچاوه وهه بوو فرمووی : (أَوْ فِي الرُّقَى خَيْرٌ ؟ فَقَالَ : لَا رُقِيَةَ إِلَّا فِي نَفْسٍ أَوْ حُمَةٍ) واته : فرمووی : گهره م ئایا نووشته چاکه ؟ ئه ویش فرمووی : ((له وه چاکتر نابیت که نوشته بۆ چاوپیس و ، پیوهدانی جانه وهه ژه ههرداره کان بکریت)) . ههروه ها تیکرای فرمودهکانی نوشته گشتی و تاییه ته کان په نهجه بۆ ئه وه پاده کێشن

وَقَدْ رَوَى أَبُو دَاوُدَ مِنْ حَدِيثِ أَنَسٍ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - : ((لَا رُقِيَةَ إِلَّا مِنْ عَيْنٍ ، أَوْ حُمَةٍ ، أَوْ دَمٍ يَرْقَأُ))^(۲۳۷)

واته : (أَنَسٌ) _ خوا ی لێ پازی بیّت _ فرموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فرمووی : ((له وه چاکتر نابیت نوشته بۆ به چاوه وهه بوون ، یا پیوهدانی جانه وهه ژه ههرداره کان ، یا بۆ وهستانه وهی خوین به ریونی لووت بکریت)) .

وَفِي "صَحِيحِ مُسْلِمٍ" عَنْهُ أَيْضًا : رَخَّصَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي الرَّقِيَّةِ مِنَ الْعَيْنِ ، وَالْحَمَةِ ، وَالنَّمَلَةِ^(٢٣٨) .

واته : (انس) _ خوائ لى پازى بيٽ _ فه رموويه تى : پيغه مبهري خوا ﷺ مؤله تى داوه نوشته بگريٽ بؤ به چاوه وه بون و ، پيوه داني جانه وه ره ژه هرداره كان و ، شهو برين و زامانه لى له لاكانى مرقدا دروست ده بن .

به شيك : سه باره ت به دوى كه پيغه مبهري خوا ﷺ چارمه سر و نووشته لى بؤ كه سى
پيوه دراو دمكرد به خويندنى سوره تى (الفاتحة) :

أَخْرَجَا فِي "الصَّحِيحَيْنِ" مِنْ حَدِيثِ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ ، قَالَ : انْطَلَقَ نَفَرٌ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ فِي سَفَرٍ سَافَرُوهُمَا حَتَّى نَزَلُوا عَلَى حَيٍّ مِنْ أَخْيَاءِ الْعَرَبِ ، فَاسْتَضَافُوهُمْ ، فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّفُوهُمْ ، فَلَدَغَ سَيِّدُ ذَلِكَ الْحَيِّ ، فَسَعَوْا لَهُ بِكُلِّ شَيْءٍ لَا يَنْفَعُهُ شَيْءٌ ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ : لَوْ أَتَيْتُمْ هَؤُلَاءِ الرِّهْطَ الَّذِينَ نَزَلُوا لَعَلَّهُمْ أَنْ يَكُونَ عِنْدَ بَعْضِهِمْ شَيْءٌ ، فَأَتَوْهُمْ فَقَالُوا : يَا أَيُّهَا الرِّهْطُ إِنْ سَيِّدَنَا لَدَغَ ، وَسَعَيْنَا لَهُ بِكُلِّ شَيْءٍ لَا يَنْفَعُهُ ، فَهَلْ عِنْدَ أَحَدٍ مِنْكُمْ مِنْ شَيْءٍ ؟ فَقَالَ بَعْضُهُمْ ، نَعَمْ وَاللَّهِ إِنِّي لَأَرْقِي ، وَلَكِنْ اسْتَضَفْنَاكُمْ ، فَلَمْ تُضَيِّفُونَا ، فَمَا أَنَا بِرَاقٍ حَتَّى تَجْعَلُوا لَنَا جُعَلًا ، فَصَالَحُوهُمْ عَلَى قَطِيعٍ مِنَ الْغَنَمِ ، فَاَنْطَلَقَ يَتَفَلُّ عَلَيْهِ ، وَيَقْرَأُ : ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ ، فَكَأَنَّمَا أُنْشِطَ مِنْ عِقَالٍ ، فَاَنْطَلَقَ يَمْشِي وَمَا بِهِ قَلْبَةٌ ، قَالَ : فَأَوْفَوْهُمْ جُعَلَهُمُ الَّذِي صَالَحُوهُمْ عَلَيْهِ ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ اقْتَسِمُوا ، فَقَالَ الَّذِي رَقَى : لَا تَفْعَلُوا حَتَّى تَأْتِيَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَتَذْكُرَ لَهُ

الَّذِي كَانَ ، فَنَنْظُرُ مَا يَأْمُرُنَا ، فَقَدَّمُوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَذَكَرُوا لَهُ ذَلِكَ فَقَالَ : ((وَمَا يُدْرِيكَ أَنَّهَا رُقِيَّةٌ ؟)) ثُمَّ قَالَ : ((قَدْ أَصَبْتُمْ أَقْسِمُوا وَاضْرِبُوا لِي مَعَكُمْ سَهْمًا))^(۳۳۹)

واته : له (أبي سعيد الخدري) وه _ خَوای لى پازى بَيْت _ فرمويه تى : چند كه سيك له هاوه لانى پيغه مبهري خوا ﷺ له سه فهرىكدا به ريكه وتن تا لاي خيلىك له خيله كانى عه رهدا دابه زين ، داواى ميوانداريان ليكردن ، به لام به ميوان وهريان نه گرتن ، گه وره ي خيله كه پيويه درا ، به هه موو شتيك هه وليان بوذا هيچ شتيك سوودى بؤ نه بوو ، كه سانيكيان گوتيان : نه گهر بچونايه ته لاي نهو چند كه سه ي لاتان دابه زيون به شكو لاي كه سيكيان شتيك هه بيت ، نه وه بوو چونه لايان و گوتيان : نه ي نه م كومه له خه لكه گه وره كه مان پيويه دراوه و ، به هه موو شتيك هه وليان بؤ دلو به لام بيتسوود بوو ، نايا به لاي په كيستانه وه شتيك دهست ده كه وي ؟ كه سيكيان فرمويى : به لى سويند به خوا من نوشته ده كه م ، به لام داواى ميواندايمان ليكردن و ، به ميوان وهرتان نه گرتين ، بويه دلنيابن نوشته ي بؤ ناكه م تا كرپيه كمان بؤ دانه نين ، نه وه بوو له سهر پانيك مه پ له گه لياندا ريكه وتن ، بويه كه سيكيان رابه پى و تفى به شوينى پيويه دانه كه دا ده كردو ، ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ ده خويند ، تا وای ليها ت وه كو نه وه ي له پيوه نديك نازاد كرابى ، نه وه بوو دهستى به پوشتن كردو هيچ نه خوشيه كى نه مابوو ، گوتى : نهو كرپيه ي له سهر ريكه وتن بيانده نى ، كه سانيك له هاوه لان فرمويان با دابه شى بكهين ، به لام نهو هاوه له ي نوشته كه ي كرد فرمويى : نهو كار نه كه ن تاوه كو ده چينه وه خزمه تى پيغه مبهري خوا ﷺ و نه وه ي پويدا بؤى ده گيرينه وه و ، تماشا ده كهين چ فرماني كمان پى دهكات ، پاشان هاتنه وه خزمه تى پيغه مبهري خوا ﷺ نه ويان

۲۳۹ _ صحيح : أخرجه أحمد (۳ / ۲ ، ۴۴) ، والبخاري (۳ / ۱۲۱) (۷ / ۱۷۰ ، ۱۷۳) ، ومسلم (۷ /

۱۹ ، ۲۰) ، وأبو داود (۳۴۱۸ ، ۳۹۰۰) ، والترمذي (۲۰۶۴) ، والنسائي في عمل اليوم والليلة (۱۰۲۸) (

۱۰۲۹) كلهم من طريق أبي بشر جعفر بن إياس ، عن أبي المتوكل عن أبي سعيد الخدري ذكره .

بۆ گێڕایهوهو ئه‌ویش فهرمووی ((چۆن زانیوته سوره‌تی (الفاتحه) نوشته‌یه)) پاشان
فهرمووی : ((پێكاوتانه بچن دابه‌شی بکه‌ن و به‌شكیش بۆ من دابنێن)) .

وَقَدْ رَوَى ابْنُ مَاجَهَ فِي " سُنَنِهِ " مِنْ حَدِيثِ عَلِيٍّ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((خَيْرُ الدَّوَاءِ
الْقُرْآنُ))^(٢٤٠) .

واته : ئیمامی (علي) _ خوای لێ پازێ بیست _ فهرموویه‌تی : پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ
فهرمووی : ((خێرتێن و چاکتێن ده‌رمان قورئانه)) .

ناشکهرایه مه‌ندی گوفتار خاسیه‌ت و سوودو که‌لکی تاقیکراوه‌ی هه‌یه ، نه‌ی گوفتاری
خوای ته‌الی ده‌بی چۆن بی ؟ ، که‌ فه‌زلی داوه به‌سه‌ر هه‌موو گوفتاریکدا ، وه‌کو ئه‌وه‌ی
فه‌زلی خۆی داوه به‌سه‌ر هه‌موو خولقی‌نراوه‌کانیدا ، بۆیه گوفتاره‌کانی شیفا ده‌ری ته‌واوه ،
هۆکاری ته‌واوه بۆ دووربوون له‌ هه‌له‌و تاوان ، نورو پوناکی پێنمایکاره ، به‌زه‌ی و په‌حمه‌تی
گه‌شتیه ، که‌ نه‌گه‌ر دابه‌زێنرایه سه‌ر چیا به‌ک ده‌شکێت و شه‌ق ده‌بات له‌ به‌رگه‌وره‌یی و
شکو مه‌ندی ﴿ وَتَنْزِلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴾
[الإسراء : ٨٢] واته : ﴿ وَتَنْزِلُ مِنَ الْقُرْآنِ ﴾ وه‌ له‌م قورئانه‌دا ده‌نێرینه خواره‌وه ﴿ مَا هُوَ
شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴾ ئه‌وه‌ی که‌ شیفا و میه‌ره‌بانیه بۆ به‌واداران ﴿ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا
خَسَارًا ﴾ به‌لام (هاتنی ئه‌م قورئانه) بۆ سه‌تم کاران هه‌یج زیاد ناکات بێجگه‌ له‌ وه‌سه‌ره‌ت
مه‌ندی (٢٤١) ، واتای ئایه‌ته‌که ئه‌وه ده‌به‌خشیت که‌ له‌ په‌گه‌زی ئه‌م قورئانه‌ی دابه‌زاندوهه بۆ
شیفا به‌خشین ، نه‌ک هه‌ندی له‌ قورئانه‌که شیفا به‌خش بن به‌لکه‌ هه‌مووی شیفا به‌خشه . ئه‌مه
پاسترینی دوو بۆچونه له‌م باره‌وه ، ئه‌مه‌ش به‌ هاوشیوه‌ی گوفتاریه‌تی له‌ ئایه‌تیکی تردا که
ده‌فه‌رمی‌ت : ﴿ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴾ [الفتح : ٢٩]
[واته : ﴿ وَعَدَ اللَّهُ ﴾ خوا به‌لێنی داوه ﴿ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ ﴾ به‌وانه‌یان که

٢٤٠ _ إسناده ضعيف : أخرجه ابن ماجة (٣٥٧١) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٢٨٨٥) .

٢٤١ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح ، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان .

باوه‌پریان هیناوه‌و کرده‌وهی چاکیان کردووه ﴿مُغْفِرَةً وَأَجْراً عَظِيماً﴾ به لایبوردن و پاداشتی گه‌وره (که به‌هسته) ^(٢٤٢) ، هه‌مووشیان له‌وانه‌ن که باوه‌پریان هیناوه‌و کرده‌وهی چاکیان کردووه . ئه‌ی سورده‌تی (الفتاحه) ده‌بی چۆن بی ؟ ، که نه‌له قورئان و ، نه‌له ته‌ورات و ، نه‌له ئینجیلیشدا به‌هاوشیوه‌ی دانه‌به‌زیوه ، که مانای هه‌موو کتێبه‌کانی خوا له خۆده‌گرێت .

باسی بنه‌په‌تی ناوه‌کانی په‌روه‌ردگار و کۆکه‌ره‌وه‌ی له خۆده‌گرێت ، وه‌کو : (الله) ، (الرّب) ، (الرّحمن) . جیگیرکردنی ده‌ره‌نجام و پۆژی زیندوبونه‌وه له خۆده‌گرێت .

باسی هه‌ردوو جۆره‌که‌ی په‌کتاپه‌رستی : په‌کتاپه‌رستی په‌روه‌ردگاریتی و ، په‌کتاپه‌رستنی ئولوه‌یه‌تی تێدایه .

باسی پێویست بوون به‌ خوای تعالاوه‌ ده‌کات ، سه‌باره‌ت به‌ داواکردنی یارمه‌تی و داواکردنی پێنمووی و ، تاییه‌تکردنی خوای په‌روه‌ردگار به‌وه‌وه .

باسی چاکترین و به‌سوودترین و پێویستیتترین جۆره‌کانی نزاو دوعای تێدایه ، که پێویستترین شتن بۆ به‌نده‌کانی خواو ، بریتیه له پێنمووی کردن بۆ پێگای پاست ، که له چوارچێوه‌ی ته‌واو ناسینی خوای تعالی و په‌کتاپه‌رستی و په‌رستنیدا خۆی ده‌نوینی ، به‌ ئه‌نجامدانی ئه‌وه‌ی فهرمانی پێکردوه‌و ، خۆبه‌دورگرتن له‌وه‌ی قه‌ده‌غه‌ی کردووه‌و ، به‌رده‌وام بوون له‌ سه‌ری تاوه‌کو مردن .

باسی هه‌موو جۆره به‌دیه‌نراوه‌کانی خوای تعالی تێدایه که دابه‌ش بوونه بۆ جۆرێک : نیعمه‌تی خۆی به‌سه‌ردا رشتوون وه‌کو ناسینی هه‌ق و ، کارپێکردنی و ، خوشویستنی و ، فه‌زلدانی به‌ سه‌ر هه‌موو شتێکی تردا ، جۆریکیش : خه‌شعیان لێگیراوه چونکه پاش

ئەوێ هەقیان ناسی وازیان لێهێنا ، وە جۆریکی گومراش : بە هۆی ئەناسینی خۆی
پەرەردگاری هەقەوێ .

باسی چێگیرکردنی قەدەر و چارەنوس و ، شرع و ، ناو و ، سیفات و ، زیندوبونەوێ ، (
النبوات) ، پاکردنەوێ نەفس و ، چاککردنی دلانی تێدایە .

باسی دادپەرەری و چاکەکاری و ، وەلامدانەوێ ئەهلی بیدەعوێ پوچیتی تێدایە ، وەکو
ئەوێ لە کتێبە گەورەکانماندا (مدارج السالکین) باسمان کردووە .

بۆیە ئەگەر سورەتێک ئەمە باروحوالی بێ ، بەراستی زۆر شایستە بکریت بە ھۆکاریک بۆ
وەرگرتنی شیفاو ، نوشتەیک بێت بۆ کەسی پێوەدراو .

بە گشتی . لەبەر ئەوێ سورەتی (الفاتحة) بەتەنها بەندایەتیکردن و ، ستایشکردنی
خوای تەعالای تێدایە ، ھەرەھا ھەموو دەستەلآت پێدانێک و ، داوای یارمەتی و ، پشت پێ
بەستن و ، داواکردنی ھەموو نێعمەتێک لە خوای تەعالی لە خۆ دەگریت ، کە بەراستی پێنمووی
کارە بۆ دەستخستنی ھەموو نێعمەتێک و ، لادانی ھەموو سزایەک ، بۆیە بۆ بە گەورەترین
دەرمانە شیفا بەخشەکان .

گوتراوێ : جێگەی نوشتەکە لەم سورەتدا بریتێ بە ﴿ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴾ [
الفاتحة : ٤] واتە : ﴿ إِيَّاكَ نَعْبُدُ ﴾ (خوا بە) تەنها تۆ دەپەستین ﴿ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴾ وە
تەنها لە تۆ داوای یارمەتی دەکەین^(٢٤٣) ، بێگومان ئەم دوو ووشەی بەھێزترین بەشەکانی ئەم
دەرمانەن ، چونکە ھەموو ئەمانە لە خۆ دەگریت : دەستەلآت پێدان ، پشت بەستن ،
پەنابردن ، داوای یارمەتیکردن ، پێویست بوون و داواکردن ، کۆکردنەوێ لە نێوان گەورەترین
مەبەستەکاندا : کە بریتێ بە تەنها پەرستنی خوای تەعالا ، بە پێزترین وەسیلەکانیشدا کە

دلواوی یارمەتی کردنە بە تەنھا لە خوای تەعالی ، بۆ بەجێهێنانی پەرستنی تەواوی خۆی ، کە لە هیچ جێگەیەک دیکەدا ئەم شتە کۆ نەبۆتەو . پێشەوا (ابن القيم) فەرموویەتی : لە مەککە یووم کاتێک بە سەردا تێپەرپوو نەخۆش کەوتم و ، پزیشک و دەرمانم دەست نەکەوت ، بۆیە خۆم بەم سورەتە چارەسەر دەکرد ، دەچوم چەند قومێکم لە ئاوی زەمزم دەهێناو ، چەند جارێک ئەم سورەتەم بەسەردا دەخوێندو ، پاشان دەمخواردەو ، ئەوەبوو بویە هۆی چاکبوونەوی تەواوم ، پاشان پشتم پێ دەبەست بۆ چارەسەرکردنی هەر ئازاریکی تریش کە تووشم دەبوو ، بەوەش ئەوپەڕی سوودەم لێوەردەگرت .

بەشیک : سەبارەت بەوێ کاریگەری نوێشتەکردن بە سورەتی (الفاتحة) و جگە لەویش نەهێنەکی سەرسۆرمی ئێدایە لە چارەسەرکردنی ژەهردارەکاندا :

لەم بارەوێ کاریگەری نوێشتەکردن بە سورەتی (الفاتحة) و جگە لەویش نەهێنەکی سەرسۆرمی ئێدایە سەبارەت بە چارەسەرکردنی پێوەدانێ ژەهردارەکان ، چونکە ژەهردارەکان چۆنیەتیە پێسە ژەهرەکانیان بەکاردهێتن وەکو چەکیک بۆ خۆپاراستن کاتی کە هەڵدەستن بە گەزێن و پێوەدان ، بەو کارەش هەڵناسن تاوێکو توپە نەبن ، ئەگەر توپەببون ، ژەهرەکانیان هەڵدەچن و ، بە ئامێرەکانیان فرێسی دەدن ، خواي پەروەردگاریش بۆ هەموو نەخۆشیەک دەرمانێکی داناو ، بۆ هەموو شتێک دژێکی داناو ، نەفسی ئەو کەسێ نوێشتەکە دەکات کار لە نەفسی ئەو کەسە دەکات کە نوێشتەکە بۆ دەکرێت ، لە نێوان هەردوو نەفسەکەدا کارو کاردێکراو بوون دروست دەبێ ، وەکو ئەوێ لە نێوان نەخۆشی و دەرماندا دروست دەبێ ، بۆیە نەفس و هیزی ئەو کەسە نوێشتەکە زیاتر بە سەر نەخۆشیەکەدا زāl دەکات و ، بە ئیزنی خواي پەروەردگار لایەدەبات . لێرەوێ پوون دەهێتەو کە تەوێ کاریگەری دەرمان و نەخۆشیەکان لە سەر کارو کاتێکراو بوون وەستاو ، چونکە بەهاوشیوێ ئەوێ کە لە نێوان نەخۆشی سڕوشتی و دەرمانە سڕوشتیەکاندا پوودەدات ، ئاوەهاش لە نێوان نەخۆشی پوحي و دەرمانە پوحيەکاندا ، وە

پوچانی و ، سروشتیه کاندای پووده دات ، فوکردن و تفکردنیش هۆکاریکن پشت به شی و ههواکه یان ده به ستریت ، له گه ل نه و نه فسه ی نوشته که ده کات و ، له گه ل زیکرو نزاکردندا به کاردین بۆ لادانی نه خۆشیه که ، چونکه نوشته له دل و ده می نه و که سه وه دهرده چیت که نوشته که ده کات ، بۆیه نه گه رشتیک له تف و ههوا و نه فسه ی ناوه کی نه و که سه ی له گه لدا بۆ گاریگه ری ته وای ده بی و ، کارو تپه پبونیک به هیزیشی ده بی ، به جووتکردنی نووشته و تف و ههواکه دهرمانیک گاریگه ری به هیز پهیدا ده بی که ده چوینریت به و دهرمانانه ی که به ناوێته کردن به ده ست دین .

به گشتی . نه فسی نوشته کار به رامبه ر به نه فسه خراپ و پیسه کان ده وه ستیتته وه ، نه م شته ش زیاترو گاریگه رتر ده بی به گویره ی نه فسی نووشته کار خۆی ، وه به یارمه تی خویندنی نوشته که و فوکردن نه و ئاسه واره لاده بات ، بۆیه هه رچه ند نه فسی نوشته کار به هیزتر بیت نه مه ند نه نووشته که ته ووتر ده بی ، نوشته کاریش که یارمه تی له فوکردنی خۆی وهرده گریت به هاوشیوه ی نه و نه فسه پیسانه یه که یارمه تی له گه رتن و پتوه دانی خۆیان وهرده گرن .

فووکردن نهینیه کی تریشی تیدایه ، چونکه هۆکاریکه پوچه چاک و پیسه کانیش به کاری ده هینن و یارمه تی لیوه رده گرن ، بۆیه جادوگه رانیش به کاریده هینن وه کو هه ر خه لکیکی باوه ردار که به کاریدینن .

خوای تعالی فه رموویه تی : ﴿ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴾ [الفلق : ٤] واته : وه له زیانی فووکه ران (جادووکه ران) به گرێ یاندا ^(٢٤٤) ، چونکه نه فس له گه ل باریکی تووپه بوون و جهنگاندا رادیت و ، نه فسه ی وه کو تریکی خۆی ده نیریت و ، به فوو ته ف کومه کی ده کات که که میك لیکی له گه لدا یه ، ئیتر به یاوه ری باریکی گاریگه ریش کاری خۆی نه نجام ده دات ،

جادیوکه ران یارمه تی له فووکردن وهرده گرن به ئاشکرا ، نه گهرچی هیچ په یوه ندیە کیشی به جهسته ی که سی جادیو لیکراوه وه نه بی ، به لکو فوو له گرێکان دهکات و گری یان ده دات ، به جادیو قسه دهکات و ، نه و کاره به که سی جادیو لیکراوه دهکات به یارمه تی پوچه پیسه کانی خواره وه ، پوچه پاک و چاکه کهش به خوێندنی نوشته به رامبه ری ده وه ستیت و دوری ده خاته وه ، له م باره شدا یارمه تی له فووکردنی خۆی وهرده گریت ، هه رکامیان به هیزتر بوون حوکم بۆ نه و ده بیئت . پوو به پوو یونه وه ی هه ندی له پوچه کان به رامبه ر به هه ندیکی تریان و ، جه تگکردنیان و نه و که رستانه ی که به کاری دینن ، له په گه زی پوو به پوو یونه وه ی جه سته کان و ، جه تگکردنیانه و نه و که رستانه ی که به کاری دینن ، چونکه بنه پهرت له هیزی جه تگین و پوو به پوو یونه وه ی پوچ و جه سته کاندانه و سه بازو که رستانه یه که به کار ده هیزترین ، به ئام هه ندی که س بیرو هۆشی وای لیکردوه هه ست به کاری گه ری پوچه کان و کارو کاتی که رابوونیان نه کات ، چونکه له لایه ن بیرو هۆشی خۆیه وه ده سته به سه ردا گیراوه ، خۆی له جیهانی پوچه کان و ، حوکم و ، کرده وه کانیا ن به دورگرتوه .

مه به ستیش نه وه یه که : نه گه ر پوچ به هیز بوو و له گه ل مانا کانی سورمه تی (الفاتحه) دا پاها ت و ، کۆمه کی له فووکردن و تفی خۆی وهرگرت ، نه و پوو به پوو ی نه و ئاسه واره ده بیته وه که به هۆی نه فسه پیسه کانه وه تووشی بووه و ، لایده بات و دوریده خاته وه .
والله اعلم .

به شیک : سه باره ت به چاره سه رکردنی پیوه دانی دوو پشک به نوشته :

رَوَى ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ فِي " مُسْنَدِهِ " ، مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ ، قَالَ : بَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُصَلِّي ، إِذْ سَجَدَ فَلَدَغَتْهُ عَقْرَبٌ فِي أُصْبُعِهِ ، فَأَنْصَرَفَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَقَالَ : " ((لَعَنَ

اللَّهُ الْعَرْبَ مَا تَدْعُ نَبِيًّا وَلَا غَيْرَهُ))^(٢٤٥) ، قَالَ : ثُمَّ دَعَا بِإِنَاءٍ فِيهِ مَاءٌ وَمِلْحٌ ، فَجَعَلَ يَضَعُ مَوْضِعَ اللَّذْغَةِ فِي الْمَاءِ وَالْمِلْحِ ، وَيَقْرَأُ ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ وَالْمُعَوِّذَتَيْنِ ، حَتَّى سَكَنَتْ.

واته : له (عبدالله)ی کورپی (مسعود)هوه _ خوای لی پازی بیټ _ فرموویه تی : له کاتیکیدا پیغه مبهری خوا ﷺ نویژی ده کرد ، که چووہ سوچده دوویشکیک دای به په نجهیه وه ، پیغه مبهری خوا ﷺ سلاوی نویژه که ی دایه وه و فرمووی : ((نه فرینی خوا له دوویشک بیټ که نه له پیغه مبهریک و نه له که سیکی تریش واز دینی)) ، (عبدالله) فرمووی : پاشان باتگی کرد قاپنکی بۆ بینن ئاو خوئی تیدا بیټ ، نه وه بوو شوینی پیوه دانه که ی ده خسته نیو ئاو و خوئیکه و ، ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ و (المعوذتین) ده خویند ، تاوه کو نازاره که ی نیشته وه .

ئهو سوودانه ی له سورته ی (الإخلاص) ذایه

بۆ چاره سه رکردنی که سی پیوه دراو :

چاره سه ری نیو ئه م فرمووده ی به ده رمانیکی ئاو یته کراوه له نووشت : سروشتی و خوایی ، چونکه سورته ی (الإخلاص) یه کتاپه رستی زانستی باوه رپی (التوحید العلمی الاعتقادی) له خۆ ده گریټ . جیگیرکردنی ته نهایی بۆ خوای تیدا یه ، که پیویسته هه موو هاو به شیکی لی بورخه یته وه .

جیگیرکردنی (الصمدی) ی تیدا یه ، واته سیفاته کانی له هه موو پوویه که وه نه وه پری بلندن له ته و اویتیدا ، به ئاستیک هه موو بونه وه ر پووی تیده که ن بۆ جیبه جیگیرکردنی پیویسته کانیان ، له تاسمان و له زه مین .

نه فیکردنی باب و کوپو ، هاوتا و هاوشان و ، لق و مندال و هاو وینه و ، هاوچه شنی تیدایه .
چونکه هه موو نه وانه ته نه تاییه تن به په روهر دگاره وه و به م شیوه ئه م سورده ته له جیی
سی یه کی قورئانه .

ناوی (الصمد) شیوه ی ته وای بی که م و کوپی ده به خشیت . نه فیکردنی (الکفم)
نه فیکردنی هاوشیوه و هاوشان ده به خشیت . ووشی (الأحد) یش نه فیکردنی هه موو
هاو به شیکه بۆ خوی په روهر دگار ، ئه م سی بنه پره تانه ش کۆکه ره وه ی یه کتا په رستنه .

ئه و سوودانه ی له (المعوذتین) دایه بۆ چاره سه رکردنی که سی پیوه دراو :

(المعوذتین) په ناگرتنه له هه موو شه پو خراپه و نه ویستراویک به گشتی ، چونکه که
مروّف په نا به خوا ده گریت له خراپه و شه پی هه موو نه وانه ی که خوی تعالی دروستی
کردوون ، ئه و به تیکرا هه موو خراپه و شه پیک ده گریت وه ، به یه کسانی ئه گه ر له
جه سته دا بن یا خود له پوچه کاند .

هه ره ها په ناگرتنی تیدایه له و خراپانه ی له شه ودا پووده دهن و ، نیشانه شی ئاوابونی
مانگه ، که بریتیه له په ناگرتن به خوا له خراپه ی هه موو ئه و روچه پیسانه ی تیایدا بّلاو
ده بنه وه ، که پیشتر پوناکی پۆژو پوناکی مانگ قه ده غه ی بّلاو بونه وه ی لی ده کردن ، به لام به
ئاوابونی پۆژو مانگ و داهاتی تاریکی ، ئه و روچه خراپه زیانبه خشانه بّلاو بونه وه و ده ستیان
به خراپی کرد .

په ناگرتن له شه پی فوکه ران به گرێکانیادا واته په ناگرتنه له شه پو خراپه ی جادوکران و
جادوکانیان . په ناگرتنیش له شه پو خراپه ی که سانی ئیره یی بهر ، واته په ناگرتنه به خوا له و
نه فسه پیسه زیانبه خشانه ی که به ئیره یی و چاوچتۆکی و تیپوانینیان خراپه دروست ده که ن

سوره تی نووه میشت واته سوره تی (الناس) په ناگرتنه به خوا له شه پوخرابه ی شه ی تانه کانی مرؤف و جنۆکه ، به راستی هه ردو سوره ته که هه موو په ناگرتنیکان به خوا کۆکریۆته وه ، له هه موو شه پوخرابه یه ک ، په یه کی گه وره شیان هه یه بۆ خۆپاریزی و قه لابه ندی له شه پوخرابه پێش ئه وه ی پوویدهن ، ولهذا اوصى النبي ﷺ عقبه بن عامر بقراءتهما عقب كل صلاة^(٢٤٦) ، ذكره الترمذي في جامعه * واته : بۆیه پێغه مبه ری خوا ﷺ (عقبه) ی کورپی (عامر) ی پاسپارد پاش هه موو نوێژیک (المعوذتين) بخوینیت .

نه یه یه کی گه وره له مه دا به دیده کړیت بۆ دورخستنه وه ی شه پوخرابه له نوێژیکه وه بۆ نوێژیکێ تر . پێغه مبه ری خوا ﷺ هه رموویه تی : هه رگیز په ناگرتنان (المتعذون) نه یه نتوانیوه به شتیکی تری هاو شیۆه ی (المعوذتين) په نا به خوا بگرن . باسکراوه که وا پێغه مبه ری خوا ﷺ به نواژه گری جابوی لیکراو ، (جبریل) _ علیه السلام _ (المعوذتين) ی بۆ دابه زاندو ، ئه ویش که ئایه تیکێ ده خویند گریه ک ده کرایه وه ، تاوه کو هه ر نواژه گریه که کرانه وه ، ئه وه بوو هه ستا وه کو ئه وه ی له پێوه ندیک پزگار کرابی .

سوود له خویندایه بۆ چاره سه رکردنی پێوه دان :

به لām بۆ چاره سه ری سروشتی ، ماده ده ی خوی بۆ لابردنی ژۆریک له ژه ره کان سوودی هه یه ، به تایبه ت پێوه دانی دوو پشک ، دانه ری کتیبی (القانون) ده لیت : له گه ل تۆوی که تاندا (بزیر الکتنان) بۆ پێوه دانی دوو پشک به کار دیت ، هه روه ها که سانی تریش هه مان شتیان باس کړبووه ، خویش هیزکی پراکێشانی تیدایه ژه ره راده کێشیت و شی ده کاته وه ، له بهر ئه وه ی گه زتن و پێوه دانی دوو پشک هیزکی ئاگرینی تیدایه و پێویستی به

٢٤٦ _ صحیح : أخرجه أحمد (٤ / ١٥٥ ، ٢٠١) ، وأبو داود (١٥٢٣) ، والترمذي (٢٩٠٣) ، والنسائي (٣ / ٦٨) ، وابن خزيمة (٧٥٥) ، كلهم عن علي بن رباح عن عقبه بن عامر قال : ((أمرني رسول الله _ صلى الله عليه وسلم _ أن أقرأ المعوذات دبر كل صلاة)) .

ساردکردنه وه و پاکیشان و دهرهینان ده بیټ بۆیه پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ هستا به کۆکردنه وه له نیتوان ئاو بۆ ساردکەر وهی گه زتن و پتوه دانه که و ، خویدا که هیزکی پاکیشان و دهرهینانی هیه ، نه مهش ته ووترین و ئاسانهترین شیوه کانی چاره سهره ، ئاگادارکردنه وهی نيمه شه که و چاره سهری ئهم نه خوشیه به ساردکردنه وه و پاکیشان و دهرهینان ده بیټ . والله اعلم .

قَدْ رَوَى مُسْلِمٌ فِي " صَحِيحِهِ " عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ : جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا لَقِيتُ مِنْ عَقَرٍ لَدَغْتَنِي الْبَارِحَةَ ، فَقَالَ : ((أَمَا لَوْ قُلْتَ حِينَ أُمْسَيْتَ أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ، لَمْ تَضُرْك)) (٢٤٧).

واته : له (أبي هريرة) وه _ خوای لی پازی بیټ _ فرموویه تی : پیاویک هاته خزمه تی پیغه مبهری خوا ﷺ و فرمووی : نهی پیغه مبهری خوا چ ئازاریکم پینگهشت به هوی دوو پشکیکه وه که نه مشه و پتوه یدام ، نه ویش فرمووی : ((نه گه سهر له نیتوانه بنگوتایه : په نا ده گرم به ووشه ته واده کانی خوای تعالی له زیانی نه و شتانهی دروستی کردوه ، نه و زیانی پی نه ده گه یاندی)) .

بزانه که دهرمانه سروشتیه خوا به کانه به سووده بۆ نه خوشیه کانه پاش بودانی ، وه قه ده غه ی بودانیشی ده کات ، نه گه پوو شبدات به بودانیکی زیانبه خش پوونادات ، نه گه رچی به ئازاریش بیټ . له راستیدا دهرمانه سروشتیه کانه به سوود ده بیټ پاش بودانی نه خوشیه که . به ئام په ناگرتنه کانه و زیکره کانه ، یاخود قه ده غه ی بودانی هۆکاری نه خوشیه کانه ده کات ، یان ناهیلت کاریه گه ریه کی ته وای هه بیټ ، نه و ههش به گویره ی

٢٤٧ _ صحيح : أخرجه مالك في موطئه (٥٩٠) ، وأحمد (٣٧٥ / ٢) ، والبخاري في خلق أفعال العباد (٥٨) ، ومسلم (٨ / ٧٦) ، وابن ماجه (٣٥١٨) ، والنسائي في عمل اليوم والليلة (٥٨٧) ، (٥٨٨) ، (٥٨٩) ، (٥٩١) ، (٥٩٢) كلهم عن أبي صالح عن أبي هريرة فذكره .

ته‌واوی و به‌هیزی و لاوازی په‌ناگرته‌که‌یه ، نوشته‌و په‌ناگرته‌کان بۆ پاراستنی ته‌ندروستی و لابردنی نه‌خۆشی به‌کارده‌هینریت ، بۆ به‌که‌م : که پاراستنی ته‌ندروستی به‌پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی : **فِي الصَّحِيحَيْنِ " مِنْ حَدِيثِ عَائِشَةَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ نَفَثَ فِي كَفِّهِ : ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ وَالْمُعَوَّنَتَيْنِ . ثُمَّ يَمْسَحُ بِهِمَا وَجْهَهُ ، وَمَا بَلَغَتْ يَدُهُ مِنْ جَسَدِهِ ^(٢٤٨) وَاتَه : خاتوو (عائشة) _ خوای لى پازى بىت _ فه‌رموویه‌تی : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌گه‌ر بجوايه‌ته‌سه‌ر نوینه‌که‌ی فووی به‌هه‌بوو ده‌ستیدا ده‌کړبو : ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ و (الْمُعَوَّنَتَيْنِ) ی تیدا ده‌خویندو ، پاشان ده‌هینا به‌ده‌م و چاوی و ، نه‌وه‌ی ده‌ستی بیگه‌شتایه‌له‌جه‌سته‌ی .**

وَكَمَا فِي حَدِيثِ عُودَةَ أَبِي الدَّرْدَاءِ الْمَرْقُوعِ : اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ، وَقَدْ تَقَدَّمَ وَقِيهِ : مَنْ قَالَهَا أَوَّلَ نَهَارِهِ لَمْ تُصِبْهُ مُصِيبَةٌ حَتَّى يُمَسِّيَ ، وَمَنْ قَالَهَا آخِرَ نَهَارِهِ لَمْ تُصِبْهُ مُصِيبَةٌ حَتَّى يُصْبِحَ ^(٢٤٩) .

واته : (أبي الدرداء) _ خوای لى پازى بىت _ به‌م شیوه‌په‌ناى به‌خوا ده‌گرت : په‌روه‌ردگارا تو په‌روه‌ردگاری منی هیه‌خوايه‌کی ترنی یه‌به‌هق جگه‌له‌تو ، پشتم به‌تو به‌ست و تو په‌روه‌ردگاری عه‌رشى مه‌زنى ، نه‌مه‌شى تیدايه‌ : هه‌رکس سه‌ره‌تای پۆژ بیخوینیت هیه‌به‌لایه‌کی تووش نابیت تاوه‌کو ئیواره‌و ، هه‌رکس له‌کوتای پۆژدا خویندی هیه‌به‌لایه‌کی تووش نابى تاوه‌کو پۆژ ده‌کاته‌وه .

٢٤٨ _ صحيح : أخرجه أحمد (١١٦ / ٦) ، وعبد بن حميد (١٤٨٤) ، والبخاري (٢٣٣ / ٦) ، (٨) / (٨٧) ، (١٧٢ / ٧) ، وأبو داود (٥٠٥٦) ، وابن ماجه (٣٨٧٥) ، والترمذي (٣٤٠٢) ، وفي الشمايل (٢٥٧) ، والنسائي في عمل اليوم والليلة (٧٨٨) كلهم عن ابن شعاب عن عروة عن عائشة فذكرته
٢٤٩ _ إسناده ضعيف : أخرجه ابن السني في عمل اليوم والليلة (٢٠ ، ٢١) ، وضعفه الألباني في ضعيف الترغيب والترهيب (٣٨٢) .

وَكَمَا فِي "الصَّحِيحَيْنِ" : ((مَنْ قَرَأَ الْآيَتَيْنِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي لَيْلَةٍ : كَفَّاهُ))^(٢٥٠)
 واته : له (الصحيحين) دا هاتووہ : ((ههركهس دوو ئايه ته كهی كوتایی سورده تی (البقرة
 (له شهودا بخوینئ : به سیه تی)) .

وَكَمَا فِي "صَحِيحِ مُسْلِمٍ" عَنْ النَّبِيِّ ﷺ ((مَنْ نَزَلَ مَنْزِلًا فَقَالَ : أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ
 مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ، لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ حَتَّى يَرْتَحِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ))^(٢٥١)
 واته : پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموو یه تی : ((ههركهس له شوینئ كدا دابه زی و پاشان گوتی
 : په نا ده گرم به ووشه ته واوه كانی خوی تعالی له شه پی هه موو شتی كه دروستی كړیووہ ،
 هیچ شتی زیانی پیناگه یه نیت تا له و شوینه كچ ده كات)) .

وَكَمَا فِي "سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ فِي السَّفَرِ يَقُولُ بِاللَّيْلِ : ((يَا أَرْضُ رَبِّي
 وَرَبِّكَ اللَّهُ ، أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّكَ وَشَرِّ مَا فِيكَ ، وَشَرِّ مَا يَدْبُ عَلَيْكَ ، أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ أَسَرٍّ وَأَسْوَءِ
 ، وَمِنْ الْحَيَةِ وَالْعَقْرَبِ ، وَمِنْ سَاكِنِ الْبَلَدِ ، وَمِنْ وَالٍ وَمَا وَلَدَ))^(٢٥٢) .

واته : پیغه مبه ری خوا ﷺ له سه فه ردا به شه و ده یفه رموو : ئه ی زه مین په روهر دگارم و
 په روهر دگارت خویه ، په ناده گرم به خوا له شه روخرابه ت و شه روخرابه ی ئه وه ی تیتدابه و ،

٢٥٠ - صحيح : أخرجه الحميدي (٤٥٢) ، وأحمد (١٢١ / ٤) ، والبخاري (١٠٧ / ٥) ، (٢٤٢ / ٦) ،
 ومسلم (١٩٨ / ٢) وابن ماجه (١٣٦٨) ، والنسائي في عمل اليوم والليلة (٧٢٠) ، وفي فضائل القرآن (٢٩) ،
 (٤٥) ، وابن خزيمة (١١٤١) ، كلهم عن طريق إبراهيم عن عبد الرحمن بن يزيد عن علقمة عن أبي مسعود فذكره .
 ٢٥١ - صحيح : أخرجه أحمد (٣٧٧ / ٦) ، والبخاري في خلق أفعال العباد (٥٧ ، ٥٨) ، ومسلم (٧٦ / ٨) ،
 والترمذي (٣٤٣٧) ، والنسائي في عمل اليوم والليلة (٥٦٠) كلهم عن سعد بن أبي وقاص قال : سمعت خولة بنت
 حكيم فذكرته مرفوعاً

٢٥٢ - إسناده ضعيف : أخرجه أبوداود (٣٨٨٧) ، وأحمد (١٢٣ / ٢) وضعفه الألباني في ضعيف أبي داود

له شه روخراپه ی شه وهی به سهردا ده چیت ، په ناده گرم به خوا له شیرو پش ، له مارو دوویشك و ، له نیشه نهی وه لآت و ، له باوهك و شه وهی لیی كه وتوته وه .

به لام دووهم : كه لابرینی نه خوشیه ، وه كو هه موئو نوشتانه یه كه به سوره تی (الفاتحة) ده كړیت ، یاخود وه كو نووشته ی پیوه دانی دوویشك .

به شیک : سه بارهت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ له نوشته گردندا
بو برینه کانی پیستی ناسراو به (النملة) :

قَدْ تَقَدَّمَ مِنْ حَدِيثِ أَنَسٍ الَّذِي فِي " صَحِيحِ مُسْلِمٍ أَنَّهُ ﷺ رَخَّصَ فِي الرُّقِيَةِ مِنَ الْحُمَةِ وَالْعَيْنِ وَالنَّمْلَةِ ^(٢٥٣) .

واته : (أنس) _ خوی لی پازی بیت _ فرمویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ مؤله تی داوه نوشته بکړیت بو به چاوه وه بوون و ، پیوه دانی جانه وهره ژه هرداره کان و ، شه و برین و زامانه ی له لاکانی مړوئدا دروست ده بن .

وَفِي " سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ عَنِ الشَّافِعِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ، قَالَتْ : دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَأَنَا عِنْدَ حَفْصَةَ ، فَقَالَ : ((أَلَا تُعَلِّمِينَ هَذِهِ رُقِيَّةَ النَّمْلَةِ كَمَا عَلَّمْتِيهَا الْكِتَابَةَ)) ^(٢٥٤) .

واته : له (الشفاء) ی کچی (عبدالله) وه _ خوی لی پازی بیت _ فرمویه تی : من له خزمه تی (حفصة) دا بووم كه پیغه مبهری خوا ﷺ دیده نی کردم و فرموی : ((شه و بو شه مه فیزی نوشته ی برینی پیست ناکه ی وه كو شه وهی فیزی نووسینت کرد)) .

٢٥٣ _ تقدم تخريجه .

٢٥٤ _ إسناده صحيح : أخرجه أبو داود (٣٨٨٧) ، وأحمد (٦ / ٣٧٢) ، وصححه الألباني في الصحيحة (١٧٨٠) .

(النملة) : برینیکه له پیستی لاکانی مروفدا دروست ده بیئت ، نه خوشیه کی ناسراوه و ، ناونراوه به (النملة) ، چونکه کهسی تووش بوو واههست ده کات که میوله یه که به سهر پیستیدا پئی ده کات و گازی لیده گریت ، سی جوری هه یه ، (ابن قتیبة) و کهسانی تریش ده لئین : مه جوسه کان وایان پاده که یاند که نه گهر کوپی پیاو له خوشکیه وه خهت به ده وری میوله دا بکیشیت ، کهسی تووش بوو چاک ده بیته وه . نالیره شه وه شاعیر گوفتاری شیعره که ی وه رگرتوه

وَلَا عَيْبَ فِينَا غَيْرُ عُرْفٍ لِمَعْشَرِهِ كِرَامٍ وَأَنَا لَا نَخْطُ عَلَى النَّمْلِ
واته :

هیچ عیبیکمان نی یه جگه له وه ی وچه ی کومه لئیک

وچاخ زاده ی و نیته مه جوس نین تا خهت به ده وری میوله دا بکیشین

(الخال) ده گریته وه ده لئیت : (الشفاء) ی کچی (عبدالله) له تاقی نه فامیدا نووشته ی ده خویند بۆ برینی پیستی لاکانی مروف ، کاتی کۆچی کرد بۆ لای پیغه مبه ری خوا ﷺ و پیشریش له مه که گفنی پئی دابوو ، پئی فهرموو : نه ی پیغه مبه ری خوا من له تاقی نه فامیدا نووشتم ده کرد بۆ برینه کانی پیست و ، ده مه وی بیخه مه پرووت ، نه وه بوو بۆی خویند وه وه فهرمووی : بِسْمِ اللَّهِ ضَلْتُ حَتَّى تَعُودَ مِنْ أَفْوَاهِهَا ، وَلَا تَضُرُّ أَحَدًا ، اللَّهُمَّ اكْشِفِ الْبَأْسَ رَبِّ النَّاسِ ، قَالَ : تَرَقَّى بِهَا عَلَى عُوْدٍ سَبْعَ مَرَّاتٍ ، وَتَقَصَّدُ مَكَانًا نَظِيفًا ، وَتَذُلُّهُ عَلَى حَجَرٍ بِخَلِّ خَمْرِ حَانِقٍ ، وَتَطْلِيهِ عَلَى النَّمْلَةِ وَاتِه : به ناوی خوا بوه ستیت تا له ده مه کانی ده گه ریته وه ، په روه ردگاری نه خوشیه که لابه ره نه ی په روه ردگاری خه که ، ده لی : حهوت جار نووشته که ی به سهر داریکدا ده خویندو ، له جیگه یه کی خاویندا دایده ناو ، پاشان له گه ل سرکه ی شه رابیکی پاکدا ده بیته یه سهر به ردیکدا تا وورد ده بوو ، پاشان برینه که ی تیده گرت . له فهرمووده کشه وه پوون ده بیته وه که : شیاهه ژن فیری نوسین بگریت .

به شیک : سه بارت به ریازی پیغمبه‌ری خوا ﷺ له نووشته کردندا بۆ مار :

پیشتر ئاماژه‌ی پندرا که‌وا پیغمبه‌ری خوا ﷺ فرمویه‌تی : له‌وه چاکتر نابی نووشته بکریت بۆ به‌چاوه‌وه‌بوون و ، پیوه‌دانی جانه‌وه‌ره ژه‌هرداره‌کان و ، ئه‌و برین و زامانه‌ی له لاکانی مۆڤدا دروست ده‌بن .

وَفِي " سُنَنِ ابْنِ مَاجَهَ " مِنْ حَدِيثِ عَائِشَةَ : رَخَّصَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي الرَّقِيَةِ مِنَ الْحَيَةِ وَالْعَقَرِ^(٣٥٥) .

واته له خاتوو (عائشة) وه _ خۆی لێ پازی بیت _ فرمویه‌تی : پیغمبه‌ری خوا ﷺ مۆله‌تی داوه نووشته بۆ گه‌رتن و پیوه‌دانی مارو دووپشك بکریت .

هه‌روه‌ها له پیشه‌وا (الزهري) وه ده‌گێڕنه‌وه ، فرمویه‌تی : مَارِيكَ كَه‌سَانِيكَ لَه‌ هَاوَه‌لَانِي پِيْغَمَبَه‌رِي خَوَا ﷺ كَه‌زَت ، ئه‌وه‌بوو پیغمبه‌ری خوا ﷺ فرموی : ئَايَا كَه‌سِيْكَ هَه‌يَه‌ نُووشْتَه‌ بَكَات ؟ فرمویان : ئه‌ی پیغمبه‌ری خوا (آل حزم) نووشته‌ی ماریان ده‌کرد ، به‌لام كه‌ قه‌ده‌غه‌ی نووشته‌ت كرد وازیان لێهێتا ، فرموی (عُمَارَةُ) ی كُوپِي (حَزْم) م بۆ بَاتَك بَكَن ئه‌وه‌بوو بَاتگیان كردو ، ئه‌ویش نووشته‌کانی خسته‌پووی پیغمبه‌ری خوا ﷺ و ، بۆیه فرموی : هِیْجِي تَيْدَا نِي يَه‌ مۆله‌تی داو نووشته‌ی بۆ كردن .

٣٥٥ _ أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَهَ فِي سُنَنِهِ (٣٥١٧) عَنْ طَرِيقِ أَبِي الْأَحْوَصِ عَنْ مَغِيرَةَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ عَنْ الْأَسْوَدِ فَذَكَرَهُ عَنْ عَائِشَةَ .

به شیک : سه بارهت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ له نووشتکردندا بۆ زام و برینه کان :

أُخْرِجَا فِي "الصَّحِيحَيْنِ" عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ : كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا اشْتَكَى الْإِنْسَانُ أَوْ كَانَتْ بِهِ قَرْحَةٌ أَوْ جُرْحٌ ، قَالَ بِأَصْبَعِهِ : مَكْذًا وَوَضَعَ سُفْيَانُ سَبَابَتَهُ بِالْأَرْضِ ، ثُمَّ رَفَعَهَا وَقَالَ : ((بِسْمِ اللَّهِ تُرْبَةُ أَرْضِنَا بِرِيقَةٍ بَعْضِنَا ، يُشْفَى سَقِيمُنَا بِإِذْنِ رَبِّنَا))^(٢٥٦)

واته : له خاتوو (عائشة) هوه _ خوای لی پازی بیئت _ فرموویتهی : پیغه مبهری خوا ﷺ
ئه گهر مروفیک نازاری بوايه یاخود زامیک یا برنیک پیوه بوايه ، به په نجهی ئاماژهی ده کرد :
(سُفْيَان) په نجهی شایتمانی خسته سهر زهویه کهو ، پاشان به رزی کرده هوه فرمووی :
به ناوی خوا خاکی زهویه کهمان له گەل لیکی خۆمان ، بیئت به شیفای نه خۆشه کهمان به
فرمانی خوا .

ئهمه له چاره سهره ئاسانه به سوده ئاوێته کانه ، بریتیه له چاره سه ریکی نه رم و نیان که
زام و برینه شیداره کانی پی چاره سهر ده گریت ، به تاییهت له کاتی نه بوونی ده رمانی
دیکه دا ، چونکه له هه موو زهویه کدا فرهامه ، به راستی زانراوه که سروشتی خاکی پوخت
سارد و وشکه و ، ووشکه ره وهی شی برین و زامه کانی شه ، ئه و برین و زامانهی که ناهیلێت
سروشته به باشی کاری خۆی بکات و ، به خێرای ساریژ بنه وه ، به تاییهت له وه لات

٢٥٦ _ صحیح : أخرجه الحميدي (٢٥٢) ، وأحمد (٩٣ / ٦) ، والبخاري (١٧٢ / ٧) ، ومسلم (١٧ / ٧) ،
، وأبو داود (٣٨٩٥) ، وابن ماجه (٣٥٢١) ، والنسائي في عمل اليوم والليلة (١٠٢٣) كلهم عن عمرة عن عائشة
فذكرته . مانای فرموده کهش نه وهیه که : هه ندی له لیکی خۆی به په نجهی شایتمان هه لده گریت و ،
پاشان ده بیخانه سهر خا که تا شتیکی پیوه ده لکیت و ، چیکه برینداره کهی پی ده سپیت و هاوکاتی
سپینه کهش ئهم زیکره ده خوینیت .

گەرمەکان و ، خاوەن میزاجە گەرمەکاندا . برین و زامەکانیش بە زۆری میزاجێکی خراپی گەرم بۆ مەژۆد. دروست دەکات ، لەم بارەدا گەرمی وەلات و میزاج و برین و زام کۆدەبنەو و ، سروشتی خاکی پوختیش ساردو ووشکەو لە هەموو دەرمانە تاکە ساردەکانی تریش ساردترە ، بۆیە ساردی خاکە کە پوو بە پووی گەرمی نەخۆشیە کە دەبێتەو ، بەتایبەت ئەگەر خاکە کە شۆردراوێت و ووشک کرابێتەو ، هەروەها برین و زامەکان زۆرێک لە کێماو شێی پیس دروست دەکات و ، خاکیش ووشکیان دەکاتەو و ، بەهۆی ئەو خاسیەتە ووشکەرنەو کە تیاپدایە ئەو شێ و کێماو پیسانە لادەبات ، کە پێگێری لە چاکبوونەو و برینە کە دەکات و ، بەوێش میزاجی ئەندامە نەخۆشە کە راست دەبێتەو و ، هەركات میزاجی ئەندامە نەخۆشە کە راست بویەو ، هێزە چارەسازەکانیشی راست دەبێتەو و ، بە فەرمانی خۆی تەعالی نەخۆشیە کە لادەبات .

مانای فەرموودە کەش ئەو یە : کەوا کەسی نووشتە کار بە پەنجە ی شایتومانای لێکی خۆی هەڵدەگرێت و ، پاشان دەیفاتە سەر زەویە کەو ، هەندێ خاکی پێو دەلکێت و ، بزینە کە ی پێ دەسپێت و ، هاوکاتی سەرینە کەش ئەو زیکرە دوخوینێت ، چونکە فەو بەرە کە تی زیکرە خۆی پەروەردگاری تێدایە ، هەروەها پێسپاردنی باروحوالی خۆیە بە خۆی تەعالی ، پشت بەستنیشە بەو زاتە ، بۆیە هەردوو چارەسەرە کە دەچنە پال یە کتر و ، کاریگەر یە کە یان بەهێزتر دەبێ .

ئایا مەبەست بە فەرماشتی پێغەمبەری خوا ﷺ (تَرِيَةُ اَرْضِنَا) واتە : خاکی زەویە کە مان ، تاییبەت بە خاکی مەدینە ی پێرۆزەو یا هەموو خاکێک دەگرێتەو ؟ دوو بیروبووچونی تێدایە ، بێ گومان هەندێ خاک چەند خاسیەتیکی تێدایە بەو خاسیەت یەو بەسوود دەبێت بۆ نەخۆشیگەلێکی زۆر و ، چەندین نەخۆشی پیسیشی پێ چارەسەر دەکرێت .

(جالینوس) ده‌لئیت : له ئیسکه‌نده‌ریه چاوم به که‌سانئیکی زۆری جگه‌ر نه‌خۆش و ، نه‌خۆشانی ناویه‌نگ که‌وت ، قوپی میسر به‌کار دئینن ، لاق و ، پان و ، بال و ، پشت و ، په‌راسوه‌کانی خۆیانیان تیده‌گرت و ، سودیکی زۆریان لیده‌بینی . ده‌لئیت : به‌م جۆره له‌وانه‌یه ئه‌م تیه‌له‌سوینه به‌سوود بێت بۆ زۆرێک له‌ ئاوسانه بۆگه‌ن و نه‌رم و شله‌کان ، ده‌لئیت : من کاسانێک ده‌ناسم هه‌موو جه‌سته‌یان شل و خاو بۆته‌وه ، له‌به‌ر ده‌رهاوێشتنی خویئیکی زۆر له‌ ژێره‌وه ، سودیکی زۆریان له‌م قوڤه‌ بینیوه ، که‌سانئیکی تریش نه‌خۆشیگه‌لئیکی درێڤخایه‌نیان پێ چاره‌سه‌ر کرد که به‌ توندی جیگیر بوو له‌ هه‌ندی ئه‌ندامه‌کانیاندا ، ئه‌وه‌بوو چاکبونه‌وه و نه‌خۆشیه‌که‌یان به‌ یه‌کجاری لاچوو .

دانه‌ری کتێبی (المسيحي) ده‌لئیت : هێزی قوپی هێنراو له (کنوس) هوه که به‌دورگه‌ی (المصطكي) ناوده‌برێت هێزێکه که لاده‌بات و ده‌شواته‌وه ، گوشتی برینه‌کان دوباره ده‌پوینته‌وه ، ساریزیان ده‌کاته‌وه . گوته‌کانی ته‌واو بوو .

بۆیه ئه‌گه‌ر ئه‌م سوودانه له‌و خاكانه‌دا هه‌بێت ، ده‌بێ پاكترین خاکی سه‌رزه‌مین و فربه‌ره‌که‌ترینیان چۆن بێ که مه‌دینه‌ی پیروژه ، به‌ تایبه‌ت که تیکه‌لێش بوو به‌ لیکی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ . پاشان پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نووشته‌که‌ی له‌ گه‌ل ناوی په‌روه‌ردگاریدا جووت کردو ، ئه‌م کاره‌شی به‌ خوای ته‌عالی سپارد ، وه‌کو پێشتریش ئاماژه‌ی پێدرا که به‌هێزی و کاریگه‌ریی نووشته به‌گوێره‌ی باری ئه‌و که‌سه‌یه که نووشته‌که ده‌کات ، هه‌روه‌ها ئاستی کارتیکراوبونی که‌سی نووشته بۆ کراوه به‌ نووشته‌که‌ی ، ئه‌مه‌ش هه‌یج پزیشکێکی موسلمانێ به‌پێز نکوڵی لێناکات ، ئه‌گه‌ر یه‌کێک له‌م وه‌سفانه له‌ناوچون ، با هه‌رچی ئاره‌زوو ده‌کات بیلێت .

به شیک : سه بارهت به ریمازی پیغه مبهری خوا ﷺ له چاره سه رکردنی نازاردا به نووشته کردن :

رَوَى مُسْلِمٌ فِي " صَحِيحِهِ " عَنْ عُثْمَانَ بْنِ أَبِي الْعَاصِ ، أَنَّهُ شَكَى إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَجَعًا يَجِدُهُ فِي جَسَدِهِ مُنْذُ اسْلَمَ ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ ((ضَعْ يَدَكَ عَلَى الَّذِي تَأَلَّمَ مِنْ جَسَدِكَ وَقُلْ : بِسْمِ اللَّهِ ثَلَاثًا ، وَقُلْ سَبْعَ مَرَّاتٍ أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ)) (٢٥٧) .

واته : (عثمان) ی کوی (أبي العاص) ، سکالای نازاریکی برده خزمه تی پیغه مبهری خوا ﷺ که وا له جهسته یدا هستی پیده کات له وکاته وهی موسلمان بووه ، شه وه بوو پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی : ((ده ست دابنی له سه ره شه شوینه ی نازاری هیه له جهسته و بلی : به ناوی خوا سی جارو ، هوت جاریش بلی : په ناده گرم به شکومه ندی و توانای خوا ی تعالی له شهو خراپه ی شهستی پیده که م و خومی لی په ناده ده م)) .

له م چاره سه ردا ناستیکی به رزی وه کو زیکی خواو ، سپاردنی بارو حال به خوا ی په روه ردگارو ، په ناگرتن به شکومه ندی و توانای خوا ی تعالی له شهو خراپه ی نازاری تیدایه که نازاره که دورخاته وه ، دویاره شه ده کریته وه بۆ شه وهی کاریگه رترو چاکتر بیت ، به هاوشیوهی دویاره کردنه وهی دهرمان بۆ کردنه وه دهره وهی ماده خراپه که ، له هه وتیشدا خاسیه تیک هیه که له هیدیکه دا نی په .

٢٥٧ - صحيح : أخرجه مالك في موطئه (٥٨٥) ، وأحمد (٤ / ٢١) ، وعبد بن حميد (٣٨٢) ، ومسلم (٧ / ٢٠) ، وأبو داود (٣٨٩١) ، وابن ماجه (٣٥٢٢) ، والترمذي (٢٠٨٠) ، والنسائي في عمل اليوم والليلة (٩٩٩) ، (١٠٠١) ، كلهم من طريق نافع بن جبير عن عثمان بن أبي العاص فذكره .

وَفِي الصَّحِيحَيْنِ " : أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يُعَوِّذُ بَعْضَ أَهْلِهِ ، يَمْسَحُ بِيَدِهِ الْيُمْنَى ، وَيَقُولُ : ((اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ أَذْهَبِ الْبَاسَ ، وَاشْفِ أَنْتَ الشَّافِي ، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ ، شِفَاءٌ لَا يُقَادَرُ سَقَمًا)) (٢٥٨) .

واته : پیغمبهری خوا ﷺ نوشته‌ی بۆ کهسانیک له کهس و کاری خۆی ده‌کردو ، ده‌ستی پاستی ده‌هینا به شوینی نازاره‌که‌داو ، ده‌یفرموو : ((ئه‌ی په‌روه‌ردگاری ئاده‌میزاد ئه‌م نازاره‌لابه‌ره ، شیفابده‌تۆ شیفابه‌خشی ، شیفایه‌جگه‌له‌شیفای تۆ ، شیفایه‌که‌خۆشی جی نه‌هیلئیت)) .

له‌م نووشته‌یدا له‌خوای تعالی پاپاونه‌تسه‌وه به‌شیوه‌ی ته‌واوی بی‌که‌موکوپێ په‌روه‌ردگاریتی و ، شیوه‌ی ته‌واوی به‌زه‌ی و په‌حمه‌تی به‌شیفادان و ، به‌پاستی ته‌نها هه‌ر خۆی شیفابه‌خسه‌و ، به‌پاستی هه‌چ شیفایه‌که‌نی به‌جگه‌له‌شیفای ئه‌و زاته ، بۆیه‌نووشته‌که‌پاپانه‌وه‌یه‌که‌له‌خۆده‌گریت به‌ته‌واوی به‌کته‌په‌رستی و چاکه‌و په‌روه‌ردگاریتی خوا بالاده‌ست .

به‌شیک : سه‌باره‌ت به‌رێمازی پیغه‌مبهری خوا ﷺ

له‌چاره‌سه‌رکردنی خه‌ماربوون بۆ گه‌رمی به‌ئاو کاره‌سات :

قال تعالى : وَيَشْرِ الصَّابِرِينَ (١٥٥) الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ (١٥٦) أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ (١٥٧) ﴿ البقرة : ١٥٥ - ١٥٧ ﴾ [واته : ﴿ وَيَشْرِ ﴾ جا موژده‌بده ﴿ الصَّابِرِينَ ﴾ به‌خۆپاگران ﴿ الَّذِينَ ﴾ ئه‌وانه‌ی ﴿ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ ﴾ که‌له‌که‌ل دووچاری سه‌خته‌که‌بوون ﴿ قَالُوا ﴾ ده‌لێن ﴿ إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا

٢٥٨ - صحیح : أخرجه أحد (٦ / ٤٤ ، ٤٥ ، ١٠٩ ، ١١٤ ، ١٢٦ ، ١٢٧ ، ١٣١ ، ٢٧٨) ، والبخاري (٧ / ١٥٧ ، ١٧١ ، ١٧٣) ، ومسلم (٧ / ١٥ ، ١٦) ، وابن ماجه (١٦١٩) ، (٣٥٢٠) ، والنسائي في عمل اليوم والليلة (١٠١٠) ، (١٠١١) ، (١٠١٣) ، (١٠١٤) ، (١٠١٦) ، (١٠٩٦) كلهم عن مسرق عن عائشة فذكرته .

إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿ نِیمه هه ره می خواین و هه ربۆ لای نه و ده گه پێننه وه ﴾ أُولَئِكَ ﴿ ئا نه وانه ﴾ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ ﴿ درووبو به زهیی به سهه نه وانه ده بارئ له لایه نه پهروه ردگار یانه وه ﴾ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْتَدُونَ ﴿ و نه وانه نه و که سانه نه که هیدایه تیان وه رگرتوووه ^(۲۵۹) .

وفي "المُسْنَد" عَنْهُ ﷺ أَنَّهُ قَالَ : ((مَا مِنْ أَحَدٍ نُصِيبُهُ مُصِيبَةً فَيَقُولُ : إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ، اللَّهُمَّ أَجْرُنِي فِي مُصِيبَتِي وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا ، إِلَّا أَجَارَهُ اللَّهُ فِي مُصِيبَتِهِ ، وَأَخْلَفَ لَهُ خَيْرًا مِنْهَا)) ^(۳۶۰) .

واته : پێغه مبهه ری خوا ﷺ فه رموو یه تی : ((هه ر که سیك تووشی کاره ساتیک بیته و بلێت : (نِیمه هه ره می خواین و هه ربۆ لای نه و ده گه پێننه وه) ، خواجه پاداشتم به ده ره وه له سهه نه و کاره ساته ی تووشم بووه و چاکتر له وه ی لیت سهه ندووم پیم ببخه شه ، به دلنیا یی خوی تهالی پاداشتی ده داته وه و چاکتری پی ده به خشیته)) .

نهم گوفتارانته چاکترین جوړه گانی چاره سه ره و ، به سهوودترین شتیکی شه بۆی له دنیاو پوژی دوایدا ، چونکه دوو بنه په تی گه وره له خو ده گریت ، نه گه به نه ده له زانییان دلنیا بوو ، نه و دلخۆش ده بیته و بیر ی لای کاره ساته کی نامیته :

یه که میان : به نه ده و خیزان و سهروه ت و سامانی مولکی خوی پهروه ردگار به حه قیقه ت ، به نه مانته لای دایناوه ، بۆیه نه گه ر لیتی سهه نه وه ، وه کو نه وه وایه قه رزه ردیک ماله که ی له قه رزار وه رگرتنه وه ، هه ره ها نابلقه دراوه به دوو نه بوون : نه بو نیکی پیش و ، نه بو نیکی

۲۵۹ - مه لا محمده لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

۳۶۰ - صحیح : أخرجه أحمد (۲۷ / ۴) ، وابن ماجه (۱۵۹۸) ، والترمذي (۳۵۱۱) ، والنسائي في عمل اليوم

والليلة (۱۰۷۰) ، (۱۰۷۲) کلهم عن أم سلمة عن أبي سلمة فذكره . وأخرجه أحمد (۳۰۹ / ۶) ، ومسلم (۳)

/ (۳۷ ، ۳۸) عن ابن سفيته عن أم سلمة فذكرته ، وليس فيه أبو سلمة .

پاش ، سه‌روهت و سامانی به‌ندهش خو‌شیه‌کی کاتی هه‌یه بۆ ماوه‌یه‌کی که‌م ، هه‌روه‌ها به‌نده خودی خو‌ی ئه‌و مال و سامانه‌ی له‌ نه‌بونه‌وه به‌دینه‌هیتاوه ، بۆ ئه‌وه‌ی بیهت به‌ مولکی خو‌ی به‌ حقیقه‌ت ، هه‌روه‌ها خودی خو‌شی توانای پاراستنی ماله‌که‌ی نی یه‌ له‌و بالاییانه‌ی تووشی ده‌بی پاش بوونی ، مانه‌وه‌ی مال و سامانه‌که‌ش له‌سه‌ر ئه‌م نه‌وه‌ستاوه‌ته‌وه ، بۆیه به‌نده هه‌چ کاریگه‌ریه‌کی به‌سه‌ر ئه‌و سامانه‌وه نی یه‌و ، به‌حقیقه‌تیش مولکی ئه‌و نی یه‌ ، هه‌روه‌ها ته‌صرونی پتوه ده‌کات وه‌کو ته‌صرونی به‌نده‌یه‌کی فه‌رمان پیکراو و قه‌ده‌غه‌کراو ، نه‌ک وه‌کو ته‌صرونی ئه‌وه‌ی خو‌ی خاوه‌نی بیت ، بۆیه شیاو نی یه‌ ته‌صرونی تیدا بکات مه‌گه‌ر گونجای فه‌رمانی خاوه‌نه حقیقه‌که‌ی بیت .

دووه‌م : ده‌ره‌نجامی به‌نده‌و گه‌رانه‌وه‌ی ته‌نها بۆ لای په‌روه‌ردگاره حه‌قه‌که‌یه‌تی و ، ده‌بی دونه‌یاش به‌جیه‌یه‌ت و ، به‌تاکێ وه‌کو ئه‌وه‌ی یه‌که‌مجار خولقاندی به‌بی که‌سوکارو خه‌زان و خه‌ل و سه‌روه‌ت و سامان بگه‌ریته‌وه بۆ لای په‌روه‌ردگاری ، به‌لکو ته‌نها چاکه‌و خراپه‌که‌ی ده‌بات ، بۆیه ئه‌گه‌ر ئه‌مه سه‌ره‌تای به‌نده‌و کۆتایه‌که‌ی بیت ، ئه‌تر چۆن دلخۆش بیت به‌ بوون ، یا خه‌مبار بیت بۆ نه‌بوون ، بۆیه به‌رکینه‌وه‌ی به‌نده له‌ سه‌ره‌تای بوون و ده‌ره‌نجام و کۆتایی خودی خو‌ی له‌ گه‌وه‌ره‌ترین چاره‌سه‌ریه‌کانی ئه‌م نه‌خۆشیه‌یه ، له‌ چاره‌سه‌ریه‌کانی تریشی ئه‌وه‌یه که‌ به‌بی دل‌اودلی بزانیته‌ ئه‌وه‌ی تووشی بووه به‌دلنایایی لێی به‌هه‌له‌دا نه‌ده‌چوو ، ئه‌وه‌ش لێی به‌هه‌له‌دا چوو هه‌رگیز تووشی نه‌ده‌بوو.

قال تعالى : مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ . لِكَيْ لَا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿الحديد : ٢٢ - ٢٣﴾ واته : ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ﴾ هه‌چ زیان و به‌لایه‌ک پووی نه‌داوه ﴿فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ﴾ نه‌ له‌ زه‌وی و نه‌ له‌ خودی خۆتاندا ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ﴾ ئیلا له‌ (لوح المحفوظ) دا نوسراوه ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا﴾ پێش ئه‌وه‌ی به‌دی به‌یینه‌ن ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ بی گومان ئه‌وه بۆ خوا زۆر ئاسانه ﴿لِكَيْ لَا تَأْسَوْا﴾ تا خه‌فه‌ت

نەخۆن ﴿عَلَىٰ مَا فَاٰتَكُمۡ﴾ بۆ ئەوەی لە دەستان چووہ ﴿وَلَا تَفْرَحُوا﴾ وە دلخۆش و
غەپانە بن ﴿بِمَا آتَاكُمۡ﴾ بەوەی کە پێی داوێ ﴿وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ﴾ وە خوا هیچ
خۆبەزل زانیکی شانازی کەری خۆش ناوی^(٣٦١).

هەروەها لە چارەسەرەکانی تریشی ئەوەیە کە تێپروانیته ئەو شتە ی تیایدا تووش بووہ ،
نێتر دەزانیت پەرورەدگاری هاوشتیوہی ئەو شتە لە دنیادا بۆ هیلانەتوہ ، یا لەو چاکتر ،
ئەگەر بە ئارام بێ و پازی بێ ئەوا خۆی تعالی شتگەلیکی بۆ پاشەکوت کردوہ زۆر گەورەتر
لەو شتانە ی کە بەهۆی ئەو کارەساتوہ لە دەستی داوہ بە چەندەها جار ، ئەگەر ویستیشی
هەبێ زۆر لەو گەورەتری دەکات .

**خۆ دلدانەوہ بە تەماشاکردنی کەسانی دیکە ی تووشبوو وە باسکردنی چەند
چیرۆکیک لەو بارەوہ:**

لە چارەسەرەکانی دیکەشی ئەوەیە کە ناگری کارەسات لە دلدیا بکوژنیتوہ بە ساردی
خۆ دلدانەوہ بە خەلکانی تری تووشبوو بە کارەسات و ، بزانیته هەر خۆی بە تەنها تووشی
کارەسات نەبووہ ، با بزانیته هەموو شیوێک (بنوسعد) ی تێدایە ، با تەماشای لای پراستی
بکات ، ئایا لە دەردەسەری زیاتر دەبینیت ؟ ئینجا با بەر بە لای چە پێدا بکاتوہ ، ئایا لە
پەژارە زیاتر دەبینیت ؟ ، بە پراستی ئەگەر هەموو دنیا بگەرێت جگە لە گرفتار نابینیت ، کە
یا خۆشەویستیکی لە دەست داوہ ، یاخود خراپە یەکی نەویستراوی تووش بووہ ، بە پراستی
شەپوخرایەکانی دنیا وەک خەوێکە یا سێبەرێکی لاچووہ ، ئەگەر کەمێک پێکە نیتیت ، زۆر
دەگریتیت ، ئەگەر پۆزێک دل شادومان بکات ، سالتیک دل خەمبارو پەژارە دار دەکات ، ئەگەر
کەمێک خۆشی بەخش بێ ، ماوہ یەکی درێژیش پێگری لێدەکات ، ئەگەر مالتیکیش پێر خێر

كات پاشان پر له فرمیسکی دهكات ، نهگەر پۆژی بهشتیک شادومانی بکات ، بهدنیایی رۆژیک شەپوخرابهشی بۆ شارنۆتوه .

(ابن مسعود) _ خوای لی پازی بیّت _ فرموویهتی : هەر دلخۆشبوونیک پهژارهیهکی هیهو ، هەر مالیکیش پر کرابیّت له دلخۆشبوون پاشان پرکراوه له پهژاره .

ابن سیرین فرموویهتی : هەر پێکهنینیک کرابیّت ، دلنیا بن بهدایدا گریان ههبووه .

(هند) ی کچی (النعمان)^(٣٧) دهلیت : ئیمه شکومهترینی خهڵکان بووین و له ههمووشی زیاتر مولکمان ههبوو ، پاشان هیشتا رۆژ ئاوا نهبوو ئیمه بووین به کهترینی خهڵک ، مافی خوای پهروهردگار که خیری فراوانی به هەر مالیک بهخشی ، پاشان بهدنیایی له فرمیسکیش پێی دهكات .

پیاویک داوای له (هند) کرد باسیکی باروچالێ خۆی بۆ بکات : ئهویش گووتی : پۆژمان کردهوهو ، هیچ کهسێک نهما له عهڕهب بههيوای بهخشین نهبوی له ئیمه ، که شهومان بهسهردا هات هیچ کهسێک نهما له عهڕهب بزهیی به ئیمهدا نهیهتوه .

٢٦٢ _ (هند) ی کچی (النعمان) ی کوردی (المنذر) ه ، که له لایه ن کيسرای پادشای فارسوه بابی به پادشای (الحيرة) دانرابوو ، کچیکێ وجاخزادهی ، زمان پاراو بوو ، له مالی پادشایهتیدا گهڕه بوو ، کيسرای پادشای فارس له (النعمان) ی بابی توو په بوو ، له پادشایهتی (الحيرة) ده رهینا و لای خۆی خستیه زیندانهوه تاوهکو مرد ، پاش مردنی بابی په بهنگه ری هه لێژاردو له که نیسه یهکی نیوان (الحيرة) و (الکوفة) دا مایه وه ، (خالد) ی کوردی (ولید) پاش پزگاکردنی (الحيرة) دیدنه کړو ، باتگی کرد بۆ ئیسلام ، به لām به مۆی گه و ره بوونی ته مه نیه وه داوای لێ بواردنی کرد ، به لām (خالد) پززی لێ گرت و فرمانیدا یاره مه تی و پۆشاکیشی بده نی ، پاش ته مه نیکێ درێژو کوژیروونی چاوه کانی هه ر له و که نیسه دا مرد . پروه : الشیخ محمد هادی الیوسفی الفروي ، موسوعة التاريخ الإسلامي . وه رگێپ .

ئارامی و شپږزه بونه کە ی زیاد د هکات ، کە لە حەقیقەتدا لە ئەنجامی زیادبوونی نەخۆشیە کە وە پوودە دات.

لە چارەسەر یە کانی تریشی : پتویستە ئەو بزانیت کە پاداشتە کانی ئارامگرتن و پازیبوون بە چارەنووسی خوای تعالی ، بریتیه لە بەخشیینی تاوان و بەزە ی و پەحمەت و هیدایەتدان ، کە خوای تعالی بۆ ئەو کەسانە ی داناو ، کە ئارام دەگرن و (إنا لله وإنا إليه راجعون) دەلێن ، بۆیە ئەگەر ئەو پاداشتانه لە دەست بدات و لە کیسی بجیت ، ئەوا لە حەقیقەتدا زۆر لە خودی کارەساتە کە گەرەتەر .

لە چارەسەر یە کانی دیکە شی : پتویستە بزانیت بۆ ئارامی جیگە ی شادومانیبوونی دۆژمنە کانیەتی بەو بەلأو گرفتداریە ی تووشی بوو ، مایە ی بیزاری هاوڕێیانیهتی ، خواکە ی تووڕە د هکات ، شەیتانە کە ی دڵخۆش د هکات ، مایە ی بەفێرچونی پادەشتە کانیەتی ، نەفسی لاواز د هکات ، ئەگەر ئارامگریوو بەو بارە و قایل بوو تیربارانی شەیتانە کە ی د هکات و ، بەناو میندی د هیکە رێنیتە وە ، پەرورە دگاری لە خۆی پازی د هکات ، هاوڕێیانی دڵخۆش د هکات ، دۆژمنانی بیزار د هکات ، پەژارە ی دلی براکانی هەلە دگرت و دڵنە وایان د هکات ، پیش ئەو ی ئەوان دڵنە وایی بکەن ، ئانە مە بەغیرە تیی و شیوێ ی تەووی بۆ کەم و کوپی مژوفا ، نەك لیڤدانی پوومەت و ، دراندنی پۆشاک و ، نزاکردن بە واوە یلاو مال وێران بوون و ، بیزابوون لە چارەنووسراو .

لە چارەسەر یە کانی دیکە شی : پتویستە بزانیت ئەو بەلەزەتی و خۆشیە ی پاش ئارامگرتن و قایل بوون دەستی د هکە ویت ، چەندە هاوچەندە ها جار گەرەتەر ئەو ی دەستی د هکە و ت ئەگەر ئەو شتە ی بۆ بمایە تەو کە تیایدا تووشی کارەسات بوو ، تەنها ئەو (بیت الحمد) هشی بەسە کە لە بەهەشتدا بۆی دروست د هکرت ، لە پاداشتی سوپاس و ستایش کردنی پەرورە دگاری و گوتنی (إنا لله وإنا إليه راجعون) نا ، با تیروانیت : کام لەم دوو کارەساتە

گه‌هه‌تره ؟ نه‌و کاره‌ساته‌ی تووشی بووه ، یاخود کاره‌ساتی له ده‌ستدانی (بیت الحمد) له به‌هه‌شتی نه‌براوهدا ؟

وفی الترمذی مرفوعاً : (يَوَدُّ نَاسٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَنْ جُلُودَهُمْ كَانَتْ تُقَرَّضُ بِالْمَقَارِضِ فِي الدُّنْيَا لِمَا يَرْوُونَ مِنْ ثَوَابِ أَهْلِ الْبَلَاءِ) (۳۳) .

واته : پێشه‌وا (الترمذی) ده‌گێڕێته‌وه كه‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی : ((له پۆژی قیامه‌تا كه‌سانێك خۆزگه ده‌خوازن كه‌وا له دونیادا پێستیان به مه‌قه‌ست به‌پر‌دایه به‌هۆی نه‌و پاداشته‌وه كه ده‌یبینن بۆ تووشبووانی کاره‌ساته‌كان دانراوه)) .

كه‌سانێك له پێشین گوتویانه : نه‌گه‌ر کاره‌ساته‌كانی دنیا نه‌بوايه به مایه‌پوچی بۆ قیامه ده‌گه‌ر‌اینه‌وه .

له چاره‌سه‌ریه‌كانی دیکه‌شی : دلی كه‌سی کاره‌ستبار خۆش بکړیت ، به ئومیدی نه‌وه‌ی كه خوای تعالی له جیی نه‌وه‌ی پێ ده‌داته‌وه‌و بۆی دبێژێته‌وه ، چونكه هه‌موو شتیك جیگره‌وه‌ی هه‌یه مه‌گه‌ر خوای په‌روه‌ر‌گار ، كه جیگره‌وه‌ی نی یه‌و هاوشیوه نی یه ، وه‌كو نه‌وه‌ی گوتراوه

مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِذَا ضَيِّعَتْهُ عِوَضُ

وَمِمَّا مِنْ اللَّهِ إِنَّ ضَيِّعَتْهُ عِوَضُ

واته :

هه‌موو شتیك نه‌گه‌ر له ده‌ستت چوو جیگره‌وه‌ی ده‌بی

به‌لام نه‌گه‌ر خوات له ده‌ست چوو جیگره‌وه‌ی نابێ

له چاره سه‌ریه‌کانی دیکه‌شی : پێویسته مړۆف بزانتیت به‌شی له کاره‌ساته‌که به‌گوێره‌ی نه‌وه‌یه که خۆی بۆ خۆی دروست ده‌کات ، بۆیه هه‌رکەس پازیی بوو ، خوای تعالاش لێی پازی ده‌بی و ، هه‌رکەسیش بێزار بی و پق ده‌ریپێت ، نه‌وا پقی بۆ خۆی ده‌سته‌به‌ر کردووه ، لێره‌وه ئاشکه‌را ده‌بی که به‌شی مړۆف له کاره‌ساته‌که به‌گوێره‌ی په‌فتاری خۆیه‌تی ، که‌وابوو چاکترین یاخود خراپترین به‌ش به‌ویستی خۆت هه‌لبێژیه ، بۆیه نه‌گه‌ر پق و کوفری بۆ کاره‌ساته‌که ده‌ریپی ، نه‌وا له دیوانی تیاچواندا ده‌نوسریت ، وه نه‌گه‌ر شیوه‌ن و نوزه‌نوزو که‌مه‌رخه‌می ده‌ریپی به‌وازلیه‌تێنانی (واجب) ێک ، یا کرده‌وه‌یه‌کی هه‌رام ، نه‌وا له دیوان که‌مه‌رخه‌مبواندا ده‌نوسریت ، وه نه‌گه‌ر گله‌یی و گازنده‌و بی ئارامی ده‌ریپی ، نه‌وا له دیوانی تیشکاو فریوخواربواندا ده‌نوسریت ، وه نه‌گه‌ر په‌خنه‌ی له خوای تعالی گرت و ، هه‌ستا به‌پلار تیگرتنی دانایی و حیکمه‌ته‌که‌ی ، نه‌وا له ده‌رگای زه‌ندقیه‌تی داوه (واته که‌سیکی بی ئایینه‌و خۆی به‌ئایندار ده‌نوینی) یا چۆته‌ نیوی ، به‌لام نه‌گه‌ر ئارامگرتن و خۆگری بۆ خوای تعالی ده‌ریپی ، نه‌وا له دیوانی به‌ئارامبواندا ده‌نوسریت ، وه نه‌گه‌ر به‌خوا پازی ، نه‌وا له دیوانی پازیبواندا ده‌نوسریت ، وه نه‌گه‌ر سپاس و ستایشی ده‌ریپی ، نه‌وا له دیوانی سوپاستگوزاراندا ده‌نوسریت و ، له ژێر ئالای ستایشکاراندا ده‌ییت ، وه نه‌گه‌ر خۆشه‌ویستی و ئاره‌زووی دیدارکردنی په‌روه‌ردگاری ده‌ریپی ، نه‌وا له دیوانی خۆشه‌ویستکاره دلسۆزه‌کاندا ده‌نوسریت .

وفي مسند أحمد والترمذي ، من حديث محمود بن لبید يرفعه : أن رسول الله ﷺ قال : ((إنَّ الله إذا أحبَّ قومًا ابتلاهم ، فمن رضيَ فله الرضى ، ومن سخطَ فله السُّخطُ)) زاد أحمد : ((ومن جزعَ فله الجزع))^(٣٤)

واته : پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی : ((نه‌گه‌ر خوای تعالی کۆمه‌لێکی خۆشویست تاقيان ده‌کاته ، هه‌رکەس پازی بوو نه‌وا پازیبوونی خوای بۆ خۆی ده‌سته‌به‌ر کردووه ، هه‌رکەسیش

رقی لیبتتوه ئهوا پقی لیبونه وهی خوای بۆ خۆی دهسته بهر کردووه ((پێشهوا (أحمد) یش
 ئهم زیادهیهی خستۆته سهر ((وه ههر که سیش بۆ تاقهتی و بۆ ئۆقرهیی دهبریت ئهوا بۆ
 تاقهتی و بۆ ئۆقرهیی بۆ خۆی دهسته بهر کردووه)) .

له چاره سه ره کانی دیکه شی : ئه گهر له شیوه و نوزه نوژدا مرۆف بگاته ئه وه پهری ، له
 کۆتادا ههر ده بی قایل بی به ئارامگرتنیکی ناچار ی ، به ئام ئهم باره نه ستایشکراوه نه
 پاداشتی شی ده بی ، که سانیک له دانایان ده لێن : کهسانی ژیر له یه کهم پۆزی کاره ساته که دا
 ئه وه نه نجام ده دات که نه قام پاش چهند پۆزیک نه نجامی ده دات ، وه ههر کهس ئارامی نه گرت
 وه کو ئارامگرتنی کهسانی جوامیر ، ئهوا ناچار ده بی وه کو ئازهل ئارام بگرت .

وفي الصحيح مرفوعاً : ((الصَّبْرُ عِنْدَ الصَّدْمَةِ الْأُولَى))^(٢٦٥) واته : پێغه مبه ری خوا ﷺ
 فرموویه تی : ((ئارامگرتن له سه ره تای کاره ساته که وه یه)) .

(الأشعث) ی کوپی (قیس) ده لێت :

له چاره سه ره کانی دیکه شی : پێویسته بزانیته که چاکترین دهرمان بۆ ئه و ، پازیبوونه ،
 به وهی په ره وردگاری پێی پازیه و هه زی پێیه تی که به نده که ی له م باره دا نه نجامی بدات ،
 چونکه یه کێک له خاسیه ته کانی خۆشه ویست سازیاربوونه له گه ل خۆشه ویسته که یدا ، بۆیه
 ههر کهس بانگه شه ی خۆشه ویستنی یه کێک بکات و ، پاشان رقی بیته وه له وه ی
 خۆشه ویسته که ی هه زی پێیه تی ، وه هه زی به وه بی که خۆشه ویسته که ی رقی لیبه تی ، ئهوا
 شایه تی له سه ره نه فسی خۆی ده دات که درۆی کردووه ، له دلی خۆشه ویسته که شیدا پقی و
 کینه به رامبه ر به خودی خۆی دروست ده کات .

(أبو الدرداء) فرموویه تی : خوای په ره وردگار ئه گهر فره مانیدا به هوکمیک ، هه زی
 به وه یه پێی پازی بن .

(عمران) ی کۆپی (حصین) له نه خۆشیه کهیدا دهیفرموو : خۆشه ویتترین شت به لاهوه
 نهویه که خۆشه ویتترین شته به لای نهوهوه ، ههروهه (أبو العالیة) ش هه مان شتی
 دهفرموو .

ئه مه ش دهرمان و چاره سهریه که کار ناکات مه گهر له گه لّ خۆشه ویتستاندا ، بۆیه هه موو
 که سیك له توانایدا نیه وه کو چاره سهر به کاری بیتیت .

له چاره سهریه کانی دیکه شی : با ته ماشاکات بزانیّت کامیان کیشدارترو قورسترو
 بهرده وامتره ، له زهت و خۆشی وه رگرتن له نه و کاره ساته ی تووشی بووه ، یا له زهت و
 خۆشی پاداشتی خوای تعالی ، نه گهر پای په سه ندی بۆ دهرکهوت ، با سوپاسی خوای تعالی
 بکات که سه ری خستووه ، به لام نه گهر پای په سه ندنه کراوی به لاهه باشتربوو ، با بزانیّت
 نه و کاره ساته ی له نه قلّ و دلّ و ئاینه که یدایه زۆر گه وره تره له و کاره سه ته دونیا یه ی که
 تووشی بووه .

له چاره سهریه کانی دیکه شی : پتیوسته بزانیّت نه وه ی تووشی نه و کاره ساته ی کریووه
 دانوه ترینی هه موو دانوه رانه و ، میهره بانترینی هه موو میهره بانانه ، وه خوای تعالاش
 تووشی نه و کاره ساته ی نه کریووه بۆ نه وه ی بیفه وتینیت ، یاخود به و کاره ساته سزای بدات ،
 یاخود هیزپی به ریته سهر ، به لکو له راستیدا ده یه وی به و کاره ساته پله ی ئارامگرتن و
 پازیبون و باوه پی تاقیکاته وه و ، گوئیستی پارانیه وه و لاله وه ی بیت و ، ببینی خۆی
 فریادو ته بهر دهرگا که ی و ، هانای بۆ جه نابی بریووه به دلشکاو ی له پیش ده ستیدا ،
 چیرۆکی سکا لاکانی بۆ بهرز کردۆته وه .

(شیخ عبدالقادر) فرموویه تی : کۆپم کاره سات نه هاتووه بۆ فه وتانت ، به لکوهاتووه بۆ
 تاقیکرنه وه ی پله ی ئارامگرتن و باوه پت ، کۆپم قه دهرو چاره نووس جانه وه ریکی دپنده یه و)
 سَبَّحْ) ، جانه وه ری دپنده ش مرداره وه بوو ناخوات .

مه به ستیش نه وهیه که کاره سات (کیر)^(۲۶۶) واته موشه دهمه ی بهندهیه که به هۆیه وه ناگری کوره که خوش دهکات بۆ توانه وهی کانهزاکه ، بۆیه دهره نجام یا زێڕیکی سوری دهست دهکه ویت ، یا هه مووی خراب ده بێت و هه یج دهستکه وت نابێ ، شاعیریش ده لیت :

سَبَّكَ نَافَهُ وَنَحَسَّ بِهِ لَجِيناً فَأَبْدَى الْكِبْرُ عَنْ خَبَثِ الْحَدِيدِ
واته :

تواندانه وه وامانزانی زێڕه به لام موشه دهمه که پیسی ئاسنی به ده رخت نه گهر نه موشه دهمه و دهستکه وته که ی سودی بۆ نه بێت ، با بزانیته که وه ترین موشه دهمه ی پۆژی دوا ی له پیش دهستدایه ، بۆیه نه گهر بۆی دهرکه وت که به کاره ی تانی موشه دهمه ی دونه او دهستکه وته که ی بۆی چاکتره به به راوردی نه و موشه دهمه و دهستکه وته که ی . ناچاریشه یه کێک له موشه دهکان هه لێژێریت ، با پێژو قه دری نه و نهمه ته بزانیته که خوا ی تعالی پیتی به خشیوه و مۆله تی داوه که موشه دهمه ی دنیا به کاربێنیت .

له چاره سه ره کانی دیکه شی : پێویسته بزانیته که نه گهر به لاو کاره ساتی دنیا نه بوايه ، بهنده تووشی چهنده ها نه خوشی فیزو لوت به رزی و شانازی و دلپقی و خۆبه گهره زانی و زۆرداریه کی نه وتو ده بوو ، که ده بووه هۆکاری تیاچوونی ئیستاهوایی ، بۆیه خوا ی پهروه ردار به په حمهت و به زیی خۆی جار به جار تووشی چهنده ها جوړی دهرمانه کاره ساته کانی دهکات و ، دهره نجامیش ده بێته پارێژی له وه خوشیا نه ی سه ره وه و ، ته ندروستی و چاکیتی به ندایه تی ده پارێژیت و ، ماده ده خراپه بۆگه نه فه وتێنره کانی بۆ دهکاته دهره وه . پاک و بێگهردی بۆ نه و پهروه رداره ی که به لاو کاره ساته کانی به کاربێنیت

۲۶۶ - کیر : واته موشه دهمه که نامپێژکه له پێست دروست ده کړی و ناسنگه ر به کاری دینی بۆ که شانه وه و خوشکردنی ناگری کوره که ی ، وه رگێڤ .

بۆ به زه‌ی پێدا هاتنه‌وه‌ی به‌نده‌کانی و ، که‌سانیکیش به‌ نیعمه‌ته‌کانی خۆی تاقی ده‌کاته‌وه ،
وه‌کو شاعیر ده‌لێت :

قَدْ يُنْعِمُ اللَّهُ بِالْبَلَوَىٰ وَإِنْ عَظُمَتْ
وَيُبْتَلَىٰ اللَّهُ بَعْضَ الْقَوْمِ بِالنَّعَمِ

واته :

پێده‌چی خوا به‌ کاره‌ساته‌کانی خۆی نه‌گه‌رچی گه‌وره‌ش بێت نیعمه‌ت پرشینێت به‌ سه‌ر به‌نده‌که‌یدا
به‌نیعمه‌ت به‌خشینیشی بۆ هه‌ندی له‌ به‌نده‌کانی تاقیان بکاته‌وه

نه‌گه‌ر خوای په‌روه‌ردگار به‌نده‌کانی خۆی به‌ ده‌رمانه‌کانی به‌لاوکاره‌سات چاره‌سه‌ر
نه‌کردایه ، سه‌رکه‌ش ده‌بوون و سنوریان ده‌به‌زاند ، سه‌مه‌یان ده‌کرد ، له‌ خۆیان بایی
ده‌بوون ، خوای په‌روه‌ردگاریش نه‌گه‌ر ویستی چاکه‌ی به‌ به‌نده‌که‌ی هه‌بێت ، ده‌رمانه‌کانی
به‌لاوکاره‌سات و تاقیکردنه‌وه‌ی ده‌داتی به‌ گوێزه‌ی باروحوالی ، تا نه‌خۆشیه‌ فه‌وتینه‌ره‌کانی
بۆ ئوردخاته‌وه ، تاوه‌کو نه‌گه‌ر بژاردکاری و خاوینگردن و پاککردنه‌وه‌ی بۆ به‌نده‌که‌ی کرد ،
شایسته‌ی ده‌کات به‌ به‌رێزترین په‌له‌کانی دنیا ، که‌ به‌ندایه‌تی بۆ کردنیه‌تی و ، شایسته‌شی
ده‌کات بۆ به‌رێزترین پاداشته‌کانی پۆژی دوا ، که‌ بریتیه‌ له‌ بینین و نزیکبونه‌وه‌ له‌ خوای
په‌روه‌ردگار .

له‌ چاره‌سه‌ریه‌کانی دیکه‌شی : پێویسته‌ بزانی‌ت که‌ تالیه‌کانی دنیا شیرینه‌یه‌کانی پۆژی
دوايه ، خوای تعالی‌ تا به‌و شیوه‌ ده‌یگۆرێت ، شیرینه‌یه‌کانی دنیاش تالیه‌کانی پۆژی دوايه ،
به‌نده‌ش نه‌گه‌ر به‌رگه‌ی تالیه‌ کوتای هاتووه‌کانی دنیا بگرێت ، له‌ پێناو به‌ده‌سته‌پێنایی
شیرینه‌یه‌ به‌رده‌وامه‌کانی پۆژی دوايدا ، خێزیکه‌ی چاکتری ده‌ستگیر ده‌بێ ، به‌ به‌رلورده‌ی
نه‌وه‌ی نه‌گه‌ر به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ کاریکات . نه‌گه‌ر نه‌مه‌شت نه‌زانی ، نه‌وا ته‌ماشای فه‌رمایه‌شتی

پیغه مبهری خوا بکه که دهفه رمیت : ((حُفَّتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ ، وَحُفَّتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ))^(۲۶۷)
واته : ((به هشت به ناخوشی و ناپه حه تیه کان دهور دراوه و ، نۆزه خیش به هه واو
ناره زووه کان دهور دراوه)) .

له م جیگه یه دا ئه قل و ژیری خه لك جیاواز بوون و ، حه قیقه تی پیاوانیش به ده ركه وتن ،
نۆر به یان په سه ندیتی شیرینی بپاوه یان دابه سه ر شیرینی به رده و امدا که له ناو ناچیت ،
به رگه ی تالی ساتیک ناگریت له پیناو شیرینی هه تا هه تایدا ، به رگه ی که ساسی ساتیک
ناگریت له پیناو سه ره رزه کی هه تا هه تایدا ، به رگه ی مهینه تی ساتیک ناگریت له پیناو
خوشی هه تا هه تایدا ، چونکه به لایه وه شتی ناماده شایه ت و گه و اهیده ری خوشی و
ناخوشیه و ، شتی چاوه پوانکرویش نادیاره ، باوه پیش لاوازه و ، سولتانی هه واو ناره زووه
فه رمانه پویه و ، هه موو ئه مانه هۆکاری پالنه ری مرفوئن بۆ په سه ندیتی هه نووکه و ، قبولنه بونی
پۆژی دواپی ، ئه مه باری تیپوانینه بۆ بارو حالی دیاری خه لك و ، سه ره تا کانیان ، به لام
تیپوانینی به جی که په رده کانی په سه ندیتی هه نووکه تیپه پینیت ، بۆ ئه و ده ره نجام و
مه به ستانه ی که هه ندیکی تر بیرى لیده که نه وه و هه ولئى بۆ ده ده ن بۆ به ده سه تهینانی پۆژی
دواپی ، ئه مه شتیکی تره .

بۆیه بانگی نه فسی خۆت بکه بۆ ئه و خوشیه نه بپاوه و نیعمه ت و سه ركه وتن گه وره یه ی که
خوای په ره ردگار دایناوه بۆ ئه و وه لی و به نده خوشه و یستانه ی که گوپیرالی ده که ن ،
هه ره ها ته ماشای ئه و شه ره زاری و سزاو ئه فسوسه به رده و امانه بکه که دایناوه بۆ که سانی

۲۶۷ - صحیح : أخرجه أحمد (۲۵۴ / ۳) ، (۲۸۴) ، وعبد بن حميد (۱۳۱۱) ، ومسلم (۱۴۲ / ۸) ،
والترمذي (۲۵۵۹) عن حماد بن سلمة عن ثابت وحيد عن أنس فذكره مرفوعاً ، وأخرجه أحمد (۱۵۳ / ۳) ،
والدارمي (۲۸۴۶) مثله ليس فيه حميد . وأخرجه أحمد (۳۸۰ / ۲) عن أبي هريرة مثله ، وأخرجه أحمد (۲۶۰ / ۲) ،
(، والبخاري (۱۸۷ / ۲) ، ومسلم (۱۴۳ / ۸) عن أبي الزناد عن الأعرج عن أبي هريرة مرفوعاً : ((حجت النار
بالشهوات وحجت الجنة بالمكاره)) .

مایه پوچ و هه له کيس خۆدهر ، پاشان هه به شیکيان که بۆ خۆتی به شایسته دهزانی هه لێژیره ، هه موو که سیکیش له سهه سروشت و پێیازی خۆی کارده کات ، هه موو که سیکیش به پێرۆشه بۆ ئه وهی گونجاویه تی و ، شایسته یه بۆی ، ئه م چاره سه ره به درێژ دامه نی ، چونکه زۆر پێویسبوونی بۆ پزیشک و نه خۆش وای لێکردین به درێژی باسی بکه ی . و بالله التوفیق *

به شیک : سه باره ت به پێیازی پێغه مبه ری خوا ﷺ له چاره سه رکردنی ناره حه تی و خه م و خه فه ت و دلته نگی و ناخۆشیدا :

أَخْرَجَ فِي "الصَّحِيحَيْنِ" مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ ، كَانَ يَقُولُ عِنْدَ الْكَرْبِ : ((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ ، وَرَبَّ الْأَرْضِ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ)) (٣٦٨) .

واته : له (ابن عباس) هه _ خوا له خۆی و بابیشی پازی بیت _ فه رموویه تی : پێغه مبه ری خوا ﷺ له کاتی ناره حه تیدا ده یفه رموو : ((هه چ په رستراویک نی یه به هه ق جگه له خوای مه زنی میه ره بان ، هه چ په رستراویک نی یه به هه ق جگه له په ره ریدگاری عه رشی گه وه ، هه چ په رستراویک نی یه به هه ق جگه له په ره ریدگاری حه وت ئاسمانه کو ، په ره ریدگاری زه مین و په ره ریدگاری عه رشی به رێژ)) .

وَفِي "جَامِعِ التِّرْمِذِيِّ" عَنْ أَنَسٍ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ إِذَا حَزَنَهُ أَمْرٌ ، قَالَ : ((يَا حَيَّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ)) (٣٦٩) .

٢٦٨ _ متفق عليه : أخرجه البخاري (١١ / ١٢٢) ، ومسلم (٢٧٣٠) .

٢٦٩ _ إسناده صحيح : أخرجه الترمذي (٣٥٢٢) ، وصححه الألباني رحمه الله .

واته له (أنس) هوه _ خوای لی پازی بیټ _ فرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ ته گهر
بوودلوئیکی کاریگهری تووش بوايه دهیفرموو: ((نهی خوای زیندوو نهی خوای ههلسورپینهری
بونه وهر هاناو هاوار بۆ به زه ی و په حمه تی تو ده به م)) .

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ : أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا أَمَّهُ الْأَمْرُ ، رَفَعَ طَرَفَهُ إِلَى السَّمَاءِ فَقَالَ : ((سُبْحَانَ
اللَّهِ الْعَظِيمِ)) ، وَإِذَا اجْتَهَدَ فِي الدَّعَاءِ قَالَ : ((يَا حَيَّ يَا قَيُّوْمُ))^(٢٧٠) .

واته : له (أبي هريرة) هوه _ خوای لی پازی بیټ _ فرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ
ته گهر شتیك خه مبهاری بگردایه ، چاوه كانی بۆ ئاسمان بهرز ده كرده و هوه دهیفرموو : ((پاك
و بیگهردی بۆ خوای گه و ره)) ، ته گهر به په رۆشیشه وه نزای بگردایه دهیفرموو : ((نهی
خوای زیندوو نهی خوای ههلسورپینهری بونه وهر)) .

وَفِي " سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ " عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصَّدِيقِ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ : ((دَعَاؤُ
الْمَكْرُوبِ : اللَّهُمَّ رَحِمَتَكَ أَرْجُو ، فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ ، لَا
إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ))^(٢٧١) .

واته : له (أبي بكر) هوه _ خوای لی پازی بیټ _ فرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ
فرمووی ((نزاكانی كه سی ناره حهت : په روه ردگارا هیوای به زه بیت ده كه م و ، به نه ندازه ی
چاوتروكانیك مه مدره ده ست خۆم و ، هه موو كاروبارم چاك بكه ، هیچ په رستروئیك نی به
به هه ق جگه له تو)) .

٢٧٠ _ إسناده ضعيف : أخرجه الترمذي (٣٤٣٢) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٤٣٥٦) .

٢٧١ _ إسناده صحيح : أخرجه أبوداود (٥٠٩٠) ، وصححه الألباني رحمه الله .

وَفِيهَا أَيْضًا عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ عُمَيْسٍ قَالَتْ : قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَلَا أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ تَقُولِينَ عِنْدَ الْكَرْبِ أَوْ فِي الْكَرْبِ : ((اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا)) ^(٢٧٢) وَفِي رِوَايَةٍ أَنَهَا تَقَالُ سَبْعَ مَرَّاتٍ .

واته : (أسماء) ی کچی (عُمَيس) _ خَوای لی پازی بیئت _ فەرموویەتی : پێغه مبه‌ری خوا ﷺ پێی فەرمووم ئەوە بۆ چەند ووشە یەکت فێرنە کەم لە کاتی ناپه‌حه‌تیدا یا لە ناپه‌حه‌تیدا بپێی : ((خوا پەرە بەر دگامه‌و هیچ شتێک ناکەم بە هاوێ لی)) ، لە (رِیوایه‌) تێکی دیکه‌دا هاتوووه‌ کە هه‌وت جار ده‌گوتریت .

وَفِي مُسْنَدِ الْإِمَامِ أَحْمَدَ " عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : ((مَا أَصَابَ عَبْدًا هَمٌّ وَلَا حُزْنٌ فَقَالَ : اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ ، ابْنُ عَبْدِكَ ، ابْنُ أُمْتِكَ ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ ، مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ ، عَدْلٌ فِيَّ قَضَاؤُكَ ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمِيَّتٌ بِهِ نَفْسُكَ ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ ، أَوْ اسْتَأْذَنْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ الْعَظِيمَ رَبِيعَ قَلْبِي ، وَثَوْرَ صَدْرِي ، وَجَلَاءَ حُزْنِي ، وَدَهَابَ هَمِّي ، إِلَّا أَذْهَبَ اللَّهُ حُزْنَهُ وَهَمَّهُ وَأَبْدَلَهُ مَكَانَهُ قَرَحًا)) ^(٢٧٣)

واته : لە (ابن مسعود) هه‌و _ خَوای لی پازی بیئت _ فەرموویەتی : پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فەرمووی : ((هه‌ر کات به‌نده‌ی خوا تووشی هه‌ر خه‌م و خه‌فتێک بوو و بپێت : پەرە بەر دگارا من به‌نده‌ی تۆم ، کوپی به‌نده‌یه‌کی تۆم ، کوپی که‌نیزه‌کیکی تۆم ، ناوچاوان و کاروبارم به‌ده‌ستی تۆیه‌ ، حوکمت به‌سه‌رمدا به‌رده‌وامه‌و ، بپیارت به‌ سه‌رمدا جێبه‌جێ و به‌داده‌ ، داوات لی ده‌کەم به‌هه‌موو ناویک که‌ هه‌ته‌و خۆت پێ ناوناوه‌ ، یا له‌ کتێبه‌که‌دا نارده‌وته‌ خواره‌وه‌ ، یا فێری یه‌کیک له‌ دروستکراوه‌کانی خۆت کردووه‌ ، یا له‌ عیلمی غه‌یبی خۆتدا

٢٧٢ _ إسناده حسن : أخرجه أبو داود (١٥٢٥) ، وابن ماجه (٣٨٨٢) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع)

مه‌لت گرتووهر خۆت ده‌یزانی . كه قورئان بكه‌يته به‌هاری دلم و نوو پوناکی سنكم و
 ره‌وینه‌ره‌وه‌ی دل ته‌نگیم و ، لابه‌ری خه‌م و خه‌فتم ، نه‌وا خوای تعالی خه‌م و خه‌فه‌تی
 لاده‌بات و ، جیگه‌كه‌ی ده‌گوریت به‌خۆشی و شادومانی)) .

وَفِي التِّرْمِذِيِّ عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((دَعَا ذِي النُّونِ إِذْ دَعَا
 رَبَّهُ وَهُوَ فِي بَطْنِ الْحُوتِ : لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ، لَمْ يَدْعُ بِهَا رَجُلٌ
 مُسْلِمٌ فِي شَيْءٍ قَطُّ إِلَّا أُسْتَجِيبَ لَهُ)) (٢٧٤)
 وَفِي رِوَايَةٍ ((إِنِّي لَأَعْلَمُ كَلِمَةً لَا يَقُولُهَا مَكْرُوبٌ إِلَّا فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ : كَلِمَةُ أَخِي يُونسَ)) .

واته : له (سعد)ی کوپی (وقاص)هوه _ خوای لی پازی بیئت _ فه‌رموویه‌تی :
 پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی ((نزاکه‌ی (ذی النون) پیغه‌مبه‌ر که له سکی نه‌هه‌نگه‌که‌دا بوو
 پیتی له خوای تعالی پارایه‌وه : ﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴾ [الأنبياء :
 ٨٧] واته ﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ﴾ (نه‌ی خوا) به‌پاستی هه‌چ په‌رستراویک نی به‌جگه‌له تو ﴿
 سُبْحَانَكَ ﴾ پاک و بیگه‌ردی بو تو به ﴿ إِنِّي كُنْتُ ﴾ بیگومان من ﴿ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴾ له
 سته‌مکاران بووم ^(٢٧٥) هه‌چ پیاویکی موسلمان نی به‌بو هه‌ر شتی که به‌م نزایه‌له خوا بپاریته‌وه
 مه‌گه‌ر خوای تعالی وه‌لامی داوه‌ته‌وه)) .

له (ربوايه)تیکی دیکه‌شدا : ((من گرفتاریک ده‌زانه‌هه‌چ خه‌فتباریک نی به‌و بیلیت
 مه‌گه‌ر خوای تعالی خه‌م و خه‌فته‌که‌ی ده‌پوینیتته‌وه‌و لایده‌بات : گوفاره‌که‌ی (یونس)
 پیغه‌مبه‌ری برام)) .

٢٧٤ _ إسناده صحيح : أخرجه الترمذي (٣٥٠٠) ، وصححه الألباني رحمه الله .

٢٧٥ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح ، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان .

وَفِي " سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ " عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ ، قَالَ : دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ يَوْمٍ الْمَسْجِدَ ، فَإِذَا هُوَ بِرَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ يُقَالُ لَهُ : أَبُو أُمَامَةَ ، فَقَالَ : يَا أَبَا أُمَامَةَ مَا لِي أَرَاكَ فِي الْمَسْجِدِ فِي غَيْرِ وَقْتِ الصَّلَاةِ ؟ " فَقَالَ : هُمُومٌ لَزِمْتَنِي ، وَدُيُونٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ ، فَقَالَ : ((أَلَا أَعْلَمُكَ كَلَامًا إِذَا أَنْتَ قُلْتَهُ أَذْهَبَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ هَمَّكَ وَقَضَى دَيْنَكَ ؟)) " قَالَ : قُلْتُ : بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ : ((قُلْ إِذَا أَصْبَحْتَ وَإِذَا أَمْسَيْتَ : اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ وَالْبُخْلِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الدَّيْنِ وَقَهْرِ الرِّجَالِ)) ، قَالَ : فَفَعَلْتُ ذَلِكَ ، فَأَذْهَبَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ هَمِّي ، وَقَضَى عَنِّي دَيْنِي ^(٢٧١) .

واته : له (أبي سعيد الخدري) كه _ خواى لى پازى بيت _ فهرموويه تى : پوژدك پيغه مبهرى خوا ﷺ چوه مزگوته وه ، له پردا چاوى به پياويك له پشتيوانان كهوت به (ابوامامة) ناسرابوو ، فهرمووى : نهى (ابوامامة) بق به دهر له كاتى نويز له مزگوتدا ده تبيينم ؟ نهویش فهرمووى : خه مگه ليك دايگرتووم و ، قهرزاريگه ليكيش نهى پيغه مبهرى خوا ، فهرمووى : ((بق گوفتاريكت فيز نه كه م نه گهر بيلئى خواى تعالى خه م و خهفتت ده پوينتته وه ، قه زاريه كانيشت بق ده داته وه ؟)) (ابوامامة) فهرمووى : گوتم : به لئى نهى پيغه مبهرى خوا ، نهویش فهرمووى : نه گهر به يانى و نيوارهت كرده وه بلى : ((پهروه ردگارا ، په نات پئى ده گرم له دلتهنگى و خه م و خهفت ، په نات پئى ده گرم له بيده سه لائى و ته مبه لئى ، په نات پئى ده گرم له ده ست قوچاوى و ترستوكى ، په نات پئى ده گرم له زالبونى قهرزو دوزاني پياوانى موسلمان)) ، (ابوامامة) فهرمووى : نه وه م جييه جئى كرد ، نه وه بوو خواى تعالى خه م و خهفتى پواندمه وه ، قهرزه كه شى بق دامه وه .

وَفِي " سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((مَنْ لَزِمَ الْاِسْتِغْفَارَ ، جَعَلَ اللَّهُ لَهُ مِنْ كُلِّ مَرَجًا ، وَمِنْ كُلِّ ضَبَقٍ مَخْرَجًا ، وَرَزَقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ)) (٢٧٧) .

واته : له (ابن عباس) هوه _ خَوای لى پازى بیټ _ فەرموویەتى : پێغه‌مبەرى خوا ﷺ فەرمووی : ((هەرکەس بەردەوام بێ لە سەر داواکردنى لیخۆش بوون لە خَوای تەعالى ، لە هەموو خەم و خەفتیک پزگارى دەکات ، لە هەموو ناپەهەتى و تەنگانەیه‌ک پزگای کردنە دەرەوه‌ی بۆ دادەنێت و ، لە شوێنیکیشەوه پۆزى دەدەات کە بە خەیاڵیدا نەهاتبێت)) .

وَفِي " الْمُسْنَدِ : أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا حَزَّيَهُ أَمْرٌ ، فَرَزَعَ إِلَى الصَّلَاةِ ، وَقَدْ قَالَ تَعَالَى : ﴿ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ ﴾ (٢٧٨) واته له (المسند) دا هاتووه : کەوا پێغه‌مبەرى خوا ﷺ ئەگەر پوداویک دلتەنگی بکردایە ، هانای دەبردەبەر نوێژکردن ، خَوای پەروەردگاریش فەرموویەتى : ﴿ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ ﴾ واته : ﴿ پەنا بەرنەبەر ئارام گرتن و نوێژ (بۆ گەشتن بە مەهەست) ﴾ (٢٧٩) .

وَفِي السَّنَنِ : ((عَلَيْكُمْ بِالْجِهَادِ ، فَإِنَّهُ بَابٌ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ ، يَدْفَعُ اللَّهُ بِهِ عَنِ النَّفْسِ الْهَمَّ وَالْغَمَّ)) (٢٨٠) واته : له (السنن) دا هاتووه : ((تێکۆشن لە پێناوی خوادا ، چونکە دەرگایەکە لە دەرگاكانی بەهەشت ، خَوای تەعالى خەم و خەفتى سەر دلى بەندەکانى پى دەپوینێتەوه)) .

٢٧٧ _ إسناده ضعيف : أخرجه أبو داود (١٥١٨) ، وأحمد (٢٢٣٤) ، وضعفه الألباني في الضعيفة (٧٠٥) .

٢٧٨ _ حسن : أخرجه أحمد (٣٨٨ / ٥) ، وأبو داود (١٣١٩) كلاهما عن عبد العزيز بن أخي حذيفة فذكره ، وحسنه الألباني في صحيح الجامع (٤٧٠٣) .

٢٧٩ _ مهلا محمد مهلا صالح ، پوخته‌ی تەفسیری قورئان .

٢٨٠ _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد (٣١٤ / ٥) ، وصححه الألباني في الصحيحة (١٩٤١) .

وَيَذْكُرُ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ ، عَنْ النَّبِيِّ ﷺ ((مَنْ كَثُرَتْ هُمُومُهُ وَغُمُومُهُ ، فَلْيُكْثِرْ مِنْ قَوْلِ : لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ))^(٢٨١)

وَكُتِبَ فِي "الصَّحِيحَيْنِ" : أَنَّهَا كُنْزٌ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ^(٢٨٢) .

وَبِالْتَّرَمِذِيِّ : أَنَّهَا بَابٌ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ^(٢٨٣) .

له (ابن عباس) هه _ خوا له خۆی و بابیشتی پازێ بیئت _ هه موویه تی : ((هه رکه س خه م و خه فتی زۆیوو ، با ئه م گوشتاره زۆری بلێت : (هه ی هه یزو په ناو توانایه ک نی یه ته نها به خوا نه بیئت) .

له (الصحيحین) یشدا هاتوو : به پاستی سامانیکه له سامانه کانی به هه شت .

له (الترمذی) دا هاتوو : ده رگایه که له ده رگا کانی به هه شت .

ئه م ده رمانانه پاتزه جوړی ده رمان له خۆ ده گریت ، ئه گه ر توانایان نه بوو خه م و خه فت و دلته تکی مرۆف لابه رن ، ئه و نه خۆشی ئه و که سانه په گی داکوتاوو ، هۆکاره کانیشتی چه سپیون ، بۆیه پتویسته ده رهاوشتنیکی ته ولویان بۆ بکریت .

یه که م : یه کتاپه رستی په روهر دگاریتی .

نووه م : یه کتاپه رستی ئولوهیه ت .

سێ یه م : یه کتاپه رستی زانستی باوه ری (التوحید العلمی الاعتقادی) .

چواره م : به دورگرتنی خوای په روهر دگار له سته م کردن به رامبه ر به به نده که ی ، یا هه ستی به سزادان ، به بی ئه وه ی به نده که ی هه ی کرده وه یه کی خراپی ئه نجام داییت ، که شایسته بیئت به سزادان .

٢٨١ _ إسناده ضعيف : ضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٥٤٩١) بلفظ : (من أنعم الله عليه نعمة) .

٢٨٢ _ صحيح : أخرجه البخاري (٤ / ٦٩) ، (٥ / ١٦٩) ، (٨ / ١٠١ ، ١٠٨ ، ١٥٥) ، (٩ / ١٤٤) ، ومسلم (٨ / ٧٣ ، ٧٤) كلاهما عن أبي عثمان النهدي عن أبي موسى فذكره .

٢٨٣ _ إسناده صحيح : أخرجه الترمذي (٣٥٧٦) ، وصححه الألباني في صحيح الترمذي (٢٨٣٤) .

پینجهم : داناپیدانانی بهنده به ودا که خودی خوی سته مکاره .

شه شهم : پارانه وه (توسل) له خوی په روه ردگار به خوشه ویستری شته کان ، که ناو و سیفات کانی ، له هه مووشیان زیاتر که ماناکانی ناو و سیفات کۆبکاته وه : (الْحَيُّ الْقَيُّوم) ه ، واته زیندوی راگری بونه وهر .

حه وته م : به ته نها له خوی تعالی داوی یارمه تیدان بکریت .

هه شته م : داناپیدانانی بهنده که وا خوی تعالی به ته نها جیی هیواکردن و پارانه وه کردنه .

نویه م : به جیهیانی پشت پی به ستنی و ، کارپی سپاردنی و ، دان پیدانانی به ند که وا نیوچاوان و کارویاری به ده ستنی په روه ردگار وه ، به ویستی خوی ته صروفیان پیوه ده کات و ، حوکه کانی به سردا جیه جی ده کات و ، دانپه روه رانه برپاره کانی به سردا ده دات .

ده یه م : له گولستانی قورئاندا دللی به ویتته وه ، دللی تیایدا ئاسوده بیت ، به هاوشیوهی ئاسوده بوونی گیانه به ران له به هاردا ، له تاریکی گومان و بودللی هه وائاره زوودا خوی پی پووناک بکاته وه ، خۆئاسوده کردن به قورئان له جیاتی هه موو ئه وانهی له ده ست ده چیت ، خۆدلدانه وه به قورئان به رامبه ر به هه موو به لاو کاره ساتیک که تووشی ده بیت ، قورئان بۆ چاره سه رکردنی نه خوشیه کانی سنگی به کار بیتیت ، ئه و دلتته گی ده پوینیتته وه ، بۆ خه م و خه فه ته کانی شیفابه خش ده بیت .

یازده هه م : داوی لیخۆشبوون .

نوازه هه م : په شیمان بوونه وه ته وه بکردن .

سیازده هه م : تیکۆشان له پیناوی خوادا .

چوارده هه م : نوێژ .

پازده هه م : نکۆلیکردن له هیزو په ناو تواناو ، سپاردنیان به ده ستنی ئه و زاتهی

ئه وانهی به ده سته .

بەشیك : سەبارەت بە لایەنی کاریگەری ئەم دەرمانانە لەم نەخۆشیانەدا :

خوای تعالی نەوێ ئادەم و ئەندامەکانی لەشی خولقاندوو ، بۆ هەموو ئەندامێک شێوەیەکی تەوایی بۆ کەم و کۆپی داناو ، کە ئەگەر وونیکات هەست بە نازار دەکات ، هەروەها بۆ دلێش کە سەرورەری ئەندامەکانە شێوەیەکی تەوایی بۆ کەم و کۆپی داناو ، ئەگەر لە دەستی بدات ، نەخۆشی و نازارەکانی وەکو خەم و خەفەت و دلتەنگیەکانی ئامادە دەبێت .

ئەگەر چاوەکان هێزی بینینیان نەمێت و ، گۆیکانی هێزی بیستیانیان نەمێنێت و ، زمانیش هێزی قسەکردنی نەمێنێت کە بۆی خولقێندراوە ، شێوەی تەوایی بۆ کەم و کۆپی خۆیان لە دەست دەدەن .

دلێش : خولقێندراوە بۆ ناسینی بەدیھێنەری ، خۆشویستی ، بەتەنھا پەرستنی ، شادومان بوون بەخو ، دلخۆشبوون بە خۆشویستی ، پازیبوون بەخو ، پشت پێ بەستنی ، خۆشویستن لە پێناویدا ، رق لێبوونەو لە پێناویدا ، خۆشەویستی لەبەر خواو دزاییەتی لەبەر خوا ، بەردەوام زیکرکردنی ، بەلایەو لە هەموو شتێک خۆشەویستر بێت ، لە هەموو شتێک زیاتر جێگای ئومێدی بێت ، لە دلیدا لە هەموو شتێک شکۆمەندتر بێت ، نیعمەت و شادومانی و لەزەت و ، بەلکو بەلایەو ژیاویش بەبێ ئەواتە مانایەکی نەبێت ، هەموو ئەمانە وەکو خۆراک و تەندروستی و ژیاو بۆ دل ، بەنەبوونیان خەم و خەفەت و دلتەنگی لە هەموو لایەکەوە پووی تی دەکات و ، بەسەرێوە دەمێنێتەو .

گەرەترین نەخۆشیەکانی دلێش : ھاوێ پەیداکردن و تاوان و بێ ناگایی و بەسووک تەماشاکردنی ئەوێ کە پەرورەدگار خۆشی دەوێ و پێی پازێ ، وازمێنان لە گەراندنەو .

سپاردنی کاره‌گانه به خوای تعالی ، که می پشت به‌سسته به‌خوای تعالی ، متمانه‌کردنه به جگه له خوای تعالی ، بی‌زاری‌بوونه له چاره‌نووسی ، به‌گومان‌بوونه له په‌یمان و هه‌په‌شه‌کانی .

به تیروانینت له نه‌خۆشیه‌کانی دل ، بۆت دهرده‌که‌وێت ئهم شتانه‌و هاوشیوه‌کانیان هۆکاری دروستبوونی ئه‌وه‌خۆشیانه‌ن و هیچ هۆکاریکی تری نی یه ، ته‌نها دهرمانی دل‌یش که هیچ دهرمانیکی تری نی یه ، چاره‌سه‌ره پێغه‌مبه‌رایه‌تیه‌گانه که چه‌ندین شتی دژ‌به‌و نه‌خۆشیانه‌ی تێدا‌یه ، چونکه نه‌خۆشی به‌ دژ‌ه‌کانی لاده‌دری‌ت و ، ته‌ندروستی‌ش به‌ هاوشیوه‌کانی ده‌پاری‌زی‌ت ، بۆیه ته‌ندروستی به‌م شته پێغه‌مبه‌رایه‌تیانه ده‌پاری‌زی‌ت و ، نه‌خۆشیه‌کانیشی به‌ دژ‌ه‌کانیان چاره‌سه‌ر ده‌کری‌ت .

یه‌ک‌تاپه‌رستی : دهروازه‌کانی خه‌یرو شادومانی و چیژ‌وه‌رگرتن و دل‌خۆشی و ئاسوده‌یی بۆ به‌نده‌ی خوا ده‌کاته‌وه ، ته‌وبه‌و په‌شیمانیش دهر‌هاوێشتن‌یکه بۆ ئه‌و تیکه‌لا‌و ماده خراپانه‌ی که هۆکارن بۆ نه‌خۆش که‌وتنی به‌نده ، هه‌روه‌ها له تیک‌چوونیش ده‌پاری‌زی‌ت و ، دهروازه‌ی شه‌روخ‌راپه‌شی لێ داده‌خات ، بۆیه دهروازه‌کانی خه‌یرو خۆشی به‌یه‌ک‌تاپه‌رستی ده‌کری‌ته‌وه‌و ، دهروازه‌کانی شه‌ریش به‌ته‌وبه‌و په‌شیمانی داده‌خری‌ت .

که‌سانیک له پزیشکانی پێش‌ین گوتویانه : هه‌رک‌ه‌س خوازیاری ته‌ندروستی جه‌سته‌یه ، با خواردن و خواردنه‌وه‌کانی که‌م بکاته‌وه ، هه‌رک‌ه‌سیش ته‌ندروستی دل‌یی ده‌وی ، با واز له تاوانه‌کان بێنیت .

(ثابت) ی کوی (قُرَّة) ده‌لێت : هه‌وانه‌وه‌ی جه‌سته له که‌م خواردندایه ، هه‌وانه‌وه‌ی پو‌حیش له که‌می تاوان کردندایه ، هه‌وانه‌وه‌ی زمانیش له که‌م قسه‌کردندایه .

تاوانیش بۆ دَل ، وهكو ژههرهكانه ، كه نهگه نهیفهوتیښت شهوا به دلتیایی لاوازی دهكات ، كه هیژی شی لاواز بوو ، چیترا ناتوانیت بهرامبه به نهخوشیهكان بهرهمستی بکات ، پزیشکی دَلان (عبدالله)ی کوپی (مبارك) دهفرمیت :

رَأَيْتُ الذُّنُوبَ تُمِيتُ الْقُلُوبَ وَقَدْ يُورِثُ الذُّلَّ إِيمَانُهَا
الذُّنُوبُ حَيَاةُ الْقُلُوبِ وَخَيْرٌ لِنَفْسِكَ عَصِيَانُهَا

واته :

تاوانم بینی دَل دهمریتیت سهرشویش بهردهوامهتی پی دهبهخشیت
وازهینان له تاوان ژیانهوهی دله بۆ خۆت چاکتره سهریچی بکهیت

ههواو ئارهزوو به گهورهترین نهخوشیهکانی دَل دادهنریت و ، سهریچیگیرنی شهوههواو ئارهزوانهش به گهورهترین چارهسهرهکانی دَل دانراوه ، له بنهپهتدا نهفس به نهقامی و ستمکاری خولقینراوه ، بۆیه بههوی شهوهقامیهوه وادهزانیت نهگه رشوینی ههواو ئارهزووهکانی نهفسی خۆی بکهویت شهوه دهبیته چارهسهر ، بهلام له راستیدا دهیفهوتیښت و پهکی دهخات ، وه لهبهر شهوهی کهسیکی ستمکاریشه هیچ شتیکی له پزیشکی ئاموزگاریکارهوه قبول نابی ، بهلکو نهخۆشی دهخاته جیگهی دهرمانهوهو پشستی پی دهبهستیت و ، دهرمانیش دهخاته جیگهی نهخوشیهوهو خۆی لی بهدور دهگریت ، لیڤهدا که نهخۆشی پهسند دهكات و ، خۆی له دهرمانهكان بهدوردهگریت ، جۆرها دهردو نهخۆشی پووی تیدهكات ، به جۆرێك پزیشكان ماندوو دهكات و ، شیفاش ئاستهم دهكات ، کارهساتی گهورهش شهوه که ههموو شهوانه به چارهنووسهوه دهبهستیتوه ، بۆیه بهزمانی حال خۆی بهبی تاوان دادهنیت و ، بهبهردهوامی سهرزهنشتی پهروهردگاری دهكات ، سهرزهنشتهکش بههیز دهكات تاوهكو به زمانی ئاشکهرای دهكات .

نه گه نه خۆش به م باره گهشت ، چاوه پئی چاكبونه وهی لیئاكریت مه گه خوای تعالی په حمهت و به زهیی خۆی به و كه سه بگه یه نیت و ، به زیانیکی نوێ بیژنیتته وه ، پێگه یه کی باش و ستایشكراویشی پیشان بدات ، بۆیه فهرموده كه ی (ابن عباس) _ خوای له خۆی و یابیشی پازی بیت _ سه بارهت به نزاى كاتى كاره سات جوړه كانی یه كتاپه رستى په روهدگاريتى و په رستلویتى له خۆده گرت و ، خوای تعالاش به گه وړه و میهره بان وه سف دهكات ، نه م دوو سیفه ته ش شیوه ی ته واوی بى كه م وكوپى په حمهت و به زهیی و به توانایی و ، چاكه كردن و لیبوردن بۆ خوای تعالی جیگیر ده كه ن .

خوای تعالی به شیوه ی ته واوی بى كه م و كوپی په روهدگاريتى بۆ جیهانه كانی سه رو و خوارو وه سف دهكات .

باسی عرشیش دهكات كه سه ربانی هه موو به دیهینراوانه و له هه مووشیان گه وړه تره .

شیوه ی ته واوی بى كه م و كوپی په روهدگاريتى خوای تعالی یه كتاپه رستن پئویست دهكات و ، ده بى هه موو جوړه كانی په رستن و خۆشه ویستى و هیواو خواست و پړزو گوپاپه لیبى به ته نها بۆ نه و زاته بكریت .

گه وړه یی به په هاى خوای په روهدگاریش واپئویست دهكات هه موو شیوه یه کی ته واوی بى كه م و كوپی بۆ جیگیر بكریت و ، هه موو كه م و كوپی و چواندنیکى لى به دور بگيریت.

میهره بانى خوای تعالاش شیوه ی ته واوی بى كه م و كوپی په حمهت و به زهیی و چاكه كردنى به رامبه ر به به دیهینراوانى خۆی به دهرده خات .

كه دل نه وانه ی سه ره وه بزانیت ، نه وا خۆشو یستن و پړزگرتن و یه كتاپه رستى بۆ خوای تعالی جیبه جى دهكات و ، به وهش مروف دلخۆشى و شادومانى و چيژى دهست دهكه ویت به ناستيك نازارى كاره سات و خه م و خه فتى لى دوردخاته وه ، تۆ ته ماشا دهكه یت نه خۆش

ئەگەر ئەو ھەواللانی پێ بگات کە دلخۆشی بکات و ، نەفسی بەھیز بکات ، چۆن سروشتی جەستە بەھیز دەبێ و نەخۆشیە ھەستیەکانی خەم و خەفت لادەبات ، کەوابوو دل بە ئاسایی چاک دەبێتەوە .

باشان ئەگەر بەراوردیکی نێوان تەنگانەکانی کارەسات و فرلوانی ئەو ھەسەفانە نێو نزاو دوعاکانی کارەسات بکەیت ، دەبینی زۆر زۆر گونجاو بۆ ئەوێ دەرووی تەنگانەکان بکاتەو ، دلێش لەو دەروازەییو گوزەر بکات بۆ بەھاری دلخۆشی و شادمانی ، ئەمەش لەو کەسانەدا زیاتر بە دیدەگریت ، کە پوناکی ئەو نزایانە تییدا ھەلھاتوو ، دلێشی لە ئیش پێکردنی راستیەکانیدا دەست بە کاربوو .

فەرماشتی پێغەمبەری خوا ﷺ: ((يَا حَيَّ يَا قَيُّوْمُ ، بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ)) ھۆیەکی گونجاو بۆ درخستنەوێ ئەم نەخۆشیە ، چونکە سیفەتی (حَيَّ) واتە : زیندوو کە شێوەی تەلوی بێ کەم و کوپی لە خۆدەگریت و ، پێوەی پەيوەندە .

ھەر ھەم سیفەتی (الْقَيُّوْم) واتە : ھەلسۆپێنەری بوونەو ، ئەمە ھەموو سیفەتە کرداریەکان لە خۆدەگریت ، بۆیە گەرترین ناوی خوا کە ئەگەر نزای پێ بکریت قبول دەکریت و ، دلاوی پێ بکریت پێت دەدەریت بریتێ لە : ((يَا حَيَّ يَا قَيُّوْمُ)) .

سیفەتی زیندوویی تەلوی بێ کەم و کوپی خوا تەعلاش ، دژبە ھەموو نەخۆشی و ئازارەکانە ، بۆیە کاتێک ژبانی خەلکی بە ھشت تەلوی بوو و کەم و کوپی تییدا نەما چیت تەووشی خەم و خەفت و دلەنگی و بەلاکان نابن ، بەلام سیفەتی کەم و کوپی بوونی ژبان زیان بە کردەوکان دەگەینێت و ، دژبە (الْقَيُّوْمِ) ە .

بوونی سیفەتی (الْقَيُّوْمِ) تەلوی خوا تەعلاش ، پەنگدانەوێ شێوەی تەلوی بێ کەم و کوپی سیفەتی ژبان و زیندووییە ، چونکە زاتێک کە بە پەھا زیندوو بێ و ، ژبانی شێ تەلوی بێ

، ئەوا هەموو سیفاتهکانی تەواویتی لە خۆدەگرێت ، (الْقَيُّوم)یش هیچ کردەوێکی شیاوی بەلاوە ناستەم نابێت .

هاوتای ئەمەی سەرەوێش پارانەوێ پێغه مێهری خواپە ﷺ لە خواکەیی بە پەرەردگاریتیکردنی بۆ (جبریل) و (میکائیل) و (إسماعیل) بۆ ئەوێ پێنمووی بکات بۆ ئەو هەقەیی خەلکی تیایدا جیاوازن و ، لەسەر ئەو هەقە دامەزراوی بکات ، چونکە ژێانی دل بە پێنمووی وەرگرتنە .

خوای تەعلاش ژێانی بەم سێ فریشتەیی سپاردووە ، سروش ، کە ژێانی دل بە (جبریل)ی سپاردووە .

باران ، کە ژێانی جەستەیی مۆژ و ئازەلانی بە (میکائیل)ی سپاردووە .
 فووکردن بە بووقدا ، کە هۆی ژێانی جیهان و گەپانەوێ پووچەکانە بۆ جەستەکان بە (إسماعیل)ی سپاردووە .

کەوابوو پارانەوێ بە پەرەردگاریتی خوای تەعالی بۆ پوچی ئەو فریشتە گەورانەیی کە ژێانیان پێ سپێردراوە ، کاریگەریهکی ئێجابیی دەبێ بۆ ئەوێ داواکاریهکان بە دەستبەینیری .

مەبەستیش ئەوێ کە : ناوی ((الْحَيَّ الْقَيُّومُ)) کاریگەریهکی ئێجابیی تایبەتی هەیه بۆ ئەوێ داواکاریهکان وەلام بدرێتەوێ ، کارەساتەکان لابەرێت .

وَفِي " السَّنَنِ " و " صَحِيح أَبِي حَاتِمٍ " مَرْفُوعًا : اسْمُ اللَّهِ الْأَعْظَمُ فِي هَاتَيْنِ الْآيَتَيْنِ : ﴿ وَاللَّهُمَّ إِلَهَ وَاحِدٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴾ [الْبَقَرَةُ ١٦٣] ، وَقَاتِحَةُ آلِ عِمْرَانَ ﴿ اَللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴾ قَالَ التِّرْمِذِيُّ : حَدِيثٌ صَحِيحٌ^(٢٨٤) .

واته : پیغمبهری خوا ﷺ فەرمووێتی : گەورەترین ناوەکانی خۆای تەعالی لەم دوو سورەتەدا یە ﴿ وَاللَّهُمَّ إِلَهَ وَاحِدٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴾ واتە ﴿ وَاللَّهُمَّ ﴾ پەرستراوی ئێوە ﴿ إِلَهَ وَاحِدٍ ﴾ پەرستراویکی تاک و تەنهایە ﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ﴾ هیچ پەرستراویکی راست نی یە تەنها ئەو نەبێت ﴿ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴾ کە بەخشندهی میهرەبانە ، هەروەها ئایەتی یەکەمی سورەتی (آل عمران) ﴿ اَللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴾ واتە : ﴿ اَلم ﴾ تەنها خوا ماناکەیی دەزانیت بە (ئەلیف ، لام ، میم) دەخویندریتەو بە بۆ ماناکەیی سەیری سەرەتای سورەتی (البقرة) بکە ﴿ اَللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا ﴾ خوا ئەو خۆایە یە کە هیچ پەرستراویکی راست نی یە جگە لە خوا ﴿ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴾ زیندووی پاگرای بونەوەرە^(٢٨٥)

وَفِي " السَّنَنِ " و " صَحِيحِ ابْنِ حِبَّانٍ " أَيْضًا : مِنْ حَدِيثِ أَنَسٍ أَنَّ رَجُلًا دَعَا ، فَقَالَ : اَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَنَّانُ ، بَدِيعِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ، يَا حَيَّ يَا قَيُّومُ ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ : ((لَقَدْ دَعَا اللَّهَ بِاسْمِهِ الْأَعْظَمِ الَّذِي إِذَا دُعِيَ بِهِ أَجَابَ ، وَإِذَا سُئِلَ بِهِ أُعْطِيَ))^(٢٨٦) .

واته : لە (انس) هەو _ خۆای لێ پازنی بێت _ فەرمووێتی : پیاویک نزای کردو ، فەرمووی : پەرەردگار! من داوات لێدەکەم بەوێ کە ستایش بۆ تۆیە ، هیچ پەرستراویکی نی

٢٨٤ _ حسن : أخرجه أحمد (٦ / ٤٦١) ، وعبد بن حيد (١٥٧٦) ، والدارمي (٣٣٩٢) ، وأبو داود (١٤٩٦) ، وابن ماجه (٣٨٥٥) ، والترمذي (٣٤٧٨) كلهم من طريق عبيد الله بن أبي زياد عن شهر بن حوشب عن أسماء بنت يزيد فذكرته مرفوعاً .

٢٨٥ _ مهلا محمد مهلا صالح ، پوختهی تەفسیری قورئان .

٢٨٦ _ إسناده صحيح : أخرجه أبو داود (١٤٩٥) ، وصححه الألباني .

یه به هه ق جگه له تقوی بهخشندهی منه تکاری ، دامینهی ئاسمانه کان و زهوی ، ئه ی خاوه ن پێزو شکومه ندی ، ئه ی زیندووی پاگری بونه وەر ، ئه وه بوو پێغه مبه ری خوا ﷺ فره مووی : ((له خوا پاراپه وه به ناوه گه وه رکانیی که ئه گه ر نزی پی بکریت قبول ده کریت و داواشی پی بکریت پی ده دریت)) .

بۆیه پێغه مبه ری خوا ﷺ ئه گه ر به په رۆشه وه نزی بکرایه ده یفه رموو : ((یا حی یا قیوم) .

فرمایشتی پێغه مبه ری خوا ﷺ ((اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو ، فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرَفَةً عَيْنٍ ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ)) واته : په روه ردگارا هیوای به زهیت ده که م و ، به نه ندازه ی چاو تروکانیک مه مدره ده ست خۆم و ، هه موو کاروبارم چاک بکه ، هیچ په رستراویک نی یه به هه ق جگه له تو)) ، له م نزیاده دا هیوای به زه ی له زاتیک داوا ده کریت که هه موو خه یریکی به ده ستو ، به ته نها پشتی پی ده به ستریت و ، مۆف هه موو کاروباره کانی خۆی پی ده سپی ریت و ، لئی ده پارێتیه وه بۆ ئه وه ی هه موو کاروباره کانی چاک بکات و ، به نه ندازه ی چاو تروکانیک نه یداته ده ستی خۆی و ، لئی ده پارێتیه وه به یه کتا په رستی ، چونکه له دوورخستنه وه ی نه خۆشیدا پۆلیکی کاریگه ری به هیز ده بینیت . هه روه ها فرمایشتیشی : ((اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا)) هه مان کاریگه ریه کانی سه ره وه ی تیدا به .

به لام فره مووده که ی (ابن مسعود) _ خوای لی پازی بیت _ : ((اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ وَإِبْنُ عَبْدِكَ)) چه نین زانستی ئیلاهی و ، نه هی نی به ندایه تی تیدا به که له کتیبیکدا جیی نابیتیه وه ، چونکه مۆف لیره دا دان به به ندایه تی خۆی و باوان و دایانیدا ده نیت ، که نیوچاوان و هه موو کاروباره کانی به ده ستی ئه و زاته یه و چۆنی هه ز لیبیت ته صروقی پێوه ده کات ، به نده ش توانای هیچ سوو زیان و ، مردن و ژیان و ، زیندووبونه وه یه کی بۆ خۆی نی یه ، به لکو دیلی ژیر ده ستی په روه ردگاره ، که ساسی ژیر سولتان و زالبونیتی .

وه فرمايشتى : ((مَا ضَرُّ فِي حُكْمِكَ عَدْلٌ فِي قَضَائِكَ)) واته : حوكمت به سهرمدا
 بهرده وامه و ، برپارت به سهرمدا داپهروه رانه يه ، دوو بنچينه ي گه وره له خۇده گریت كه
 ته وهره ي يه كتاپه رستى له سهر ده خولیته وه .

يه كه ميان : جيگير كړدنې چاره نووس ، وه حوكمه كانى خواى تعالى به سهر بهنده كانيدا
 جيبه جى كراوه و بهرده وامه ، مَرُوفُ ناتوانيت لى جيا بېته وه و ، هيچ ريگه يه كيشى به ده سته وه
 نى يه بۆ دورخستنه وهى .

دووه م : خواى تعالى له م حوكمانه دا داپهروه وه و ، هيچ سته ميگ له بهنده كه ي ناكات ،
 به لكو تيايدا له چوارچپوه ي داپهروه ي و چا كه كړدن ناچيته دهره وه ، چونكه سته م كړدن
 هوكاره كانى ده گه رپته وه بۆ نه وهى كه سته مكار يا پيويستى به شتيكه ، يا خود نه فامه ،
 يا خود نه زان و گيله ، به لام هرگيز گونجاو نيه نه وه له زاتيك بوه شيته وه كه به هه موو شتيك
 زانايه و ، پيويستى به هيچ شتيك نى يه و ، هه موو شتيك پيويستى پييه تى و ، داپهروه رترين
 دانوه رانه و ، بچوكترين گه رديله له قه ده رو چاره نووسه كانى ناتوانيت له له حيكمه ت و دانايى
 و ستايش كړدنې بچنه دهره وه ، وه كو چۆن له تواناو ويستى ناچنه دهره وه ، بۆيه حيكمه ت و
 دانايى په يره و كراوه له گه ل تواناو ويستيدا ، نه وه بوو (هود) پيغه مبه ر _ صلى الله على نبينا
 وعليه وسلم _ كاتى قه ومه كه ي به بته كانيان ده يتر سينن ده لى ت :

﴿ إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ * مِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا
 تُنْظِرُونِ * إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ
 مُسْتَقِيمٍ ﴾ [هود: ٥٤ - ٥٦] . واته : ﴿ أَشْهَدُ اللَّهَ ﴾ خوا ده كه م به شا به ت ﴿ وَأَشْهَدُوا ﴾ و
 نيوه ش شا به ت بن ﴿ أَنِّي بَرِيءٌ ﴾ كه به راستى من به رى و دوو دم ﴿ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴾ له وهى
 كه نيوه ده يكه ن به هاويه ش بۆ خوا ﴿ مِنْ دُونِهِ ﴾ جگه له خوا ﴿ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ﴾ جا
 هه مووتان پيلانم لى بگيرن ﴿ ثُمَّ لَا تُنْظِرُونِ ﴾ له پاشان مۆله تيشم مه دن (وليم مه وه ستن)

﴿ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ ﴾ به پرستی من پشتم به خوا به ستووه ﴿ رَبِّي وَرَبُّكُمْ ﴾ كه به روه ردگاری من و به روه ردگاری ئیوه شه ﴿ مَا مِنْ دَابَّةٍ ﴾ هیچ گیان له به ریک نی به ﴿ إِلَّا هُوَ أَخَذَ بِنَاصِيَتِهَا ﴾ مه گهر خوا ده سه لات دراوه به سه ریدا (بگری موی پیشی سه ریتی) ﴿ إِنَّ رَبِّي ﴾ به پرستی به روه ردگاری ﴿ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾ له سه ر پنگه به کی پرسته ^(۲۸۷) واته له که ل نه وده دا که خوی تعالی ده سه لاتنی خوی داوه به سه ره موو شتی کداو به ویستی خوی ته صروفیان پیوه ده کات ، به لام له سه ر پنگه به کی پرستیشه و به داد به روه ری و دانایی و ، چاکه کرن و په حمهت و به زه می نه بیست ته صروفیان پیوه ناکات . بویه فره مایشتی : ((ماضٍ فِي حُكْمِكَ)) واته : حوکمهت به سه رده مدها به رده وامه ، سازیارو پنگه و تووی فره مایشتی خوی تعالی به : ﴿ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ أَخَذَ بِنَاصِيَتِهَا ﴾ واته : هیچ گیانله به ریک نی به مه گهر خوی تعالی ده سه لات دراوه به سه ریدا ، هه روه ها فره مایشتی : ((عَدَلٌ فِي قَضَائِكَ)) واته : برپارت به سه رمه دا داد به روه رانه به ، سازیارو پنگه و تووی فره مایشتی خوی تعالی به : ﴿ إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾ واته : به پرستی به روه ردگاری له سه ر پنگه به کی پرسته . پاشان له به روه ردگاری ده پاریته وه به و ناوانه ی که خوی پی ناوانوه ، نه وه ی به نده کان ده یزان و نه وه شی که نه یانزانیه وه . له وانه ش : هه ندیک له و ناوانه ی له عیلمی غه یبی خۆیدا هه لگرتووه و ، پیشانی هیچ به ریه کی نزیک ، یاخود پیغه مبه ریکی نه داوه ، نه م وه سیله به گشتیترین وه سیله به و ، له هه مووشیان به لای خواوه خۆشه ویستره و ، له هه مووشیان نزیکتره بۆ ده سته و تنی داواکراو .

پاشان داوای لیکرد قورئان بکات به به هاری دلی ، چونکه به پرستی قورئان به هاری دلانه ، وه بیکات به شیقای خه م و خه فه ته کانی ، بویه ده چیته جیگه ی نه و ده رمانه ی که نه خۆشبه کان پرشه کیش ده کات و ، ته ندروستی بۆ جه سته ده گه پێنیتیه وه ، داواشی لیکرد خه م و خه فه ته کانی پی لا به ریت وه کو چون ژنگ و پیسی مشت و مال ده کریت ، بویه نه گهر

نه خۆش به پراستگویی ئەم دەرمانه به کاربێنێت ئەوا نه خۆشیه که ی لاده بات و ، شیفایه کی تهواوی بۆ دهسته بهر دهکات و ، تهندروستیشی بۆ دهگه پێنێته وه . والله الموفق .

به لام نزا که ی (ذي النون) . شیوه ی تهواوی بێ که م و کورپی به کتاپه رستی و پاک و بێگهردی خوای پهروه ردا گاری تێدا به ، ههروه ها بهنده ی خوا دان به سته م و تاوانی خۆیدا ده نیت و ، به وهش ده بیته به گه وره ترین دەرمانه کانی کاره سات و خه م و خه فته لا بردن و ، چاکترین وه سیله کانی ش ده بی بۆ ئه وه ی خوای تهالی پێویسته یه کان جێ به جێ بکات ، چونکه یه کتاپه رستی و پاک و بێگهردی هه موو تهواویه ک بۆ خوای تهالی جێگیر ده کن و ، هه موو که م و کورپی که ی و عیب و چواندنیک ی لی به دور ده گرن . دان نانی بهنده ش به سته مدا له پراستیدا په نگدا نه وه ی باوه رپی تهواویتی به شه رع و پا داشت و سزا ، بۆیه ئه مه وای لێ ده کات خۆی بشکێنێته وه و بۆ لای خوا بگه پێته وه ، واز له هه لئوتانه کانی به نیت ، دان به به ندایه تی خۆیدا بنیت ، پێویسته یی خۆی بۆ خوای تهالی ئاشکه را بکات . لێ ره دا چوار شت به کارهاتوو به بۆ پارانه وه : یه کتاپه رستی ، پاک و بێگهردی ، به ندایه تی ، دان پێدانان .

به لام فه رموده که ی (أبي امامة) _ خوای لی پازنی بیت _ : ((اللهم اني أعوذ بك من الهم والحزن)) ، له هه شت شتدا په نا به خوا ده گریت ، هه ر دوانیک یان پێکه وه به ندیک ی جووتن ، ئه وه تا دلته تگی و خه م دوو بران ، بێ ده سته لاتی و ته مه به لی دوو بران ، ترسنۆکی و ده ست قوچاوی دوو بران ، زالبونی قه رزو دێرانی پیاوان دوو بران ، چونکه شتی نه و یسترای به ئازار که به دل گه شت ، پێ ده جێ هۆکاره که ی شتیکی رابردوو بیت ، بۆیه مڕۆف دلته تگ ده کات ، یاخود شتی که چاره یوان ده گریت له ناینده دا روویدا ت ، بۆیه مڕۆف خه می ده خوات .

که مڕۆف له به رزه وه ندیه کانی نواده که ویت و له ده سته ی ده چیت ، هۆکاره که ی ده گه پێته وه یا بۆ بێ توانایی که به بێ ده سته لاتی ناوده بریت ، یاخود ده گه پێته وه بۆ وره به ردان و نا ئومیدی که به ته مه به لی ناوده بریت .

که مرۆف خێرو سودو که لێ له خودی خۆی و هاوڕێگزی قهدهغه دهکات ، یا به جهستهی ئهوسوده قهدهغه دهکات ، که به ترسنۆکی ناودهبریت ، یاخود به مال و سامانی ، که به دهست قوچاوی ناودهبریت . وه که خه لگی به سهردا زال ده بێت یا به ههقه ، که زالبونی قه رزه ، یا به ناههق و پوچیه که به دۆپانی پیاوان ناودهبریت ، بۆیه له م فرموده یه دا په نا به خوا گیراوه له هه موو شه رو خراپه کاریه ک .

به لام کاریگه ری ئیستغفارو داوای لیخۆشبوون له دورخستنه وه ی خه م و دلته نگي و ته نگانه دا ، له بهر نه وه یه که هه موو پێپازو ناقل و ژیرانی ئومه تیک ده زانن که سه رپێچی و خراپه کاری خه م و خه فت و ، ترس و دلته نگي و ، سنگ ته نگي و ، نه خۆشیه کانی دل په یدا ده کات ، ئیتر هه رکات ئاره زووه کانیان له و خراپه و سه رپێچیه ته یرو و ، لێی بێزاریبوون ، دویاره نه و سه رپێچی و خراپه کاریه ئه نجامی ده ده نه وه بۆ دورخستنه وه ی نه و خه م و خه فته ی دایگرتوون ، وه کو نه وه ی شیخی گومرا بووان ده لێت :

وَكَأَسِ شَرِيتُ عَلَى لَدُوْ وَأَخْ—رَى تَدَاوَيْتُ مَنَهَا بِهَـ
واته :

کاسیکی شه رابم خوارده وه بۆ خۆشی و خۆشم لێ چاره سه ر کرد به خواردنه وه ی کاسیکی تر بۆیه نه گه ر نه مه ئاسه واری تاوان و گونا هه کان بێت له سه ر دل ، نه و ه یچ ده رمانیکی نی یه به ده ر له ته و به و په شیمانی و داوای لیخۆشبوون .

به لام نوێژ . ده روازه یه کی گه و ده یه بۆ شادمانبوون و به هیژبوون و ، کرانه وه و ئاسوده بوونی دلان ، هه روه ها دل و پوچ به خوای تهالی ده گات ، لێی نزیک ده بیته وه و چێژ له یادو زیکرکردنی وه رده گریت ، به پازونیازکردنی دلخۆش ده بیست ، له پێش ده ستیدا ده وه ستیت ، هه موو جهسته و هیژو ئه ندامه کانی له په رستنی دا به کارده هیئت و ، هه موو ئه ندامیک به شی خۆی ده دات ، واز له خه لک و تیکه لآبون و گفتوگو کردنیان ده هیئت و ،

هیزه کانی دلی و ئەندامه کانی به خوای پەرورەنگارەوه پەيوەست دەبیّت و ، لە دەستی نوژمنی دەحەوێتەوه ، هەموو ئەمانە کە لە کاتی نوێژدا مرقۇ پەپەرەوی دەکات دەبیّت بە گەرەترین دەرمانەکان و دلخۆشکارەکان خۆراکەکان کە بەتەنها گونجاوی دلە تەندروستەکانە . بەلام دلە نەخۆشەکان ، بەهاوشیۆە ی چەستەکانە کە بەدەر لە خۆراکی چاک هیچی تر سودی بۆ نابیّت .

بۆیە نوێژ یارمەتیدەریکی گەرەیه بۆ ئەوەی بەرژەوهەندیەکانی دونیای پۆژی نوای پێ بەدەست بهێنرێت و ، خراپەکانی دونیای پۆژی نوای پێ ئوربخێتەوه ، تاوان قەدەغە دەکات ، نەخۆشیەکانی دل ئوردەخاتەوه ، نەخۆشیەکانی چەستە لادەبات ، دل پوناک دەکاتەوه ، پووی مرقۇ سپی دەکات ، ئەندامەکانی لەش و نەفس چالاک دەکات ، پۆژی فرلوان دەکات ، سەتەم ئوردەخاتەوه ، سەتەملیکراو سەردەخات ، تیکە لاوەکانی ئارەزوو هەلسان دادەمرکێنێتەوه ، نەعمەت دەپاریژی ، بۆ و قین ئوردەخاتەوه ، پەحمەت و بەزە ی دادەبەزێنێت ، خەم و خەفەت لادەبات ، بۆ زۆریک لە ئازارەکانی سک بەسوودە .

وَقَدْ رَوَى ابْنُ مَاجَةَ فِي " سُنَنِهِ " مِنْ حَدِيثِ مُجَاهِدٍ ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ : رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَأَنَا نَائِمٌ أَشْكُرُ مِنْ وَجَعِ بَطْنِي ، فَقَالَ لِي : ((يَا أَبَا هُرَيْرَةَ أَشْكَمْتَ دَرْدُ ؟)) قَالَ : قُلْتُ : نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ ، قَالَ : ((قُمْ فَصَلِّ ، فَإِنْ فِي الصَّلَاةِ شِفَاءٌ)) (٢٨٨)

وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ مَوْفُوقًا عَلَى أَبِي هُرَيْرَةَ وَأَنَّهُ هُوَ الَّذِي قَالَ ذَلِكَ لِمُجَاهِدٍ وَهُوَ أَشْبَهُ وَمَعْنَى هَذِهِ اللَّفْظَةِ بِالْفَارِسِيِّ أَيُوجِعُكَ بَطْنُكَ ؟ وَاتِهِ : لَهُ (أَبِي هُرَيْرَةَ) هُوَ _ خَوَاي لِي پَازِي بَيْت _ فەرموویەتی: پێتەمبەری خوا ﷺ منی بەدیکرد کە نووستبووم و هاوێلم لە ئازاری سکم دەکرد ، ئەوەبوو بە زمانی فارسی پێی فەرمووم ((أَشْكَمْتَ دَرْدُ)) واتە سکت ئازای

ههیه ، (أبوهريرة) دهفهرمیت : گوتم : به لای ئەی پیغه مبهری خوا ، ئەویش فهرمووی : ((ههسته نوێژ بکه ، چونکه نوێژ شیفای تێدایه)).

ئەگەر سنگی پزیشکی زه‌ندیقی بێ باوه‌ر به‌م چاره‌سه‌ره نه‌کرایه‌وه ، ئەوا به‌شیوانی پزیشکی له‌گه‌ڵیدا قسه‌ده‌کړیت و ، پێی ده‌گوێڤیت : نوێژ وه‌رزشی نه‌فس و جه‌سته‌شه‌ پیکه‌وه ، چونکه‌ چه‌ندین جوڵانه‌وه‌و باری جیاواز له‌ خۆده‌گړیت وه‌کو هه‌لسان و ، پکوع و ، سجدو ، دانیشن له‌ سه‌ر سمت و ، گواستنه‌وه‌کان له‌ باریکه‌وه‌ بۆ باریکی تر که‌ له‌ گه‌ڵیدا زۆریه‌ی جومگه‌کان ده‌جوڵینه‌وه‌و ، هه‌روه‌ها زۆریه‌ی ئەندامه‌ ناوه‌کیه‌کانی وه‌کو گه‌ده‌و ، پێخۆله‌و ، ئەندامی هه‌ناسه‌دان و ، هه‌تیش ده‌جوڵینه‌وه‌ ، بۆیه‌ نکۆڵی ناکړیت که‌ ئەم جوڵانه‌وانه‌ پۆلیکی کاریگه‌ر ببینیت له‌ به‌هێزکردن و شیکردنه‌وه‌ی ماده‌کاندا ، به‌تایبه‌ت به‌هۆی هێزی نه‌فس و کرانه‌وه‌و ئاسوده‌بوونی له‌ نوێژدا ، ئەوجا سروشتی جه‌سته‌ش به‌هێز ده‌بیت و ، نه‌خۆشیه‌که‌ دۆرده‌خړیته‌وه‌ .

به‌لام نه‌خۆشی زه‌ندیقی بێ باوه‌ری و پوو وه‌رگێڕان له‌و په‌یامه‌ی که‌ پیغه‌مبه‌ران هه‌تایوانه‌و ، له‌ جیاتیدا باوه‌ر نه‌بوون به‌خوا هه‌لبژێردیت ، ئەوا هه‌یج ده‌رمانیکی نی‌یه‌ به‌ده‌ر له‌ ئاگرێکی بلێسه‌دار ، که‌ که‌س ناچیتته‌ نیوی مه‌گه‌ر خراپه‌ترینی خه‌لک ، به‌تایبه‌ت ئەو که‌سانه‌ی که‌ به‌روایان نی‌یه‌ و پشت هه‌لده‌که‌ن له‌ ئایینی پاستی ئیسلام .

به‌لام کاریگه‌ری تێکۆشان له‌ پێناوی خوادا (الجهاد) بۆ دۆرخستنه‌وه‌ی خه‌م و خه‌فه‌ت ، کاریکه‌ مۆڤ به‌ وێژدانی خۆی ده‌یزانیت ، چونکه‌ نه‌فس هه‌رکات هه‌ر شه‌هیدانی پووج و ناهه‌ق و داگیرکردنه‌کانی پشت گوێ خست ، خه‌م و خه‌فه‌ت و ، کاره‌سات و ترسه‌کانی زیاتر ده‌بێ ، بۆیه‌ ئەگه‌ر مۆڤ بۆ خوا به‌رامبه‌ر به‌وانه‌ تێکۆشا ، ئەوا خوای ته‌عالی ئەو خه‌م و خه‌فه‌ت و دله‌تگیه‌ی بۆ ده‌گوێڤیت به‌ شادمانی و چالاکی و هێز ، وه‌کو ئەوه‌ی خوای ته‌عالی فهرموویه‌تی : ﴿ قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِيهِمْ وَيُنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ

مُؤْمِنِينَ (١٤) وَيُذْهِبُ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ ﴿[التوبة: ١٤ - ١٥] وَاتِهِ : ﴿قَاتِلُوهُمْ﴾ (باوه‌پداران) بیا نکوژن ﴿يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ﴾ خوا به ده‌ستی ئێوه سزایان دهدات ﴿وَيُخْزِيهِمْ﴾ وریسویان ده‌کات ﴿وَيَنْصُرُكُمْ عَلَيْهِمْ﴾ وه سهرتان ده‌خات به سهریاندا ﴿وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ﴾ وه (خوا) سینه و دلی کومه‌لی بپوادر خوش ده‌کات ﴿وَيُذْهِبُ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ﴾ و بقی و خه‌شمی دل‌ه‌کانیان دانه‌مرکینێ و ناهیلێ^(٢٨٩)، بۆیه هیچ شتێک نی یه به نه‌ندازه‌ی تێکۆشان په‌ریشانی دل و خه‌م و خه‌فه‌تی لایه‌ریت . والله المستعان .

به‌لام کاریگه‌ری (لاحول ولا قوة إلا بالله) له دورخستنه‌وه‌ی ئهم نه‌خۆشیه‌دا ، ده‌گه‌ر پێته‌وه بۆ شیوه‌ی ته‌واوی بێ که‌م و کوپی سپاردنی کاروبار به‌ده‌ستی خوای تعالی ، نکۆلیکردنه له هه‌ر هێزو توانایه‌ک مه‌گه‌ر له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاره‌وه به‌ده‌ست هاتبێ ، وه له‌و باره‌وه له توانادا نی یه ناکۆکی له گه‌ل خوادا بکریت ، بۆیه به‌گشتی هه‌موو گۆپانی که باریکه‌وه بۆ باریکی تر له جیهانی سه‌ره‌وه و خواره‌وه‌دا ته‌نها به یارمه‌تی خوای تعالی‌وه ، هێزی خوای تعالاش له‌سه‌ر ئه‌و گۆپانه‌یه ، هه‌موو ئه‌وانه‌ش به ده‌ستی خواجه به‌ته‌نها ، هیچ شتێک ناتوانی‌ت له ئاستی ئهم ووشه‌یه‌دا هه‌ستپێته‌وه .

له هه‌ندی (آثار) دا هاتوه : هیچ په‌ریه‌ک له ئاسمانه‌وه دانابه‌زی‌ت و ، بۆشی به‌رز نابێته‌وه مه‌گه‌ر به (لاحول ولا قوة إلا بالله) ، کاریگه‌ریه‌کی گه‌وره‌شی هه‌یه له دورخستنه‌وه‌ی شه‌یتاندا . والله المستعان .

به شیک : سه بارهت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ
له چاره سه رکردنی ترس و ، خه وزاندا :

رَوَى التِّرْمِذِيُّ فِي " جَامِعِهِ " عَنْ بُرَيْدَةَ قَالَ : شَكَى خَالِدٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا أَنَا مِنَ اللَّيْلِ مِنَ الْآرَقِ ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ : ((إِذَا أَوَيْتَ إِلَى فِرَاشِكَ فَقُلْ : ((اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظَلَّتْ ، وَرَبَّ الْأَرْضَيْنِ ، وَمَا أَقَلَّتْ ، وَرَبَّ الشَّيَاطِينِ وَمَا أَضَلَّتْ ، كُنْ لِي جَارًا مِنْ شَرِّ خَلْقِكَ كُلِّهِمْ جَمِيعًا أَنْ يَفْرُطَ عَلَيَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ ، أَوْ يَنْغِي عَلَيَّ ، عَزَّ جَارُكَ ، وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ)) (٣٩٠) .

واته : له (بُرَيْدَةَ) وهه _ خوی لی پازی بیت _ فرموویتهی : (خالد) سکالای برده خزمتهی پیغه مبهری خوا ﷺ و فرمووی : نهی پیغه مبهری خوا من به شهوان خهوم دهنزی و ناخهوم ، نهوه بو پیغه مبهری خوا ﷺ فرمووی : ((نهگر چویته سه نوینه کهت بلی : خوابه نهی په روه ردگاری ههوت ناسمانه کهو نهوهی سییه ری بۆ دهکات ، نهی په روه ردگاری چینه کانی زهوی و نهوهی هه لیگرتووه ، نهی په روه ردگاری شهیتانه کان و نهوهی گومرایان کربون ، خوابه پشتیوانم به بهرامبه به شهو خراپه ی هه موو به دیهینراوانت نهوهکا به کیکیان دستدریزیم بکه نه سه ر ، یاخود ستهم لیبکه ن ، نهوهی تو په نای بدهیت به هینو زال دهیی ، ستایشکردنت پیروزو دیاره ، هیچ په رستراویکی ترنی به به هه ق جگه له تو)) .

وَفِيهِ أَيْضًا : عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْنٍ ، عَنْ أَبِيهِ ، عَنْ جَدِّهِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يُعَلِّمُهُمْ مِنَ الْفَرَعِ : أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَةِ مِنْ غَضَبِهِ ، وَعِقَابِهِ ، وَشَرِّ عِبَادِهِ ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ،

وَأَعُوذُ بِكَ رَبَّ أَنْ يَحْضُرُونِ ، قَالَ : وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرِو يُعَلِّمُهُنَّ مَنْ عَقَلَ مِنْ بَنِيهِ . وَمَنْ لَمْ يَعْقِلْ كَتَبَهُ ، فَأَعْلَقَهُ عَلَيْهِ ، ^(۲۹۱)

واته : له (عَمْرُو) ی کۆپی (شُعَيْب) وهه ، له بابیه وهه ، له باپیری وهه ده گێڕێته وهه ده فه رمیته : پیغه مبهری خوا ﷺ فیتری ده کردن له کاتی ترسا بلێن : په ناده گرم به وشه ته واوه کانی خوا له توپه بوونی و ، له سزای و ، شه پو خراپه ی به نده کانی و ، له خه ته ره و پالنه رو وه سه وه سه ی شه ی تانه کان و ، وه په نات پی ده گرم له وه ی شه ی تانه کان لام ناماده بن و سه رم لی بشیوینن ، (عَمْرُو) ده فه رمیته : (عبدالله) ی کۆپی (عَمْرُو) منداله کانی خوی نه وانه ی گه وه و ژیر ده بوون نه م نزایه ی فیر ده کردن و ، بۆ نه وانه ش که مندال بوایه ن هیشتا ژیر نه بوون ده بنوسی و ، پێیاندا هه لیده واسی .

که واوو سازیا ربوونی نه م په ناگرتنه بۆ چاره سه رکردنی نه م نه خۆشیه پوونه و شاراوه نی یه .

به شیک : سه بارت به رییازی پیغه مبهری خوا ﷺ

له چاره سه رکردنی ناگر که وتنه وه و کوزانه وهیدا

يُذَكِّرُ عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : ((إِذَا رَأَيْتُمُ الْحَرِيقَ فَكَبِّرُوا ، فَإِنَّ التَّكْبِيرَ يُطْفِئُهُ)) ^(۲۹۲)

واته : (عَمْرُو) ی کۆپی (شُعَيْب) له بابیه وهه له باپیری وهه ده گێڕێته وهه فه رموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموی : ((هه رکات ناگر که وتنه وه تان به دیکرد (الله اکبر) بکه ن ، چونکه (الله اکبر) ده ی کوزینێته وه)) .

۲۹۱ _ حسن دون قوله ((وكان عبدالله ۰۰۰)) : أخرجه أحمد (۲ / ۱۸۱) ، وأبو داود (۳۸۹۳) ، والترمذي (۳۵۲۸) ، والنسائي في عمل اليوم والليلة (۷۶۵) ، (۷۶۶) كلهم عن عمر بن شعيب عن أبيه عن جده فذكره .

۲۹۲ _ إسناده ضعيف : أخرجه ابن المني (۲۸۹) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع .

له بهر نه وهی ئاگر هژکاری سه ره کی ئاگر که و تنه وهیو ، ئاگریش نهو مادهیه به که شهیتانی لی خولقینراوهو ، خراپه یه کی گشتی نهوتوی تیدایه که گونجای شهیتانه وهکو ماده که و وهکو کردلریش ، بویه شهیتان یارمه تیدهری که و تنه وهیه تی ، ئاگریش به سروشت دلوای به ریزونه وهو خراپه کاری دهکات ، نهو دوو شتهش پریازی شهیتانهو ، بانگه وازی بۆ دهکات و ، بهو دوو شتهش نهوهی ئادهم دهفه و تینیت ، هه ریه که له ئاگرو شهیتان دلوای به ریزونه وهو خراپه کاری له سه ر زه ویدا ده کهن ، به لام شکومه ندی و که و ره یی و مه زنی په روه ردگار شهیتان و کرداره کانی داده مرکینیته وهو لایان ده بات .

له بهر نه مه (الله اکبر) گوتن کاریگری به تینی هه یه له ئاگر کوژانه وهدا ، چونکه هه یج شتیک توانای وهستانی نی یه له بهردهم که و ره یی و مه زنی خوای په روه ردگادا ، بویه نه کهر موسلمان (الله اکبر) ی گووت ، نهو (الله اکبر) گووته ئاگره که داده مرکینیته وهو شهیتانیش داده مرکینیته وه که لئی خولقینراوه ، ئینجا ئاگره کهش ده کوژیته وه ، ئیمه _ (ابن القيم) _ و کهسانی تری جگه له ئیمهش نه مه مان تاقیکردۆته وهو ، بینیومانه ئاوه هایه . والله أعلم .

به شیک : سه بارهت به رییازی پیغه مبهری خوا ﷺ له پاراستنی ته ندروستیلا :

نیوه نجیتی و ته ندروستی و مانه وهی جهسته ده که پیته وه بۆ نهو ته پایی و شیییه ی که له جهسته دایه و بهرگری پله کانی که رمی دهکات ، ته پایی وشی مادهی ته ندروستی ، که رمیش نهو مادهیه پی ده که یه نیت و ، پاشماوه کانی بورده خاته وهو ، چاکیان دهکات و ، نهو و نیانیان دهکات ، نه گینا جهسته خراپ ده بوو تولنای ههستانی نه ده بوو . هه روه ها ته پایی و شی خۆراکی که رمیه ، نه کهر ته پایی وشی نه بوايه ، که رمی جهسته ی ده سوتان و ووشکی ده کربو خراپی ده کرد ، هه لسو پاندنی کاروباری هه ر دانه یه کیان له سه ر نه ویتتر وه ستاوه ،

مانهوه و جیگری و دروستی جهسته له سه ره دوکیان پیگهوه دهوه سستی ، هه ره یه کیکیان مادهیه بۆ نه ویت ، بۆیه گهرمی مادهی ته پری و شی یه که ده پیاریزیت و ، له خراپی و گوپان بۆ باری ناشیاو قه دهغه دهکات ، ته پای و شیش مادهن بۆ گهرمی که خۆراکی ده داتی و هه لیده گریت ، هه رکات یه کیکیان به سه ره نه ویترا زیاد بوو ، به گویره ی نه و زیاد بوونه میزاجی جهسته دهست به لادن و شیوان دهکات ، گهرمی به به رده وامی ته پای و شی شیده کاتهوه ، بۆیه جهسته پیویستی به شتی تره تاوه کو جیگه ی نه وانه بگریتهوه که گهرمی شیکردنه وه ، نه و شتانهش بریتیه له خۆراک و خواردنه وه ، به لام نه گهر خۆراک و خواردنه وه زیاد بوو له نه ندازه ی نه وه ی که شی بو بۆوه ، نه و اچیتر گهرمی توانای شیکردنه وه ی پاشماوه کانی نابیت ، بۆیه نه و پاشماوانه ده گوپیته بۆ ماده گه لیکی خراپی زیانبه خش ، باری جهسته تیک ده دات و ، خراپی دهکات ، بۆیه جه ندين نه خوشی له جهسته دا پهیدا ده بی به گویره ی هه مه جه شنه یی ماده کان و ، قبولکردنی نه ندامه کانی جهسته و ناماده بونیان ، هه موو نه مانهش له گوفتاری خوای په روه ردگار وه وه رگیراوه که ده فره میت : ﴿ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا ﴾ [الأعراف : ۳۱] واته : بخۆن و بخۆنه وه (له وه ی که هه لاله بۆتان) و زیاده په وی مه که ن^(۳۳) ، لیتره دا خوای تعالی پیتمای به نده کانی دهکات بۆ خواردن و خواردنه وه به نه ندازه ی که جهسته ی پی پاوه سستی و بمینیت و جیگه ی نه و خۆراکانه بگریتهوه که پیشت شیبونه ته وه ، به نه ندازه ی که بیت جهسته سودی لی ببینیت له جه نده ی تی و چۆنیه تیدا ، به لام هه رکات نه و سنوره ی به زاند نه و زنده پۆیه ، بۆیه هه ریه که نه خواردن و نه خواردنه وه ، یاخود زنده پۆیی کردن تیايندا وه کو یه که ته ندروستی باش ده شیوینن .

پاراستنی ته ندروستی له و دوو ووشه ئیلاهییه ی سه ره وه دان ، گومانی تیدا نی یه که جهسته به رده وام له شیکردنه وه ی ماده خۆراکیه کان و له جی دانانه وه ی نه و ماده خۆراکیه

شیکراوانه دا کار دهکات ، هه چهند ئه و شیکردنه وه به زیاد بیټ ، ئه و گهرمی جهسته ش لاواز ده بیټ ، له بهر ئه وهی که مادهی گهرمه که لاوازو که م ده بیټه وه ، چونکه زۆری شیوونه وه له جهسته دا ته پای و شئ له ناو ده بات و ، ئه و شئ و ته پایه ش مادهی گهرمه وه کو پیشتر ئاوازه ی پیدرا ، بۆیه ئه گهر گهرمی لاواز بوو ، هه رسیش لاواز ده بیټ ، به و شیوه بهرده وام ده بیټ تا وه کو شئ و ته پای نامینیت و ، گهرمیش ده گوزیتته وه به گشتی ، بۆیه مروفیش ئه و ته مه نه ته واو دهکات که خوی تعالی بۆی نویسه پئی بگات . بۆیه مه بهستی مروف له چاره سه رکردندا ته نها پاراستنی جهسته یه تا وه کو ده گاته ئه م باره ، نه ک له پیناو پاراستنی گهرمی و شئ و ته پای جهسته له باریکی ئه و تودا که بتوانیت گه نجیتی و تهنروستی و هیزی مروف به بهرده وامی بیاریزیت ، چونکه ئه و شیوه ته واویه له دنیادا بۆ هیچ کهس به دینه هاتوه ، له راستیدا مه بهستی پزیشک ته نها پاراستنی شئ و ته پای جهسته یه به رامبه ر به خرابیونی وه کو بۆگه ن بوون و شتی تر ، گهرمیش ده بیاریزیت به رامبه ر به و شتانه ی لاوازی ده که ن ، پزیکان ده خات و ده یانخاته یه ک کیشه وه له کرداریکی چاره سازیدا که جهسته ی مروفی پی راگیرا و بیټ ، وه کو چۆن ئاسمانه کان و زه مین و هه موو به دیهینراوانی تر به پزیک و کیشیکی چون یه ک و داد پهروه ری راگیراون .

هه رکهس تیروانیتته پزبازی پیغه مبه ری خوا ﷺ چاکترین پزبازی ده ستگیر ده بیټ ، که له توانادایه تهنروستیکی ته واوی پی بیاریزیت ، ئه و پاراستنه له سه ر چاره سازیه کی پزیک و پزیک وه ستاوه له خواردن و خواردنه وه دا ، له پۆشاک و مالدا ، له هه ولو نوستندا ، له به خه به ریوون و جولانه وه دا ، له سه ره وتن و ژن هیناندا ، له ده رهاویشتن و راگیراندا ، ئه گهر هه موو ئه وانه ی سه ره وه له باریکی گونجاوی له باردا به پپی جهسته و نیشتمان و ته مه ن و نه ریت ده ستگیر بوو ، ئه وا نزیکه تهنروستی بهرده وام بیټ ، یاخود باره که به سه ر مروفدا زال ده بیټ و به ره و لای ته واویونی ته مه ن ده چیت .

تەندروستی و هیزو توانا ، بە پڕۆتترین نێعمەتەکانی خوا بە بۆ بەنده کە ی ، زۆرتەری
بەخششەکانیتی ، دەوڵەمەندترین خەڵاتەکانیتی ، بە لکو تەندروستی و هیزو توانا
بە پڕۆتترین نێعمەتەکانە بە گشتی ، بۆیە هەرکەسێ ئەندازەیک لە سەرکەوتنی پێدرابیت
شایانیتی چاودێری بکات و بپارێزێت و پارێزگاری لێ بکات بەرامبەر بە و شتانی نژی
ئەو تەندروستیەن .

وَقَدْ رَوَى الْبُخَارِيُّ فِي " صَحِيحِهِ " مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((نِعْمَتَانِ مَغْبُونٌ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ : الصَّحَّةُ وَالْفَرَاغُ))^(٣٩٤) .

واتە : لە (ابن عباس) هەو _ خوا لە خۆی و یابیشی پازێ بیت _ فەرموویەتی :
پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی : ((دوو نێعمەت هەن کە زۆرێک لە خەڵک هەڵخەڵەتاو
خەسارۆمەندن تیایدا : تەندروستی و دەست بەتالی)) .

وَفِي التِّرْمِذِيِّ وَغَيْرِهِ مِنْ حَدِيثِ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ مِحْصَنٍ الْأَنْصَارِيِّ ، قَالَ : قَالَ ﷺ : ((مَنْ أَصْبَحَ مُعَافًى فِي جَسَدِهِ ، أَمِنًا فِي سِرِّهِ ، عِنْدَهُ قُوْتُ يَوْمِهِ ، فَكَأَنَّمَا حِيزَتْ لَهُ الدُّنْيَا))^(٣٩٥) .

واتە : لە (عُبَيْدُ اللَّهِ) ی کورپی (مِحْصَنُ الْأَنْصَارِيِّ) هەو _ خۆای لێ پازێ بیت _
فەرموویەتی : پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی : ((هەرکەسێک جەستە ی تەندروست بوو ،
نەفس و دڵی ئارام و ئاسودەبوو ، خۆراکی ئەو پۆژە ی هەبوو ، وەک ئەو وایە هەموو
دونیای بۆ کۆکرا بێتە هەو)) .

٢٩٤ _ صحیح : أخرجه أحمد (١ / ٢٥٨ ، ٣٤٤) ، والدارمي (٢٧١٠) ، والبخاري (٨ / ١٠٩) ، وابن ماجه (٤١٧٠) ، والترمذي (٢٣٠٤) ، كلهم من طريق عبدالله بن سعيد بن أبي هند أنه سمع أبيه عن ابن عباس فذكره مرفوعاً .

٢٩٥ _ حسن : أخرجه الحميدي (٤٣٩) ، والبخاري في الأدب المفرد (٣٠٠) ، وابن ماجه (٤١٤١) ، والترمذي (٢٣٤٦) كلهم من طريق سلمة بن عبد الله عن أبيه فذكره

وَفِي التِّرْمِذِيِّ أَيْضًا مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ ، عَنْ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ : ((أَوَّلُ مَا يُسْأَلُ عَنْهُ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ النَّعِيمِ ، أَنْ يُقَالَ لَهُ : أَلَمْ تُصِحِّحْ لَكَ جِسْمَكَ ، وَتَرْوِكَ مِنَ الْمَاءِ الْبَارِدِ))^(٢٩٦)

واته : له (أبي هريرة) وه _ خَوای لى پازى بیّت _ فرمویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ

فرموی : ((له پۆژی قیامه تدا به که م شتیک که له بهنده ی خَوای ده پرسن ، سه باره ت به نیعمه ته کان ، نه وه به که پیی ده گوتریت : نایا جهسته مان بۆ ته ندروست نه کردی و ، ناوی ساردمان دایتی))

ثَالِثُهُ دَا كَه سَانِيْكَ لَه پِيْشِيْن سَهْ بَارَهْ ت به م گوفتاره ی خَوای تعالی : ﴿ ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ﴾ [التَّكْوِيْنُ ٨] گوتویانه : وشه ی (النعیم) ی نیو نه م نایه ته واتای ته ندروستی چاك ده گه به نیت .

وَفِي مُسْنَدِ الْإِمَامِ أَحْمَدَ : أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ لِلْعَبَّاسِ : ((يَا عَبَّاسُ ، يَا عَمَّ رَسُولِ اللَّهِ سَلِ اللَّهَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ))^(٢٩٧).

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ به (عباس) ی مامی فرموی : ((نه ی (عباس) ، نه ی مامی پیغه مبهری خوا داوای ته ندروستی چاك له خَوای تعالی بکه له دونیا و پۆژی دایدا)) .

وَفِيهِ عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصَّدِيقِ ، قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ : ((سَلُوا اللَّهَ الْيَقِيْنَ وَالْعَافَاةَ ، فَمَا أُوتِيَ أَحَدٌ بَعْدَ الْيَقِيْنِ خَيْرًا مِنَ الْعَافِيَةِ))^(٢٩٨).

واته : له (أبي بكر الصديق) وه _ خَوای لى پازى بیّت _ فرمویه تی : گوئیستی پیغه مبهری خوا بووم ﷺ ده یفه فرموی : ((داوای دلنیا بوون و ته ندروستی بکه له پهروه رنکار ، چونکه هیچ که سیک پاش دلنیا بوون له ته ندروستی چاکتری پی نه درلوه)) .

٢٩٦ _ إسناده صحيح : أخرجه الترمذي (٣٥٥٥) ، وصححه الألباني في صحيح الترمذي (٢٦٧٤) .

٢٩٧ _ إسناده صحيح : أخرجه الترمذي (٣٥٠٩) ، وأحمد (١٧٨٣) ، وصححه الألباني في الصحيحة (١٥٢٣) .

٠ (

٢٩٨ _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد (١٧ / ٥) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (٤٧٢) .

لیره دا نیتوان دلنیا بوون و تهنندروستی تاین و دونیای کۆکردۆته وه ، چاکبوونی بهندهی خوا له دونیاو پۆژی نوایدا ته واونابی مه گهر به دلنیا بوون و تهنندروستی ، چونکه دلنیا بوون سزاگانی پۆژی دواى لى دۆرده خاته وه و تهنندروستیش نه خوڤشیه دونیا زیانبه خشه گانی دل و جهستهی لاده بات .

وفي " سُنَنِ النَّسَائِيَّ " مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ يَرْفَعُهُ : ((سَلُوا اللَّهَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ وَالْمُعَافَاةَ ، فَمَا أُوتِيَ أَحَدٌ بَعْدَ يَقِينٍ خَيْرًا مِنْ مُعَافَاةٍ)) (٣٩٩)

واته : له (أبي هُرَيْرَةَ) وه _ خواى لى پازى بیته _ فرموویته : پیغمبهری خوا ﷺ فرمووی : ((له خواى تعالى داواى لیبوردن و تهنندروستی و چاکبوون بگه ، چونکه هیچ کهسیک پاش دلنیا بوون له تهنندروستی چاکتری پی نه دراوه)) .

ئهم فرموودهیه داواى سى شت له خواى تعالى دهکات ، چونکه پیغمبهری خوا ﷺ که فرموویته : (سلوا الله العفو) واته : بۆ لادانی شهرو خراپه ی پابردوتان له خواى تعالى داواى لیبوردن بگه ، (العافیه) واته له خواى تعالى داوا بگه کاتی ئیستاتان تهنندروست و بیوهی بکات ، (المعافاة) واته له خواى تعالى داوا بگه بۆ ئاینده تان چاکبوون و پاراستن فرهام بکات ، که وابوو ئهم سیانه داواى تهنندروستی و بیوهی و چاکبون ده به خشن .

وفي التِّرْمِذِيِّ مَرْفُوعًا : مَا سُئِلَ اللَّهُ شَيْئًا أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنَ الْعَافِيَةِ (٣٠٠) .

واته : پیتشهوا (التِّرْمِذِيِّ) ده گێڕپته وه : کهوا هیچ شتی که له خواى تعالى داوا نه کراوه که به لایه وه له تهنندروستی خوڤشه ویستر بیته .

٢٩٩ _ إسناده صحيح : صححه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب (٣٣٨٧) .

٣٠٠ _ إسناده ضعيف : أخرجه الترمذي (٣٥١٠) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٥٧٢٠) .

وَقَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي لَيْلَى : عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ ، قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ لَأَنْ أَعَاقَى فَأَشْكُرَ حَبَّ إِلَيَّ مَنْ أَنْ أُبْتَلَى فَأَصْبِرَ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : ((وَرَسُولُ اللَّهِ يُحِبُّ مَعَكَ الْعَافِيَةَ)) (٣٠١) .

واته : (أبي الدرداء) _ خوای لی پازی بیت _ ده لیت : گوتم : نهی پیغمبه‌ری خوا
 ه‌زده‌کم تهن‌روست بم و سوپاسی خوا بکه‌م نه‌ک به نه‌خوشی تا‌قی بکریمه‌وه و نارام بگرم
 ، نه‌وه‌بوو پیغمبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی : ((پیغمبه‌ری خواش له‌گه‌ل تۆدا‌ه‌زی به
 ته‌ندروستیته)) .

له (ابن عباس) ه‌وه _ خوا له‌خوی و یابیشی پازی بیت _ ده‌گیڤه‌نه‌وه که‌وا ده‌شته‌کیه‌ک
 چووه‌خزمه‌تی پیغمبه‌ری خوا ﷺ و پئی گووت : پاش پینج نویژه فه‌زده‌که‌چ له‌خوای
 تعالی داوا بکه‌م ؟ نه‌ویش فه‌رمووی : ((له‌خوا تعالی داوای ته‌ندروستی چاک بکه)) ،
 ده‌شته‌کیه‌که‌دووباره‌لیتی پرسیه‌وه ، له‌سی یه‌م جاردا به‌ده‌شته‌کیه‌کی فه‌رموو : ((له‌خوا
 تعالی داوای ته‌ندروستی چاک بکه له‌دونیاو پۆژی داویدا)) .

ئه‌مه‌بارو‌حالی ته‌ندروستی چاکه ، بۆیه‌چه‌ند شتیک له‌پێیازی پیغمبه‌ری خوا ﷺ
 ده‌خه‌ینه‌پوو سه‌باره‌ت به‌چاودێری‌کردنی ته‌ندروستی ، نه‌وه‌که‌سه‌ی ته‌ماشای بکات بۆی
 ده‌رده‌که‌وێت که‌ته‌واوترین پێیازه‌به‌گشتی ، به‌هۆیه‌وه‌پاراستنیک‌ی ته‌واوی ته‌ندروستی
 جه‌سته‌و‌دلی ده‌ستگیر ده‌بێ و ، ژیا‌نیک‌ی نوێی دونیاو‌دوا پۆژی‌ش ، والله‌المستعان ، و‌علیه‌التکلان ، ولا‌حول‌ولا‌قوة‌إلا‌بالله .

به شیک : سه بارهت به ریپازی پیغه مبهری خوا ﷺ له بواری خواردن و خواردنه ودا :

به لām بۆ خواردن و خواردنه وه ، نه ریتی پیغه مبهری خوا ﷺ وانه بووه نه فسی خۆی له سه ره جۆرێك له خواردنه مه نی راگریت و ، دهستی لی هه لته گریت بۆ خواردنه مه نیه کی تر ، چونکه نه م کاره زیانیکی زۆر به سروشتی مرۆف ده گه یه نیت ، پیده چی مرۆف جار به جار نه وه ی به لاهه ئاسته م بێت و خواردنی دیکه ی ده ست نه که ویت ، به لām نه گه رشتی تر نه خوات ، لاواز ده بی یا خود تیا ده چیت ، نه گه ر جۆرێکی دیکه شی خواردو ، سروشتی جهسته ی قبولی نه بوو ، دیسان زیانی پی ده گه یه نیت ، به رده وامبوون له سه ره یه ك جۆر خواردن ، نه گه رچی چاکترین خواردنه مه نیه کانیش بی مه ترسیه کی زیان به خشی تیدا یه ، بۆیه پیویسته نه و خواردنه مه نیانه بخوات که باوه به لای خه لکی شاره که یه وه ، وه کو گوشت و ، میوه و ، نان و ، خورما و ، شتی تریش که له به شی ریپازی پیغه مبهری خوا ﷺ باسما ن کردوه سه بارهت به خواردنه مه نیه کان ، بیخوینه ره وه .

نه گه ر پیویستی بکر دایه که وای تین و کاریگه ری یه کێك له خواردنه مه نیه کان کزو لاواز بکرایه ، یا پیویستی به رێکخستن هه بوا یه ، پیغه مبهری خوا ﷺ به پیی توانا نه و کاره ی به نژه که ی نه جام ده دا ، وه کو رێکخستنی گه رمی خورما ی پوتابی تازه پیگه یو به کاله ک ، چونکه کاله ک پاده ی شیرینی که مه و خورماش زۆر شیرینه نه گه ر پیگه وه خورما شیرینی یه کتر رێک ده خه ن ، نه گه ر نه وه شی ده ست نه که و تیا یه ، به پیی پیویست و دلتیچون ، نه و خۆراکه ی ده خوارد به بی زیده پۆیی ، نه و کاته سروشتی جهسته ش زیانی پی نه ده گه شت .

نه گەر دلێشی لێ تێکه لهتایه نهیده خواردو ، له سه ربی ئاره زووبوون نهیده کرد به کۆلیه وه ، نه به بنچینه یه کی گهره یه بۆ پاراستی ته ندروستی ، هه رکات مرۆف شتیکی خواردو نه فسی قیزی لێ ده بۆوه و ، هه زنی پێ نه بوو ، بۆ جه سته ی زیانی له که لکی زۆتر ده بۆ . قال أبو هريرة : ما عاب رسول الله ﷺ طعاماً قط ، إن اشتهاه أكله ، وإلا تركه ، ولم يأكل منه^(۳۰) واته : (أبي هريرة) _ خوای لێ پازی بیت _ فه رموویه تی : هه رگیز پێغه مبه ری خوا ﷺ خواردنی عه ییبار نه ده کرد ، نه گەر هه زنی لێ کردایه ده یخوارد ، به پێچه وانه شه وه وازی لێ ده مێناو ، نه یه ده خوارد .

ولما قُدِمَ إليه الضَّبُّ المشويُّ لم يأكلُ منه ، فقيل له : أهو حرامٌ ؟ قال : لا ، ولكن لم يكن بأرضٍ قومي ، فأجِدُنِي أعافهُ^(۳۱) .

واته : کاتی گوشتی بز نه مژه یه کی بز لویان خسته پێش ده ستی لێ نه خوارد ، پێی گوتره : بز نه مژه هه رانه ؟ فه رمووی : نه خێر ، به لām له خاکی قه ومه که ی مندا نه بووه ، بۆیه ده بیینی هه زم لێ نی یه . لێ ره دا ته ماشا ده که ی پێغه مبه ری خوا ﷺ چاودیری داب و نه ریت و هه زنی خوشتی کردووه ، چونکه له خاکه که ی خۆیدا له سه ر خواردنی پانه ها تبوو ، نه فسیشی هه زنی پێ نه بوو ، بۆیه نه یخوارد ، به لām قه ده غه ی خواردنی نه کرد بۆ نه و که سانه ی هه زیان لێ بوو ، وه داب و نه ریتیشیان خواردنی بوو .

پێغه مبه ری خوا ﷺ هه زنی به گوشت بوو ، له هه مووشی به لایه وه خوشتی قۆله کان و ، به شی پێشه وه ی مه پ بوو ، هه ر بۆیه نه به شه ی بۆ ژه هراوی کرا . وفي الصحيحين : أُتِيَ

۳۰.۲ _ صحيح : أخرجه أحمد (۲ / ۴۷۴ ، ۴۷۹ ، ۴۸۱) ، والبخاري (۴ / ۲۳۰) ، (۷ / ۹۶) ، ومسلم (۶ / ۱۳۳ ، ۱۳۴) ، وأبو داود (۳۷۶۳) ، وابن ماجه (۳۲۵۹) ، والترمذي (۲۰۳۱) كلهم عن سليمان

الأعشى عن أبي حازم عن أبي هريرة فذكره . وقد وهم المصنف إذ جعله عن أنس .

۳۰.۳ _ متفق عليه : أخرجه البخاري (۹ / ۴۷۷) ، ومسلم (۲۰۶۴) .

رسولُ الله ﷺ بلحم ، فرُفِعَ إليه الذراع ، وكانت تُعَجَّبُهُ ^(٣٠٤) واته : له (الصحيحين) دا هاتووه : كهوا پیغه مبهری خوا ﷺ گوشتی بۆ هینرا ، نه وه بوو قۆله کانی خرایه پیش دهست ، که هزی لی بوو .

وَذَكَرَ أَبُو عُبَيْدَةَ وَغَيْرُهُ عَنْ ضِبَاعَةَ بِنْتِ الزَّيْبِرِ ، أَنَّهَا ذَبَحَتْ فِي بَيْتِهَا شَاةً ، فَأَرْسَلَ إِلَيْهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ ((أَطْعِمِينَا مِنْ شَاتِكُمْ)) ، فَقَالَتْ لِلرَّسُولِ : مَا بَقِيَ عِنْدَنَا إِلَّا الرَّقَبَةُ ، وَإِنِّي لَأَسْتَحْيِي أَنْ أُرْسَلَ بِهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ، فَرَجَعَ الرَّسُولُ فَأَخْبَرَهُ ، فَقَالَ : ارْجِعْ إِلَيْهَا فَقُلْ لَهَا : ((أُرْسِلِي بِهَا ، فَإِنَّهَا هَادِيَةُ الشَّاةِ وَأَقْرَبُ إِلَى الْخَيْرِ ، وَأَبْعَدُهَا مِنَ الْأَذَى)) ^(٣٠٥) .

واته : (ضِبَاعَةُ) ی کچی (الزبیر) _ خوی لی پازی بیت _ له ماله که ی خۆیدا مه پێکی سه رپری ، نه وه بوو پیغه مبهری خوا ﷺ که سیکی نارد بۆ لای کهوا ((له گوشتی مه پره که تان به شمان بده)) ، (ضِبَاعَةُ) ش پێی گووت : جگه له مله که ی هیچی تزمان نه ماوه و ، منیش شهرم ده که م بۆ پیغه مبهری خوی ﷺ بنێرم ، که سه نێراوه که ش گه پایه وه وه و له که ی به پیغه مبهری خوا ﷺ پاگه یاند ، نه وه بوو به که سه نێراوه که ی فهرموو : بگه پێره وه بۆ لای و پێی بلێ : ((بینێره بۆمان ، چونکه به شی پیشه وه ی مه پره له خه یریشه وه نزیکتره و ، له هه مووشی زیاتر له پشقل و ریخ و پاشماوه وه به دووره)) . گومانی تێدان ی به که سوکترین گوشتی مه پ گوشتی مل و ، گوشتی قۆل و باسکه ، که زۆر بۆ سه ر گه ده سووکه و ، خیراتریش هه رس ده کړیت ، نه مه ش خۆی بۆ خۆی چاودێر کردنی خۆراکه که سیّ خاسیهت له خۆیدا کۆده کاته وه :

یه که م : سووکه که لکی زۆر بێ و کار له هێزه کانی جهسته بکات .

دووه م : له سه ر گه ده سووک بێ و ، هیچ قورسیه کی له سه ر نه بێ .

٣٠٤ _ صحیح : تقدم تخريجه .

٣٠٥ _ إسناده حسن : أخرجه أحمد (٦ / ٣٦٠) ، عن الأعمش عن ضباعة بنت الزبير فذكرته .

سیّ یه م : به خیرا هه رس بوونی ، ئەمەش چاکترین خاسیەتی خواردەمەنی باشە . بۆیە خواردنی کەمیکی ئەمە لە زۆریکی خواردنی تر باشتر و بەسووترە .

ههروه‌ها پێغه‌مبەری خوا ﷺ حەزی بە حەلواو هه‌تگۆین بوو ، ئەم سیانە مەبەستم : گوشت و حەلواو هه‌تگۆینە چاکترینی خواردەمەنیەکانە ، لە هه‌مووشی زیاتر بۆ جەستە و جگەر و ئەندامەکان بەسوودە ، خواردنی ئەمانە سودیکی گەورەیی لە پاراستنی تەندروستی و هێزدا هەیە ، هیچ کەسێش نی یە خۆی لێ دوریخاتەو مەگەر کە سێکی نەخۆش و دەرداوی .

هه‌روه‌ها پێغه‌مبەری خوا ﷺ نانی بە پێخۆرەو دەخوارد ئەگەر دەستی کەوتایە ، ئەو بوو جار بە جار بە گوشتەو دەیخواردو دەیفەرموو : هُوَ سَيِّدُ طَعَامِ أَهْلِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ^(٣٠٦) واتە : سەرداری خواردنەکانی خەلکانی دُنیاو پۆزی دواوە . جار بە جارێش بە کالەکو دەیخواردو ، جار بە جارێش بە خورماو ، ئەو بوو خورمایەکی خستە سەر پارچەیه‌ک نانی جۆ ، فەرمووی : ((هَذَا إِدَامُ هَذِهِ))^(٣٠٧) واتە فەرمووی : ئەمە پێخۆری ئەمە یە . ئەم شتە چارەسازیه‌کی چاکی خواردەمەنی تێدایە ، چونکە نانی جۆ ساردو ووشکەو ، خورماش گەرمی تەری شێدارە بەپێی پاسترینی دوو گوفتار لەم بارەو ، بۆیە خواردنی لە گەڵ نانی جۆدا چاکترین چارەسازیه ، بەتایبەت بۆ ئەوانەی ئەو نریتیانە و تیایاندا باو ، وەکو خەلکی مەدینە ، جار بە جارێش بە سرکەو دەیخواردو ، دەیفەرموو : نِعْمَ الْإِدَامُ الْخَلُّ^(٣٠٨) واتە : چاکترین پێخۆر سرکە یە ، لێرەدا ئەم گوفتارە پێغه‌مبەری خوا ﷺ سەبارەت بەو سرکە یە ستایشکردن و پیاوێرێکە بە گۆزەری پێویستیەکانی باربۆخی ئامادە ، ئەگینا مەبەستی ئەو نەبوو چاکیتی بدات بە سەر خۆراکەکانی دیکەدا

٣٠٦ _ إسناده ضعيف : أخرجه ابن ماجه (٣٣٠٥) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٣٣٢٧) .

٣٠٧ _ إسناده ضعيف : أخرجه أبو داود (٣٢٥٩) ، وضعفه الألباني في ضعيف أبي داود (٧٠٨) .

٣٠٨ _ صحيح : أخرجه الدارمي (٢٠٥٥) ، ومسلم (٦ / ١٢٥) ، وابن ماجه (٣٣١٦) ، والترمذي (١٨٤٠) ،

(وفي الشرائع (١٥١) كلهم عن عروة فذكره .

، وهکو نهوهی نه فامه کان لئی تیده گهن ، هژی فهرموده کهش نه وه بوو که بۆزێک چوه ژوره وه بۆ لای خیزانی ، نانی خسته پیش دهستی ، نهویش فهرمووی : ئایا هیچ پیخۆرێکتان ههیه ؟ فهرموویان : به ده ره له سرکه ههچی ترمان نی یه . نهویش فهرمووی : چاکترین پیخۆر سرکه یه .

مه به ست نهوه یه : خواردنی نان به پیخۆره وه له هژیه کانی پاراستنی ته ندروستییه ، به لām نه گهر له سه ره دانه یه کیان خۆی سنوویه ند بکات ، نه وا کاریگه ریه کانی به پیچه وانه وه ده بی ، له زمانی عه ره بیدا ووشه ی (الأدم) واته پیخۆر ، به (آدم) یش ناویراوه : چونکه نان چاک ده کات و ، وای لیده کات بۆ پاراستنی ته ندروستی له بار بیته . له م باره شه وه که پیغه مبه ری خوا ﷺ ڕێگه ده دات که سی خوازییێنیکار ته ماشای کچ بکات بکات ده فره میت : (إنه أحرى أن يُؤدَمَ بَيْنَهُمَا) واته : له ڕێکه وتن و پێهاتن و قایل بوونه وه نزیکتره ، چونکه مێرد ده چیته نێو مه سه له که وه به چاو کراره یی ، بۆیه په شیمان نابێته وه .

پیغه مبه ری خوا ﷺ له میوه ی شاره که ی خۆی ده خوارد کاتی ده هاته به رو ، خۆی لی نه ده پاراست ، نه مه ش دیسان له گه وه ترین هژیه کانی پاراستنی ته ندروستییه ، چونکه خوا ی تعالی به حیکمه ت و دانای خۆی ، له هه موو شارێکدا نه و میوانه ی فره راهام کردوه ، که له کاتی خۆیدا دانیش توانیی سودی لی ببینن ، به وه ش ته ندروستی چاک به ده ست ده هینن و ، نیتر پێویستیان به بۆزێک له ده رمانه کان نابێت ، نه و که سانه ی که له ترسی نه خوش که وتندا خۆپاریزی له میوه ی شاره که ی خۆیان ده که ن ، له راستیدا له هه موو که س زیاتر جه سته یان نه خوشتره و ، له هه موو شیان زیاتر له ته ندروستی و هه یزه وه به دورن . نه و نه ندازه ته پری و شیییه ی له میوه دا هه یه زیانی نیه ، چونکه گه رمی و هه رزو زه مین و ، گه رمی گه ده پیی ده گه یه نیت و ، شه رو خراپه ی دور ده خاته وه ، به مه رجی نه و که سه زیده پۆیی له خواردنیدا نه کردبی و ، سروشتی جه سته شی لی بار نه کردبی به نه ندازه یه کی زیاتر له توانا به ده ره ، خۆراکیشی پی خراپ نه کردبی پیش هه رسکردنی ، خراپیشی نه کردبی به وه ی ناوی به سه ردا

خواربیتەو ، یاخود خۆراکی خواربێ پاش خواردنی میوه که ، چونکه نه خۆشی (القولنج)
واته نه خۆشی پێخۆله کان له و کاته دا پهیدا ده بێ ، بۆیه هه رکه س ئه ندازه ی پێویستی لێ
خواربێ له کاتی پێویستداو به شێوه ی پێویستی گونجاو ، ده بێته ده رمانێکی به سوود .

به شیک : سه باره ت به رێبازی پێغه مبه ری خوا ﷺ

له شێوازی دانیشتندا بۆ خۆراک خواردن :

صَحُّ عَنْهُ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: ((لَا أَكُلُ مُتَّكِنًا))^(٣٠٩) واته : پێغه مبه ری خوا ﷺ فرموی : ((به
پالدا نه ووه خۆراک ناخۆم)) ، وقال : إِنَّمَا أَجْلِسُ كَمَا يَجْلِسُ الْعَبْدُ ، وَأَكُلُ كَمَا يَأْكُلُ الْعَبْدُ^(٣١٠)
واته : پێغه مبه ری خوا ﷺ فرموی : له راستیدا داده نیشم وه کو دانیشتنی به نده و ،
ده شخۆم وه کو خواردنی به نده .

وروی ابن ماجه فی سننه أَنَّهُ نَهَى أَنْ يَأْكُلَ الرَّجُلُ وَهُوَ مُنْبَطِحٌ عَلَى وَجْهِهِ^(٣١١) واته : پێشه و
(ابن ماجه) له (سنن) هه کیدا ده گێڕته وه ، که و پێغه مبه ری خوا ﷺ قه ده غه ی کربوه پیاو
به پاکشانه وه له سه رسک خواردن بخوات ، ووشه ی (الْأَتْكَاءُ) ی نێو فرموده ی به که م به
دانیشتنی چوارمشی لیکرا وه ته وه ، هه روه ها به پالدا نه وه به سه ر شتیکی لیکرا وه ته وه ،
که پشت پێوه دانی شتیکی ، هه روه ها به پالدا نه وه به سه ر لادا لیکرا وه ته وه . هه ر سێ
شێوه که ش هه ر پالدا نه وه یه ، به لām شێوه ی پالدا نه وه به سه ر لادا زیان به خواردن ده که یه نیت
، چونکه قه ده غه ی خواردن ده کات به شێوه ی پێره یی سروشتی خۆیدا تێپه ر بێت و ، پێی
لێده گریت به خیرای بۆ نێو که ده گوزه ر بکات ، پال په ستۆشی ده خاته سه رو ، بۆ کردنه وه ش
پته و تۆکه نابێت ، هه روه ها لار ده بێته وه به پێکی ناوه ستیت ، بۆیه به ئاسانی خواردنی

٣٠٩ _ صحیح : أخرجه البخاري (٧ / ٩٣) عن علي بن الأقر قال : سمعت أبا جحيفة فذكره مرفوعاً .

٣١٠ _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد في الزهد (٥ ، ٦) ، وصححه الألباني في الصحيحة (٥٤٤) .

٣١١ _ صحيح : أخرجه أبوداود (٣٧٧٤) ، وابن ماجه (٣٣٧٠) عن الزهري عن سالم من ابن عمر فذكره

پى ناگات . به لام دوو جۆره كهى تر : له شىوازەكانى دانىشتنى زۆردارانە كه دژ به به ندىهتى مرقۇه بۆ خواى تعالى ، بۆيه پىقه مبهرى خوا ﷺ فرموى : ده خۆم وهكو خواردى به نده ، به هه لئروشكانه وه (الإقعاء) خۆراكى ده خوارد ، ههروهه باسكراوه بۆ كاتى خۆراك خواردن له سەر ستمه كانى و نه ژۆكانى داده نىشت و سكى پىى چه پى ده خسته سەر پششى پىى پاستى _ به هاوشیوهى دانىشتنى نوێژ _ وهكو خاكىتيهك بۆ پهروه رىگارى _ عزوجل _ و نه ده بىكش له پىش ده ستىداو ، وهكو پىزىكش بۆ خۆراكه كه وهكو كه سهش كه له گه لىدا ده بخوارد ، نه م شىوه دانىشتنه به سوودترين و چاكترين شىوه كانى دانىشتنه ، چونكه هه موو نه ندامه كان له سەر بارى سروشتى خۆيان ده بن كه خواى تعالى خولقاندويهتى له گه ل نهو شىوه نه ده بيهى له سهرى دروستى كردون ، خۆراكى مرقۇش به سوودتر ده بى نه گەر نه ندامه كانى له سەر بارى سروشتى خۆيان بن له كاتى خواردندا ، نه مه به دىنايهت مه گەر له كاتى پىك وه ستاندا ، خراپترين دانىشتنه كانى خواردنىش نه وه كه له سەر لا پالده يتوه ، چونكه وهكو پىشتر باسكرا كه سورىنجگ و ، نه ندامه كان قوتدانىش له م شىوه دا ته سك ده بنه وه ، گه دهش له سەر بارى سروشتى خۆى نامىنىت ، چونكه په ستانه كه ده كه وىته سەر نهو لايهى له سەر زهويه كه يه و ، به ره و لای په ردهى جيا كه ره وهى نىوان نه ندامه كانى خواردن و ، نه ندامه كانى هه ناسه داند .

نه گەر مه به ست به ووشهى (الاتكاء) پالده وه بىت له سەر پششى و پاخهرى نه رم ونۆل كه له ژىر كهسى دانىشتودايه ، نهوا ماناى فرموده كه نه وه ده بىت : من نه گەر خۆراكم خوارد دانايشم و پالم دابىته وه سەر پششى و پاخهر ، به هاوشیوهى كردارى زۆرداران و ، نهو كه سانهى ده يانه وى زۆر بخۆن ، به لكو نه نذازه كه ده خۆم پىوىستيم تىرىكات وهكو خواردى به نده كان و لىم زياد نه بىت .

بەشیك سەبارەت بە خواردن بە سی پەنجەكە

پێغه‌مبەری خوا ﷺ بە سی پەنجەى خۆراکی دەخوارد ، ئەمە بەسودترین جۆرەکانی خواردنە ، چونکە ئەو کەسەى خواردن بە پەنجەیه‌ك یا دوو پەنجە دەخوات چیژی لێوەناگیرێت و ، بەلایەوه خۆش و تەندروست و بەکەلك نابێت ، تێریشی ناکات مەگەر پاش ماویەکی درێژ ، ئەندامەکانی خۆراك و گەدەش لە ھەر پارویەکی خوراو خۆشی و چیژ وەرناگرن و ، بە گوێتەدانەوه وەریدەگرن ، بەھاوشیوەى پیاویك ھەقەکەى بە تۆویك یا دوو تۆو یا بەو ھاوشیوانە وەرێگرێت ، بۆیە چیژی لێوەرناگیرێت و ، پێشی دلخۆش نابێ . بەلام خواردن بە ھەر لەپ و پێنج پەنجە وادەکات خۆراك لە سەر ئەندامەکانی مۆف و ، گەدەى کەلەكەبن ، پاشانیش پێدەچی ئەندامەکانی بەو ھۆیەوه دابخرێن و بمرێت ، بەلام بەزۆری ئەندامەکان ناچارى پال پێوەنانى ئەو خۆراکە زۆرانە دەکرێت و ، گەدەش ناچارە تەحەمولی بکات ، دواى ئەوەش ھیچ چیژ خۆشی و سودێکی لى نابینیت ، بۆیە بەسودترین شیوازی خواردنەکان شیوازی خواردنەکیەتى ﷺ ، ھەروەھا خواردنی ئەو کەسەشە کە پەپرەوى دەکات و بە سی پەنجەکەى دەخوات .

بەشیك

ھەرکەس تەماشای خواردنەکانی پێغه‌مبەری خوا ﷺ بکات ، دەبینێ ھەرگیز نیتوان ماست و ماسی کۆنەکردۆتەوه و بەیەکەوه بیانخوات ، ھەروەھا نیتوان ماست و خۆراکیکی ترشی کۆنەکردۆتەوه ، ھەروەھا نیتوان دوو خۆراکی میزاج گەرم ، یاخود سارد ، یاخود لینجی کۆنەکردۆتەوه ، یاخود نیتوان دوو خۆراکی کۆنەکردۆتەوه سک بگرن ، یاخود تووشی سکچونی بکەن ، ھەروەھا نیتوان دوو خۆراکی چڕ ، یاخود نەرم و شلی کۆنەکردۆتەوه ، ھەروەھا نیتوان دوو خۆراکی کۆنەکردۆتەوه بگۆرێن بۆ یەك تێکەلاو ، ھەروەھا نیتوان دوو خۆراکی جیاوازیشی کۆنەکردۆتەوه وەکو ئەوەى دانەیه‌کیان سک بگرێت و ئەویتریان تووشی

سك چونی بکات ، یاخود دانه یه کیان خیرا هه رس بکریت و نه ویتریان خاوو له سه رخۆ ، یاخود دانه یه کیان ببرئینریت و نه ویتریان بکولئندریت ، یاخود دانه یه کیان پاراو نه رم وشل و تازه و نه ویتریان ووشکراوه ، یاخود نیوان ماست و هیلکه ، یاخود گوشت و ماستی کونه کردۆته وه ، ههروه ها خۆراکی نه ده خوارد له کاتی زۆر که رمابونیدا ، یاخود چیشتیکی نه ده خوارد شه و مایینه وه و سه یه بی بۆی گه رم بکریته وه ، یاخود جۆره خوارد مه نه یه بۆگه ن و سویره کانی وه کو ، (کوامخ) و^(۳۱۲) ترشیات و ، سویره مه نه یه کانی نه ده خوارد . هه موو نه م جۆرانه زیانه خشن و مرقۆ له نیوه نجیتی و نه دروستی چاک ده به نه ده ره وه .

پێغه مبه ری خوا ﷺ زیانی هه ندی له خوارد مه نه یه کانی به هه ندیکی تری خوارد مه نه ی چاک ده کرد ، نه گه ر پێگه ی چاره سه ری هه بوایه ، بۆ نمونه گه رمی نه م خوارد نه ی به ساردی نه و خوارد نه چاره سه ر ده کرد ، یاخود وشکیته ی نه م خوارد نه ی به ته پتی نه و خوارد نه چاره سه ر ده کرد ، وه کو نه وه ی خه یارو خورمای پوتابی تازه پێگه یو به یه که وه ده خواردو ، ههروه ها خورمای له گه ل (الحیس) دا^(۳۱۳) ده خوارد ، ههروه ها خورمای بۆ ده کرایه نیو ئاو و ده بخوارد وه بۆ نه وه ی (کیموس) ی خوارد مه نه یه توندو به تینه کانی پی نه رم و نیان و چاک بکاته وه ، ههروه ها فه رمانی به خواردنی شیوان ده کرد ، نه گه ر به چنگیک خورماش بیت و ، ده یفه رموو : ((تَرَكَ الْعِشَاءَ مَهْرَمَةً)) ، ذکره الترمذی فی جامعه ، وابن ماجه فی سننه^(۳۱۴) واته : ((وازهینان له خواردنی شیوان لاوازی و پیری دروست ده کات)) .

۳۱۲ _ کوامخ : واته پێخۆر ، یاخود ترشیات و زه لاته و شتی وا که ئیشتیهای خواردن بکاته وه ، بپوانه : المعجم الوسیط ، وه رگێڤ .

۳۱۳ _ الحیس : خورماو که شک و پۆن تیکه له به یه ک ده کرین و ده کوترین و ده شیلدرین و ده کریت به قاوت ، بپوانه : قاموسی پسته ، وه رگێڤ .

۳۱۴ _ إسناده ضعيف : أخرجه الترمذی (۱۸۵۷) ، وضعفه الألبانی فی ضعیف الترمذی (۳۱۵) .

پیشوا (أبو نعیم) ده گپرتیه کهوا پیغه مبهری خوا ﷺ قه ده غه ی ده کرد مرؤف
تیربخوات و به کسر بخه ویت ، ههروه ها باسکروه کهوا دل په قی دروست ده کات ، بویه
پزیشکان چهند نامۆزگاریه کیان خستۆته پوو بۆ ئه و که سانه ی ده یانه وی ته ندروستیان بیاریزن
: کهوا پیویسته دوا ی شیوان چهند ههنگاوێک پێ بکات ئه گه ره صد ههنگاویش بێ ، دوا ی
خواردن به کسر نه خه ویت ، چونکه رۆژ زیانبه خشه ، پزیشکه موسلمانانه کانیش گوته یانه :
یاخود پاش خواردن نوێژ بکات بۆ ئه وه ی خۆراکه که له بنی گه ده دا جێگیر بێ و ، هه رس
کردنی ئاسان بێ و ، به وه ش چاک ده بێ .

پیغه مبهری خوا ﷺ ئاوی به سهر خواردنه کهیدا نه ده خوارده وه بۆ ئه وه ی خراپی نه کات ،
به تایبته ئه گه ر ئاوه که گه رم بێ یاخود سارد بێ ، چونکه رۆژ خراپه . شاعیرێک ده لێت :

نه که ی له کاتی خواردنیکی گه رم یا سارد یا چونه گه رماوه وه ئاو بخویتیـــــــــــــــــه وه
ئه گه ر به پاستی خۆت له وه دوورخه یته وه هه تا له ژياندا بی له نه خۆشی ناوه کی مه ترسه

ئاو خواردنه وه له پاش وه رزش کردن و ، ماندو بوون ، جوت بوونی خێزان و ، پیش و
پاش خواردن و ، پاش خواردنی میوه به باش دانه نراوه ، ئه گه رچی خواردنه وه ی پاشی
هه ندیکیان ئاسانه تره به به راوردی هه ندیکی تریان ، ههروه ها ئاو خواردنه وه له پاش
گه رماو کردن و ، کاتی خه به ریونه وه له نووستن به باش دانه نراوه ، هه موو ئه مانه دژیه
پاراستنی ته ندروستین *

به شیک : سه بارهت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ
له خواردنه وه کاندا

ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ له خواردنه وه کاندا ، به ته واوترین پێبازه کان داده نریت بۆ
پاراستنی ته ندروستی ، ئه وه بوو پیغه مبهری خوا ﷺ ههنگوینی تیکه لکراوی به ئاوی سارد

ده خوارده وه ، ئەمەش پێیازیکی تەواوە بۆ پاراستنی تەندروستی که بەدەر لە پزیشکە بەرێزەکان کەسی دیکە پەی پێ نابات ، چونکە خواردنەوه و لستەنەوهی پیش نان خواردنی بەیانی بەلفەم ناهێلێت و ، پێشوەکانی گەدە دەشواتەوه و ، لێنجیەکانی لادەبات و ، پاشەپۆکانی دۆردەخاتەوه ، بەشیوەیەکی مام ناوەند گەرمی دەکات و ، کونیلە داخراوەکانی دەکاتەوه ، هەمان کرداریش بە جگەر و گورچیلە و میزڵدان دەکات ، بۆ گەدە لە هەموو شیرینیەکانی تر کە دەچنە نۆوی بەسووترە ، بەلام بەشیوەیەکی کاتی (العَرَض) زیان بە تووشبوونی نەخۆشی (الصفراء) دەگەیەنێت ، لەبەر تیژیی هەردوکیان ، کە پێدەچێ بیورژینێت ، بەلام دەتوانرێت بە سرکە (الخل) زیانی ئەوەیان لێ دۆر بخێتەوه و ، بەوەش سودێکی زۆری لێدەبینن ، خواردنەوهشی زۆر بەسووترە بەبەروردی زۆریک لێ خواردنەوهکانی تر کە لە شەکر دروست دەکریڤ ، بەتایبەت بۆ ئەو کەسانە بە خواردنەوه شەکرێەکان پانەهاتوون و ، سروشتی جەستەشیان ھۆگری نەبوو و ، ئەگەر بێخواتەوه وەکو ھەنگوین بۆی لەبار نایێت و ، لێشیوە نزیک نی یە ، داوەریش لێرەدا نەرێتە ، کە زۆریک لە بنچینەکان دەپۆختنێت و ، زۆریکیش دروست دەکاتەوه .

بەلام خواردنەوهیە کە ھەردوو وەسفێ شیرنی و ساردی لە خۆیدا کۆیکاتەوه ، لە هەموو شتێک بەسووتر دەبێ بۆ جەستە و ، لە گەورەترین ھۆیەکانی پاراستنی تەندروستیش دەبێ ، پوچ و ھیزەکان و جگەر و دلێش شەیدای ئەم جۆرە خواردنەوه و ، بەدەستھێنانین ، ئەگەر ئەو دۆر وەسفە سەرۆی تێدا بوو ، ئەوا خۆراکی چاک بە جەستە دەدات و ، خواردنیش بە ئاسانی بۆ نۆی ئەندامەکان گوزەر دەکات و ، بەو پەڕی تەواویشەوه پێیان دەکات .

ئاوی سارد تەپەو گەرمی دادەمرکێنێتەوه ، تەپێ و شێ بنەرەتیەکانی جەستە دەپارێزێت ، جێگە ئێوانەش دەگرێتەوه کە لێی شێ بوونەتەوه ، خواردنەوهی نەرم و نیان و ناسک و تەنک دەکات و بە ئاسانی بۆ پەگەکان گوزەریان پێ دەکات .

پزیشکان بہ دوو گوشتار جیاوازیان تیگهوت سهبارت بهوهی که ئایا ئاو خۆراک ده به خشیته جهسته ؟ کومه لیک له سه ره ئو پایه ن که خۆراک ده به خشیته جهسته به پیی ئو که شه و زیاده و هیزه ی که ده بیینن به هۆی ئاوه وه له جهسته دا دروست ده بی ، به تایبته له کاتی که ئه گهر جهسته زۆر پیویستی پیی بیت .

گوتهیان : له نیوان ئاژه ل و پوهه کداو له چه ند پوهیه که وه چه ند ئه ندازه یه کی هاوبه ش هیه له وانه : که شه کردن و خۆراک وه رگرتن و نیوه نجیته ، له پوهه کدا هیژنکی ههستی هیه که گونجاویته ، بۆیه خۆراکی پوهه که به ئاوه ، که وابوو نکۆلی ناکریت ئاژه لیش جوهره خواردنیک له ئاوه وه وه رگرت و ، ئاویش به شیک بیت له خواردنه ته واوه که ی .

گوتهیان : ئیمه نکۆلی له وه ناکه یه ن که هیژی که شه کردن له خۆراکدا بیت ، به لکو ئه وه به راست نازانه ن که ئاو به هیچ شیوه یه که هیژی خۆراک پیدان و که شه کردنی نه بیت . گوتهیان : ههروه ها خواردنیش له راستیدا هیژی خۆراک به خشیته به هۆی ئو ئاوه وه یه که تیایدا به ، چونکه به بی ئاو خۆراک به خشین و که شه کردن پوونادات . گوتهیان : ئاو ماده ی ژیا نی ، ئاژه ل و پوهه که و ، بی گومان ئه وه ی نزیکه له ماده ی شته وه ، خۆراک وه رگرتن و که شه کردنی لێ وه به ده ست دیت ، باشه ئه گهر خودی ئاو ماده ی بنه پته ی شته که بی ده بی چون بی ، خوی تعالی ده فهرمیت : ﴿ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ ﴾ [الانبیاء : ۳۰] واته : ﴿ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ ﴾ وه فه راهامان هیئا له ئاو ﴿ كُلُّ شَيْءٍ حَيٍّ ﴾ هه موو شتیکی زیندوو ^(۳۱) ، که وابوو چون نکۆلی به ده سه پینانی خۆراک وه رگرتن و که شه کردن له شتی که وه بکه یه ن که ماده ی ژیا نه به گشتی ؟

گوتهیان : که سی تینومان بی نیوه ئه گهر ئاوی سارد بخواته وه ، هیژو چالاکی و جولانه وه ی بۆ ده که ریتته وه ، به رامبه ره به بی خۆراکی ش به ئارم ده بی ، تا ئه و ئاسته ی که سوود له

ئەندازەى كەمىشى وەردەگىرىت ، كەچى كەسى تىننوى دىكەمان بىنيوھ كە پىشتەر تىر ئاۋە نەبوو ، ھىچ سوۋىكى لە ئەندازەىكى زۆرى خوارىن وەرنەگرتوو ، ھىچ ھىزو گەشەو خۆراك وەرگرتنىكىشى لى وەرنەگرتوو ، وە ئىمە نكۆلى لى وە ناكەين كە ئاۋە خۆراكە كە بۆ ئەندامەكانى جەستە دەگويزىتەو ، كارى خۆراك بەخشىنىش بەبى ئاۋ تەولو نابىت ، بەلكو ئوھ بەراست نازانين كە كەسانىك ھىزى خۆراك بەخشىن و گەشەكرىن لە ئاۋ بەدور دەگىرن ، ھىندەى نەماو بەلامانەو گوشتارىيان بچىتە چوارچىوھى نكۆلى كرىنى كاروبارە ويجدانىەكانەو .

كۆمەلنىكى تىرىش نكۆلى لى وە دەكەن كە لە ئاۋەو خۆراك و گەشەكرىن بەدەست بىت ، بەلگەشيان چەند شتىكە پوختەكەى دەگىرتەو بۆ ئوھى كە ئاۋ بەتەنھا بەس نى يەو ، جىگەى خۆراك ناگىرتەو ، گەشەى ئەندامەكانى پى زیاد نابىت و ، جىگەى ئوھ ناگىرتەو كە گەرمى شىبى كرىتەو ، چەند شتىكى تىرىش كە پىسپۇرپانى خۆراك نكۆلىان لى نەكرىو ، ئەوان خۆراك بەخشىنى ئاۋ بە گۆيرەى گەھەر و ئاۋەپۇكى و ، بە گۆيرەى نەرم و ناسكىەكەى لىك دەدەنەو . بەلام خۆراك بەخشىنى ھەر شتىك بە گۆيرەى خۇيەتى ، بۆ نموونە بىنراۋە ھەۋاى شىدارى ساردى نەرم و نىيانى خۇش سىفەتى خۆراك بەخشىن و گەشەكرىنى ھەيە بە گۆيرەى خۇى ، بۆنى خۇش جۆرىك لە سىفەتى خۆراك بەخشىن و گەشەكرىنى تىدايە ، كەۋابو سىفەتى خۆراك بەخشىنى ئاۋ ئاشكەرا ئاشكەرايە .

مەبەست ئوھىە : ئەگەر سارد بىت و ، شتىكى شىرىنكارى وەكو ھەنگوین و شەرىبەتى مېۋەز ، ياخود خورما ياخود شەكرى تىكەل كرا ، بەسوڧترىن ئو شىتانە دەبى كە دەچنە جەستەو ، تەندروسىتىش دەپارىزىت ، بۆيە خۇشەويسىترىن خوارىنەو ھەكان بەلاى پىفەمبەرى خولە ﷺ ساردى شىرىن بو . بەلام ئاۋى شلەتىنى نە ساردى نەگەرم باكرىن و سك ھەلاۋسان دروست دەكات و ، بە پىچەۋانەى ئەۋانەى سەرەۋەو كار دەكات .

له‌بەر ئه‌وه‌ی خواردنه‌وه‌ی ئاوێك كه مابێت‌وه له‌و ئاوه‌ی كه كاتی ده‌رهێنانی ده‌خورێت‌وه به‌ سوودتره ، بۆیه پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ كاتی چووه‌ باخه‌كه‌ی (أبي الهيثم) ی كۆپی (التيهان) وه‌ فهرمووی : ئایا ئاوێك‌تان هه‌یه‌ له‌ كونه‌دا مابێت‌وه ؟ ئه‌وه‌بوو بۆی هێناو ، ئه‌ویش لێی خوارد‌وه ، ئیمامی (البخاري) ده‌یگێڕێت‌وه به‌ بێژهی : ((إن كان عندك ماءٌ بات في شئتَهْ وإلاَّ كَرَعْنَا))^(٣١٦) واته : ((نه‌گه‌ر ئاوێك هه‌یه‌و له‌ كونه‌دا ماوه‌ته‌وه بۆمانی بێته ئه‌گینا دم ده‌خه‌ینه نێو ئاوه‌كه‌و ده‌یخوێنه‌وه _ به‌بێ به‌كارهێنانی ده‌ست _)) . ئاوی سارد وه‌كو هه‌ویری هه‌له‌هاتوو وایه ، به‌لام ئه‌و ئاوه‌ی له‌ كاتی ده‌رهێنانیدا ده‌خورێت‌وه وه‌كو هه‌ویری هه‌له‌هاتوو ، هه‌روه‌ها ئاوه‌گه‌ر بمێنێت‌وه خول و خاكه‌كه‌ی نێوی ده‌نیشیت‌وه و لێی جیاده‌بێت‌وه ، باسكراوه‌ كه‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئاوی بۆ ده‌هێنرا ، به‌لام ئه‌و ئاوه‌ی هه‌له‌هاتوو كه‌ مابوو . وقالت عائشة : كان رسول الله ﷺ يُسْتَقَى له الماء العذب من بئر السقياء^(٣١٧) واته : پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئاوی سازگاری له‌ بیری (السُقيا) وه‌ بۆ ده‌هێنرا .

ئه‌و ئاوه‌ی له‌ كونه‌ی شپو كۆندایه ، زۆر به‌له‌زه‌تره به‌به‌راوردی ئه‌و ئاوه‌ی كه له‌ قاپی گلێنه‌و به‌ردوشتی تردایه ، به‌تایبه‌ت نه‌گه‌ر له‌ پێست دروستكراوی خوشتره ، بۆیه پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ داوی ئاوێکی كرد له‌ كونه‌دا مابێت‌وه به‌تایبه‌ت به‌بێ شتی دیکه‌ی دروستكراو له‌ گل و هه‌تر ، ئه‌و ئاوه‌ش كه ده‌خړتێ نێو كونه‌و ، شتی دیکه‌ی دروستكراو له‌ پێست خاسیه‌تیکی ناسکی هه‌یه ، به‌هۆی ئه‌و كونیله‌ كرلوانه‌وه كه ئاوه‌كه ده‌پالێویته ، بۆیه نه‌گه‌ر ئاوێك له‌ قاپێکی گلێنه‌دا بێت و توانای پالێوتنی هه‌بێ زۆر به‌له‌زه‌تر و ساردتریش ده‌بێ له‌و ئاوه‌ی كه له‌ نێو قاپێکی گلێنه‌دا بێت و توانای پالێوتنی نه‌بێ ، بۆیه _ صلاة و سلام _ له

^{٣١٦} _ صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ٣٢٨ ، ٣٤٣ ، ٢٤٤ ، ٣٥٥) ، والدارمي (٢١٢٩) ، والبخاري (٧ / ١٤٢) ،

(١٤٤) ، وأبوداود (٣٧٢٤) ، وابن ماجه (٣٤٣٢) كلهم عن سعيد بن الحارث عن جابر بن عبد الله فذكره .

^{٣١٧} _ حسن : أحمد (٦ / ١٠٠ ، ١٠٨) ، وأبوداود (٣٧٣٥) عن هشام بن عروة عن أبيه عن عائشة فذكرته .

بئر السقياء : بئرك بوو له‌ ده‌رووبه‌ری شوێنی (الحرة) ی نزیک به‌ شاری مه‌دینه‌ی پیرۆز ، به‌وانه : أخلاق النبي لأبي

سەر ته واوترینی بونه وەرو ، به پڕیزترینیان ، خاوهنی چاکترین پڕیاز له هه موو شتیکیدا ، ئه و پێغه مبه ره ی که پڕیگه ی پاستی به ئومه ته که ی پیشان داوه ، بۆ چاکترین کاروباره کان و به سودترینیان له دل و جهسته و ، دونه ی پۆژی دواياندا .

قالت عائشة : كان أحبُّ الشرابِ إلى رسول الله ﷺ الحلو البارد^(٢١٨) واته : خاتوو (عائشة) خوا ی لی پازی بیّت _ فهرموویه تی : خوشتین خواردنه وه کان به لای پێغه مبه ری خواوه ﷺ شیرینی سارد بوو .

لێره دا ده گونجی مه به ستی ئاوی سازگار بیّت ، وه کو ئاوی کانی و بیره شیرینه کان ، چونکه ئاوی سازگاری بۆ ده هیتر . ده شگونجی مه به ستی ئاویکی تیکه لکروی هه تگۆین بی ، یاخود نه و ئاوه بیّت که خورما و ترپی تیدا خوسپێندراوه . له وانه شه بگوتریت : هه مووی ده گریته وه ، ئه مه ش ئاشکه راترو دیارتره .

فهرمایشتی پێغه مبه ری خوا ﷺ له فهرمووده (صحیح) هه که دا : ((نه گه ر ئاوت هه یه و له کونه دا ماوه ته وه بۆمانی بیته نه گینا ده م ده خهینه نیو ئاوه که و ده یخۆینه وه)) ، به لگه یه له سه ر شیاویتی خواردنه وه به ده م به بی به کاره یێنانی دهسته کان له هه وزو ئاوکوو به و هاوشیوانه ، ئه مه ش له بهر نه وه بووه ، والله أعلم ، که کانیه ک بووه جیگه که ی واکه وتوه که پێویستی به وه کردووه به ده م ئاوی لی بخوریته وه ، یاخود پێغه مبه ری خوا ﷺ نه وه ی فهرموو بۆ پوونکردنه وه ی شیاویتی نه م جوړه خواردنه وه یه ، چونکه هه ندی که س هه زی به م شیوه خواردنه وه یه نی یه و ، پزیشکانیش هینده ی نه ماوه هه رامی بکه ن و ، ده لێن : زیان به گه ده ده گه یه نیت ، رُويَ فِي حَدِيثٍ لَا أُدْرِي مَا خَالَهُ عَنْ ابْنِ عُمَرَ ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَانَا أَنْ نَشْرَبَ عَلَى بَطُونِنَا ، وَهُوَ الْكَرْخُ ، وَنَهَانَا أَنْ نَعْتَرِفَ بِالْيَدِ الْوَاحِدَةِ وَقَالَ : ((لَا يَلْعُ

^{٢١٨} _ صحیح : أخرجه الحميدي (٢٥٧) ، وأحمد (٦ / ٣٨ ، ٤٠) ، والترمذي (١٨٩٥) ، وفي الشامل (

٢٠٤) ، كلهم من طريق الزهري عن عروة عن عائشة فذكرته .

أَحَدُكُمْ كَمَا يَلُغُ الْكَلْبُ وَلَا يَشْرَبُ بِاللَّيْلِ مِنْ إِنَاءٍ حَتَّى يَخْتَبِرَهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مُخْمَرًا)) (٣١٩) واته : له (ابن عمر) هوه _ خوی لی پازی بیت _ فهرمووی تهی : پیغه مبهری خوا ﷺ قه ده غه ی کردین له سهر سکمان ئاو بخزین ، واته مرقف له سهر سک پاکشیت و به کسه ردهم بخاته نئو ئاوه که و لئی بخواته وه به بی به کارهیتانی دهسته کانی ، ههروه ها قه ده غه ی کردین به یه که ده ست ئاو هه لگراین و فهرمووی : ((با هیچ که ستان زمانی نه باته نئو ئاوه که و لئی بخواته وه وه کو سگ ، به شه ویش له قاپیک ئاو نه خواته وه تاوه کو تاقی ده کاته وه مه گه ر داپوشراو بی)) .

فهرمووده که ی پینشووی ئیمامی (البخاری) له م فهرمووده (صحیح) تره ، نه گه ر (صحیح) یش بیت ، هیچ دژیه یه که بونیکیان له نئواندا نی به ، چونکه پیده چی له و کاته دا له تواندا نه بی ئاوه که به ده ست بخوریته وه ، بۆیه پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی : نه گینا به دهم ئاو ده خۆینه وه ، له راستیدا خواردنه وه به دهم زیان به مرقف ده که به نیت نه گه ر له سهر سکی پاکشاو ئاوی خواردنه وه ، وه کو نه و که سه ی ئاو له پویارو جوگه له کان ده خواته وه ، به ئام نه گه ر به پتیکی پاره ستاو ئاوی له هه وزتیکی به رزو به و هاوشیتوانه خواردنه وه ، نه و هیچ جیاوازیه کی نی به ئاوه که به ده ستی یاخود به دهمی بخواته وه .

به شیک سه باره ت به روونکردنه وه ی نه و جیاوازیه ی که له ئارادایه

ده ربازی ئاو خواردنه وه به پاره ستانه وه

پیتیازی پیغه مبهری خوا ﷺ نه وه بوو که به دانیشتنه وه ئاوی ده خواردنه وه ، نه مه پیتیازی پاهاتووی بوو ، به (صحیح) ی له پیغه مبهری خواوه ﷺ (ربوایه) ت کراوه که و قه ده غه ی ئاو خواردنه وه ی کردنه به پی وه ، ههروه ها به (صحیح) ی له پیغه مبهری خواوه ﷺ (ربوایه) ت کراوه که و فهرمانی داوه به و که سه ی به پاره ستانه وه ئاوی خواردنه وه ، خۆی

٣١٩ _ إسناده ضعيف : أخرجه ابن ماجه (٣٤٣١) ، وضعفه الألبانی فی ضعیف ابن ماجه (٧٤٦) .

برشینه‌تته وه ، هه‌روه‌ها به (صحیح ی) له پیغه‌مبه‌ری خولوه ﷺ (ربوایه) ت کرلوه که به پلوه‌ستانه وه ناوی خواربۆته وه .

کۆمه‌لێک ده‌لێن : ئه‌مه قه‌ده‌غه‌کردنه‌که‌ی (نسخ) کردبۆته وه ، کۆمه‌لێکی دیکه‌ش ده‌لێن : ئه‌مه پوونی ده‌کاته وه که قه‌ده‌غه‌کردنه‌که بۆ حه‌رام کردن نه‌بووه ، به‌لکو بۆ رێنیشاندان و وان لێهێنانه له پێناو نه‌جامدانی کاری شایسته‌تر ، کۆمه‌لێکیش ده‌لێن : به‌هیچ شتیه‌یه‌ک درزایه‌تیان له نێواندا نی به ، چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له کاتی پێویستیدا به پلوه‌ستانه وه ناوی خواربۆده وه ، نه‌وه‌بوو چووه لای بیری زه‌مزه‌م و ، که‌سانیکیش ناویان لێ ده‌رده‌هێنا ، داوای ناوی کردو ئه‌وانیش سه‌تله‌که‌یان پێدلو ، به‌پێوه ئاوه‌که‌ی خوارده وه ، به‌لام ئه‌مه جیگه‌یه‌ک بوو نه‌وه‌ی پێویست بوو .

ئاو خواربۆنه وه به پلوه‌ستناوه چه‌ندین به‌لای تێدایه له‌وانه : تێر ناو بوونی ته‌واوی پی به‌ده‌ست نایه‌ت ، له‌گه‌ده‌شدا جیگیر نابێ ئاوه‌کو جگه‌ر به‌سه‌ر نه‌ندامه‌کاندا دلبه‌شی ده‌کات ، به‌خێرای و به‌تیزی داده‌به‌زێته نێو گه‌ده ، بۆیه ترسی نه‌وه‌ی لێده‌کریت گه‌رمیه‌که‌ی دابه‌زێنیت و ، بیشیوینیت و ، به‌خێرای گوزهر بکات بۆ خواره‌وه‌ی جه‌سته به‌بێ شینه‌یی و له سه‌رخۆ ، هه‌موو ئه‌مانه زیان به‌ مرقۆ ده‌گه‌یه‌نیت ، به‌لام ئه‌گه‌ر زۆر به‌ که‌می یاخود له‌به‌ر پێویستی نه‌و کاره‌ی نه‌جامدا ، زیانی پی ناگه‌یه‌نیت .

به‌شێک سه‌باره‌ت به‌ سی جار هه‌ناسه‌دان له‌ کاتی خواربۆنه‌وه‌دا :

وفي صحيح مسلم من حديث أنس بن مالك ، قال : كان رسول الله ﷺ يَتَنَفَّسُ فِي الشَّرَابِ ثَلَاثًا ، وَيَقُولُ : ((إِنْهُ أَرْوَى وَأَمْرًا وَأَبْرَأُ)) (٣٢٠)

واته : له (أنس) ی کۆپی (مالك) دهوه _ خۆای لَمَ پلزی بیت _ فهرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ له کاتی خواردنه ودا سَ جار هه ناسه ی ده دلو ده یفه ره موو : ((ئاوا چاکتر تینویه تی ده شکینتی و ، بیوه ی تره و ، به ئاسانتریش ده چیتته نئو گه ده وه)) .

ووشه ی (الشراب) له زمانی دانهری شرع و هه لگرانی شه رعدا بریتیه له : ئاو ، وه مانای (يَتَنَفَّسُ فِي الشَّرَابِ) واته په رداخه که ی له زاری مویاره کی لاده دلو ، له ده ره وه یدا هه ناسه ی ده دلو ، پاشان ده گه پایوه بۆ خواردنه وه ، وه کو ئه وه ی به ئاشکرا له فهرمووده یه کی تر دا باسکراوه : إِذَا شَرِبَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَتَنَفَّسُ فِي الْقَدَحِ ، وَلَكِنْ لِيُبَيِّنَ الْإِنَاءَ عَنْ فِيهِ (٣٢١) واته : هه رکات که سیتکتان ئاوی خواردنه وه با له نئو په رداخه کدا هه ناسه نه دات ، به لکو با په رداخه که له زاری دوربخاته وه .

چه ندین دانایی و ، چه ندین سوود ، له م شیوه خواردنه ودا به دیده کریت ، پیغه مبهری خوا ﷺ هه مووی کورت کردوته وه به فهرمايشتی : (إِنَّهُ أَرَوَى وَأَمْرًا وَأَبْرًا) ، لیته دا ووشه ی (أَرَوَى) واته : واته به ئاستیکی به رزی به سوود و به هیز تینویه تی ده شکینتی ، (وَأَبْرًا) واته : شیفا ، مه به ستی ئه وه بوو که شیفا به خشه بۆ تینویه تی به هیز ، چونکه جار له ئاوی جار ده چیتته نئو گه ده ی گرگرتوه و ، ئه گه به جاری یه که م هئور نه بویتته وه ئه و جاری نووه م هئوری ده کاته وه ، ئه گه به جاری نووه م هئور نه بویتته وه ئه و جاری سَ یه م و ، به و شیوه به تاوه کو ده حه ویتته وه ، هه روه ها بیوه ی تره بۆ گه رمی گه ده ، چاکتریش پارێزگاری له و گه رمیه ده کات و ده یه یلێته وه به به رلوردی ئه وه ی که ئه گه به یه ک جارو به یه ک خواردنه وه ئاوه سارده که هێپشی بۆ به ریت . هه روه ها به یه ک خواردنه وه ، ناتوانیت تینویه تی بشکینتی چونکه نه نها ساتیکی که م پێکه وتی گه رمی تینویه تیه که ی ده کات ، پاشان لَیسی

٣٢١ _ إسناده صحيح : أخرجه ابن ماجه (٣٤٢٧) ، وصححه الألباني في صحيح ابن ماجه (٢٧٢٦) ، بلفظ :

إِذَا شَرِبَ أَحَدُكُمْ (. . .) .

دورده که ویتته وه ، هیشتا توندوتیژی تینویه تیه که نه شکاوه ، نه گهر بشکیتیش به ته وای نابیت به پیچه وانه ی ئاو خواردنه وه وه به هیواشی و کهم کهم .

هه روه ها دهره نجامی بیوه ی تروه ، له به ئاو کاره ساتیشه وه به دورتره به به راوردی هه موو ئه وانه ی به یه ک چار ده خوریتنه وه ، چونکه به یه کجار خواردنه وه ترسی ئه وه ی لیده کریت به هوی ساردی و زۆری بره که یه وه گرمی سروشتی جهسته بکوژینیتنه وه ، یاخود لاوازی بکات و به وهش میزاجی گه وه جگر خراپ ده کات و ، ده بیته هوی دروستبوونی نه خووشی ، به تاییهت له نیو دانیشتوانی وه لاته گهرمه کانی وه کو حیجازو یه مه ن و به و هاوشی وانه ، یاخود له وه رزه گهرمه کانی وه کو هاویندا ، خواردنه وه ی ئاو به یه ک چار زۆر ترسناکه بۆیان ، چونکه گرمی سروشتی ناوه کی دانیشتوانی لاوازه ، وه له وه رزه گهرمه شدا .

ووشه ی (وأمرأ) واته : خۆراک و خواردنه وه بۆ جهسته ی قوت چوو ، واته : چوو نیو جهسته ی و به ئاسانی و به چیژو سووده وه تیکه لی بوو . خوا ی تعالی ده فه رمیت ﴿ فَكُلُوْهُ هَنِيْئًا مَّرِيْنًا ﴾ [النساء : ٤] واته : (فكلوه) بیخۆن (هنیئاً) ئاکام و دهره نجامی خووشی بیت (مریئاً) خووش و به له زهت بی له چه شتینیدا^(٣٣٣) . ده شگوتریت مانای ئه وه یه : له سورینچکه وه به خیرای سه ریه روه خوار ده بیته وه ، چونکه به سه ریه وه ئاسان و سووکه ، به پیچه وانه ی زۆریکی تر ، که له سورینچکه وه به ئاسانی ناچنه خواره وه .

له به لاکانی دیکه ی خواردنه وه به یه کجار ، ترسی ئه وه ی لیده کریت ئاوه که له قورگیدا گیر بیت ، به وه ی پیره وی خواردنه وه که دابخریت ، له به ر زۆری ئه و بره ئاوه ی بۆ هاتوو ، به وهش هه ناسه دانی به ئاسته م و گران بۆ ده دریت و دهره نجامی خراپی هیه ، به لām نه گهر ورده ورده هه ناسه ی داو ، پاشان بخواته وه ، له و به لایه پرگاری ده بی .

له سوډه کانی : ئەو کەسەى ئاوه که دهخواتهوه، له گەل یه کهم خواردنهوهدا شى نوکه لیه گهرمه کهى سهر دل و جگهرى بهرز ده بێتهوه ، له بهر ئەو ئاوه ساردەى بۆ هاتوهو ، به وهش سروشته ئەو شىیه له خۆى دورى دهخاتهوه ، به لām نه گهر ئاوه که به یه که جار بخواتهوه ، ئەوا دابه زینى ئاوه ساردە کهو ، به رزیزونه وهى شىکان هاوکاتى یه که ده بن و ، پاله په ستو دهخه نه سهر یه کهترو خۆیان چاره سهر ده کهن ، به وهش ئەو کەسه ئاوله قورگ گیران و هه ناسه نه دانى تووش ده بێ ، له بهر ئەوه خۆشى له ئاوه که نابینیت و ، به ئاسانى بۆى ناچیته خواره وهو ، تیر ئاویش نابیت .

وَقَدْ رَوَى عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ ، وَالْبَيْهَقِيُّ ، وَغَيْرُهُمَا عَنْ النَّبِيِّ ﷺ إِذَا ((شَرِبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَمِصْ الْمَاءَ مَصًّا ، وَلَا يَغْبِ عَبًا ، فَإِنَّهُ مِنَ الْكِبَادِ)) (٢٣٣).

واته : پێغه مبهرى خوا ﷺ فرمویهتى : ((هه رکات که سێکتان ئاوى خواره وه با به هیواش و نه رم و نیانى بیخواته وه ، بینى پێوه نه نیت و به یه کجار هه لى قورینیت ، چونکه ئەمه ئازارى جگهر دروست ده کات)) . وشه ی (الْكِبَاد) ی نێو فرمووده که واته ئازارى جگهر ، چونکه هه ر به تاقیکردنه وه زانراوه که دابه زینى ئاو به جارێک بۆ سهر جگهر ئازارى پێ ده گه یه نیت و گهرمه کهى لاواز ده کات ، هۆکارى ئەوهش ده گهریته وه بۆ ئەو دزایه تیه ی له نێوان گهرمه جگهر و ، له نێوان بپو چۆنیه تی ئەو ئاوه ساردەدا هه یه که داده به زیته سه رى . به لām نه گهر ورده ورده له سه رخۆ بۆى دابه زیایه ، دزایه تی گهرمه جگهرى نه ده کردو ، لاوازیشى نه ده کرد ، نموونه ی ئەمهش وه کو نموونه ی ئاو به سه را کردنى مه نجه له له کاتى کولانیدا ، به لām ئەکه ر که م که م ئاوى به سه ردا کرا زیانى بۆ نابیت .

٢٣٣ _ ضعیف : ضعه الألبانی فی ضعیف الجامع (٥٦١) ، (٥٦٢) ، (٥٦٣) ، وانظر الضعیفة (٩٤٠) ، ()

وَقَدْ رَوَى التِّرْمِذِيُّ فِي " جَامِعِهِ " عَنْهُ ﷺ ((لَا تَشْرَبُوا نَفْسًا وَاحِدًا كَشْرَبِ الْبَعِيرِ ، وَلَكِنْ اشْرَبُوا مِثْنَى وَثُلَاثَ ، وَسَمَوْا إِذَا أَنْتُمْ شَرِبْتُمْ وَاحْمَدُوا إِذَا أَنْتُمْ فَرَعْتُمْ)) (٢٢٤).

واته : پیغمبرهاری خوا ﷺ فرموییه تی : ((به یه كه نه فسه ناو مه خونه وه وه كو خواردنه وهی ووشت ر ، به لكو به دوو جارو به سی جار بیخونه وه ، (بسم الله) بلّین نه گهر دهستان به ناو خواردنه وه كړو ، كه ته ولویش بوون (الحمد لله) بلّین .

(بسم الله) گووتن له سهره تاي خواردن و خواردنه وه دلو ، (الحمد لله) گووتنیش له پاشیدا کاریگه ریه کی سهر سوپمینی هه یه بۆ سود وهرگرتن و چپژ وهرگرتن له و خواردن و خواردنه وه ویو ، نورخستنه وهی زیانه کانی .

نیمامی (أحمد) فرموییه تی : نه گهر خواردن چوار شت کوبکاته وه ، نه وا ته وا وه وی کهم و کوپیه : نه گهر (بسم الله) له سهره تایدو گوترا ، (الحمد لله) ی له کوتادا گوترا ، دهستی له سهر ژور بوو ، خواردن یکی حالایش بوو .

به شیک سهاره ت به دا پویشینی قاپ :

وَقَدْ رَوَى مُسْلِمٌ فِي " صَحِيحِهِ " مِنْ حَدِيثِ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ، قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ : ((غَطَّوْا الْإِنَاءَ ، وَأَوْكُوا السَّقَاءَ ، فَإِنَّ فِي السَّنَةِ لَيْلَةً يَنْزِلُ فِيهَا وَيَاءٌ لَا يَمُرُّ بِإِنَاءٍ لَيْسَ عَلَيْهِ غِطَاءٌ ، أَوْ سِقَاءٍ لَيْسَ عَلَيْهِ وَكَاءٌ إِلَّا وَقَعَ فِيهِ مِنْ ذَلِكَ الدَّاءِ)) (٢٢٥) .

٢٢٤ _ إسناده ضعيف : أخرجه الترمذي (١٨٨٦) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٦٢٣٣) .

٢٢٥ _ صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ٣٥٥) ، وعبد بن حميد (١١٤٠) ، ومسلم (٦ / ١٠٧) كلهم من طريق القعقاع بن حكيم عن جابر فذكره مرفوعاً .

واته : له (جابر ی کورپی (عبدالله)وه _ خوای لى پازى بىت _ فرموویته :
 گوئیستی پیغه مبهرى خوا بووم ﷺ ده یفرموو : ((قاپه کان داپۆشه کان و ، ده مى
 کونده کان بیه ستن ، چونکه له سالدا شه وێك ههیه نه خوشى تیدا داده به زى ، نه گهر به سهر
 ههر قاپێكدا تپه پریت و دانه پۆشرا بىت ، یاخود به سهر ههر کونده یكدا تپه پریت و ده مى
 نه بستراییت ئهوا ئهوه نه خوشیه داده به زینه نئوى)) .

ئهمهش یهكێكه له و شتانهى كه زانستى پزیشكانى پى نه گهشتوه ، به لام ژیرانى خهك به
 تاقیكردهوه زانیویانه . (اللیث ی کورپی (سعد) كه یهكێكه له و كهسانهى فرمووده كه
 ده گێر نهوه فرموویته : بێگانهكانى لای ئیمه له مانگی كانونى یهكه مدا خۆیان له شهوى
 ئهو ساله ده پارێزن .

به (صحیح ی) له پیغه مبهرى خواوه ﷺ باسكراوه كه وا فرمانیداوه به داپۆشینى
 قاپه كان نه گهر به دارچیلکه یه كیش بىت . دارچیلکه خستنه سهر قاپیش چه ند حیکمهت و
 داناییهكى تیدا به ، له واته ئهوه یه كه داپۆشینى قاپه كه ی بیرناچیت ، به لكو گرنگى پى
 ده دا نه گهر به دارچیلکه یه كیش بىت ، له دانایه كانى دیکهش : ئهوه یه كه رهنگه
 جانه وه رێك بیه ویت بکه ویت نئوى ، به لام به سهر دارچیلکه كه دا ده روات و ، ده بیهت پر دیک
 و ناهیلایت بکه ویت نئوى .

به (صحیح ی) له پیغه مبهرى خواوه ﷺ باسكراوه كه وا فرمانیداوه له كاتى داپۆشینى
 قاپه كاندا بگوتریت (بسم الله) ، چونكه (بسم الله) گوتن له كاتى داپۆشینى قاپه كاندا
 شهیتانى لى نور ده خاته وه ، ههروه ها داپۆشینى قاپه كان هۆكارێكه بۆ ئهوهى جانه وه رى لى
 نور بخریت وه ، بۆیه پیغه مبهرى خوا ﷺ فرمانى داوه به (بسم الله) گوتن له م دوو
 جێگه یه دا له بهر ئهوه دوو هۆكاره .

وروى البخاري في صحيحه من حديث ابن عباس ، أن رسول الله ﷺ نهى عن الشرب من في السقاء^(٣٢٦) .

واته : له (ابن عباس) وهـ _ خوا له خۆی و بابیشی پازى بیت _ فهرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ قه ده غه ی کردوه ئاو له ده می کونده وه بخوړیته وه .

له مه شدا چەند ئادایک به دیده کریت : دوباره بونه وه ی نه فه سی که سی ئاو خۆر له سه ر ده می کونده که چه وری و بۆنیکى ناخۆشى پى ده گه یه نیت و ، مرۆف قیزی لى دیته وه .

هه روه ها : پێده چى ئاوى کونده که زال بى به سه ریداو به پاده یه کی ژۆر بجیته سکیه وه ، زیانی پێگه یه نیت . پێده چى جانه وه ریکى تیدا بى و ئه وه سستی پى نه کات و ، زیانی پێگه یه نیت . له وانه یه ئاوه که خاک و خۆل و شتى دیکه ی تیدا بى و نه یبینیت له کاتى خواردنه وه داو ، بجیته سکیه وه . له لایه کی تریشه وه له گه ل ئاو خواردنه وه دا هه وا ده چیته سکه وه ، به وه ش ته سک ده بیته وه بۆ وه رگرتنى ئاو ، یا فشارى ده خاته سه ر ، یا زیانی پێده گه یه نیت ، هه روه ها بۆ چه ندين حیکمه ت و دلناپی تریش .

ئه گه ر گوترا : ئه ی چ ده که ن به وه ی که ئیمامی (الترمذی) له (جامع) هکه یدا ده گێریته وه : أن رسول الله ﷺ دعا بإداوة يوم أحمر ، فقال : ((اخنث فم الإداوة)) . ثم شرب من فيها^(٣٢٧) واته : پیغه مبهری خوا ﷺ له رۆژى ئوحدا بانگی کرد جه وه نده ئاوه که ی بۆ بیتن ، ئه وه بوو فه رموی : ((ده می جه وه نده که بنوشتیتنه وه)) . پاشان له ده مه که یه وه ئاوى خواردنه وه . ئیمه ش ده لێن ته نها گوفتاره که ی ئیمامی (الترمذی) مان به سه که ده فه رمیت : (هذا حديث ليس إسناده بصحيح ، وعبدالله بن عمر العمرى يضعف

^{٣٢٦} _ صحيح : أخرجه البخاري (٧ / ١٤٥) من طريق خالد الحذاء عن عكرمة عن ابن عباس فذكره .

^{٣٢٧} _ إسناده ضعيف : أخرجه أبو داود (٣٧٢١) ، وضعفه الألباني في ضعيف أبي داود (٧٩٧) .

من قبل حفظه ، ولا أدري سمع من عيسى ، أولا . أنتهى ، يريد عيسى بن عبدالله الذي رواه عنه ، عن رجل من الأنصار .

به شیک سه بارت به ناو خواردنه وه لهو جیگه وه که په رداخه که شکاوه رووتگردنه وهی خراپه کانی

وفي سنن أبي داود من حديث أبي سعيد الخدري ، قال : نهى رسول الله ﷺ عن الشرب من ثَلَمَةِ الْقَدَحِ ، وَأَنْ يَنْفُخَ فِي الشَّرَابِ (٣٢٨)

واته : له (أبي سعيد الخدري) وه _ خواى لى پازى بىت _ فه رمويه تى : پیغه مبه ری خوا
ﷺ قه ده غه ی کردوه له جیگه شکاویه که ی لیواری په رداخه وه ناو بخوریته وه ، قوو له
خواردنه وه بکریت .

ئه مه لهو ئادابانه یه که به رژه وه ندی که سی ناو خوری پی ته واو و پیک و پیک ده بی ، چونکه
خواردنه وه له جیگه شکاوی لیواری په رداخه وه چهن دین خراپه ی تیدایه :

یه که م : هه ر خاك و خول و شتیک به سه ر پوی ناوه که وه بی له جیگه شکاویه که دا
کۆده بیته وه ، به پیچه وانیه لا دروسته که .

دووه م : پیده چی سه ر له مرقف بشیوینیت و ، نه توانیت به چاکى ناو له جیگه
شکاویه که وه بخواته وه .

سی یه م : پیسی و چهوری له جیگه شکاویه که دا کۆده بیته وه ، شتنیشی پی ناگات ،
به لام لا دروسته که باشت شتنی پی ده گات .

٣٢٨ _ إسناده حسن : أخرجه أبوداود (٣٧٢٢) ، وانظر الصحيحة (٣٨٨) .

چاره م : شکاوی له په رداخدا جیگه ی عیبو ، خراپترین جیگه یه تی ، بویه پیوسته مروږ خوی لی دورخاته وه ، لا راسه که به کار بینیت ، چونکه خراپیی هه موو شتیک خیری تیدا نی یه ، که سانیك له پیشینی چاک پیاوړه کی به دیکرد شتیکي خراپی ده کړی ، پیی فهرموو : نه و کاره مه که ، نه ی نه ترانیوه خوی تعالی فو به ره که تی له هه موو شتیکي خراب لابریوه .

پینجه م : په نگه جیگه شکاوی که ی لیواری په رداخه که تیژی بی و ده می مروږ بریندار بکات ، له بهر نه م هوکارانه و چهنیدنی تریش ، پیوسته مروږ خوی له جیگه ی شکاوی په رداخه وه به دور بگریټ .

به لام فووکردن له خواردنه وه . وا ده کات ده می که سی فووکار بوئیکی ناخوش به خواردنه وه که بگه یه نیت و چیر قیزی لی بگریټه وه ، به تاییه ت نه گه که سی فووکار بوئی ده می گواپیټ . به گشتی : نه فه سی که سی فووکار تی که ل به خواردنه وه که ده بی ، بویه پیغه مبه ری خوا ﷺ قه ده غه کردنی هه ناسه دان له نیو قاپداو فووکردن له خواردنه وه ی کورکړوټه وه له فهرمووده یه کدا که نیمامی (الترمذي) ده یگریټه وه ، عن ابن عباس _ رضي الله عنهما _ ، قال : نهی رسول الله ﷺ أن يُتَنَفَّسَ في الإناء ، أو يُنْفَخَ فيه (٣٢٩) واته : له (ابن عباس) وه _ خوا له خوی و بابیشی پازی بیټ _ فهرموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ قه ده غه ی کردیوه هه ناسه له نیو قاپدا بدریټ ، یاخود فووی تی بگریټ .

٣٢٩ _ صحیح : أخرجه الحميدى (٥٢٥) ، وأحمد (١ / ٢٢٠ ، ٣٠٩ ، ٣٥٧) ، والدارمي (٢١٤٠) ، وأبو داود (٣٧٢٨) ، وابن ماجه (٣٢٨٨) ، (٣٤٢٨) ، (٣٤٢٩) ، (٣٤٣٠) ، والترمذي (١٨٨٨) كلهم من طريق عكرمة عن ابن عباس .

ئەگەر گوترا : ئەي چ بە فەرموودهکەي (انس) دەکان که له (الصحيحين) دا هاتووہ :
 أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَتَنَفَّسُ فِي الْإِنَاءِ ثَلَاثًا^(٢٢٠) واتە : پێغه مبهري خوا ﷺ له قاپه که سي
 جار هه ناسه ي ده دا .

ده گوتريت : به قبول و ملکه چيه وه پوو به پوي ده بينه وه ، هيج دژبه يه ك بونيك له نيوان
 ئەم فەرمووده و فەرمووده کەي يە کەمدا نی یە ، ماناشی ئەو یە له خواردنه وه کەي سي جار
 هه ناسه ي ده دا به دوور خستنه وه ي قاپه که له زاري و هه ناسه دان له دهره وه يد او ديسان
 جاري کي تر ده ستی به خواردنه وه کەي ده کرد ، به لام باسی قاپ ده کات چونکه ناميري
 خواردنه وه کەي ، ئەمەش به هاوشيوه ي ئەم فەرمووده (صحيح) يه : أَنْ إِبْرَاهِيمَ ابْنُ رَسُولِ
 اللَّهِ ﷺ مَاتَ فِي النَّدْيِ^(٢٢١) واتە : (إبراهيم) ي کوي پێغه مبهري خوا ﷺ له زه مه ني مه م
 خواردندا مرد . واتە له زه مه ني شير خواردندا .

بە شێك سه باره ت به خواردنه وه ي ماست به ته نهاو جار به جاريش تيكه ل به ناو و سووده گاني :

پێغه مبهري خوا ﷺ جار به جار ماستي پوختي ده خوارده وه و ، جار به جاريش تيكه ل به
 ناو کرابوو . خواردنه وه ي ماستي پوخت و به ناو تيكه ل کراو له وه لاتە گه رمانه دا سوديکي
 به کجار گه وره ي هه يه له پاراستني ته ندروستي و ، ته پکردني جه ستو ، داشتني (ري)
 جگه ردا ، به تاييه ت ماستي ئەو ئازە لانی که له سه ر پوو هه که گاني (الشیخ) و ، (القيصوم) و

^{٢٢٠} - صحيح : تقدم تخريجه .

^{٢٢١} - صحيح : رواه مسلم (٤ / ١٨٠٨) حديث (٢٣٦١) وقوله ((مات في الندي)) أي في زمن إلتقام الندي ،

وهو مدة الرضاعة .

(الخُزَامِيُّ)^(٣٣٢) : ئەو هاوشیوانە دەلەوه پێت ، ماستی ئەو ئازەلانیە خواردنیکیە لە خواردنەکان ، خواردنەوهیەکیە لە خواردنەوهکان ، دەرمانیکیە لە دەرمانەکان

وفي جامع الترمذي عنه عليه السلام قال : ((إذا أكل أحدكم طعاماً فليقل : اللهم بارك لنا فيه ، و أطعنا خيراً منه ، ومن سقى لبناً فليقل : اللهم بارك لنا فيه ، وزدنا منه ، فإنه ليس شيء يُجزىء من الطعام والشراب إلا اللبن))^(٣٣٣) قال الترمذي : هذا حديث حسن .

واته : پێغه مبه‌ری خوا عليه السلام فرموویەتی : ئەگەر کەسێکتان خواردنیکی خوارد با بڵێت : پەرەردگارا بەرە کە تەمان بۆ بپرژە نێوی و ، لەم خواردنەش چاکترمان بدەری ، وه هەرکە سێک ماستاوی درایە ، با بڵێت : پەرەردگارا فەرە کە تەمان بۆ بخەرە نێوی و ، لەمەشمان بۆ زیاد بکە ، چونکە هیچ شتێک جێگەی خواردن و خواردنەوه ناگرێتەوه مەگەر ماستاوی .

بەشیکی سەبارەت بە خواردنەوهی (النبیذ) پیش ئەوهی

تیز بی و بگۆردریت بۆ ماددەیه‌کی سەرخۆشکار

وَكَبِتَ فِي " صَحِيحِ مُسْلِمٍ " أَنَّهُ عليه السلام كَانَ يُنْبِذُ لَهُ أَوَّلَ اللَّيْلِ ، وَيَشْرِبُهُ إِذَا أَصْبَحَ يَوْمَهُ ذَلِكَ ، وَاللَّيْلَةُ الَّتِي تَجِيءُ ، وَالْفَدَى ، وَاللَّيْلَةُ الْآخَرَى ، وَالْفَدَى إِلَى الْغَصْرِ ، فَإِنْ بَقِيَ مِنْهُ شَيْءٌ سَقَاهُ الْخَادِمَ ، أَوْ أَمْرَ بِهِ فَصَبَّ^(٣٣٤) .

^{٣٣٢} - الخُزَامِيُّ : پەرەردگاری یەک سالیەو لە بەهاریدا دەپوێت ، لەهەکانی نزیکەی (٤٠) سەم درێژ دەبی ، گەلەکانی گەشاوێ ، شیراوکە ، لاکێشەیی ، لیوار گرنجە ، خۆلەمیشی مەیلەو سەوزە ، بەدرێژی (٦ سەم) و پانی (٢ سەم) ، گۆلەکان لە کۆتایی لەهەکاندا دێنەدەر ، پەرەنگێکی بەنەوشەیان هەیە ، ئەم پەرەوکیە لە خاکی لەمێهەکاندا دەپوێت ، لە دەشتەکاندا پاش باران بارین بە خێرای دەردەچێت و ، بەشە گۆلەکی بەکار دەبرێت .

^{٣٣٣} - إسناده صحيح : أخرجه الترمذي (٣٤٥١) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (٦٠٤٥) .

واته : پیغه مبه‌ری خوا ﷺ له سه‌ره‌تای شه‌وه‌وه خواردنه‌وه‌ی (النَّبِذ) ی بۆ دروست ده‌کرا ، که پۆژی لیّ ده‌بویه‌وه لیّی ده‌خواردوه ، نه‌و شه‌وه‌ش که ده‌هات ، سه‌هینی و ، شه‌وه‌که‌ی تریش ، پۆژی سیّ به‌میش تاوه‌کو عه‌سر ، نه‌گه‌ر شتیکی لیّ به‌مایه‌ته‌وه به خزمه‌تکاره‌که‌ی ده‌دا ، یا فه‌رمانی ده‌دا به‌پژێنریت .

خواردنه‌وه‌ی (النَّبِذ) : خورمای تیده‌کرا بۆ شیرین کردنی ، که به‌شدار ده‌بیّ له خواردن و خواردنه‌وه‌دا ، بۆ زیادبوونی هیژو ، پاراستنی ته‌ندروستی زۆر به‌سووده ، به‌لام پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نوای سیّ پۆژ نه‌یده‌خواردوه‌وه له ترسی گۆرانی‌دا بۆ ماده‌یه‌کی سه‌رخۆشکار .

به‌شیک : سه‌باره‌ت به‌ رێبازی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ چاره‌سازی جل و به‌رگدا :

رێبازی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌م باره‌وه ته‌واوترین و بی‌که‌م و کوپترین رێباز بوو ، که به‌سووترین پۆشاک‌ی بۆ جه‌سته‌ی به‌کارده‌هێنا ، به‌جۆرێک زۆر سوک بیّ له‌ به‌ریدا ، له‌ هه‌مووشی ئاسانه‌تر بیّ بۆ پۆشین و داکه‌نین ، زۆریه‌ی پۆشاکه‌کانی عه‌باو (الإزار) بوو _ پۆشاکێک نیوه‌ی خوارمه‌وه‌ی جه‌سته‌ داپۆشی _ ، که بۆ جه‌سته‌ له‌ هه‌موو شتیکی تر سووکتره ، کراسیشی (القميص) ده‌پۆشی و ، له‌ هه‌موو پۆشاکه‌کانی تر به‌لایه‌وه خۆشه‌ویستر بوو .

رێبازی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ پۆشینیدا نه‌وه‌بوو که به‌سووترین پۆشاک‌ی بۆ جه‌سته‌ی هه‌لده‌بژارد ، بۆیه سه‌رقۆله‌کانی درێژ نه‌ده‌کرده‌وه‌و ، فراوانی ده‌کرد ، به‌لکو سه‌رقۆله‌کانی تاوه‌کو مه‌چه‌کی بوو له‌ ده‌ستی تینه‌ده‌په‌ری ، بۆ ئه‌وه‌ی قورسی و نا‌په‌هه‌تی له‌ سه‌ر

^{٣٣٤} _ صحیح : أخرجه أحمد (١ / ٢٢٤) ، ومسلم (٦ / ١٠١ ، ١٠٢) ، وأبو داود (٣٧١٣) ، وابن ماجه (

(٣٣٩٩) ، والنسائي (٨ / ٣٢٢ ، ٣٢٣) کلهم عن يحيى بن عبيد بن أبي عمر عن ابن عباس فذكره .

دروست نه بێ و، نه وهكا نه ههیلێت به ئاسانی بچوڵێته وه و دهستی به م لاو ئه و لادا به رێت ، له م ئاستهش سه ر قۆله كانی زیاتر كورت نه ده كرده وه ، بۆ ئه وه ی دهرنه كه ون بۆ گه رماو سه رما .

داوینی كراس و (الإزار) هكه ی تا نیوه ی قاچی بوو له پارێشی تینه ده په پی ، بۆ ئه وه ی ئازاری نه دات و به لایه وه گران نه بێت و ، بیکات به كه سیکی پێوه ندرکراو ، له ماسولكه كانی پێیشی كورتری نه ده كرده وه ، بۆ ئه وه ی دهرنه كه ویت و گه رماو سه رما ئازاری پی نه گه یه نن.

مێزه ره كه ی گه وه نه بوو به هه لگرتنی ئازار به سه ری بگه یه نیت ، یاخود لاوازی بكات و تووشی نه خۆشی بكات ، وه كو باری ئه و كه سانه ی كه مێزه ری گه وه ریان به سه ره وه یه ، بچوكیش نه بوو به پاده یه كه نه توانیت سه ر بپاریزیت به رامبه ر به گه رماو سه رما به لكو نیوه ندی ئه و دوانه بوو ، ده یخسته ژێر چه ناكه یه وه ، چه ندین سوودیش له مه دا به دیده كریت : له وانه مل له گه رماو سه رما ده پاریزیت ، به م جۆره مێزه ره كه چاكتر جێگیر ده بێ ، به تایبته له كاتی سواربوونی ئه سپ و ووشترو ، هێرش بردن و كشانه وه دا ، كه سانێکی ژۆریش له جیاتی چه ناكه قولا ب به كار ده بینن ، به لام جیاوازیه کی ژۆریان له نێواندا یه له هه ر دوو لایه نی سوو بو جوانیشه وه ، ئه گه ر تق ته ماشای ئه م پۆشاكه بكه یت ده بینی له پۆشاكه كانی تر به سوودتره و ، له هه مووشیان چاكتره بۆ پاراستنی ته ندروستی ، له هه موو پۆشاكێکی تریش به دورتره له تیچوون و گیرگرفت و نا په حه تیه وه بۆ سه ر جهسته .

له سه فه ردا به به رده وامی ، یاخود له ژۆریه ی باره كانیدا سۆلی (خُف) له پی ده كرد ، چونكه پێیه كانیش پێویستیان به شتیكه له گه رماو سه رما بیا نپاریزیت ، جار به جار له ماله وه شدا له پێی ده كردن .

خۆشه‌وێستری پەنگەکان بەلایەوه سەپی و ، (البُرْدَة) (٣٣٥) بوو ، که بریتی بوو له (البُرْدَة) یه‌کی نه‌خشیتران .

له پێیازیدا نه‌وه نه‌بوو پۆشاکی سوورو ، په‌ش و ، په‌نگراو ، بپۆشیت .

به‌لام نه‌و (الحَلَّة) (٣٣٦) سووره‌ی که پۆشییه‌ی ، بریتی بوو له عه‌بایه‌کی (الرداء) یه‌مه‌نی که نه‌خشیترانبوو به په‌ش و سوورو سەپی ، به‌هاوشیوه‌ی (الحَلَّة) سه‌وزه‌که ، نه‌وه‌بوو نه‌وه‌و نه‌مه‌شی ده‌پۆشی ، پێشتریش نه‌وه‌مان یه‌کلاکرده‌وه‌و ، بۆچونی نه‌و که سانه‌شمان به‌هه‌له‌ دانا که وای بۆ ده‌چون سووری تیری پۆشیوه .

به‌شیک : سه‌باره‌ت به‌ رێیازی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له چاره‌سازی شوینی نیشته‌جی بووندا :

که پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دنیابوو له‌وه‌ی که پێ ده‌کات و ، دنیاش قوناغیکی موسافیره که تیايدا داده‌به‌زی به‌ نه‌دازه‌ی درێژی ته‌مه‌نی و ، پاشان ده‌گوازیته‌وه‌ بۆ دنیایه‌کی تر ، بۆیه له رێیازی خۆی و هاوه‌لانی و شوینکه‌وتوانیادا نه‌بوو گرنگی به‌مال و خانوو بده‌ن و دروستی بکه‌ن و ، به‌رزی بکه‌نه‌وه‌و ، بپارێزنه‌وه‌و ، فروانی بکه‌نه‌وه ، به‌لکو چاکترین خانووی پشوی موسافیر نه‌وه‌یه له گه‌رماو سه‌رما بپارێزیت ، له چاوی خه‌لک به‌ری گرت ، قه‌ده‌غه‌ی چونه ژوره‌وه‌ی جانه‌وه‌ران بکات ، ترسی داپۆخانی نه‌کریت له‌به‌ر زۆر قورسی ، هه‌روه‌ها جانه‌وه‌ران هیلانه‌ی تیدا نه‌که‌ن ، له‌به‌ر زۆر فراوانیونی ، هه‌وای زیانبه‌خشیش جارێک له باکوور جارێک له باشوور جارێک له پێش و جارێک له پاشه‌وه تیايدا هاتوچۆ نه‌کات ،

٣٣٥ - البُرْدَة : پۆشاکیکه‌ مرۆڤ به‌ ده‌وری جه‌سته‌یدا ده‌یسوپێنێته‌وه‌و خۆی پێ ده‌پێچێته‌وه ، به‌وانه : عَذِيبُ السِّنِّ لِلطَّيْرِ ، ج ١ ، ص ١٤٣ و ده‌رگێڕ .

٣٣٦ - الحَلَّة : بوو پارچه‌ پۆشاکه له‌یه‌ک کوتاڵ دروست ده‌کریت به‌زۆری بریتی له ده‌رپێیه‌ک (إزار) و کراسێک یا عه‌بایه‌ک (الرداء) ، و ده‌رگێڕ .

له بهر زۆر بەرزى ، ژېر زەمىنىش نەبىّ بەجۆرېك زيان به دانىشتوانى بگه يەنيت ، زۆرىش له سەر زەمىنەوه بەرز نەبىّ ، به لكو نيۆەندى ئەو دوانه بىّ ، ئەمە باشتري سىفاتى مالّ و خانو ، كه كه مترین گهرمى و ساردى بەردەكه ویت ، تەنگيش نابىّ له سەر دانىشتوانى ، بهجۆرېك تيايدا گيرين ، ليشى زياد نەبىّ و كهسى تیدا نەزى و بېتە شوپنېك جانەوه ران دالده بات ، شوپنېكىشى نەبىّ به بۆنى ناخۆشى نازار به دانىشتوانى بگه يەنيت ، به لكو بۆنى ماللى خۆشتري بۆن بوو ، چونكه حەزى به بۆنى خۆش بوو ، بەردەوام به لايەوه بوو ، بۆنى جەستەشى خۆشتري بۆن بوو ، ئارەقەى خۆشتري بۆن بوو ، بېگومان ئەم جۆره مالە نيۆەنجيتري مالّ و به سودتري نيانه و بۆ جەستەش زۆر گونجاوه ، تەندروستيش دەپارېزيت .

بەشېك : سەبارەت به رېيازى پېغەمبەرى خوا ﷺ

له چارەسازى كاروبارى نووستن و به ئاگابوندا :

هەركەس تەماشای نووستن و به ئاگابونى پېغەمبەرى خوا ﷺ بکات دەبىنى چاکترین نووستنەو ، زۆر به سوديشە بۆ جەستەو ئەندامەکان و هیزەکان ، چونكه سەرەتایى شەو دەنووست و ، سەرەتایى نیوەى دووەمى شەو به ئاگا دەهاتەوه ، هەلەستا سیواکى دەکریو ، دەستنوێژى دەگرت و چەند خۆای تەالى بۆى بنوسىبا نوێژى دەکرد ، بەم جۆره جەستەو ئەندامەکان و هیزەکان بەشى خۆيان له نووستن و حەوانەوه وەردەگرت و ، بەشى خۆشیان له مەشقى دەرونى وەردەگرت له گەلّ پاداشتیکی تەواودا ، ئەمەش ئەوپەرى چاکیتی دلّ و جەستەو ، دۇنياو دواپۆزیشە . پېغەمبەرى خوا ﷺ له نووستن ئەندازەى زیاد له پتووستى وەرنەدەگرت ، قەدەغەى نەفسى خۆشى نەدەکرد له ئەندازەى پتووستى نووستن ، بەتەواوترين شىوه کان ئەوهى ئەنجام دەدا ، بۆیه ئەگەر پتووستى به نووستن بوايه به لای راستیدا پادەکش ، زیکرى پەروەردگارى دەکرد تا چاوه کانی دەچووه خەو ، به جۆرېك سکی له خۆراک پڕ نەبوايه ، له سەر زەوى نەدەنووست ، نوێنى بەرزى نەبوو ، به لكو نوێنەکەى له

پښت و ناواخنه که ی پښتالی داره خورما بوو ، سه ری دهخسته سه سه رین و ، جار به جاریش دهستی دهخسته ژور گونای .

ئیمهش به شیک سه بارهت به نووستنی به سووید نووستنی زیانبه خش باس دهکهین و دهلین : نووستن باریکی جهسته یه که به دوایدا گهرمی غهریزی و هیزه کان به ره و ناوه پوکی جهسته پوده چن بۆ پشودان ، نه مهش دوو جوړه : سروشتی و ، ناسروشتی :

سروشتی : خوگرته وهی هیزه نه فسانیه کانه له نه جامدانی کرده وه کانیا ، که بریتیه له هیزه کانی ههست و جولانه وه خوویسته کان ، هه ركات نه م هیزانه خو یان له جولاندنی جهسته گرته وه خاوی و سستبونه وهی به سه ردا زال ده بی و ، به وهش نه و ته پی و شییانه ی که له کاتی جولانه وه به ناگابوندا شی ده بونه وه و جیاده بونه وه له میشکا کزده بونه وه ، میشکیش وه کو زانراوه شوینی دروستبوونی هه موو هیزو جولانه وه کانی جهسته یه ، بۆیه کاتی نه و ته پی و شییانه ی تیدا کزده بیته وه ، سرده بیته و به وهش خاوی و سستبونی به سه ردا زال ده بی و ، نووستنی سروشتی پوی تیده کات .

نووستنی ناسروشتی : هوکاری نووستنی ناسروشتی ده که پښته وه بۆ پوداویکی کاتی یاخود نه خو شیه ک ، وه کو نه وهی که شی و ته پاتیه کی ژور میشک داگیر ده کات ، به ئاستیک به ناگابوون له توانایدا نابی بلاوه یان پی بکات و شییان بکاته وه ، یاخود شیییه کی ته پی ژوری بۆ به رز ده بیته وه وه کو نه وهی له کاتی تیژیووندا پووده دات ، نه وهش میشک قورس ده کات و ، خاوی و سستی به سه ردا زال ده کات و ، دوا ی نه وه میشک سپ ده بی و ، هیزه نه فسانیه کان خو یان له کرده وه کردن ده گرته وه و ، نووستن پووده دات .

نووستن دوو سوودی بهرینزی ههیه :

یهکه میان : سرهوتنی ئەندامهکانی جهسته و هوانه و هیان له و هیلای و ماندوینوی
توشیان دهبی ، بهوش ههسته کان له نارهستهیهکانی به ناگابوون دهه وینتیته وه ،
شهکهتی و کهشه تکیان لی دوورده خاته وه .

دووم : هه رسکردنی خۆراك و ، پینگه یاندنی تیکه لاوه کان ، چونکه له کاتی نووستندا
گه رمی غه ریزی پۆده چی به ره و ناوه پۆکی جهسته ، نهوش یارمه تیده ریکی باشی نه و
کردارانیه ، بۆیه کهسی نوستوو پوکesh و پوالتی دهره وهی جهسته ی سارد دهبی و
پیویستی به داپۆشهری زیاد دهبی .

به سووتترین نووستن : نه وهیه مروف به لای راستیدا بنوی ، به م شیوه خۆراك به باشی له
گه ده دا جیگیر دهبی ، چونکه گه ده که میك به ره و لای چه پ لاریته وه ، پاشان پیویسته
مروف شیوازی نووستنه که ی بگۆریت و که میك به لای چه پیدا بنوی بۆ نه وهی هه رسکردنه که
خیرا بیتته وه ، چونکه گه ده له جگه ر دوورده که ویتته وه ، قوناغی کۆتاش نووستنه که ی
به لای راستیدا جیگیر دهکات ، بۆ نه وهی خۆراك به خیرای له گه ده بیتته خواره وه ، به
جۆرێک نووستنی به لای راستیدا سه ره تای نووستنه که ی و کۆتاکه شی بیت ، زۆر نووستنی
مروف به لای چه پدا زیان به دل دهگه یه نیت به هوی لابونه وهی ئەندامه کان به لایداو ،
بهوش ماده کانی تی ده پزیت .

خراپترین نووستنه کان نووستنی سه ر پشته ، به لام زیانی نی یه بۆ هوانه وه به بی نوستن
به سه ریدا پاکشیت ، لهوش خراپتر نووستنه به پالکوتن له سه ر پوو ، و فی المسند و سنن ابن
ماجه ، عن ابي امامة قال : مرَّ النبي ﷺ على رجلٍ في المسجد منبطح على وجهه ، فضرَّبه
برجله ، وقال : قم أو اقعِد فإنَّها نومةٌ جهنميَّةٌ (٣٢٧)

واته : له (أبي أمية)وه _ خوای لێ پازنی بیټ _ فرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ به لای پیاویکدا تپه پوو له مزگهوتدا به سه ر پوویدا پاکشابوو ، نه وه بوو به پتیه کانی لێیداو فرمووی : ههسته یاخود دانیشه چونکه نووستنێکی دۆزه خیه .

(أبقراط) له کتیبی (التقدمة)دا ده لێت : به لām نووستنی نه خوش له سه ر سکی به بی نه وه ی پێشتر له کاتی ته ندروستیدا نه ریتی نه و جوړه نووستنه بیټ ، نیشانه ی نیکچونی نه قله و ، نیشانه ی نه وه یه که نازار له لاکانی سکیدا هیه ، رافه کارانی کتیه که ی گوتویه نه : چونکه پێچه وانه ی نه ریتی چاکی کردو شیوه یه کی خرابی به کاره ینا ، به بی نه وه ی هیچ هۆیه کی ناشکرا یاخود شاراره هه بی .

نووستنی رێک و پێک وا له هیزه سروشتیه کان ده کات کرده وه کانیان به چاکی نه نجام بدهن ، هیزه نه فسانیه کان ده وه و نینتیه وه ، که وه ی هه لگریان ژور ده کات ، تا نه و ناسته ی په نگه نه و خاوبونه وه و سست بونه وه یه ی له کاتی نووستندا به سه ریدا زال ده بی رێگری له شیبونه وه ی روجه کان بکات . نووستنی پۆژ خراپه و نه خوشیه ته راتیه کان و به لāو مهینه تی دروست ده کات ، په نگه مۆژ ده گرپێت و خرابی ده کات ، هه وکردن و ئاوسانی سه ل دروست ده کات ، ده مار خاوده کاته وه ، ته مه لێ دروست ده کات ، شه هوه ت و ئاره زوو لاواز ده کات ، به ده ر له نووستنی کاتی قرچه ی که رمای هاوینان ، له هه مووشی خراپتر نووستنی سه ره تای پۆژه ، له وه ش خراپتر نووستنی دوا ی عه سه ره ، پێشه و (عبدالله)ی کوپی (عباس) _ خوا له خۆی و بابیشی پازنی بیټ _ کوپێکی خۆی به دیکرد به یانیخه و ده کات ، نه وه بوو پتیی فرموو : ههسته ، ئایا له کاتیکدا ده نوویی پۆزیه کانی تیدا دابه ش ده کریت ؟

گوتراوه : نووستنی پۆژ سه ی جوړه په وشتی (خُلُق) ، سوتاوی (حُرَق) ، گیللی (حُمَق) . په وشتی (خُلُق) : نووستنی قرچه ی که رمای نیوه پۆیه ، که په وشتی پیغه مبهری خوابوو ﷺ . سوتاوی (الحُرَق) : نووستنی چیشته تگاوه ، که کاروباری دونه ی پۆژی دوا ی پشت

گوئ دهخات . گیللی (الحَق) نوستنی کاتی عسره . کهسانیک له پیشین گوتویانه :
 هه رکس دواى عسره نوست و ، نه قلی لی سه ندرایه وه ، با له خوی زیاتر سه رزه نشتی هیچ
 کهسی تر نه کات . شاعیر ده لیت :

أَلَا إِنَّ تَوَمَّاتِ الضُّحَى تُورِثُ الْفَتَى خَبَالًا وَتَوَمَّاتِ الْعَصِيرِ جُنُونُ
 واته :

ئاگاداریه نوستنی چیشتنگا و بۆ لاو خراپه و نوستنی عسره نه ش شیتیه
 نوستنی به یانیان قه دهغه ی پۆزی ده کات ، چونکه کاتیکه به دیه تیراوانی په روه رداگار
 به دواى پۆزی خویاندا ده گه پین ، که کاتی دابه شکردنی پۆزیه کاته ، بۆیه نووستنی نه و کاته
 بیتیه شبوونه مه گه له بهر پووداویکی کاتی یاخود زه روره تیک ، زیانیکی زۆریش به جهسته
 ده گه به نیت ، چونکه جهسته خا و ده کاته وه ، پاشه پۆکانیش خراپ ده کات ، که پیوسته به
 مه شق کردن شییه بکرینه وه ، بۆیه له ش تیکشکان و شه که تی و لاوازی پوی تی ده کات .
 نه گه ر پیش پیسیکردن و جولانه وه و هه رزش کردن و سه رقا لکردنی گه ده به شتیکه وه بیت ،
 نه و نه خو شیه کی سه خته و چه ندین جو ری نه خو شی دروست ده کات .

نووستنی بهر هه تا و نه خو شی شاراوه ده ورۆژینیت ، وه نوستنی مرۆف به جو ریک نیوه ی
 له بهر هه تا و بی و ، نیوه که ی دیکه شی له سیبه ردا بی خراپه ، وَقَدْ رَوَى أَبُو دَاوُدَ فِي " سُنَنِ
 " مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ فِي الشَّمْسِ فَقَلَّصْ عَنْهُ
 الظِّلَّ ، فَصَارَ بَعْضُهُ فِي الشَّمْسِ وَبَعْضُهُ فِي الظِّلِّ ، فَلْيَقُمْ)) (٢٣٨) واته : له (أبي هريرة) وه
 _ خواى لی پازی بیت _ فه رمویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموی : ((نه گه که سیکتان
 له دهره وه بوون و له بهر سیبه ری کدا دانیشتبوو سیبه ره که ش هاته وه یه ک و که م بۆوه تا هه ندی
 له جهسته ی که و ته بهر هه تا و هینده که ی دیکه شی له سیبه ردا بوو ، با هه ستیت و
 شوینه که ی بگو ریت که هه ره موی سیبه ر بی یاخود هه ره موی هه تا و بی)) .

وَفِي " سُنَنِ ابْنِ مَاجَةَ " وَغَيْرِهِ مِنْ حَدِيثِ بُرَيْدَةَ بْنِ الْحَصْبِيِّ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى أَنْ يَقْعُدَ الرَّجُلُ بَيْنَ الظِّلِّ وَالشَّمْسِ (٣٣٩) .

واته : له (بُرَيْدَةَ) ی کوردی (الْحَصْبِيِّ) هوه _ خوای لی رازی بیّت _ فەرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ قه دهغه ی کردوه پیاو له نیوان سیبهره هتاودا دانیشیت . ئەمه ئاگادار کردنه وه مانه به نه نوستن له و نیوانه دا .

وَفِي " الصَّحِيحَيْنِ " عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ : ((إِذَا أَتَيْتَ مَضْجَعَكَ فَتَوَضَّأْ وُضُوءَكَ لِلصَّلَاةِ ، ثُمَّ اضْطَجِعْ عَلَى شِقِّكَ الْأَيْمَنِ ، ثُمَّ قُلْ : اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ نَفْسِي إِلَيْكَ ، وَوَجْهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ ، لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنَاجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ ، أَمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ ، وَتَبَيَّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ ، وَاجْعَلْهُنَّ آخِرَ كَلَامِكَ ، فَإِنْ مِتُّ مِنْ لَيْلَتِكَ ، مِتُّ عَلَى الْفِطْرَةِ)) (٣٤٠) .

واته : له (الْبَرَاءِ) ی کوردی (عَازِبِ) هوه _ خوای لی رازی بیّت _ فەرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ فەرمووی : ((ههركات ويستت بچیته سه ر نوینه کهت دهستنوێژ بگره وهکو چۆن بۆ نوێژکردن دهستنوێژ دهگری ، پاشان به لای راستندا پاکشی و ، بلی : پهروهردگارا من نهفسی خۆم دایه دهستی تۆ ، پروم کرده تۆ ، پشتم بهست بهتۆ ، پشت و په نام دا به تۆ ، به ئومیدی به زه می تۆ و ترسان له تۆ ، هیچ حه شارگه و شوینی بزگاریونیتک نی یه مه گه ر بۆ لای تۆ ، بهروام هینا به و کتیبهت که داتبه زاندوه ، به و پیغه مبهره ی که ناردوته ، با ئەمانه دواهمین گوفتاره کانی بیّت ، ئەگه ر له و شه وه تدا بهمریت له سه ر فیترهت و سروشتی پاک دهمریت .

٣٣٩ _ صحيح : أخرجه ابن ماجة (٣٧٢٢) عن ابن بريدة عن بريدة فذكره .

٣٤٠ _ صحيح : أخرجه البخاري (١ / ٧١) ، (٨ / ٨٤) ، ومسلم (٨ / ٧٧) كلاهما عن سعد بن عبيدة عن البراء فذكره .

وَفِي "صَحِيحِ الْبُخَارِيِّ" عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ إِذَا صَلَّى رَكَعَتِي الْفَجْرِ - يَغْنِي سُنَّتَهَا - اضْطَجَعَ عَلَى شِقِّهِ الْأَيْمَنِ^(٢٤١).

واته : خاتوو (عائشة) _ خوای لی پازی بیټ _ فەرموویه تی : پیغه مبه‌ری خوا ﷺ نه‌گەر دوو پکاته سوونه ته‌که ی نوژی به یانی بگردایه به لای پاستیدا پاده کشا .

گوتراره : دانایی نووستن به لای پاستدا ، بۆ ئه‌وه یه که سی نووستو نوقمی نووستنه که نه‌بی ، چونکه دل به لای چه‌پدا لار بۆته‌وه ، نه‌گەر مرۆف به لای پاستیدا نووست ، دل داوای جینگه ئارامگه که ی خۆی ده‌کات که لای چه‌په ، ئه‌م بارو حاله قه‌ده‌غه ی جینگه‌ربوونی که سی نووستوو ده‌کات و ، ناهیلێت نووستنه که ی قورس بی ، به پیچه‌وانه ی هیمن بوونه‌وه ی دل له نووستندا ، که کاتی به لای چه‌پدا ده‌نووی ، چونکه ئارامگه ی خۆیه‌تی ، به‌وه‌ش له حه‌وانه‌وه پشویه‌کی ته‌واودا ده‌بی و ، مرۆفیش نوقمی نووستن ده‌بی و ، قورس ده‌بی و ، نیت به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانی دنیاو پۆژی له ده‌ست ده‌جیټ .

سووه‌کانی نزاکردنی پیش نووستن :

له‌به‌ر ئه‌وه ی نووستن له پایه ی مردنایه و ، برای مردنه و له‌به‌ر ئه‌مه‌شه که خوای تعالی نانویت و ، خه‌لکانی به‌هشتیش تیایدا ناوون ، بۆیه که سی نووستوو پتووستی به کهسانی تره پاسه‌وانی بکه‌ن و ، بیپاریزن له‌و به‌لاو کاره‌ساتانه ی تووشی ده‌بن و ، پاسه‌وانی جه‌سته‌شی بکات له‌و به‌لایانه ی که به‌شه‌و پوهی تیده‌که‌ن و ، به ته‌نها په‌روه‌ردگاری و به‌دیه‌ینه‌ری ئه‌و کاره ی گرتۆته نه‌ستو ، بۆیه پیغه مبه‌ری خوا ﷺ که سی نووستوو فی‌زکردوو ، که‌وا وشه‌کانی کارویار سپاردن به‌خوای تعالی و ، په‌نابردن به‌خوای تعالی و ، ئومیدو ترس (الرغبة والرهبه) بلّین ، بۆ ئه‌وه ی به ته‌واوی پاراستن و ، پاسه‌وانی خوای

^{٢٤١} _ صحیح : أخرجه البخاري (١ / ١٦١) ، (٢ / ٦٩) عن عروة عن عائشة .

پهروه‌دگار بۆ نه‌فس و جه‌سته‌ی پى ناماده‌بکات ، له گه‌ل نه‌وه‌شدا پى‌نمايى کردوون بۆ نه‌وه‌ی باوه‌ر پى‌رى خۆيان بخه‌نه‌وه‌و ، له سه‌ر نه‌وه‌ بنوون ، گوته‌نى نه‌و باوه‌ر په‌ش بکه‌ن به کۆتا قسه‌کانيان ، چونکه له‌وانه‌یه خواى تعالى له نووستنه‌که‌ياندا بيانرێت ، نه‌گه‌ر باوه‌ر کۆتا قسه‌کانيان بى ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه ، که‌وابوو نه‌م پى‌يازه‌ی پى‌غه‌مبه‌رى خوا ﷺ به‌رژه‌نده‌یه‌کانى دل و جه‌سته‌و روح له کاتى نووستن و به‌ئاگابون و ، دونه‌ياو دواپۆژيشدا له خۆده‌گریت ، بۆیه _ الصلاة والسلام _ له سه‌ر نه‌وه‌که‌سه‌ بى‌ت که بوبه هۆى نه‌وه‌ی ئومه‌ته‌که‌ی هه‌موو خێریکیان ده‌ستگیر بى‌ت .

فه‌رمایشتى : (أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ) ، واته : نه‌فسى خۆم سپاردۆته ده‌ستى تۆ ، به‌هاوشیوه‌ی کویله‌یه‌ک که نه‌فسى خۆى ده‌سپێرتیته ده‌ستى خاوه‌ن و گه‌وره‌که‌ی .

فه‌رمایشتى : (وَجَّهْتُ وَجْهِيَ إِلَيْكَ) ، واته : به‌ته‌واوى پووم کردۆته په‌روه‌دگارم و ، به‌دلسۆزیه‌وه مه‌به‌ست و ویستى خۆم پوو تیکردووه ، دان به به‌ملکه‌چى و سه‌رشۆپى و خۆبه‌ده‌سته‌وه‌داندا ده‌نیم ، خواى تعالى ده‌فه‌رمی‌ت : ﴿ فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ ﴾ [آل عمران : ٢٠] واته : ﴿ فَإِنْ حَاجُّوكَ ﴾ ئینجا نه‌گه‌ر (خاوه‌ن نامه‌کان) ده‌مه‌قالی یان له گه‌ل کردیت ﴿ فَقُلْ ﴾ (نه‌ی محمد ﷺ تۆش بلی) ﴿ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ ﴾ پووى خۆم سپارد به‌خوا (مکه‌چى نه‌وم) ﴿ وَمَنِ اتَّبَعَنِ ﴾ له گه‌ل نه‌وانه‌ی په‌یره‌وه‌ی من ده‌که‌ن^(٢٤٢) . لێره‌دا که باسى پوو ده‌کات له‌به‌ر نه‌وه‌یه که به‌پۆت‌ترین نه‌ندامه‌کانى جه‌سته‌ی مرقۆه‌و ، کۆجی هه‌موو هه‌سته‌کانیشه ، هه‌روه‌ها مانای پوو تیکردن و مه‌به‌ستبوونی کرده‌وه‌کانى تى‌دايه ، به به‌لگه‌ی نه‌م نێره شیعره :

^{٢٤٢} _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح ، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان .

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ ذَنْباً لِّسَنَتِ مُخَصَّصَةٍ

رَبِّ الْعِبادِ إِلَيْهِ الْوَجْهُ وَالْعَمَلُ

واته :

داواى لىخۆشبوون له پهروهردگار ده کهم سه بارهت به تاوانگه لیک که نه مژماردوه

پهروهردگارى بهنده کان که کردوهو پووتیکردن ته نها بۆ لای نهوه

فرمايشتى : (قَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ) : واته : هه موو کاروباره کانم که پاندۆته وه بۆ خواى تعالى ، نه مه وال له موقوف ده کات که دلنیا بوونیکی ته واوى بۆ دروست بى و ، هیمنى و هیوړبو نه وه پوو له دللى بکات و ، پازى بیته به وهى خواى تعالى بۆى هه لیده بیژیت و بریارى له سه رده دات ، له وانهى که خوشى ده وى و پى پازیه ، کاروبار که پاندنه وه بۆ خواى تعالى به پزیزترین پایه کانی به ندایه تیه و ، هیچ زه ده یه کی تیدا نی یه ، نه مه له پایه تایبه ته کانه به پیچه وانهى بیروپرای نه و که سانه وه که بۆچونیکی پیچه وانهى نه مه یان هه یه

فرمايشتى : (أَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ) : واته : زۆر به به هیژ پشتم به خواى تعالى به ستووه و ، متمانه م پیکردوه و ، لى دلنیا م ، چونکه نه و که سهى دیوارى کی قايم و جیگیر ده کاته پالېشتى خۆى ، چیر له که وتن ناترسیت .

له بهر نه وهى دل دوو هیژى تیدایه : هیژى داواکردن ، که بریتیه له ئومیدبوون ، وه هیژى هه لپاتن ، که بریتیه له ترس ، بهنده ش داواى به رژه وه ندیه کانی ده کات و ، له زیانکاره کانی هه لپیت ، بۆیه هه ردو شته که ی له کاروبارى خۆ سپاردن به خواى تعالى و پووتیکردنیدا کۆکردته وه ، ده لیت : به ئومیدی به زه ی تو و له ترسى تو دا .

پاشان ستایشی پهروهردگارى ده کات ، به وهى بهنده هیچ په ناو حه شارگه یه کی نی یه مه گه ر نه و زاته ، هیچ شوینىکی پزگاربوونیشى له و زاته نی یه “مه گه ر خودى په نای نه و زاته ، چونکه بهنده له په نای نه و زاته دا خۆى حه شار ده دات ، بۆ نه وهى نه فسى له خودى نه و

زاته رزگار بکات ، وه کو ئه وهی له فه رمووده که ی دیکه دا به ناشکرا هاتوو ه : **أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ** ^(۲۴۲) واته : په روه رگارا په نا ده گرم به په زابونت له خه شم و تو په بونت ، په ناده گرم به لی بورده یه له سزادانت ، وه په ناده گرم به تو له تو . هر خوی تعالیه په نای به نده که ی ددها ، وه له وه ترسی و زیانه ی که به ویست و چاره نویسی خویه تی “رزگاری ده کات ، بویه به لا له خوا وه یه ، یارمه تیدانیش هر له خوا وه یه ، هر له خۆشی داوای پزگاریوون له خودی خۆی ده کریت ، بو پزگاریوون په نا بو خودی خۆی ده بریت ، چونکه هر خویه تی که ده کریته پالپشت بو پزگاریوون له وه به لاو خه شم و تو په بونه ی له لایه ن خودی خویه وه دروست ده بی ، وه په نای پی ده گیریت له وانه ی له لایه ن خویه وه دروست ده بی ، چونکه په روه رگاری هه موو شتیک هر خویه تی و ، هیچ شتیکیش به بی ویستی نه و ناییت ، خوی تعالی ده فره میت : ﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ﴾ [الأنعام : ۱۷] واته : ﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ﴾ وه نه گه رخوا دوو چاری به لاو زیانی کردیت ﴿فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ﴾ نه وه جگه نه و (خوا) که س نی به بتوانی لایبات ^(۲۴۳) ، هه روه ها ده فره میت : ﴿قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ﴾ [الأحزاب : ۱۷] واته : ﴿قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ﴾ بلی کی به نه و که سه ی ئیوه له خوا ده پارینزی ﴿إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ﴾ نه گه رخوا زیان و خرابه یا به زه یی و په حه تی بو ئیوه بوی ^(۲۴۴) .

پاشان نزاکه ته واو ده کات به دان پیدانان به قورشان و پیغه مبه ره که ی که هۆکاری پزگاریوون و ، سه رکه و تنی دنیاو دوا پوژیشه ، نه مه بوو پزبان ی پیغه مبه ری خوا بوو ﷺ له نووستنیدا .

^{۲۴۲} — أخرجه مسلم (۴۸۶) .

^{۲۴۳} — مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورشان .

^{۲۴۴} — مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورشان .

لَوْ لَمْ يَقُلْ إِنِّي رَسُولٌ لِّكَ

نَ شَاهِدٌ فِي مَـذْهَبِهِ يَنْطَلِقُ

واته :

ئەگەر ئەشیکوتبا من پێغه مبه‌ری
ئەوا بە پێبازەکانی شایەتی ئەوەی دەداو دەریدەبیری

بەشیك سەبارەت بە پێبازی پێغه مبه‌ری خوا ﷺ

ئە کاتی بە ئاگابوندا

بە ئام بۆ پێبازی پێغه مبه‌ری خوا ﷺ لە کاتی بە ئاگابونیدا ، ئەوەبوو بە یانیان لە گەڵ
قواندنی کە لە شیردا خەبەری دەبۆو ، سپاست و ستایشی خوای تەعالای دەکردوو (الله أكبر
ی دەکردو ، (لا إله إلا الله) دەکردو دلوی لێ دەکردو ، پاشان سیواکی دەکردو ، ئینجا
دەستنوێژی دەگرت و ، لە پێش دەستی پەرورەدگاریدا دەوێستا بۆ نوێژکردن ، بە
گوته‌کانی پازونیازی (مناجاة) لە گەڵ پەرورەدگاریدا دەکرد ، ستایش و پیاوەلدانی دەکرد ،
داخوازی لێ دەکرد ، بە ئومێدی بەزە پەرورەدگاری بوو ، لێی دەترسا ، کەوابوو چ
پاراستنێکی تەندروستی دل و جەستەو ، پوچ و میزەکان و ، نێعمەتەکانی دنیاو دواپۆژ لەمە
چاکتر بێ و لە سەرووی ئەم پێبازەو بە .

بەشیك سەبارەت بە پێبازی پێغه مبه‌ری خوا ﷺ

ئە وەرزش کردندا

بە ئام بۆ چارەسازیی جولانەووە سەرەوتن ، کە بریتیە لە وەرزش ، بەشیکی لێ باس
دەکەین ، لە میانەی ئەوەدا بۆت ئاشکرا دەبێ کە پێبازی پێغه مبه‌ری خوا ﷺ لەم بوارەدا
گونجایی تەواوترین جۆرکانیی و باشترین و پاسترینیانە ، بۆیە دەلێین :

زانراوە جەستە بۆ ئەوەی بێنێتەووە پێویستی بە خواردن و خواردنەوێه ، خۆراکیش
بەگشتی نابێتە بەشیك لە جەستە ، بە لکو پاش هەرس کردن پێویستە بەشیکی هەر

بمبئیتوه ، به تیپه پپوونی زهمن ئه گهر ئه و خۆراکه زۆریو ، ئه و به شیکی کۆده بیته وه و هیندو چۆنیته پی بیداده کات ، به هینده زۆره که ی زیان ده گه یه نیت ، له بهر ئه وه ی کونیه داده خات و جهسته قورس ده کات و ، به مهش نه خۆشیه کانی گیران و قه بزپوون پووده دات ، ئه گهر ده رهاویشتنیشی بۆ بکریت ، ئه و جهسته زیانی پی ده کات به هوی ئه و ده رمانانه وه که له م بواره دا به کاردین ، چونکه زۆریه ی ژه هریه ، ههروه ها به شیکی له شته چاکه سووداره کانیش ده کاته ده روه وه ، به چۆنیته که شی زیان ده گه یه نیت ، به وه ی به خودی خوی گهرم ده کات ، یاخود به گه نین ، یاخود به خودی خوی سارد ده کات ، یاخود گهرمی غهریزی لاواز ده کات و نیت له پینگه یاندنی ئه و مادانه دا به شدار نابی .

ئه و کونیه داخراوانه ی به هوی پاشه پۆوه پهیدا ده بن به دلنایای زیانبه خشه ، واز له و پاشه پۆیانه بهیتریت یاخود ده رهاویشتنی بۆ بکریت ، جولانه وهش به هیزترین هویه کانی پێگرتنه له دروستبوونی ، چونکه ئه ندامه کان گهرم ده کات ، پاشه پۆکانی ده توینیتوه وه به پریان ده خات و ، چیت به تیپه پپوونی زهمن کۆنابنه وه ، به وهش سووکی و چابوکی و چالاکي بۆ جهسته ده گه رپته وه ، وای لێده کات خواردن قبول بکات ، جومگه کان پته و ده کات ، ژێ و ده مارو به سته ره کان به هیز ده کات ، هه موو نه خۆشیه ماده یه کان و زۆریه نه خۆشیه میزاجیه کان ناهیلایت “ ئه گهر له کاتی خۆیداو به ئه ندازه یه کی مام ناوه ند به کارهات و ، ئه و چاره سازیه کانی دیکهش پاست و دروست بوون .

کاتی وه رزش کردن پاش لێژیونه وه ی خۆراکه و ، پاش ئه وه ی خۆراکه به ته وای هه رس ده بیته ، وه رزش کردنی مامناوه ند ، ئه و وه رزشکردنه یه که پیستی تیدا سوور بیته وه ، جهسته که مێک شیدار بیته ، به لام ئه و وه رزشه ی که ئاره قه یه کی زۆری له گه لدا ده کری ” ئه وه له پاده به دهره ، هه ر ئه ندامیکیش وه رزش پیکردنی زۆریو به هیز ده بی ” به تایبته له سه ر جۆری ئه و وه رزشه ، به لکو هه موو هیزیک ناوه هایه ، بۆیه هه رکهس زۆ له بهر بکات توانای له بهرکردنی زانسته کانی به هیز ده بی ، هه رکهس زۆر بیری خسته کار بۆ چاره سه ری

گیروگرفته کان ئەوا توانای بیرکردنەوی بەهێز دەبی ، هەموو ئەندامیکیش وەرزشیکی هەیه بەخۆیەو تاییەتەکراوە ، بۆیە سنگ خویندنی هەیه ، با سەرەتا بەچاوی بیخوینێتەو و پاشان کەم کەم بەرزیتەو بۆ خویندەو بە دەنگی بەرز ، وەرزشی بیستن بە بیستنی دەنگەکانە ، قسەکردن پلە بە پلە ، لە سوکەو بەجێت بۆ قورستر ، هەروەها وەرزشی زمان لە قسەکردنایە ، هەروەها وەرزشی چاوی ، هەروەها وەرزشی پێکردن پلە بە پلە و کەم کەم .

بەلام سواری ئەسپ و ، تیرهاوێشتن و ، نۆرانبازی ، پێشپێکی کردن لە سەر پێ ، وەرزشیکە بۆ هەموو جەستە ، کە پێشەکیشەری هەموو نەخۆشیە درێژخایەنەکانە ، وەکو گولی و ئاوبەنگ و (القولنج) .

وەرزشی نەفس بە فێربوون و ئەدەب وەرگرتن و ، دڵخۆشی و شادمانی و ، ئارامگرتن و خۆپاگری و ، ئازایەتی و سنگ فراوانی و میهرەبانی و ، ئەنجامدانی کردەوی خەیر و ، بەهاوشتیانەیه کە نەفسی پێ پادیت و هۆگر دەبی ، بەلام گەورەترین وەرزشەکانی : ئارامگرتن و خۆشەویستی و ، ئازایەتی و چاکەکردن و جوامێریە ، بە هۆی ئەم وەرزشانەو بەردەوام پادیت و هۆگر دەبی ” تا ئەو سیفاتانەی تێدا دەبی بە شیوازیکی قایم و ، خوونەریتیکی جێگیر .

ئەگەر لەم بارەو دیکەتی پێبازی پێفەمبەری خوا ﷺ بدەیت ، بۆت دەردەکەوێت کە تەواوترین پێبازەو تەندروستی و هێزەکان دەپارێزێت و ، بۆ پەیداکردنی بژێوی و پاداشتەکانی پۆژی دوايش بە سوودە .

گومانی تێدا نی یە کە خودی نوێژ هۆکاریکی بەهێزە بۆ پاراستنی تەندروستی جەستەو ، توانەوی تێکەڵاوی پاشەپۆکانی مەژۆ و ، سودیکی نۆژی پێ دەگەینێت سەرەپای ئەوی کە تەندروستی ئیمان و باوەڕ دەپارێزێت و ، هۆکاری کامەرانیشە لە دنیاو پۆژی دوايدا ، هەروەها شەونویژ بەسوودترین هۆکارەکانی پاراستنی تەندروستیە ، لە هەموو شتیکیش

زیاتر قه دهغه‌ی نه‌خۆشیه درێژخایه‌نه‌کان ده‌کات ، له هه‌موو شتی‌کیش زیاتر جه‌سته‌و خۆین و پوڤ و دل چالاک ده‌کاته‌وه گمّا فی " الصّٰحِیْحِیْن " عَنْ النَّبِیِّ ﷺ اَنَّهُ قَالَ : ((یَفْقِدُ الشَّیْطَانُ عَلٰی قَافِیَةِ رَأْسِ اَحَدِکُمْ اِذَا هُوَ نَامَ ثَلَاثَ عُقَدٍ ، یَضْرِبُ عَلٰی کُلِّ عُقْدَةٍ : عَلَیْکَ لَیْلٌ طَوِیْلٌ ، قَارِقُدْ ، فَإِنْ هُوَ اسْتَبْقَطَ ، فَذَكَرَ اللّٰهَ اَنْحَلَّتْ عُقْدَةٌ ، فَإِنْ تَوَضَّأَ ، اَنْحَلَّتْ عُقْدَةٌ ثَانِیَّةٌ ، فَإِنْ صَلَّى اَنْحَلَّتْ عُقْدَةُ کُلِّهَا ، فَاصْبَحْ نَشِیْطًا طَیِّبَ النَّفْسِ ، وَاِلَّا اصْبَحْ خَبِیْثَ النَّفْسِ کَسَلَانَ))^(٢٤٦)

واته : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی : ((شه‌یتان سی گری ده‌به‌ستیته پشته‌ی سه‌ری هه‌ر که سیکتانه‌وه نه‌گه‌ر نووست ، هه‌ر گرتیه‌ک قایم ده‌کات و لێ دلتیا ده‌بی به‌گووتنی : هیشتا شه‌و درێژه ، بنوو ، نه‌گه‌ر نه‌و که سه‌به‌ناگاماته‌وه‌و ، ناوی خوای هیتا گرتیه‌کیان ده‌کرتیه‌وه ، نه‌گه‌ر ده‌ستنوژی گرت ، گرتی دووه‌م ده‌کرتیه‌وه ، نه‌گه‌ر نوژی کرد نه‌و هه‌موو گرتیکان ده‌کرتیه‌وه ، به‌یانیش چالاک و ده‌روون ئاسوده ده‌بی ، نه‌گه‌ر نه‌وه نه‌نجام نه‌دات به‌یانی په‌ست و خه‌مبار ده‌بی و سه‌رزه‌نشتی خۆی ده‌کات .

پژووگرتنی شه‌ری له هۆکاره‌کانی پاراستنی ته‌ندروستی و وه‌رزشی جه‌سته‌یی و نه‌فسی یه ، که فیه‌ره‌تی دروست " نکۆلی لی ناکات .

به‌لام تیکۆشان له پێناوی خواداو نه‌و جولانه‌وه گشتیانه‌ی که تیایدا به‌ " له گه‌وره‌ترین هۆیه‌کانی پاراستنی هی‌زو ، پاراستنی ته‌ندروستی و ، تۆکه‌یه‌ی دل و جه‌سته‌و ، ده‌رهاوێشتنی پاشه‌پۆکانیتی ، هه‌روه‌ها خه‌م و خه‌ف و دلته‌گی لاده‌بات ، کاریکی به‌سووده له راستیدا ته‌نها نه‌و که سانه ده‌یزانی که تیایدا به‌شدار ده‌بن ، هه‌روه‌ها جه‌ج و ، به‌جیه‌ینانی پێ و په‌سه‌ه‌کانی و ، پێشپه‌رکی کردنی نه‌سپ سواری و ، پم هاوێشتن و ، پیکردن بۆ به‌جیه‌ینانی پێوستیه‌کان و ، بۆ دیدنه‌ی برایان و ، به‌جیه‌ینانی مافه‌کانیان و ، سه‌ردانی

^{٢٤٦} _ متفق علیه : أخرجه البخاري (٣ / ١٩ ، ٢٢) ، ومسلم (٧٧٦) .

نه خۆشه کانیان و ، به پێکردنی مردوو کانیان و ، پێکردن بۆ مزگهوت بۆ به جیهانی نوێژه
 فره زه کان و نوێژی ههینی و ، جولانه وه کانی دهستنوێژگرتن و خۆشتن و ، ههتد...

ئه مه که مترین ئه و شتانه یه که هه ر وه رزشکی دیاریکراو تیایدا به شدار ده بی له پاراستنی
 ته ندروستی و ، ده رهاوێشتنی پاشه پۆکاندا ، به لام ئه وه ی شه ر له م به راره دا به شیاوی داناوه
 “ بۆ ئه وه ی مژۆ پێی بگات به خیری دویا و پۆژی دوا ی و ، دورخستنه وه ی شه رو خراپه کانی
 ، شتیکی تره .

لێره دا بۆت ده رده که ویت که پێبازی پێغه مبه ری خوا ﷺ له بوا ری پزیشکی ته جهسته و دل
 و ، پاراستنی ته ندروستی و ، دورخستنه وه ی نه خۆشه کانیدا “ به سه ره موو پێبازه کانی
 دیکه وه یه ، له مه زیاتر ناخه یه نه روو “ بۆ ئه وه که سانه ی به راستی ئه قل و ژیریان ئاماده یه .
 وبالله التوفیق .

به شیك : سه بارهت به جووتبونی خیزان و پێبازی

پێغه مبه ری خوا ﷺ له م باره وه :

سه بارهت به جووتبونی خیزان ، پێبازی پێغه مبه ری خوا ﷺ له م باره وه ته واوترین و بی
 که م و کوپترین پێبازه کانه ، ته ندروستی پی ده پارێزیت ، به له زه تی و شادومانی نه فسی پی
 ته واو ده بی ، ئه و مه به ستانه ی له پێناویدا دانراوه پێی به ده ست ده هینرین ، چونکه
 جووتبونی خیزان له بنه رته دا بۆ سی شت دانراوه که بریتین له مه به سته کانی :

یه که م : پاراستنی وه چه و ، به رده وامبوونی چۆر “ تا ته واو بوونی ئه و ژماره یه ی که خوا ی
 تعالی نوسیویه تی له م جێهانه دا ده رکه ویت .

نووه م : ده رهیتانی ئه و ئاوه ی که راگیرکردن و تیزانی زیان به هه موو جهسته ده که یه نیت

سى يه م : به جېټناني حه زوئاره زوو ، ده سته وتنى له زهت و ، رابواردن به نيعمه ته وه ، له به مشتدا تنها نه م خاله كارايه و سودى لى ده بينرئيت ، چونكه له وى وچه خسته وه نى يه ، هيچ ناو تيزانكيش نى يه تا به ناو دابه زين بكرئته دهره وه .

جووتبوون له و هويانه يه كه ته ندروستى ده پاريزئيت :

به پړزاني پزېشكان : وا ده بينن كه جووتبوون يه كيكه له هويه كاني پاراستنى ته ندروستى .
(جالينوس) ده لئيت : ناگرو هوا به سرگه وه رى توماوى نرينه دا زاله ، ميزاجى گه رمى ته په ، چونكه له خوئينى پاك و پوخته ، كه خوراكي نه دامه بڼه په تيه كانه ، ليزه دا كه فه زلى توماوى نرينه ت بى پوون بويه وه ، ده بى بزائيت كه پيوسته دهرنه هيئرئيت “مه گه ر بى نه وه و وچه ي پى به ده ست به ئيرئيت ، يا بى دهره يئاني ناوى تيزراو كړبوه ، چونكه نه و توماوه نه گه ر تيزان و كړبونه وه و به رده وام بى ، چه ندين نه خوئشى خراب دروست ده كات ، وه كو : وه سواس و شيتى و په ركه م و ، هند .

له وانه يه زور جار به كارهيئاني جووتبوون زورئيك له و نه خوئشيانه چاره سر بكات ، چونكه نه گه ر ماوه يه كى دريژ توماوه كه راگيرئيت ، خراب ده بى و ده گورئيت بى چونه تيه كى ژه هرين ، كه ده بيت به هوى دروستبوونى چه ندين نه خوئشى خراب وه كو نامازهمان پيدا ، بويه نه گه ر زور بوو “ نه و سروشتى مړؤ به له خه ودا ناو هاتنه وه (الاحتمال) ده يكا ته دهره وه “ به بى جووت بوون .

كه سانئيكى پيشين گوتويانه : پيوسته مړؤ له نه فسى خوئيه وه په يمان بدات “ كه سى شت به نه نجام بگه يه نيئ : واز له پيكردن نه هيئيت ، بى نه وه و نه گه ر پوژئيك پيوستى پى بيت بتوانيت نه نجامى بدات ، واز له خواردن نه هيئيت ، چونكه پيخوله كاني ته سك ده بڼه وه ، واز له جووتبوون نه هيئيت ، چونكه نه گه ر بير دهرنه دريئت وله قوپو ليته پاك نه كړئته وه ، ناوه كى ناميئيت .

(محمدی کوی (زکریا) ده لیت : هه رکه س ماوه یه کی درێژ واز له جووتبوون بهینیت ، هیزی ده ماره کانی لاواز ده بی و ، پێره و کانی ده گیریت و ، نه ندای زاوێشی کرژده بیتوه . ده لیت : که سانیکم بینی وازیان له جووتبوون هینا وه کو جوړیک له به ته نگ دنیاوه نه هاتن ، نه وه بوو جهسته یان سارد بۆوه ، جولانه وه یان سهخت و ناپه حهت بوو ، دلته تگی و بیزاریه ک پووی تیکردن به بی هیچ هۆیه ک ، ئاره زوو شه هوهت و هه رسکردنیشیان که م بۆوه . قسه کانی ته واو بوو .

له سووده کانی : چاو دانواندن ، نه فس پارێزی ، توانای داوین پاکێ و دورکه و تنه وه له حه رام و ، هه موو نه وانه له خیزانی خۆیدا نه تجم بدات ، به و هۆیه وه مرۆف سوود به نه فسی خۆی ده به خشیت " له دنیاو پوژی داویدلو ، سوودیش به ژن ده گه یه نیت ، بۆیه پێغه مبه ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ بایه خی پی ده داو خۆشی ده ویست و ، ده یفه رموو : ((حُبِّ إِلَيَّ مِنْ دُنْيَاكُمْ : النِّسَاءُ وَالطَّيِّبُ))^(٢٤٧) واته : ((له دنیاکه ی ئیوه دا دوو شتم به لاوه خۆشه ویست کراره : ژنان و بۆنی خۆش)) .

له کتیی (الزهد) ئیمامی (أحمد) دا زیاده یه کی ناسک له م فه رموده یه دا هاتوه ، بریتیه له : ئارام ده گرم به رامبه ر به خواردن و خواره وه و ، ئارام ناگرم به رامبه ر به ژنان .

هانی ئومه ته که شی داوه بق زه واج کردن و ، ده یفه رموو : ((تَزَوَّجُوا ، فَإِنِّي مُكَاثِّرٌ بِكُمْ الْأَمَّ))^(٢٤٨) واته : ((زه واج بکه ن ، چونکه من شانازی به زۆری ژماره تانه وه ده که م به رامبه ر به ئومه تانی دیکه)) .

پیشه وا (ابن عباس) _ خوا ی له خۆی و باییشی پازی بیت _ فه رمویه تی : خیردارترین و چاکترین که سی نه م ئومه ته نه و که سه یه که زۆترین ژنی هه بیت .

^{٢٤٧} _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ٢٨٥) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (٣١٢٤) .

^{٢٤٨} _ إسناده حسن : أخرجه أبوداود (٢٠٥٠) ، وانظر الصحيحة (١٧٨٢) .

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((إِنِّي أُنَزَّجُ النِّسَاءَ ، وَأَنَا مُ وَأَقُومُ ، وَأَصُومُ وَأُفْطِرُ ، فَمَنْ رَغِبَ عَن سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي)) (٢٤٩).

واته : پیغمه‌به‌ری خوا ﷺ فرموویه‌تی : ((من ژن ده‌خوایم ، ده‌نووم و هه‌لیشده‌ستم بۆ شه‌و نوێژ ، پۆژوو ده‌گرم و ده‌شیشکینم ، هه‌رک‌س پشت له سوونه‌تی من هه‌ل بکات ، له ئومه‌تی من نی یه)) .

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ ، فَإِنَّهُ أَغْضَرُ لِلْبَصَرِ وَأَحْفَظُ لِلْفَرْجِ ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ ، فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ ، فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ)) (٢٥٠).

واته : پیغمه‌به‌ری خوا ﷺ فرمووی : ((ئە‌ی کۆمه‌لی لاوان ، هه‌رک‌س له ئێوه‌ توانای هه‌بوو با ژن بینیت ، چونکه چاکترین هۆکاری چاو دانانندن و داوین پارێزی یه ، هه‌رک‌س‌ش ناتوانیت ، با پۆژوو بگریت ، چونکه بۆی ده‌بی به‌ قه‌ڵغان)) .

وَلَمَّا تَزَوَّجَ جَابِرٌ ثَيِّبًا قَالَ لَهُ : ((هَلَّا يَكْرَأُ ثُلَاغِبُهَا وَثُلَاغِبُكَ)) (٢٥١) .

واته : کاتی (جابر) _ خوای له خۆی ویا‌بیشی پازی بیت _ بیتوه‌ژنیکی خواست پیغمه‌به‌ری خوا ﷺ پێی فرموو : ((ئە‌ی نه‌دکرا کچی‌ک بیت گه‌مه‌ت له گه‌ل بک‌ردایه‌و ، گه‌می له گه‌ل بک‌ردیتایه)) .

٢٤٩ _ صحیح : أخرجه البخاري (٢ / ٧) ، ومسلم (٤ / ١٢٩) عن أنس .

٢٥٠ _ صحیح : أخرجه البخاري (٣ / ٣٤) ، (٣ / ٧) ، ومسلم (٤ / ١٢٨) كلاهما عن حديث علقمة عن ابن

مسعود .

٢٥١ _ صحیح : أخرجه البخاري (٣ / ٨١) ، ومسلم (٢ / ١٥٦) ، (٤ / ١٧٦) كلاهما من حديث وهب بن

کیسان عن جابر بن عبد الله .

وَرَوَى ابْنُ مَاجَةَ فِي " سُنَنِهِ " : مِنْ حَدِيثِ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((مَنْ أَرَادَ أَنْ يَلْقَى اللَّهَ طَاهِرًا مُطَهَّرًا ، فَلْيَتَوَضَّعْ الْحَرَارِ)) (٣٥٢).

واته : له (أنس بن كوری (مالك) هوه _ خوای لی پازی بیت _ فرمویه تی : پیغمبري خوا ﷺ فرموی : ((هرکس دهیه ویت به پاکی و زرگاریون له تاوانه کانی داوین پیسی بگه ریته وه بۆ لای خوای تعالی ، با ژنه نازاده کان بخواییت)) .

وَفِي " سُنَنِهِ " أَيْضًا مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ يَرْفَعُهُ ، قَالَ : ((لَمْ تَرَ لِلْمُتَحَابِّينِ مِثْلَ النِّكَاحِ)) (٣٥٣).

واته : له (ابن عباس) هوه _ خوا له خوی ویا بیشی پازی بیت _ فرمویه تی : پیغمبري خوا ﷺ فرموی : ((هیچ چاره سه ریکی تر به چاک دانانین بۆ دوو خوشه ویست به دهر له زهواج کردن)) .

وَفِي " صَحِيحِ مُسْلِمٍ " مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((الدُّنْيَا مَتَاعٌ ، وَخَيْرُ مَتَاعِ الدُّنْيَا الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ)) (٣٥٤).

واته : له (عبدالله بن کوری (عمر) هوه _ خوای لی پازی بیت _ فرمویه تی : پیغمبري خوا ﷺ فرموی : ((دنیا خیرو خوشیه ، چاکترین خیرو خوشی دنیاش ژنی چاکه)) .

٣٥٢ _ إسناده ضعيف : أخرجه ابن ماجه (١٨٦٢) ، وضعفه الألباني في الضعيفة (١٤١٧) .

٣٥٣ _ صحيح : أخرجه ابن ماجه (١٨٤٧) عن طاووس عن ابن عباس فذكره مرفوعاً . وصححه الألباني في صحيح الجامع (٥٢٠٠) وانظر الصحيحة (٦٢٤) .

٣٥٤ _ صحيح : أخرجه أحمد (١٦٨ / ٢) ، وعبد بن حميد (٣٢٧) ، ومسلم (٤ / ١٧٨) ، وابن ماجه (١٨٥٥) ، والنسائي (٦ / ٦٩) كلهم عن أبي عبد الرحمن الجبلي عن عبد الله بن عمر فذكره مرفوعاً .

پیغمبرِ خوا ﷺ ثومه ته که ی هانده دا بق خواستنی کچی جوانی چاک و ، ثاین په روه ر ،
 وَفِي " سُنَنِ النَّسَائِي " عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ : سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَيُّ النِّسَاءِ خَيْرٌ ؟ قَالَ : ((
 الَّتِي تَسْرُهُ إِذَا نَظَرَ ، وَتُطِيعُهُ إِذَا أَمَرَ ، وَلَا تُخَالِفُهُ فِيمَا يَكْرَهُ فِي نَفْسِهَا وَمَالِهِ)) (٢٥٥) .

واته : له (أبي هريرة) وه _ خوا ی لی پازی بیت _ فه موویته تی : له پیغمبرِ خوا یان
 پرسی ﷺ چ جوړیکی ژنان خیردارو چاکن ؟ فه رموی : ((نه و ژنه یه که ته ماشای بکهیت
 دلخوش بیت ، گوړپایه لت بی نه گهر فرمانت پیکرد ، سرپیچیت نه کات له وهی حه زت پی نی
 یه له نه فس و مالتدا)) .

وَفِي " الصَّحِيحَيْنِ " عَنْهُ ، عَنْ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : ((تُنْكِحُ الْمَرْأَةَ لِمَالِهَا ، وَلِحَسَبِهَا ، وَلِجَمَالِهَا
 ، وَلِدِينِهَا ، فَاطْفَرْ بِذَاتِ الدِّينِ تَرِبْتُ يَدَاكَ)) (٢٥٦) .

واته : له (أبي هريرة) وه _ خوا ی لی پازی بیت _ فه رمویته تی : پیغمبرِ خوا ﷺ
 فه رموی : ((بق چوار مه به ست ژن ده خوازیت له بهر مال و سامانه که ی ، یاخود له بهر
 بنه مال که ی ، یاخود له بهر جوانیه که ی ، یاخود له بهر ثاینه که ی ، بویه تق براوه به خواستنی
 ژنی ثاینداری خواناس تا ده ست پ پر بهر که ت بی)) .

پیغمبرِ هانی ثومه ته که ی ده دا بق خواستنی نه و ژنانه ی مندالیان ده بی و ، حه زی به
 خواستنی نه و ژنانه نه بوو که مندالیان نابی ، کما فی " سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ " عَنْ مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ ،
 أَنَّ رَجُلًا جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ : إِنِّي أَصَبْتُ امْرَأَةً ذَاتَ حَسَبٍ وَجَمَالٍ ، وَإِنَّهَا لَا تَلِدُ ،

٢٥٥ _ إسناده صحيح : أخرجه النسائي (٦ / ٦٨) ، وصححه الألباني .

٢٥٦ _ متفق عليه : أخرجه البخاري (٩ / ١١٥ ، ١١٦) ، ومسلم (١٤٦٦) .

أَفَاتَزَّوَجَهَا ؟ قَالَ ((لَا)) ثُمَّ أَتَاهُ الثَّانِيَّةُ ، فَتَنَاهَا ، ثُمَّ أَتَاهُ الثَّلَاثَةُ ، فَقَالَ : ((تَزَوَّجُوا الْوُلُودَ الْوُلُودَ ، فَإِنِّي مُكَاثِّرٌ بِكُمْ)) (٣٥٧) .

واته : له (مَعْقِل) ی کوری (یَسَار) ده _ خوی لی پازی بیت _ فهرموویتهی : پیاوئک هاته خزمتهی پیغهمبری خوا ﷺ و فهرمووی : من ژنیکی پرسه نی و جاخ زاده ی جوانم ده سته و توره ، به لام مندالی نابی ، نایا بیخوایم ؟ فهرمووی ((نه خیر)) پاشان بق جاری دیووم هاته و خزمتهی ، به لام قه ده غه ی کرد ، پاشان بق جاری سی یم هاته و خزمتهی و نه ویش فهرمووی : ((ژنی پوو خوشی خوش پرفتاری به سک و زا بخوان ، چونکه من شانازی به ژماره زوریتانه و ده کم)) .

وَفِي التِّرْمِذِيِّ عَنْهُ مَرْفُوعًا : ((أَرْبَعٌ مِنْ سُنَنِ الْمُرْسَلِينَ : النِّكَاحُ ، وَالسَّوَاكُ ، وَالتَّعَطُّرُ ، وَالْحَنَاءُ)) (٣٥٨) رُويَ فِي " الْجَامِعِ " بِالنُّونِ وَالْيَاءِ وَسَمِعْتُ أَبَا الْحَجَّاجِ الْحَافِظَ يَقُولُ الصَّوَابُ أَنَّهُ الْخِتَانُ وَسَقَطَتِ النَّونُ مِنَ الْحَاشِيَةِ وَكَذَلِكَ رَوَاهُ الْمُحَامِلِيُّ عَنْ شَيْخِ أَبِي عَيْسَى التِّرْمِذِيِّ .

واته : پیغهمبری خوا ﷺ فهرموویتهی : ((چوار شت له سونه تی پیغهمبرانن : ژن هینان ، سواک کردن ، خق بونخوش کردن ، خه نه کردن)) .

نه و شتانه ی که پیویسته پیش جووتیبون نه نجام بدریت " یاری و گمه کردن و ، ماچ کردن و ، مژینی زمانی ژنه ، نه و بوی پیغهمبری خوا ﷺ یاری و گمه ی له گه ل خیزانه کانی ده کردو ، ماچی ده کردن .

وروی أبوداود فی سننه : أَنَّهُ ﷺ كَانَ يُقْبَلُ عَائِشَةً ، وَيَمُصُّ لِسَانَهَا (٣٥٩) .

٣٥٧ _ حسن صحيح : أخرجه أبوداود (٢٠٥٠) ، والنسائي (٦ / ٦٥) كلاهما عن معاوية بن قرة عن معقل بن يسار فذكره .

٣٥٨ _ إسناده ضعيف : أخرجه الترمذي (١٠٨٠) ، وضعفه الألباني رحمه الله .

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ ماچی (عائشة)ی ده کربو ، زمانی ده مژی .

وَيُذَكِّرُ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ : : نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ الْمَوَاقِعَةِ قَبْلَ الْمَلَاعَةِ (٣٦٠).

واته : (جابر)ی کوپی (عبدالله) _ خوی لی پازی بیّت _ فرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ قه ده غه ی جووتبونی خیزانی کربوه پیش ده ستبازی و گمه کردن .

جار به جار پیغه مبهری خوا ﷺ له گه ل هه موو خیزانه کانیدا جووت ده بوو پاشان یه ک جار خوی دهشت (الغسل) ، جار به جاریش لای هه موو خیزانیکی خوی دهشت

فَرَوَى مُسْلِمٌ فِي " صَحِيحِهِ " عَنْ أَنَسٍ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَطُوفُ عَلَى نِسَائِهِ بِغُسْلٍ وَاحِدٍ (٣٦١) واته : له (انس) هه _ خوی لی پازی بیّت _ فرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ به سهر هه موو خیزانه کانیدا ده گه پراو یه ک جار خوی دهشت .

وَرَوَى أَبُو دَاوُدَ فِي " سُنَنِهِ " عَنْ أَبِي رَافِعٍ مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ طَافَ عَلَى نِسَائِهِ فِي لَيْلٍ ، فَأَغْتَسَلَ عِنْدَ كُلِّ امْرَأَةٍ مِنْهُنَّ غُسْلًا ، فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَوْ اغْتَسَلْتَ غُسْلًا وَاحِدًا ، فَقَالَ : ((هَذَا أَزْكَى وَأَطْهَرُ وَأَطْيَبُ)) (٣٦٢).

واته : له (أبي رافع) هه _ خوی لی پازی بیّت _ فرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ له شه ویکدا به سهر هه موو خیزانه کانیدا گه پرا ، لای هه ر ژنیکیان خوی دهشت ، منیش گووتم نه ی

٣٥٩ _ ضعیف : أخرجه أحمد (٦ / ١٢٣ ، ٢٣٤) ، وأبو داود (٢٣٨٦) وابن خزيمة (٢٠٠٣) كلهم عن مصدع أبي يحيى عن عائشة فذكرته .

٣٦٠ _ موضوع : أورده الألباني في ضعيف الجامع (٦٠٥٦) وأشار إليه بالوضع ، وانظر الضعيفة (٤٣٢) .

٣٦١ _ صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ٢٢٥) ، ومسلم (١ / ١٧١) من طريق شعبة عن هشام بن يزيد عن أنس فذكره .

٣٦٢ _ إسناده حسن : أخرجه أبو داود (٢١٩) ، وحسنه الألباني في صحيح أبي داود (٢٠٣) .

پێغه‌مبەری خوا ﷺ ئەگەر یەک جار خۆت شتبا چاکتر دەبوو ، ئەویش فەرمووی : ((ئەمە پاکیزەترو خاوێن‌ترو چاکتره)) .

پێغه‌مبەری خوا ﷺ فەرمانی داوه بەو کەسە ی کە دەیه‌وێ جارێکی تر بگەرێتەوه بۆ جووتببون پیش ئەوهی کە خۆی بشوا ، لە نێوان هەردوو جووتبونه‌کەدا دەست‌نویژ بگریت .

كَمَا رَوَى مُسْلِمٌ فِي " صَحِيحِهِ " مِنْ حَدِيثِ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((إِذَا أَتَى أَحَدُكُمْ أَهْلُهُ ، ثُمَّ أَرَادَ أَنْ يَعُودَ فَلْيَتَوَضَّأْ)) (٣٦٣) .

واته : له (أبي سعيد الخدري) وه _ خۆی لێ پازی بیت _ فەرموویەتی : پێغه‌مبەری خوا ﷺ فەرمووی : ((هەركات کە سیكتان چوو لە خێزانی و ، پاشان ویستی جارێکی تر بگەرێتەوه با دەست‌نویژ بگریت)) .

خۆشتن و دەست‌نویژگرتن پاش جووتببون هۆکاریکی گەورەیه بۆ گەپانەوهی چالاکی و ، شادمانبوونی نەفس و ، جێنشینکردنەوهی هەندێ لەوانە ی بەهۆی جووتبونه‌وه شی ی بونه‌وه ، لە گەڵ تەواو پاکبونه‌وه و ، کۆبونه‌وهی گەرمی غەریزی لە نێو جەستەدا پاش ئەوهی بەهۆی جووتبونه‌وه بڵاوبوێژوو ، بەدەست‌هێنانی ئەو پاک‌بێتی خۆی تەعالی حەزی پێیه‌تی و ، رقی لە پێچەوانە‌کەیه‌تی ، هەموو ئەمانە لە چاکترین چاره‌سازیه‌کانی جووتبون ، هۆکاریکی چاک‌کشتن بۆ پاراستنی تەندروستی و ئەو هیزانە ی تیایان .

بەشیك سه‌باره‌ت به‌ چاکترین کاته‌کانی جووتببون و فەزل و شیوه‌کانی

بەسوودترین جووتبون : ئەوهیه کە لە دوا ی هەرسبوونی خۆراک و ، مام ناوه‌ندبوونی جەستە لە گەرمی و ساردی و ، وشک‌بێتی و شیداریتی و ، چۆڵ بوون و پرپویندا ئەنجام

بدریت ، زیانی نیشی ئاسانترو که متره له کاتی پریوونی جهسته دا به به راوردی زیانی له کاتی چۆل بوونیدا ، ههروه ها زیانی که متره له کاتی زۆریونی شی دا به به راوردی زیانی له کاتی ووشکیستی جهسته دا ، وه زیانی که متره له کاتی گهرمیستی جهسته دا به به راوردی زیانی له کاتی ساردبوونیدا ، له راستیدا پیویسته مرۆف جووتیبوون ئه نجام بدات له کاتی توندبوونی شه هوه و ئاره زوو و ، بڵاوبونه وهی ته وای به هه موو جهسته دا “ به بی شه وهی زۆر له خۆی بکات ، یاخود بیر له وینه یه ک بکاته وه ، یاخود ته ماشایه کی یه ک له دوا یه ک بکات .

پیویسته مرۆف به زۆر شه هوه و ئاره زوو بۆ خۆی پهیدا نه کات و ، زۆر له نه فسی نه کات ، به لکو پیویسته له و کاته دا په له ی ئه نجامدانی جووتیبوون بکات “ که تۆماوی نیرینه ی ده ورزیت و ، ئاره زووی دیت هه ژان ، به لām با له جووتیبونی ژنی پیر پاریز بکات ، ههروه ها با له جووتیبوونی ئه و مندالانه ی که جووتیبونی نا کریت و ، شه هوه و ئاره زوویان نی یه پاریز بکات ، ههروه ها با له جووتیبونی ژنانه ی نه خۆش و ، ناشیرین و ، بی زراو پاریز بکات ، چونکه جووتیبونی ئه مانه هیزه کانی جهسته لاواز ده کهن و ، جووتیبونیش لاواز ده کات به خاسیه ت ، ئه و پزیشکانه ش به هه له داچوونه که ده لێن : جووتیبونی ژنانه ی بیوه ژن به سوودترو و ، زیاتریش ته ندروستی ده پاریزیت به به راوردی جووتیبونی کچان ، ئه مه بیروپایه کی بۆگه نه و ، به لم پیده چی هه ندیکی دیکه ی پزیشکان ئاگاداری خه لکیان کردبیتته وه له بۆگه نیتی کاره ، ههروه ها پیچه وانه ی بیروپای ئاقل و ژیرانی خه لک و ، ئه و پریازیه که سروشت و شه ریه ت له سه ری ریکه وتوون .

جووتیبونی کچ چه ندين خاسیه تی تیدا یه ، که له ژنانه ی بیوه ژندا به دینا کریت ، وه کو ته وای په یوه ست بوون و هۆگر یوونی کچ له گه ل ئه و که سه دا که جووتی ده بی ، کچ دلی له خۆشه ویستی ئه و که سه پیر ده بی و ، مه یل و هه واداریشی له نیوان ئه و و پیاویکی تردا دابه ش نابێ . ئه وه بوو پیغه مبه ری خوا ﷺ به (جابر ی) فرموو : ئه ی نه ده کرا کچێک بخوازیت ، خوا ی تهالی شیوه یه کی ته وای بی کم کوپی بۆ ژنانه ی خه لکی به هه شت له)

الحُر العین) داناوه ، نهوهیه که دهستی هیچ که سێکیان لێ نهکهوتوووه پێش نهو پیاوانه‌ی له به‌مه‌شتدا بۆیان دانراون .

وَقَالَتْ عَائِشَةُ لِلنَّبِيِّ ﷺ أَرَأَيْتَ لَوْ مَرَرْتَ بِشَجَرَةٍ قَدْ أُزْتُعَ فِيهَا ، وَشَجَرَةٍ لَمْ يُزْتُعَ فِيهَا ، فَبِيْهِمَا أَتَيْمَا كُنْتَ تُزْتُعُ بِعَمِيرِكَ ؟ قَالَ : ((فِي الَّتِي لَمْ يُزْتُعَ فِيهَا)) (٣٦٤).

واته : خاتوو (عائشة) _ خوای لێ پازی بێت _ به پێغه‌مبه‌ری خوای ﷺ فرموو : نه‌گه‌ر به‌لای دره‌ختێکدا تێپه‌ربووی ووشتری لێ له‌وه‌پایێت و ، به‌لای درختێکی تردا تێپه‌ربووی لێ نه‌له‌وه‌پێنرابێت ، له‌ کام دانه‌یه‌ندا ووشتره‌که‌ت ده‌له‌وه‌پێنیت ؟ نه‌ویش فرمووی : ((له‌وه‌یاندا که لێ نه‌له‌وه‌پێنراوه)) . مه‌به‌ستی نه‌وه‌بوو له‌ خۆی زیاتر کچی تری نه‌خواستوووه .

جووتبوونی ژنی خۆشه‌ویست لاوازی جه‌سته که‌م ده‌کاته‌وه “ له‌گه‌ڵ ده‌رهاوێشتنی تۆماوێکی زۆردا ، به‌لام جووتبوونی ژنی بێزراو جه‌سته شیی ده‌کاته‌وه‌و ، هێزه‌کان لاواز ده‌کات و ده‌رهاوێشتنی تۆماویش که‌م ده‌کاته‌وه ، جووتبوونی ژنی بێنویژیش حه‌رامه‌ له‌ هه‌ردوو لایه‌نی خووی مڕۆف و شه‌رعیشه‌وه ، چونکه زۆر زیانبه‌خشه‌و ، تیکه‌رای پزیشکانیش خه‌لکیان له‌ نزیک نه‌که‌وتنه‌وه‌ی نه‌و ژنانه ناگادار کردۆته‌وه .

چاکترین شی‌وه‌کانی جووتبوون نه‌وه‌یه که پیاو به‌سه‌ردا ژندا به‌رزبێته‌وه ، پاش ده‌ستبازی و ماچ کردن پایخات و بلاوی کاته‌وه ، له‌به‌ر نه‌مه‌یه ژن به‌ پاخه‌ر ناوئراوه ، وه‌کو نه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرموویه‌تی : ((الْوَلَدُ لِلْفِرَاشِ)) (٣٦٥) واته : ((منداڵ بۆ پیاوه)) چونکه خاوه‌نی پاخه‌ره‌که‌یه ، نه‌مه‌ش نه‌وپه‌ڕی سه‌رپه‌رشتیا‌ریتی و چاودیریتی پیاوانه

٣٦٤ _ صحیح : أخرجه البخاري (٧ / ٦) عن هشام بن عروة عن أبيه عن عائشة فذكرته .

٣٦٥ _ متفق عليه : أخرجه البخاري (٥ / ٢٧٨) ، ومسلم (١٤٥٧) .

به سەر ژنانه وه ، وهكو ئه وهی خوای تعالی ده فره میت : ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ﴾ [النساء : ۳۴] واته : پیاوان سه په رشتیارن (کار به دهستن) به سەر ئا فره تانه وه (٣٦٦) ،
ههروه ها شاعیر ده لیت :

إِذَا رُمَتْهَا كَأَنَّتْ فِرَاشًا يُقْلَنِي وَعِندَ قَرَاغِي خَادِمٌ يَتَمَلَّقُ
واته :

نه گه ر ئا ره زووم لیبی پاخره که وه لم ده گری کاتی ته وایو نیشم خز مه تکاری که وه رایم بۆ ده کا

ههروه ها خوای تعالی ده فره میت : ﴿هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ﴾ [البقرة : ۱۸۷]
واته : ﴿هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ﴾ نه وان بۆ ئیوه پۆشاکن ﴿وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ﴾ وه ئیوه ش بۆ نه وان
پۆشاکن (٣٦٧) ، وه ته ووترین و بی که م و کو پترین پۆشاک هه ره به م بارو حاله ده بی ، چونکه
پاخری پیاو له م باره دا که خیزانه که یه تی پۆشاکه بۆی ، ههروه ها دا پۆشهری ژن له م باره دا
که میرده که یه تی پۆشاکه بۆی ، نه م شیوه جووتیونه به پێژه له م ئایه ته وه وه رگیرا وه . نه مه
جوانترین شیوهی خواستنه (الاستعارة) له زمانی عه ره بیدا که هه یه ک له ژن و پیاوی کردۆته
پۆشاکي نه ویتر .

ههروه ها پوویه کی تریشی تێدایه : به وهی جار به جار ژنه که وه رده گریت به سه ریداو ،
به وه ش وه کو پۆشاکي لیدیت بۆی ، شاعیر ده لیت :

إِذَا مَا الضُّجُجُ نَنَى جِيدَهَا تَنَنَّتْ فَكَانَتْ عَلَيْهِ لِبَاسًا
واته :

نه گه ر را کشاو لایه کی به سه ردا چه مانه وه لارده بیته وه وه ده بی به پۆشاک به سه ریه وه

٣٦٦ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوختهی ته فسیری قورئان .

٣٦٧ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوختهی ته فسیری قورئان .

خراپترین شیوه‌کافی جووتبون : ئەو یه ژنه‌که به سەر پیاوه‌کدا به‌رزبیتته‌وهو ، له سەر پشت له گەڵ خێزانه‌که‌یدا جووت بیت ، ئەمە پێچه‌وانه‌ی ئەو شیوه‌ سروشتیه‌ که خوای تعالی هه‌ریه‌ک له پیاو و ژنی له‌سەر خولقاندوه ، به‌لکو که جۆری نی‌رومی له‌سەر خولقاندوه به‌په‌های ، ئەم شیوه‌ چه‌ندین خراپی له‌خۆده‌گریت ، له‌وانه‌ تۆماوی نی‌رینه به‌ ناپه‌حه‌ت ده‌ده‌چی ، له‌وانه‌یه‌ هه‌ندێ له‌و تۆماوه له‌ ئەندامی نی‌رینه‌دا به‌می‌نیتته‌وه‌وبه‌وه‌ش بۆکه‌ن ده‌بی و خراپ ده‌بی و ، زیان به‌ پیاو ده‌که‌یه‌نیت .

هه‌روه‌ها : پێده‌چی هه‌ندێ له‌ ته‌پری و شیی ئەندامی زاورژی ژن به‌جیتته‌ نی‌و ئەندامی نی‌رینه‌ی پیاوه‌که‌وه .

هه‌روه‌ها : منداڵانی ژن له‌م شیوه‌یه‌دا ناتوانیت ئاوه‌که‌ بگریته‌ خۆی و تیا‌یدا کۆبیتته‌وه‌و ، په‌یوه‌ست بیت پی‌وه‌ی بۆ خولقاندنی منداڵ .

هه‌روه‌ها : له‌ راستیدا له‌ هه‌ردوو لایه‌نی خوو و شه‌رعیشه‌وه‌ ژن کارلێکراوه ، بۆیه‌ ئەگه‌ر به‌سەر پیاودا به‌رز بیتته‌وه‌ وه‌کو بکه‌ری لێدیت و ، ئەم‌ش پێچه‌وانه‌ی پی‌ویسته‌کافی خوو و شه‌رعیشه .

ئەوه‌بوو کۆمه‌لی (اهل الكتاب) ته‌نها له‌ سەر یه‌ک شی‌واز له‌ گەڵ خێزانه‌کانیاندا جووت ده‌بوون ئەو‌یش پاکشانی ژنه‌که‌ بوو له‌ سەر پشت و ، ده‌یانگوت : ئەمە بۆ ژن ئاسانه‌تره .

به‌لام (قریش) و کۆمه‌لی پشتیوانان به‌هه‌موو شی‌وازی که‌ له‌ گەڵ خێزانه‌کانیاندا جووت ده‌بوون ، ئەوه‌بوو جوله‌که‌کان عه‌یبداریان ده‌کردن ، بۆیه‌ خوای تعالی ئەم ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند : ﴿ نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ اَنۡتُمْ شِئْتُمْ ۚ ﴾ [البقرة : ۲۲۳] واته‌ : ﴿ نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ ۚ ﴾ ژنه‌کانتان کێلگه‌ی خو‌تانن ﴿ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ ۚ ﴾ جا تۆو بوه‌شینه‌ ناو کێلگه‌که‌تانه‌وه‌ ﴿ اَنۡتُمْ ۚ ﴾

شِئْتُمْ ﴿ به هەر شیوهیهك ده تانه وی (له شوینی تاییه تی خوی که پیشه وهیه نهك دواوه (٣٦٨) .

وفي "الصَّحِيحَيْنِ" عَنْ جَابِرٍ، قَالَ: كَانَتْ الْيَهُودُ تَقُولُ: إِذَا أَتَى الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ مِنْ دُبْرِهَا فِي قُبْلِهَا، كَانَ الْوَلَدُ أَحْوَلَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿ نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَتَى شِئْتُمْ ﴾ [البقرة: ٢٢٣] وفي لفظ لمسلم: إِنْ شَاءَ مُجَبِّئٌ، وَإِنْ شَاءَ غَيْرُ مُجَبِّئٍ، غَيْرَ أَنَّ ذَلِكَ فِي صِمَامٍ وَاحِدٍ (٣٦٩).

واته : له (جابر) وه _ خوی لی پازی بیټ _ فه رموویه تی : جوله که کان ده یانگوت : نه گهر پیاو له پوی دواوه له شوینی منداله وه له گهـل خیزانه کیدا جوت بی ، منداله که یان خیل ده بی ، بویه خوی تعالی نه م نایه ته ی دابه زاند : ﴿ نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَتَى شِئْتُمْ ﴾ [البقرة : ٢٢٣] له بیژیه کی ئیعامی (مسلم) دا هاتووه : نه گهر ئاره زوی لیبوو با پالک ویت له سه پوی و ، نه گهر ئاره زووشی لیبوو با به شیوازی جکه له پالک و تن به سه ر پوودا ، به لام له یه شوینه وه ، که شوینی کیلان و مندال بوونه .

به لام له کومه وه : هه رگیز له سه زمانی هیچ پیغه مبه ریک پتی پینه درلووه ، نه و که سانه ش که پێیدانی جوتبونی ژن له کومه وه بۆ هه ندی پێشینی چاک ده گه رینه وه ، قسه ی هه له یان دلوته پالیان .

وفي سنن أبي داود عن أبي هريرة، قال: قال رسول الله ﷺ ((ملعون من أتى المرأة في دُبْرِها)) (٣٧٠)

٣٦٨ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورتان .

٣٦٩ _ متفق علیه : أخرجه البخاري (٨ / ١٤٣) ، ومسلم (١٤٣٥) .

٣٧٠ _ حسن : أخرجه أبو داود (٦٢ / ٢) عن الحارث بن مخلد عن أبي هريرة فذكره .

واته : له (أَبِي هُرَيْرَةَ) هُوَ _ خَوَايَ لَيْ رَازِي بَيْتَ _ فَرَمُوِيه تِي : پَيَغَمبَه رِي خَوَا ﷺ
فَرَمُوِي : ((نَه فَرِيْن لِيَكْرَاوَه نُو كِه سِي لَه كَوْمِه وِه دِه چِيْتَه لَای خِيَزَانَه كِه ي)) .

وَي لَفْظُ لَأَحْمَدُ وَابْنُ مَاجَةَ : ((لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَى رَجُلٍ جَامَعَ امْرَأَتَهُ فِي دُبْرِهَا)) (٢٧١).

واته : پَيَغَمبَه رِي خَوَا ﷺ فَرَمُوِيه تِي : ((خَوَايَ تَعَالَى تِه مَاشَايَ پَيَاوِيَك نَاكَات لَه
كَوْمِه وِه لَه كِه لَ خِيَزَانَه كِه يَدَا جَوَوْت بَوِيْت)) .

وَي لَفْظُ لِلتِّرْمِذِيِّ وَأَحْمَدُ : ((مَنْ أَتَى حَائِضًا ، أَوْ امْرَأَةً فِي دُبْرِهَا ، أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ ، فَقَدْ
كَفَرَ بِمَا أُتِرِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ)) (٢٧٢).

واته : پَيَغَمبَه رِي خَوَا ﷺ فَرَمُوِيه تِي : ((هَه رِه كَس بَجِيْتَه لَای ژَنِيَكِي بِيَنُوِيژ ، يَاخُوْد لَه
كَوْمِه وِه بَجِيْتَه لَای ژَنِيَك ، يَا بَجِيْتَه لَای جَادُوگَه رِيَك وَاوَه پِي پِي بَكَات ، نُه وَا كَوَفَرِي كَرِيوَه
بِه وِه ي بِي مُحَمَّد ﷺ دَابَه زِيوَه)) .

لَه بِيژَه يه كِي تَرِي پِي شَه وَا (الْبِيهَقِيُّ) دَا هَاتَوَه : هَه رِه كَس لَه كَوْمِه وِه بَجِيْتَه لَای پَيَاوِيَك
يَاخُوْد ژَنِيَك كَوَفَرِي كَرِيوَه .

وَي مَصْنَفُ وَكَيْعُ : حَدَّثَنِي زُعْمَةُ بْنُ صَالِحٍ عَنْ ابْنِ طَاوُوسٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ عَنْ
عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَزِيدَ قَالَ : قَالَ عَمْرُ بْنُ الْخَطَّابِ _ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ _ ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((إِنْ اللَّهَ لَا
يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ لَا تَأْتُوا النِّسَاءَ فِي أَعْجَازِهِنَّ)) ، وَقَالَ مَرَّةً : ((فِي أَدْبَارِهِنَّ)) (٢٧٣) .

٢٧١ _ إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ : أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَةَ (١٩٢٤) ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ ابْنِ مَاجَةَ (١٥٦٠) .

٢٧٢ _ إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ : أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ (١٣٥) ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي الْإِرْوَاءِ (٢٠٠٦) .

٢٧٣ _ إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ : صَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي الْإِرْوَاءِ (٢٠٠٥) .

واته له (مصنف و کيع) دا هاتوووه : (زمعة) ی کوی (صالح) بۆی باسکردم ، له (ابن طاووس) هوه ، له بابیهوه ، له (عمرو) ی کوی (دینار) هوه ، له (عبدالله) ی کوی (یزید) هوه (عمر) ی کوی (خطاب) _ خوای لى پازى بیست _ فەرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ فەرمووی : ((خوای تعالی له گوتهی ههق شه رمه زار نابی ، له دواوه مه چنه لای ژنان)) ، جارێکیشیان فەرمووی : ((له کۆمه وه)) .

وفي الترمذي : عن علي بن طلق ، قال : قال رسول الله ﷺ : ((لا تأتوا النساء في أعجازهن ، فإن الله لا يستحي من الحق)) (٢٧٤) .

واته : له (علي) کوی (طلق) هوه _ خوای لى پازى بیست _ فەرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ فەرمووی : ((له دواوه مه چنه لای ژنان ، خوای تعالی له گوتهی ههق شه رمه زار نابی)) .

وفي (الكامل) ((لأبن عدي من حديثه عن المحاملي عن سعيد بن يحيى الأموي قال حدثنا محمد بن حمزة عن زيد بن رفيع عن أبي عبيدة عن عبدالله بن مسعود يرفعه : ((لا تأتوا النساء في أعجازهن)) (٢٧٥) .

واته له (الكامل) ی (ابن عدي) دا هاتوووه : له (المحاملي) وه ، له (سعيد) ی کوی (يحيى الأموي) وه ، گوتهیه تی : (محمد) ی کوی (حمزة) ، له (زيد) ی کوی (رفيع) هوه بۆی باسکردین ، له (أبي عبيدة) وه ، له (عبدالله) ی کوی (مسعود) هوه فەرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ فەرمووی : ((له دواوه مه چنه لای ژنان)) .

٢٧٤ _ إسناده صحيح : أخرجه الترمذي (١١٦٤) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (٢٤٢٨) .

٢٧٥ _ إسناده ضعيف : ضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٦٠٧) .

له (الحسن) ی کورپی (علی الجوهری) وه ، له (أبي نر) وه _ خَوای لئی پازنی بیّت _
 فهرموویه تی : پیئغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی : ((هرکس له کومه وه بچیته لای پیاو یاخود
 ژن ، کوفری کړوه)) .

وردی إسماعیلُ بْنُ عَیَّاشٍ عَنْ سَهیلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ عَنْ جَابِرٍ يَرْفَعُهُ :
 ((اسْتَحْيُوا مِنَ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ لَا تَأْتُوا النِّسَاءَ فِي حُشُوشِهِنَّ)) (٢٧٦) ، ورواه
 الدَّارِقُطْنِيُّ مِنْ هَذِهِ الطَّرِيقِ وَلَفْظُهُ : ((إِنْ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ لَا يَحِلُّ مَا تَأْكُ النِّسَاءُ فِي
 حُشُوشِهِنَّ)) (٢٧٧)

واته له (إسماعيل) ی کورپی (عیاش) وه ، له (سُهیل) ی کورپی (أبي صالح) وه ،
 له (محمد) ی کورپی (المنکدر) وه ، له (جابر) وه _ خَوای لئی پازنی بیّت _ له
 فهرمووده یه کدا که به رزی ده کاته وه بڼو پیئغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی : ((له خوا
 شهرم بکن ، خَوای تعالی به رامبه ر به گووتنی هق شهرمه زار نابی ، له کومه وه مه چنه
 لای ژنان)) .

له هه مان ریځه شه وه پیئشه وا (الدارقطني) نه و فهرمووده ده گڼریتته وه ، بیژده که شی
 نه مه یه ((خَوای تعالی به رامبه ر به گووتنی هق شهرمه زار نابی ، هه لال نی یه له کومه وه
 بچیته لای ژنان)) .

٢٧٦ _ إسناده صحيح : صححه الألباني في صحيح الجامع (٩٣٤) .

٢٧٧ _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد (٦ / ٦٧) .

وقال البغوي : حَدَّثَنَا هُدْبَةُ حَدَّثَنَا هَمَّامٌ قَالَ : سَأَلَ قَتَادَةَ عَنِ الَّذِي يَأْتِي امْرَأَتَهُ فِي دُبْرِهَا ؟ فَقَالَ حَدَّثَنِي عَمْرُو بْنُ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ : ((تِلْكَ اللَّوْطِيَّةُ الصَّغْرَى)) (٢٧٨) .

واته پيشهوا (البغوي) فهموويه تي : (هُدْبَةُ) بؤى باسكردين ، (هَمَّامٌ) بؤى باسكردين و ، فهمووى : له (قَتَادَةُ) يان پرسى سه بارهت به و كه سهى له كومه وه ده چيته لای خيژانى ، نهویش فهمووى : (عمرو) كوپى (شُعَيْب) ، له بابيه وه ، له باپيره وه بؤى باسكردم ، كهوا پيغه مبهري خوا ﷺ فهمووى : ((نه وه (لوط) به تيكي بچوكه)) .

وقال أحمد في مسنده : حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ ، قَالَ : حَدَّثَنَا هَمَّامٌ ، أَخْبَرَنَا عَنْ قَتَادَةَ ، عَنْ عَمْرُو بْنِ شُعَيْبٍ ، عَنْ أَبِيهِ ، عَنْ جَدِّهِ ، فَذَكَرَهُ (٢٧٩) .
وفي المسند أيضاً : عن ابن عباس : أنزلت هذه الآية : ﴿ نِسَاءُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ ﴾ [البقرة : ٢٢٣] في أناسٍ من الأنصار ، أتوا رسولَ الله ﷺ ، فسألوه ، فقال : ((انتهوا على كُلِّ حالٍ إذا كان في الفرج)) (٢٨٠) .

واته : له (ابن عباس) وه _ خوا له خوئى وبابيشى پازى بيت _ فهموويه تي : نه م ثايه ته ﴿ نِسَاءُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ ﴾ [البقرة : ٢٢٣] سه بارهت به كه سانيك له پشتيوانان دابه زى ، هاتنه خزمه تي پيغه مبهري خوا ﷺ و ، لييان پرسى ، نهویش فهمووى : ((به هه موو شيوازيك بچو لای نه گرتنهها له نه ندامى زلوزئ وه بوو)) .

وفي المسند أيضاً : عن ابن عباس ، قَالَ : جَاءَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ : هَلَكْتُ . فَقَالَ : ((وَمَا الَّذِي أَهْلَكَ ؟)) قَالَ : حَوَّلْتُ رَحْلِي الْبَارِحَةَ ، قَالَ : فَلَمْ يَرُدُّ

٢٧٨ _ إسناده صحيح : صحيحه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب (٢٤٢٨) .

٢٧٩ _ صحيح : أخرجه أحمد (٢ / ١٨٢ ، ٢١٠) كلاهما عن عمرو بن شعيب عن أبيه عن جده .

٢٨٠ _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد (١ / ٢٦٨) .

عليه شيئاً ، فأوحى الله إلى رسوله : ﴿ نَسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنْتِ سِتْنَمُ ﴾ [البقرة : ٢٢٣] أَقْبِلْ وَأَنْبِزْ ، وَاتَّقِ الْحَيْضَةَ وَالذَّبْرَ^(٢٨١).

واته : له (ابن عباس) هوه _ خوا له خوی و بابیشی پازی بیّت _ فەرموویه تی : (عمر) کورپی (خطاب) _ خوی لی پازی بیّت _ هاته خزمه تی پیغه مبه ری خوا ﷺ و فەرمووی : نهی پیغه مبه ری خوا : تیاچووم . نه ویش فەرمووی : ((چ بوبه هوی تیاچونت ؟)) فەرمووی : دوینی زینه که م گواسته وه (واته به شیوازیکی تر چۆته لای خیزانه کی) ، (ابن عباس) فەرمووی : پیغه مبه ری خوا ﷺ به هیچ شتیکی وه لای نه دایه وه ، به لام پاشان خوی تعالی نه م نایه تی بو نارد ه خواره وه : ﴿ نَسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنْتِ سِتْنَمُ ﴾ [البقرة : ٢٢٣] له پیش و پاشه وه بچۆره لای خیزانه که ت ، به لام خۆت له بینویژی و کۆم بیاریزه .

وفي الترمذي : عن ابن عباس مرفوعاً : لا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَى رَجُلٍ أَتَى رَجُلًا أَوْ امْرَأَةً فِي الذَّبْرِ^(٢٨٢).

واته : له (ابن عباس) هوه _ خوا له خوی و بابیشی پازی بیّت _ فەرموویه تی : خوی تعالی ته ماشای پیاوێک ناکات له کۆمه وه چوبیته لای پیاوێک یاخود ژنیک .

وروينا من حديث أبي علي الحسن بن الحسين بن نوما ، عن البراء بن عازب يرفعه : ((كفر بالله العظيم عشرة من هذه الأمة : القاتلُ ، والسَّاحِرُ ، والدُّيُوثُ ، وناكحُ المرأةِ في دُبْرِها ، ومانعُ الزَّكَاةِ ، وَمَنْ وَجَدَ سَعَةً ومات ولم يحجَّ ، وشاربُ الخمرِ ، والسَّاعِي في الفتنِ ، ومانعُ السِّلَاحِ من أهلِ الحربِ ، وَمَنْ نَكَحَ ذَاتَ مَحْرَمٍ مِنْهُ))^(٢٨٣).

^{٢٨١} _ إسناده صحيح : أخرجه الترمذي (٢٩٨٤) ، وصححه الألباني في صحيح الترمذي (٢٣٨١) .

^{٢٨٢} _ حديث حسن : أخرجه الترمذي (١١٦٥) ، عن كريب عن ابن عباس فذكره مرفوعاً .

^{٢٨٣} _ إسناده ضعيف : ضعفه الألباني في الضعيفة (٢٠٠٥) .

واته : (البراء) ی کوپی (عازب) _ خوای لی پازی بیت _ له فرموده یه کدا که به رزی ده کاته وه بۆ پیغه مبهری خوا ﷺ فرمویه تی : ((ده کهسی ئەم ئومەتە کوفریان به خوای گه وره کردوه : بکوژ ، جادوگر ، گه واد ، ئەو کهسی له کۆمه وه ده چیتته لای خیزانی ، مه ی خۆره وه ، زه کات نه ده ر ، ئەو کهسی ده و له مه ندیش بوو مردو حه جی نه کرد ، ئەو کهسی له کاتی فینه و ئاشوبدا هه ولّ ده دات خراپه بلأوبکاته وه ، فرۆشیاری چه ک بۆ ئەو که سانه ی له چه تگدان ، ئەو کهسی که سیکی نامه حه رم ده خوازیت)) .

(عبدالله) ی کوپی (وهب) ده لیت : (عبدالله) ی کوپی (لهیعة) ، له (مشرَح) ی کوپی (هاعان) وه ، له (عقیة) ی کوپی (عامر) وه بۆی باسکردین ، که وا پیغه مبهری خوا ﷺ فرموی : ((نه فرین لی کراوه ئەو کهسی له کۆمه وه ده چیتته لای ژنان)) .

له (مسند) ی (الحارث) ی کوپی (أبي أسامة) دا هاتوه : (أبي هريرة) و ، (ابن عباس) فرمویان : پیغه مبهری خوا ﷺ پیش مردنی ووتاریکی بۆ خویندینه وه ، که کۆتا ووتاره کانی بوو تا گه پایه وه بۆ لای په ره ردگاری _ عَزَّوَجَلَّ _ و تیایدا فرموی : ((هه رکهس له کۆمه وه به چیتته لای ژنیک یاخود پیاویک یاخود مندالیک ، پۆزی قیامهت کۆده کریته وه ، بۆنی له لاکسی بۆنکردو بۆ گه نتره و زیان به خه لک ده گه یه نیت تا ده چیتته ئاگره وه ، خوای تعالی کرده وه کانی پوچ ده کاته وه ، تهویه و په شیمانی قبول ناکات ، ده خریتته نێو سندوقیکێ ئاگرینه وه ، به بسماری ئاگرین لێی توند ده کریت ، (أبوهريرة) فرمویه تی : ئەمه له باریکدا ئەگه تهویه ی نه کردو په شیمان نه بۆوه .

پیشه وا (أبو نعيم الأصبهاني) بۆی باسکردوین که (خزیمه) ی کوپی (ثابت) له فرموده یه کدا که به رزی ده کاته وه بۆ پیغه مبهری خوا ﷺ فرمویه تی : ((خوای تعالی له گوێنی هه ق شه ره زار نابێ ، له کۆمه وه له گه ل ژناندا جووت مه بن)) .

وقال الشافعي : أخبرني عمي محمد بن علي بن شافعٍ . قال أخبرني عبدالله بن علي بن السائب عن عمرو بن أحيحة بن الجلاح عن خزيمة بن ثابت أن رجلاً سأل النبي ﷺ عن أتبان النساء في أدبارهن فقال : ((حلال)) فلما ولي دعاه فقال : ((كيف قلت في أي الخريتين أو في أي الخريتين أو في أي الخصفتين أمن دبرها في قبلها ؟ فنعم ، أم من دبرها في دبرها فلا ، إن الله لا يستحي من الحق ، لا تأتوا النساء في أدبارهن)) (٢٨٤) .

پیشخوا (الشافعي) فرموویتی : مام (محمد) ی کوپی (علي) کوپی (شافع) پی پی پاگه یاندم و ، فرمووی : (عبدالله) ی کوپی (علي) کوپی (السائب) ، له (عمرو) ی کوپی (أحيحة) ی کوپی (الجلاح) هوه ، له (خزيمة) ی کوپی (ثابت) هوه پی پی پاگه یاندم ، که وا پیاوێک سه بارهت به جووتبونێ ژن له دواوه له پیغه مبهری خوای ﷺ پرسى ، ئه ویش فرمووی : ((حه لاله)) ، که پیاووه که پشتی هه لکریو چوو ، پیغه مبهری خوا ﷺ جاریکی تر بانگی کرده وه و فرمووی : ((چۆنت گووت ، له کام قولایه وه ، له کام کونه وه ، له کام چالایه وه ، نه گهر له دواوه بێ بۆ نه ندای زانی ، به لێ . به لام نه گهر له دواوه بێ بۆ کۆم ، نه خێر ، خوای تعالی له گوتنی هه ق شهرمه زار نابێ ، له کۆمه وه مه چنه لای ژنان)) .

(الربيع) ده لێت : به پیشخوا (الشافعي) یان گووت : ئه ی تو چ ده لێی ؟ فرمووی : مام متمانه پیکراوه (ثقة) ، (عبدالله) ی کوپی (علي) متمانه پیکراوه ، به خێر باسی (الأنصاري) که شی کریوه ، مه به ستی (عمرو) ی کوپی (الجلاح) بوو ، (خزيمة) ش له و که سانه یه که گومان له باوه رپیکراوی ناکریت ، به لام من رێ به و کاره ناده م ، به لکو یاساغ و قه ده غه ی ده که م .

ده لێم _ ابن القيم _ ئالیره وه خه لکی به هه له دا چوون و گوفتاری که سانی پیشین و پیشه وایانیا به هه له لیکداوه ته وه که رپیدراویتی ئه و کاره له پیغه مبهری خواوه ﷺ

دهگیرنهوه ، چونکه له پاستیدا پئی دلووه که دلووهی ژن وهکو پښکه به کار بهیتریت بۆ جووت ببون له ئەندامی زانئ وه ، بهم جوړه مه بهستی نهوه نه بوو له دلووه له گهل ژندا جووت بئی بۆ کۆم ، به لکو مه بهستی نهوه بوو پیاو له دلووه له گهل ژندا جووت بئی بۆ ئەندامی زانئ ، ههروهها بیسهری فهرمووده کهش به ههلهدا چوووه (من) واته : (له) ی نیو فهرمووده که ی به (ئی) واته : بۆ نیو لیکدلووه تهوهو نه یزانیه جیاوازیان له نیواندا ههیه ، که وابوو نه مهیه که پیشین و پیشه وایان پشیاو پیدلووه ، به لام کهسانی تر گوفتارهکانی نهوانیان به ههلهیهکی ناشیرین لیکدلووه تهوه .

خوای تعالی دهفرمیت : ﴿ فَأَتَوْهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ ﴾ [البقرة : ۲۲۲] واته : ﴿ فَأَتَوْهُنَّ ﴾ بچنه لایان ﴿ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ ﴾ لهو شوینهوه که خوا فرمانی پیداون (٢٨٥) (مجاهد) فهرموویهتی : سه بارهت بهو نایهته له (ابن عباس) م پرسی ، نهویش فهرمووی : لهو شوینهوه که فرمانت پیکراوه لی دورکه ویتهوه ، مه بهستی شوینی بینویتی بوو . (علي) کوپی (ابي طلحة) له (ابن عباس) هوه باس دهکات کهوا (ابن عباس) فهرمووی : مه بهستی ئەندامی زاوژی یهو ، سنوریش مه به زینن بۆ شوینیکی تر .

ئهم نایهته به لگهیه بۆ حهراکردنی جووتبونی ژنان له کومهوه له بهر دوو هۆکار ، یهکه میان : پئی داوه به جووتبونی ژنان له شوینی کێلانهوه ، که شوینی مندال بوونه نهک له کومهوه که شوینی پیسی و نازاره . خوای تعالی که دهفرمیت : ﴿ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ ﴾ [البقرة : ۲۲۲] مه بهستی شوینی کێلانه واته ئەندامی زاوژی ژنان ، ههروهها نایهته که دهفرمیت ﴿ فَأَتُوا حَزَنَكُمْ أُنْثَىٰ سِتْنَمُ ﴾ [البقرة : ۲۲۳] لیردها شیوازی جووتبونی ژنان له دلووه به لام بۆ ئەندامی زاوژی له نایهتهوه دهستکوت بووه ، چونکه فهرموویهتی : ﴿ أُنْثَىٰ سِتْنَمُ ﴾ واته : له ههرا کوئی وه ئاره زوتان لی بوو له پیشهوه یاخود له پاشهوه . (ابن عباس)

(_ خَوای له خَوی و بابیشی پازی بێت _ سه بارهت به گوفتاری خَوای تعالی ﴿ فَأَتُوا حَرَکُمْ ﴾ فرموویهتی : مه بهستی : نه ندامی زاوژی یه .

نه گهر خَوای تعالی جووتبونی ژنانی له نه ندامی زاوژی وه له بهر زیانیکی کاتی حه رام کردبیت ، وه کو بئوژی ، که وابو باری حه رامیتی کۆم توندتره ، چونکه شوینی پیسی و ئازاری بهرده وامه ، سه ره پای خراپه ی تر وه کو وه چه برین ، لیره دا نه مه حه رام کراوه ، بۆ نه وه ی نه بێته به هانه و ده رگای خراپه ی دیکه ش نه کاته وه بۆ تاوانی گه وره تر ، وه کو نه وه ی نه م په فتاره له دواشه وه له گه ل مندالان نه نجام بدری .

هه روه ها : ژن مانی جووتبونی به سه ر میرده که یه وه هه یه ، جووتبونیشی له کۆمه وه هه قی ده فه وتینیت و ، حه زو ئاره زووی به جی ناهینیت و ، مه به سته کانی پی به ده ست نایه ت .

هه روه ها : کۆم ئاماده نه کراوه بۆ نه م کاره و ، بۆ نه وه ش نه خولقینراوه ، به لکو له پاستیدا نه ندامی زاوژی بۆ نه وه ئاماده کراوه ، بۆیه نه وه که سانه ی وازی لی ده هینن و کۆم به کاردینن له حیکمه ت و دانایی و شه رعی خوا چونه ته ده ره وه به گشتی .

هه روه ها : نه و کاره زیانبه خشه بۆ پیاو ، بۆیه ئاقل و ژیرانی پزیشکان له فه یله سوف و که سانی تریش قه ده غه و یاساگیان کردوه ، چونکه نه ندامی زاوژی ژنان خاسیه تی پاکیشانی ئاوی تیزاو و حه وانه وه پیدانی پیاوی هه یه ، جووتبونیش له کۆمه وه یارمه تیده ری پاکیشانی هه موو ئاوه که نابیت و ، هه موو ئاوه تیزاوه که ی پیاو ده رناهینیت ، چونکه پێچه وانه ی کاری سروشتیه .

هه روه ها : له پووینه کی دیکه شه وه زیانبه خشه ، چونکه نه نجامدانی نه و په فتاره له کۆمه وه پیوستی به جم و جۆلی ماندوکار هه یه ، له بهر نه وه ی پێچه وانه کاری سروشتیه .

ههروه‌ها : جیگهی پیسی و باوگژه‌ی ناوسکه‌و ، پیاویش به‌پووی پوو به پووی ده‌بیته‌وه‌و ، تیکه‌لی ده‌بی .

ههروه‌ها : زۆر بۆ ژن زیانبه‌خشه ، چونکه شتیگه‌و له خووی سروشتی مرۆفه‌وه نامۆ به‌دوره ، رقی لیته‌تی و چاره‌ی ناوێت .

ههروه‌ها : خه‌م و خه‌فه‌ت و ، پق لیبونه‌وه بۆ هه‌ردو که‌سی بکه‌رو کارلیکراو دروست ده‌کات .

هه‌روه‌ها : پووی مرۆف په‌ش ده‌کات و ، سنگی تاریک ده‌کات و ، نورو پوناکی دلی ده‌کوژێنێته‌وه‌و ، سامناکی و په‌سته‌یک پووی داده‌پۆشیت “هه‌رکه‌سیک که‌مترین زانستی پووناسی بزانی” ئه‌وه‌ی پێوه به‌دیده‌کات .

هه‌روه‌ها : دورکه‌وتنه‌وه‌و پق لیبونه‌وه‌یه‌کی توندو ، له‌یه‌ک دابهران له‌نیوان بکه‌رو کارلیکراودا دروست ده‌کات .

هه‌روه‌ها : باروچالی بکه‌رو کارلیکراو به‌جۆزێکی وا خراب ده‌کات که‌ دوا‌ی ئه‌وه هینده‌ی نامینی چیتر هیوا‌ی چاک بونه‌وه‌ی لێنه‌کرێت ، مه‌گه‌ر به‌ته‌ویه‌و په‌شیمان بونه‌وه‌یه‌کی وا که‌ بریار بدات چیتر ئه‌و کاره ئه‌نجام نه‌دات .

هه‌روه‌ها : هه‌موو خوو په‌وشتیکی چاک و باش له‌سه‌ر هه‌ردوکیان لاده‌بات و ، دژی ئه‌و په‌وشته‌یان له‌به‌ر ده‌کات و ، هه‌موو دۆستایه‌تی و په‌یوه‌ندیه‌کی دڵسۆزانه‌ی ئێوانیان لاده‌بات و ، تۆوی کینه‌هه‌لگرتن و نه‌فرین کردنی یه‌کتریان له‌نیواندا ده‌چینی .

هه‌روه‌ها : له‌گه‌وره‌ترین هۆکاره‌کانی نه‌مانی نیعمه‌ت و ، دابه‌زینی خه‌شم و قین و توپه‌بونه ، چونکه نه‌فرین و نه‌ویستراویتی په‌روه‌ردگاریان بۆ دروست ده‌کات و ، پوو له‌بکه‌ری ئه‌و په‌فتاره وهرده‌گیرێت و ، به‌چاوی سۆزه‌وه ته‌ماشای ناکات ، بۆیه که‌سی بکه‌ر پاش هه‌موو ئه‌مانه به‌هیوا‌ی چ خێرێکه‌و ، له‌چ شه‌پێکیش دلتیابی‌ت ، بۆیه ژیا‌نی به‌نده‌یه‌ک که‌ نه‌فرین و خه‌شم و رقی خوا‌ی تووش بو‌ی ده‌بی چۆن بی ، که‌ پووی لی وهرده‌گیراوه‌و ، به‌چاوی سۆزیشه‌وه ته‌ماشای ناکات .

ههروهه ها : شهرم و به خۆداچونهوه به گشتی ناهیلێت ، شهرمیش ژبانی دلۆ ، نهگه شهرم له دلدا نه مینێت ، کردهوه ناشیرینهکان به چاک داده نیت و ، کردهوه جوانهکانیش به خراب داده نیت ، نهو کاته مرۆف خرابه ی له دلدا قایم و جیگیرتر ده بێ .

ههروهه ها : نهو خوو په وشتانه دهگۆریت که خوای تعالی بۆ مرۆفی داناوه ، مرۆف له خوو په وشتی خۆی ده رده مینیت بۆ خوو په وشتیکی تر که خوای تعالی بۆ هیچ گیانه بریکی دانه ناوه ، که خوویهکی هه لاهه گه پاره یه و ، خووش نهگه هه لگێر براهیه و ، دل و ، کردهوه و ، پێبازیش هه لده گێر دهریته وه و ، نهو جا هه موو کردهوه و شیوازیکی خراب به چاک داده نیت و ، به وهش بارو حال و کردهوه و گرفتاری به بێ ویستی خۆی خراب ده کات .

ههروهه ها : بێ ئابرویی و بێ شهرمی و زاتکردنێک بۆ مرۆف به جێده مینیت “ که هیچ په فتاریکی تر دروستی ناکات .

ههروهه ها : شورهیی و سووکی و بێ پێزی و هیچ و پوچیهک بۆ مرۆف به جێده مینیت “ که هیچ په فتاریکی تر دروستی ناکات .

ههروهه ها : پۆشاکێ بۆ و کینه و نهو یسترایی و ، ههروهه ها لاقرتی و تانوت لێدان و ، پيسوابوون و به سوک ته ماشا کردنی خه لگی له بهر ده کات ، به بچوک ته ماشای ده که ن “ به ئاستیک نهوه به چاو ده بینریت . بۆیه _ صلاة و سلام _ له سه ر نهو که سه ی بێ ، که خۆشی و کامه رانی دونهیاو پۆزی دوا ی ته نها به شوینکه و تنی پێبازه که یه تی و ، تیاچونی دونهیاو پۆزی دوا ی ، به سه ر پێچی کردنی پێبازه که یه تی و نهوه ی که هیناویه تی .

**به شينك : جووتببونه زيانبه خشه كانيش : دوو جوره ، زيانبه به خش له رووی
شهرعه وه ، زيانبه خش له رووی خوو رهوشته وه :**

ئه وهی زيانه خشه له رووی شهرعه وه : حه رامه كانه ، ئه مه چه ندين پله یه وه هندیکیان له هندیکی دیکه یان توندتره . حه رام كراوی كاتیشی (العارض) سوكترو ئاسانتره له حه رامكراوی به رده وامیتی (اللازم) ، وهكو حه رامبوونی جووتببون له كاتی ئیحرام به ستندا ، حه رامبوونی جووتببون له كاتی پۆژودا ، حه رامبوونی جووتببون له كاتی ئیعتكافدا ، حه رامبوونی ژنی (الظهار)^(٢٨٦) لیکراو تا كه فارهت ده دات ، وه حه رامیتی جووتببونی ژن له كاتی ببنویژیداو ، به و هاوشیوانه ، بۆیه سنوریک بۆ ئه م جوره جووتببونه نی به .

به ئام حه رامبوونی به رده وام (اللازم) : دوو جوره : جۆریك هیچ پێگه یه ك بۆ حه لالبوونی نی به : وهكو ژنانی مه حره م ، دایك و خۆشك وه تده ... ، ئه م جوره جووتببونه كوشتن پتویست ده كات ، وهكو سنوریک بۆ ئه و تاوانه ، به لای كۆمه لێك له زانا یانه وه وهكو پێشه وا (أحمدی (حنبل) و كه سانی دیکه ش ، فه رموده یه كی (مرفوع) ی (ثابت) یش له م باره وه مه به^(٢٨٧) .

^{٢٨٦} — الظَّهَّار : ئه گه ر پیاو به ژنه كه ی بلّیت : تۆ وهكو پشتی دایكم وای ؛ یاخود وهكو پشتی خوشكم وای ؛ ئه وه (الظَّهَّار) ی له ژنه كه ی كرده ، شه رعیش ئه مه ی حه رام كرده تاوهكو پیاوه كه كه فارهت ده دات ، یاخود تا ماوه ی (الظَّهَّار) كه ته و او ده بی ، به وانه : پوخته ی فیه می شه ریمه ت ، مامۆستا طارق هه مه وندی . وه رگێتی .

^{٢٨٧} — بشیر إلى حدیث الزَّاءِ قَالَ : لَقِيتُ خَالِي وَمَعَهُ الزَّائِيَةُ ، فَقُلْتُ : أَهَنْ تُرِيدُ ؟ قَالَ : أُرْسَلَنِي رَسُولُ اللَّهِ — صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ — إِلَى رَجُلٍ تَزَوَّجَ امْرَأَةً أَبِيهِ مِنْ بَغْدٍ أَنْ أَضْرِبَ عُنُقَهُ أَوْ أَقْتُلَهُ . رواه النسائي (١٣٣٣) واللفظ له ، ورواه أبو داود (٤٤٥٦) ، والترمذي (١٣٦٢) وإته (الزَّاء) — خواي لی پازی بیته — فه رمویه تی : چاوم به خالم

دوهم : ئه‌وهی له توانادایه حه‌لل بکړیت ، وه‌کو ئه‌جنه‌بی ، بۆیه ئه‌گه‌ر مێردار بێت ، له جوتبونیدا دوو هه‌ق هه‌یه : هه‌قیك بۆ خواو ، هه‌قیك بۆ مێرد . ئه‌گه‌ر ژۆرلیکراو بێ ، سێ هه‌قی تێدایه ، ئه‌گه‌ر كه‌س و كاری هه‌بێ و به‌و هۆیه‌وه عه‌یبدارو له‌كه‌دارین ئه‌وا چوار هه‌قی تێدایه ، ئه‌گه‌ر ژنێکی مه‌هره‌می بێت ، ئه‌وا پێنج هه‌قی تێدا ده‌بێت . زیانی ئه‌م جۆره به‌ گوێزه‌ی پله‌كانیته‌ی له‌ هه‌رامیدا .

به‌لام زیانه‌خش له‌ پووی خوو په‌شته‌وه ، دیسان دوو جۆره : جۆریك زیانه‌خشه به‌ چۆنیه‌تیكه‌ی وه‌كو ئه‌وه‌ی پێشتر باسكراو ، جۆریكیش زیانه‌خشه به‌ ژۆركردنی ، ئه‌م جۆره هێژ ده‌پۆخینیته‌ ، زیان به‌ ده‌مار ده‌گه‌یه‌نیت ، له‌رزین دروست ده‌كات ، ئیفلجی ، كرژبوون ، لاوازیوونی چاو و تیکرا‌ی هێژه‌كان ، گه‌رمی غه‌ریزی ده‌كوژینیته‌وه ، پێژه‌وه‌كان فراوان ده‌كاتوه‌و ، وای لێده‌كات ئاماده بێت بۆ پاشه‌پۆ زیانه‌خشه‌كان .

به‌سوودترین كاته‌كانی جوتبوون : پاش هه‌رسبوونی خۆراكه له‌ گه‌ده‌داو ، له‌ زه‌مه‌نیکی مام ناوه‌ندا ، نه‌ك له‌سه‌ر برسیته‌ی ، چونكه گه‌رمی غه‌ریزی ده‌كوژینیته‌وه ، نه‌ك له‌سه‌ر تیزیوونیش ، چونكه نه‌خۆشیگه‌لیکی توند دروست ده‌كات ، هه‌روه‌ها نه‌ له‌سه‌ر ماندوووبوون ، نه‌ له‌ دوا‌ی گه‌رماوكردن ، نه‌ له‌ دوا‌ی ده‌رهاوێشتن ، نه‌ له‌ دوا‌ی هه‌ست به‌ جولا‌نیکی ده‌روونیش وه‌كو خه‌م و خه‌فت و دلته‌نگی و شادومانبوونیکی به‌هێژ .

چا‌كترین كاتیشی پاش چواریه‌ك یاخود سێ یه‌کی شه‌وه ، چونكه له‌و كاته‌دا پێكه‌وتی هه‌رسبوونی خۆراك ده‌بێ ، پاشان خۆی ده‌شوات و ده‌نوێت یاخود ده‌ستنوێژ ده‌گریت و

كه‌وت و ئالاکه‌ی به‌ده‌سته‌وه بوو ، گروتم : بۆ كۆی ده‌چی ؟ فه‌رمووی : پێغه‌مبه‌ری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ ناربوومی بۆ لای پیاویك باوه‌ژنه‌كه‌ی خۆی خواستوه‌و پاش مرینی بابی بۆ ئه‌وه‌ی له‌ ملی بده‌م یاخود بیکۆتم .

دهنویت ، به وەش هێزەکانی بۆ دەگەرێتە وە ، بە لە پاشیشیدا وەرزش و جولانە وە یەکی زۆر نەکات ، چونکە زۆر زیانبەخشە .

بەشیك : سەبارەت بە رێیازی پیفەمبەری خوا ﷺ لە چارەسەری عیشقدا :

ئەمە نەخۆشیەكە لە نەخۆشیەكانی دل ، بە پیچەوانەی هەموو نەخۆشیەكانی ترە وە یە لە خودی خۆی و ھۆکارەكانی و چارەسەریدا ، ئەم نەخۆشیە ئەگەر قایم بوو و پتەو تۆكمەبوو ، ئیتر چارەسەری بەلای پزیشكانە وە قورس دەبێ و ، نەخۆشیش ماندوو دەكات ، لە پاستیدا خوای تعالی لە قورئانەكەیدا باسی خەلك دەكات كە عیشقی دوو كۆمەل دەبن : ژنان و ، دل لیچونی لاوی موو لێدەرئەهاتوو ، باسی ژنەكە (عزیز) ی میسر دەكات سەبارەت بە (یوسف) ، ھەروەھا باسی قەومەكە (لوط) دەكات ، خوای تعالی ھەوالی ئەوانمان پێی پادەگە یە نیت كاتی كە پەریەكان ھاتنە لای (لوط) و دەفرمیت : ﴿ وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴾ (٦٧) قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ (٦٨) وَأَتَقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ (٦٩) قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ (٧٠) قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ (٧١) . لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ (٧٢) ﴾ [الحجر : ٦٧ _ ٧٢] واتە : ﴿ وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴾ جا خەلكی (نێریازی) شارەكە ھاتن (بەرھەمە مالى (لوط) و) مژدەیان بە یەكتری دەدا ﴿ قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضَيْفِي ﴾ (لوط) ووتی دلنیاين ئەمانە میوانی منن ﴿ فَلَا تَفْضَحُونِ ﴾ دەی ئابروم مەبەن ﴿ وَأَتَقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ ﴾ و لە خوا بترسن و شەرمەزارو پيسوام مەكەن ﴿ قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴾ ووتیان ئێمە پیمان نەووتیت نابێ بەرگری لە كەس بكەیت (نابێ كەس توختن كەوێ) ﴿ قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي ﴾ (لوط) فرموی ئانەوانە كچانی منن (مارەیان كەن) ﴿ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴾ ئەگەر ئێوە (ئەو كارە) ئەنجام دەدەن ﴿ لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ ﴾ سویند بە تەمەن و

ژيانى تو (نهى محمد ﷺ) به پراستى نه وانه ﴿ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴾ له سهر خوشى خوياندا
سهرگردانن (٢٨٨) *

به لَام كه سانتيك نهو پيژو سه تگينه به پيغمبري خوا ﷺ دانانين كه شايسته يه تي و
واړاده گه يه نن كه وا پيغمبري خوا ﷺ توو شېبوه له باره ي (زينب) ي كچي (جش) هوه ،
چونكه پيغمبري خوا ﷺ (زينب) ي بينيوه و فرمويه تي : (سُبْحَانَ مَقْلَبِ الْقُلُوبِ) واته :
پاك و بيگه ردي بڼ خوي هه لپلپينه رو هم ديوو نه و ديوكارى دلان و ، دلى لى سهندوه ، كه چي
به (زيد) ي كوپي (حارثه) ي ده فرموو : لاي خوت پايگرو و بيهيله ره وه ، تا خوي تعالى
هم نايه ته ي بڼ دابه زاند : ﴿ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ
وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ ﴾ (الأحزاب :
٣٧) واته : ﴿ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ ﴾ (بيربكه ره وه) كاتى ده دوت
به كه سى (زيد) ي كوپي (حارثه) كه خوا به مړه ي به سهر دا رشتېوو تويش چا كه ت له گله دا
كردېوو (به نازا كړدني و پروه رده كړدني) ﴿ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ ﴾ خيژانت (زينب) لاي
خوت پاگرو و بيهيله وه ﴿ وَاتَّقِ اللَّهَ ﴾ وه له خوا بترسه ﴿ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ ﴾
له دلى خوتدا شتيك ده شارپته وه كه خوا ناشكراي ده كات ﴿ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ
تَخْشَاهُ ﴾ وه له (قسه ي) خه لك ده ترسي له كاتيكا خوا شياوتره كه لى بترسي (٢٨٩) ،
كه ساني بانگه شه كاراني نهو گوفتارانه واگومان ده بن نهو نايه تانه سه باره ت به
خوشه ويستيه ، بويه كه سانتيكيان كتيبيكي داناره سه باره ت به خوشه ويستي ، تيايدا باس له
خوشه ويستي پيغمبران ده كات و ، باسي هم پوداوه ش ده كات ، به پراستي هم كه سه
به رامبر به قورئان و به رامبر به پيغمبران نه فامه ، چونكه هه ستاوه به ليكدانه وه ي
نايه ته كان به پيچه وانه ي مه به ستي پاسته قينه ي خوي پروه رديگار ، شتگه ليكيشي داوه ته

٢٨٨ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ي ته فسيري قورئان .

٢٨٩ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ي ته فسيري قورئان .

پال پیتغه مبه‌ری خوا ﷺ که خوی تعالی به‌دوری خستوته‌وه لیتی ، چونکه (زینب) ی کچی (جش) خیزانی (زید) ی کوپی (حارثه) بوو ، پیتغه مبه‌ری خواش ﷺ (زید) ی کردبووه کوپی خوی (تبیی) ، نه‌وه‌بوو به (زید) ی کوپی (محمد) ناوده‌برا ، (زینب) یش لوتبه‌ری و خۆبه‌رزگردنه‌وه‌ی به‌سه‌ر (زید) دا ده‌نواند ، بۆیه پلویژی به پیتغه مبه‌ری خوا ﷺ کرد سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که (زینب) ته‌لاق بدات ، پیتغه مبه‌ری خواش ﷺ پیتی ده‌فه‌رموو : خیزانه‌که‌ت لای خۆت پاگروو بیه‌یله‌ره‌وه‌و له خوا بترسه ، نه‌وه‌شی له دلی خۆیدا شارده‌وه که‌وا نه‌گه‌ر (زید) ته‌لاقی بدات “ بۆی خۆی ده‌یخوازیت ، له‌وه‌ش ده‌ترسا خه‌لکی پیتی بلین ژنی کوپه‌که‌ی خۆی خواستوو ، چونکه (زید) به کوپی (محمد) ناوده‌برا ، ئا نه‌مه‌ بوو که پیتغه مبه‌ری خوا ﷺ له دلی خۆیدا شارده‌بووه‌ی ، نه‌وه‌ش نه‌و ترسه‌بوو له خه‌لک که به‌سه‌ریه‌ات ، بۆیه خوی تعالی ئه‌م نایه‌ته‌ی دابه‌زاندو تیایدا باسی نه‌و به‌هره‌و نیعمه‌تانه ده‌کات که پیتی به‌خشیه‌و “ نه‌ک سه‌ره‌زنه‌شتی بکات ، وه پیتی پاگه‌یاند که نابیی له قسه‌ی خه‌لکی بترسیت “ سه‌باره‌ت به‌و شتانه‌ی خوی تعالی بۆی هه‌لال کردوی ، چونکه خوی تعالی شایسته‌تره ترست لیتی ، ده‌ست هه‌لنه‌گرت له‌وه‌ی بۆی هه‌لال کردوی “ له‌به‌ر قسه‌ی خه‌لک ، پاشان پیتی پاگه‌یاند که‌وا (زینب) ی لی ماره ده‌کات دوا‌ی نه‌وه‌ی که (زید) پیوستی پی نه‌ماو و ته‌لاقیدا ، بۆ نه‌وه‌ی ئومه‌ته‌که‌ی شوینی که‌ون و په‌یره‌وی بکه‌ن له‌وه‌داو ، پیاو ژنی به‌کوپ‌کرلوی خۆی بخوزایت “ نه‌ک ژنی کوپه‌که‌ی خۆی که له پشتیتی ، بۆیه خوی تعالی له نایه‌تی هه‌رام‌کردندا ده‌فه‌رمیت : ﴿ وَحَلَالُ آبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ ﴾ واته : ﴿ وَحَلَالُ آبْنَائِكُمْ ﴾ وه (هه‌رامه‌ بۆتان) هاوسه‌ری کوپه‌کانتان (بووک) ﴿ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ ﴾ نه‌وانه‌ی که له پشتی خۆتانن(٣٠) ، هه‌روه‌ها خوی تعالی له‌م سوره‌ته‌دا ده‌فه‌رمیت ﴿ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ ﴾ [سورة الأحزاب : ٤٠] واته : محمد ﷺ باوکی هیچ یه‌ک له پیاوه‌کانتان نی یه ، له سه‌ره‌تای سوره‌ته‌که‌شدا ده‌فه‌رمیت : ﴿ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ ﴾ [الأحزاب : ٤] واته ﴿ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ﴾

﴿ وَهَٰذَا نَبَأُ الْكَافِرِينَ ﴾ ﴿ ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ ﴾ نه وه قسه ی سر زاره کی تانه^(۳۹۱)، که وابوو تیروانه له م بهرگریکردنه له پیغه مبهری خوا ﷺ و ، دورخستنه وهی تانه ی تانه داران له و زاته پاکه . وبالله التوفیق *

به لى . پیغه مبهری خوا ﷺ خیزانه کانی خوشده ویست و ، له هه مووشیان به لایه وه خوشه ویستر (عائشة) بوو ، خوشه ویستی هیچ که سیکیش به لایه وه نه ده که شته خوشه ویستی (عائشة) جگه له خوشه ویستی خوی په روه ردگاری ، به لکو به (صحیح ی له پیغه مبهری خواوه ﷺ ده گپنه وه فرموویته ی : ((لَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ خَلِيلًا لَأَتَّخَذْتُ أَبَا بَكْرٍ خَلِيلًا)) ، و بی لفظ : وَإِنْ صَاحِبُكُمْ خَلِيلُ الرَّحْمَنِ^(۳۹۲) واته : ((نه گه ر من له خه لکی سر زه مین خوشه ویستی کم هه لبردارایه (ابوبکر) م به خوشه ویستی خوم ده کرد)) ، له بیژیه کی تریشدا هاتوو : به راستی هاوړیکه تان خوشه ویستی رحمانه .

به شیک :

له راستیدا دلالتیک گیرۆده ی خوشو ویستی وینه و پوخسار ده بن ، که له خوشه ویستی خوی تعالی بۆش و به تال بن ، نه وانه ی پووی لیوه رده گپن و ، به شتی تر جیگه ی پر ده که نه وه ، چونکه نه گه ر دل پرپوو له خوشه ویستی خواو تامه زړی چاوپیکه وتنی بوو ، نه وانه خوشی خوشو ویستی وینه و پوخساری لى دوره خاته وه ، بویه خوی تعالی سه باره ت به (یوسف) پیغه مبه ر ده فرمیت : ﴿ كَذٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴾ [یوسف : ۲۴] واته : ﴿ كَذٰلِكَ ﴾ نا به و جوړه (به لکه مان نیشانی یوسف دا) ﴿ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ ﴾ بۆ نه وه ی خراپه و داوین پیسی لى نوربخه ی نه وه ﴿ اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴾ چونکه به راستی نه و (یوسف) له بهنده پاک و هه لبرداره کانی

^{۳۹۱} — مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی تفسیری قورئان .

^{۳۹۲} — متفق علیه : أخرجه البخاري (۷ / ۱۵) ، ومسلم (۲۳۸۳) .

ئیمه (٢٩٢)، له م ئایه ته دا پوون ده بیته وه که دلسۆزی و هه لېژێردراوی هۆکارێک بوون بۆ دورخستنه وهی خۆشه ویستی و ، ئه و خه راپه و کرده وه ناجۆرانه ی که به روپوم و نه نجامین له (یوسف) پێغه مبه ر _ علیه السلام _ ، بۆیه وازلێهێنانی هۆکار وازلێهێنانی مایه ی هۆکه شه ، که سانیکی پێشین گوتویانه : خۆشه ویستی جولانه وهی دلیکی بۆش و به تاله ، واته له خۆشه ویسته که ی زیاتر هیچی دیکه ی تیدا نی یه . خوا ی تعالی ده فهرمیت : ﴿وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ قَارِعًا﴾ [القصص : ١٠] واته : جا دلی دایکی موسا خالی بوو (له هه موو شتیك جگه له منداله که ی) (٢٩٤) واته : خالی بوو له هه موو شتیك جگه له موسی چونکه له راده به ده ر خۆشیده ویست و ، دلیشی ژۆر پێوه ی په یوه ندبوو .

خۆشه ویستیش له دوو شت پێکهاتوه : به چاک زانینی خۆشویستراو و ، سووربوون له سه ر پێگه شتنی ، بۆیه هه ركات دانه یه کیان نه ما خۆشه ویستیه که ش نامینیت ، نه خۆشی خۆشویستن ژۆریك له ئاقل و ژیرانی ماندوو کردو ، که سانیکیشیان تیایدا دواون ، به لام قسه کانیا ن وازی لێده هێنریت بۆ شتی راستر .

ده لێین _ ابن القيم _ حیکمه ت و دانایی خوا ی تعالی له دروستکاروان و کاروباریدا جیگه ربووه له سه ر بنچینه ی سازان و پێکهاتن له نیوان هاوشیوه کاندا ، هه موو شتیکیش بۆ لای گونجاوی خۆی و بۆلای پێکه وه هه لکراوی خۆی راکیش ده بی و ، پروی تی ده کات “ وه کو خویه کی سروشتی ، وه له جیاوازو له یه ک نه چووی خۆی هه لدیت ، تا ئه و ئاسته ی خۆی لی نور ده خاته وه ” وه کو خۆیه کی سروشتی .

بۆیه نه یتنی تێکه لبوون و په یوه ندی کردن به یه که وه له جیهانی به رزو خواروشدا ، له پاستیدا ده گه رپته وه بۆ سی شت : گونجاوی و پێکاها تن و وه کیه کبوون .

٢٩٢ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

٢٩٤ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

نهێنی جیاوازی و جیابوونه‌وه‌ش ، له راستیدا ده‌گه‌ڕێته‌وه بۆ سێ شت : نه‌گه‌ڕاوێ و پێکنه‌هاتن و وه‌کیه‌کنه‌بوون .

که‌وابوو له سه‌ر ئهم بنچینه‌نه به‌ده‌هاتن و کاروبار به‌پێوه‌ده‌چیت ، بۆیه هاوچه‌شن هه‌واداری هاوچه‌شنی خۆیه‌تی و ، ده‌گه‌ڕێته‌وه بۆ لای ، دریش له‌ دژه‌که‌ی هه‌لدیت و ، خۆی لێ‌ ئورده‌خاته‌وه ، خۆی ته‌عالی ده‌فه‌رمیت : ﴿ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا ﴾ [الأعراف : ۱۸۹] واته : ﴿ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ ﴾ (خو) ئه‌و زاته‌یه‌ که ئێوه‌ی دروست کردوه ﴿ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ﴾ له‌یه‌ک که‌س (که‌ ئاده‌مه) ﴿ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا ﴾ هه‌ر له‌ خۆی هاوسه‌ری به‌ده‌هاتنا ﴿ لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا ﴾ تا لای به‌سه‌یتته‌وه (ئارام بگرێ) (٣٩٠) ، لێ‌ره‌دا خۆی ته‌عالی هۆی هه‌سانه‌وه‌و ئارامگرتنی پیاوی لای خێزانه‌که‌ی گه‌ڕاندۆته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی که له‌ جۆره‌چه‌شن و گه‌وه‌ری خۆیه‌تی ، بۆیه هه‌سانه‌وه‌ی پیاو لای خێزانه‌که‌ی _ که‌ بریتیه له‌ خۆشه‌ویستی _ ده‌گه‌ڕێته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی له‌ چه‌شنی خۆیه‌تی ، ئه‌مه به‌لگه‌یه‌ که هۆی هه‌سانه‌وه‌ به‌ جوانی و ینه‌و پوخسارنی یه ، هه‌روه‌ها به‌ مه‌به‌ست و ویست و ، خولقاندن و پێنمویش نی یه ، ئه‌گه‌رچی هه‌موو ئه‌وانه له‌ هۆکاره‌کانی هه‌سانه‌وه‌و خۆشه‌ویستین .

پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی : ((الْأَرْوَاحُ جُنُودٌ مُجَنَّدَةٌ ، فَمَا تَعَارَفَ مِنْهَا اِتْتَلَفَ ، وَمَا تَنَافَرَ مِنْهَا اِخْتَلَفَ)) .

واته : ((پوچه‌کان سه‌ریازی پامێنراون ، ئه‌وانه‌یان هاوچه‌وشت و هاویرین پێکه‌وه ده‌گه‌نجین و ، ئه‌وانه‌شیان سه‌روشت و بیرویاوه‌ریان جیاوازه له‌یه‌ک دوور ده‌که‌ونه‌وه)) .

وَقِي " مُسْنَدُ الْإِمَامِ أَحْمَدَ " وَغَيْرِهِ فِي سَبَبِ هَذَا الْحَدِيثِ : أَنَّ امْرَأَةً بِمَكَّةَ كَانَتْ تُضْحِكُ النَّاسَ ، فَجَاءَتْ إِلَى الْمَدِينَةِ ، فَتَرَلَّتْ عَلَى امْرَأَةٍ تُضْحِكُ النَّاسَ ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ : الْأَرْوَاحُ جُنُودٌ

مُجْتَدَةُ الْحَدِيثِ^(٢٦) واته : له (مسند)ی نیمامی (أحمد) و هیتیشدا هۆی گووتنی ئەم
 فرمودەیه هاتوووە کەوا : **ثَنِيكَ** له مەككە خەلكی پێدەكەنان ، ئەوەبوو چوووە مەدینەو ، له
 مالی **ثَنِيكَ** دابەزی کە ئەمیش دیسان خەلكی پێدەكەنان ، بۆیە پێغەمبەری خوا ﷺ فرمووی
 : پوچەكان سەریازی پاهێنراون ... فرمودەكە .

شەریعەتی خۆای تەعالی جێگیر بوووە لەسەر ئەوێ کە **حُوكْمِي** شَتِيكَ وەكو **حُوكْمِي**
 هاوشێوەكەیت ، شەرعەكەشی دابەش ناكړیتە سەر دوو لیکچوداو هەریەکیان **حُوكْمِي**
 تایبەتی هەبێت ، هەروەها شەرعەكەشی گۆناکړیتەو له نیتوان دوو هاودژداو هەردوکیان یەك
حُوكْمِيان هەبێت ، هەركەس بۆچونێکی تری لەمە جیاوازتری هەبێ ، ئەوا دەگەرێتەو بۆ
 ئەوێ کە زانیانی بەرامبەر بە شەریعەتی خۆای تەعالی کەمە ، یاخود کەمترخەمە بەرامبەر بە
 زانیانی لەیەكچوون و جیاوازی ، یاخود شتگەلیك دەداتە پال شەریعەت کە فەرمانی خۆای
 تەعالی لەسەر نی یە ، بەلکو له بیروپای هەندێ پیاوانە . بە دانایی و دانپەروەری پەرورەدگار
 بەدیهێنان و شەریعەتەکی دەرکەوت ، بە دادپەروەری و کێشێ ووردی پەرورەدگار
 بەدیهێنان و شەریعەتەکی چەسپاو راست بۆوە ، کە بریتیه له یەكسانکردن و پێكکردنەو له
 نیتوان دوو لەیەكچوو ، وە جیاکردنەو له نیتوان دوو جیاوازا .

ئەمەش کە له بونیادا چەسپاوە ، له پۆژی قیامەتیشدا هەر ئاوەهایە . خۆای تەعالی
 دەفرمێت : ﴿ **احْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ** . **مِنْ نُونِ اللَّهِ** فَاهْدُوهُمْ إِلَى
صِرَاطِ الْجَحِيمِ ﴾ [الصافات : ٢٢] واته ﴿ **احْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ** ﴾ (خوا بە
 فریشتەكان دەفرموێ) ئەوانەیی ستمیان کرد کۆیان بکەنەو له گەل هاورێ کانیان
 هاوویێنه کانیان) ﴿ **وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ** ﴾ له گەل ئەوانەیی دەیانپەرستن ﴿ **مِنْ نُونِ اللَّهِ** ﴾ جگە له

^{٢٦} _ صحیح : أخرجه أحمد (٢ / ٢٩٥ ، ٢٥٢٧) ، والبخاري في الأدب المفرد (٩٠١) ، ومسلم (٨ / ٤١)

كلهم من حديث أبي صالح عن أبي هريرة فذكره مرفوعاً .

خو ﴿ فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ﴾ ئە نجا ڕێگای دۆزهخیان نیشان دەن (٢٩٧) ، پێشهوا (عمر) ی کورپی (خطاب) _ خوای لێ پازی بێت _ و پاش ئەویش پێشهوا (أحمد) ی کورپی (حنبل) _ بە پرەحمەتی خوا بێت _ دەربارەی گوشتاری خوای تعالی ﴿ وَأَزْوَاجَهُمْ ﴾ فرەموویانە : واتە : هاوڕێنە و لێکچووەکان .

خوای تعالی دەفرمێت : ﴿ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ﴾ [التکویر : ٧] واتە : ساتێک کە هەر خاوەن کارێک جووتکرایووە لە گەڵ هاوڕێنە و لێکچووی خۆیدا ، وەکو جووتکردنی دوو کەسی خۆشەویست لە بەر خوای تعالی لە بەهەشتدا ، جووتکردنی دوو خۆشەویستی ملکەچی شەیتان لە دۆزهخدا ، چونکە هەر کەسێک لە گەڵ ئەو کەسەدا یە کە خۆشی دەوێ ، بیهوێ یاخود نیهوێ ، و ئی مستدرک الحاکم و غیرە عن النبی ﷺ : ((لَا يُحِبُّ الْمَرْءُ قَوْمًا إِلَّا حُسْرَ مَعَهُمْ)) (٢٩٨) واتە : پێغهەمبەری خوا ﷺ فرەموویەتی : ((هەرکەس قەومیکی خوشووست بەدلتیایی لە گەڵیاندا کۆدەکرێتەو)) .

خۆشەویستی چەند جۆرێکە و چاکترین و بەرپزترینیان : خۆشەویستیە لە بەر خواو بۆ خوا ، لێرەدا پێویستە مەزۆف ئەوانەی خۆشبوییت کە خوای تعالی خۆشی دەوێن و ، هەرەها پێویستە مەزۆف خواو پێغهەمبەرە کەشی خۆشبوییت .

دیسان : خۆشووستنی ڕێکەوتن لە سەر ڕێگە یەک ، یا ئاینێک ، یا ڕێیاوهرێک ، یا ڕێیازێک ، یا خزمایەتیەک ، یا پێشهەسازێک ، یا هەر مەبەستیکی تر .

دیسان : خۆشەویستیەک بۆ دەستکەوتنی بەرژەوهندی و سوودێک لە کەسی خۆشووستراو ، یا لە پلەو پایەکە ی ، یا لە مال و سامانەکە ی ، یاخود لە فێرکردن و پێنمایەکە ی ، یا بۆ

٢٩٧ _ مەلا محمد مەلا صالح ، پوختە ی تەفسیری قورئان .

٢٩٨ _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد (٦ / ٤٥ ، ١٦٠) ، وصححه الألباني في صحيح الترغيب و الترهيب (٣٠٣٧)

به دهسته یانی خوشی و ناره زوویه ، ئەمانه خوشه ویستی کاتین و نامینن به ئەمانی ئەو
هۆکارانی دروستی کردوون ، دلنیا به ئەو کەسە بۆ کارێک خوشی دەویی ، پشتت تێ
دەکات و دۆردە کە وێتەو کاتی کارە کە تەواویی .

بەلام خوشویستنی هاویشیوویی و گونجاوی کە لە نێوان دوو خوشه ویستدا هەبە ،
خوشویستنیکی بەردەوامەو لەناو ناچیت " مەگەر کۆسپ و تەگەرەیک لایبات ، خوشه ویستی
عیشق لەم جۆرە یە ، چونکە پەسەندکردنیکی پوچانی و ، تێکەڵبونێکی نەفسانیو ، ئەو
گومان و بودایی و لاوازی و بێهیزی و داھێزراوی و سەرقالی و پەشیوویی لە خوشویستنی
عیشقدا دا تووشی مۆف دەبی لە جۆرەکانی دیکە خوشویستەکاندا تووشی نابیت .

بۇ عیشق جار بە جار لە یەك لاوێه :

ئەگەر گووترتا : ئەگەر هۆکاری عیشق ئەو پەییوێندی و پەییوێستبوون و لەیە کچوونە
پوچانیە بیت کە باستان کرد ، کەوابوو بۆ بەردەوام نابێ لە نێوان هەردوو لادا ، بەلکو بە زۆری
تەماشای دەکەیت تەنھا لە لایەن ئەو کەسەوێه کە تووشی عیشق بوو ، بۆیە ئەگەر هۆکاری
عیشق ئەو پەییوێندیە نەفسانیو ئەو تێکەڵبوونە پوچانیە بوايە ، ئەوا خوشه ویستیە کە
نێوانیان هاویەش و لە هەردوو لاو دەبوو .

وەلام بۆ ئەمە : ئەوێه کە هۆکار جار بە جار مایەو ئەنجامە کە یی نوادە کە وێت لە بەر
نەبوونی مەرجێک ، یاخود بوونی کۆسپ و تەگەرەیک ، دواکەوتنی خوشویستنی لە لایەنی
بەرامبەرەو دەگەرێتەو بۆ یەکیک لەم سی هۆکارانە :

یە کەم : زەدەیک (علة) لە خوشویستەکاندا ، و خوشویستنیکی کاتیو خویی نی یە ،
و مەرج نیە مۆف لە خوشویستنی کاتیدا هاویەشی هەبی ، بەلکو پێدەچی دۆرکەوتنە هەبی
لە لایەن کەسی خوشویستراووە .

دوهم : كۆسپىڭ لە خودى كەسى عاشقدايە ، كە قەدەغەى كەسى خۆشويستراوى بەرامبەر دەكات خۆشى بویت ، ئەو كۆسپە يا لە خوو و پەشتىدايە ، يا لە جەستە و دىمەن و شىۋەيدايە ، يا لە پىيازىدايە ، يا لە كەردەویدايە ھتد.

سپيەم : كۆسپىڭ لە كەسى خۆشويستراودايە و ناھيائىت ھاوبەشى كەسى عاشق بىت لە خۆشەويستىيە كەيدا ، ئەگەر ئەو كۆسپە نەبوايە وەكو ئەو خۆشى دەويست ، بۆيە ئەگەر ئەو كۆسپانە نەمىننىت و ، خۆشەويستىيە كەش خۆيى بوو ، ئەوا بە دلتىايى لە ھەردوو لايەنەو دەبىت .

ئەكەر كۆسپى خۆبەگەرە دانان و ئىرەيى و ، سەرگەرەيى و دوشمنايەتى لە دلىي بىياوەراندە نەبوايە ، بە دلتىايى پىغەمبەرانىيان لە خودى خۆيان و كەس و كارو سەرەووت سامانىش خۆشتر دەويست ، بۆيە كاتى ئەو كۆسپە لە دلى دەست و پىۋەندەكانياندا نەبوو ، بە لايانەو خۆشەويستى پىغەمبەرانىيان لە سەروى خۆشويستنى نەفس و كەسوکارو سەرەوتىشەو بوو .

بەشيك سەبارەت بەوھى كە چارەسەرى عىشق بەوھى دەكرىت كە عاشق خۆشەويستەكەى بخوازىت

مەبەستىش ئەوھى : لەبەر ئەوھى عىشق نەخۆشەكە لە نەخۆشەكان ، بۆيە قبولى چارەسەر كەردن دەكات و ، چەند جۆرىك چارەسەرىشى ھەيە ، كەواپو ئەگەر كەسى عاشق ھىچ رىڭگەيەكى بەدەستەو نەبىت بەدەر لە دەستكەوتنى خۆشويستەكەى لە ھەردوو لايەنى شەرىع و چارەنوسىشەو ، ئەوھى _ دەستكەوتنى خۆشەويستەكەى _ چارەسەرى دەبى ، كەما ثبت فى الصحيحين من حديث ابن مسعود _ رضى الله عنه _ ، قال : قال رسول الله ﷺ)) يا معشرَ الشَّبابِ مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ ، فَإِنَّهُ لَهُ

وَجَاءَ))^(٢٩٩) واته : له (ابن مسعود) هوه _ خَوای لى پازى بَيْت _ فرمويېتى : پيښه مېرى خوا ﷺ فرمويى : ((نهى كومه لى لاوان ، هر كهس له نيوه توانای هيه با رن بهينيت ، چونكه چاكترين هوكارى چاو دانولندن و دلويڼ پاريزى يه ، هر كه سيش توانای نى يه ، با پښوو بگريټ ، چونكه بوى ده بېته قهلقان)) . ليږدها پيښه مېرى خوا ﷺ ريگه ي دوو چاره سېرى به عاشق پيشاندا : بڼه پرېتى _ ماره كړنى خوښه ويست _ ، له بريى _ پښوو گرتن _ . فرمانيشى پيكر د بڼه پرېتيا كه به كار پيښت ، كه چاره سېرى كه بى هم نه خوښه دانلوه ، بويه پيوسته وازى ليږنه هينرت بى چاره سېرى كى تر ، نه گره هر ريگه يه كه هېوو بى به كار هينانى .

وروى ابن ماجه فى سننه عن ابن عباس _ رضى الله عنهما _ ، عن النبي ﷺ أنه قال : ((لَمْ نَرِ لِلْمُتَحَابِّينِ مِثْلَ النِّكَاحِ))^(٣٠٠) .

واته : له (ابن عباس) هوه _ خوا له خوى و بابيشى پازى بَيْت _ فرمويېتى : پيښه مېرى خوا ﷺ فرمويى : ((هيچ چاره سېرى كى تر به چاك دانانين بى دوو خوښه ويست به دهر له زهواج كړن)) . نه مه نهو مانايه يه كه خوى تعالى ثمازه ي پيداوه _ پاش نه وهى ژنانى حال كړيووه ، نازانو كه نيزه ك ، له كاتى پيوستيدا _ به گوفتارى ﴿ يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ﴾ [النساء : ٢٨] واته : ﴿ يُرِيدُ اللَّهُ ﴾ خوا ده يه ويت ﴿ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ ﴾ كه نه ركتان له سهر سووك بكات ﴿ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ﴾ چونكه ناده مى به لاواز دروست كراوه^(٣٠١) . له شوينه دا خوى تعالى باسى سوو كړنه وه ده كات ، وه هوال دان به لاوازي مرقف له ثايه ته كه دا په نچه پاده كيښت بى لاوازي به ركه نه گرتنى به رامېر بهم شه هودت و تاره زووه ، وه خوى تعالى نه وهى بى سوو كړونه ته وه به حال كړنى ژنان

^{٢٩٩} _ صحيح : تقدم تخريجه .

^{٣٠٠} _ صحيح : تقدم تخريجه .

^{٣٠١} _ مه لا محمد مه لا صالح ، بوخته ي نه فسېرى قورئان .

دوو یا سێ یا چوار ، پێگهشی داوه بچیته لای بهندهو که نیزه که کانی خۆی ، پاشان پێگهشی پێدا نه گهر پێویست بوو که نیزه که بخوازیت وهکو چاره سه ره که بۆ نه م شه هوهت و ئاره زووه و ، بۆ سوو کردنه وهی نه م خووه لاوازه و ، وهکو به زهیی پیدا هاته وهش .

به شێك :

نه گهر هیچ پێگهیه کیش به دینه کرا بۆ نه وهی که سی عاشق به خۆشه ویسته که ی شاد بێته وه وهکو چاره نووس یاخود وهکو شرع ، یاخود لێی قه ده غه کرایت له هه ربوو لاره ، نه وا نه خۆشه کی بێ ده رمانه و ، گرنگترین چاره سه ره کانیشی ، بریتیه له وهی نه فسی خۆی ئاگادار کاته وه به وهی هیوای لێ بپێت ، چونکه نه فس هه رکات بێتومید بوو له شتێک ، ده حه ویته وه ، چیتر ئاوپی لێ ناداته وه ، به لام نه گهر له گه ل نا ئومیدیشدا عیشه که ی هه ر به رده وام بوو ، نه وا خوو و په وشتی نه و که سه تووشی چه و ته په ویه کی توند بووه ، بۆیه پێویسته بپێگه ویت به چاره سه رێکی تر ، که بریتیه له چاره سه رکردنی نه قلی خۆی ، چونکه ده بی بزانی په یوه سه بوونی دل به شتێکه وه که هیوای ده سته که و تنی نا کریت جوړیکه له شیتی و ، خاوه نه که شی وهکو که سێکه عاشقی خۆر بێ و ، پوچی حه زی به وه بێ که بۆلای بێلند بێته وه ، له گه لیدا له سه ر خولگه که ی به سو پێته وه ، نه م که سه به لای تێکرا ی ناقل و ژیرانه وه شیته و ، له کۆمه لێ نه واندا حیسابی بۆ کراوه .

نه گهر پێگه شتنیشی نه گونجاوی وهکو شرع نه ک چاره نووس ، چاره سه ره که ی بریتیه له وهی ده بی وهکو نه گونجاوی چاره نووسی ته ماشای بکات ، چونکه شتێک که خوای تعالی مۆله تی نه دابی ، چاره سه رکردنی مۆف و پزگاریوونی ته نها لێ دور که و تنه وه یه تی ، که وابوو با نه فسی خۆی ئاگادار بکاته وه ، که وا نه بووه قه ده غه کراوه و ، هیچ پێگهیه کی پێگه شتنی نی یه و ، وهکو تێکرا ی مه حاله کانی دیکه یه ، وه نه گهر نه فسی ئاژاوه گیرێ هه ر لێی دور نه که و ته وه ، با وازی لێ بێتیت له به ره که کێک له م دوو شتانه ، یه که م : یا له ترساندا ، وه یا له ده سته دانی خۆشه ویستیکی دیکه که زۆر به لایه وه خۆشه ویسته و ، به سو دتره و ،

خێردارتریشه ، چێژو پی شادومانبوونیشی بهردهوامتره ، چونکه کهسی ناقل و ژیر ههركات بهراوردی کرد له نێوان دهستکهوتنی خۆشهویستیکی خێرا نهماو به لهدهستدانی خۆشهویستیک لهو گهورهترو ، بهردهوامترو ، بهسودترو ، بهچێژترو به پێچهوانهشوه ، بهکسهر جیاوازی ههردوکیانی بۆ دهردهکهوێت ، بۆیه هههرگیز چێژی بهردهوام که هیچ مهترسیهکی تێدانێ به مهگهروه به چێژی ساتیک ، که پاشان بۆ نازار دهگهڕێت ، حهقیقهتهکهشی تهنها خهونی کهسیکی نووستوو ، یا نهندیشهیهکهو جێگیر نابێ ، بۆیه چێژ دهچێت و ، نهجام دهمینیت ، شههوت و ئارهزووش نامینێن و ، بهدهختی دهمینیت .

دوهم : پوودانی خراپهیهکی نهویستراو که زۆر بهلایهوه قورستر دهبێ بهبهراوردی لهدهستدانی ئهم خۆشهویسته ، یاخود ههردوو شتهکهی بۆ کۆدهبیتهوه ، مههستم _ ابن القيم _ : لهدهستدانی شتیکی خۆشهویستر بهبهراوردی لهدهستدانی ئهم خۆشهویستهی ، وه پوودانی بهلایهکی ههز پی نهبووی زۆر تهستم تر بهبهراوردی لهدهستدانی ئهم خۆشهویستهی ، بۆیه نهگهردنیاوو که بهدهستکهوتنی ئهم خۆشهویسته نهو دوو شتهی تووش دهبێ ، بهلایهوه ئاسان دهبێ وازی لێ بهینیت ، واش دهبینیت که ئارامگرتنی بهرامبهربه لهدهستدانی خۆشهویستهکهی ئاسانهتره بهبهراوردی تووشبوونی بهو دوو شتهی سهروهوه ، چونکه نهقل و ئاین و ، جوامیری و پیاوهتیهکهی ، فرهمانی پێدهکات بهرگهی زیانی کهم بگهڕێت _ که خێرا دهشگهڕێت بۆ چێژو خۆشی و شادومانی _ له پێناو دوورخستنهوهی ئهو دوو زیانه گهورهیهدا . بهلام نهفامیهکهی ، ئارهزووهکهی ، ستهمکاریهکهی ، ههلهشهیهکهی ، سووکیهکهی فرهمانی پێدهکات به پهسهندیتهی ئهم خۆشهویسته بهپهلهیه ، وه بهو کهم و کورپهوه که تیایدا به ، وه له گهڵ ئهوهی که بهسهریدا دههینیت . پارێزراویش ئهو کهسهیه که خوای تعالی دهپارێزێت .

ئهگهر نهفسی ئهم دهرمانهی قبول نهبوو ، گوێدیریشی نهکرد بۆ ئهم چارهسهره ، با تهماشای ئهو خراپه خێراو دهست ویردانه بکات که شههوت و ئارهزوو بهسهریدا دینیت و ،

ئەو بەرزەوھەندیانەى كە لىق قەدەغە دەكات ، چونكە لە ھەموو شتێك زیاتر خراپەكانى دۇنيا بۆ مۆۆ نامادەكات و ، گەرەتەىن ھۆكارىشە بۆ پەكخستنى بەرزەوھەندیەكانى ، چونكە ناھەيئەت بەندە بەتەولوى ھۆش و ھەست و ژىرى بەكارىيەت كە كارى پى پادەپەپەنەت و ، بەرزەوھەندیەكانى پى پاست دەكاتەوہ .

ئەگەر نەفسى ئەم دەرمانەشى قبول نەبوو ، با خراپى ھەر گوتەو كەردارو شتێكى تەرى خۆشەويستەكى بىرخۆى بێنەتەوہو ، ئەوانەش كە واى لێدەكات خۆى لى بەدورىگەت ، چونكە ئەگەر بەدوايدا بگەپەت و تەماشای بكات ، دەبێنەت چەندەھا ئەوھەندەى ئەو خور پەوشتە چاك و باشانەى كە واى لێكەوہو خۆشى بویت ، سەبارەت بەوھش لى شاراوہى بە ئەرلوسىكانى بېرسەت ، چونكە وەكو چۆن خور پەوشتى چاك و ياش ھۆكارى خۆشەويستى و ويستەنە ، ئاوەھاش ناتەولوى و كەم و كوپى ھۆكارى پق لێوہەوہو نوورىوہەوہى ، با بەلورەتەكى نىوان ھەردوو شتەكە بكات و ، ئەوہى خۆشەويەت كە پەش دەكەوێت و نەزىكەتەى دەروازەشە بۆ ئەو ، با لەو كەسانە نەبێت كە پەنگەكى جوانى بەسەر جەستەى كە بەلەكى گولەوہ فرىوى دابەت ، با چاوەكانى جوانى دىمەن تەپەپەنەت بۆ خراپى كەدەوہ ، با لە پردى جوانى دىمەن بېرەتەوہ بۆ ئەو خراپانەى كە دل ھەوالى پەدلوہ .

ئەگەر تەكراى ئەم دەرمانانە بێتوانابوون لە چارەسەركەنیدا ، ھىچ پەگەى كە تەرى نابەت جگە لەوہى پەنا بۆ ئەو زاتە بەرەت كە وەلامى كەسى ناچارو بێدەرەتان دەداتەوہ ، با خۆى فرەداتە پەش دەستى و لەبەر دەرگا كەيدا ، پەناى بۆ بەرەت ، لى بپارەتەوہ ، بەكەساسى ، بە زەبوونى ، بە ملكەچى ، ھەركاتەك ئەوہى بۆ پەخسا ، ئەوا لە دەروازەى سەرەكەوتنى دلوہ ، با نەتەر پاك بى و دەستەلگەت و خۆى لە گوتەو كەردارى نەگونجاو و نەشیاو بپارەتەت و ، شىعەرى دلدارى بۆ يادكەنەوہى خۆشەويست نەبەت و ، لە نۆو خەلكيدا ناوى نەزەپەنەت و ، نووشى زىانى نەكات ، چونكە دەبى بە ستەمكارىكى شەپەرۆش .

با فریونه خوات به و فرموده (موضوع) ی که دراوته پال پیغمبه‌ری خوا ﷺ که وا (سُودِ ی کوپی (سعید) هه‌ستاره به گێرانه‌وه‌ی ، له (عليّ) کوپی (مُسهر) هوه ، له (أبي يحيى) ی کوپی (القنات) هوه ، له (مجاهد) هوه ، له (ابن عباس) هوه _ خوا له خۆی و بابیشی پازی بیّت _ له پیغمبه‌ری خولوه ﷺ، هه‌روه‌ها (أبي مسهر) هه‌ستاره به گێرانه‌وه‌ی ، له (هشام) ی کوپی (عروة) هوه ، له بابیه‌وه ، له (عائشة) هوه _ خۆای لى پازی بیّت _ ، له پیغمبه‌ری خولوه ﷺ، هه‌روه‌ها (الزبير) ی کوپی (بكار) هه‌ستاره به گێرانه‌وه‌ی ، له (عبدالملك) ی کوپی (عبدالعزيز) ی کوپی (الماجشون) هوه ، له (عبدالعزيز) ی کوپی (أبي حازم) هوه ، له (ابن أبي نجیح) هوه ، له (مجاهد) هوه ، له (ابن عباس) هوه _ خوا له خۆی و بابیشی پازی بیّت _ که وا پیغمبه‌ری خوا ﷺ فرموویه‌تی : ((مَنْ عَشِقَ ، فَعَفَّ ، فَمَاتَ فَهُوَ شَهِيدٌ وَفِي رِوَايَةٍ : مَنْ عَشِقَ وَكُتِمَ وَعَفَّ وَصَبَرَ ، غَفَرَ اللَّهُ لَهُ ، وَأَدْخَلَهُ الْجَنَّةَ)) واته : ((هه‌ركه‌س خۆشه‌ویستی بكات و ، له کردار و گوفتاری نه‌شیاو خۆی گرته‌وه ، نه‌گه‌ر بمړیت به‌شه‌هید له‌قه‌له‌م ده‌دریت ، له (ریوایه) تیککی تریشدا : هه‌ركه‌س خۆشه‌ویستی کردو نه‌ینی پاراست و له کرداری نه‌شیاو خۆی پاراست و ئارامی گرت ، خۆای تعالی لى ده‌بوریت و ، ده‌یخاته به‌هه‌شته‌وه)) . ئه‌م فرموده‌یه به (صحیح) ی له پیغمبه‌ری خولوه ﷺ (ریوایه) ت نه‌کراوه ، ناگوڤیّت له فرمایشته‌کانی ئه‌و بیّت ، چونکه شه‌هیدبون پله‌یه‌کی به‌رزه لای خۆای په‌روه‌ردگار ، جووتکراوه له گه‌ل پله‌ی (الصدیقه) دا^(٢٠٢)، کرده‌وه و باروحوالی هه‌یه ، که مه‌رجن بۆ ده‌ستکه‌وتنی ، دوو جوّره : گشتی و تاییهت .

تاییهت : شه‌هیدبوونه له پێناوی خوا دا .

^(٢٠٢) _ الصدیقه : به‌رزترین پله‌کانی پاسگوێ و بریتیه له شێوه‌ی ته‌واوی بێکه‌موکوپێ گوێدێری و ملکه‌چی بۆ پیغمبه‌ر له گه‌ل شێوه‌ی ته‌واوی بێکه‌موکوپێ دلسۆزی بۆ په‌یامنێر ، بپوانه : التفسیر القيم لأبن القيم ، وه‌رگیزی

گشتی : پێنجن و له فرموده یه کی (صحیح) دا باسکرلون و عیشق یه کێکیان نی یه .
 عیشق هاوبهش په یداکردنه له خۆشهویستی (شرك المحبة)^(١٢) ، دل خالی دهبی له خوای
 تعالی ، دهیکا به هی یه کێکی دیکه ، بۆیه خۆشوپیستی یه کێکی دیکه جگه له خوای تعالی
 پلهی شه هادهتی پی به دهست بهیتریت ، نه مه شتیکی مه حاله ، چونکه عیشق به جۆریك دل
 تیک ده دات كه له هه موو تیکدانیک تر خراپتره ، به لکو مهی و شه رابی پوحو و سه رخۆشی
 دهکات ، له یادکردنه وه خۆشوپیستی خوای تعالی و ، چێژ و هرگرتن له پازونیازی و (المناجاة
) ، پی شادومان بوونی دوری ده خاته وه ، وادهکات دل به ندایه تی یه کێکی دیکه جگه له
 خوای تعالی بکات ، چونکه دلی عاشق به ندایه تی خۆشهویسته که ی دهکات ، به لکو عیشق
 ناوکرۆکی به ندایه تی ، شیوه ی نه وای بیگه موکۆپی سه رشۆپی و ، خۆشوپیستن و ، ملکه چی
 و به گوره دانانه ، باشه نه و دلهی به ندایه تی بۆ یه کێکی دیکه جگه له په روه ردگار دهکات ،
 چۆن پلهی به پێزانی یه کتاپه رستان و داناو زاناو ، وهلی یه تاییه تی هه کانی خوای پی به دهست
 بهیتریت ، بۆیه نه گه ر (إسناد) ی نه م فرموده وه کو پۆژ بوايه ، ته نها هه له وه خه یال و
 نه ندیشه ده بوو ، هه رگیز له هه ی فرموده یه کی (صحیح) دا ووشه ی عیشق له پێغه مبه ری
 خواوه ﷺ جیگه ر نه بووه .

پاشان عیشق هه رام و ، هه لالی هه یه ، که وایوو مروف نابیی گومانی وابه ریت که
 پێغه مبه ری خوا ﷺ حوکم به سه ره موو عاشقیکا ده دا به شه هیدبوون نه گه ر نه پیتی پاراست

^{١٢} _ هاوهل په یداکردنی خۆشهویستی (شرك المحبة) : واته له گه ل خوای په روه ردگاردا یه کێکی تری
 خۆشبویت وه کو خۆشوپیستی بۆ خوای تعالی یا له و توندترو زیاتر ، نه مه هه ول په یداکردنی گوره یه ، خوای
 تعالی له م باره وه ده فرمیت : [وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ
 ﴿البقرة : ١٦٥﴾] واته : ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ ﴾ وه کهسانی و هه یه له خه لکی ﴿ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا ﴾ که
 هاوبه شی نۆر بۆ خوا په یدا ده که ن ﴿ يُحِبُّونَهُمْ ﴾ خۆشیان ده وین ﴿ كَحُبِّ اللَّهِ ﴾ وه کو خۆشهویستی
 نیمانداران بۆ (خوا ﴿ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ ﴾ به لام نه وانه ی به وایان هه ناوه نۆر زیاتر خوایان خۆش ده ویت
 _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان ، به وانه : الإعلام بتوضیح نوقض الإسلام ، وهرگێڕ .

و له کرداری نه شیواو خوی پاراست و ئارامی گرت ، بۆیه نابیی بیرویاوه پت وایی که هرکس ژنیکێ خوشویست ، یاخود عیشقی لاره موو دهرنه هاتوووه کان بوو ، یاخود عاشقی ژنانی داوین پیس بوو ، بهو عیشقه پلهی شه هادهتی دهستگیر ده بیی ، چونکه پێچه وانهی زانراوه به لگه نه ویسته کانی ئاینه .

له بهر ئه وهی عیشق نه خۆشیه که له نه خۆشیه کان و خوای تعالی دهرمانی بۆ دانراوه له ههردوو لایه نی شرعی و چاره نویسه وه ، بۆیه خۆچاره سه رکردن له نه خۆشی عیشق یا (واجب) ه ئه گه عیشقه که حه رام بیی ، وه یاخود (مُسْتَحَب) ه واته سوونه ته .

ئه گه ته ماشایه کی ئه و نه خۆشی و به لایانه بکهیت که وا پێغه مبه ری خوا ﷺ حوکی به سه ر تووشبووانیدا داوه به شه هیدی ، ده بینیت له و نه خۆشیانه یه که چاره سه ری نی یه وه کو تووشبووانی چاره و قه له و ، نه خۆشیه کانی سک و ، شیئی و ، سووتاوی ، خنکاوی و ، مردنی ژن به سه ر مندا له وه ، چونکه به لگه لیکه له لایه ن خوای په ره ر دگا ره وه و به نده هیچ ده ستیکێ له بونیدا نی یه و ، چاره سه ری نی یه ، هۆکاره کانی دروست بو نی شی حه رام نی یه ، وه ناشیبت به هۆی تیکدانی دل و ، په رستنی شتی دیکه ی جگه له خوای تعالی ، وه کو ئه وهی عیشق دروستی ده کات . ئه گه ره موو ئه مانه ی سه ره وهی به لاره به س نه بوو بۆ پۆچ کردنه وهی ئه م فره مووده و گه رانه وهی بۆ پێغه مبه ری خوا ﷺ با چا ولیکه ری زانایانی فره مووده ناس بکات ، ئه وانه ی شاره زان به فره مووده و زه ده کانی (علله) ، ئه و جا بۆی ئاشکه را ده بیی که هه رگیز پێشه وایه ک نه بووه شایه تی بۆ (صحیح) بوون ، یاخود (حسن) بوونی ئه م فره مووده یه بدات ، چونکه زانایان سه رزه نشت و نکو لایان له (سُوید) کردوه سه باره ت به گێرانه وهی ئه م فره مووده یه و ، له بهر ئه مه ش به دروست کردنی به لای گه وره و مه زن تا ونباریان کردوه ، تا ئه و ئاسته ی هه ندیکیان غزا کردنی ئه م پیاوه یان به حه لال دانراوه “ له بهر ئه م فره مووده یه . پێشه و (ابو احمد) ی کوپی (عَدِي) له (الکامل) دا فره موویه تی : ئه م فره مووده یه یه کیکه له وانه ی سه رزه نشت و نکو لای له (سُوید) کراوه به گێرانه وهی ،

هروهه پێشهوا (البیهقی) یش فهرموویه تی : ئەم فهرمووده له وانهیه که سه رزه نشت و نکۆلی له (سوید) ده کریت به گێرانه وهی ، هروهه (أبو طاهر) له (الذخیره) دا هه مان شتی باسکردوه ، پێشهوا (الحاکم) یش له (تاریخ نیسابور) دا ئەم فهرمووده باس ده کات و ده فرمیت : من له م فهرموودهیه سه رم سوپرده میئن ، چونکه له که سیکی تروه وه باس نه کراوه جگه له (سوید) ، که که سیکی باوه پێکراوه ، پێشهوا (أبو الفرج) ی کوپی (الجوزی) له کتیی (الموضوعات) دا باسی کردوه ، (أبو الأزیق) یه که م جار له (سوید) هوه به رزی ده کرده وه بۆ پێغه مبه ری خوا ﷺ ، به لام له و باره وه سه رزه نشت کرا ، بۆیه ناوی پێغه مبه ری خوی ﷺ لابردو چیت له (ابن عباس) _ خوا له خۆی و بابیشی پازی بیت _ تێپه ر نه ده بوو .

له و کاره ساتانه ی تهحه موول نا کریت نه وهیه که ئەم فهرموودهیه بکریت به فهرمووده ی (هشام) ی کوپی (عروة) ، له بابیه وه ، له (عائشة) هوه _ خوی لی پازی بیت _ له پێغه مبه ری خواوه ﷺ . نه وه ی که مترین شاره زای له فهرمووده و زه ده کانیدا هه بی ، هه رکی ز ئەمه تهحه موول نا کات ، هروهه ناگو نجیت له فهرمووده کانی (الماجشون) بیت ، له (ابن أبي حازم) هوه ، له (أبي نجیح) هوه ، له (مجاهد) هوه ، له (ابن عباس) هوه _ خوا له خۆی و بابیشی پازی بیت _ له پێغه مبه ری خواوه ﷺ ، هروهه (موقوف) یشی له سه ر (ابن عباس) _ خوا له خۆی و بابیشی پازی بیت _ پێویستی به تێپوانینه ، خه لکی (سوید) ی کوپی (سعید) یان به به لاو کاره ساتی گه وره تاوانبار کردوه ، هروهه (یحیی) ی کوپی (معین) سه رزه نشتی (سوید) ده کات و ده فرمیت : که سیکی نامه ردی برۆزه نه ، نه که ر ئەسپێک و رمیکم بوایه غه زام ده کرد ، پێشهوا (أحمد) ی کوپی (حنبل) ده فرمیت : (متروک الحدیث) ، پێشهوا (النسائی) ده فرمیت : (لیس بثقة) ، پێشهوا (البخاری) فهرموویه تی : کوژیوو که سانی تر فهرمووده ی تریان پی ده گوته وه هی خۆی نه بوو ، پێشهوا (ابن حبان) فهرموویه تی : فهرمووده ی (المعضل) ی له که سانی باوه پێکراوه وه باس ده کرد ، بۆیه پێویسته فهرمووده کانی پشت گوێ بخریت .

چاکترین نهو گوشتارانهش که دهرباره ی (سُوید) گوتراوه گوشتاری (أبوحاتم الرازي) ه
 ه فرموویه تی : (إنه صدوق كثير التدليس) ، هروه ها گوشتاره که ی پیشهوا (الدَّارْقُطْنِيّ)
 ه که فرموویه تی : که سیکی باوه پیتکراوه به لَام که به ته مه ن بوو پیده چی فرمووده ی
 یان بۆ باسکردایه هندی (النکارة) ی تیدا بوايه ، که چی پئی پی دها . ته وایوو .

وه پیشهوا (مسلم) یان عه ییدار ده کرد که هه لده ستا به (تخریج) کردنی هه مووده کانی
 سوید کو ، نه وهش حال وپاری بوو ، به لَام ئیمامی (مسلم) نهو فرموودانه ی لیوه
 ه گپرایه وه که که سانی تر (متابعة) یان کردیی و ، ته نه اش نه بویتته وه له گپراوه ویدلو ، وه
 فرمووده ی کی (منکر کو) (شاذ) یش نه بیت به پیچه وانیه ئه فرمووده یه . والله أعلم .

به شیک : سه باره ت به رپیازی پیغه مبهری خوا ﷺ له پاراستنی ته ندروستیدا به خوبو نه خوشکردن :

بۆنی خوش خۆراکی پوچهو ، پوحیش نه وه یه که هه موو هیزه کانی له سه ر سوار ده کریت ،
 یزه کانیش به بۆنی خوش زیاد ده کن ، زۆریش به سووده بۆ میشک و دل و ، هه موو نه ندانه
 وه که کانی تر ، دل شادومان ده کات ، خوشی به نه فس ده دات و ، پوح فراوان ده کات و ،
 سترین شته بۆ پوح و ، له هه موو شتیکیش بۆی له بارترو ، له نیتوان نهو و پوحدا
 یوه نده ی کی نزیک هه یه ، له بهر هه موو نهو هۆیانه ی سه ره وه بۆنی خوش یه کیک بوو له دوو
 وشه ویسته که ی دونه یا به لای پیغه مبهری خواوه ﷺ

وفي صحيح البخاري : أنه ﷺ كان لا يَرُدُّ الطَّيِّبَ (١).

واته : به پاراستی پیغه مبهری خوا ﷺ بۆنی خوشی نه ده که رانده وه .

^١ _ صحيح : أخرجه البخاري (٢ / ٢٠٥) ، (٧ / ٢١١) عن عروة بن ثابت عن ثمامة عن أنس فذكره

وفي صحيح مسلم عنه ﷺ : ((من عَرَضَ عليه رِيحَانٌ ، فلا يَرُدُّهُ فَإِنَّهُ طَيِّبُ الرِّيحِ ، خَفِيفُ الْمَحْمَلِ))^(٤٠٥).

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فرمویه تی : ((هه رکهس ره یحانه ی درایه ، با نه یگه رینیتته وه چونکه بۆنی خۆشه و ، هه لگرتنیشی سووکه)) .

وفي سنن أبي داود والنسائي ، عن أبي هريرة _ رضي الله عنه _ ، عن النبي ﷺ : ((مَنْ عَرَضَ عليه طَيِّبٌ ، فلا يَرُدُّهُ ، فَإِنَّهُ خَفِيفُ الْمَحْمَلِ طَيِّبُ الرَّائِحَةِ))^(٤٠٦) .

واته : له (أبي هريرة) وه _ خوی لى پازى بیت _ ، له پیغه مبهری خوا وه ﷺ فرمویه تی : ((هه رکهس بۆنی خۆش درایه ، با نه یگه رینیتته وه ، چونکه هه لگرتنى سووکه و بۆنیشی خۆشه)) .

وفي مسند البزار : عن النبي ﷺ أَنَّهُ قَالَ : ((إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ يُحِبُّ الطَّيِّبَ ، نَظِيفٌ يُحِبُّ النَّظَافَةَ ، كَرِيمٌ يُحِبُّ الْكَرَمَ ، جَوَادٌ يُحِبُّ الْجُودَ ، فَتَنَفَّقُوا أَفْنَاءَكُمْ وَ سَاحَاتِكُمْ ، وَلَا تَشَبَّهُوا بِالْيَهُودِ يَجْمَعُونَ الْأَكْبَابَ فِي دُورِهِمْ))^(٤٠٧) .

واته له (مسند بى) البزار دا هاتوه : پیغه مبهری خوا ﷺ فرمویه تی : خوی تعالى چاکه و حه زى به بۆنی خۆشه ، پاکه و پاکی خۆش دهوئى ، ميه ره بانه و ميه ره بانى خۆش دهوئى ، به خشنده وه و به خشنده ی خۆش دهوئى ، حه وشه و گۆره پانه کانتان پاک بکه نه وه ، خۆتان به جوله که کان مه چوینن که خۆل و خاشاکه که یان له رینگه کانیا ندا کۆده که نه وه .

^{٤٠٥} _ صحيح : أخرجه مسلم (٧ / ٤٨) عن الأعرج عن أبي هريرة فذكره .

^{٤٠٦} _ إسناده صحيح : أخرجه أبو داود (٤١٧٢) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (٦٣٩٣) .

^{٤٠٧} _ إسناده ضعيف : أخرجه الترمذي (٢٨٠٠) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (١٦١٦) .

(ابن أبي شيبه) دهگيرتهوه : كهوا پيغه مبهري خوا ﷺ جوريك له بؤنى خوشى هه بوو
خوى پى بۆنخوش ده كرد .

وَصَحَّ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ : ((إِنَّ لِلَّهِ حَقًّا عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ أَنْ يَغْتَسِلَ فِي كُلِّ سَبْعَةِ أَيَّامٍ ، وَإِنْ كَانَ
لَهُ طَيِّبٌ أَنْ يَمَسَّ مِنْهُ))^(٤٠٨).

واته : پيغه مبهري خوا ﷺ فرموويه تى : ((خواى تعالى مافى به سهر هه موو موسلمانتيكه وه
هه به كهوا له هه ر حوت رۆژدا خوى بشوات و ، نه گهر بؤنى خوشيشى هه بوو خوى پى
بۆنخوش بکات)) .

بؤنى خوش چه ندين خاسيه تى تىدايه ، له وانه په ريه كان خوشيان دهوئى ، شه يتانه كان
ليئى دورد دهكونه وه ، چونكه خوشترين شت به لايانه وه بؤنى ناخوشى به درپنه ، پوه
چاكه كان بؤنى خوشيان خوش دهوئى و ، پوهه پيسه كانيش بؤنه ناخوشه كانيان به لاوه
خوشه ، بۆيه هه موو پوهيك هه وادارى گونجاوى خويه تى ، ئافره تانى ناپاك بۆ پياوانى ناپاك
، پياوه پيسه كان بۆ ئافره ته پيسه كان ، ئافره ته پاكه كان بۆ پياوه پاكه كان ، وه پياوه
پاكه كان بۆ ئافره ته پاكه كان ، هه رچه ند نه م گوftarه بۆ پياوان و ئافره تانه ، به لام كرده وه
گوftarه كان و ، خواردن و خواردنه وه كان و ، پۆشاك و بۆنه كانيش دهگيرته وه ، يا به
گشتيتى گوftar (عموم لفظه) ، يا به گشتيتى ماناكه ي .

^{٤٠٨} — صحيح : أخرجه البخاري (٢ / ٣) ، ومسلم (٣ / ٣) كلاهما عن عمرو بن سليم عن أبي سعيد الخدري .

به شیک : سه بارهت به رینازی پیغه مبهری خوا ﷺ له پاراستنی ته ندروستی چاودا :

روی أبوداود في سننه : عن عبدالرحمن بن النُّعْمان بن معبد بن هُوَذَةَ الأنصاري ، عن أبيه ، عن جده _ رضي الله عنه _ ، أنَّ رسولَ الله ﷺ أَمَرَ بِالْإِثْمِدِ الْمُرْوَحِ عِنْدَ النَّوْمِ وَقَالَ : ((لِيُنْقَهَ الصَّائِمُ)) (٤٩).

واته : له (عبدالرحمن) ی کورپی (النُّعْمان) ی کورپی (معبد) ی کورپی (هُوَذَةُ الأنصاري) وه ، له بابیه وه _ له باپیری وه _ خوای لی پازی بیّت _ ده گپرتیه وه ده فه رمیت : پیغه مبهری خوا ﷺ فه رمانی دا به به کارهینانی کلی بۆنخۆشکراو به میسک له کاتی نووستنداو فه رموی : ((با پۆژوان خۆی لی پپاریزیت)) .

هه روه ها پیشهوا (ابن ماجة) له (سنن) هه کهیداو کهسانی تریش له (ابن عباس) وه _ خوا له خۆی ویابیشی پازی بیّت _ ده گپرتیه وه فه رموییه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ کلدانیکی هه بوو چاوی پی ده رشت ، سی جار بۆ هه ر چاوێک .

وفي الترمذي : عن ابن عباس _ رضي الله عنهما _ ، قال : كان رسول الله ﷺ إذا اكتحل يجعل في اليمنى ثلاثاً ، يبتدئ بها ، ويختم بها ، وفي اليسرى ثنتين (٥٠) .

٤٩ _ إسناده ضعيف : أخرجه أبوداود (٢٣٧٧) ، وضعفه الألباني في الإرواء (٩٣٦) .

٥٠ _ صحيح : أخرجه أحمد (١ / ٣٥٤) ، وعبد بن حيد (٥٧٣) ، وابن ماجة (٣٤٩٩) ، والترمذي (١٧٥٧) ،

(٢٠٤٨) ، وفي الشمايل (٤٩) ، (٥٠) كلهم عن طريق عباد بن منصور عن عكرمة عن ابن عباس .

واته : له (ابن عباس) هوه _ خوا له خۆی و بایبشی پازی بێت _ فرموویه تی :
پێغه مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌گه‌ر چاوی پره‌شتایه‌ سێ جار کلی ده‌کرده‌ چاوی پاستی ، له‌وه‌وه
ده‌ستی پێ ده‌کردو ، له‌ویشه‌وه‌ کوتایی پێ ده‌هێنا ، دوو جاریش بۆ چاوی چه‌پی .

وقد روی أبوداود عنه ﷺ : ((مَنْ اَكْتَحَلَ فُلُوتِرَ))^(٤١١).

واته : پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرمووی : ((هه‌رکس چاوی پره‌شت با تاك بیرپێژێت)) .

باشه‌ ئایا به‌ تاك پره‌شتن بۆ هه‌ردوو چاوه‌ ، سێ جار بۆ چاوی پاست و ، دوو جار بۆ چاوی
چه‌پ ، وه‌ چاوی پاست شایسته‌تر بێ به‌ ده‌ست پێکردن و پێشخستن ، یاخود به‌ تاك
پره‌شتنكه‌ بۆ هه‌ر چاویكه‌ ، سێ جار بۆ چاوی پاست و ، سێ جاریش بۆ چاوی چه‌پ ، ئه‌مه
دوو گوفتاری نێمامی (احمد) یه‌ كه‌سانی دیکه‌یه‌ .

كل ته‌ندروستی چاو ده‌پارێژێت ، ئه‌و نورو پوناکیه‌ی كه‌ هۆكاری بێنینه‌ به‌هێزی ده‌كات ،
پاکیان ده‌كات وه‌ ، ماده‌ خراپه‌كان نه‌رم و نیاو ده‌كات وه‌ ده‌یانكات ده‌ره‌وه‌ ، هه‌ندێ
جۆری كل جوانیه‌ك ده‌به‌خشێته‌ چاو ، كاتی نووستن سوودو چاكه‌كانی زیاتر ده‌بن ، چونكه‌
ئه‌گه‌ر كل به‌كارهێنراو ، پاشان سه‌ره‌وتن و له‌ جوله‌كه‌وتنی زیانبه‌خشی به‌ دواوه‌بوو ،
سروشێش کاری خۆی كرد ، ئه‌وا سویدیکی زیاتر به‌ چاو ده‌به‌خشیت ، کلی (الإثم) یش له‌و
باره‌وه‌ خاسیه‌تیکی تایبه‌تی تێدایه‌ .

وفي سنن ابن ماجه عن سالم ، عن أبيه يرفعه : ((عَلَيْكُمْ بِالْإِثْمِ ، فَإِنَّهُ يَجْلُو الْبَصَرَ ، وَيُنْبِتُ
الشَّعْرَ))^(٤١٢)

واته : له (سالم) هوه ، له‌ بابیه‌وه‌ له‌ پێغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ فرموویه تی : ((کلی)
بالإثم) به‌كاربێنن ، چونكه‌ بێنینه‌ به‌هێزو چاك ده‌كات و ، مووی برژاڤگ ده‌ده‌چێنێت)) .

^{٤١١} _ إسناده ضعيف : أخرجه أبوداود (٣٥) ، وضعفه الألباني في الضعيفة (١٠٢٨) .

^{٤١٢} _ إسناده صحيح : أخرجه ابن ماجه (٣٤٩٥) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (٤٠٥٦) .

وَنِي ((كِتَاب أَبِي نَعِيم)) : ((فَإِنَّهُ مَنْبَتَةٌ لِلشَّعْرِ مَذْهَبَةٌ لِلْقَدَى مَصْفَاةٌ لِلْبَصَرِ))^(٤١٣).

واته له كَتَبَهُ كَهَى (أَبِي نُعِيم) يَشْدَا بِهِمْ شَيْوَه هَاتُووه : ((دهرهینه ری مووه ، لابه ری رپیۆقه ، پاكه ره وه ی چاوه)).

وَنِي سَنَنْ ابْنِ مَاجَةَ أَيْضاً : عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ _ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا _ يَرْفَعُهُ : ((خَيْرُ أَكْحَالِكُمُ الْإِئْتِمَادُ ، يَجْلُو الْبَصَرَ ، وَيُنْبِتُ الشَّعْرَ))^(٤١٤) واته : (ابْنِ عَبَّاسٍ) _ خَوَالَهُ خَوَى وَيَابِيشَى پازى بِيْت _ له فه رمووده يه كدا كه به رزى ده كاته وه بۆ پيغه مبه ری خوا ﷺ فه رموويه تى : ((خَيْرَتَرِينَ چاو پشنانان به كلَى (الْإِئْتِمَادُ) ه ، چونكه چاو به هِيَز ده كات و ، مووى برزاتنگ ده ده چِيْنَى)) .

^{٤١٣} _ إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ : صَحْحُهُ الْأَلْبَانِي فِي صَحِيحِ التَّرْغِيبِ وَالتَّرْهِيْبِ (٢١٠٦) .

^{٤١٤} _ إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ : أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَةَ (٣٤٩٧) ، وَصَحْحُهُ الْأَلْبَانِي فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ (٣٣٠٥) .

بهشی سی یهه

بهشیك : له باسکردنی نه و دهرمان و خوراكه تاكانه دا كه له زاری پیغه مبهری خواوه ﴿ پیمان گه شتوو مو ریزكراوه به پپی پیتته هیجانیه كان :

پیتی هه مزه (ا) :

ئهمد : به ردیكى كلى په شه ، له (أصبهان) وه دههینریت و ، له هه موو جوړه كانی دیکه ی چاكتره ، هه روه ها له پوژئاواشه وه دههینریت ، چاكترینیشی نه وه یه كه زوو وورد دهبی و ، وورده كه شی تروسكه داره ، ناوه كه شی نه رمولوسه و هیچ بیسیه كی تیدا نی یه .

میزاجی ساردی ووشكه و بۆ چاو به سووده و به هیزی دهكات ، دهماره كانی به هیزو پته و دهكات ، ته ندروستی دهپاریزیت ، گوشتی زیادى نیتو برینه كان ناهیلایت و ساریزی دهكات وه ، بیسیه كانی پاك دهكات وه ، به هیزی دهكات ، نه گه ر له گه ل هه تگونی ناویی پووندا (العسل المائي الرقيق) بكریتته چاو سه ریئشه ناهیلایت ، نه گه ر كووتراو تیکه ل به هه ندی به زی نهرم و تازه (الشحوم الطرية) كراو ، شوینی سووتاوی تیه ل سوینریت ، چینه ووشكه كی به سه روه دروست نابیت پاش ساریژیوونه و ی برینه كه ، هه روه ها به سووده بۆ نه و بلق و تلۆقانه ی به هۆیه وه دروست دهبییت ، باشتیرین كله كانی چاوه به تاییهت بۆ مروڤه به ته مه نه كان و ، نه وانه ی چاویان لاواز بووه نه گه ر كه میك (المسك) ی تیکه ل بكریت .

أُتْرَجَ^(٤١٥): ثَبِتَ فِي الصَّحِيحِ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: ((مَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ الْأُتْرَجَةِ، طَعْمُهَا طَيِّبٌ وَرِيحُهَا طَيِّبٌ))^(٤١٦).

واته له فهرموده یه کی (صحیح) دا پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمودیه تی: ((نمونه ی نهو بپواداره ی قورئان ده خوینیت ، وهکو نمونه ی (أُتْرَجَ) ه، تامی خوشه و ، بۆنیشی خوشه)).

(أُتْرَجَ) سوودیکی زۆری تیدایه ، له چوارشت پیکهاتوو ، توێکل ، ناوگهره ، ترشی ، تقو ، ههردانه یه کیان میزاجیکی تاییه تی ههیه ، بۆیه توێکله کی گهرمی وشکه ، ناوگهره ی گهرمی تهپه ، ترشیه کی ساردی وشکه ، تۆوه کی گهرمی وشکه .

له سووده کانی توێکله کی : نهگهر له نێو پۆشاکدا دابنریت شهوا قهدهغه ی مۆرانه ی لی دهکات ، بۆنه کی خراپی ههوا ههروه ها درم چاک دهکات ، نهگهر له دهمدا راگیریت بۆنی خوش دهکات ، بای نێو سک شیی دهکاته وه ، نهگهر بکریته نێو چیشته وه وهکو به هارات ، یارمه تی هه رسکردن ده دات ، دانه ری (القانون) ده لیت :

گوشرای توێکله کی نهگهر بخوریته وه بۆگه زتنی مار به سووده ، وه توێکله کی شیی وهکو دهرمانیک ده خریته سه ر برین ، سووتینرای توێکله کی تی هه لسوویه کی باشه بۆ نه خوشی به له کی . گوشتاره کانی تهواو بوو .

^{٤١٥} — أُتْرَجَ : درمختیکه له مزده مه نیه کان ، درۆژیکه ی ده گاته پینچ مه تر ، لق و گه لاکانی نه رمن ، گوله کانی سپیه و ، به ره کانی له لیمۆ ده چیت به لام زۆر گه وره تره ، په تگیکی پرته قالی زێڕینی ههیه ، بۆنیکه خوشی ههیه و ناوه کی ترشه . بپوانه : ar.wikipedia.org/wiki

^{٤١٦} — متفق عليه : أخرجه البخاري (٨ / ٥٩) ، ومسلم (٧٩٧) .

به لّام ناوگهری : گهرمی نیو گهده سووك دهكاتهوه ، بۆ تووشبوان به (المرّة الصفراء) به سووده ، دامركینهری هه لّمه گهرمهكانه . (الفافقي) ده لّیت : خواردنی ناوگهری بۆ تووشبوان به نهخۆشی مایه سیری به سووده .

به لّام ترشیه که ی : قه بزکاره و شکینهری (الصفراء) ه ، هیمنکه ره وهی دل لیدانی خیرایه ، به سووده بۆ زهر دوی و هکو خواردنه وه و هکو چا و پی پهرشتنیشی ، پشانه وهی زهر دوی ده وه ستینیت ، دلگه ره وه یه بۆ خواردنی زیاتر ، هیمنکه ره وه یه بۆ سروشت ، بۆ تووشبوان به نهخۆشی په وانی زهر دوی به سووده ، گوشراوه ترشه که ی شه هوه و ئاره نووکردنی کوئرتۆل نه کراو به رامبه ر به ژنان (غلّة النساء) هیمن دهكاتهوه ، نه گه ردهم و چاوی تی هه لّسوی په له کانی ناهیلّیت ، نهخۆشی ووشك هه لّاتو و قلیشانی پیست و نه مانی تووك و موو به سه ری وه ناهیلّیت ، به به لگه ی لابر دنی ئه و مه ره که به ی ده که ویتته سه ر پۆشاك ، هه ره ها هیزکی نهرم و نیان که ره وه و ، لابر دنی و نه هیلّان و ، سارد که ره وه ی تیدایه ، گهرمی جگه ر دوکوژینیتته وه ، گه ده به هیز دهكات ، تیزّی (المرّة الصفراء) و ، ئه و خه مه ی به هۆیه وه تووشی مرۆف ده بیّت ناهیلّیت ، تینویه تی هیمن دهكاتهوه .

به لّام تۆوه که ی : هیزکی شیی که ره وه ی ووشکه ره وه ی هه یه . (ابن ماسویه) ده لّیت : خاسیه تی تۆوه که ی به سووده بۆ ژه هره کوشنده کان نه گه ر به گیشی مسقالتیک بخوریتته وه و توپکه که ی لابراییّت به ئاوێکی شله تین ، به کولاندن پووێکی به سوودی هه یه نه گه ر بکوئریّت و بخریته شوینی گه زتنه وه ، بۆی به سوود ده بیّ ، بۆن و به رام خۆش دهكات و ، زۆریه ی ئه م کارنهش له توپکه که یدايه .

کهسانی دیکه ش گوتویانه : خاسیه تی تۆوه که ی بۆ پیوه دانی دووپشك به سووده ، نه گه ر به گیشی دوو مسقالّ بخوریتته وه و توپکه که ی لابراییّت له ئاوێکی شله تیندا ، هه ره ها نه گه ر کوئراو خرایه سه ر جینگه ی گه زتن به سوود ده بیّ .

كه سانی تریش گوتویانه : تۆوهكهی به سووده بۆ تیکرای ژه هه ره کان ، هه روه ها به سووده بۆ گه تنی تیکرای جانه وه ران .

باسکراوه كه وا یه كێك له كیسراكان توو په بوو به رامبه ر به كۆمه لێك له پزیشكان و ، فره مانیدا بخۆینه به ندیخانه وه و ، سه رپشکی كردن پێخۆرێك هه لبرژێرن و له وه زیاتریان نادریتی ، نه وانیش (أُشْرَج) یان هه لبرژارد ، پێیان گوترا : بۆ نه مه تان له جێگه ی هه موو خواردنه كانی تر هه لبرژارد ؟ نه وانیش گوتیان : چونكه له باری ئیستادا په یحانه ، دیمه نی دلخۆشكاره ، توێكله كه ی بۆنی خۆشه ، ناوگه ره ی میوه یه ، ترشه كه ی پێخۆره ، تۆوه كه ی دژه ژه هره ، چه وریشی تێدایه .

بۆیه شتیك نه مه سووده كانی بیته به راستی شایسته یه كه وا پالۆته و پوختی بونه وه رانی پی بچوینریت ، نه ویش نه و بروداره یه كه قورئان ده خوینیت ، كه سانیکی پێشینی چاك هه زیان ده كرد ته ماشای بكه ن چونكه ته ماشاكرنی دیمه نه كه ی دل خۆشی ده كردن .

أُرِزَ : واته : برنج ، دوو فره مووده ی پۆچی (موضوع) ی له باره وه هاتوه :

یه كه میان : به راستی نه گه ر پیاو بوایه ، میه ره بان ده بوو .

دووه م : هه موو شتیك له زهوی دهرهاتبی نه خۆشی و دهرمانیکی تێدایه جگه له برنج : به راستی شیفایه و نه خۆشی تێدا نیه . لێره دا شه م دوو فره مووده یه مان باس كردوه بۆ ناگارداركرنه وه نه وه كو بدریته پال پێغه مبه ری خوا ﷺ .

دوا ی نه وه ش برنج گه رمی ووشكه ، له دوا ی گه نم چاكترین خۆراكه ، خه لته یه کی چاك دروست ده كات ، سك توند ده كات به توندكردنێکی كه م ، گه ده به هیز ده كات ، خۆشه ی ده كات و ، تیایدا ده مینیتته وه ، پزیشكه هندیه كان واره ده گه ینن كه چاكترین و به سوودترین

خۆراکه نه‌گه‌ر به شیرى مانگاوه لیئرا ، جه‌سته به‌فه‌و چاك ده‌كات ، تۆماوى نۆزینه زۆر ده‌كات ، خۆراکیكى چاك به جه‌سته ده‌به‌خشیت ، په‌نگ په‌وون ده‌كاتوه .

أُرِزَّ ، بفتح الهمزة وسكون الراء ، واته : دره‌ختى كاژ : پیغه‌مبه‌رى خوا ﷺ له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا باسى كردووه : ((مَثَلُ الْمُؤْمِنِ كَمَثَلِ الْخَامَةِ مِنَ الزَّرْعِ ، تُفْقِئُهَا الرِّيحُ ، تُقِيمُهَا مَرَّةٌ ، وَتُمِيلُهَا أُخْرَى ، وَمَثَلُ الْكَافِرِ مَثَلُ الْأُرْزَةِ الَّتِي لَا تَزَالُ قَائِمَةً عَلَى أَصْلِهَا حَتَّى يَكُونَ انْجِعَافُهَا مَرَّةً وَاحِدَةً))^(٤١٧).

واته : ((نموونه‌ى به‌وادار نموونه‌ى په‌ه‌كێكى ته‌په‌و پاراوه ، با ده‌یجولیتیت ، جارێ پاستى ده‌كاتوه‌و ، جارێكیش لاری ده‌كاتوه‌و ، نموونه‌ى كه‌سى دووپه‌وش نموونه‌ى دره‌ختێكى كاژه كه به‌رده‌وام له سه‌ر بنه‌په‌ته‌كه‌ى سه‌قامگیره تا به‌یه‌ك جار له پیشه هه‌لده‌كه‌نریت)) .

تۆووى كاژ گه‌رمى شیداره ، خاسیه‌ته‌كانى پیگه‌یاندن و نه‌رم كردنه‌وه‌و ، شى‌ى كردنه‌وه‌ى تیدایه ، هه‌روه‌ها سیفه‌تى چوژانه‌وه‌ى تیدایه به‌لام به‌خوساندنى له ئاودا لاده‌چیت ، ده‌پنگ هه‌رسه ، خۆراکیكى زۆر ده‌به‌خشیت ، بۆ كۆكه باشه ، شى و ته‌په‌ه‌كانى كۆنه‌ندامى هه‌ناسه پاك ده‌كاتوه‌و ، تۆماوى نۆزینه زۆر ده‌كات ، ژانه سك دروست ده‌كات و ، ده‌رمانه‌كه‌شى هه‌نارى مزه‌ كه چاكی ده‌كات .

إِنْخِرَ : ثبت في الصحيح ، عنه ﷺ أنه قال في مكة : لَا يُخْتَلَى خَلَامًا ، فقال له العباس _ رضي الله عنه : إِلَّا الْإِنْخِرَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَإِنَّهُ لِقَيْنُهُمْ وَلِبِيتِهِمْ ، فقال : إِلَّا الْإِنْخِرَ^(٤١٨) .

واته : پیغه‌مبه‌رى خوا ﷺ سه‌باره‌ت به مه‌كه فه‌رمووى : په‌وه‌كى ته‌پى ناب‌دریت ، (عباس) _ خوا له خۆى ویا‌بیشى پازى بیت _ پێى فه‌رمو : جگه له (الْإِنْخِر) نه‌ى

^{٤١٧} _ متفق عليه : أخرجه البخاري (١٠ / ٩٢) ، ومسلم (٢٨١٠) .

^{٤١٨} _ متفق عليه : أخرجه البخاري (٤ / ٤٠) ، ومسلم (١٣٥٣) .

پێغه‌مبەری خوا ﷺ چونکە بۆ مالا و بۆ پیشە‌سازیەکانیانە ، ئەویش فەرمووی : جگە لە (الإِنْخِرُ)^{*}

(الإِنْخِرُ) گەرمە لە دوو‌هەمدا ، ووشکە لە یە‌که‌مدا ، نەرم و نیا‌نە و کونیلە داخراو‌ه‌کان و ، دە‌می پە‌گە‌کان دە‌کات‌وه ، می‌زو خوینی بی‌نویژی زۆر دە‌کات ، بە‌رد وە‌رد دە‌کات ، ئاوسانی پە‌قی نی‌و گە‌دە و جگە‌رو گورچیلە شی‌ی دە‌کات‌وه بە‌خواردن‌وه‌و بە‌خستنه‌سە‌رو بە‌پێ‌چانی‌ش ، پیشە‌کانی‌شی کۆ‌لە‌کی ددان و گە‌دە بە‌هێز دە‌کات ، دل تێ‌کە‌ل هاتن هێ‌من دە‌کات‌وه ، س‌ک دە‌گرێ‌ته‌وه .

پیتی باء (ب) :

بطیخ ، واتە : کالە‌ک : روی أبوداود والترمذی ، عن النبي ﷺ ، أنه كان يأكل البطيخ بالرطب ، يقول : نَكْسِرُ حَرَّ هَذَا بَيْرِدِ هَذَا ، وَيَبْرِدُ هَذَا بِحَرِّ هَذَا^(١).

واتە : پێ‌غه‌مبە‌ری خوا ﷺ کالە‌ک و خورمای پوتابی تازه‌پێ‌گە‌یی بە‌یە‌که‌وه دە‌خوارد ، دە‌یفە‌رموو : گە‌رمی ئە‌مه بە‌سە‌ردی ئە‌مه دە‌شکێ‌نین و ، سە‌ردی ئە‌مه‌ش بە‌گە‌رمی ئە‌مه .

سە‌بارە‌ت بە‌ کالە‌ک چە‌ند فەر‌موو‌ده‌یه‌ک هاتو‌وه جگە‌ لە‌م فەر‌موو‌ده‌یه‌ ئە‌وانی تر (صحیح) نین ، مە‌به‌ستیش بە‌ کالە‌ک جو‌ره سە‌وزە‌که‌یه‌تی ، ساردی تە‌پوشیداره ، پاک‌کەر‌وه‌یه ، بە‌ه‌راوردی کالیارو خە‌یار زۆر بە‌خیرای لە‌ گە‌دە‌وه لی‌ژ دە‌بی‌ته‌وه ، زۆر بە‌خیرایی دە‌گورێ‌ت بۆ هەر تێ‌که‌لاوی‌ک پێ‌که‌وتی بی‌ت لە‌ گە‌دە‌دا ، ئە‌گەر کە‌سی‌ک تای هە‌بی و بی‌خوات سو‌دی‌کی زۆری لی‌ دە‌بینێ‌ت ، بۆ ئە‌و کە‌سە‌ش پلە‌ی گە‌رمی جە‌ستە‌ی دابە‌زیو‌وه و سە‌رمای بو‌وه ئە‌گەر کە‌مێ‌ک زە‌نجە‌فیل و بە‌و هاوشی‌وانە‌ی تێ‌کە‌ل ب‌کات زیانی نابێ‌ت ، پتو‌ی‌سته‌ پێ‌ش خۆ‌راک بخورێ‌ت و ، پاشان خۆ‌راکە‌که بخورێ‌ت ، ئە‌گینا تووشی دل تێ‌کە‌ل هاتن و پ‌شانه‌وه دە‌بی‌ت.

^{١١٩} — إسناده صحيح : أخرجه أبوداود (٣٨٣٦) ، والترمذی (١٨٤٤) ، وصححه الألبانی فی الصحیحة (٥٧) .

كهسانىك له دانايان دهلّين : نهگه پيش خوراك بخوريت سكه به جوانى دهشواته وه ، له
بنه پته وه نه خوښيه كه ناهيلايت .

بلج، واته : خورماى پينه گيو ، روى النسائي وابن ماجه في سنتهما : من حديث هشام بن
عروة ، عن أبيه ، عن عائشة _ رضي الله عنهما _ قالت : قال رسول الله ﷺ : كُلُوا الْبَلَحَ بِالْتَّمْرِ
، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ إِذَا نَظَرَ إِلَى ابْنِ آدَمَ يَأْكُلُ الْبَلَحَ بِالْتَّمْرِ يَقُولُ : بَقِيَ ابْنُ آدَمَ حَتَّى أَكُلَ الْحَدِيثَ
بِالْعَنَيْقِ (٤٢٠).

واته : له خاتوو (عائشة) وه _ خواى لى پازى بيت _ فهرموويه تى : پيغه مبهري خوا
ﷺ فهرمووى : خورماى پينه گيو به خورماوه بخون ، چونكه نهگه شهيتان ته ماشاى
نه وهى ئادهم بكات كه خورماى پينه گيو به خورماوه دهخوات دهلايت : نه وهى ئادهم
مايه وه تا نووى به كونه وه خوارد .

له (ريوايه) تىكى تريشدا : كُلُوا الْبَلَحَ بِالْتَّمْرِ ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَحْزَنُ إِذَا رَأَى ابْنَ آدَمَ يَأْكُلُهُ
يقول : عاش ابن آدم حتى أكل الجديد بالخلق . رواه البزار في مسنده ، وهذا لفظه * واته :
شهيتان دلگران ده بى نهگه ته ماشاى نه وهى ئادهم بكات نه دوانه به يه كه وه دهخوات و
دهلايت : نه وهى ئادهم زيا تاوه كو نووى به كونه وه خوارد .

دهلايم _ ابن القيم _ (باء) ي ووشه (بالتمر) به ماناى : له گه لا ديت ، واته : نه مه له
كه لا نه مه دا بخون . هه ندى له پزىشكه موسلمانان كان گوتويانه : له پاستيدا پيغه مبهري خوا
ﷺ فهرمانى دلو به خواردنى خورمانى پينه گيو به خورماوه ، چونكه خورماى پينه گيو
ساردى ووشكه و ، خورماش گهرمى ته پوشيداره و ، هه ربوكيان به كتر چاك دهكه نه وه ، به لام
فهرمانى نه داوه به خواردنى نه خورمايه تازى شيرينى تيكه وتوو (البسر) به خورماوه ،

^{٤٢٠} _ موضوع : أخرجه ابن ماجه (٣٣٣٠) ، وضعفه الألباني في الضعيفة (٢٣١) ، بلفظ : (الجديد بالخلق)

چونکه هه‌ریه‌کێکیان گه‌رم ، نه‌گه‌رچی خورما گه‌رمی زۆرتره ، چونکه له‌ پڕوی پزیشکوه نابێ نێوان دوو گه‌رم یاخود دوو سارد کۆبکێته‌وه ، وه‌کو پێشتریش ئاماژه‌ی پێدراوه .

ئه‌م فهرمووده‌یه : پاستیتی بنجینه‌ی پیشه‌سازی پزیشکیتیمان بۆ پڕون ده‌کاته‌وه ، له‌ گه‌ڵ چاودێریکردنی ئه‌و چاره‌سازییه‌ی به‌کاردێت و چاکه‌ بۆ دورخستنه‌وه‌ی چۆنییه‌تی خۆراک و ده‌رمانه‌کان هه‌ندیکیان به‌ هه‌ندیکێ تر ، له‌ گه‌ڵ چاودێری کردنی ئه‌و یاسا پزیشکیتیه‌ی که ته‌ندروستی پێ ده‌پاریزێت .

خورمای پێنه‌گه‌یوو (البلح) ساردی و وشکێتی تێدایه‌و ، بۆ ده‌م و پڕوک و گه‌ده به‌سووده ، به‌لام بۆ سنگ و سییه‌کان باش نی‌یه به‌هۆی ئه‌و زیری و پقیه‌ی تیایدایه ، له‌ گه‌ده‌دا خاوه‌و خۆراک به‌خشینی که‌مه ، خورمای پێنه‌گه‌یوی داوه‌ خورما (بلح) وه‌کو به‌رسیله‌ی (الحَصْرِم) دره‌ختی تری‌یه ، که‌ هه‌ردوکیان باو ، قۆره‌قۆره‌و ، سک ئاوسان بڕوست ده‌که‌ن ، به‌تایبه‌ت ئه‌گه‌ر ئاویان به‌سه‌ردا خورایه‌وه ، بۆ دورخستنه‌وه‌ی ئه‌و زیانانه خورما ، یاخود هه‌نگوین یاخود که‌ره‌ی له‌ گه‌ڵدا ده‌خوڕێت .

بُسْرُ : ثبت في الصحيح : أَنَّ أَبَاهِيثِمَ بْنِ التَّيْهَانِ ، لَمَّا ضَافَهُ النَّبِيُّ وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ _ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا _ ، جَاءَهُمْ بِعَذْقٍ _ وَهُوَ مِنَ النَّخْلَةِ كَالْعُنُقُودِ مِنَ الْعَنْبِ _ فَقَالَ لَهُ : هَلَا انْتَقَيْتَ لَنَا مِنْ رُطْبِهِ فَقَالَ : أَحَبِّبْتُ أَنْ تَنْتَقُوا مِنْ بُسْرِهِ وَرُطْبِهِ (٤٣) .

واته : له‌ فهرمووده‌ی (صحیح) دا هاتوه : کاتیک که پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌هاوڵیتی (أبو بکر) و (عمر) بوون به‌ میوانی (أبا الهيثم بن كعب) (التَّيْهَانِ) ، هێشویه‌کی فیه‌که خورمای بۆ هێنان و داینا ، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرمووی : بۆ خورمای پێگه‌شتوت بۆ

هه‌لنه‌بژاردوین گوتی : نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ویستم به تاره‌زووی خۆتان له‌و خورمایه‌ی تازه‌ شیرینی تیکه‌وتووو (بُسره) له‌ خورما پوتابه‌ پیگه‌یووو‌که‌ی هه‌لبژێرن .

خورمای تازه‌ شیرینی تیکه‌وتوو (البُسره) گه‌رمی ووشکه ، ووشکیه‌که‌ی له‌ گه‌رمیه‌که‌ی زۆرت‌ره ، شی و ته‌پی ووشک ده‌کاته‌وه ، گه‌ده‌ خۆشه‌ ده‌کات ، قه‌بزیوون دروست ده‌کات ، بۆ ده‌م و پووک باشه ، به‌سوود‌تریش‌نیشی ئه‌وه‌یه‌ که نه‌رم و شیرینه ، به‌لام زۆر خواردنی هه‌ربو جۆری خورمای پینه‌گه‌یو و ئه‌وه‌ی که تازه‌ شیرینی تیکه‌وتووو له‌ هه‌ناودا کونیه‌ ده‌به‌ستن .

البیض ، واته : هیلکه ، پێشه‌وا (البیهقی) له‌ کتییی (شُعَبُ الْإِيمَان) دا (أثر) یکی (مرفوع) باس ده‌کات : که‌وا پیغه‌مبه‌ریک له‌ پیغه‌مبه‌ران سکا‌لای لاوازیی برده‌ لای خوای تعالی ، ئه‌ویوو فه‌رمانی پێدا هیلکه‌ بخوات . به‌لام (صحیح ی) (أثر) هه‌که‌ جینگه‌ی تیروانینه .

له‌ هیلکه‌دا نوێ هه‌ل‌ده‌بژێردرێت به‌سه‌ر کۆنداو ، هیلکه‌ی مریشک به‌سه‌ر تیک‌رای با‌ل‌نده‌کانی دیکه‌دا ، مام ناوه‌نده‌و که‌میک مه‌یلی ساردی ده‌کات .

دانهری کتییی (القانون) ده‌لێت : زه‌ردینه‌ی هیلکه : گه‌رمی ته‌پو شیداره‌و ، خوێنیکێ ته‌ندروستی چاک دروست ده‌کات و ، خۆراکیکێ که‌م ده‌به‌خشیت ، ئه‌گه‌ر نه‌رم بێ به‌خیرایی له‌ گه‌ده‌وه‌ لیژ ده‌بیته‌وه .

که‌سانی دیکه‌ش گوتویه‌نه‌ : زه‌ردینه‌ی هیلکه : دامرکێنی نازاره ، سافکاری گه‌رو و بۆپی سبی یه‌کانه ، بۆ گه‌رو و کۆکه‌و برینه‌کانی سبی و گورچیه‌و میز‌ل‌دان به‌سووده ، زیری ناهیلێت ، به‌تایبه‌ت نه‌گه‌ر له‌ گه‌ل پۆنی باده‌می شیریندا (ده‌ن اللوز الحلو) به‌کاره‌یترا ، پیگه‌یه‌نه‌ری خه‌لته‌کانی سگه ، نه‌رمیان ده‌کاته‌وه ، زیری گه‌رو نه‌رم ده‌کاته‌وه ، سپینه‌ی هیلکه‌ نه‌گه‌ر بکریته‌ چاوێکی ئاوساوی گه‌رمی به‌نازار ، ساردی ده‌کاته‌وه‌و ، نازاره‌که‌ی

داده مرکینیت ، نه گەر جیگه ی سوتاوی تیه لسوینریت ، تلۆقه و بلقی ئاوی دروست ناکات ، نه گەر دهم و چاوی تیه لسوینریت ناهیلایت به هۆی گهرمی هه تاوه وه بسوتیت ، نه گەر له گه ل (الکُنْدُر)دا^(٤٢٢) تیکه ل کراو نیوچاوانی تیه لسوینرا ، بۆ سه رماو هه لامه ت به سووده .

دانه ری کتیبی (القانون) له پیزی ده رمانه کانی دلدا باسی کربوهو ، پاشان گوتویه تی : نه گهرچی له ده رمانه په هاکان نی یه به لام کاریکی زۆر له به هیزکردنی دل ده کات ، ده لایت : مه به ستم زه ردینه که یه تی ، نه وه ش بۆ سی هۆکار ده گهریت وه : خیرا گۆرینی بۆ خوین ، که می پاشماوه ی ، نه و خوینه ی لای دروست ده بی چونیه کی نه و خوینه یه که ده چیت بۆ دل و سووکه و به په له تیکه لی ده بی ، بۆیه گونجاوترین شتی که که پووی به پووی نه و نه خۆشیانه ده کهریت وه که گه وه ری روح و خوین شی ده که نه وه .

بَصَلٌ ، واته : پیاز ، روی ابوداود فی سننه : عن عائشة _ رضي الله عنها ، أنها سُنِلَتْ عن البصل ، فقالت : إِنَّ آخَرَ طَعَامِ أَكَلَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ كَانَ فِيهِ بَصَلٌ^(٤٢٣)

^{٤٢٢} _ الکُنْدُر : ئاوی که تیره ی دره ختۆکه یه کی دپکاویه نزیکه ی دوو مه تر به رز ده بیته وه ، که لاو ده نکی زۆر له مۆرد ده چی ، له شوینی گهرم ده پوویت وه کو وه لاتنه کانی عه ممان و یه من ، باشتترین جۆری نه وه یه که تازه و نه رم بیته ، پووی ده ره وه ی سپی دیاره و به ئاسانی ناشکی ، که شکاندت ناوه کی چه سپی په تگ زه ردی زێپیه ، یه کیکی تر له نیشانه کانی (الکُنْدُر) ی پوخت نه وه یه که به جوانی ده سوتی ، به لام نه وه ی که کتیره ی عه ره بی و سه نه وه ری تیکه ل کرابیت ناسوتیت ، هه رچی که تیره ی عه ره بییه ناسوتی و که تیره ی سه نه وه ریش ته نها دوکه ل ده کات و گه ناگریت . به م جۆره به کار دیت : سه ره تا له نیو ئاره قی پازیانه بخوسی نه گەر ده ته ویت له گه ل مه له می به خیت نه و له ناو سه رکه دا بیخوسینه . که به ته نها بخووی دوو تاوه کو پینچ گه رام بۆ یه کجاره ، بپوانه کتیبی : سه روش و ته ندروستی ، صالح عبدالله ابراهیم . وه رگه ی .

^{٤٢٣} _ حسن : أخرجه أحمد (٦ / ٨٩) ، وأبو داود (٣٨٢٩) ، كلهم عن أبي زياد خیار بن سلمة عن عائشة فذكرته

واته : سه‌بارته به پیاز له خاتوو (عائشة) یان پرسى _ خاوى لى پازى بیټ _ ، نه‌ویش
 فهرمووی : کۆتا نه‌و خۆراکانه‌ی که پیغه‌مبه‌رى خوا ﷺ خواردی پیازی تێدا بووه .

له (الصحيحین) دا جیگیربووه : که‌وا پیغه‌مبه‌رى خوا ﷺ قه‌ده‌غە‌ی کردووه نه‌و که‌سانه‌ی
 پیاز ده‌خۆن بچنه‌ مزگه‌وته‌وه .

پیاز گهرمه‌ له‌ سى‌ یه‌مدا ، ته‌پى و شییە‌کی زیادى تێدايه‌ به‌سووده‌ بۆ گۆرانی ئاو ، با
 ژه‌هراویه‌کان دۆرده‌خاته‌وه ، شه‌هوه‌ت و ئاره‌زوو ده‌کاته‌وه ، گه‌ده‌ به‌هێز ده‌کات ، ئاره‌زووی
 جووتببون ده‌وورژێنێت ، تۆماوی نێزینه‌ زیاد ده‌کات ، په‌نگ جوان ده‌کاته‌وه ، به‌لغە‌م
 ناهێلێت ، گه‌ده‌ پاک ده‌کاته‌وه ، تۆوه‌که‌ی نه‌خۆشی به‌له‌کی ناهێلێت ، ده‌هێنێت به‌ چوار
 ده‌وری نه‌خۆشی تووک وهرانی ده‌رده‌ پێویدا ، زۆر بۆی به‌سوود ده‌بیټ ، له‌ گه‌ل‌ خویدا
 بالووکه‌ هه‌لده‌که‌نیت ، نه‌و که‌سه‌ی ده‌رمانێکی په‌وانکاری خواردبیټ و بۆنى پیاز بکات
 ناهێلێت تووشی په‌شانه‌وه‌و دل‌ تێکه‌ل‌ هاتن بیټ و بۆنى ئه‌و ده‌رمانه‌ش ناهێلێت ، نه‌گه‌ر
 ئاوه‌که‌ی بکریته‌ لووت ، سه‌ر پاک ده‌کاته‌وه ، ده‌کریته‌ گۆی بۆ قورس بیستن و زڕنگانه‌وه‌و
 کیم و ، نه‌و ئاوه‌ی له‌ گوێکاندا دروست ده‌بێ ، به‌سووده‌ بۆ نه‌و ئاوه‌ی که‌ له‌ چاودا دروست
 ده‌بێ به‌وه‌ی تۆوه‌که‌ی له‌ گه‌ل‌ هه‌تگۆیندا چاوی پێ ده‌پێژرێت به‌سه‌ر سپیای چاودا ،
 کوولای پیاز خۆراکێکی زۆری تێدايه‌و بۆ زه‌ربووی و کۆکه‌و ، زه‌ری سنگ به‌سووده ، میز
 زیاد ده‌کات ، خوو نه‌رم و نیا ن ده‌کاته‌وه ، به‌سووده‌ بۆ گه‌زتنی سه‌گی ناها ر نه‌گه‌ر له‌ گه‌ل‌
 سه‌په‌ندو (السذاب)^(٤٢٤) خویدا تێکه‌ل‌ کراو به‌سه‌ر نه‌و جیگه‌یه‌دا چکینرا ، نه‌گه‌ر هه‌لبگیرێت ،
 ده‌می مایه‌سیری ده‌کاته‌وه .

٤٢٤ _ السذاب : پوهه‌کیکی گیایه‌و ، (٥٠ _ ١٠٠ سم) درێژ ده‌بیته‌وه ، قه‌دێکی ره‌ق و ووشک هه‌یه ، له‌قه‌کانی
 گه‌لایه‌کی چپی سه‌وزی مه‌یله‌و شینی پێویه ، کۆتایی له‌قه‌کان کۆمه‌له‌ گۆلێکی زه‌ردی بۆنداری به‌هێز
 هه‌لده‌گرن ، له‌ کۆتایی وهرزی هاویندا ده‌رچوونی گۆله‌کان ته‌واو ده‌بێ ، ئه‌م پوهه‌که‌ گه‌ل‌اکی به‌کارده‌ین و ،

زیانه‌کانی : نه‌خۆشی شه‌قیقه دروست ده‌کات ، سه‌ر ده‌یه‌شینیٔ ، با دروست ده‌کات ، چاو تاریک ده‌کات ، زۆر خوارینی نه‌خۆشی بیرچوون دروست ده‌کات ، ئەقل خراب ده‌کات ، بۆنی ده‌م ناخۆش ده‌کات ، زیان به‌و که‌سه ده‌گه‌یه‌نیٔ که له‌ گه‌لتدا دانیشتووه ، هۆکاری بیزاربوونی په‌ریه‌کانه ، به‌لام ئەگه‌ر کولتندرا ئەم زیانانه‌ی لی‌ دور ده‌خاته‌وه .

له (السنن) ه‌کاندا هاتووه که‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمانی داوه به‌و که‌سانه‌ی سه‌رو پیاز ده‌خون بیانمرینن به‌ کولاندن .
جوینی هه‌ندی له‌ گه‌لای سه‌په‌ند بۆنه‌که‌ی ناهیلٔ .

بازنجان ، له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی (موضوع) ی هه‌لبه‌ستراودا به‌ده‌می پێغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ هاتووه : بايجان بۆ چاره‌سه‌رکردنی هه‌ر نه‌خۆشیه‌که که له‌ پیناویدا بخوریت ، ئەم قسه‌یه به‌ ناشیرین داده‌نریت بدریٔته پال تاکه تاکه‌ی ئاقل و ژیران ، سه‌ره‌پای پێغه‌مبه‌رانیش ، بايجان دوو جۆره : سه‌پی و په‌ش ، جیاوازی له‌ نێوان زانایاندا هه‌یه سه‌باره‌ت به‌وه‌ی ئایا گه‌رمه یاخود سارده ؟ پاستیش : گه‌رمه ، (السوداء) و مایه‌سیری ، کونیه‌ی داخراو شیرپه‌نجه‌و گولی دروست ده‌کات ، په‌تگ خراب ده‌کات و په‌شی ده‌کاته‌وه ، زیان به‌ بۆنی ناخۆشی ده‌م ده‌گه‌یه‌نیٔ ، به‌لام جۆره سه‌پیه‌که‌ی هه‌یچ کام له‌وانه‌ی تیدا نی یه .

بیټی تاء (ت)

تَمْرٌ ، واته : خورما ، ثبت فی الصحيح عنه ﷺ مَنْ تَصَبَّحَ بِسَبْعِ تَمْرَاتٍ وَفِي لَفْظٍ : مِنْ تَمْرِ الْعَالِيَةِ لَمْ يَضُرَّهُ ذَلِكَ الْيَوْمَ سُمْ وَلَا سِحْرٌ^(٤٢٥) .

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی : هه رکهس به یانیان ههوت خورما ، له بیژه یه کی تریشدا : له خورمای (عالیة) _ شوینیکه له مه دینه ی پیروژ _ بخوات ئیتر ئه و پۆژه ژه ههرو جادوو زیانی پی ناگه یه نن .

و ثبت عنه أنه قال : بَيْتٌ لَا تَمْرَ فِيهِ جِيَاعٌ أَهْلُهُ^(٤٢٦) .

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی : مَالِيكَ خورمای تیدا نه بی دانشتوانی له برسیتیدان .

ههروه ها جیگیربووه که وا پیغه مبهری خوا ﷺ خورمای به که ری وه خواربووه ، خورمای به نانه وه خواربووه ، به ته نه اش خواربوویه تی .

خورما گهرمه له دووه مدا ، وه ئایا ته پری شیداره له یه که مدا ، یا خود ووشکه ؟ له م باره وه دوو گوفتار هه یه . جگه ر به هیز ده کات ، خووی مرؤف نه رم و نیان ده کاته وه ، ئاره زووی جووتبوون زیاد ده کات ، به تاییه ت له گه ل تۆوی کاژدا (حب الصنوبر) ، زبری گه روو چاک ده کاته وه ، به لām ئه و که سانه ی له سه ری پانه هاتوون وه کو دانیشتوانی وه لاته سارده کان کونیه ی داخراویان (السدد) بۆ دروست ده کات ، زیان به ددان ده گه یه نیت ، سه رنیشه ده وروژینیت ، بۆ دورخستنه وه ی زیانه کانی باده م و خه شخاشی (اللوز والخشخاش) له گه لدا به کار دیت ، زیاتر له هه موو میوه کانی تر خۆراک ده به خشیته جهسته به هۆی ئه و که وه ره

^{٤٢٥} _ متفق عليه : أخرجه البخاري (١٠ / ٢٠٣ ، ٢٠٤) ، ومسلم (٢٠٤٧) .

^{٤٢٦} _ صحيح : أخرجه مسلم (٢٠٤٦) .

گهرمه شیداره‌ی که تیایدايه ، خواردنی پیش نان خواردنی به‌یانی کرم ده‌کوژیت ، چونکه له گه‌ل گهرمیه‌که‌یدا هیژیکێ ده‌رمانی دروست ده‌کات ، نه‌گهر به‌رده‌وام پیش نان خواردنی به‌یانی به‌کاره‌یترا ، ماده‌ی کرم سووک ده‌کاته‌وه ، لاوازیان ده‌کات و که‌میان ده‌کاته‌وه ، یاخود ده‌یانکوژیت ، خورما میوه‌و خۆراکه ، ده‌رمان و خواردنه‌وه‌و شیرینییه .

تین ، واته : هه‌نجیر ، له‌به‌ر نه‌وه‌ی هه‌نجیر له‌زه‌وی حیجازو مه‌دینه‌ی پیروژدا نی یه ، ناویشی له‌سوونه‌دا نه‌هاتوه ، چونکه خاکیکی جیباوازی پتویسته به‌به‌راوردی خاکی داره‌خورما ، به‌لام خوای تعالی له‌قورئاندا سویندی پی‌خواردوه ، له‌به‌ر زۆری سوود که‌لکی ، راستیش : نه‌وه‌ه‌نجیره‌ی خوای تعالی سویندی پی‌خواردوه : هه‌نجیره ناسراوه‌که‌یه .

هه‌نجیر گهرمه ، سه‌باره‌ت به‌ته‌پی و وشکه‌که‌ی دوو گوشتاره‌یه ، چاکترینی : سپیه‌که‌یه‌تی که‌توینکه‌که‌ی پی‌گه‌بووه ، لمی نێو گورچيله‌و میزئدان پاک ده‌کاته‌وه ، دژ به‌ژه‌هره‌کانه ، زیاد له‌هه‌موو میوه‌کانی تر خۆراکه ده‌بخشی و بۆ زیری گه‌رو و سنگ و هه‌روه‌ها بۆ بۆری هه‌وا به‌سووده ، گورچيله‌و سپل ده‌شواته‌وه ، خه‌لتی به‌لغمی له‌گه‌ده‌دا پاک ده‌کاته‌وه ، خۆراکیکی چاک به‌جسته ده‌به‌خشیت ، به‌لام نه‌گهر زۆری لی خورا نه‌سپی دروست ده‌کات .

ووشکه‌که‌ی خۆراکه به‌خشه‌و ، بۆ ده‌ماره‌کان به‌سووده ، نه‌گهر له‌گه‌ل گویزو بادهمدا بخوریت چاکتره . (جالینوس) ده‌لێت : نه‌گهر له‌گه‌ل سپه‌ندو (السذاب) گویژدا خۆرا پیش ژاهاوی بوون ، به‌سوود ده‌بی و ، له‌زیانیش ده‌پاریژیت .

وینکړ عن أبي الدرداء أهدى إلى النبي ﷺ طبق من تين فقال : ((كُلُوا)) وأكل منه وقال : ((فلو قلت إن فاكهة نزلت من الجنة قلت : هذه لأن فاكهة الجنة بلا عجم ، فكلوا منها فإنها تقطع البواسير وتنفع من الفقرس))^(٤٢٧) وفي ثبوت هذا نظر .

واته له (أبي الدرداء) هوه _ خواي لى پازى بيت _ باسكراوه : كهوا سينيهك هه نجير به خشرايه پيغه مبهري خوا ﷺ ، فهرمووى : ((بخون)) ، خوڅى لى خوارو ، فهرمووى : ((نه گهر بلیم : ميوه يهك له به هه شته وه دابه زيوه ده ليم نه ميه ، چونكه ميوه ي به هه شت بى ناوكه ، بويه لى بخون مايه سيري ناهي ليت و ، بى نه خوڅى جومه گه ژان به سووده)) .

، بى نه وه كه سانه ي پله ي گهرمى جه ستايان به ره زه و تايان هه يه تينوويان ده كات ، نه و تينوويه تيه ده شكينيت كه به هو ي به لغه مى سويزه وه دروست ده بى ، بى كو كه ي دريژ خايه ن به سووده ، ميز زياد ده كات ، كونيله داخراوه كانى جگه رو سپل ده كاته وه ، بى گورچيله و ميزلدان گونجاوه ، نه گهر پيش نانى به يانى بخوريت سوديكي سه رسورميتى هه يه بى كړدنه وه ي پيره وه كانى خوراك ، به تاييه ت نه گهر له گه ل گويزو باده مدا خورا ، به لام خوارنى له گه ل خوراكه چره كاندا زور خراپه ، تووى سپى (التوت الأبيض) زور له هه نجيره وه نزيكه ، به لام كه متر خوراك ده به خشى و زيانيشى بى گه ده زورتره .

تلبينه : پيشتر ناماژه مان پيداوه كه وا ناوى جوى هارپاوه ، هه ستاين به باسكردنى سووده كانى و ، نه وه شمان خسته رو كه وا بى خه لكى حيجاز له ناوى جوى نه هارپاو چاگتره .

^{٤٢٧} _ إسناده ضعيف : ضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٤٢٠١) .

پیتی ئا (ش) :

ثلج ، واته : به فر ، ثبت فی الصحيح عن النبي ﷺ أَنَّهُ قَالَ : ((اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنْ خَطَايَايَ بِالْعَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ)) (٤٢٨).

واته : پیغه مبه ری خوا ﷺ فرموی : ((په روهدگارا به ئاو به فرو ته رزه له تاوانه کانه بمشووه)) .

ئو مه سه له فیهقیانه ی له م فرموودهیدا به دیده کریت ئه وه یه که نه خووشی به دژه که ی چاره سر ده کریت ، بۆیه تاوانه کان جۆره گرمی و سووتانیکی تیدایه و به فرو ته رزه و ، ئاوی ساردیش دژی ئه و گرمیه ن ، بۆیه نابی بگوتریت : ئاوی گرم چاکتره بۆ لابردنی پیسی ، به لکو ئه و په فکرین و پته وکردن و به هیزکردنه ی ئاوی سارد له جهسته دا دروستی ده کات ، ئاوی گرم دروستی ناکات ، تاوانه کانیش دووشت دروست ده کهن : پیسکردن و خاوکردنه وه ، بۆیه پیویسته به شتیک چاره سر بکرین که دل پاک بکه نه وه و پته و قایمی بکه ن ، باسکردنی ئاوی سارد و به فرو ته رزه ی نێو فرمووده که ش ئاماژه بۆ ئه و دوانه ده کهن .

پاشان . به فر سارده به پیتی پاسترین بۆچۆن ، ئه و که سانه ش به هه له دا چوونه که کوتویانه : گرمه ، گومانه که شیان ئه وه یه که گیانه به رانی تیدا له دایک ده بی ، به ئام ئه مه به لگه ی که رمبونی نی یه ، چونکه له میوه سارده کان و ، له سرکه شدا ده بیّت ، به ئام تینوکردنی ، ده که رپته وه بۆ ئه وه ی گرمی ده ورژینی نکه بۆ گرمی خودی خۆی ، زیان به که ده و ده مار ده که یه نیت ، نه که رددان نیشان به هۆی گرمیه کی له پاده به ده ره وه بیّت ، نیشه که ی لی نور ده خاته وه .

٤٢٨ - صحيح : أخرجه البخاري (١ / ١٨٩) ، ومسلم (٢ / ٩٨ ، ٩٩) عن أبي زرة عن أبي هريرة فذكره .

ثُمَّ ، واته : سیر ، له پیازوهه نزیکه ، وفي الحديث : ((من أكلهما فليُمتَّهما طَبْخاً))^(٤٢٩) واته له فهرموده دا هاتوو : ((نهو که سهی ده یخوات با به کولاندن بيمرینیت))

وأهدى إليه طعام فيه ثوم فأرسل به إلى أبي أيوب الأنصاري فقال يا رسول الله تكره وترسل به إليّ ؟ فقال : ((إني أناجي من لا تناجي))^(٤٣٠) .

واته نهو هبوو پیغه مبهری خوا ﷺ خواردنیکی به دیاری درایه سیری تیدابوو ، نهویش ناردی بۆ (أبي أيوب الأنصاري) _ خوای لی پازی بیّت _ ، (أبي أيوب) یش فهرمووی : نهی پیغه مبهری خوا تو حهزت پیتی نی یه بۆ منی ده نیتری ؟ فهرمووی : ((من پازونیاز له گه ل زاتیکدا ده که م تو پازونیازی له گه ل ناکی)) .

پاشان سیر گهرمی ووشکه له چواره مدا ، گهرم ده کات به گهرمکردنیکی به هیز ، ووشک ده کات به نهو په پری ووشکردنهوه ، به سووده بۆ نهو که سانهی زۆر سه رمایان ده بی ، به سووده بۆ نهو که سانهی میزاجیان به لغمیه ، به سووده بۆ نهو که سانهی نزیکن له ئیفلیجیهوه ، تۆماوی نترینه ووشک ده کاتهوه ، کونیله داخراوه کان ده کاتهوه ، با چهره کان شی ده کاتهوه ، خۆراک ههرس ده کات ، تینویه تی ده شکینیت ، سک په وان ده کاتهوه ، میز زیاد ده کات ، بۆ گه زتنی جانه وهران و تیکرای ئاوسانه سارده بی ئازاره کان جیگهی (تریق ده گریتهوه ، نه گهر بکو تریت و بخریته سه رشوینی گه زتنی مارو ، پیوه دانی دوو پشک به سووده ده بی و ژه هره کان بیان پاده کیشیت ، جهسته گهرم ده کات ، گهرمیه که شی زیاد ده کات و ، به لغم ده وه ستینیت ، بای نیو سک شی ده کاتهوه ، گه روو پاک و ساف ده کاتهوه ، ته ندروستی زۆریه جهسته کان ده پاریزیت ، به سووده بۆ گۆرانی ئاو ، کۆکهی درێژخایه ن ، به کالی و کولای و برژاویش ده خوریت ، بۆ نازاری سنگ که به هوی

^{٤٢٩} _ صحیح : أخرجه مسلم (٥٦٧) .

^{٤٣٠} _ متفق عليه : أخرجه البخاري (٢٨٢) ، ومسلم (٥٦٤) .

سەرماپوونهوه دروست دهبی بهسووده ، زارو له گهروودا دهردههینیت ، نهگه له گه له سرکهو (الخل) خوئ و ههنگویندا بکوتریت و ، پاشان بخړیته سهر ددانه خړی کلۆرو داخوړاوه کان ، ووردی دهکات و دهیکه وینیت ، نهگه به و جوړه بخړیته سهر ددانه خړی به نازاره کان ، نازاره که ی ناهیلایت ، نهگه به نه نازه ی کیشی دوو دیره می لی بکوتریت و ، له گه له ناوی ههنگویندا (ماء العسل) بخوړیته وه ، به لغه م و کرم دهکاته دهره وه ، نهگه له تیکه له به ههنگوین بکریت و جهسته ی تووشبوی به نه خویشی به له کی تیه له سوینریت ، بوی به سوود دهبی .

له زیانه کانی : سهر ده نیشینیت ، زیان به میشک و چاوه کان دهگه به نیت ، هیزه کانی بینین و جووتبوون لاواز دهکات ، تینوو دهکات ، (الصفراء) دهوړوژینیت ، بۆنی دهم ناخوش دهکات ، به لام نهگه له گه لای سپهندی (السذاب) به دواوا بجویت نه و بۆنه ناخوشه ناهیلایت .

ثرید ، واته : تلایت که نانیکه گوشرابیته خواردنیکى شله به گۆشته وه ، ثبت فی الصحیحین عنه ﷺ ((فضل عائشة علی النساء کفضل الثريد علی سائر الطعام)) (٢٣).

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی : ((به راستی پیزی (عائشة) به سهر ژنانی دیکه دا ، وه کو پیزی شله به گۆشته به سهر خواردنه کانی تر دا)) .

تلایت خواردنیکى ئاویته یه و ، له نان و گوشت پیکهاتوو ، نانیش چاکترین خوړاکه کانه و ، گوشتیش سهر داری پیخوړه کانه ، بۆیه نهگه له کوینه وه ئیتر هیچ شتیکی تر ناییت جیگه ی دل تپچونی موقوف بی .

٢٣ - متفق علیه : أخرجه البخاري (٧ / ٨٣) ، ومسلم (٢٤٤٦) .

خه لکیش کیشمه کیشمیان تیکه وتوو سه بارهت به وهی کامیان چاکتره ؟ راستیش نه وهیه که پئوستیبون به نان زۆرترو گشتیره ، گشتیش به پیزترو چاکتره ، زیاد له هه موو شته کانی دیکه له گه وهری جهسته ده چیت و ، خۆراکی خه لکی به هشته ، خوای تعالی سه بارهت به وانهی داوای سه وزه وات و ترۆزی و ، گه نم و سپرو ، نيسك و ، پيازبان ده کرد فرموویه تی ﴿ اَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ اَنْتَی بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ ﴾ [البقرة : ٦١] واته : (موسی) فرمووی : ئایا داوای نه و شته خراپانه ده که ن له جیاتی شتی باشت له وان (^{٤٢٢}) ، که سانیکی پیشینیش گوتویانه مه به ست به (الفوم) واته : گه نم ، بۆیه له پروانگی نه م ئایه ته وه گوشت له گه نم باشتره .

پیتی جیم (ج) :

جُمَار ، ناوکرۆکی داره خورما : ثبت في الصحيحين : عن عبدالله بن عمر قال : بَيْنَا نَحْنُ عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ جُلُوسٌ ، إِذَا أَتَى جُمَارٌ نَخْلَةٌ ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ ((إِنَّ مِنْ الشَّجَرِ شَجَرَةً مِثْلَ الرَّجُلِ الْمُسْلِمِ لَا يَسْقُطُ وَرَقُهَا ...)) الحديث (^{٤٢٣}) .

واته : له (عبدالله) ی کوپی (عمر) وه _ خوای لی پازی بیت _ فرموویه تی : له کاتی که له خزمه تی پیغه مبه ری خوادا ﷺ دانیشتبوین ، ناوکرۆکی داره خورما به کیان بۆ هیئا ، نه وه ببو فرمووی : ((له دره خته کاندای درختیک هه یه وه کو پیاوی موسلمانان که گه لا کانی ناوه ریت ... تا کو تایی فرمووده که)) . ناوکرۆکی داره خورما : ساردی ووشکه له یه که مدا ، برین ساپژ ده کاته وه ، بۆ نه و برینانه ی خوینیان لیدیت به سووده ، بۆ سکچون و ، زالبوونی (المرة الصفراء) و ، وورۆانی خوین به سووده ، کیمۆسی خراپ نی یه ، خۆراکیکی که م به

^{٤٢٢} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسریری قورئان .

^{٤٢٣} _ صحیح : أخرجه البخاري (٢٦ / ١) ، (١٠٣ / ٣) ، (١٠٣ / ٧) ، (١٠٤) ، ومسلم (١٣٧ / ٨) عن مجاهد عن ابن عمر فذكره .

جسته ده به خشیت ، به قورسی هه رس ده بی ، دره خته که ی هه ره مووی سوودو که لکه ،
بۆیه پیغه مبه ری خوا _ چواندویه تی به پیای موسلمان له بهر زۆری خیر سووده که ی .

جبن ، په نیر : فی السنن عن عبدالله بن عمر قال : أتى النبي ﷺ بجبنه في تبوك ، فدعا
بسكين ، وسمى وقطع . رواه أبو داود (٤٣٤) .

واته : له (عبدالله ی کوپی (عمر) وه _ خوی لی پازی بیت _ فهرموویه تی : له (تبوک)
پیغه مبه ری خوا ﷺ په نیریکی بۆ هیتر ، نه وه بوو داوی چه قویه کی کردو ، ناوی
خوی هیتر دهستی به برینی کرد . هاوه لانی پیغه مبه ری خوا ﷺ له شام و ، عیراق
خواردویانه ، جۆره ته په بی خویکه ی بۆ گه ده باشه ، به ناسانی ده چیته نیو نه ندانه کانی
جسته وه ، گزشت زیاد ده کات ، سک نهرم ده کاته وه به نه رمکردنیکی مام ناوه ند ، جۆره
سویره که ی خۆراکیکی که م ده به خشیت به به راوردی ته په که ی ، بۆ گه ده خراپه ، بۆ پخۆله
زیانبه خشه ، جۆره کۆنه که ی سک ده گریتته وه ، هه روه ها جۆره برژاوه که شی ، بۆ برین چاکه و
قه ده غه ی سکچون ده کات ، ساردی ته په ، نه گه ر وه کو برژاو به کاریت ، گونجای
میزاجیتی ، چونکه ناگر چاکي ده کات و پیکي ده کاته وه ، گه وه ری نهرم و نیان ده کاته وه
، تام و بۆنی خوش ده کات ، جۆره کۆنه سویره که ی ، گه رمی ووشکه ، وه برژاندن چاکي
ده کاته وه به وه ی گه وه ری نهرم و ناسک ده کاته وه ، توندو که سکونیشی ده شکینیت چونکه
ناگره که له به شه گه رمه ووشکه که ی په نیر بۆ خۆی پاده کیشتیت که وا گونجای خۆیه تی ،
جۆره سویره که ی لاواز ده کات و ، به ردی نیو گورچیل و میزاندان دروست ده کات ، بۆ گه ده
خراپه ، وه تیکه لکردنیشی له گه ل هیتن که ره وه کاندرا خراپه ره چونکه ده بیته هۆکاریک بۆ
نه وه ی گوزه ری بکاته نیو گه ده وه .

^{٤٣٤} _ حسن الإسناد : أخرجه أبو داود (٣٨١٩) من طريق عمرو بن منصور عن الشعبي عن ابن عمر فذكره .

پیستی الحاء (ح) :

حناء : پیشتەر چه نندین فره مووده مان سه باره ت به چاکیتی و ، باسکردنی سووده کانیدا هیناوه ته وه ، بۆیه پیویست به دووباره بوونه وه ناکات .

حبة السوداء ، رهشکه ، ثبت فی الصحيحین : من حدیث أبي سلمة ، عن أبي هريرة _ رضي الله عنه _ ، أن رسول الله ﷺ قال : ((علیکم بهذه الحبة السوداء ، فإن فیها شفاء من كل داء إلا السام)) . والسام : الموت (٤٣٥) .

واته : له (أبي هريرة) وه _ خوای لی پازی بیّت _ فره موویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ فره موویه تی : ((ثم رهشکه به کاریینن ، چونکه شیفای تیدا به بۆ هه موو نه خوشیه ک جگه له مردن)) .

(الحبة السوداء) واته : رهشکه له زمانی فارسه کاندا به (الشونیز) ناوده بریّت ، ههروه ها به (الكمون الأسود) و (الكمون الهندي) يش ده ناسریت ، (الحربي) له (الحسن) وه ده لیت : (الخردل) ه (٤٣٦) (الهروي) يش ده لیت : قه زوانه (الحبة الخضراء ثمرة البطم) ه ، به لأم بۆچونی هه ربوکیان هه له یه ، پاستیش : (الشونیز) ه .

سووده کانی نۆر نۆره ، فره مایشتی پیغه مبهری خوا ﷺ (شفاء من كل داء) واته : شیفایه بۆ هه موو نه خوشیه ک ، وه کو فره مایشتی خوای په روهر دگاره ﴿ تَدْمُرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ

٤٣٥ _ متفق عليه : أخرجه البخاري (١٠ / ١٢١) ، ومسلم (٢٢١٥) .

٤٣٦ _ الخردل ه پوهه کێکی گیای وه رزیه ، له وه رزه بارانیه کاندا درێژیه که ی به مه ترێک ده گات ، ثم پوهه که لق و پۆپێکی چری لی ده بیته وه ، په تگی گه لکانی سه وزیکی کاله ، گوله کانی به نۆری زهردن ، به ره که ی شیوه به کی لوله کی هه یه و ترویکی خری تیدا به که تیره که ی نزیکه ی ٢ ملیمه تره . بپوانه :

رَبِّهَا ﴿[الأحقاف : ٢٥] ٠ واته : به فرمانی پەر وەردگاری هەموو شتێک دەرخێنی^(٤٢٧) واته : هەموو ئەو شتانەی قبوڵی پڕخاندن دەکەن و هاوشتیوەکانی ، بۆ هەموو نەخۆشیە ساردەکان بەسوودە ، بەشدار دەبێ لە چارەسەرکردنی نەخۆشیە گەرە ووشکەکاندا بە کاتی (بالعرض) ، وە لە بەر ئەوەی گوزەرکردنی خێرایە بۆیە بە باشی هێزی دەرمانە ساردە شیدارەکانی پێدەگەیەنێت

بۆ نمونە دانەری کتیی (القانون) و کەسانی تریش پڕیاران داوە لەسەر بەکارهێنانی زافەران لە قورصی (الکافور) دا^(٤٢٨) چونکە بەخێرا گوزەری پێ دەکات و هێزی دەگەیەنێت ، هاوشتیوەی ئەمەش زۆرەو شارەزایانی ئەم بوارە دەیزانن ، بەدوریش دانانزوت گەر لە نەخۆشیە گەرەکاندا سوودی هەبێ بەخاسیەت ، چونکە لە زۆر دەرماندا ئەو شتە دەبینرێت ، : لەوانە (الأنزوت) ه^(٤٢٩) کە دەرمانەکانی دیکە چاوئێشەیی تێکەڵ دەکێت ، وەکو شەکر و شتی تریش لە تاکە گەرەکان ، چاوئێشەش ئاوسانیکی گەرە بە پێکەوتنی پزیشکان ، هەروەها بەسوودبوونی گوگردی گەرە بۆ گەڕی ٠

^{٤٢٧} — مه‌لا محمد مه‌لا صالح ، پوختی ته‌فسیری قورئان ٠

^{٤٢٨} — الکافور : ماده‌یه‌کی کریستالی سپی پوونه‌و ، بۆنێکی توندی هه‌یه ، به‌هه‌لمبوونی ئاسانه‌ له‌ پله‌ی گه‌رمی ئەو ژوره‌ی تیاپدایه ، به‌لام به‌ قورسی له‌ ئاودا ده‌توێته‌وه ، ئەم ماده‌ له‌ دلۆپاندنی داری دره‌ختی کافوره‌وه‌ به‌ده‌ست دێ ، دره‌ختی کافور دره‌ختێکی هه‌میشه‌ سه‌وزی ئاسراوه ، نزیکه‌ی (٥٠) متر به‌رزه ، داری دره‌خته‌که‌ زۆر سپیه‌و بۆنێکی خۆشی هه‌یه ، ماده‌ی کافور له‌ نیۆ دارو قه‌دی دره‌خته‌که‌دایه ، بپوانه
Arabic.rt.com :

^{٤٢٩} — الأنزوت : که‌تیره‌ی داریکی دپکاویه ، تاله‌و ، سپی و سووری هه‌یه‌و ، له‌ چیاکانی وه‌لاتی فارسدا هه‌یه ، هه‌موو ئاوساوکان هه‌یمن ده‌کاته‌وه ، بۆ داهاتن و پێپۆقی چاوه‌سووده ، به‌لغه‌می چه‌ نه‌رم ده‌کاته‌وه ، بپوانه
: غایه‌ الأرب فی فنون الأدب ، وه‌رگێتی ٠

شونیز گەرمی ووشكە لە دووهدا ، بای سك ناهیلێت ، (حبة القرع)^(٤٤٠) دەكاتە دەرەو ، بۆ ئەو تایی لە چوارەم پۆژدا تووشی نەخۆشی دەبێ و ، هەرەها بۆ تایی بەلغەمی بەسوود ، کونیلە داخراوەکان (السدد) دەكاتەو ، باکان شیی دەكاتەو ، تەپی و شیی گەدە ووشك دەكاتەو ، ئەگەر کۆترلو تێكەڵ بە هەنگوین کراو ، لە گەڵ ئاوی گەرمدا خورایەو ، بەردی گورچیلەو مێزڵدان دتوینێتەو ، میزو ، بێنویژی و ، شیر هینەرە ئەگەر بەردەوام چەند پۆژێك بیخواتەو ، ئەگەر لە گەڵ سرکەدا (الخل) گەرم بکریت و ، سکی تی هەلسوینریت ، کرمی (حب القرع) دەکوژیت ، ئەگەر لە گەڵ ئاوی گۆژالکی تەریاخود کوللادا (ماء الحنظل الرطب أو المطبوخ) بشیلدریت ، ئەوا کاریگەری بەهێزتر دەبێ لە دەرکردنی کرمدا ، وە پاك دەكاتەو و دەبریت و ، شیی دەكاتەو ، ئەگەر بکوژیت و بکریتە نیو پەڕیەکەو ، بەردەوام بۆن بکریت هەللامەتی سارد چارەسەر دەکات .

پۆنەکە بۆ (داء الحية) و^(٤٤١) ، بالوکەو خال بەسوود ، ئەگەر مسقالێکی لە گەڵ ئاودا بخوریتەو ، بۆ هەناسەبرکێ و تەگەنەفەسی بەسوود ، بە شیوەی بپچانیش سوود بە سەرئێشە سارد دەگەیەنیت ، ئەگەر حەوت دانە بێ ژمارە لە شیری ژاندا بخوسیندریت و ، کەسی توشبوو بە نەخۆشی زەردووی (البرقان) بیکاتە لووتی ، سویدیکی زۆری پێ دەگەیەنیت .

ئەگەر لە گەڵ سرکەدا بکوڵیندریت و ، پاشان لە دەم وەریدریت ، بەسوود دەبێ بۆ ئەو ددان ئێشەنە لە ئەنجامی سەرماوە تووشی مژوفا دەبێ ، ئەگەر بە هارپاوی بکریتە لووت ،

^{٤٤٠} — حبة القرع : جۆزێکە لە کرمە درێژە گۆرە خەرە بەرەلستەکان ، بپوانە : القانون في الطب لأبن سينا ،

فصل في الديدان ، وەرگێژ

^{٤٤١} — داء الحية : نەخۆشیەکە لە نەخۆشی (داء الثعلب) دەچیت ، بەلام جیاوازی نێوانیان ئەوەیە کە نەخۆشی (داء الحية) تەنها مووی سەر ناوهریت بەلکو پێستیکی تەنکی سەریشی لە گەڵا دادەمالریت وەک ئەو کازە تەنکە لە مار دەکریتەو ، بپوانە : القانون في الطب لأبن سينا ، وەرگێژ .

به سوود دهبی بۆ ئه و ئاوهی له چاوه کاندایه سوود دهبی ، ئه گهر له گهل سرکه دا به شیوهی پیچان (ضمد) به کاریت ، زیپکه و گهری کیمای هه لده که نیت و ، ئاوسانه به لقه میه درێژخایه نه کان و ، ئاوسانه په قه کان شییه ده کاته وه ، ئه گهر پۆنه کهی بکریته لووت بۆ نه خوشی دهم خواربون (اللقوة) به سووده ، ئه گهر نیو مسقال تا مسقالیکی بخوریته وه ، بۆ گهرتنی جالالۆکه زیانبه خشه کان (الرتیلاء) به سووده ، ئه گهر بهاردریت و تیکه له به پۆنی قه زوان (دهن الحبة الخضر) بکریت و ، پاشان سی تکی بتکینریته گوی ، بۆ ئه و سه رمایه ی که تووشی بووه و ، ههروه ها بۆ باو کونیه داخراوه کانی به سوود دهبی .

ئه گهر به رێژندریت و ، پاشان بکوتریت به ژور وردی و ، له زهیتدا بخوسیندریت و ، سی تک یاخود چوار تکی له لووت بتکینریت ، بۆ ئه و هه لاه ته ی پزمینیکی ژوری له گه لدا به به سووده .

ئه گهر به سوتینریت و تیکه له به میوی تولوه بوو (الشمع المذاب) له پۆنی (السوسن)^{٤٤٢} ، یاخود پۆنی خه نه (دهن الحناء) بکریت و ، برینه کانی قاچی پی چه ور بکریت پاش شستنی به سرکه ، سوودی پی ده گه یه نیت و برینه کانی لاده بات .

^{٤٤٢} السوسن : گوله شلیتر ، پوهه کیکه شه صت سانه تریک به رز ده بیته وه گوئیک یاخود چه ند گوئیکی هه یه و ، هه ری که یان له غونچه یه که وه پهیدا ده بن و ده پشکوین ، هه یه سپی هه یه شین هه یه زه رده هه یه سووره ، پوه کیکه ته مه ن درێژه وه هندی جۆری به بۆنی خوش به ناویانگه چونکه پوه کیکه عه تر نامیزه ، کێوی و باخچه ی هه یه و باخچه یه که شی دوو جۆره ، (الأزاد) که سپی یه و ، وه (الإبرساء) ، بۆ ئاویه تگ به سووده ، هیمنکاری ماده ده چه ره کانه ، جۆری (الأزاد) ی به سووده بۆ نه خوشیه سارده کانی میشک و ، با چه ره کۆبۆکانی نیوی شییه ده کاته وه ، گه لاکانی به سووده بۆ سوتاوییی ئاوی گهرم ، ههروه ها به سووده بۆ گهرتنی جانه وه ران و دوو پشک به تاییهت ، بهروانه : فره تگی ده ریا ، قاموسی پسته ، القاموس المحیط ، وه رگێر

ئەگەر لە گەل سرکەدا بهارپریت و ، نەخۆشیەکانی (البرص) و (البهاق الأسود)^{٤٤٢} سەری کپیشاوی تێ هەلسوینریت ، سوودی پێ دەگەیەنیت و ، چاکیان دەکاتەوێ ئەگەر وورد بهارپریت و ، هەموو پۆژیک بە ئەندازەی کیشی دوو دیرھەمی بە ئاوی ساردەوێ لێ قووت بدری ، بە سوود دەبێ بۆ ئەو کەسانەی سەگی هارگەستونی پیش ئەوێ لە ئاو خالی بیت ، وە دانیاش دەبێ کە تیانچیت ، ئەگەر پۆنەکەشی بکریته لووت ، بۆ نەخۆشیەکانی ئیفلجی (الفالج) و (کزاز)^{٤٤٣} بە سوود دەبێ و ، مادەکانیان دەوێستینیت ، ئەگەر دوو کەلێشی پێ بکریت ، جانەوهران دوردەخاتەوێ .

ئەگەر (الأنزوت) لە ئاودا بتوینریتەوێ ، ناوێ دەبێ ئەلقەکی تێ هەلسوینریت و ، پاشان (الشونیز)ی بەسەردا بپژینریت ، ئەوا دەبێ بە پزینەرێکی بەسوودی سەرسوپمێن بۆ مایەسیری ، سوودەکانییشی چەندەها ئەوێندێ ئەمەیه کە باسکرا ، خواردنەوێشی بە ئەندازەی دوو دیرھەمە ، کەسانیکیش وایان پاگەیانداوێ کە زۆری بەکارھێنانی کوێندەیه .

الحریر : پێشتر ئاماژەمان پێ درا کەوا پێغەمبەری خوا ﷺ پێی داوێ بە (الزیر) و (عبدالرحمن)ی کورپی (عوف) ئاوریشم بپۆشن “ بەھۆی خورویەکەوێ کە لە جەستەیاندا ھەبوو ، ھەروەھا باسی سووێو میزاجیمان کرد ، بۆیە پێویست بەدوو بارە بوونەوێ ناکات .

^{٤٤٢} _ البرص : سپیتیکە تووشی جەستە دەبێ .

البهاق : سپیتیکەو ناکات بە ئاستی سپیتیکە (البرص) و تووشی جەستە دەبێ و خەت خەت پەشی تیکەلە ، بپوانە : لسان العرب ، وەرگێڕ .

^{٤٤٣} _ الكزاز : نەخۆشیەکی قورسە تووشی مەزۆف دەبێ و تووشی کزژیونی جەستە دەبێ بەھۆی سەرماوێ ، بپوانە : المختص لأبن سیدة ، ص ٤٦٦ ، وەرگێڕ .

بواری پزیشکیتی نوێش دەلێت : الكزاز : نەخۆشیەکی قورسەو ھۆکاری دەگەریتەوێ بۆ پێسبوونی برینەکان بەو میکروبەکانی spores ھەلەدگرن و ، لە ھەمان بریندا گەشە دەکەن و ، زەھرێکی بەھێز دەر دەن کە کزژیونەوێکی توند لە ماسولکەکاندا دروست دەکات ، ئەم نەخۆشیە لە کەسێکەوێ بۆ کەسێکی تر ناگواستریتەوێ ، لەوانە یە کەسی تووشبوو بمریت . بپوانە : ar.wikipedia.org/wiki ، وەرگێڕ .

حُرْفُ ، ته‌په‌تیزه : (أبوحنيفة الدِّينَوْرِي) ده‌لَئِت : ئەمە ئەو تۆوه‌یه که چاره‌سه‌ری پێ ده‌کریت ، هه‌روه‌ها به (الثَّفاء) بیش ناویراوه‌و له‌ فه‌رمووده‌ی پێغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ باسکراره ، پوه‌که‌که‌شی به (الحُرْف) ناوده‌بریت و ، په‌مه‌کی خه‌لکیش پێ ده‌لَئِن (الرِّشاد) واته : ته‌په‌تیزه ، (أبوعبید) ده‌لَئِت (الثَّفاء) واته : (الحُرْف) *

ده‌لَئِم _ ابن القیم _ ئەو فه‌رمووده‌ی ئاماژه‌ی بۆ کردوه ، (أبوعبید) و که‌سانی تریش له (ابن عباس) هه‌و _ خوا له‌ خۆی ویابیشی پازی بیّت _ ده‌یگێر نه‌وه ، که‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی : ئای له‌ هه‌ربوو تاله‌که‌دا چ شیفایه‌ک هه‌یه ، (الصُّبْر) و ته‌په‌تیزه . ئیمامی (أبوداود) له (المراسیل) دا باسی ده‌کات *

هێزی گه‌رمی و وشکێتی له‌ پله‌ سێ یه‌مدایه ، گه‌رم ده‌کات ، سک شل ده‌کات ، کرم و (حب القرع) ده‌کاته‌ ده‌ره‌وه ، ئاوسانه‌کانی سه‌پل شیعی ده‌کاته‌وه ، شه‌هه‌وت و ئاره‌زووی جوت بوون ده‌جولێنیت ، گه‌پی کێماوی و ، قلیشانی پێست و به‌هۆیه‌وه هه‌له‌وه‌رینی موو تووک پاک ده‌کاته‌وه .

ئه‌گه‌ر له‌ گه‌ل هه‌نگویندا پێچه‌ریکی (الضماد) لێ دروست بکریت ، ئاوسانی سه‌پل شیعی ده‌کاته‌وه ، ئه‌گه‌ر له‌ گه‌ل خه‌نه‌دا (الحناء) بکولێندریت پاشاماوه‌کانی سنگ ده‌کاته‌ ده‌ره‌وه ، ، خوارینه‌وه‌شی بۆ پێوه‌دان و گه‌رتنی جانه‌وه‌ران به‌سووده ، ئه‌گه‌ر له‌ شوینێکدا بسوتێنریت و دووکه‌لی پێ بکریت ، جانه‌وه‌رانی لێ دوورده‌خاته‌وه ، هه‌روه‌ها که‌وتنی مووی سه‌ر ده‌وه‌ستێنیت ، ئه‌گه‌ر تیکه‌ل به‌ ئاردی جۆو سرکه‌ بکریت و (سوق الشعیر والخل) ، پێچه‌ریکی (الضماد) لێ دروست بکریت ، به‌سووده بۆ نه‌خۆشی ده‌رده‌لاقه (عرق النساء) و ، ئاوسانه‌ گه‌رمه‌کانیشی شیعی ده‌کاته‌وه له‌ کۆتایه‌که‌یدا .

ئه‌گه‌ر له‌ گه‌ل ئاو و خویدا بپێچریت سه‌ر دومه‌له‌وه پێی ده‌گه‌یه‌نیت ، به‌سووده بۆ هه‌موو ئەو ئەندامانه‌ی شلی و خاویان تیکه‌وتوو ، ئاره‌زووی جوتبوون زیاد ده‌کات ، دلگه‌ره‌وه‌یه

بۆ خواردنی زیاتر ، بۆ نهخۆشی تهنگه نهفەسی و ، هه ناسه سولاری و ، چڕبوونی سێل به سووده ، سێی پاك دهكاتهوه ، خۆینی بێنویژی زیاد دهكات ، بۆ نازاری ئهو چالایی سهری ئیسقانی پانی تێدایهوه له ئه نجامی هاتنه دهرهوهی پاشماوه زیادهكاندا دروست دهبی به سووده ، ئه گهر بخۆیتتهوه یاخود به حوقنه ههلبگیریت ، وه به ئه مهه لینجهکانی سینگ و سێی کانیش دهكاته دهرهوه .

ئه گهر بهاردیریت و پاشان به ئه ندازهی پێنج بیرهمی لی بخۆیتتهوه له گه ل ئاوی گهرمدا ، سروشتی مرۆف نهرم و نیا ن دهكاتهوه ، بایه کانیش شی دهكاتهوه ، بۆ نازاری (القولنج) كه هۆکاری دهگهڕێتهوه بۆ سه رما بوون به سووده ، ئه گهر بهاردیریت و بخۆیتتهوه بۆ نهخۆشی به له کی به سووده .

ئه گهر له گه ل سرکه دا نهخۆشیهکانی به له کی (البرص) و (البهق الأبيض) تێ هه لسوینریت ، سوودیان پێ دهگه یه نیت ، هه روه ها به سووده بۆ ئهو سه رنیشهی به هۆی سه رما و به ئه مه وه تووشی مرۆف دهبی ، ئه گهر بکولیندیریت و ، بخۆیتتهوه ، خو و هیمن دهكاتهوه به تایبهت ئه گهر نه هه لپه لایی چونکه لینجه که ی به کولان شی ده بیته وه ، ئه گهر به ئاوه که ی سه ر بشۆردیریت ، له پیسی و شی لینجهکان پاکي دهكاتهوه .

(جالینوس) ده لیت : هیژی وه کو هیژی قووی خه رته له یه (بزر الخردل) ، بۆیه له وانه یه نازارهکانی پانی پێ گهرم بکیریت که به (عرق النسا) ناسراوه ، هه روه ها نازارهکانی سه رو ، هه ریه که له وه خۆشیانه ش که پێویستیان به گهرم کردن دهبی ، به هاوشیوه ی قووی خه رته له (بزر الخردل) که گهرم دهكات . پێده چێ تیکه ل به هه ندی ئهو دهرمانانه بکیریت که تووشبووی تهنگه نهفەسی ده یخواته وه چونکه زانراوه که تیکه له چڕه کان ده وه ستینیت به باشی ، هه روه کو ئه وه ی که قووی خه رته له ده یوه ستینیت ، چونکه له هه موو پوویه که وه له وه ده چیت .

الحَبَّةُ ، شملی : باسکراوه که وا پیغه مبه ری خوا ﷺ له مه ککه چوو ه سهر دانی (سعد) ی کورپی (ابي وقاص) و ، فهرمووی : پزشکیکی بۆ بانگ بکه ن ، بۆیه (الحارث) ی کورپی (کلدۀ) ی بۆ بانگ کرا ، ته ماشایه کی کردو گوونی : هیچ مه ترسیه کی له سهر نی یه ، شملی و خورمای (عجوة) ی تازه پی گه یوو به یه که وه بکوئینن و با هه لی قوئینیت ، نه وه بوو نه وه یان بۆ نه جامداو ، چاک بۆوه .

هیزی شملی له گهرمیدا له پله دوودایه ، له ووشکیدا له پله ی به که مدایه ، نه گهر به ئاوه وه بکوئیندریت ، قورگ و سینگ و سک نه رم ده کاته وه ، کۆکه و ، زیری و ، ته نگه نه فه سی و ، هه ناسه برکی هیمن ده کاته وه ، شه هوت و ئاره زووی جووتبون زیاد ده کات ، بۆ باو ، به لغم و ، مایه سیری به سووده ، دابه زینه ری کیموسه ئالۆزه کانه له ریخۆله دا ، به لغمی لینجی سینگ شی ی ده کاته وه ، بۆ نه و دوومه لانه ی له ناو سکدا پهیدا ده بی و بۆ نه خۆشیه کانی سیی به سووده ، بۆ نه م نه خۆشیانه ی هه ناو له گه ل پۆن و (الفانیذ)^(٤٥) به کار ده هیندریت .

نه گهر له گه ل کیشی پینج دیره می (الفوة)^(٤٦) بخوریته وه ، خوینی بینوژی ده هیندیت ، نه گهر بکوئیندریت و ، پرچی سه ری پی بشۆردریت لول ده بی ، (الحزاز)^(٤٧)

^{٤٥} _ الفانیذ : جوریکه له هه لوا له قه ندو نیشاسته دروست ده کړیت ، بپوانه : تذهب اللغة ، ج ٣ ، ص ١٨٩ ، وه رگتپ .

^{٤٦} _ الفوة : په گی پوه کیکی په نگ سووره و بۆیه چه کان به کاریده هینن ، هه ندیکی خۆپسکه و هه ندیکی ده چیندریت ، لقه کانی چوارگۆشه ی دریزی زهرن گه لای پیوه یه و به ریکی خپی هیه ، له سه ره تای ده رجونیدا په تگیان سه زه و پاشان سوورده بن و ، کاتیکیش پی بگه ن په ش ده بن ، ده ره مانیکی تاله و جگه رو سه ل پاک ده کاته وه ، میز هینره ، خوینی بینوژی زیاد ده کات ، بپوانه : الجامع لمفردات الأدوية والأغذية لأبن البیطار ، وه رگتپ .

^{٤٧} _ الحزاز : ئازاریکه له دندا پهیدا ده بی به هۆی خواردنیکه وه که له گه ده دا ترش ده بی ، بپوانه : تاج العروس ، للمرتضى الزییدی ، وه رگتپ .

ناهیلێت ، هارپوهکهی نهگەر تیکه‌ل به (النظرون)^{٤٤٨} سرکه کراو ، به شیوهی پیچهر (الضماد) به کارهات ، ئاوسانی سه‌ل شییه دهکاتهوه ، نهگەر ژنان له ئاوێکدا دانیشن شملی تیدا گولێنرابیته ، سوودی لی ده‌بینن بۆ ئه‌و نازاره‌ی له منداڵاندان به‌هۆی ئاوسانیکه‌وه په‌یدا‌بووه ، نهگەر بپیچریته سه‌ر ئاوسانه په‌قه که‌م گهرمه‌کانه‌وه ، شییه دهکاته‌وه‌و سوودی بۆ ده‌بی ، نهگەر ئاوه‌که‌ی بخوریته‌وه بۆ ئه‌و پیچ به‌سکدا هاتنانه باشه که به‌هۆی باوه تووشی مرۆف ده‌بی ، وه پێخۆله‌کانیش خزو لووس ده‌کات .

نهگەر به‌خورماوه ، یا هه‌نگوینه‌وه ، یا هه‌نجیره‌وه بکولێندریته و پێش نانی به‌یانی بخوریته ، ئه‌وا به‌لغه‌می لینجی سینگ و گه‌ده شییه دهکاته‌وه‌و ، به‌سوودیش ده‌بی بۆ ئه‌و کۆکه درێژخایه‌نه‌ی به‌هۆیه‌وه تووشی مرۆف ده‌بی .

بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی تووشی پێخۆله‌گیران بوونه‌و پیسایان بۆ نایه‌ته ده‌ره‌وه به‌سووده‌و ، سکیان په‌وان دهکاته‌وه ، نهگەر پۆنه‌که‌ی (دهنه) تیکه‌ل به‌میو (الشمع) بکریته بۆ ئه‌و درزو قلیشانه‌ی به‌هۆی سه‌رماوه دروست ده‌بی به‌سووده ، سووده‌کانیشی چه‌نده‌ها ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌مه‌یه که باسکرا .

^{٤٤٨} _ النظرون : جۆره خۆپیه‌که‌و له ئاوی گهرمدا به‌ئاسانی ده‌تویته‌وه‌و له ئاوی ساردا به‌قورسی ، (الوركيشى پى ده‌لێن ، پروهانه : المعجم الوسيط ، إبراهيم الزيات ، وه‌رگێتر .

له (القاسم) ی کوی (عبدالرحمن) هوه ده گێڕنه وه که گوتویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ
 فهرمووی : ((استشفوا بالحلبة))^(٤٩) واته : خۆتان به شملی چاره سه ر بکه ن . که سانیك له
 پزیشکان ده لێن : نه گهر خه لك سووده كانیان بزانییا به کیشی خوی به زیڕ ده یانکری .

پیتی خاء (خ) :

الخُبْزُ ، فلان : ثُبِتَ فِي الصَّحِيحَيْنِ ، عَنْ النَّبِيِّ ﷺ ، أَنَّهُ قَالَ : ((تَكُونُ الْأَرْضُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 خُبْزَةً وَاحِدَةً يَتَكَفَّوْهَا الْجَبَّارُ بِيَدِهِ كَمَا يَكْفَأُ أَحَدُكُمْ خُبْزَتَهُ فِي السَّفَرِ ، نَزْلاً لِأَهْلِ الْجَنَّةِ))^(٥٠).

واته : پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی : ((له پۆزی قیامه تدا زه وی ده بیته به یه ک نان و
 خوای تعالی وه ریده گێڕیت له م دهسته وه بۆ نه و ده ست تا راست و پێک بیته وه وه کو چۆن
 که سیکنان نانه کی له سفره که دا وه رده گێڕیت ، چونکه ده یكات به خوانیک و بۆ خه لکی
 به هه شت ناماده ی ده کات)) .

وروی أبوداود في سننه : من حديث ابن عباس _ رضي الله عنهما _ ، قال : كان أحبَّ
 الطعامِ إلى رسولِ الله ﷺ الثريدُ من الخُبْزِ ، والثريدُ من الحيسِ^(٥١).

واته : له (ابن عباس) هوه _ خوا له خوی ویا بیشی پازی بیته _ فهرموویه تی :
 خۆشه ویسترین خواردنه کان به لای پیغه مبه ری خواوه ﷺ تلێتی نان و ، تلێتی (الحیس)
 بوو .

^{٤٩} _ لم أجده بهذا اللفظ ، وروي في فضل الحلبة أحاديث موضوعة وباطلة ، انظر الأسرار المرفوعة في الأخبار الموضوعة (١ / ٣٨٨) ، تنزيه الشريعة عن الأخبار الشنيعة الموضوعة (٢ / ٢٤٦) ، الفوائد المجموعة في الأحاديث الموضوعة للشوكاني (١ / ٤٨٩) .

^{٥٠} _ متفق عليه : أخرجه البخاري (١١ / ٢٣١) ، ومسلم (٢٧٩٢) .

^{٥١} _ ضعيف : أخرجه أبوداود (٣٧٨٣) عن عكرمة عن ابن عباس فذكره ، قال أبوداود : وهو ضعيف . (الحيس) تريتى خودماو كه شك و پۆنه و تيكه ل به يه ك ده كړين ، به وانه : القاموس المحيط للفريوزنابادي ، وه رگړي .

وروی أبوداود أيضاً ، من حديث ابنِ عمر _ رضي الله عنه _ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : ((وَدِدْتُ لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا خُبْزَةً بَيْضَاءَ مِنْ بُرِّ سَمْرَاءَ مُلَبَّقَةٍ بِسَمْنٍ وَلَبَنٍ)) ، فقام رجلٌ من القوم فاتَّخَذَهُ ، فَجَاءَ بِهِ ، فَقَالَ : ((فِي أَيِّ شَيْءٍ كَانَ هَذَا السَّمْنُ ؟)) فَقَالَ : فِي عُكَّةٍ ضَبَّ - فَقَالَ : ((ارفعه))^(٤٥٢).

واته : له (ابن عمر) هوه _ خوای لی پازی بیّت _ فرموویتهی : پیغمبره‌ری خوا ﷺ فرمووی : ((حرم پییته‌ی نه‌گەر نانیک‌ی سپیمان له گهنمیک‌ی بۆری چاک تیکه‌ل کړاو به پوښ و ماست هه‌بوايه)) ، نه‌وه‌بوو پیاویک له خه‌لکه‌که هه‌ستاو ناماده‌ی کړبو ، هینای ، پیغمبره‌ری خواش ﷺ فرمووی : ((ثم پوښه له چ شتی‌کدا بوو ؟)) پیاوه‌که‌ش فرمووی : له هیزه‌یه‌کی بزن مژده‌دا بوو . بۆیه پیغمبره‌ری خوا ﷺ فرمووی : ((لایبهره)) .

وَدَوَى الْبَيْهَقِيّ مِنْ حَدِيثِ عَائِشَةَ _ رضي الله عنها _ ترفعه : ((أَكْرِمُوا الْخُبْزَ ، وَمِنْ كَرَامَتِهِ أَنْ لَا تَنْتَظِرَ بِهِ الْأَدَمَ))^(٤٥٣).

واته : خاتوو (عائشة) هوه _ خوای لی پازی بیّت _ له فرمووده‌یکدا که به‌ری ده‌کاته‌وه بۆ پیغمبره‌ری خوا ﷺ فرموویتهی : ((پزنی نان بگرن ، پزیه‌که‌شی نه‌وه‌یه که بخوریت و چاوه‌پزی هاتنی پیخۆر نه‌کړیت)) . پیشه‌وا (ابن القيم) ده‌فرمیت : ثم فرمووده‌یه له (موقف) ده‌چیت و ، به‌ر‌کردنه‌وه‌ی ثم فرمووده‌یه‌و ، هی پیشووش بۆ پیغمبره‌ری خوا ﷺ جیگیر نه‌بووه .

به‌لام نه‌و فرمووده‌یه‌ی که باسی قه‌ده‌غه‌کردنی برین‌ی نان ده‌کات به‌چه‌قو ، فرمووده‌یه‌کی پوچه‌و هیچ بنه‌په‌تیکی له پیغمبره‌ری خواوه ﷺ بۆ جیگیر نه‌بووه ، له

^{٤٥٢} _ إسناده ضعيف : أخرجه أبوداود (٣٨١٨) ، وابن ماجه (٣٣٤١) ، وضعفه الألباني في ضعيف أبي داود

(٨٢٣) .

^{٤٥٣} _ إسناده ضعيف : أخرجه الألباني في الضعيفة (٢٨٨٤) .

پاستیدا فرموده یه کی دیکه هاتوو سه بارهت به قه دهغه کردنی برینی گوشت به چه قو ،
که چی نه مهش (صحیح) نی یه .

(مُهْتَأً) ده لَئِیت : له (أحمد) م پرسى سه بارهت به و فرموده یه ی که (أبی معشر) ، له
(هشام) ی کوی (عرو) وه ، له بابیه وه ، له (عائشة) وه _ خَوای لى پازى بَیت _ له
پیغه مبهرى خواوه ﷺ ده یگێرتته وه فرموویه تی : ((لا تقطعوا اللحم بالسَّكِينِ فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ
فَعَلِ الْأَعَاجِمِ)) (٤٠٤) . واته : ((گوشت به چه قو مه برن ، چونکه نه وه کردارى عه چه مه کانه))
• (أحمد) یش فرمووی : فرموده یه کی (صحیح) نی یه و ، نه مهش نه تاسراوه ، به لکو
فرموده کی (عمرو) ی کوی (أمیة) و ، فرموده کی (المغيرة) پیچه وانیه نه مه ن .
مه به ستی به فرموده کی (عمرو) ی کوی (أمیة) نه وه یه که فرموویه تی : ((كان النبی
ﷺ يَحْتَزُّ مِنْ لَحْمِ الشَّاةِ)) (٤٠٥) . واته : ((پیغه مبهرى خوا ﷺ له گوشتی مه په کی ده بری))
مه به ستی به فرموده کی (المغيرة) ش نه وه یه که فرموویه تی : ((أَنَّهُ لَمَّا أَضَافَهُ أَمَرَ
بِجَنْبِرٍ فَشَوَّيَ ، ثُمَّ أَخَذَ الشُّفْرَةَ ، فَجَعَلَ يَحْزُرُ)) (٤٠٦) . واته : ((کاتى (المغيرة) بویه میوانی
پیغه مبهرى خوا ﷺ فرمانیدا لایه ک ببرینن ، پاشان چه قو گوره کی مه لگرت و ، ده ستی
کرد به برینی گوشته که بۆ میوانه کی)) .

^{٤٠٤} _ إسناده ضعيف : أخرجه أبوداود (٣٧٣٨) ، وضعفه الألباني .

^{٤٠٥} _ صحيح : أخرجه أحمد (٤ / ١٣٩ ، ١٧٩) ، (٥ / ٢٨٧ ، ٢٨٨) ، والدارمي (٧٣٣) ، والبخاري (١ / ٦٣ ، ١٧٢) ، (٤ / ٥١) ، (٧ / ٩٦ ، ٩٨ ، ١٠٧) ، ومسلم (١ / ١٨٨) ، وابن ماجه (٤٩٠) ،
والترمذي (١٨٣٦) ، كلهم عن طريق الزهري قال : أخبرني جعفر بن عمرو بن أمية عن أبيه فذكره .

^{٤٠٦} _ صحيح : أخرجه أحمد (٤ / ٢٥٢ ، ٢٥٥) ، وأبوداود (١٨٨) ، والترمذي في الشمائل (١٦٦) ، كلهم
من طريق مسعر عن أبي صخرة جامع بن شداد ، عن المغيرة بن عبدالله ، فذكره عن المغيرة بن شعبة .

به شېك : سه بارهت به جوره كانی نان :

چاكترين جوره كانی نان نه وه په كه به چاكي شيدرايې وه لهاتېي ، پاشان نانی ته نور به چاكترين جورى نان داده نړيت و ، پاش نه و ش نانی فرېنه ، پاشان نانی (الملة)^(٤٧) له پله ی سې يه مدايه ، چاكترينيشي نه وه په كه له گه نمنى نوې دروست كرايې .

نورترين نه و جورانه شي كه خوراك به خشه نانی (السّميد)^(٤٨)، كه دره تگ هه رسه له بهر ندر پاكي و نه بونی هېچ كه په كيك تيايدا ، به دواشيدا نانی (الحوّار)^(٤٩) ، پاشانيش (الخشكار)^(٥٠) .

چاكترين كاتی خواردينشي كوتايي نه و پوره په كه دروست كراييت ، نه رمه كه شي زياتر نه رم دهكات و خوراك ده به خشې و ته پ دهكات و به خيرايش داده به زې ، ووشكه كه ش به پېچه وانه وه په .

ميزاجي نانی گه نم گه رمه له نيوه ندى پله دوودا ، نزيكى ناوه نده له شيدراي و ووشكيتيدا ، ووشكيتي زاله به سهر نه وده كه ناگر ووشكي كردوته وه ، شيدرايش به سهر پېچه وانه كه يدا .

^{٤٧} _ خبز الملة : نانی (الملة) له نير خوله مېشي گهرمدا ده برزيندريت و به لای ده شته كيه كانه وه ناسراوه ، بېوانه : مختصر خليل للخرشي ، ج ١٦ ص ٣٠٨ . وهرگېږ .

^{٤٨} _ خبز السّميد : نانېكه له نارديك دروست ده كړيت كه چه ند جاريك بيژراييت (سفر) ، بېوانه : تاريخ دمشق ، ج ٥٥ ص ٤٩ . وهرگېږ .

^{٤٩} _ خبز الحوّار : نه و نانه په كه له پوخت و پالفته ي ناردي سېي دروست ده كړيت ، بېوانه : مجلة المنار ، ج ٢١ ص ٤٩٨ . وهرگېږ .

^{٥٠} _ خبز الخشكار : نانی نه سمه ره كه له نارديك دروست ده كړيت كه په كه كې تېدا بې و پاك نه كراييت ، بېوانه : المعجم الوسيط ، وهرگېږ .

نانی گەنم خاسیە تیکی تێدایە ، بریتیە لەوەی خێرا قەلەو دەکات ، نانی (القطائف)^(٤٦١) خەلتەیهکی چڕ دروست دەکات ، ووردکراویشی با دروست دەکات و درەنگ هەرسە ، ئەوەش بە ماست دروست دەکەیت خۆراکیکی ژۆر دەبەخشیت و ، درەنگ لە گەدە لیژ دەبێتەو .

نانی جۆ ساردو ووشکە لە یەكەمدا ، بەبەروردی گەنم خۆراکیکی کەمتر دەبەخشیت .
خَلْ ، سرکه : وعن جابر - رضي الله عنه - : أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ سَأَلَ أَهْلَهُ الْأُذْمَ ، فَقَالُوا : مَا عِنْدَنَا إِلَّا خَلْ ، فَدَعَا بِهِ ، فَجَعَلَ يَأْكُلُ ، ويقول : ((نِعْمَ الْأُذْمُ الْخَلُّ ، نِعْمَ الْأُذْمُ الْخَلُّ))^(٤٦٢).

واتە : لە (جابر)هوە _ خۆای لێ پازێ بێت _ فەرموویەتی : پێغەمبەری خوا ﷺ دلاوی پێخۆری لە خێزانەکانی کرد ، ئەوانیش فەرموویان : جگە لە سرکه هیچی تێمان نی یە ، ئەوەبوو فەرمانیدا بۆی بێتن ، بۆیە دەستی کرد بەخواردنی و دەیفەرموو : ((چاکترین پێخۆر سرکهیە ، چاکترین پێخۆر سرکهیە)) .

وفي سنن ابن ماجة عن أمّ سعد _ رضي الله عنها عن النبي ﷺ : ((نِعْمَ الْإِدَامُ الْخَلُّ ، اللَّهُمَّ بَارِكْ فِي الْخَلِّ ، فَإِنَّهُ كَانَ إِدَامَ الْأَنْبِيَاءِ قَبْلِي ، وَلَمْ يَفْتَقَرْ بَيْنَتْ فِيهِ خَلٌّ))^(٤٦٣).

واتە : لە (أمّ سعد)هوە _ خۆای لێ پازێ بێت _ فەرموویەتی : پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی : ((چاکترین پێخۆر سرکهیە ، پەرەدنگارا فێو بەرەکەت بخەرە سرکهو ، چونکە پێخۆری پێغەمبەرانی پێشم بوو ، ئەو مالهش سرکهی تێدایێ هەژار ناکەوێت)) .

^(٤٦١) _ عبز القطائف : پارچە هەویرێکن بە بچکۆلە لول دەکۆن و بەکەوانەیی سوردەکۆنەووە ناواخن دەکۆن بە کاکلە گۆژو شتی تر ، برۆانە : قاموسی رسته ، وه رگێژ .

^(٤٦٢) _ صحيح : أخرجه مسلم (٦ / ١٢٥ ، ١٢٦) عن أبي سفيان طلحة بن نافع عن جابر فذكره .

^(٤٦٣) _ موضوع : أخرجه ابن ماجة (٢٣١٨) ، وحكم عليه بالوضع الشيخ الألباني في ضعيف الجامع (٥٩٦١) .

سرکه له گهرمی پیکهاتوو ، ساردی به سهردا ژاله ، ووشکه له سیّ یمدا ، به هیژ ووشك دهکاتهوه ، قه دهغهی تیږزانی مادهکان دهکات ، سروشت نهرم و نیان دهکاتهوه ، سرکهی مهی و شهراب (خل الخمر) بۆ گه دهی گرگرتوو به سووده ، (الصفراء) کپ دهکاتهوه ، زیانی دهرمانه کوشندهکان دورد هختهوه ، شیرو خوین نه گهر له هه ناودا به سترن شى یان دهکاتهوه ، سوود به سپل دهگه یه نیت ، گه ده خۆشه دهکات ، سک دهگریتتهوه ، تینویه تی دهوه ستینیت ، قه دهغهی ئاوسان دهکات له هه ر جیگه یه ک ویستی دهرچوونی هه بی ، یارمه تی هه رسکردن ده دات ، دژ به به لغمه ، خوراکه چره کان نهرم و نیان دهکاتهوه ، خوین پوون و ناسک دهکاتهوه .

نه گهر به خوئی وه بخوینتهوه ، به سووده بۆ نه و که سهی قارچکی کوشندهی خوار بیت ، نه گهر هه لقویند ریت ، زارووی په یوه ست به بنه په تی مه لاشوو ده بریت ، نه گهر به گهرمی له دهم وه ربریت ، بۆ ئازاری ددان به سووده و ، پوکیش به هیژ دهکات .

به شیوهی تی هه لسان بۆ نه خویشی (الدّاحس)^(٤٦٤) ، نه و برینانهی له لاکانی مرقدا په یه داده بن و ئاوسانه گهرمه کان و ، سووتان به ناگر به سووده ، دل دهکاتهوه بۆ خواردن ، گه ده چاک و بۆن خوش دهکات ، بۆ لاویتی چاکه و ، له هاوینیشدا بۆ دانیش توانی وه لات ه گهرمه کان چاکه .

خلال : ددان پاکه وکار : دوو فهرموودهی له باره وه هاتوون (صحیح) نین ، یه که میان : یووی من حدیث أبي ایوب الأنصاري یرفعه : يا حَبَّذا الْمُتَخَلِّلُونَ مِنَ الطَّعَامِ ، إنه ليس شيء أشدَّ على الملك من بَقِيَّةِ تَبْقَى في الفم من الطعام^(٤٦٥) وفيه واصل بن السائب ، قال البخاري

^{٤٦٤} — الدّاحس : زیبکه یه که له نێوان نینۆک و گزشته که دا دهرده چیت و به هویه وه نینۆکه که ده که ویت ، به وانه : للمعجم الوسيط ، ج ١ ، ص ٥٦٧ ، وه رگیت .

^{٤٦٥} — إسناده ضعيف : أخرجه أحمد (٤١٦ / ٥) ، وضعفه الألباني في ضعيف الترغيب والترهيب (١٥١) .

والرازي : منكر الحديث ، وقال النسائي والأزدي : متروك الحديث * واته : له (أبي أيوب الأنصاري) وه _ خواي لی پازی بیت _ فرمویه تی : پیغمبهری خوا ﷺ فرمویه تی : ((چەند چاکە ئەو کەسانەى بە ددان پاكەوکار داندەکانیان پاش خۆراك خواردن پاك دەکەنەو ، بەراستی هیچ شتێك بە لای فریشتەو قورستر نی یە لە پاشماوەى ئەو خۆراکەى لە زارد دەمێنێتەو)) .

دووم : یروى من حديث ابن عباس ، قال عبدالله بن أحمد : سألت أبي عن شيخ روى عنه صالح الوحاظي يقال له محمد بن عبد الملك الأنصاري حدثنا عطاء عن ابن عباس قال : نهى رسول الله ﷺ أن يتخلل بالليط والأس ، وقال : إنهما يسقيان عروق الجذام .

واته : پیغمبهری خوا ﷺ قەدەغەى کردووە ددان پاك بکریتەو بە تویکلی رەقی قامیش و (الأس) و^(٦٦) فرموی : رەگەکانی نەخۆشی گولی دەبوژننەو ، ئەوەبوو (عبدالله) ی (أحمد) فرموی : بابم فرموی : (محمد) ی کوپی (عبدالمک) م بینی کویر بوو کە چی فرمودەى هەلبەستراوى دادەناو درۆی دەکرد .

پاشان * ددان پاكەوکار بەسوودە بۆ پووک و ددان ، تەندروستیان دەپاریزێت ، بۆ گۆرینی بۆنی زار بەسوودە ، چاکترین جۆریشی ئەوەیە کە لە دار چوکلەکانی پاککردنەو ، هەروەها

^{٦٦} _ الأس : بریتیه لە درەختۆکەیکى هەمیشە سەوز ، بەزۆری لە شوێنە شێدارو سیبەرەکاندا دەپوێت ، لقیکی زۆری پێوەیە ، بۆنێکی خۆشی هەیە ، لاقەکان گولگەلێکی رەنگ سەبی مەیلەو پەمەیی هەلدەگرن ، بەرێکی رەشی هەیە ، لە کاتی پێگەشتنیدا دەخورێت و هەروەها ووشک دەکریتەو دەیکەن بە بەهارات ، هەموو پووەکە بەکار دەهێنرێت ، سەرەپای بۆنە خۆشەکی . بپوانە : www.0khayma.com .

له داره‌کانی زهیتون و بیی (الخلاف) وه‌رگیرایی ، به‌لام پاک‌کردنه‌وه به قامیش و (الأس) و پێحانه‌و (البانروج)^(٤٦٧) زیانبه‌خشه .

بییتی دال (د) :

دُهْنٌ ، پۆن : روی الترمذی فی کتاب الشمائل من حدیث أنس بن مالک _ رضي الله عنهما _ قال : كان رسول الله ﷺ يُكْبِرُ دُهْنَ رَأْسِهِ ، وَتَسْرِحُ لِحْيَتَهُ ، وَيَكْثُرُ الْقِنَاعُ كَأَن تَوْبَهُ ثَوْبٌ زَيَّاتٌ^(٤٦٨).

واته : له (أنس) ی کوبی (مالک) هوه _ خوای لی پازی بیّت _ فرموویه‌تی : پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌زۆری سه‌ری چه‌ور ده‌کردو ، پێشی داده‌هێناو ، پارچه‌ په‌پۆیه‌کی به‌سه‌ردا ده‌دا پاش چه‌ورکردن وه‌کو نه‌وه‌ی پۆشاکه‌کی پۆشاکێ پۆن فروش بیّت .

پۆن کونیه‌کانی جه‌سته‌ داده‌خات ، قه‌ده‌غه‌ی شیی بوونه‌وه‌ی ماده‌کان ده‌کات ، نوای خوشتن به‌ناوی گهرم نه‌گه‌ر به‌کارهات ، چاکی و جوانی شیداری به‌ جه‌سته‌ ده‌به‌خشێ ، نه‌گه‌ر پرچی پێ چه‌ور بکریّت چاکی و جوانی پێ ده‌به‌خشێ و درێژی ده‌کات ، بۆ سورێژه به‌سووده‌و ، زۆرتین به‌لاکانی لی دوردە‌خاته‌وه .

وفي الترمذي : من حديث أبي هريرة _ رضي الله عنه _ مرفوعاً : ((كُلُّوا الزَّيْتَ وَادَّهِنُوا بِهِ))^(٤٦٩).

واته : له (أبي هريرة) وه _ خوای لی پازی بیّت _ فرموویه‌تی : پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ : ((زه‌یت بخۆن و خۆتانی پێ چه‌ور بکه‌ن)) .

^{٤٦٧} _ البانروج : نبات طيب الرائحة : بېوانه : لسان العرب ، وه‌رگیر .

^{٤٦٨} _ أخرجه الترمذي في الشمائل (٣٣) ، (١٢٦) عن يزيد الرقاش عن أنس بن مالك فذكره .

^{٤٦٩} _ إسناده ضعيف : أخرجه الترمذي (١٨٥٤) ، وأحمد (٤٩٧ / ٣) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع)

پۆن له وهلاته گهرمه كانی وهكو _ حیجازو هاوشیوه كانیدا _ له گهرهترین
هۆكاره كانی پاراستنی تهنروستی و چاكردنی جهستهیهو ، زۆر پێویسته بۆ ئهوان ، بهلام
دانیشتوانی وهلاته ساردهكان ئهوهیان پێویست نییه ، زۆر بهكارهیتانیشی له سهردا بۆ
چاومهترسی تێدایه .

چاكترین پۆنیش سادهكانه وهكو : زهیتی زهیتون ، پاشان پۆن و ، پاشانیش پۆنی
كۆنجه .

بهلام ناویتهكان : هندیکیان ساردی تهپوشیدارن ، وهكو پۆنی گولی وهنوشه (دهن
البنفسج) كه بۆ سهرنیشهی گهرم بهسووده ، ئهوكهسانه دهنویخت كه بهشهواتوانن بنون
، میشتك شیدار دهكاتوه ، بۆ قلیشانی دهست و پێ و دهم ولێو بههۆی سههماوه یا بههۆی
نهخۆشیهوه بهسووده ، ههروهها بۆ زالبونی ووشکیتی بهسه جهستهدا بهسووده ، گهریتی
و ، خوروی ووشکی تی ههلهدهسوینریت و سوودی لی وهردهگرن ، جولانهوهی جومگهكان
ناسان دهكاتوه ، بۆ كهسانی خاوهن میزاجی گهرم له هاویندا بهسووده ، دوو فهرموودهی
پوچیشی لهبارهوه هاتوون وهلهبهسترلوه به زاری پیغهمبهری خو له ﷺ :

یهکه : فضل دهن البنفسج علی سائر الادهان ، کفضلنی علی سائر الناس * واته : فەزل و
چاکی پۆنی وهنوشه بهسهرتیکرای پۆنهكاندا ، وهكو فەزل و چاکی منه بهسهرهموو
خهلكدا .

دووه : فضل دهن البنفسج علی سائر الادهان ، کفضل الإسلام علی سائر الادیان * واته
: فەزل و چاکی پۆنی وهنوشه بهسهرتیکرای پۆنهكاندا ، وهكو فەزل و چاکی ئیسلامه
بهسهرهموو ئاینهكاندا .

هه‌ندی له ئاوێته‌کانیش : گهرمی ته‌پوشیداری ، وه‌کو پۆنی (البان)^{٤٧} ، به‌لام نه‌ك پۆنی گوله‌كه‌ی ، به‌لكو پۆنی تۆوه‌كه‌ی كه‌ سه‌پی به‌وه‌یه‌وه‌ خاكیه وه‌كو فسق ، پۆن و چه‌ریه‌كه‌ی زۆری تێدایه‌وه‌ ، به‌سووده بۆ نه‌ستووو پقیته‌ی ده‌مارو ، نه‌رمی ده‌كاته‌وه‌ ، بۆ په‌له‌ سپی‌كانی سه‌ر نینۆك و ، په‌له‌كانی سه‌ر پیست كه‌ جیاوازی له‌ په‌نگی ئاسای پیست و ، پله‌و خال و سو‌رایه‌كانی سه‌ر ده‌م و چاو و ، به‌له‌كه‌ی به‌سووده ، به‌لغهمی چه‌ر نه‌رم ده‌كاته‌وه‌ ، ئێ ووشكه‌كان نه‌رم ده‌كاته‌وه‌ ، ده‌مار گهرم ده‌كات ، فه‌رمووده‌یه‌كه‌ی پووچیشی له‌ باره‌وه‌ هه‌لبه‌ستراوه‌ كه‌ هیچ به‌نه‌په‌تێکی نی به‌م بیژه‌یه‌ : ((اذهبوا بالبان ، فإنه أحطى لكم عند نسائكم)) واته‌ : ((به‌پۆنی (البان) خۆتان چه‌ور بگن ، چونكه‌ به‌پێژترو خۆشه‌ویستر ده‌بن به‌لای خێزانه‌كانتانه‌وه‌)) . له‌ سووده‌كانی تریشی ددانه‌كان پاك ده‌كاته‌وه‌ ، جوانی و گه‌شدارێ پێ ده‌به‌خشی و ، ته‌لخ و به‌لغه‌كانی پاك ده‌كاته‌وه‌ ، هه‌ركه‌س ده‌م و چارو لا‌كانی پێ چه‌ور بگات تووشی پیچ به‌سكدا هاتن و قلیشانی ده‌م و چاو لێو و پێ ناییت ، نه‌گه‌ر نێوان هه‌ردوو پانی و نه‌ندامی نێزینه‌ی پێ چه‌ور بگات ، بۆ ساردی گورچیه‌وه‌ ، میژه‌چرتی به‌سووده .

^{٤٧} _ البان : دره‌ختێكه‌ به‌پێکی به‌رز ده‌بێته‌وه‌ ، لقه‌كانیشی پێك و كه‌من ، درێژی ئه‌م دره‌خته‌ نزیكه‌ی (

٦) متر ده‌بێ ، گولێکی چه‌ری جوانی په‌میه‌ی پێوه‌یه‌وه‌ ، پێش ده‌رچوونی گه‌لاكان ده‌رده‌چن له‌ نێوان مانگه‌كانی مارس و نیساندا ، پاشان گوله‌كان به‌ریکی درێژ ده‌ده‌ن كه‌ بریتیه‌ له‌ به‌رگێگ و هه‌ر به‌رگێكیش چه‌ند دانه‌ تووێکی تێدایه‌ له‌ یه‌ك پیزدا ، تۆوه‌كان گه‌وره‌ن و تا پاده‌یه‌كه‌ له‌ فسق ده‌چن ، بپوانه‌ .

بیتى ذال (ذ) :

نزیره : ناوی گيايه کى بۆنخۆشه : ثبت فى الصحيحين : عن عائشة _ رضى الله عنها _
 قالت : طُبِّتُ رسولَ الله ﷺ بيدي ، بذَرِيرَةٍ فى حَجَّةِ الْوَدَاعِ لِحَلِّهِ وإِحْرَامِهِ (٤٧١).

واته : له دايكه (عائشة) وه _ خواى لى پازى بيت _ فرمويه تى : به ده سته كانى خۆم
 پيغه مبهرى خوام ﷺ له حه جى مالتاويدا به (نزیره) بۆنخۆش کرد ، کاتى که ئيحرامى
 به ست و که ئيحراميشى کرده وه پيش ته واف کردن .

پيشتر باسى (نزیره) مان کردو سووده کانيشمان خسته پوو ، بۆيه پيويست به
 دووباره کردنه وه ناکات .

ذُبَابٌ ، مِيش : له فرموده کى (ابي هريرة) دا که فرموده يه کى (المتفق عليه) ه
 باسى نه وه کراوه که مِيش نه گهر که وته خواردن و خواردنه وه وه نقومى شته که ده کریت ، بۆ
 به ده سته پينانى شيفا که له بالکيدايه ، چونکه وه کو (الترياق) ه بۆ نه وه هرهى له باله کى
 دیکه يدايه و ، سووده کانى ميشيشمان پيشتر خسته پوو .

ذَهَبٌ ، زَبَر : روى ابوداود ، والترمذی : أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ رَخَّصَ لِعَرْفَجَةَ بْنِ أَسْعَدٍ لَمَّا قُطِعَ أَنْفُهُ
 يَوْمَ الْكَلَابِ ، وَاتَّخَذَ أَنْفًا مِنْ وَرَقٍ ، فَأَتْنَنَ عَلَيْهِ ، فَأَمَرَهُ النَّبِيُّ أَنْ يَتَّخِذَ أَنْفًا مِنْ ذَهَبٍ (٤٧٢).
 واته : کاتى (عَرْفَجَةَ) ي کوپى (أَسْعَدُ) له پۆژى جهنگى (الْكَلَابِ) دا لووتى برپاو ،
 لووتى زيوينى بۆ خۆى دروست کرد ، بۆگه منى کرد ، پيغه مبهرى خوا ﷺ فرمانيدايه که
 لووتى زبَرين به کاربينيت . (عَرْفَجَةَ) ش جگه له م ته نها فرموده يه هچى تری نى به .

٤٧١ _ صحيح : تقدم تخريجه .

٤٧٢ _ حسن : أخرجه أحمد (٢٣١٥) ، وأبو داود (٤٢٢٣) ، والترمذی (١٧٧٠) ، والنسائي (١٦٣ / ٨) ،

١٦٤ (کلهم من طريق عبدالرحمن بن طرفة عن عرفجة بن أسعد فذكره .

زێر: بۆ پازاوهی دویا به کاردیت، ته‌سه‌می بوونیه‌تیه، شادی هێنی نه‌سه، به‌هێزکاری ده‌رکه‌وتنه، نه‌هینی خوايه له زه‌مینه‌که‌یدا، میزاجی له تێک‌پای چۆنیه‌تیه‌کانیدا به‌رمیه‌کی نه‌رم و نیانی تێدا به‌شدار ده‌بی له تێک‌پای شته شادی هێنه‌ره‌کاندا، نێوه‌نجیترین و به‌پێزترین کانه‌کان به‌په‌ی .

له‌ خاسیه‌ته‌کانی نه‌وه‌یه‌ که نه‌گه‌ر به‌خێته زێر خا‌که‌وه، نه‌و خا‌که هه‌چ زیانی پی ناگه‌یه‌نیت و، هه‌چی لی که‌م ناکاته‌وه، نه‌گه‌ر وورده‌و خا‌که‌که‌ی (برادته) تێکه‌ل به‌ده‌رمان بک‌ریت، بۆ لاوازی‌بوونی دل و، له‌رزین که به‌هۆی زالبوونی (السوداء) وه‌ دروست ده‌بی به‌سووده، بۆ وورینه‌و، دل‌گرانی و، خه‌م و، ترسان و توقین و، عیشق به‌سووده، جه‌سته قه‌له‌و ده‌کات و، به‌هێزی ده‌کات، زه‌ردووی لاده‌بات، په‌نگ و بۆ چاک و جوان ده‌کاته‌وه، بۆ گولی و، تێک‌پای ئازار و نه‌خۆشیه (السوداویة) کان به‌سووده، له‌ نه‌خۆشیه‌کانی (داء الثعلب) و، (داء الحية) دا به‌خاسیه‌ت به‌شداره، به‌خواردنه‌وه‌ و تێ هه‌لسووان، چاوه‌کان پاک ده‌کاته‌وه‌و به‌هێزی ده‌کات، بۆ زۆری که له‌ نه‌خۆشیه‌کان به‌سووده‌و، هه‌موو نه‌ندامه‌کان به‌هێزی ده‌کات . بۆگه‌نی ده‌م نا‌هه‌یلت نه‌گه‌ر تیا‌یدا پا‌گه‌را، نه‌و که‌سه‌ی نه‌خۆشیه‌کی هه‌بی و پێویست به‌دا‌خ‌کردن بکات و، به‌زێر دا‌خی بکات، شو‌ینه‌که‌ی تلۆفه دروست ناکات و، به‌خێراش سا‌پێژ ده‌بێته‌وه، هه‌ر که‌س کلچۆکیکی زێرین بۆ په‌شتنی چاو به‌کاربه‌نینیت، چاوی به‌هێز ده‌کات و پاکی ده‌کاته‌وه، نه‌گه‌ر نه‌تگوستیه‌که‌ی لی دروست بک‌ریت و نه‌قیمه‌که‌شی هه‌ر له‌ خۆی بی و گه‌رم بک‌ریت و، په‌ره‌ گه‌وره‌کانی پێشه‌وه‌ی کۆتری پی دا‌خ بک‌ری، هۆگری هه‌یلانه‌که‌ی ده‌بی و، جیگه‌که‌ی نا‌گ‌ریت .

خاسیه‌تێکی سه‌رسو‌په‌مینی تێدا به‌ وه‌ به‌رز‌کردنه‌وه‌دا، بۆیه‌ پێی پێدراوه له‌ جه‌نگدا به‌کاربه‌هێن‌ریت و له‌ چه‌کیشدا به‌کاربه‌یت به‌نه‌دازه‌ی نه‌وه‌ی پێی پێدراوه، و قد روی الترمذي

من حديث مَزِيدَةَ الْعَصْرِيِّ _ رضي الله عنه _ ، قال : دخل رسولُ الله ﷺ يومَ الفَتْحِ ، وعلى سيفِهِ ذَهَبٌ وَفِضَّةٌ^(٤٧٣).

واته : له (مَزِيدَةُ الْعَصْرِيِّ) وه _ خَوای لى پازى بَيْت _ فه رموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ له پۆزى پزگار کړندا چووه مه که وهو ، شمشیره که ی زیږو زیوی به سهره وهو بوو .

زیر خۆشه ویستی نه فسه و هه رکات دهستی کهوت ، ئاسووده ی پی ده به خشى و چیر ئاوه له خۆشه ویسته کانی دیکه ناداته وه ، ﴿ زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ﴾ [آل عمران : ١٤] واته : ﴿ زَيْنَ ﴾ جوان کرلوه ﴿ لِلنَّاسِ ﴾ بۆ خه لکی (دونیا په رست) ﴿ حُبُّ الشَّهَوَاتِ ﴾ خۆشى و ئاره زوواتى نه فسى ﴿ مِنَ النِّسَاءِ ﴾ له ئا فره تان ﴿ وَالْبَنِينَ ﴾ و کوږان ﴿ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ ﴾ و دارای زۆرى که له که کړاو ﴿ مِنَ الذَّهَبِ ﴾ له ئالتون و زیر ﴿ وَالْفِضَّةِ ﴾ و زیو ﴿ وَالْخَيْلِ ﴾ و نه سږ و ماینانى ﴿ الْمُسَوَّمَةِ ﴾ نیشانه دار (به سپیتى ناوچاوان و هه ر چوار په لى ﴿ وَالْأَنْعَامِ ﴾ هه روها ئاژه ل و چوار پییان ﴿ وَالْحَرْثِ ﴾ و کشتو کال^(٤٧٤).

وفي الصحيحين : عن النبي ﷺ : ((لو كان لابن آدمَ وادٍ من ذهبٍ لابتغى إليه ثانياً ، ولو كان له ثانٍ ، لابتغى إليه ثالثاً ، ولا يملأ جوفَ ابنِ آدمَ إلا التُّرابُ ، ويتوبُ اللهُ على مَنْ تابَ))^(٤٧٥).

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموویه تی : ((نه گه نه وه ی ئاده م شیویک زیری هه بوايه ، ئاره زووی نووه می ده کرد ، نه گه ر دووانی هه بوايه ، ئاره زووی سى یه می ده کرد ، به دهر له

^{٤٧٣} _ ضعيف : أخرجه الترمذي (١٦٩٠) بإسناده عن هود بن عبد الله بن سعد ، عن جده مزيدة فذكره ، قال الترمذي : هذا حديث حسن غريب ، وجد هود اسمه مزيدة العصري .

^{٤٧٤} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی نه فسیری قورئان .

^{٤٧٥} _ متفق عليه : أخرجه البخاري (٢١٦ / ١١) ، ومسلم (١٠٤٨) .

خاکیش ههچی تر سکی نهوهی ئادهه پر ناکات و ، په روهردگاریش تهویه و په شیمانی ئه و
که سه قبول دهکات که دلوی تهویه دهکهن و په شیمان دهبنه وه)) .

زێږ گه وره ترین کۆسپ و جیاکاری نێوان بهندهکان و نێوان سه رکه وتنی گه وره یه له رۆژی
قیامه تدا ، گه وره ترین شتیکیشه که سه رپێچی خوی تعالی پی کرابی ، هه ر زێریش بو به
هۆکاری برینی په یوهندی خزمایه تی و ، خۆین پشتن و ، هه رامکروهکان هه لال کران و ،
قه ده غه ی مافهکان کرلو ، بهندهکان سته میان له یه کتر کرد ، هۆکاری ویستنی دونه یو ،
وازه یانه له پۆژی نوای و نه وه ی خوی تعالی بو خۆشه ویستانی خوی ئاماده ی کردووه ،
چهنده ها ماف به زێر پێشیل کرلو ، هه ر به زێریش چهنده ها پۆچی زیندو کرانه وه و ، چهنده ها
سته مکار سه رخران و ، چهنده ها سته ملیکرو به زێنران ، چه ند جوانه نه وه ی (الحریری) له م
باره وه گوتویه تی :

تَبَّأْ لَهُ مِنْ خَادِعٍ مُمَادِقٍ ... أَصْفَرَ ذِي وَجْهَيْنِ كَالْمُنَافِقِ
يَبْدُو بَوَصْفَيْنِ لَعَيْنِ الرَّامِقِ ... زِينَةَ مَعْشُوقٍ وَلَوْنِ عَاشِقِ
وَحُبَّهُ عِنْدَ نَوِي الْحَقَائِقِ ... يَدْعُو إِلَى ارْتِكَابِ سُخْطِ الْخَالِقِ
لَوْلَاهُ لَمْ تُقَطَّعْ يَمِينُ سَارِقٍ ... وَلَا بَدَتْ مَظْلَمَةٌ مِنْ فَاسِقِ
وَلَا اِسْتَمَارَ بِاخِلٍّ مِنْ طَارِقٍ ... وَلَا شَكَ الْمَمْطُولُ مَطْلَ الْعَانِقِ
وَلَا اسْتُعِيدَ مِنْ حَسَوٍ رَاشِقٍ ... وَشَرَّ مَا فِيهِ مِنَ الْخَالِقِ
أَنْ لَيْسَ يُغْنِيَ عَنْكَ فِي الْمَضَائِقِ ... إِلَّا إِذَا فَرَّ فِرَارَ الْآبِقِ

واته :

خـــــوا له ناوی به ریت چ فیتاویه کی قه لپه
 زه رده و دوو پوه وه کـــــو کـــــی دوو پوه
 به دوو وه سف بۆ چاوی بینر دهرده کـــــو ویت
 خشلیکی خوشـــــه ویت و پهنگی ناشـــــق
 خوشه ویشتی به لای کهسانی هه قیقه زانه وه
 ده بی به هۆی تـــــو ووه بوونی په روه ردگـــــار
 نه گه نه و نه بویه دهسته راستی دز نه ده برپراو
 ســـــته میش له که ســـــی خراپه وه دهر نه ده کـــــوت
 دهست قوچاویش بیزی له لیده ری دهرگا نه ده بووه
 کهسی بواخه ریش سکا لای کوسپی نه ده کرد بۆ نه وهی له نه ستویدایه
 په ناش نه ده گهرا له کهسی نیره یی به ری چاوتیرو
 شـــــه ری نه و به دینه ترانوی له ســـــه ر زه ویدان
 له تهنگانه شدا هیچی تر جیگه ی تر ناگرته وه
 مه گـــــه ره لبت وه کـــــو وه له اتنی کوته

بیاتی الراء (ر) :

رُطَبٌ ، خورمای پوتابی تازه پیگه یوو : قال الله تعالى لمريم ﴿ وَهَرِي إِلَيْكَ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطُ عَلَيْكَ رُطْبًا جَنِيًّا فَكُلِي وَشَرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا ﴾ [مريم : ٢٥] واته : ﴿ وَهَرِي إِلَيْكَ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ ﴾ قه دی نه و دارخورمایهش بۆ لای خوت راوه شینه ﴿ تُسَاقِطُ عَلَيْكَ رُطْبًا جَنِيًّا ﴾ خورمای تازه پی گه ییوه به سه ردا ده باری ﴿ فَكُلِي وَشَرَبِي ﴾ نینجا (له و خورما) بخو و (له و ناوهش) بخوره وه ﴿ وَقَرِّي عَيْنًا ﴾ چاوو دل روشن به (٤٧٦) .

وفي الصحيحين عن عبدالله بن جعفر ، قال : رأيتُ رسول الله ﷺ يأكلُ القثَاءَ بالرُّطْبِ (٤٧٧).

واته : له (عبدالله) كورپی (جعفر) هوه _ خوای لی پازی بیټ _ فهرموویه تی : پیغه مبهری خوام بینی ﷺ کالیارو خورماری روتابی تازه پیگه یوی بهیه که وه دخوارد .

وفي سنن أبي داود ، عن أنس قال : كان رسولُ الله ﷺ يُفَطِّرُ على رُطَبَاتٍ قبلَ أن يَصَلِّيَ ، فَإِنْ لم تَكُنْ رُطَبَاتٍ فَمُتْرَاتٍ ، فَإِنْ لم تَكُنْ مُتْرَاتٍ ، حَسَا حَسَوَاتٍ من ماءٍ (٤٧٨) .

واته : له (أنس) هوه _ خوای لی پازی بیټ _ فهرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ پۆژووی به چهند خورمایه کی روتابی تازه پیگه یوو ده شکاند ، پیش نه وهی نوژی بکردبا ، نه گهر خورمای روتابی تازه پیگه یو نه بوايه چهند خورمایه کی ده خوارد ، نه گهر خورماش نه بوايه ، چهند قومیکی ئاوی ده خوارد هوه .

میزاجی خورمای روتابی تازه پیگه یوو وه کو میزاجی ئاوه و گهرمی ته پو شیداره ، گه دهی سارد به میژ ده کات و گونجاویتی ، ئاره زووی جووتبوون زیاد ده کات ، جهسته چاک و به پیت ده کات ، گونجاوه بۆ خاوهن میزاجه سارده کان و ، خۆراکیکی زۆر ده به خشیت .

گونجاوترین میوه به بۆ دانیش توانی مه دینهی پیروژو وه لاتانی دیکهش که میوهی سه ره کیانه ، بۆ جهستهش به سووده ، نه گهرچی نه وهی پیی پانه هاتی به خیرا له جهستهیدا بۆگه ن ده کات و ، خوینیکی خراپی لیوه دروست ده بی ، به زۆر خواردنیشی سه رتیشو (

٤٧٧ _ صحیح : تقدم تخريجه .

٤٧٨ _ صحیح : أخرجه أحمد (٣ / ١٦٤) ، وأبو داود (٢٣٥٦) ، والترمذي (٦٩٦) كلهم عن ثابت أنه سمع أنس

ابن مالك فذكره .

السوداء) دروست دهکات، زیان به ددان دهگهیه نیت، به (السُّكَنْجَبِينَ) و^(٤٧٩) شتی تری به و هاوشیوانه چاک دهکریت.

که پیغه مبهری خوا ﷺ به خورمایی پهتابی تازه پیگه یو، یاخود به خورما، یاخود به ئاو پۆژوو ده شکینیت، له بهر نهینیه کی نهرم و نیانه، چونکه پۆژوو گه ده له خۆراك خالی دهکاته وه، جگه ریش شتیکی وای تیدا به دیناکات رایکیشت و بینیریت بۆ هیزو نه دامه کانی جهسته، شیرینیش له هه موو شتیکی خیراتر به جگه دهکات و، له هه موو شتیکی به لایه وه خۆشه و یستره، به تاییهت نه گه ر خورمای پهتابی تازه پیگه یو بیت، زیاتر قبولی دهکات و، خۆی و هه موو هیزه کانی تریش سوودی لی ده بینن، نه گه ر خورمای پهتابی تازه پیگه یوش نه بوو، نه وا خورما نه و پۆله ده بینیت، نه گه ر خورماش نه بوو، قومه ئاوه کان گپی گه دهو، گهرمی پۆژوو ده کوژینه وهو، پاشان ووریا ده بیت وه بۆ خۆراك و، به هه زو ئاره زوه وهریده گریت.

رِيحَانُ، ریحانه: قال تعالى: ﴿فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ فَرَوْحٌ وَرِيحَانٌ وَجَنَّةٌ نَعِيمٌ﴾ [الواقعة: ٨٨] واته: ﴿فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ نهجا نه گه ر نهو (كه سه ی له گیانه لایه) له نزیکان بی (له خوا) ﴿فَرَوْحٌ وَرِيحَانٌ وَجَنَّةٌ نَعِيمٌ﴾ نهوه هه سانه وهو بۆن خۆشی و به هشتی پر له نازو نیعمه تی بۆ هیه^(٤٨٠). وقال تعالى: ﴿وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ﴾

^{٤٧٩} _ السكنجبین: دهرمانتکی دیرینی چاخه دیرینه کانه و وشه یه کی فارسیه و بنه په تی وشه که (سرکا - انگیل) ه واته سرکه _ ههنگوین .. چونکه نه م دهرمانه له تیکه له یه کی سرکه و ههنگوین پیکهاتوهو، هه ندی موادی خۆشی تری تیده کریت، پاشان نه م وشه یه به کارهینرا بۆ هه ر شه راییک له شیرینی و ترشی پیکهاتیت، بهرانه: الشامل في الصناعة الطبية، ابن النفیس، وهرگتیر.

^{٤٨٠} _ مهلا محمد مهلا صالح، پوخته ی تهفسیری قورئان.

الرحمن : ١٢] وه دانه ویله‌ی خاوه‌ن کاو پهل و پۆداریو ریحانه^(٤٨١) . و فی صحیح مسلم عن النبی ﷺ : ((مَنْ عَرِضَ عَلَيْهِ رِيحَانٌ ، فَلَا يَرُدُّهُ ، فَإِنَّهُ خَفِيفُ الْمَحْمَلِ طَيِّبُ الرَّائِحَةِ))^(٤٨٢) .

واته : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرمووێتی : ((هەرکەس پریحانە‌ی پێشکەش کرا ، با نەیکە پێنێتەوه ، چونکە هەلگرتنی سووکە و بۆنیشی خۆشە)) .

و فی سنن ابن ماجه : من حديث أسامة بن زید _ رضي الله عنه _ عن النبي ﷺ أنه قال : ((أَلَا مُشَمَّرٌ لِلْجَنَّةِ ، فَإِنَّ الْجَنَّةَ لَا خَطَرَ لَهَا ، هِيَ وَرَبُّ الْكُعْبَةِ ، نُورٌ يَتَلَأَلُ ، وَرِيحَانَةٌ تَهْتَرُ ، وَقَصْرٌ مَشِيدٌ ، وَنَهْرٌ مُطَرَّدٌ ، وَنَمْرَةٌ نَضِيجَةٌ ، وَزَوْجَةٌ حَسَنَاءُ جَمِيلَةٌ ، وَحُلُلٌ كَثِيرَةٌ فِي مَقَامٍ أَبَدًا ، فِي حَبْرَةٍ وَتَضَرُّوْهُ ، فِي دُورٍ عَالِيَةٍ سَلِيمَةٍ بَهِيَّةٍ)) ، قَالُوا : نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ ، نَحْنُ الْمُشَمَّرُونَ لَهَا ، قَالَ : ((قُولُوا : إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى)) ، فَقَالَ الْقَوْمُ : إِنْ شَاءَ اللَّهُ^(٤٨٣) .

واته : له (أسامة) ی کۆپی (زید) هوه _ خۆای لی پازی بیټ _ فەرمووێتی : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرمووێ : ((ئایا کەسێک نی یە بۆ بەهەشت تێکۆشیت ، چونکە بەهەشت هاووشیوه‌ی نی یە ، سویند بەخۆای کەعبە ، نورو پوناکیه‌که‌و دەرەوشیته‌وه ، پریحانە‌یه‌کی جولاو‌ه‌یه ، تەلاریکی جوانیی دروست کرلوه ، پویاریکە یە ک سینە پێ دەکات ، بەریکی پێگەشتووه ، هاوسەریکی جوانە ، خۆشی و پازەوه‌یه‌کی زۆره‌و ، له جیگە‌یه‌کی هەتا هەتا‌یدا‌یه ، له نیعمەت و خۆشی و پوخسار جوانیدا‌یه ، له مالێکی بە‌زی جواندا‌یه)) ، گو‌تیان : بە‌لی ئە‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ، ئێمه هەولێ بۆ دەرەه‌ین ، فەرمووێ : ((بلین : إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى)) .

^{٤٨١} _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح ، بوختی ته‌فسیری قورئان .

^{٤٨٢} _ صحیح : تقدم ترجمه .

^{٤٨٣} _ إسناده ضعيف : أخرجه ابن ماجه (٤٣٣٢) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٢١٨٠) .

پێخانه هه موو پوهه کێکی بۆن خۆشه ، خه لکی هه وه لاتیکیش به شتی که وه تاییه تی ده کهن ، بۆیه خه لکی پۆژناوا به (الاس) وه تاییه تی ده کهن و ، بریتییه له جۆری نهو پێخانه ی که عه ره ب ده یناسی ، به لام خه لکی عیراق به (الحبق) وه^(٤٤) تاییه تی ده کهن .

به لام (الاس) ، میزاجی سارده له یه کهمدا ، ووشکه له دووه مدا ، له گه ل نه وه شدا له چه نندین هیزی به ره لهستی پیکهاتوه ، به زۆری گه وه ری خاکی ساردی تێدایه ، شتی کیش له گه رمی ناسکی تێدایه ، وه هیز ووشک ده کاته وه ، به شه کانی نزیکن له هاوهیزی وه ، هیزیکی وه ستینه ری قه دهغه کاری هه یه له ناوه وه و ده رده وه دا .

(الإسهال الصفراوي) ده وه ستینیت ، پالنه ری هه لمی گه رمی شیداره نه گه ر بۆن بکریت ، زۆر به هیز دل شادومان ده کات ، بۆنکردنی پێخانه درم و نه خۆشی قه دهغه ده کات ، هه روه ها نه گه ر له مالیشدا پاخرا .

ئاوسانی بۆیه کانی میز چاک ده کاته وه نه گه ر بخریته سه ری ، نه گه ر به ته پی گه لاکانی کوترلو له گه ل سرکه دا خرایه سه ر سه ر ، خۆین به ربونی لووت ده وه ستینیت ، نه گه ر به ووشکی گه لاکانی هارپراو ، پرژینرایه سه ر برینی ته پو شیداره وه سوودی پی ده گه یه نیت ، نه گه ر وه کو به سته ریك (الضماد) بخریته سه ر نه دامه کزولاوازه کان به هیزیان ده کات ، بۆ نه خۆشی (الداحس) به سووده ، نه گه ر پرژینرایه سه ر زیپکه و برینه کانی ده ست و پی ، سوودی پی ده گه یه نیت .

نه گه ر بخشینه ریته جه سته دا ئاره قه ده وه ستینیت و ، شی زیده کانی جه سته ووشک ده کاته وه ، بۆنه ناخۆشه کانی بنده ست لاده بات و ، دانیشتن له سه ر کولیندراوی ، سوود به

^{٤٤} الحبق : په یخانه ی (الحبق) جۆری که له جۆره کانی په یخانه ، پوهه کێکی وه زیه و ، نزیکه ی (٥٠) سم له زه مین به رز ده بیته وه ، گه لاکانی هیلکه یی ده ره و شاهویه ، قه ده که ی چوارگۆشه یه و ، گه له کانی سه یی بچوکن .

دووه‌لی کۆم و مندالدان و ، خاویونه‌وه‌ی جومگه‌کان ده‌گه‌یه‌نیت ، نه‌گه‌ر پۆنرایه‌ سه‌ر نیسکی شکاوی یه‌ك نه‌گرتودا ، سوودی پی ده‌گه‌یه‌نیت .

کړیش و برینه ته‌پو شیداره‌کانی سه‌رو ، زیپکه‌کانی پاک ده‌کاته‌وه ، ناهیلّیت پرچ بکه‌وێت و په‌شیشی ده‌کاته‌وه ، نه‌گه‌ر گه‌لاکانی بکوتریت و ، ئاوێکی که‌می به‌سه‌ردا بکریّت و ، تیکه‌ل به‌هه‌ندیك له‌ زه‌یتی زه‌یتون یاخود پۆنی گول (دهن الورد) بکریّت و ، پیچه‌ریکی (الضماد) لی دروست بکریّت ، بۆ برینه‌ ته‌په‌کان و ، نه‌و برین و زام و زیپکه‌نه‌ی که‌ لاکانی جه‌سته‌دا ده‌ردین و ، سووربوونه‌وه‌و هه‌لّزه‌پینی پیست و ، ئاوسانه‌ توندو خراپه‌کان و ، نه‌و زیپکه‌و برینه‌نه‌ی به‌سه‌ر پیسته‌وه‌ ده‌ردین و خورانیکی توندی لیده‌که‌وێته‌وه‌و ، مایه‌سیری به‌سووده .

تۆوه‌که‌ی به‌سووده بۆ فریّدانی خوین له‌ سنگ و سیی کانه‌وه ، گه‌ده‌ خۆشه‌ده‌کات و هیچ زیانیکی بۆ سنگ و سیی کان نی یه‌ چونکه‌ سیفته‌ی پاک کردنه‌وه‌و سافکردنی تیدا‌یه ، به‌خاسیه‌ت سوودیکی باشی هه‌یه‌ بۆ سکچون که‌ کۆکه‌ی له‌ گه‌لدابی و نه‌مه‌ش خاسیه‌تیکی ده‌گمه‌نه‌ له‌ ده‌رمانه‌کاندا ، میز زیاد ده‌کات ، بۆ چوزانه‌وه‌ی میزلدان و ، گه‌زتنی جالّالۆکه‌ی زیانبه‌خش و ، پیوه‌دانی دووپشک به‌سووده ، به‌لام ددان ئازنین به‌ په‌گه‌که‌ی زیانبه‌خشه‌و ، ووریای بن .

به‌لام پێخانه‌ی فارسی که‌ به‌ (الحَبَق) ناوده‌بریت ، میزاجی گه‌رمه‌ به‌پیی یه‌کێک له‌ دوو گوفتاره‌کان ، نه‌گه‌ر ئاوپرژین کراو بۆن کرا نه‌وا سوود به‌ سه‌رنێشه‌ی گه‌رم ده‌گه‌یه‌نیت ، فیتک ده‌کاته‌وه‌و ، شیدار ده‌کات به‌ کاتی . به‌پیی گوفتاره‌که‌ی دیکه‌ش سارده ، به‌لام نایا ته‌پو شیداره‌ یاخود وشکه ؟ دوو گوفتاری له‌باره‌وه‌ هاتووه . پاستیش : هه‌رچار (الطبائع) ده‌که‌ی تیدا‌یه ، خه‌وه‌ینه‌ره ، تۆوه‌که‌ی په‌وانی زه‌رداوی ده‌وه‌ستینیت ، پیچ به‌سکا هاتن هه‌مین ده‌کاته‌وه ، به‌هه‌زکاری دله ، بۆ نه‌خۆشیه (السوداویّه) کان به‌سووده .

رُمَانْ ، هه نار : خوای تعالی ده فره میت : ﴿ فِيهِمَا فَآكِهَةٌ وَتَخْلُ وَرُمَانٌ ﴾ [الرحمن : ٦٨] واته : له و دوو (باخه) دا میوه هات هه به نه خواز له داره خورماو هه نار^(٨٠) . له (ابن عباس) هوه _ خوا له خوئی و بابیشی پازی بیت _ به (مرفوع) ی و به (موقوف) ی ده گیرنه وه فره موویه تی : هه ره نار یك له هه نار هه کانی ئیوه پیتینراوه به ده نکه توویك له هه نار هه کانی به هه شت . فره مووده کهش له (موقوف) ده چیت . (حَرْبٌ) ی کهسانی تریش له (علی) هوه _ خوای لی پازی بیت _ ده گیرنه وه که فره موویه تی : هه نار به کرۆکه وه بخۆن ، چونکه گه ده خو شه ده کات .

هه ناری شیرین گهرمی ته پو شیداره ، باشه بۆ گه ده ، به هیزی ده کات به و قه بزه ناسکه ی که تیایدا به ، بۆ گه روو سنگ و سیی به سووده ، بۆ کوکین باشه ، ئاوه که ی سک نه رم ده کاته وه ، هیندیک خو راکی باش به جهسته ده به خشیت ، به خیرا شیی ده بیت هوه چونکه ناسک و نه رم و نیانه ، باو گه رمیه کی که م له گه ده دا دروست ده کات ، بۆیه یارمه تی جوتبوون ده دات ، بۆ تادارو له ش گهرم باش نی یه ، خاسیه تیکی سه رسوپینیشی هه به به وه ی نه گهر له گه ل ناند خورا نا هیت له گه ده دا بۆ گهن و خراپ بیت ، ته رشه کهشی ساردی ووشکه ، قابزیکی که مه ، بۆ گه ده ی گرگرتوو به سووده ، له هه موو جو ره کانی تری هه نار زیاتر میزین هه (الصفراء) هیمن ده کاته وه ، سکچونی ده وه سستینیت ، پرشانه وه قه دهغه ده کات ، پاشماوه کان نه رم و نیان ده کاته وه ، گهرمی جگهر داده مرکینیت هوه ، نه دنامه کان به هیز ده کات ، بۆ ئازاره کانی دل و ، ده می گه ده به سووده ، گه ده به هیز ده کات و ، پاشماوه کانی ده کاته ده ره وه ، (المرّة الصفراء) و خوین داده مرکینیت هوه .

نه گهر ئاوه که ی ده ره یترلو له گه ل ناوه پکه کهیدا ، به که میك هه نگوین هوه کوئیندرا تا وه ک مه ره می لیدیت و ، چاوی پی پهرینرا ، زهر دووی له چاو ده بریت و ، له ته پی و شی چره کان پاک ی ده کاته وه ، نه گهر پۆکی تی هه ل سوینریت ، به سوود ده بی بۆ نه و خو ره یه (الأكلة)

تووشی ده بی ، نه گهر ناوه که ی دهره یترلو له گه ل ناوه پۆکه که یدا (شحمها) خورایه وه ، سک
 رهوان ده کات و ، ته پی وشێ بۆ که نه تاله کان لیژ ده کاته خواره مو ، به سوود ده بی بۆ تا پۆژ
 نا پۆژه درێخایه نه کان .

به لام هه ناری مه ز ، له هه ر دوو لایه نی میزاج و کردار ی شه وه نیوه ندی هه ر دوو جور که یه ،
 توندی تر شه به که ی که می که مه تره ، ده نکه کانی هه نار له گه ل هه تگوتندا تی هه ل سوویه کی
 چاکه بۆ نه خووشی (الداحس) و برینه پیسه کان ، برینه کان دله مرکی ئیتته وه ، گووتویانه :
 هه ر که س سی گوله هه نار له سالی که دا قووت بدات ، تی کرای ساله که چاو ئیتشه و چاو داهاتی
 تووش نابێ .

بیتی زای (ز) :

زَيْتٌ ، زه بیتی زه یتون : خوی تعالی ده فه رمیت : ﴿ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ
 وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ ﴾ [النور : ٣٥] واته : ﴿ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ
 مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ ﴾ (نه و چرایه) دانه گیرسی به (پۆنی) دره ختیکی زه یتونی به فیه به ره که ت
 ﴿ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ ﴾ که نه پۆژه لاتی بی نه پۆژاوا ی بی (سی به ر نایگری نه کاتی
 هه لهاتی خۆرو نه کاتی ناوا بوونی) ﴿ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ ﴾ (پۆنه که ی نه وهنده پاک بیت)
 نزیکه پۆنه که ی داگیرسی ﴿ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ ﴾ با ناگیرشی به ر نه که وی (^{٤٨٦}) .

وفي الترمذي وابن ماجة من حديث أبي هريرة _ رضي الله عنه _ ، عن النبي ﷺ أنه قال :
 ((كُلُوا الزَّيْتِ وَأَدْهِنُوا بِهِ ، فَإِنَّهُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ)) (^{٤٨٧}) .

واته : له (أبي هريرة) وه _ خوی لی پازی بیت _ فه رموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ
 فه رمووی : ((زه بیتی زه یتون بخۆن و خۆتانی پی چه وریکن ، چونکه له دره ختیکی پیرۆزه)) .

^{٤٨٦} _ مه لا محمد مه لا صالح ، بوخته ی ته فسیری قورئان .

^{٤٨٧} _ تقدم غريبه .

وللبیهقی وابن ماجه أيضاً : عن ابن عمر _ رضي الله عنه _ ، قال : قال رسول الله ﷺ : ((ائْتَدِمُوا بِالزَّيْتِ ، وَادَّهِنُوا بِهِ ، فَإِنَّهُ مِنْ شَجَرَةِ مُبَارَكَةٍ)) (٤٨٨) .

واته : له (ابن عمر) دهه _ خوای لی پازی بیت _ فەرموویەتی : پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی : ((زەیتی زەیتون بکەن بە پیخۆرو ، خۆتانی پی چەوەر بکەن ، چونکە لە دارێکی پیروژه)) .

زەیتی زەیتون گەرمی تەپو شیداره لە یەكەمدا ، ئەو كە سانه كە گوتویانه : ووشكە بەهەڵەدا چوونه ، زەیتیش بە گوێپەڕی زەیتونەكە یەتی ، بۆیە گوشراوی لە زەیتونی پێگەییو پێكترین و چاكترینی ، بەلام لە زەیتی نهگەییو " جۆره ساردی و ووشكێتیەکی تێدا یە ، زەیتی زەیتونی سووریش نیوهندی ئەو دوو زەیتە یە ، زەیتی زەیتونی پەشیش بە مامناوەندی گەرم دەكات و شیدار دەكات ، بۆ ژەهرەكان و ، رەوانبوونی سەك و ، دەرھێنانی كرم بەسوودە ، زەیتونی كۆن سیفەتی گەرم كردن و شیی كردنەوێ زیاترە ، ئەوێ بە ئاوی لێ دەدەھێنرێت ، گەرمی كە مەترەو ، نەرم و نیا نترەو ناسكترەو سوودیکی زۆرتیش دەبەخشی ، سەتا پای جۆره كانی زەیتون پووی پیست نەرم دەكەنەوێ ، پیربوون دوا دەخەن .

ئاوی زەیتونی سوێر ناھێلێت تلۆقە ی پێ ئاوی سووتانی ئاگر دروست بێ ، پووك بەھێز دەكات ، گەلاكانی بۆ سووربوونەوێ وەھەلزلە پانی پیست و ، ئەو برینانە ی لە لاكاندا دینە دەرو ، برینە پیسەكان و ، زیكە و برینەكانی سەپیست كە خورانیکی توندی لە گەلدا یە بەسوودە ، قەدەغە ی ئارەقە كردن دەكات و ، سوودەكانی چەندەھا ئەوێ نەدەوێ ئەمانە یە كە باسما ن كەرد .

زُیْدٌ ، که‌ری : روی أبوداود فی سننه ، عن ابْنِی بَسْرِ السُّلَمِیِّیْن - رضی الله عنهما - قالَا : دخل علینَا رسول الله ﷺ ، فقدمَا إلیه زُیْدَا وتمرَا ، وَكَانَ یُحِبُّ الزُّیْدَ وَالتَّمَرَ^(٤٨٩) .

واته : له هه‌ردوو کورپه‌که‌ی (بَسْرِ السُّلَمِیِّیْن) هوه _ خویان لی پازی بیّت _ فهرموویه‌تی : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دیدنه‌ی کردین و ، خورماو کریمان خسته پیش دهستی و ، هه‌زی به خورماو کرّی بوو .

که‌ری گهرمی شیداره ، سوودو که‌لکیکی زۆری تیدایه ، له‌وانه پیگه‌یاندن و شییی کردنه‌وه ، به‌سووده بۆ ئه‌و ئاوسانانه‌ی که‌ له‌ لاکانی گوئ و بوپه‌کانی میزو ، زاردا دینه‌ده‌ر ، به‌سووده بۆ هه‌موو ئه‌و ئاوسانانه‌ی که‌ له‌ جه‌سته‌ی ژنان و مندالاندا دینه‌ده‌ر ئه‌گه‌ر به‌ته‌نها به‌کارهات ، ئه‌گه‌ر لسترایه‌وه ، بۆ ئه‌و خوینه‌ی له‌ سه‌یه‌کانه‌وه دینه‌ده‌ر به‌سووده‌و ، ئاوسانه‌کانیشی پیده‌گه‌یه‌نیّت .

نه‌رم و نیا‌تکاری سروشت و ده‌مارو ئه‌و ئاوسانانه‌ی که‌ به‌هۆی (المِرَّةُ السوداء) به‌لغه‌مه‌وه دروست ده‌بن ، بۆ ئه‌و ووشکی‌تی‌ه‌ی تووشی جه‌سته ده‌بی به‌سووده ، ئه‌گه‌ر جیگه‌ی ده‌رهاتنی ددانه‌کانی مندالی پسی چه‌وه‌رکریّت ، یارمه‌تی گه‌شه‌ی ددانه‌کانی و ده‌رهاتنیان ده‌دات ، به‌سووده بۆ ئه‌و کۆکه‌ی به‌هۆی سه‌رماوه تووشی مڕۆڤ ده‌بی ، بۆ نه‌خۆشی ووشک هه‌لاتووی و قلشانی پیست و هه‌لوهرینی تووک به‌سه‌ریه‌وه به‌سووده ، به‌لام هه‌زو ئاره‌زووی خواردن که‌م ده‌کاته‌وه‌و ، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌به‌ر چه‌ند دانایه‌ک نیوان که‌ری و خورمای کۆکردۆته‌وه “ له‌ خواردندا ” وه‌کو چاکردنی هه‌ر دانه‌یه‌کیان به‌ویتر .

^{٤٨٩} - صحیح : أخرجه أبوداود (٢٨٣٧) ، وابن ماجه (٣٣٣٤) كلاهما عن سليم بن عامر عن ابني بسر السلميين

زَيْبٌ ، مَيُوزْ : دوو فەرموودەى لەبارەووە ھاتووە (صحیح) نین :

یەكەمیان : چاكترین خۆراك مئوژە ، بۆنى زار خۆش دەكات و ، بەلقەم دتوینیتەووە .

دووهم : چاكترین خۆراك مئوژە چونكە نەخۆشى لادەبات و ، دەمار بەھیزو توند دەكات و ، تووڕەبیوون دادەمرێكینیتەووە ، پەتگ و بۆ جوان دەكات و ، بۆنى زار خۆش دەكات .
ئەمەشیان (صحیح) نى یە . پاشان . چاكترین مئوژ ئەو یە كە قەبارەى گەورە بى و ، نلەو پۆكى قەلەو بى ، توێكلى تەنك بى و ، ناوكى دەرهیتنلایى و ، تۆوەكەى بچوك بى ، تەنى مئوژ گەرمى شێدارە لە یەكەمدا ، تۆوەكەى ساردى ووشكە ، ئەویش وەكو تری یە : شیرینی ھەیەو گەرمیشى ھەیە ، ترشەكەى قەبزكارو ساردە ، سپێكەشى لە ھەموو جۆرەكانى تر قەبزكارترە ، ئەگەر ناوكرۆكى بخوریت ، بۆ بۆرى سىى كان گونجاو دەبى ، بۆ كۆكەو ، نازارى گورچیلەو ، میزڵدان بەسوودە ، گەدە بەھیز دەكات و ، سك نەرم دەكاتەووە .

شیرینەكەى خۆراكێكى زیاتر دەبەخشیت بەبەرلوردى تری ، بەلام بەبەرلوردى ھەنجیری ووشك خۆراك بەخشینەكەى كەمترە ، ھیزێكى پێگەینەرى ھەرسكارى قەبزكارى شیى كردنەووەى مامناوەندى ھەیە ، بەگشتى گەدەو جگەر و سپل بەھیز دەكات ، بۆ نازارەكانى گەر و سینگ و سىى كان و گورچیلەو میزڵدان بەسوودە ، چاكترینیشیان ئەو یە كە بەبى تۆوەكەى بخوریت .

خۆراكێكى باشى چاك دەبەخشیت ، كونیلەى داخراو (السُّدَد) دروست ناكات وەكو ئەو یە كە خورما دروستى دەكات ، ئەگەر لە گەل تۆوەكەیدا بخوریت سوودێكى زۆرتر بە گەدەو جگەر و سپل دەبەخشیت ، ئەگەر ناو پۆكەكەى لكتنرایە نینۆكى جولاوووە خێراتر ھەلبەدەكەنیت ، شیرینەكەى كە ناوكى نى یە بەسوودە بۆ ئەو كەسانەى تەپى و بەلقەمیان ھەیە ، مئوژ جگەر چاك و پیتدار دەكات و بە خاسیەت سوودى پى دەگەینیت .

بۆ زیادکردنی توانای له بهرکردنیش سوودی ههیه : پیشه‌وا (الزهري) فرموویه تی : ههركهس ههزی به له بهرکردنی فرموودهیه با میوژ بخوات . (المنصور) له (عبدالله)ی کوپی (عباس)ی باپیرهیه وه دهگێڕێته وه دهگێڕێته وه کهوا : تۆوه کهی نهخۆشیه و ، ناوه پۆکه کهشی ده‌رمانه .

زَنْجَبِيلٌ ، زه‌نجه‌فیل : خوای تعالی ده‌فه‌میت : ﴿ وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ﴾ [الإنسان : ١٧] واته : له به‌ه‌شتدا شه‌رایبان له په‌رداخێکدا پی ده‌نۆشری که زه‌نجه‌فیلی تیکه‌لاوه^(١٩)

پیشه‌وا (أبونُعَيم) له کتیی (الطب النبوي)دا ده‌گێڕێته وه کهوا (أبوسعید الخُدَري) _ خوای لی پازی بیت _ فرموویه تی : پادشای پۆم گه‌زه‌یه‌ک زه‌نجه‌فیلی به‌دیاری دایه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ، نه‌ویش هه‌ر مروّثیک پارچه‌یه‌کی دایه و ، پارچه‌یه‌کیشی دایه من .

زه‌جه‌فیل گه‌رمه له نووه‌مدا ، ته‌پو شێداره له یه‌که‌مدا ، گه‌رمکاره و یارمه‌تی هه‌رسکردنی خۆراک ده‌دات ، به‌مامناوه‌ندی سک نه‌رم و نیان ده‌کاته‌وه ، بۆ کونیه داخراوه‌کانی (السُّدَد) جگه‌ر که به‌هۆی سه‌رما و ته‌پی وشێ وه دروست ده‌بی به‌سووده ، بۆ تاریکبوونی چاو که به‌هۆی ته‌پی وشێ وه دروست ده‌بی به‌سووده به‌هه‌رنوو پێگه‌ی خواردن و چاو په‌شتنیشه‌وه ، یاره‌مه‌تی جووتبوون ده‌دات ، بایه چڕه‌کان شی ده‌کاته‌وه که له گه‌ده‌و ریخۆله‌دا دروست ده‌بی .

به‌گشتی . چاکه بۆ جگه‌رو گه‌ده‌ی میزاج سارد ، نه‌گه‌ر به‌کیشی دوو دیره‌م له گه‌ل شه‌کردا تیکه‌ل به‌ناوی گه‌رم کراو ، پاشه‌پۆ لینجه لیکه‌کان نه‌رم و ئاسان ده‌کاته‌وه ، له‌و ده‌رمانانه‌دا به‌شدار ده‌بی که به‌شیوه‌ی هه‌ویر ده‌شیلدرێن و بۆ توانه‌وه‌و وشیی کردنه‌وه‌ی به‌لقه‌م به‌کار دیت .

^{١٩} _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح ، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان .

مزره‌که‌شی گهرم و ووشکه و ئاره‌زووی جووتبون دهوروژینیت ، تۆماوی نۆزینه زیاد ده‌کات ، گه‌ده و جگه‌ر گهرم ده‌کات ، خواردن خووش و به‌له‌زه‌ت ده‌کات ، هه‌لده‌ستیت به ووشکردنه‌وه‌ی ئه‌و به‌لغه‌مه‌ی زāl ده‌بی به‌سه‌ر جه‌سته‌دا ، توانای له‌به‌رکردن زیاد ده‌کات ، گونجاوه بۆ جگه‌روگه‌ده‌و ، ئه‌و ته‌ریه‌ی به‌هۆی خواردنی میوه‌وه تووشی ده‌بی لاده‌بات ، بۆنی زار خووش ده‌کات ، زینانی خۆراکه چپه ساردەکانی پی دۆرده‌خزیته‌وه .

پیتی سین (س) :

سَنَا ، پِشتر باسکراو ، باسی (سَنَوَت) یش کراو ، ئه‌وه‌ش خرایه پوو که به‌حه‌وت شت لیک دراوه‌ته‌وه :

یه‌که‌م : هه‌نگۆینه .

دوهم : خووشاوی هیزه‌ی پۆنه که به‌شیوه‌ی خه‌تگه‌لیکی په‌ش به‌سه‌ر پۆنه‌که‌وه دهرده‌که‌ویت .

سێ یه‌م : تۆویکه له‌تۆوی په‌شکه (کمون) ده‌چیت به‌لام (کمون) یش نی یه .

چواره‌م : (الکمون الكرمانی) یه .

پینجه‌م : پازیانیه .

شه‌شه‌م : شوپته .

حه‌وته‌م : خورمایه .

هه‌شته‌م : ئه‌و هه‌نگۆینه‌یه که له‌نیو هیزه‌ی پۆندایه .

سَفَرَجَلْ ، به‌هۆی : روی ابن‌ماجه فی سننه : من حدیث إسماعيل بن محمد الطَّلحي ، عن نُقَيْب بن حَاجِبٍ ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ الزُّبَيْرِيِّ ، عَنْ طَلْحَةَ بن عُبَيْدِ اللَّهِ _ رضي

الله عنه _ قَالَ : دَخَلْتُ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ وَبِيدِهِ سَفْرَجَةٌ ، فَقَالَ : ((دُونَكهَا يَا طَلْحَةُ ، فَإِنَّهَا تُجِمُّ الْفُؤَادَ))^(٤٩).

واته : له (طَلْحَةُ) ی کوپی (عُبیدالله) هوه _ خَوای لى پازى بیټ _ فەرموویتى : چوومه خزمەتى پێغه‌مبەرى خوا ﷺ به‌هێ یه‌کى به‌ده‌سته‌وه بوو ، ئه‌وه‌بوو فەرمووئى : ((ئه‌ی (طلحة) بیهه ، چونکه دل ده‌حه‌وینیته‌وه و چاکی و چالاکی ته‌واو ده‌کات)) .

هه‌روه‌ها پێشه‌وا (ابن ماجه) له‌ پێگه‌یه‌کى دیکه‌شه‌وه ده‌یگێڕیته‌وه ، فەرموویتى : چوومه خزمەتى پێغه‌مبەرى خوا ﷺ که له‌ نێوان چەند هاوه‌لانیکیدا دانیشتبوو ، به‌هێ یه‌کى به‌ده‌سته‌وه بوو ئه‌م دیو ئه‌و دیوی پێده‌کرد ، که دانیشتم ، ده‌ستى بۆ بلا‌و‌کریمه‌وه‌و فەرمووئى : ((ئه‌ی (ابا ثرّاً) بیهه چونکه دل به‌هێز ده‌کات و ، نه‌فس شادومان ده‌کات و ، خه‌م و خه‌فتى سینگ لاده‌بات)) .

سه‌باره‌ت به‌ به‌هێ چەند فەرمووده‌یه‌کى تریش (رى‌وایه‌) ت کراره ، ئه‌مه‌ چاکترینیانە ، (صحیح)یش نین .

به‌هێ ساردی ووشکه ، له‌م باره‌شه‌وه به‌ گۆڕینی تامی ده‌گۆڕیت ، هه‌مووشی ساردی قه‌بزکاره ، بۆ گه‌ده‌ چاکه ، شیرینه‌کەى ساردی و ووشکی‌تى که‌متره ، مه‌یلی لای مامناوه‌ندیتى ده‌کات ، ترشه‌کەى قه‌بزکردن و ووشکی‌تى و ساردی زۆره ، هه‌مووشی تینوویه‌تى ده‌شکی‌نیت و په‌شانه‌وه قه‌ده‌غه ده‌کات ، میز هێنهره ، خوونه‌رم ده‌کاته‌وه ، بۆ برینی پێخۆله‌و ، خوین ده‌ردان و ، کولێرا به‌سووده ، بۆ دل تێکه‌ل هاتن به‌سووده ، ئه‌گه‌ر

^{٤٩} _ ضعیف الإسناد : أخرجه ابن ماجه (٣٣٦٩) بإسناد عن عبدالمکک الزهیری عن طلحة فذكره .

پاش خۆراك به كارهینرا قه دهغه ی به رزیوونه وه ی هه لمه کان دهکات ، سوتینراوی لق و پۆپ و گه لا شۆراوه که ی وه کو (التوتیاء) ه^(٩٩) له کارکردیدا .

خۆراکیکی که م به جهسته ده به خشیت و قه بز دهکات ، پاشان خوو نه رم و نیان دهکاته وه ، لیژیوونه وه ی نیشته وه کان خیراتر دهکات ، زۆر خواردنی بۆ ده مار زیانبه خشه ، (القولنج) دروست دهکات ، (المرّة الصفراء) ی دروستبووی نیو گه ده داده مرکینیت وه .

ئه گه ر برژینرا زیری و په قیتی که م ده بیته وه و ، سووکیش ده بی ، ئه گه ر ناوه راستی هه لکۆلریت و ، تۆوه کانی ده رهینریت و ، هه تگۆینی تی بکریت و ، به هه ویر سواخ بدریت و ، بخریته نیو خوله میشی گه رمه وه ، سوودیکی زۆر ده به خشیت .

چاکترینیشی ئه وه یه که به برژاوی یاخود به کۆلیندرای به هه تگۆینه وه بخوریت ، تۆوه که ی بۆ زبری و وشکی گه رو ، بۆیه کانی سی ، زۆرێک له نه خۆشیه کان به سووده .

پۆنه که شی قه دهغه ی ئاره قه کردن دهکات ، گه ده به هیز دهکات ، مره باشی گه ده و جگه ر به هیز دهکات ، دل به هیز دهکات ، شادومانیش به نه فس ده به خشیت .

فرمایشتی : (تَجْمُ الْفَوَادِ) واته : ده یحه وینیت وه . هه روه ها گووتراوه : ده یکاته وه و فراوانی دهکات ، پسته عه ره بیه که ش له (جمام الماء) وه هاتوه ، واته : فراوانبوونی ئاو و زۆربوونی . ووشه ی (الطّء) بۆ دل وه کو هه وره به سه ر ئاسمانه وه . (أبو عبید) ده لیت :

^{٩٩} _ التوتیاء : به ردیکه ده هه پردی و ده کری به کل و چاوی پی ده پینریت ، جۆره کانی سه وزو زه ردو سپین ، له که ئاره کانی هه ند وه ده هینریت . چاکترین جۆری سپیه سووکه که یه تی پاشان زه رده که و پاشانیشت فستقیه ته که که ی ، به ردیکی ساردی ووشکه و قه دهغه ی گۆزه رکردنی پاشه پۆکان دهکات بۆ په گه کانی چاره چینه کانی ، بۆ ته پی وشی به سووده ، فرمیسک ووشک دهکاته وه ، بۆگه نی جهسته لاده بات ، بپوانه : قاموسی رسته ، مه لا محمودی گه لاله یی و ، هه روه ها بپوانه : خریده المعائب و فريدة الغرائب ، ابن الوردی ، ص ٧٩ ، وه رگێتی .

ووشەى (الطَّاء) واتە : قورسى و داپۆشین ، لە زمانى عەرەبیدا دەگوتریت : (ما فى السماء طاءٌ) ، واتە : هەروو تارىكى بە ئاسمانەوه نى یە .

سَوَاكٌ : فى الصحيحین عنه ﷺ ((لَوْلا أَنِ أَشَقُّ عَلَى أُمَّتِي لَأَمَرْتُهُمْ بِالسَّوَاكِ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ))^(٤٩٣).

واتە : پێغه‌مبەرى خوا ﷺ فرمویەتى : ((ئەگەر ئومەتەكەم تووشى ناپەختى نەكردایە فرمانم پێدەدان لەكاتى هەموو نوێژىكدا سیواك بكەن)) .
وفيهما : أنه ﷺ كَانَ إِذَا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ يَشُوصُ فَاَهُ بِالسَّوَاكِ^(٤٩٤).

واتە : پێغه‌مبەرى خوا ﷺ هەركات هەستایە بۆ شەونوێژدانى بەسیواك پاك دەكردەوه .
وفى صحيح البخاري تعليقا عنه ﷺ : ((السَّوَاكُ مَطَهْرَةٌ لِلْفَمِ ، مَرْضَاةٌ لِلرَّبِّ))^(٤٩٥).

واتە : پێغه‌مبەرى خوا ﷺ فرمویەتى : ((سیواك هۆكارى پاكرێنەوهیە بۆ زارو ، ماىەى پەزایوونى پەروەربگارىشە)) .

وفى صحيح مسلم : أنه ﷺ كَانَ إِذَا دَخَلَ بَيْتَهُ ، بَدَأَ بِالسَّوَاكِ^(٤٩٦).

واتە : هەركات پێغه‌مبەرى خوا ﷺ بجوایەتەوه بۆ ماله‌كەى خۆى ، بەسیواك دەستى پێدكرد .

لەبارەى سیواك كړنەوه فرموده زۆره ، وَصَحَّ عَنْهُ مِنْ حَدِيثٍ أَنَّهُ اسْتَاكَ عِنْدَ مَوْتِهِ بِسَوَاكِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ ، وَصَحَّ عَنْهُ قَالَ : ((أَكْثَرْتُ عَلَيْكُمْ فِي السَّوَاكِ))^(٤٩٧) .

^{٤٩٣} _ متفق عليه : أخرجه البخاري (٢ / ٣١٢) ، ومسلم (٢٥٢) .

^{٤٩٤} _ صحيح : أخرجه البخاري (١ / ٧٠) ، (٢ / ٥ ، ٦٤) ، ومسلم (١ / ١٥٢) كلاهما عن أبي وائل عن حذيفة فذكره .

^{٤٩٥} _ صحيح : أخرجه البخاري (٤ / ١٣٧) .

^{٤٩٦} _ صحيح : أخرجه مسلم (٢٥٣) .

واته : به (صحيح) ی (ربوایه) ت کراوه کهوا پیغه مبهری خوا ﷺ له سهرمه رگیدا به سیواکه که ی (عبدالرحمن) ی کوپی (أبي بكر) سیواکی کردوه ، هه روه ها به (صحيح) ی هاتوه کهوا پیغه مبهری خوا ﷺ فرموویه تی : ((زیده پویم کرد له داواکردنی به کارهیتانی سیواک لیّتان و هاندانی به کارهیتانی)) .

چاکترین نه و درختانه ی سیواکی لی وهرگیراوه درهختی (الأراك) بو به و هاوشیوانه یه ، پیویسته له هیچ درهختیکی دیکه وهرنه گیریت ، چونکه لهوانه یه ژههری بیّت ، پیویسته به مامناوه ندی به کاریهیتزیت ، چونکه نه گهر زیده پوئی له به کارهیتانیدا بکریّت ، لهوانه یه جوانی و پێکی و ساف و لوسی ددان لابه ریّت و ، ناماده ی بکات بق قبولیونی هه لمه به دهرهاتوه کان له گه دهوه ، هه روه ها ناماده ی دهکات بق قبولیونی پیسی ، به لام هه رکات به مامناوه ندو پێک و پێکی به کارهات ، ددانه کان پاک دهکاته وه ، ستونه که ی به هیز دهکات ، زمان دهکاته وه ، کلۆریون قه دهغه دهکات ، بۆنی زار خوش دهکات ، میّشک پاک و ساف دهکات ، خۆراک به له زهت دهکات .

چاکترین سیواکیش نه وه یه که ته پکرایی به ئاوی گول (ماء الورد) ، له هه مووشی به سوودتر بنه په ته کانی گوێزه (أصول الجوز) . دانهری (التیسیر) ده لیّت : وایان پراگه یاندوه که نه گهر مرقف هه موو پینجهم پوژیک سیواکی پی بکات ، سه ر پاک دهکاته وه ، ههسته کان ساف دهکاته وه ، بیروهوش تیز دهکات .

سیواک چه ندین سوودی تیدایه : بۆنی زار خوش دهکات ، پووک به هیز دهکات ، به لغم ناھیلیّت ، چاو پوون دهکاته وه ، کلۆریون ناھیلیّت ، گه ده ته ندروست دهکات ، دهنگ ساف دهکات ، یارمه تی هه رس کردنی خۆراک ده دهات ، پێپه وه کانی قسه کردن ئاسان دهکات ،

٤٩٧ _ صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ١٤٣ ، ٢٤٩) ، والدارمي (٦٨٧) ، (٦٨٨) ، والبخاري (٥ / ٥) ، والنسائي (١ / ١١) كلهم عن شعيب فذكره مرفوعاً .

چالاکى به مرقف ده به خشى بۆ خويندن و ، زىكرو نوپژكردن ، نووستن دوورده خاتمه وه ،
پهروه دگار پازى دهكات ، پهريهكان دلخوش دهكات ، چاكهكانى مرقف زۆر دهكات .

نه و كاتانهى به كارهينانى چاكه :

له هه موو كاتيكا به چاك داده نريت ، زياتریش جهختى له سهر دهكرىته وه له كاتى نوپژو
دهستنويزو ، به ئاگاهاته وه له نووستن و ، گرپينى بۆنى زاردا ، ههروه ها به چاك داده نريت بۆ
ئو كه سانهى كه پۆژويان شكاندوه و ئو كه سانهش به پۆژوون له بهر هه موو ئو فهرموودانهى
له م باره وه هاتوون و ، له بهر پيويستيتى پۆژووان به سيواك كردن ، ههروه ها له بهر ئه وهى
به هۆكارىك داده نريت بۆ به دهستهينانى په زابونى خواى تعالى ، چونكه هه وڵدان بۆ
به دهستهينانى په زابونى خواى تعالى له كاتى به پۆژووبوندا زۆر زياتره به به راوردى كاتى
به پۆژوونه بوون ، ههروه ها هۆكارىكه بۆ پاكرينه وهى زارو ، خۆپاكرينه وهش بۆ پۆژووان له
چاكترين كرده وه كانيتى .

وفي السنن : عن عامر بن ربيعة _ رضي الله عنه _ ، قال : رأيتُ رسولَ الله ﷺ ما لا أخصي
يَسْتَاكُ ، وهو صائمٌ^(٤٩٨).

واته : له (عبدالله)ى كوپى (عامر)ه وه _ خواى لى پازى ببيت _ فهرموويه تى :
پيغه مبهرى خوام بينى ﷺ ئەندازه يه كى زۆر كه تواناى ژماردينم نى په سيواكى ده كرىو ،
به پۆژووش بوو .

^{٤٩٨} _ ضعيف : أخرجه الحميدي (١٤١) ، وأحمد (٣ / ٤٤٥ ، ٤٤٦) ، وعبد بن حميد (٣١٨) ، وأبو داود (٢٣٦٤) ، والترمذي (٧٢٥) ، وابن خزيمة (٢٠٠٧) كلهم من طريق عاصم بن عبيد الله عن عبد الله بن عامر عن أبيه
فذكره .

پیشەوا (البخاري) فەرموویەتی : (ابن عمر) فەرموویەتی : سەرەتاو کۆتایی پۆژ سیواکی دەکرد .

خەلکی کۆپان لە سەر ئەوێ پۆژوووان دەتوانیشت ئاو لە دەمی وەردا وەکو (واجب) و (استحباب) یش ، کەچی ئاو لە دەم وەردان بەجێ و تەواوترو کاریگەرترە بەبەرلوردی سیواک کردن ، خواى تعالاش هیچ مەبەستێکی نی یە کە بەندە لێى نزیک بێتەو بە بۆنى ناخۆش ، ھەرەھا لە پەرگەزى ئەو کردەوانەش نییە کە دانراوہ بۆ ئەوێ پەرستنى خواى پى بکړیت ، کە باسى بۆنى ناخۆشى نىو دەمی پۆژوووان دەکات و دەلێت لە پۆژى قیامەتدا بەلای پەرەردگارەوہ خۆشە ، لە راستیدا تەنها بۆ ھاندانى بەندەکانى خوايە بۆ پۆژووگرتن ئەک بۆ ھێلانەوہى بۆنى ناخۆش ، بەلکو پۆژوووان پێویستىەکی زیاترى بەسیواکردن ھەيە بەبەرلوردی ئەو کەسەى بەپۆژوو نابێت .

ھەرەھا پازى بوونی پەرەردگار زۆر گەرەترە لە بەلاوہ خۆشبوونی بۆنى ناخۆشى دەمی پۆژوووان .

ھەرەھا خۆشەویستى خواى تعالى بۆ سیواک زۆر گەرەترە لە خۆشەویستىەکەى بۆ مانەوہى بۆنى ناخۆشى دەمی پۆژوووان .

لە راستیدا سیواک کردن کاتى کە بۆنى ناخۆشى ناو دەمی پۆژوووان لادەبات ، قەدەغەى ئەوہ ناکات کە لە پۆژى قیامەتدا ئەو بۆنە ناخۆشە بە لای خواى تعالاوہ خۆش بێت ، کە بۆنى ناخۆشى دەمی پۆژوووان لە بۆنى میسک خۆشترە ، لە راستیدا بۆ ئەوہیە کە نیشانەيەکی تەواو بێت بۆ بەپۆژووونی مژۆف ، با بەسیواکیش لایبات ، وەکو ئەو بریندارەى کە لە پۆژى قیامەتدا دیت و ، پەرنگى خۆینەکەى پەرنگى خۆینەو ، بۆنەکەى بۆنى میسکە ، کەچی فەرمانى پێدراوہ لە دنیاىدا خۆینەکە لایەریت .

ههروهها بۆنی ناخۆشی ده‌می پۆژووان به‌ سیواک کردن لاناچیت ، چونکه هۆکاره‌کی ماوه ، که بریتیه له خالی بوونی گه‌ده له خۆراک ، به‌لکو له‌پاستیدا ته‌نها شوینه‌واره‌کی لاده‌چیت ، که په‌یوه‌سته به‌ ددان و پۆکه‌وه .

هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌وه‌ی پێی پێدراوه‌و ، ئه‌وه‌ش که نه‌ویستراوه‌و پێی پێنه‌درلوه له کاتی به‌پۆژوونه‌بوندا فێری ئومه‌ته‌که‌ی کربوه ، به‌لام سیواک کردن ته‌خستۆته‌ پیزی ئه‌و کارانه‌ی که نه‌ویستراوه‌و پێی پێ نه‌درلوه له کاتی به‌پۆژووبوندا ، که چاکیش ده‌یزانی خه‌لکی ته‌نجامی ده‌ده‌ن ، به‌پاستی هانیشی دلون بۆ سیواک کردن به‌ ته‌واوترین و به‌جێترین و کاریگه‌رتین و وشه‌کانی گشتیتی و گرته‌وه‌و داپۆشین ، ده‌شیان بینی چه‌نده‌ها جار سیواکی ده‌کردو به‌پۆژووش بوو که له ژماردن نه‌ده‌هات و ، ده‌شیزانی په‌یره‌وی ده‌که‌ن ، که‌چی ته‌نها پۆژیکیش پێی نه‌فه‌رموون : دوا‌ی لاریونه‌وه‌ی خۆر له‌ ناوه‌پاستی ئاسمان سیواک مه‌که‌ن و ، خۆشمان باش ده‌زانین دوا‌خستنی پوونکرینه‌وه‌ی هه‌ر مه‌سه‌له‌یه‌ک له کاتی پێویستی خۆیدا قه‌ده‌غه‌کراوه . والله اعلم *

سَمْنٌ ، پۆن : روی محمد بن جریر الطبري یاسناده ، من حدیث صُهیب یرفعه : ((علیکم بألبان البقر ، فإنها شفاءٌ ، وسمّنها دواءٌ ، ولحومها داء))^(٤٩٩) . رواه عن أحمد ابن الحسن الترمذی ، حدّثنا محمد ابن موسى النسائي ، حدّثنا دَفَاع بن دَغْفَل السَّدُوسِي ، عن عبد الحميد بن صَيفِي بن صُهَيْب ، عن أبيه ، عن جده ، ولا یثبت ما فی هذا الإسناد *

واته : (محمد) ی کوی (جریر الطبري) ده‌گێڕێته‌وه‌ که‌وا (صُهیب) له‌ فه‌رمووده‌یه‌کدا که بۆ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ (رفع) ده‌کات ، فه‌رموویه‌تی : ((به‌ره‌می سپیایی ماتگا به‌کار بینن ، چونکه شیفایه‌و ، پۆنه‌که‌شی ده‌رمانه‌و ، گوشته‌که‌شی نه‌خۆشیه)) . به‌لام ئه‌وه‌ی له‌م (الإسناد) ه‌دایه‌ جێگیر نه‌بووه .

^{٤٩٩} _ إسناده صحيح : أخرجه الحاكم (٤ / ٤٠٤) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (٤٠٥٩) .

پۆن گهرمی تهرو شیداره له یه کهمدا ، پاک ده کاتهوه به کهمی ، نهرم و نیانه و ئاوسانه به ده رهاتوو هکانی جهسته ناسکهکان ده نیشینیتهوه ، له کهری به هیزتره بۆ پینگه یاندن و نه رمکردنهوه ، (جالینوس) باس ده کات کهوا چاره سه ری ئه و ئاوسانانه ی پیکردوو ه که له گوئی و ، سه ره وه ی لوتدا به دردین ، نه گهر جیگه ی ددانه کانی پی چه وه ر بکریت ، زوو که شه ده کهن و به ده ردین ، نه گهر تی که له به هه تگۆین و باده می تال (اللوز المر) بکریت ، سینگ و سی یه کان و ، کیمۆسه چره لینجه کان پاک ده کاتهوه ، به لām زیانبه خشه بۆ که ده ، به تاییه ت نه گهر میزاجی ئه و که سه به لغمه می بیّت .

به لām پۆنی مانگا و بزین ، نه گهر له که له هه تگۆیندا خورایه وه به سه وود ده بی بۆ ژه هری کوشنده و ، که زتنی مارو دو پیشک ، له کتیبه که ی (ابن السنی) دا هاتوو ه : له (علی) کوپی (أبي طالب) هوه _ خوای لی پازی بیّت _ فه رموو یه تی : خه لکی هیچ شتیکی له پۆن چاکترین بۆ خۆ چاره سه رکردن به کار نه هیناوه .

سَمَكٌ ، ماسی : روی الإمام أحمد بن حنبل ، وابن ماجه في سننه : من حديث عبدالله بن عمر ، عن النبي ﷺ أنه قال : أُحِلَّتْ لَنَا مَيْتَتَانِ وَدَمَانِ : السَّمَكُ وَالْجَرَادُ ، وَالْكَبِدُ وَالطَّحَالُ (١٠٠).

واته : له (عبدالله) ی کوپی (عمر) هوه _ خوای لی پازی بیّت _ فه رموو یه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموو ی : ((دوو مردوو وه دوو خوینداریشمان بۆ هه لال کرلوه : ماسی و کوله ، جگه رو سپل)) .

جۆره کانی ماسی زۆن ، چاکترینیان نه وه یه که تامی به له زه ته ، بۆنی خو شه ، کیشی مامناوه نده ، تو یکلێ ته نکه ، گزشته که ی په ق نه بی و وشکیش نه بی ، له ئاو یکی شیریندا بی و به سه ر چه و زیخدا پی بکات ، پوهه ک بخوات نه ک پیسی ، چاکترین

١٠٠ _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد (٥٧٢٣) ، وابن ماجه (٣٢١٨) ، وصححه الألباني في الصحيحة (١١١٨)

شوینه کانیسی ئه وهیه له پووباریکدا بێ ئاوه که ی چاک بێ و ، په نا بهریته بهر جیگه تاویریه کان و ، پاشان لمیه کان و ، ئه و ئاوه شیرینه پێکردوانه ی که پیسی تیدا نه بێ ، قووپو لیتیه ی نه بێ ، وه ئه و ئاوه ش که شلژاوه و زۆر شه پۆلاویه ، دانه پۆشراو و کراوه یه بۆ هه تاو بایه کان ماسیه که ی چاکتره .

ماسی ده ریایی نیعمه تیکی گه وره یه ، ستایشکراوه ، پاراوه نرم و شله که ی ساردی ته پو شیداره ، درهنگ هه رسه ، به لقه میکی زۆر دروست ده کات ، به ده ر له ده ریایی و (إلا البحري) به و هاوشیوانه ، که خه لته یه کی ستایشکراو دروست ده کات ، جهسته چاک و پیتدار ده کات ، تۆماوی نیرینه زۆر ده کات ، خاوهن میزاجه گه رمه کان چاک ده کاته وه .

به لām ماسی سویراو ، چاکترینیان ئه وه یه که به م نزیکانه خه ریکه سویر ده بێ ، که گه رم و ووشکه ، به کۆن بوون و کات تیپه پوون گه رمی و ووشکه که ی زیاتر ده بێ ، ماسیه دریا یه که شی (السلور)^(١) لینجاوێکی زۆری پێوه یه و ، به (الجری) ناو ده بریت و ، جوله که کان نایخۆن . ئه گه ر به پاراوی بخوریت ، سک نه رم ده کاته وه ، ئه گه ر سویر کراو ماوه یه ک دانراو خورا ، بۆری سیی کان پاک ده کاته وه ، ده تگ چاک ده کات ، ئه گه ر گوتراو له ده ره وه دانرا ، ویلاش و پاشه پۆ له قولایی جهسته وه ده هینیته ده ر چونکه هیزی پاکیشانی هیه .

بۆ ئه و که سانه ی برینی پێخۆله یان هیه ئه گه ر له سه ره تای نه خۆشیه که دا له ئاوی سویری (الجری) دا دانیشتن ، گونجاوی ده بێ چونکه ماده ده کان بۆ پووی ده ره وه ی جهسته پاده کیشیت ، ئه گه ر وه کو حوقنه به کاری بینیت ، نه خۆشی ده ره ده لاقه (عرق النساء) چاک ده کاته وه .

^(١) _ السلور : په گه زیکه له ماسی ده ریای نزیکه ی سی متر درێژ ده بێ ، به وانه : المعجم الوسيط ، ص ٩٢٦ ،

چاکترین شوینی ماسی نهوهیه که نزکی کوتایهکی ده بیتهوه ، پارو نهرم و قهلهوه کهشی به گوشت و چهوریوه جهسته چاک و پیتدار دهکات .

وفي الصحيحين من حديث جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ _ رضي الله عنه _ قَالَ : بَعَثَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي ثَلَاثِمِائَةِ رَاكِبٍ ، وَأَمِيرُنَا أَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ ، فَأَتَيْنَا السَّاحِلَ ، فَأَصَابَنَا جُوعٌ شَدِيدٌ ، حَتَّى أَكَلْنَا الْخَبْطَ ، فَأَلْقَى لَنَا الْبَحْرُ حُوتًا يُقَالُ لَهَا : الْعَنْبَرُ ، فَأَكَلْنَا مِنْهُ نِصْفَ شَهْرٍ ، وَانْتَدَمْنَا بِوَدِّهِ حَتَّى ثَابَتَ أَجْسَامُنَا ، فَأَخَذَ أَبُو عُبَيْدَةَ ضِلْعًا مِنْ أَضْلَاعِهِ ، وَحَمَلَ رَجُلًا عَلَى بَعِيرِهِ ، وَنَصَبَهُ ، فَمَرَّ مِنْ تَحْتِهِ .

واته : له (جابر ی کوپی (عبدالله) هوه _ خوی لی پازی بیت _ فرموویتهی : پیغه مبهری خوا ﷺ نارینی له گه ل سئ سهد سوارداو ، نه میره که شمان (أبو عبیده) ی کوپی (الجراح) بوو ، نه وه بوو گه شتینه که ناری ده ریا که ، تووشی برستیه کی زور بووین ، تا نهو ئاسته ی گه لای دره خته کانمان ده خوارد ، پاشان ده ریا نه هه تگیکی بۆ فریداین پی ده گوترا : عه نه بر ، نیو مانگ لیمان خوارد ، پونه که شمان کرده پیخوژ تا قهله بوین ، (أبو عبیده) په راسویه که له په راسوه کانی بریو ، پیاویکی سواری ووشتره کی کردو ، دایچه قاندو ، به ژیریدا تپیه پ بوو .

سَلَقُ ، سَلَقُ : روى الترمذي وأبو داود ، عَنْ أُمِّ الْمُنْذِرِ بِنْتِ قَيْسٍ ، قَالَتْ : دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَمَعَهُ عَلِيٌّ _ رضي الله عنه _ ، وَلَنَا دَوَالٍ مُعَلَّقَةٌ ، قَالَتْ : فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَأْكُلُ وَعَلَيٌّ مَعَهُ يَأْكُلُ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : مَا يَا عَلِيُّ فَإِنَّكَ نَاقَةٌ ، قَالَتْ : فَجَعَلْتُ لَهُمْ سَلَقًا وَشَعِيرًا ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ يَا عَلِيُّ فَأَصِْبْ مِنْ هَذَا ، فَإِنَّهُ أَوْفَقُ لَكَ (٢٠) قَالَ الترمذي : حديث حسن غريب .

واته : له (أُمُّ الْمُنْذِرِ) كچی (قیس) هوه _ خَوای لَو پازی بیّت _ فهرموویتهی : پیغه مبهری خوا ﷺ به هاوپیتهی (علی) _ خَوای لَو پازی بیّت _ دیده نیان کردم و ، نیمه ش میشو و گه لیکی خورمای هه لو اسراومان هه بوو ، (أُمُّ الْمُنْذِرِ) فهرمووی : پیغه مبهری خوا ﷺ ده سستی کرد به خواردنی و (علی) یش له گه لیدا ده یخوارد ، پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی : ((نهی (علی) وازیینه ، تو به م نزیکانه چاک بویته ته وه له نه خوشی)) • (أُمُّ الْمُنْذِرِ) فهرمووی : پاشان سلق و جۆم بۆ لَینان ، پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی : ((نهی (علی) له مه بخۆ ، نه مه بۆ تو گونجاوتره)) •

سَلَق گهرمی ووشکه له یه کهمدا ، گوتراوه : ته پو شیداره تیایدا ، ههروهه گوتراوه : لهو
دوانه پیکهاتوه ، ساردیهکی هینکه رهوهی تیدایه ، ههروهه شیی دهکاتهوه ، جۆره
هیزکی کردنهوهشی تیدایه ، په شه کهشی قه بژدکات و بۆ (داء الثعلب و) ، ئه و په لانهی له
روودا دهرده کهون و ، کرپشی سهرو ، بالووکه ئه گهر به ئاوه کهی چه ور بکریت به سووده ،
ئه سپی ده کوژی ، بۆ چاره سه رکرنی نه خوشی ووشک هه لاتووی و قلیشانی پیست و
هه لوه رینی مۆکه ی له گه ل هه تگویندا تیکه ل ده کریت و پیی چه ور ده کریت ، کونیه
داخرلوه کانی (السُدد) جگه رو سیل دهکاتهوه .

په شه کي سک قه بز ده کات ، به تاييه ت له گه ل نيسکدا ، هه ر دوکيان خراپن ، به لآم سپيکه ي له گه ل نيسکدا په وان ده کاته وه ، ناوه کهي وه کو حوقنه به کار ديت بؤ په وان بون ، له گه ل (المري) يو بهاراتدا بؤ (القولنج) به سووده .

خۇراکىكى كەم بەجەستە دەبەخشى ، كىمۇسى خراپە ، خوۋىن دەسوتىنى ، بەكارهاتنى
لە گەل سرگەوخەرتەلەدا (الخل و الخردل) چاكى دەكاتەوہ ، زۆرخورادنى قەبزی دروست
دەكات .

پیتی شین (ش) :

شونیز : رهشکه یه ، پیشتی باسمان کردوه .

الشُّبْرُمُ : روى الترمذی وابن ماجه فی سننهما : من حدیث أسماء بنت عُمیس ، قالت : قال رسول الله ﷺ : بماذا کُنتِ تَسْتَمِشِينَ ؟ قالت : بالشُّبْرُمُ . قال : حارُّ جارٍ^(۳۰۲) .

واته : (أسماء) ی کچی (عُمیس) _ په زای خوای لیبیت _ فهرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ پی فهرمووم : به چ شتیکی خوری خۆت نهرم و نیان ده که یته وه ؟ (أسماء) فهرمووی : به (الشُّبْرُمُ) ، نه ویش فهرمووی : گهم و توونه .

(الشُّبْرُمُ) درهختیکه بچوک و گهرهشی هیه ، به رزی به نه ندازه ی بالای پیاویک و زیاتره ، لقه کانی سوورن و به رهو سپی دهره و شینه وه ، کومه لیک گه لا به سه ر لقه کانه وه یه ، گولگه لیک زهردی به رهو سپی پیوه یه ، ده که ون و توویک دهره دکات وه کو تووی درهختی قه زوانه ، له قه باره دا ، پهنگی سووره ، په گه کانی به تویکلیکی سوور داپوشراوه ، نه وهشی به کاردیت په گه کان و تویکله که و ، شیر ی لقه کانیتی .

گهرمی ووشکه له پله چواردا ، (السوداء) و ، کیمۆسه چره کان و ، ئاوی زهری و ، به لقه م په وان دهکات ، نارهحه تکاره ، دلی مروفت تیکه ل ده دات ، زۆر به کارهینانی کوشنده یه ، بۆ به کارهینان پیویسته شه وو پۆژیک له شیردا بخوسیندریت ، پیویسته له پۆژیکدا دوو یاخود سی جار شیره که ی بگوردریت ، دهرده هیندریت ، له سیبه ردا ووشک ده کریت وه ، گول و (الکثیراء) ی^(۳۰۴) تیکه ل ده کریت و ، له گه ل ئاوی هه تگوبن ، یاخود شه ریه تی تریدا

^{۳۰۲} _ سبق نخرجه .

^{۳۰۴} _ الکثیراء : درهختیکی هه میسه سه وزه و ، نزیکه ی مه تریک به رز ده بیته وه ، دهرختیکی دپکاویه ، گه لاکانی شیه وه کی سونبولیان هیه ، گولگه کانی زهرنیکه مه یله و زیرین ، ده توانین بلین پۆژه لانی ئاسیا

ده خوریتوه ، خواردنه وهشی به ئەندازهی دوو تاوه کو چوار (دانق) ه (°) به پیتی هیز ، (حُنَيْن) ده لیت : به لام شیر (الشُّبْرَم) ، هیچ خیرکی تیدا نی یه ، واده بینم به هیچ شیره یه نه خوریتوه ، چونکه پزیشکه صوفیه نه فامه کان خه لکیکی زوریان پی کوشتوه .

شَعِيرٌ ، جَوْ : روی ابن ماجه : من حديث عائشة ، قَالَتْ : كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا أَخَذَ أَمْلَهُ الْوَعَكُ ، أَمَرَ بِالْحَسَاءِ مِنَ الشَّعِيرِ ، فَصَنَعَ ، ثُمَّ أَمَرَهُمْ فَحَسَوْا مِنْهُ ، ثُمَّ يَقُولُ : إِنَّهُ لَيَرْثُو فَوَادَ الْحَزِينِ وَيَسْرُو عَنْ فَوَادِ السَّقِيمِ كَمَا تَسْرُو إِحْدَاكُنَّ الْوَسَخَ بِالْمَاءِ عَنْ وَجْهَيْهَا (°) .

واته : له خاتوو (عائشة) هوه _ خوای لی پازی بیت _ فهرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ نه گهر به کیک له کهس و کاری له رزوتای هه بویه ، فهرمانی دها شوریا به له جۆ دروست بکریت و ، پاشان فهرمانی پیده دان لئی هه لقوپینن ، ده شیغه رموو : دلی خه مبار توندو به هیز دهکات و ئیش و ئازار له سه ر دلی نه خۆش لاده بات وه کو چۆن که سیکتان به ئاو چاک و پیسی له سه ر دم و چاوی لابات .

فهرمایشتی پیغه مبهری خوا ﷺ : (یرتوه) واته : توندو به هیزی دهکات . وه (یسرو) واته : لابردن و نه مان .

نیشتمانی ئەم درمخته به تایبەت ناوچه شاخوا به کان . ڕێگەی به دهستهێنانی ماده دهکەش به وه دهبی که درزیک له قەدی درمخته که وه هه لکه نری و به و جۆره شله یه کی سپی لیوه به دهست دیت . بڕوانه : www.snble.com .

°° _ دانق : جۆره کیشیک بووه ، که هه ر به ک کیشی دانق ، به ئەندازهی هه شت دانه جۆ و دوو له سه ر پینجی ده نکیک بووه ، بڕوانه : المصباح المنیر فی غریب الشرح الکبیر للرافعی ، وه رگێت .

°° _ إسناده ضعيف : أخرجه الترمذي (٢٠٤٠) ، وابن ماجه (٣٤٤٥) ، وضعفه الألباني في ضعيف ابن ماجه)

پیشتر ئامازە ی پێ درا کە ئەوە ئاوی جۆی کوللەو ، خۆراکیکی زیاتریش دەبەخشێ بەبەروردی ئاردهکە ی ، بۆ کۆکین و ، زیری گەروو بەسوودە ، بۆ هێمن کردنەوێ ئیژی پاشەپۆکان بەسوودە ، میزەهینەرە ، گەدە پاک دەکاتەوێ لەوێ کە تیایدا یە ، تینویەتی دەشکێنێت ، گەرمی دەکۆژنێتەوێ ، بەو هیزە ی کە تیایدا یە پاک دەکاتەوێ و نەرم و نیا ن دەکاتەوێ و شیی دەکاتەوێ .

سیفەتی لێنانیشی : ئەو یە ئەندازە یەک لە جۆی کوتراو بەکاربهێنرێت و ، پێنج ئەوێندە ی خۆی ئاوی تێبکریت و ، بخریتە مەنجه لێکی پاکەوێ ، بەئاگریکی مامناوێند بکۆلێندرێت تا دوو لەسەر پێنجی دەمێنێتەوێ ، پاشان دەپالێورێت و ، ئینجا شیرین دەکری و بە ئەندازە ی پێویست بەکار دەهێنرێت .

شِوَاءٌ ، برژاو : خوای تعالی سەبارەت بەو زیافەتە ی کە پێغه مبه ر (إبراهیم) _ علیە السلام _ بۆ میوانەکانی ئەنجامیدا دەفرمێت : ﴿ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِينٍ ﴾ [هود : ٦٩] واتە : ﴿ فَمَا لَبِثَ ﴾ ئینجا ئەوێندە ی نەبرد ﴿ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِينٍ ﴾ (ئیبراهیم) گوێره کە یەکی برژاوی هینا بۆیان (٧) .
 ووشە ی (الحَنِيدُ) واتە : برژاو لە سەر بەردی ژۆر گەرمکراو .

وفي الترمذي : عن أم سلمة _ رضي الله عنها _ : أنها قرأت إلى رسول الله ﷺ جنباً مشوياً ، فأكل منه ثم قام إلى الصلاة ولم يتوضأ (٨) قال الترمذي : حديث صحيح .

واتە : لە (أم سلمة) هەو _ خوای لی پازنی بیّت _ : کە لایەکی برژاوی خستبوو پێش دەستی پێغه مبه ری خوا ﷺ ، ئەویش لی خواوو پاشان هەستا بۆ نوێژو دەستنوێژی نەگرت .

٧٠٠ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی تەفسیری قورئان .

٨٠٠ _ صحيح : أخرجه أحمد (٣٠٧ / ٦) ، والترمذي (١٨٢٩) كلهم من طريق عطاء بن يسار أن أم سلمة أخبرته بالحديث المذكور .

وفيه أيضاً : عن عبدالله بن الحارث ، قال : أكلنا مع رسول الله ﷺ شِواءً في المسجد^(٩٠).

واته : له (عبدالله) ی کوپی (الحارث) هوه _ خوای لی پازی بیټ _ فەرموویه تی : له
گه ل پیغه مبهری خوادا ﷺ برژلویکان له مزگه وتدا خوارد .

وفيه أيضاً : عن المغيرة بن شعبه قال : ضيفتُ مع رسول الله ﷺ ذات ليلة ، فأمر بجنين ، فشوي ، ثم أخذ الشفرة ، فجعل يحز لي بها منه ، قال : فجاء بلال يُؤذن للصلاة ، فألقى الشفرة فقال : ما له تربت يداه^(٩١).

واته : له (المغيرة) ی کوپی (شعبه) هوه _ خوای لی پازی بیټ _ فەرموویه تی :
شهویک بووم به میوانی پیغه مبهری خوا ﷺ ، فەرمانیدا لایه ک ببرژین ، پاشان چه قو
گه وره که ی هه لگرت و ، ده ستیکرد به برینی گوشته که بۆ من ، (المغيرة) فەرمووی :
ئه وه بوو (بلال) هات و هه والی هاتنی کاتی نوژی دایه ، بۆیه چه قوکه ی فپی داو
فەرمووی : ئه مه چیتی هه ژار که ویت .

به سوودترین برژلو برژلوی مه پی به ک ساله یه ، پاشان گویره که ی جوانی نهرم و نیانی
قه له وه که میزاجیکی گه رمی ته پو شیداری به ره و وشکیتی هیه ، (السوداء) یکی زو
دروست ده کات و ، خوراکی به هیزان و کهسانی ته ندروست و وه رزشکارانه . گوشتی کولینراو
به سوودترو سوکتریشه بۆ سه رگه ده ، له ویش و له سووره وه کراویش ته پتره .

^{٩٠} _ صحيح : أخرجه أحمد (٤ / ١٩٠) ، وابن ماجه (٣٣١١) ، والترمذي في الشمائل (١٦٥) كلهم من طريق

سليمان بن زياد عن عبدالله بن الحارث فذكره .

^{٩١} _ إسناده صحيح : أخرجه أبو داود (١٨٨) ، وأحمد (٤ / ٢٥٢) ، وصححه الألباني في صحيح أبي داود)

له هه مووشی خراپتر ئه وهیه له بهر هه تاو برژێنرابێت ، برژێنراوی سهڕ پشکۆو سکلّ که به (الحنید) ناوده برێت له برژاوی سهڕ ئاگر باشته .

شَحْمٌ ، بهز ، چهوری هه ناوی ئازهل : ثبت في المسند عن أنس أن يهودياً أضاف رسول الله ﷺ ، فَقَدِمَ لَهُ خُبَزَ شَعِيرٍ ، وَإِهَالَةً سَنَخَةً^(٥١) .

واته : له (أنس) وهه _ خواي لی پانی بیّت _ فهرموویه تی : جوله که یه ک زیافه تی پیغه مبهری خواي ﷺ کرد ، ئه وه بوو نانی جۆ ، بهزو پیوی تواوه ی بۆن گۆپاوی خسته پیش دهستی .

و ثبت في الصحيح : عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُغْفَلٍ ، قَالَ : دُلِّيَ جِرَابٌ مِنْ شَحْمٍ يَوْمَ خَيْبَرَ ، فَالْتَزَمْتُهُ وَقُلْتُ لَا أُعْطِي مِنْ هَذَا أَحَدًا الْيَوْمَ شَيْئًا ، فَالْتَفَتُ فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَضْحَكُ ، وَلَمْ يَقُلْ شَيْئًا^(٥٢) .

واته : له (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوپی (مُغْفَلٍ) وهه _ خواي لی پانی بیّت _ فهرموویه تی : له پۆژی جهنگی خه یبهردا هیزه یه کی بهزو چهوری شوپکرایه وه ، منیش له باوشم گرت و گووم : سویند به خوا بهشی که سی لی ناده م ، که ئاوپم دایه وه ، ته ماشا ده که م پیغه مبهری خوا ﷺ پێده که نی و ، هیچی نه فهرموو .

چاکترین بهزو پێو ئه وهیه که له ئازهلێکی تهواو و پێکهاتوو به دهست هینرابێت ، بهزو پێو که رمی ته پو شیداره ، بهلام ته پری و شتییه که ی له هی پۆن که متره ، بۆیه نه گهر بهزو پۆن بتوینرنه وه ده بینین بهزه که خیراتر ده ییهستی .

^{٥١} _ أخرجه أحمد (٣ / ٢١٠ ، ٢٣٢ ، ٢٧٠) بإسناده عن قتادة عن أنس فذكره .

^{٥٢} _ صحيح : أخرجه البخاري (٤ / ١١٦) ، (٥ / ١٧٢) ، (٧ / ١٢٠) ، ومسلم (٥ / ١٦٣) كلاهما من

طريق حميد ابن هلال عن عبدالله بن مغفل فذكره .

بۆ زبیری گهروو به سووده ، خاوه کاته وه بۆگه ده کات ، زیانی به لیمۆی سوێرکراو (الليمون المملوح) ، زه نجه فیل لاده بریت ، به زو پێوی بن قه بزترین به زه کانه ، به زی سابری نیش له هه مووی زیاتر شی ده کاته وه ، بۆ برینه کانی پخۆله به سووده ، له و بواره دا به زی می بن به هیزتره ، بۆیه وه کو حوقنه به کار دیت بۆ چاره سه ری پووشانی کۆم و نه خۆشی (الزحیر) (٥١٣) .

ثیبتی صاد (ه)

صَلَاةٌ ، نوێژ : خوای تعالی ده فه رمیت : ﴿ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴾ [البقرة : ٤٥] واته : ﴿ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ ﴾ په نا بینه به ر ئارام گرتن و نوێژ (بۆ گه یشتن به مه به ست) ﴿ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ ﴾ وه بێ گومان نوێژ (نه رکێکی) گه و ده گرانه ﴿ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴾ مه گه ر لای نه وانه نه بێ که له خوا نه ترسن (خۆیان به زل نازانن) (٥١٤) .

ههروه ها ده فه رمیت : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴾ [البقرة : ١٥٣] واته : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ﴾ نه ی نه و که سانه ی که بپواتان هیناوه ﴿ اسْتَعِينُوا ﴾ پشت ببه ستن ﴿ بِالصَّبْرِ ﴾ به خۆپاگرتن ﴿ وَالصَّلَاةِ ﴾ و نوێژ (کردن) ﴿ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴾ به پاستی خوا له گه ل خۆپاگرانه (٥١٥) .

ههروه ها خوای تعالی ده فه رمیت : ﴿ وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى ﴾ [طه : ١٣٢] واته : ﴿ وَأْمُرْ أَهْلَكَ ﴾ (نه ی محمد ﷺ) فه رمان بده

٥١٣ _ الزحیر : نه خۆشیه که مرۆف به سه ختی پیسایی بۆ ده کریت و له گه ل پیسایه که دا کیم و خوین له کۆمی

دیته ده ره وه ، بپوانه : قاموسی پسته ، مه لا محمودی گولاله یی ، وه رکێپ .

٥١٤ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

٥١٥ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

۵۱۶ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح ، یوخته‌ی ته‌فسیری قورئان .

دهستکه وتنی به رژه وه ندیه کانی وه کو نو یژ ، چونکه نو یژ په یوه ندیکه به خوا ی په روه رډگار وه ، به نه ندازه ی په یوه ندی بنده به په روه رډگار یه وه ده روزه کانی خهیری بژ ده کر یته وه ، شه پو خرا په و هو کاره کانی شی لی د ورده خر یته وه ، ماده کانی سه رکه وتن و ، ته ندروستی چاک و په تگ ویو ، دهستکه وتن و ده ول مه ندی ، حه وانه وه و نازونیعمه ت ، دلخو شی و شادی هه مووی ئاماده ده بن و ، به خیرا پرووی تیده کهن .

صَبْرٌ ، ئارامگرتن ، خوږاگرتن : ئارامگرتن نیوه ی ئیمان و باوه په (٩٧) ، به پاستی ناوه پوکیکه له ئارامگرتن و سوپاسگوزاری پیکهاتووه ، که سانیك له پیشین گوتویانه : ئیمان و باوه پ دوو نیوه یه : نیوه یه که ئارامگرتن و ، نیوه یه کیش سوپاسگوزاریه ، خوا ی تعالی ده فهر میت : ﴿ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیَاتٍ لِّکُلِّ صَبَّارٍ شٰکِرٍ ﴾ [ابراهیم : ٥] واته : ﴿ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیَاتٍ ﴾ به پاستی له و (بیرخستنه وه) دا په ندو به لگه ی ژور هه یه ﴿ لِّکُلِّ صَبَّارٍ شٰکِرٍ ﴾ بژ هه موو خوږاگریکی سوپاسگوزار (٩٨)

په یه وندی ئارامگرتن به ئیمان و باوه په وه وه کو په یوه ندی سه ره به جهسته وه ، نه مه ش سی جوره : ئارامگرتن ټیک له سه ر به جیه یتانی فهرزه کانی خوا ی تعالی ، به جوریك پشت گو یتان نه خات ، ئارامگرتن ټیک له سه ر حه رامکراوه کانی خوا ی تعالی ، به جوریك نه یانکات و توخنیان نه که ویت ، ئارامگرتن ټیکیش له سه ر قه زاو قه دهر و چاره نویسی خوا ی تعالی ، به جوریك لیی ناپازی نه یی ، بویه هه رکه س نه م سی پله ی به ته واوی به جیه یتا ، نه و ئارامگرتن ټیکیش ته واوی به جیه یتاوه ، له زهت و نیعمه تی دونیا و پوژ ی دوا ی دهستگیر بووه ، سه رکه وتن و برلوه یی دونیا و پوژ ی دوا یی به دهست هیتاوه ، هیچ که سیکیش توانای پیکه شتنی نه وانه ی نیه مه گر به سه ر پردی ئارامگرتندا تپه پپی ، وه کو چون هیچ که س توانای پیکه شتنی به هه شتی نی یه

٩٧ _ إسناده منکر : أخرجه أبو نعیم فی الحلیة (٥ / ٣٤) ، وانظر الضعیفة (٤٤٩) .

٩٨ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

مه‌گەر به‌سەر (الصراط) دا تێپه‌ر بێ ، پێشه‌وا (عمر) ی کو‌ری (خطاب) فهرموویه‌تی :
خێرتین و چاکترین گوزهرانمان به‌ ئارامگرتن ده‌ستکه‌وت .

ئه‌گەر بیرێک له‌ په‌له‌کانی ته‌واویی (الکمال) به‌ده‌سته‌توو له‌ جیهاندا بکه‌یته‌وه ، ده‌بینی
هه‌ره‌مووی وابه‌سته‌ی ئارامگرتنه ، به‌لام ئه‌گەر بیرێک له‌ ناته‌ولو‌ی بکه‌یته‌وه که زه‌می
خاوه‌نه‌که‌ی ده‌کرێت له‌سه‌ری ، چونکه له‌ ژێر تواناو ده‌سته‌لاتی خۆیدا به ، ده‌بینی
هه‌ره‌مووی له‌ ئارامنه‌گرتنه‌وه‌یه ، لێره‌دا ئازایه‌تی و داوێن پاک‌ی و ، به‌خشنده‌یی و خۆ
په‌نجان بۆ به‌رامبه‌ر ، هه‌ره‌مووی به‌ره‌می ئارامگرتنی ساتێکه .

فَالصَّبْرُ طَلَسَمٌ عَلَى كَنْزِ الْعُلَى مَنْ حَلَّ ذَا الطَّلَسَمِ فَازَ بِكَنْزِهِ
واته :

ئارامگرتن ته‌له‌سمیکه به‌سەر کهنجی بلندوه هه‌رکس ده‌ریه‌ینێت و بیکاته‌وه کهنجکه ده‌باته‌وه

زۆریه‌ی نه‌خۆشیه‌کانی جه‌سته‌و دل ، له‌ پاستیدا له‌ ئارام نه‌گرتنه‌وه دروست ده‌بێ ، بۆیه
نه‌تواناوه به‌هیچ شتیکی تری هاوشیوه‌ی ئارامگرتن ته‌ندروستی دل و جه‌سته‌و پوچه‌کان
بپاریزێت ، بۆیه ئارامگرتن جیاکه‌ره‌وه‌ی هه‌ره‌که‌وره‌ی هه‌ق و پوچه ، (التریاق) ی
که‌وره‌یه ، ئه‌گەر هیچی تریشی تیدا نه‌بێ ته‌نها ئه‌وه نه‌بێ که خوای ته‌الی له‌ گه‌ل
ئارامگرتن‌دا به ، چونکه به‌دلنای خوای ته‌الی له‌ گه‌ل ئارامگرتن‌دا به‌و خۆشی ده‌وێن ، خوای
ته‌الی به‌پاستی ئارامگرتن‌ی خۆش ده‌وێ ، ئارامگرتن‌ سهرده‌خات ، چونکه سه‌رکه‌وتن
له‌ گه‌ل ئارامگرتن‌دا به ، چاکترین شتیسه بۆ خاوه‌نه‌کانی ، خوای ته‌الی ده‌فه‌رمیت : ﴿ وَلَئِنْ
صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴾ [النحل : ١٢٦] واته : ﴿ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ ﴾ وه ئه‌گەر ئارام بگرن
﴿ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴾ ئه‌وه باشتره بۆ ئارامگران^(١٩) . هه‌روه‌ها ئارامگرتن هۆکاری
سه‌رکه‌وتنه ، خوای ته‌الی ده‌فه‌رمیت : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا
اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾ [آل عمران : ٢٠٠] واته : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ﴾ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که

بِرَوَاتَانِ هَيَّاوَه ﴿ اَصْبِرُوا ﴾ خَوَّگَرِین ﴿ وَصَابِرُوا ﴾ و (له خَوَّگَرِی دوزمن) خَوَّگَرِتَرِین ﴿ وَزَابِطُوا ﴾ و له سهنگه ردا ئیشک بگرن ﴿ وَاتَّقُوا اللَّهَ ﴾ و له خوا بترسن ﴿ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴾ بۆ ئه وه ی پزگار بین ^(۵۲۰).

صَبْرٌ پروهه کیکه : (بۆ ته ماشاکردنی وینه که ی بگه پیره وه بۆ باسی (الحرف) روی أبوداود فی کتاب المراسیل من حدیث قیس بن رافع القیسی ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ : ((مَاذَا فِي الْأَمْرَيْنِ مِنَ الشِّفَاءِ ؟ الصَّبْرُ وَالْثَقَاءُ)) ^(۵۲۱) واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه ی : ((لهو شیفایه ی که له بوو تاله که دا هه یه ؟ (الصَّبْر) و ته پره تیزه)) .

وفي السنن لأبي داود : من حديث أم سلمة ، قالت : دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حِينَ تُؤْفِي أَبُو سَلَمَةَ ، وَقَدْ جَعَلْتُ عَلَيَّ صَبْرًا ، فَقَالَ : مَا ((مَاذَا يَا أُمُّ سَلَمَةَ ؟)) فَقُلْتُ : إِنَّمَا هُوَ صَبْرٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ ، لَيْسَ فِيهِ طِيبٌ ، قَالَ : ((إِنَّهُ يَشْبُ الْوَجْهَ ، فَلَا تَجْعَلِيهِ إِلَّا بِاللَّيْلِ)) وَنَهَى عَنْهُ بِالنَّهَارِ ^(۵۲۲).

واته : له (أم سلمة) هوه _ خَوای لى پازى بیته _ فهرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ دیدهنی کرم ، له و کاته دا که (أبو سلمة) مرد ، (صَبْرٌ)م له خۆم دابوو ، ئه وه بوو فهرمووی : ((ئه مه چی یه ئه ی (أم سلمة) ؟)) منیش گووتم : له راستیدا ئه وه (صَبْرٌ) ه ئه ی پیغه مبهری خوا ، بۆن خۆشی تیدا نی یه ، فهرمووی : ((به راستی پروو چاک و جوان ده کاته وه ، به لām له شهودا ئه بی به کاری مه هیته)) و قه ده غه ی کرد به پوژ به کار به پتریت .

^{۵۲۰} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

^{۵۲۱} _ إسناده ضعيف : وضعفه الألباني في السلسلة الضعيفة (٤٤٤٢) .

^{۵۲۲} _ ضعيف : رواه أبوداود (٢ / ٢٩٢) ، (٢٣٠٥) ، والنسائي (٦ / ٢٠٤) (٣٥٣٧) ، والبيهقي في الكبرى (٣ / ٣٩٦) ، (٥٧٣١) ، وضعفه الألباني في ضعيف أبوداود (٥٠٢) .

(صَبْرٌ) سوودی زۆره ، به تاییهت هندیه که ی ، پاشه پۆ (الصفراویة) کان که له میشک و ده ماره کانی بینیندا هه ن پاک ده کاته وه ، نه گهر له گه ل پۆنی گولدا (دهن الورد) ناوچاوان ولاجانگی پی چه ور بکریت ، بۆ سه ره ئیشه به سووده ، بۆ برینه کانی دهم و لووت به سووده ، (السوداء) و (المالینخولیا) (^{۲۳}) ئاسان ده کاته وه .

(الصَبْرُ) ی فارسی نه قل زیره ک ده کاته وه ، کومه کی و یارمه تی دل ده کات ، پاشه پۆ (الصفراویة) کان و به لئه میه کان له گه ده دا پاک ده کاته وه نه گهر به نه ندازه ی دوو که وچکی به ئاو وه بخوریتته وه ، شه هوه ت و ئاره زووی پوچ و خراپ ده گه پینیتته وه ، نه گهر له کانی سه رمادا بخوریتته وه ، ترسی نه وه ی لیده کریت په وانی خوین بکات .

صَوْمٌ ، پۆژوو : پۆژوو قه لغانه به رامبه ر به نه خۆشیه کانی روح و جهسته و دل ، سووده کانی له ژماردن نایه ت ، کاریگه ریه کی سه رسوپمینی له پاراستنی نه ندروستی و ، توانه وه ی پاشه پۆکان و ، پاگرتنی نه فس به رامبه ر به خواردنی زیان پیگه یه نه ره کانیدا هه یه ، به تاییهت نه گهر به چاکی و پێک و پێکی له چاکترین کاته شه رعه کانیدا نه نجام دراو ، به پیتی پتویستی جهسته ش به کاره یئرا .

پاشان نه ندازه یه کی ته وای حه سانه وه به هیزه کان و نه ندامه کان ده به خشییت " که له نه نجامدا هیزه کانی ده پاریزیت ، خاسیه تیکی تاییه تی تیدایه واپتویست ده کات که پۆژووگرتن به رده وام به کاریه پتیریت ، بریتیه له وه ی که له کاتی ئیستاو دوايشدا دل شادومان ده کات ، پۆژووگرتن به سوودترین شته بۆ خاوه ن میزاجه ساردو ، ته په کان و ، له پاراستنی نه ندروستیاندا کاریگه ریه کی گه وری هه یه .

^{۲۳} _ المالینخولیا : به پای پزشکیه کزنه کان : جۆزیکه له شیتی له ئاکامی خراپی بیرکردنه وه نووشی مۆفده ده یی ، خه مباری و ترس به سه ریدا زاله ده یی و پیده چیی باسی نه و بیرکردنه وه خراپانه ش بکات و قسه کانیشی تیکه ل و پێکه ل بیت ، بروه : فقه اللغة ، الثعالی .

پۆژووگرتن به شداره له ده زمانه پوهانی و سروشتیه کاندای ، وه نه گهر که سی پۆژوووان
 تیايدا چاودیژی نه وانه بکات “ که پتویسته له ههردوو لایه نی خو و شرعیشه وه
 چاودیژی بکرتن ، نه واد و جهسته ی سوودیکی گهری لی ده بین و ، هه لده ستیت به
 بهرگیری کردن به رامبه ر به و ماده نامۆ و خراپانه ی که له ئاماده باشیدا به بۆی ، ماده
 خراپه کانیش لاده بات “ به گوێره ی که مالی پۆژوووه که و نات و او به که ی ، پۆژوووان
 ده پارێزیت به رامبه ر به وانه ی پتویسته پۆژووانی لی بیاریزیت ، یارمه تی ده دات بۆ
 ههستان به مه بهسته کانی پۆژوو و نهی نی و هۆکاره نادیاره کانی ، چونکه مه بهست
 به پۆژوو شتیکی تری گهره و به پێزه “ که له پشتی وازهینانی خواردن و خواردنه وه وه یه ،
 بۆیه له نیوان هه موو کرده وه کاندای تایبه ت کرا به وه ی که بۆ خوای په ره ر دگاره . له بهر
 نه وه ی پۆژوو پارێزه ره وه لغانیکه له نیوان به ندو و نه و شتانه دا که زیان به دل و جهسته ی
 ده که یه نن “ له نیستان وایدا ، بۆیه خوای تهالی ده فهرمیت : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ
 عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴾ [البقرة : ۱۸۳] واته : ﴿ يَا
 أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ﴾ نه ی نه وانه ی که به واتان هیناوه ﴿ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ ﴾ پۆژوووان
 له سه ر نو سراوه ﴿ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ ﴾ هه ره که نوو سراوه له سه ر نه وانه ی له
 پیش نیوه دا بوون ﴿ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴾ بۆ نه وه ی خۆتان بیاریزن (٥٢٤).

یه کێک له مه بهسته کانی پۆژوو وه لغان و پاراستنه ، که پارێزکی زۆر به سووده ،
 مه بهسته که ی دیکه ش : کۆبونه وه ی دل و هیمه ته بۆ خوای تهالی ، کۆکردنه وه ی هیزه کانی
 نه فسه بۆ خۆشه ویستی خوای تهالی و گوێزایه لی . پێشتریش سه باره ت به مه ندی له
 نه ییه کانی پۆژوو واین له : به شیک سه باره ت به پێزازی پێقه مبه ری خوا ﷻ له پۆژووگرتندا.

بیتی ضاد (ض)

ضَبَّ ، بزن مژه : ثبت في الصحيحين من حديث ابن عباس ، أن رسول الله ﷺ سئل عنه لَمَّا قُدِمَ إِلَيْهِ ، وَامْتَنَعَ مِنْ أَكْلِهِ : أَحَرَامٌ هُوَ ؟ فَقَالَ : ((لَا ، وَلَكِنْ لَمْ يَكُنْ بِأَرْضِ قَوْمِي ، فَأَجِدُنِي أَعَافُهُ)) ، وَأُكِلَ بَيْنَ يَدَيْهِ وَعَلَى مَائِدَتِهِ وَهُوَ يَنْظُرُ^(٥٢٥).

واته له (ابن عباس) هوه _ خوا له خۆی و بابیشی پازنی بیّت _ فەرموویتە : پیڤەمبەری خوا ﷺ پرسپاری لیکرا کاتی بزن مژهی خرایه پیش دەست و ، قایل نەبوو بیخوات : ئایا حەرامە ؟ فەرمووی : ((نەخێر ، بەلام له خاکی قەومەکه‌مدا نەبووه ، بۆیه تەماشای ده‌که‌ی دلم به‌سەری ناچیت)) ، بەلام له پیش دەستی و له‌سەر سنوفرده‌کەشی خوراو خۆشی تەماشای ده‌کرد .

وفي الصحيحين من حديث ابن عمر _ رضي الله عنهما _ ، عنه ﷺ قال : ((لَا أُحِلُّهُ وَلَا أُحَرِّمُهُ))^(٥٢٦).

واته : له (عبدالله) ی کۆپی (عمر) هوه _ خۆای تەعالی له خۆی و بابیشی پازنی بیّت _ فەرموویتە : پیڤەمبەری خوا ﷺ فەرمووی : ((نە حەلالی ده‌که‌م و نە حەرامیشی ده‌که‌م)) .

میزاجی گەرمی ووشکە ، شەهەوت و ئارەزووی جووتبوون زیاد ده‌کات ، ئەگەر بکووتریت و ، بخزیتە سەر نەخۆشی (الشوكة) پایدەكیشیت .

^{٥٢٥} _ صحيح : تقدم تخريجه .

^{٥٢٦} _ صحيح : أخرجه البخاري (٧ / ١٢٥) ، ومسلم (٦ / ٦٦) كلاهما عن عبدالله بن دينار عن عبدالله بن عمر

يرفعه ولفظه : ((لست بأكليه ولا بمحرّمه)) .

ضِفْدَعُ ، بۆق : ئیمامی (أحمد) فرمویهتی : بۆق حەلال نی یە بکریت بەدەرمان ، پیغەمبەری خوا ﷺ کوشتنی بۆقی قەدەغە کردووە ، مەبەستی بەو فرمودەیە کە لە (مسند) هەکیدە دەیگێڕێتەوە : عن عثمان بن عبد الرحمن _ رضي الله عنه _ أنَّ طبيباً ذكر ضفدعاً في دواء عند رسول الله ﷺ فنهاء عن قتلها^(٥٢٧).

واتە : لە (عثمان) ی کوردی (عبد الرحمن) هەو _ خۆای لی پازی بیت _ دەیگێڕێتەوە کەوا پزیشکێک لە خزمەتی پیغەمبەری خوا ﷺ باسی بۆقی کرد لە دەرمانیکدا ، ئەوەبوو پیغەمبەری خوا ﷺ قەدەغەیی لێکرد بۆق بکوژیت .

دانەری (القانون) دەلیت : هەركەس خۆینی بۆق یاخود لە لەشی بخوات ، جەستەیی دەئاوسیت و ، پەنگی دەپەریت و ، تۆماو فرێ دەدات تاوەكو دەمریت ، بۆیە پزیشکان لە ترسی زیانەکانیدا وازیان لە بەکارهێنانی بۆق داوە .

بۆق دوو جۆرە : ئاوی و خاکی ، خواردنی خاکیەکی کوشندەیه .

پیتی طاء (ط)

طیبُ ، بۆنی خۆش : نُبِتَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ : ((حُبِّ إِلَيَّ مِنَ الدُّنْيَا النِّسَاءُ وَالطِّيبُ ، وَجَمَلُ قُرَّةِ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ))^(٥٢٨).

واتە : پیغەمبەری خوا ﷺ فرمویهتی : ((لە دنیادا ژن و بۆنی خۆشم لا خۆشه‌ویست کراوە ، چاو پوونکەرو خۆشی هێنیشم خراوەتە نوێژەوه)).

^{٥٢٧} _ تقدم تخریجه .

^{٥٢٨} _ تقدم تخریجه .

پێغه‌مبەری خوا ﷺ بە زۆری بۆنی خۆشی بە‌کار‌ده‌هێناو ، بۆنی ناخۆشی بە‌لاوه‌ قورس بوو ، ده‌یخسته‌ نا‌په‌خته‌یه‌وه .

بۆنی خۆش خۆراکی پوچه “ که هه‌موو هێزه‌کانی جه‌سته‌ی له‌سه‌ر سوار ده‌کریت ، هێزه‌کانی جه‌سته‌ به‌بۆنی خۆش ده‌بوژینه‌وه‌و دوو ئه‌وه‌نده‌و زیاتر ده‌بن ، هه‌ر وه‌ک ئه‌وه‌ی که به‌ خواردن و خواردنه‌وه‌ ، خۆشگوزهرانی و شادومانی ، تێکه‌لاویونی خۆشه‌ویساتان ، پودانی کاروباره‌ به‌لاوه‌ خۆشه‌کان ، نادیاربوونی ئه‌و که‌سانه‌ی که نادیاربوونیان به‌لای مرۆفه‌وه‌ خۆشه‌ ئه‌و هێزانه‌ زیاد ده‌بن .

چونکه‌ ته‌ماشاکردنی ئه‌و جۆره‌ که‌سانه‌ پوچی مرۆف بار‌قورس ده‌کات ، وه‌کو خه‌لکه‌ په‌زا قورس و بیزاروه‌کان ، به‌پاستی تێکه‌لاویونی ئه‌م جۆره‌ که‌سانه‌ هێزه‌کان لاواز ده‌کات و ، خه‌م و خه‌فاته‌ ده‌هێنیت ، که‌وابوو پۆلی ئه‌م جۆره‌ که‌سه‌ په‌زا قورسانه‌ “ بۆ پوچی مرۆف ” وه‌کو پۆلی تاو و گه‌رمیه‌کی زۆره‌ بۆ جه‌سته‌ ، هه‌روه‌ها تێکه‌لاویونی ئه‌و جۆره‌ که‌سه‌ په‌زاقورسانه‌ وه‌کو ئه‌وه‌یه‌ که‌ بۆنێکی ناخۆشت به‌سه‌ردا هاتبێ ، بۆیه‌ خوای ته‌عالی هاوه‌لانی خۆشه‌ویست کردبوو به‌وه‌ی که‌ قه‌ده‌غه‌ی کردبوون به‌بۆنی ناخۆشه‌وه‌ تێکه‌لی پێغه‌مبەری خوا بن ﷺ چونکه‌ بیزار ده‌بوو ، خوای ته‌عالی ده‌فه‌رمیت : ﴿ وَلَٰكِنْ اِذَا دُعِیْتُمْ فَاَدْخُلُوْا فَاِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوْا وَلَا مُسْتَأْنِسِيْنَ لِحَدِيْثٍ اِنْ ذٰلِكُمْ كَانَ یُّوْذٰی النَّبِیِّ فِیْسَتْحٰی مِنْكُمْ وَاللّٰهُ لَا یَسْتَحِیْیْ مِنَ الْحَقِّ ﴾ [الاحزاب : ۵۳] واته‌ : ﴿ وَلَٰكِنْ اِذَا دُعِیْتُمْ فَاَدْخُلُوْا ﴾ به‌لام نه‌گه‌ر بانگ کران (بۆ نان خواردن) ئه‌وسا بپۆنه‌ ژوره‌وه‌ ﴿ فَاِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوْا ﴾ نینجا نه‌گه‌ر خواردنه‌که‌تان خوارد ب‌لاوه‌ی لی بکه‌ن ﴿ وَلَا مُسْتَأْنِسِيْنَ لِحَدِيْثٍ ﴾ وه‌ مه‌مینه‌وه‌ بۆ قسه‌کردن ﴿ اِنْ ذٰلِكُمْ كَانَ یُّوْذٰی ﴾ چونکه‌ به‌پاستی ئه‌و (مانه‌وه‌تان) نازاری پێغه‌مبەری ﷺ

دهبات ﴿فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ﴾ نهویش شهرم دهكات لیتان (كه بى دهنگه) ﴿وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنْ الْحَقِّ﴾ بهلام خوا له (ووتنى) ههق شهرم ناكات^(۹۲).

مههست نهوهیه كه بۆنى خووش له ههموو شتىك زیاتر به لای پیغه مبهرى خواوه ﷺ خوشه و یستر بوو ، وه کاریگه ریه کی باشی له پاراستنى تهنه روستى و ، دورخستنه وهى زۆرىك له نازارو هۆکاره کانیدا ههیه ، بههۆى هیزی سروشت تیایدا .

طین ، قوپ : له ههندى فهرموودهى ههلبه ستر او دا هاتووه و هیچ کامیان (صحیح) نین وهكو فهرموودهى : مَنْ أَكَلَ الطِّينَ ، فقد أعان على قتل نفسه واته : ههركهس قوپ بخوات ، یارمه تى كوشتنى نهفسى خۆى دلوه . ومثل حديث : ((يا حميراء لا تأكلي الطِّينَ فَإِنَّهُ يَعَصِمُ الْبَطْنَ وَيَصْفُرُّ اللَّوْنَ وَيَنْهَبُ بِهَاءِ الْوَجْهِ))^(۹۳)

واته ههروهه فهرموودهى : ((ئهى ژنى سوروسى قوپ مهخو چونكه سك دهگرت و ، پهنگ زهرد ههله دهگه پرتییت و ، جولنى روو لادهبات)) .

ههموو فهرموودهیهك سه بارهت به قوپ هاتبییت (صحیح) نى یه و ، هیچ بنه پرتیكى له پیغه مبهرى خواوه ﷺ نى یه ، بلام خراپ و زیانبه خشه و ، پێپهوى پهگه كان دههستیت ، میزاجى ساردى ووشكه ، بههیز ووشك دهكاتوه ، قهدهغهى پهوانبوونى سك دهكات ، دهبى بههۆى خوین دهردان و نهروستبوونى برینى نیو دهه .

طَلْحَ ، مؤز ، خواى تعالى دهفه رمیت : ﴿وَطَلْحٍ مَنْضُودٍ﴾ [الواقعة : ۲۹] سه بارهت به ووشهى (طَلْحَ) زۆریهى زانایانى تهفسیر فهرموویانه : مؤزه ، (الْمَنْضُودُ) واته : پیزکرلو یهك له سه ریهك ، وهكو شانه . ههروهه گووترلووه ووشهى (طَلْحَ) واته : درهختى دپكاوى ،

^{۹۲} _ مهلا محمد مهلا صالح ، پوختهى تهفسیری قورئان .

^{۹۳} _ إسناده ضعيف : ضعفه الألباني في ضعيف الجامع (۵۴۷۴) .

كه له جینگه هه رپرکێك بهرک دهرکهوتبیت ، بۆیه بهری داره که یه که له سه ریه که پیزده بن ،
 نه مه ش ده چوینریت به مۆز ، نه م گوشتاره ش راسته ، بۆیه که پیشین باسی مۆزیان کردوه
 مه به ستیان چواندن بووه نه که تاییه ت کردن . والله أعلم *

میزاجی گهرمی ته پو شیداره ، چاکترینی پینگه یوی شیرینه ، بۆ زیری سینگ و سیی و
 کۆکه و ، برینه کانی گورچيله و میزڵدان به سووده ، میزمینه ره ، تۆماوی نۆزینه زۆر ده کات ،
 شه هه وه ت و ئاره زووی جووتبوون ده جۆلینیت ، سک نه رم و شل ده کاته وه ، پیش خۆراک
 ده خوریت ، بۆ که ده زیانه خشه ، (الصغراء) و به لغه م زیاد ده کات ، به شه که ریاخود
 به ههنگوین زیانه کانی دۆرده خریته وه .

طَلْع ، پوانگه : خوای تعالی ده فره میت : ﴿ وَالنَّخْلَ بِاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ ﴾ [ق : ۱۰] ،
 (طَلْعُ النخيل) واته : پوانگه ی داره خورما : سه ره تاو یه که م دهرکهوتنی چرۆی بهری
 داره خورما یه ، نه و توپکله ش که چرۆکه ی تیدا یه له زمانی عه ره بیدا (الْكُفْرَى) ی پی ده لێن ،
 (النَّضِيد) : پیزکراو یه که له سه ر یه که ، له راستیدا ته نه ا چرۆکه له نیو به ره که پیدا (
 النَّضِيد) ی پی ده گوتریت واته : پیزکراو یه که له سه ر یه که ، به لām که چرۆکان گهروه ره بوون و
 له توپکله که هاتنه دهر وه چیت (النَّضِيد) ی پی ناگوتریت ، چونکه یه که له سه ر یه که
 پیزنه کراون . ههروه ها خوای تعالی ده فره میت : ﴿ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ﴾ [الشعراء : ۱۴۸] (
 الْهَضِيم) واته : چرۆی بهری داره خورما که له نیو به ره که دا رپکخراوه هه ندیکی له پال
 هه ندیکی تر دا ، نه مه ش وه کو (النَّضِيد) ه که واتای پیزکردن ده به خشیت به یه که له دوا ی
 یه که ، لێره دا (الْهَضِيم) ی پی ده گوتریت تاوه کو له نیو به ره که (الْكُفْرَى) که دا بیت ، به لām
 که له به ره که (الْكُفْرَى) که هاته دهر وه چیت (الْهَضِيم) ی پی ناگوتریت .

پوانگه ی داره خورماش دوو جۆره : نیرو می : مۆتور به کردنیش نه ویه که پوانگه ی نیری
 داره خورما که ده بر دیت که وه کو ئاردی گه نه مه و ده کریته نیو داره خورما می که وه ، که له

زمانی عه‌ره‌بی‌دا دیسان (التآبیر) یشی پی ده‌گوت‌ریت ، نه‌وه‌ش له جیگه‌ی پیتکی به له نیتوان نیرو میکه‌دا .

وقد روى مسلم في صحيحه : عن طلحة بن عبيد الله _ رضي الله عنه _ ، قال : مررتُ مع رسول الله ﷺ في نخل ، فرأى قوماً يَلْقَحُونَ ، فقال : ((ما يصنع هؤلاء ؟)) قالوا : يأخذون من الذكر فيجعلونه في الأنثى . قال : ((ما أظنُّ ذلك يُغني شيئاً)) ، فبلغهم ، فتركوه ، فلم يصنع ، فقال النبي ﷺ : ((إنما هو ظَنُّ ، فإن كان يُغني شيئاً ، فاصنعوه ، فإنما أنا بشرٌ مثلكم ، وإن الظنَّ يخطيء ويصيبُ ، ولكن ما قلتُ لكم عن الله عز وجل ، فلن أكذبَ على الله)) (٥٣١).

واته : له (طلحة) ی کوردی (عبيد الله) هوه _ خوی لی پانی بیت _ فەرموویەتی : به‌یاروهری پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌لای باخیکی داره‌خورمادا تیپه‌پووین ، ته‌ماشای کرد که‌سانیک موتوربه ده‌که‌ن ، فەرمووی : ((نه‌مانه چ ده‌که‌ن ؟)) گووتیان : له پواتگه‌ی نیره‌که ده‌بن و ده‌یکه‌نه نیتو می‌که‌وه ، فەرمووی : ((واگومان ده‌بم هیچ سوودیکی نه‌بی)) ، گوفتاره‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌خه‌لکه‌که گه‌شت ، بویه وازیان له موتوربه‌کردن هیتا ، نه‌ویوو داره‌خورماکان به‌ریان نه‌گرت ، ئینجا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرمووی : ((له پاستیدا نه‌وه ته‌نها گومانه ، نه‌گەر سوودیکی هه‌یه ، نه‌نجامی بده‌ن ، چونکه منیش ته‌نها مروفیکی وه‌کو ئیوه‌م ، گومانیش به‌هه‌له‌دا ده‌چیت و ده‌پیکیت ، به‌لام نه‌وه‌ی پیم گووتن له خوی تعالاه‌یه‌و ، درۆ به‌ده‌م خواوه‌ناکه‌م)) .

پواتگه‌ی داره‌خورما به‌سووده بو جووتبوون و ، زیادی ده‌کات ، نه‌گەر ژنان ئاردی پواتگه‌ی پیش جووت بوون هه‌لگرن یارمه‌تی سک پریوون ده‌دات نه‌وپه‌ری یارمه‌تیدان ،

٥٣١ _ صحیح : أخرجه أحمد (١ / ١٦٢ ، ١٦٣) ، وعبد بن حميد (١٦٢) ، ومسلم (٧ / ٩٥) ، وابن ماجه (

٢٤٧٠) ککلهم من طریق موسى بن طلحة عن أبيه فذكره .

میزاجی له ساردی و ووشکیتیدا له پله دوودایه ، گهده بههیز دهکات و ووشکی دهکاتهوه ، مهلچونی خوین هین دهکاتهوه له گهله چری و دهرهنگ هه رسیدا .

به دهر له کهسانی میزاج گرم کهسانی تر بهرگهی ناگرن ، شهو کهسهی به زوری بهکاری دههینێ پتویسته هه نیک له دانه و پله گهرمهکانی (الجاروشات الحارة) به دواوا به کار بیتیت ، خوو هین دهکاتهوه ، هه ناو بههیز دهکات ، ناوکرۆکی داره خورماو ، ههروه ها خورما سهوزه پینه که شتووه کان (البَلَح) و ، شهو شه تازه شیرینی تیکه وتوو (البُسْر) هه مان پۆلی پواته گهکان ده بینن ، به لام زۆر به کارهیتانی زیان به گهدهو سینگ ده که یه نیت ، وه پیده چی نه خووشی (القولنج) دروست بکات ، ده توانریت به پۆن چاک بکرت یاخود بهو شتانهی پیشتر باسکرا .

پیتی عین (ع)

عَنْبٌ ، تری : فی الغیلابیات^(۳۲) من حدیث حَبِیب بن یَسَار ، عن ابن عباس _ رضی الله عنه قال : رأیت رسول الله ﷺ یأکل العنب خَرطاً .

واته : له (ابن عباس) هوه _ خوا له خوی ویا بیهی رازی بیت _ فهرموویه تی : بینیم پیغه مبهری خوا ﷺ هیشه تری که دهخسته زاری و توه که فریده دلو ده بخوارد .

(أبو جعفر العقیلی) ده لیت : ئەم فهرموودهیه هیچ بنه پتیکی راستی نی یه ، گوتم _ ابن القیم _ : (دلود) ی کوپی (عبدالجبار أبو سلیم الکوفی) له (سَنَد) هکه یدایه ، که پیشهوا (یحیی) ی کوپی (مَعِین) فهرموویه تی : دروی ده کرد .
ههروه ها له پیغه مبهری خواوه ﷺ باسکراوه : کهوا ههزی به تری و کاله ک بووه .

^(۳۲) _ الغیلابیات : کۆمه لێکی زۆری فهرموودهیهو له یازده بهشدا کۆکراوه تهوهو به (تخریج) ی پیشهوا (الدَّارُطُنْی) یه ، بهوانه : تاج العروس فی جواهر القاموس ، وهرگێت .

خوای تعالی له شەش شوینی قورئانە کەیدا باسی تری کردووە لە کۆی ئەو نەعمەت و بەهرانەی بە بەندەکانی خۆی بەخشێوە لەم دنیایە و لە بەهەشتیشدا . تری چاکترین میوهیە و لەهەمووشیان بەسووترە ، کە بە تەپی و ووشکی و ، سەوزی و پینگەیشتووش دەخوریت ، میوهیە کە لە میوهکان ، خواردنیکە لە خواردنەکان ، پێخۆریکە لە پێخۆرەکان ، دەرمانیکە لە دەرمانەکان ، خواردنەویە کە لە خواردنەوکان ، میزاجی میزاجی تۆوەکانە : گەرمی و تەپی ، چاکترینی هەرە گەورە و ئاودارەکانە ، سپیکە لە پشەکی ستایشکراوترە ئەگەر یەكسان بوون لە شیرینیدا ، وازلیهینراو دوا کردنەو بەدو تا سی رۆژ ستایشکراوترە لەوێ کە لە پۆزی کردنەویدا بەکار دەهێنریت ، چونکە لە پۆزی کردنەویدا سەک دەئاوسینیت ، هەلواسراو تاوێکی توێکێکی دەچیتەوێک کرژ دەبێتەو خۆراکی چاکی تێدا یە ، بەهێزکاری جەستە یە ، خۆراکی وەکو خۆراکی هەنجیر و میوژە ، ئەگەر بەبی ناوک بخوریت لە هەمووی زیاتر سروشت نەرم و نیاو دەکاتەو ، زۆر خواردنی سەر دەئیشینیت ، زیانەکانی بەهەناری مزر (الزمان المز) لادەبریت .

سوودی تری لەوهدایە کە خووە نەرم و نیاو دەکاتەو ، قەلەو دەکات ، خۆراکی چاک دەبەخشیت ، یەکیکە لەو سی میوهیە کە بەپاشای میوهکان دادەنریت : تری و ، خورمائی پەتابی تازه پینگەییو ، هەنجیر .

عَسَلٌ ، هەنگوین : پێشتر سوودەکانی باسکرا .

(ابن جُرَیج) دەلالت : پێشەوا (الزهري) فەرموویەتی : هەنگوین بەکاربێت ، چونکە چاکە بۆ لەبەرکردن .

چاکترینیشی پاکترین و سپیترینی ، ئەوێ تیژتیکە نەرم و نیاوترە ، شیرینیەکی پاستگوترە ، ئەوێ لە چیاو دەرختەکانەو وەر دەگیریت ، بەچاکتر دادەنریت بەبەرلوردی

ئەوێ لە شانەکانەوه وەردهگیریت ، ئەمەش بەگوێزەیی ئێو شوێنەیه کە هەنگەکی تێدا بەخێو دەکریت .

عَجْوَةٌ ، جۆرنیکە لە چاکترین جۆرهکانی خورمای شاری مەدینەیی پیرۆز : فی الصحيحین : من حدیث سعد بن ابی وقاص _ رضي الله عنه _ ، عن النبي ﷺ أنه قال : ((مَنْ تَصَبَّحَ بِسَبْعِ تَمَرَاتِ عَجْوَةٍ ، لَمْ يَضُرَّهُ ذَلِكَ الْيَوْمَ سُمٌّْ وَلَا سِحْرٌ)) (٥٢٣).

واتە : لە (سعدی کورپی) ابی وقاص (هه) خوای لی پازنی بێت _ فەرموویەتی : پێغه مەبەری خوا ﷺ فەرمووی : ((هەرکەس بۆ خواردنی بەیانی هەوت خورمای (عَجْوَةٌ) بخوات ، چیتەر ئێو پۆژه ژەهرو جادوو زیانی پی ناگەیەنن)) .

وفي سنن النسائي وابن ماجه من حديث جابر ، وأبي سعيد _ رضي الله عنهما _ ، عن النبي ﷺ ((العجوة من الجنة ، وهي شفاء من السمِّ ، والكأمة من المنِّ ، وماؤها شفاء للعين)) (٥٢٤).

واتە : لە (جابر) ، (ابی سعید) _ خاویان لی پازنی بێت _ دەفەرمن : پێغه مەبەری خوا ﷺ فەرمووی : (((العجوة) لە بەهەشتەوهیه ، شیفایە بەرامبەر بە ژەهر ، دوومه لانیشت لە (المن) هه ، ئاوه کەشی شیفایە بۆ چاو)) .

٥٢٣ _ سبق تخريجه .

٥٢٤ _ صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ٤٨) ، وابن ماجه (٣٤٥٣) كلهم من طريق شهر بن حوشب عن جابر بن عبدالله وأبي سعيد الخدري فذكره مرفوعاً ، وأخرجه ابن ماجه (٣٤٥٣) بإسناده عن أبي نضرة عن أبي سعيد الخدري فذكره مرفوعاً .

(المن) واتە : لەو بەخشینانەیه کە خوای تعالی بە بەندهکانی خۆی بەخشێوه بەبێ هیچ ماندوونیک ، یاخود پێدەچێ مەبەست بەو گەزۆیهی (بنی اسرائیل) بێت کە وەکو شەونم و خوناوک دەکوتە سەر دەرختهکان و ئهوانیش کۆیان دەرکردەوه و دهیان خوارد ، لێره دا تهنا چواندویهتی بهو گەزۆیه له پووی دهنکه و تنه وه ، چونکه مرقه ههردوو شته کهی دهست دهکوتیت بهبێ هیچ ماندوو بوونیک ، بپوانه : www.ruqya.com

گوتراوه : مه به ست بهو (العجوة) یه خورما پیروژه که ی مه دینه یه ، که جوړیکه له جوړه کانی خورمای شاری مه دینه ی پیروژ ، که چاکترین جوړی خورمای حیجازه به گشتی ، جوړیکي پیروژه ، به له زهته ، پته و توکم یه بۆ جهسته و هیز ، له هه مووی نهرم و نیانتره خوشتره به له زهتره .

پیشتر له پیتی (تاء) دا باسی خورماو میزاج و سووده که مان کرد ، هه روها نه وه مان بوونکرده وه که (العجوة) به چ شیوازیك ژه هرو جادوو دورد ه خاته وه ، بۆیه پیویست به دیاره بوونه وه ناکات .

عَنْبَرٍ^(۳۵) : تقدم في الصحيحين من حديث جابر ، في قصة أبي عبيدة ، وأكلهم من العنبر شهراً ، وأنهم تزودوا من لحمه وشأنق إلى المدينة ، وأرسلوا منه إلى النبي ﷺ^(۳۶) .

واته : پیشتر فهرمووده که ی (جابر) مان باسکرد ، سه بارهت به چیرۆکه که ی (أبي عبيدة) و خواردنیان له نه هتگه (العنبر) ه که یه ک مانگ ، پاشان به ووشکراوه یی و نیوه کولای چهند پارچه گزشتیکیشیان لی هه لگرت له سه فه ری گه رانه وه یاندا بۆ مه دینه و ، هه ندیکیشیان نارد بۆ پیغه مبه ری خوا ﷺ ، نه مهش یه کیکه له و به لگانه ی که په نجه راده کیشیت بۆ هه لالبوونی نه وه ی له ده ریادا هه یه و تاییه تیش نی یه ته نها به ماسیه وه و ، هه موو مردووه کانی هه لالن .

^{۳۵} _ _ العنبر : جوړه نه هه تگیکه له زه ریاکاندا ده ژی و ، هه موو جوړیکي زینده وده ی زه ریایی ده خوات ، مادده ی (العنبر) پشانه وه ی نه هه تگه که په که له سکیه وه دیته ده ری ، بریتیه له مادده یه کی میوینی په نگ خۆله میشی یا سپی یا زهرد یا ره شه ، به زۆری زیاتر له یه ک په تگه . نه و ده ریاهانه ی پارچه یه کی ده سته که ویت ، نه و خۆشبه خترین مرۆقه چونکه نرخه که ی زۆر گرانه ، گه وده ترین پارچه ی (العنبر) دۆزرا بیتوه کیشه که ی (۲۴۸) په تل بووه و خاوه نه که ی به (۱۳۰۰۰) جونیهی ئیسته پلینی فروشتویه تی ، هه موو بۆنه یه کجار به نرخه کانی جیهان به شیک له بۆنی عه نه به ری تیدایه و ، خودی بۆنه که ش له بۆنی میسک ده چیت ، نه م نه هه تگه سه ریکی زۆر گه وده ی هه یه و ، په له زهیت و پۆن . بېوانه : www.y_nas.com . وه رگپیر .

به پرچى ئو قسانه شمان دراوه ته وه به وهى كه گوايه ده رياكه به زيندوى فرى دايه ده وه ، پاشان ئاوه كه لى نيشته وه ، مرد ، نه مهش حه لاله ، چونكه مردنه كه لى به وهى نه وه وه بوو كه له ئاوه كه دوركه وته وه ، به لام نه م بۆچونه يان راست نى يه ، چونكه نه وان به مردوى له پۆخى ده رياكه دا دۆزiane وه ، نه شيان بينى به زيندوى له ئاوه كه بيتنه ده وه وه ، پاشان ئاوه كه لى بنيشيته وه و بمريت .

هروه ها : نه گه ر زيندوو بوايه ده رياكه فرى نه ده دايه ده وه وه بۆ پۆخه كه لى ، چونكه زانراوه ده ريا ته نها گينه به ره مرئوه كانى فرى ده داته ده وه وه نه ك زيندوو كان .

هروه ها : نه گه ر وادابنريت ئيحتمالى بۆچونه كه لى نه وان بكات ، ديسان شياو نى يه قسه كانيان مه رجيك بيت بۆ حه لالبونى ، چونكه شت حه لال نابى له گه ل بوونى گومان له هوكارى حه لال بونه كه يدا ، بۆيه پيغه مبه رى خوا ﷺ قه ده غه لى كرد نيچيره وان له نيچيره كه لى بخوات نه گه ر به خنكاوى له ئاودا دۆزيبتيته وه چونكه گومان له هوكارى مردنه كه يدا هه يه ، ئايا مردنى به وهى ئاميره كه وه بوو ياخود به وهى ئاوه كه وه بوو ؟

به لام (العنبر) كه جۆريكه له بۆنه خۆشه كان ، نايابترين بۆنه له پاش (المسك) ، نه و كه سانه لى له پيشى (المسك) وه دايده نين به هه له دا چوونه ، چونكه پيغه مبه رى خوا ﷺ (المسك) لى به گه وره لى بۆنه خۆشه كان داناوه (٢٧) ، به (صحيح) لى له پيغه مبه رى خواوه ﷺ جىگيربووه كه و سه باره ت به (المسك) فهرموويه تى : بۆن خۆشترين بۆنه خۆشه كانه ، پاشان _ ان شاء الله تعالى _ نه و خاسيه ت و سوودانه لى تاييه ت كرلوه به (المسك) وه ده خه ينه پوو ، تا نه و ئاسته لى بۆنى خۆشى به هه شته ، نه و گردهش كه نيشته گه لى راستگو يانه (الصديقين) له به هه شته لى (المسك) ه نه ك له (العنبر) *

^{٢٧} _ حسن صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ٣١ ، ٣٦ ، ٤٧ ، ٦٢ ، ٨٧) ، وأبو داود (٣١٥٨) ، والترمذي (٩٩١) ، (٩٩٢) ، والنسائي (٤ / ٣٩ ، ٤٠) كلهم من طريق أبي نضرة عن أبي سعيد الخدري مرفوعاً : ((أطيب الطيب المسك)) .

ئەو شتەى فریوى ئەو کەسەى دلەو (العنبر) بخاتە پێش (المسك) هەو ، ئەو یە کە
گوايە گۆرانی بەسەردا نایەت بە درێژایی زەمەن ، لەم پەوهە لە زێر دەچێت ، بەلام ئەمە
بەلگە نى یە بۆ ئەو ی لە (المسك) چاکتر بى ، چونکە بەم تەنھا خاسیەتە توانای
بەرەنگاریبۆنەو ی خاسیەتە زۆرەکانى (المسك) ی نى یە .

پاشان : جۆرەکانى (العنبر) زۆرەو ، پەتگەکانیشى ديسان زۆرن ، وەکو سپى ، پەش
بۆر ، سوور ، زەرد ، سەوز ، شین ، پەش ، جۆرەها پەتگ .

چاکترینیشى : پەش بۆر (الأشهب) ، شین و ، زەردە . خراپترینیشى : پەشە .

خەلگیش جیاوازیبۆنە سەبارەت بە دیاریکردنى توخم و پەچەلەکی بۆنى (العنبر) ،
ئەو بۆر تايەفەیکە گوتویانە : پەوهکیکە لە بنى دەریادا دەپوێت و ، هەندى لە
گیانلەبەرانى دەپوێن و ، ئینجا کە لێى مەست دەبن وەکو تەرس فرێى دەدەن و ،
دەریاش بۆ پۆخەکەى فرێى دەدات .

هەروەها گوتراوە : شەونمیکە لە ئاسمانەو دەدەبەزێتە سەر بۆرگەکانى دەریاو ،
شەپۆلەکانیش بۆ پۆخی دەریاکە فرێى دەدەن .

هەروەها گوتراوە : تەرسى گیانلەبەریکی دەریایە لە ماتگا دەچێت .

هەروەها گوتراوە : بەلکو خەلئەیکە لە خەلئەکانى دەریا ، واتە : کەفیکى سەر دەریایە .

دانەرى (القانون) دەلێت : واگومان دەبرێت لە کانیهکی دەریاو هەلەدەقولێت ، کە
دەشلێن ، خەلئەیکەى دەریایە ، یاخود تەرسى گیانلەبەریکە لە راستیەو بەدوورە .
قسەکانى تەولوو .

میزاجی گه رمی ووشکه ، به هیژکاری دل و ، میثک و ، هسته کان و ، نه ندانه کانی
جسته یه ، بۆ نه خۆشیه کانی ئیفلجی و دهم خواربوون و ، نه خۆشیه به لئه میه کان و ، نازاره
سارده کانی گه دهو ، بایه چیه کان به سووده ، به سووده بۆ کونیه داخراوه کان (السدد)
نه گهر خورایه وه ، یا له دهره وه وه پیتی چه وه بکریت ، نه گهر هه لئه که ی هه لمزیت بۆ
هه لئه مته و سه رنیشو ، شه قیقی سارد به سووده .

عُودٌ ، العود الهندی : : نه مهش دوو جوړه :
یه که میان : له دهرماندا به کاردیت و به (الکست) ناسراوه ، هه روه ها پیتی ده لئین : (
القسط) پاشان له پیتی (قاف) دا باسی ده که یین .
دووه م : بۆ بۆنی خۆش به کاردیت و به (الألوّة) ناوده بریت .

وقد روى مسلم في صحيحه : عن ابن عمر _ رضي الله عنهما _ ، أنه كان يَسْتَجْمِرُ بِالْأَلُوَّةِ
غَيْرِ مُطَرَّافٍ ، وبِكَافُورٍ يَطْرَحُ مَعَهَا ، ويقول : هكذا كانَ يَسْتَجْمِرُ رسول الله ﷺ (٥٣٨) .

واته : (ابن عمر) _ خوی لی پازی بیت _ به (الألوّة) ی تیکه ل نه کراو به بۆنی تر خوی
بۆنخۆش ده کردو ، به کافوریش که تیکه لی ده کرا و ، ده یفه رموو : به م شیوه پیغه مبه ری خوا
ﷺ خوی بۆنخۆش ده کرد .

به (صحیح) له پیغه مبه ری خواوه ﷺ جیگیربووه که وا سه باره ت به سیفه تی نه
نازونیعه ته ی خه لکی به هه شت نیايدان فه رموویه تی : ((مجامرُهم الألوّة)) (٥٣٩) .
واته : ((خۆ بۆنخۆش کردنیان به (الألوّة) یه)) .

٥٣٨ _ صحیح : أخرجه مسلم (٧ / ٤٨) ، والنسائي (٨ / ١٥٦) كلاهما من طريق ابن وهب قال : أخبرني حمزة
عن أبيه عن نافع فذكره عن ابن عمر .

(الألوّة) : جوړیکه له بۆنی خۆش .

٥٣٩ _ صحیح : أخرجه أحمد (٢ / ٣١٦) ، والبخاري (٤ / ١٤٣) ، ومسلم (٨ / ١٤٧) ، والترمذي (٢٥٣٧)
(كلهم من طريق معمر عن همام بن منه عن أبي هريرة فذكره مرفوعاً)

له زمانى عهده بیدا ووشه‌ی (المجامر) كزى ووشه‌ی (مجمر) ه واته : ئه ووشته‌ی مرقف
خوى پى بۆنخوش دهكات وهكو (عود) _ جوړه بۆنیکه _ ياخود شتى تر ئه مهش چه ند
جوړیکه : چاکترینى : هندى ، پاشان چینی ، پاشان (القماري) ، پانیس المندلي^{٥٤٠}.

چاکترینیشی : رهش و شینه په قه هیمنه چه وره که به تی ، که مترینیشیان له چاکیتیدا :
ئه وهی سووکه و سه ر ئاو ده که ویت .

ده گوتريت : دره ختیکه ده برپریت و یهك سال به ژیر خاکه وه ده گريت ، له و ماوه یه دا
خاکه که به شه بیسووده کانی ده خوات و ، ته نها (عود) ه بۆنخوشه که ده میتیتوه ، که
خاکه که ناتوانیت کاری تیبکات ، هه روه ها توپکه که ی و ئه وهی بۆنی خوشی نی یه له و
ماوه یه دا بۆگن ده کن .

میزاجی گه رمی ووشکه له سی یه مدا ، کونیه داخلوه کان (السدد) ده کاته وه ، با
ده شکیتیت ، پاشماوهی شی ناهیتیت ، هه ناو دل و به هیز ده کات و شادومانیان ده کات ،
بۆ میشك به سووده ، هه سته کان به هیز ده کات ، سك ده گريت ، بۆ میزه چرتکیی دروستبوو
به هوی ساردی میژلدانه وه به سووده .

(ابن سمجون) ده لیت : (عود) چه ندين جوړه و ناوی (الألوة) کویان ده کاته وه ، له
ناوه وه و ده ره ووشه وه به کار ده میتريت ، مرقف به ته نها و تیکه ل کردن له گه ل بۆنی خوشی
دیکه دا خوی پى بۆنخوش پژین ده کات ، بۆنخوش پژینیش خوی بۆ خوی چاودیری گه وهه ری

^{٥٤٠} _ القماري : جوړه بۆنیکى خوشه ده گه پیتوه بۆ ده فیری (القمار) ی وه لاتی هند ، بهوانه : المبدع شرح
المقنع ، ص ١٧ .

(المندلی) : جوړه بۆنیکى خوشه ده گه پیتوه بۆ ده فیری (المندل) ی وه لاتی هند ، بهوانه : الروض المعطار في
نحر الأقطار ، ص ٥٥٠ ، وه رگیز .

هه‌ولو چاگردنیتی ، چونکه به‌کێکه له‌وشه‌ش شته زه‌رویه‌ی که نه‌گه‌ر چاک بن‌جه‌سته‌ش چاک ده‌بێت .

عَدَسٌ ، نيسك : چهند فهرمووده‌یه‌کی پوچی هه‌لبه‌ستراوی له‌باره‌وه هاتووه هیچ کامیان (صحیح) نین و ، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌یفرموون ، وه‌کو فهرمووده‌ی : پیروژ کراوه‌و پێزی لێنراوه له‌سه‌ر زاری چه‌فتا پیغه‌مبه‌ر .

هه‌روه‌ها فهرمووده‌ی : دل نه‌رم ده‌کات و ، فرميسك زۆر ده‌کات و ، به‌پاستی خۆراکی پیاوچاكانه . به‌لام به‌رزترین شتێك له‌باره‌یه‌وه هاتبێت ، ئه‌وه‌یه که شه‌هه‌وت و ئاره‌زووی جوله‌که‌یه که په‌سه‌ندیتیان داوه به‌سه‌ر گه‌زۆ (المن) و شىلاقه‌دا (السلوى) ، نيسك کرلوه به‌هاوه‌لی سیرو پياز له‌ بواری باسکردنه‌وه ، سروشتی وه‌کو سروشتی می‌یه ، ساردی ووشکه ، دوو هێزی پێچه‌وانه به‌یه‌کتری تێدايه :

یه‌که‌میان : سروشت ده‌به‌ستیت (يعقل الطبيعة) .

دوهم : ده‌یکاته‌وه (يطلقها) ، میزاجی توێکله‌که‌ی گه‌رمی ووشکه له‌ سێ یه‌مدا ، توونه‌و سک پوان ده‌کات (تریاق) هه‌که‌ی له‌ توێکله‌که‌یداوه ، بۆیه نه‌هه‌راپوی له‌ هه‌راپوی باشته‌وه ، بۆ سه‌ر گه‌ده‌ش سووکتره‌و ، زیانیشی که‌متره ، چونکه ناوه‌پۆکی دره‌نگ هه‌رسه له‌به‌ر ساردی و ووشکه‌یه‌که‌ی ، (السوداء) دروست ده‌کات ، زیانیکی ناشکرا به‌ نه‌خۆشی (المايلخوليا) ده‌که‌یه‌نیت ، هه‌روه‌ها زیان به‌ ده‌مارو هێزی بینین ده‌که‌یه‌نیت .

خوێن چڕ ده‌کاته‌وه ، پێویسته تووشبوانی (السوداء) خۆیانی لێ به‌دوور بگرن ، چونکه هه‌ستانیان به‌ زۆر خوارینی نه‌خۆشی گه‌لێکی پیسیان بۆ دروست ده‌کات وه‌کو : بودلی و ، گولی و ، چواره‌پۆ ، به‌لام سلق و ، سپیناخ و ، نۆز پۆنکردنی زیانی که‌م ده‌کاته‌وه ،

خراپترینیشی ئه وه یه به (النمکسود) هوه^(٥١) بخوریّت ، با شیرینیشی تیکه ل نه کریت ، چونکه کونیه ی داخراو (السُد) له جگه ردا دروست ده کات ، خواردنی به به رده وامی چاو تارک ده کات له بهر به هیزی ووشک کردنه وه ی ، میزکردن ناپه حهت ده کات ، ئاوسانی ساریو ، بای چر دروست ده کات . چاکترین جوړی نيسک سپی قه له وه که یه ، که خیرا پیده گات .

به لام که نه فامان وای بق ده چن نيسک ئه و خوڤاکه بوو که پیغه مبه ر (ابراهيم) بووه که پیشکشی میوانه کانی کردووه ، درۆ ده له سه یه و ، ئه و میوانداریه ی بق میوانه کانی دروستی کردبوو برژاو بوو ، که بریتی بوو له گویره که یه کی برژاو .

پیشه و (البیهقی) له (إسحاق) هوه ده گنپه تته وه : که و له (ابن المبارک) یان پرسى سه بارهت به و فهرمووده یی له باره ی نيسکه وه هاتوو که گوايه پیروژ کراوه له سه ر زاری هه فتا پیغه مبه ر ، ئه ویش فهرمووی : له سه ر زاری یه ک پیغه مبه ریش باس نه کراوه ، به راستی نيسک زیانه خشی ئاوسینه ره ، کى بۆی باسکردوون ؟ گوتیان : (سَلَم) ی کوپى (سالم) ، فهرمووی : له کى وه ؟ گوتیان : له تۆوه . فهرمووی : له منه وه باسی کردووه ؟!

بییتی غین (غ) :

غَيْثٌ ، باران : له چه ندين شوینی قورئاندا باسکراوه ، ناویکی به له زه ته له سه ر گوئ ، ناو ناویکی به له زه ته له سه ر پوچ و جهسته ، به باسکردنی بیسه ران ده گه شینه وه ، دِلان شادومان ده بن ، ئاوی چاکترین و ، ناسکترین و به سوودترین و به ره کهت دارترین ئاوه ، به تاییهت ئه گه ر له هه ورکی به گرمه گرمه وه بیّت و ، له گۆلاوی چپا کانی شدا کۆبیته وه .

^{٥١} _ النمکسود : گوشتیکه چین چین ده بپردیّت و خویدار ده کریت و بلاو ده کریتته وه تا ئاوه که ی ده چیت و ووشک ده بیته وه ، پاشان هه رکات پتویست بوو شتیکی به کاربیّت ، به ئاوه ته پ ده کریت و چاک ده کریت و به کار ده هینریت ، ئه مهش بق کاتی سه فهرکردنه بق ئه وه ی خراپ نه بیّت ، به وانه : الحصری ، جمع الجواهر فی الملح و

له هه موو ئاوه کانی تر ته پو شیدارتره ، چونکه مانه وهی له سه زهوی دریزه ی نه کیشاوه ، به ئاستیک له ووشکیته که ی وه گریت و ، هیچ گه وه ریکی ووشکی تیکه ل نه بووه ، بویه له بهر ناسکی و خیرا کارتیکراو بوونی به خیرایی ده گزیت و بۆگه ن ده بی .
به لām ئایا بارانی به هاری له بارانی زستانی نه رم و نیان تره یاخود به پیچه وانه وهیه ؟ دوو گوشتاری تیدایه .

ئه وانه ی که بارانی زستانی به نه رم و نیان تر داده نین ده لێن : گهرمی خۆر له کاتی زستاندا که مته ، بویه ته نها ئاوی ده ریای سازگاری نه رم و نیان پاده کیشت و ، جه ویش پاکه و خالیه له هه ر شپیه کی بوکه لێی و ، گهردی تیکه ل به ئاو ، هه موو ئه مانه هۆکارگه لیک ده بن بۆ نه رم و نیانی و پاکیتی ئاو هه که ی و ، خالیی بونی له هه ر تیکه لاویک .

ئه وانه ش که بارانی به هاری به نه رم و نیانتر داده نین ده لێن : گهرما شی چره کان شییه ده کاته وه ، هه وا ناسک و نه رم و نیان ده کات ، به وه ش ئاو هه که سووک ده بی و ، به شه زه مینیه کانی که م ده بنه وه و ، پیکه وتی کاتی ژیا نی پوهه ک و دره خته کان و خۆشی هه وا ده کات .

وذكر الشافعي رحمه الله عن أنس بن مالك _ رضي الله عنهما ، قال : كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ، فَأَصَابَنَا مَطَرٌ ، فَحَسَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ ثَوْبِهِ ، وَقَالَ : ((إِنَّهُ حَدِيثٌ عَنْهُ بَرِيءٌ)) (٥٤٢).

واته : له (انس ی کوردی (مالك) هوه _ خوا ی لی پازی بیت _ فه رموویه تی : له خزمه تی پیغه مبه ری خوادا بوین ﷺ ، که باران لیتی داین ، ئه وه بوو پیغه مبه ری خوا ﷺ پۆشاکه که ی لادا تا بارانه که لیتی بدات و ، فه رمووی : ((تازه له لایه ن په روه ر دگاره که یه وه نێردراوه)) . پیشتر له به شی ئاوخوازی دا باسی داوا ی باران و ، داوا ی فیداری به ئاوی باران له سه ره تای دابه زینیدا کرا .

^{٥٤٢} _ صحیح : أخرجه أحمد (٤ / ١٣٣ ، ٣٦٧) ، والبخاري في الأدب المفرد (٥٧١) ، ومسلم (٣ / ٢٦) ، وأبو داود (٥١٠٠) ، والنسائي (٢٦٣ تحفة) كلهم من طريق جعفر بن سليمان عن ثابت عن أنس فذكره .

پیتی فاء (ف) :

فاتحة الكتاب : سورەتی (الفاتحة) : وه (أم القرآن) ، (السبع المثاني) ، شیفای تەولو ، دەرمانی بەسوودو ، کلیلی دەولەمەندی و سەرکەوتن و ، پارێزەری ھێزو ، دورخەرەوی خەم و خەفەت و ترس و دلگرانیه بۆ ھەرکەسێک پێزی بزانی و ھەقی خۆی بداتی و ، بەچاکی دایبەزینیتە سەر نەخۆشیەکی و ، بزانی چۆن بەکاری دەھێنێ بۆ شیفاخوازی و خۆتیمارکردن ، ئەو نەیتێش بزانی کە لە پێناویدا ئاوەھایە .

بۆیە کاتی کەسانێک لە ھاوھەڵان ئەوەیان بۆ دەرکەوت ، وەکو دوعایەکی بەکاریان ھێنا بۆ چارەسەری گەرتن و ، یەکسەر چاک بۆوە . ئەوەبوو پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی : ((وما أدراك أنها رُقِيَة))^(٥٤٢) واتە : فەرمووی : ((تۆ چۆن دەزانی ئەو دوعایە)) .

ھەرکەس سەرکەوتن یارمەتیداو ، بەنورو پوناکی زرتگیی و کارامەییەو تێپروانیی تا ئەو ئاستی نەیتێکەکانی ئەم سورەتی بۆ دەرکەوێت ، ئەوا بۆی ئاشکەرا دەبێت ئەم سورەتە جۆرەکانی یەکتاپەرستی تێدایە ، ھەرۆھا زانیی زات و ناو و سیفات و کردەوێکان و ، جێگیرکردنی شەرع و قەدەر و گەپانەو لەخۆ دەگرێت ، تەنھاکردنەوێ جۆرەکانی یەکتاپەرستی پەرورەدگاریی و پەرستنیی و ، شیوەی تەواوی پشت بەستن و دەستەڵات پێدانی تێدایە بۆ ئەو زاتەکی کە ھەموو کاروبارەکانی بەدەستە ، ھەموو سوپاس و ستایشێک بۆ ئەو ، ھەموو خێریکی بەدەستە ، ھەموو کاروباریک دەگەرێتەو بۆ لای ، مۆف پێویستی بەو زاتە بۆ داواکردنی پێنمووی کە بنجینەکی کامەرانی دنیاو رۆژی دواوە ، بەزانیی پێکەو بەندی ماناکانی بەرژەوێندیەکان دەھێنێت و ، خراپەکان دوور دەخاتەو ، ئاکام و دەرەنجای پەھای تەواو و نیعمەتی تەواوی پێوە بەستراوە ، لەسەر دەستکەوتنی وەستاوە ، ئەگەر بەتەواوی لەوانە سەرەوێ تێگەشت چیت پێویستی بەزۆریک لە دەرمان و دوعای تر

نابی ، به م سورته ده توانی چەندین دەروازە ی خەیر بکاتەووە ، چەندین دەروازە ی شەپش دوریخاتەووە .

ئەمەش کارویاریکە پێویستی بە سروشت و فیترەتیکی ترو ، ئەقلێکی ترو ، برۆایەکی تر هەیه ، سوێند بەخوا

بەرپەرچدانەوێهەکی تەواو ، بەنزیکترین و پاسترین و پوونترین پێگە ی پوچکردنەوێهە ی تێدایە بۆ هەموو گوشتاریکی بۆگەن و ، بیدعە یەکی پوچ ، هیچ دەروازە یەکی نی یە لە دەروازەکانی زانستە خولەندیەکان و ، کردەووەو نەخۆشیەکانی دل مەگەر ئەم سورته تە کلیلی کردنەوێهەتی و ، پەنجە ی بۆ پادەکشیت و ، هیچ پلە یەکی نی یە لە پلەکانی پێکربوان (منازل السائرین) بۆ خۆی تەالی مەگەر سەرەتاو کوتای لەم سورته تەدایە .

سوێند بەخوا پلەو پایە ی لەوەش گەرەترەو ، لەسەرۆکی ئەو شەوێهە ، بۆیە هەر بەندە یەکی خوا بەجێی بێتیت و ، پەنای بۆ بەریت و ، تێبگات لەو شتەکانی ئایەتە کە لەبارەوێهە دەوێ و ، وەکو هۆکاری شیفادان و ، خۆپاراستن لە گوناو و تاوان و ، نورو پووناکیەکی پۆشنکار بەکاری بێتیت و ، لێی تێبگات و لە پێویستیەکانی تێبگات بەشیوێهەکی دروست ، ئەوا ئەگەر تووشی هەر بیدعەو هاوێ پەیدا کردنتیک بیت ، یاخود تووشی هەر نەخۆشیەکی لە نەخۆشیەکانی دل بیت ، تووشبوونەکی ناو بە ناو دەبێ و ، جیگیر نابێ و ماندووی ناکات .

ئەمەو . ئەم سورته تە کلیلی هەر گەرە وێهە گەنجی زەمینە ، هەر وەها کلیلی گەنجی بەهەشتە ، بەلام هەموو کەسێک ناتوانیت بە چاکی ئەم کلیلە بەکاری بێتیت بۆ کردنەو ، بەلام ئەگەر داواکارانی گەنج نەین ئەم سورته تەیان بزانیاو ، لە ماناکانی تێگەشتبان و ، بۆ ئەم کلیلە چەند ددانیکیان دابنایەو ، بەچاکی پێیان بکردایەو ، ئەوا گەنجەکانیان دەستگیر دەبوو بە ئاسانی و بەبێ هیچ کۆسپ و تەگەرە یەکی .

ئەمەشمان نەگوتوووە نەبە هەلەشەیی و نەبە خواستن ، بەلکو حەقیقەتە ، بەلام خوای
تعالی حیکمەتییکی بلندی هەیە لە پەنھان کردنی ئەم نەینێدا لە زۆربەی جیهانیان ، وەکو
چۆن حیکمەتییکی بلندی هەیە کاتی گەنجەکانی زەمینیان لێ پەنھان دەکات ، ئەو گەنجە
پەنھانەش روح گەلیکی پیسی زیانبەخشی بەسەرەووە دانراوە ناهێڵێت دەستی مرقفی
بگاتی ، ئەو پوحو پيسانەش تەنها لە لایەن روح گەلیکی بەرزى بەپێزەووە نەبێ نابەزێنێن
، کە زال دەبن بەسەر ئەو پوحو پيسانەدا بەو بارە ئیمانیەى لە دلیاندايە ، لەم
سورەتەووە چەکیکیان پێیە کە شەیتانەکان توانای بەرھەڵستیان نی یە ، زۆربەى نەفسی
خەلکیش بەم جۆرە نی یە ، کە لە توانایدا بیّت بەرگری لەو پوحو بکات و بیانەزینێت
، ناشتوانیّت زەفەر بەووە بەریت کە شتیکی لێ بەزۆر لێ زەوت کردووە ، چونکە هەرکەس
یەکیکی کوشت بۆی هەيە شتومەکەکانی بەریت . ئەو پوحو پيسانەش تۆیان کوشتوووە
بۆیە ناتوانیت بەرھەڵستیان بیّتوووە .

فَاغِيَّةٌ ، (نورُ الحناء) ، شکوفەى خەنە : کە وەکو بۆخۆشترین جۆرەکانی پێچانە ،
پێشەوا (البیهقی) لە کتیبی (شَعَبُ الْإِيمَان) دا دەگێرێتەووە : لە (عبدالله) ی کورپی (بُرِيدَةُ
(هەو ، لە بابیووە _ خوای لێ رازی بیّت _ لە فرمودە یە کدا کە بەرزى دەکاتەووە بۆ
پێغەمبەرى خوا ﷺ دەفرمیت : سەرگەورەى پێچانەکانی دویا و پۆژی دواى شکوفەى
خەنە یە ، هەرەها پێشەوا (البیهقی) لە هەمان کتیبدا دەگێرێتەووە : عن أنس بن مالك _
رضي الله عنه _ ، قال : كان أحبُّ الرِّياحين إلى رسول الله ﷺ (الفَاغِيَّةُ) (والله أعلم بحال هذين

¹¹¹ _ ضعيف : أورده الألباني في ضعيف الجامع (٤٣٠٩) وضعفه ، وعزاه السيوطي للطبراني في الكبير ، والبيهقي في الشعب ، وانظر الضعيفة (١٧٥٧) .

نور الحناء : واتە شکوفەى خەنە : درەختی خەنە تەمەن درێژەو ، زیاتر لە دوو متر بەرز دەبنەووە ، گەلایەکی
چڕى سەوزى تێرى پێووە ، کە دواتر کۆدەکرێتەووە دەکرێن بە خەنە ، ئەم درەختە گولەکانى سپین و
بۆنێکی زۆر خۆشى عەتر نامێزیان هەيە ، بۆ چارەسەرى زۆر نەخۆشى بەکار دێن . ئەم گولانە لە زمانى
عەرەبیدا پێى دەگوتریت (الفَاغِيَّة) واتە شکوفە . پێوانە : www.startimes.com ، وەرگێڕ .

الحديثين ، فلا نشهد على رسول الله ﷺ بما لا نعلم صجته • واته : له (أنس) ی کوری (مالك) هوه _ خوی لی پازی بیت _ فەرموویەتی : خوشەویستەرین پێحانەکان بەلای پێغەمبەری خواوە ﷺ شکوفە ی خەنە بوو •

ناوەندە لە گەرمی و ووشکێتیدا ، کەمێ قەبزی تێدا یە ، ئەگەر بخێتە پێچ و قەدەکانی پۆشاکە خوریەکانەو لە مۆرانە دەپارێزی ، بەشدارە لە مەلەمەکانی ئیفلیجی و (التمدد) دا ، پۆنەکەشی ئەندامەکان خاوەدەکاتەو ، دەمارەکان نەرم دەکاتەو •

فضة ، زیو : ثبت أن رسول الله ﷺ كان خاتمه من فضة ، وقصه منه (٥٠).

واتە : جێگیربوووە کەوا ئەمۆستیلەکە ی پێغەمبەری خوا ﷺ لە زیو بوو ، نەقێمەکەشی بەشێکی خۆی بوو • دەسکی شمشیرەکە ی زیو بوو ، بە (صحیح) ی هیچ شتێک لە پێغەمبەری خواوە ﷺ جێگیر نەبوو سەبارەت بە قەدەغەکردنی پۆشینێ زیو و خۆ پازاندنەو بە زیو ، بەلام بە (صحیح) ی لە پێغەمبەری خواوە ﷺ جێگیر بوو کەوا قەدەغە ی خواردنەو ی کردووە لە جامی زیودا ، بەلام دەروازە ی جامی زیو لە دەروازە ی پۆشاک و خۆپازاندنەو تەسکترە ، بۆیە بۆ ژنان حەلال کراوە خۆیان ی پێ پازێننەو بەلام لێیان حەرام کراوە لە جامی زیودا ئاوشلەمەنی بخۆنەو ، چونکە کە خواردنەو لە جامی زیودا حەرام کراوە مانای ئەو نی یە پۆشینیشی حەرام بیت •

وفي السنن عنه : وأما الفضة فآلعبوا بها لعباً (٥١).

^{٥٠} _ صحیح : أخرجه أحمد (٢٦٦ / ٣) ، والبخاري (٢٠١ / ٧) ، وأبوداود (٤٢١٧) ، والترمذي (١٧٤٠) وفي الشرائع (٨٩) ، والنسائي (٨ / ١٧٣ ، ١٧٤ ، ١٩٣) کلهم من طريق حميد عن أنس فذكره •

^{٥١} _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد في المسند (٢ / ٣٣٤) ، وأبوداود (٤٢٣٤) ، وصححه الألباني في صحيح أبي داود (٣٥٦٥) •

واته : پیغه مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی : به‌لام زیو یاری پی بکن به یاری کردن .
 قه‌ده‌غه‌کردن پی‌ویستی به‌به‌لگه‌یه “ بیس‌له‌مینی که قه‌ده‌غه‌یه ، وه‌کو ده‌قیک یا (إجماع) یک
 ، نه‌گه‌ریه‌کیکیان جی‌گیربون ئه‌وا چاکه ، نه‌گینا دل شتیکی تیدیاه سه‌بارت به
 حه‌رام‌بوونی بۆ پیاوان ، والنبي ﷺ أمسك بيده ذهباً ، وبالأخرى حريراً ، وقال : هذان حرام
 علی ذکور أمتي ، حلّ لإناهم^(٥٤٧) واته : پیغه مبه‌ری خوا ﷺ به‌ده‌ستیکی زێری هه‌لگرت و ،
 به‌ده‌سته‌که‌ی تریشی ئاوریشم و ، فه‌رمووی : نه‌م دووانه حه‌رامن بۆ نێزینه‌ی ئومه‌ته‌که‌م و ،
 حه‌لان بۆ مینه‌کانیان .

زیو نه‌ینییه‌که‌ له نه‌ینییه‌کانی خوای تعالی له سه‌ر زه‌مینه‌داو ته‌له‌سه‌می پی‌ویسته‌یه‌کانه ،
 چاکه‌ی خه‌لکی دونیایه له نێوان خۆیاندا ، خاوه‌نه‌که‌ی به‌چاو ناسراوه له نێوانیاندا ، له
 نه‌فسه‌کاندا به‌رێژو شکۆمه‌نده ، ده‌کرێ به‌گه‌وره‌و ده‌م‌پاست له نیشه‌گه‌کاندا ، ده‌روازه‌کانی
 لی داناخ‌ریت ، بیزار نابن له دانیشتن و ، تیکه‌لاوبوونیدا ، شوینه‌که‌ی بارگرانی دروست ناکات
 ، په‌نجه‌ی بۆ پاده‌کی‌ش‌ریت ، چاوان ته‌نها سنووریه‌ندی ئه‌و ده‌که‌ن ، نه‌گه‌ر قسه‌ بکات
 قسه‌کانی ده‌بیست‌ریت ، نه‌گه‌ر تکا‌کاری بکات تکا‌کاریه‌که‌ی وه‌رده‌گیریت ، نه‌گه‌ر شایه‌تی
 بدات شایه‌تی‌ه‌که‌ی وه‌رده‌گیریت و به‌شیاو داده‌ن‌ریت ، نه‌گه‌ر ووتاریدا لی‌ها‌تووه‌و به‌توانایه‌و
 سه‌رزه‌نش ناک‌ریت ، نه‌گه‌ر له‌ پ‌شیدا سپ‌یتی‌ه‌که‌ هه‌بی له‌ جوانی لاوان جوان‌تره .

زیو له‌ ده‌رمانه‌ دل‌خۆش‌کاره به‌سووده‌کانه بۆ خه‌م و خه‌فه‌ت و دل‌گرانی و ، لاوازی دل و
 دل‌کو‌تی ، به‌خاسیه‌تی خۆی توانای پاک‌یشانی ئه‌و تیکه‌لاوه‌ خراپانه‌ی هه‌یه‌ که‌ له‌ دل‌دا
 دروست ده‌بی ، به‌تایبه‌ت نه‌گه‌ر هه‌نگوینی پاک و ، زافه‌رانی تیکه‌ل‌کرا .

میزاجی زیو مه‌یلی لای وشکی و ساردی ده‌کات ، له‌ نه‌جای به‌کاره‌یتانه‌وه تا پاده‌یه‌ک
 گه‌رمی و شیداری دروست ده‌کات ، ئه‌و به‌هه‌شته‌نه‌ی خوای تعالی بۆ خۆشه‌ویستانی له‌ پۆزی

^{٥٤٧} _ إسناده صحيح : صححه الألباني في صحيح الجامع (٢٢٧٤) .

قیامه‌تدا ناماده‌ی ده‌کات ، چواره ، دوو به‌ه‌ه‌شت له زێڤ ، دوو به‌ه‌ه‌شت له زیو ، هه‌روه‌ها هه‌موو قاپ و جام و نامرازه‌کانی خۆ رازاندنه‌وه‌ش که تیا یاندایه .

وقد ثبت عنه ﷺ في الصحيح من حديث أم سلمة أنه قال : ((الذي يشربُ في أنيةِ الذهبِ والفضةِ إنما يُجْرَجِرُ في بطنِهِ نارَ جهنَّمَ))^(٤٨).

واته : له (أم سلمة) هه‌و _ خوای لی پازی بیټ _ هه‌رموویه‌تی : ((نه‌و که‌سه‌ی له قاپی زیودا بخواته‌وه ، له پاستیدا ناگری دۆزه‌خ له نێو سکیدا قولته‌ قولتی دیت)) .

وصح عنه ﷺ أنه قال : ((لا تشربوا في أنيةِ الذهبِ والفضةِ ، ولا تأكلوا في صَحَافِهما ، فإنها لَهُم في الدنيا ولكم في الآخرةِ))^(٤٩).

واته : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌رموویه‌تی : ((له ده‌فری زێڤو زیودا مه‌خۆنه‌وه‌و ، له له‌گه‌نه‌کانیشیدا مه‌خۆن ، چونکه‌ به‌پاستی له دونیادا بۆ نه‌وانه‌و له پۆژی دوايشدا بۆ نێوه‌یه)) .

گوتراوه : هۆکاری ئەم حرام‌کردنه‌ ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ ته‌سك‌کردنه‌وه‌ی دراو ، چونکه‌ نه‌گه‌ر بۆ ده‌فه‌رو قاپ به‌کارهێنرا نه‌وا نه‌و حیکمه‌ته‌ی له پیتاویدا دانراوه‌ له‌ده‌ست ده‌چیت که بریتیه‌ له هه‌لسوپاندنی به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانی نه‌وه‌ی ئاده‌م ، هه‌روه‌ها گوتراوه : هۆکاری هه‌رامبوونی ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ شانازی و که‌شوفش‌کردن . هه‌روه‌ها گوتراوه : هۆکاری هه‌رامبوونی ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ دل‌شکاندنی هه‌ژاران و که‌مه‌دەستان ته‌ماشایان‌کردن بینیان .

^{٤٨} _ متفق عليه : أخرجه البخاري (١٠ / ٨٤) ، ومسلم (٢٠٦٥) .

^{٤٩} _ صحيح : أخرجه البخاري (٧ / ٩٩) ، (١٤٦) ، (١٩٣) ، (١٩٤) ، ومسلم (٦ / ١٣٦) كلاهما من طريق عبد الرحمن بن أبي ليلى عن حذيفة فذكره .

به ئام حه رامبوونی زیو له بهر ئه م هۆکارانه هیشتا جیگهی تیپوانینه ، چونکه نه گهر هۆکاری حه رامبوونی زیو گه پێندرایه وه بۆ تهسك کردنه وهی دراو ، ئه وا ده بۆ قه ده غه ی به کاره یانیشی بکریت بۆ خۆپازاندنه وه یاخود داپێژریت و له قالب بدریت بۆ ههر شتیکی تری جگه له قاپ و درلو ، شانازی و کهشوفش کردنیش حه رامه به ههر شتیه که بێست ، دلشکاندنێ هه ژاران و که مده ستانیش هیچ پێکخه ریکی نی یه ، چونکه دلایان به مال و خانووی فراوان و ، باخچه ی سه رسوپمێن و ، ئامرازی گواستنه وه ی جوان و ، جل و به رگی نایاب و ، خواردنه مه نی به له زهت و ، چه ندين شتی پێپێدرای هه ئالێ تر ده شکێ ، هه مو ئه مانه هۆکاره گه لیکن کاریان پێ ناکریت ، چونکه هۆکار (علة) هه یه ، به ئام نه نجام و پاساو دراو (معلول) نواده که ویت .

راستیش ئه وه یه که هۆکاری حه رامبوونی زیو _ والله اعلم _ ده گه پێته وه بۆ ئه وه ی که به کاره یانانی زیو شیوازو دیمه نێک به سه ر دلدا ده هیئت به ئاشکه را دژیه به ندایه تی کردنه بۆ خوای تعالی ، بۆیه پێغه مبه ری خوا ﷺ هۆکاری حه رامبوونی پوونکرده وه به وه ی له دونیادا بۆ بېباوه رانه ، چونکه هیچ به شیکیان له به ندایه تی کردندا نی یه بۆ خوای تعالی بۆ ئه وه ی به هۆیه وه نیعمه تی پۆژی دوایان ده ست که ویت ، که وابوو چاک نی یه بۆ به نده کانی خوا له دونیادا به کاره یانریت ، چونکه له دونیادا نه و که سانه به کاری دینن که له به ندایه تی خوای تعالی چونه ته ده ره وه و ، له جیات ی پۆژی دوایی به دونیا و خۆشیه هه نوکه یه نه ماوه کانی پازی بوون .

پیتی قاف (ق) :

قُرْآنُ : خوای تعالی ده فه میت : ﴿ وَنُزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴾ [الإسراء: ٨٢] واته : ﴿ وَنُزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ ﴾ وه له م قورئانه دا ده نێرینه خواره وه ﴿ مَا هُوَ

شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٦﴾ ئەوەی که هۆی شیفای میهره بانیه بۆ بهواداران (٥٥) . پاستیش ئەوەیه که ووشه ی (مِ ن) ی نێو ئایه ته که بۆ په گه زه نه ک بۆ هیند ، واته له په گه زی ئەم قورئانه ده نێزینه خواره وه بۆ ئەوه ی شیفای بیته بۆ بهواداران ، به لām مانای (مِ ن) ی نێو ئایه ته که ئەوه نی یه که هیندیکی ئەم قورئانه شیفای بیته به لکو هه مووی شیفابه خشه .

ههروه ها خوای تعالی ده فهرمیت : ﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ ﴾ [یونس : ٥٧] واته : ﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ﴾ ئە ی خه لکینه ﴿ قَدْ جَاءَكُمْ ﴾ بۆ گومان بۆتان هاتووه ﴿ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ ﴾ ئامۆزگاری (قورئان) له لایه ن پهروه ردگارتانه وه ﴿ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ ﴾ وه شیفای چاره یه بۆ ئەوه ی له نێو دل و دهرونتان دایه (٥٥) . قورئان شیفایه بۆ تیکرای نهخۆشیه کانی دل و جهسته ، نهخۆشیه کانی دونیاو پۆزی دوا ، هه موو که سیکیش لیها تووی و سه رکه وتنی پی نادریته قورئان وه کو هۆکاری شیفادان به کاربینیت ، ئەگه نهخۆش به چاکی قورئانی وه کو هۆکاری تیمارکردن به کارهێناو ، به پاستگویی و ئیمانیکێ تهواو ، قبولبوونیکی تهواو ، بیروباوه پێکی تهواو ، مه رجه کانی به دی بینیت ، ئەوا هه رگیز نهخۆشیه که توانای به رگریکردنی قورئانی نابێ .

باشه چۆن نهخۆشی توانای به رگریکردنی گوشتاری خوای پهروه ردگاری زه مین و ئاسمانه کانی ده بی که ئەگه ر دابه زینرایه سه ر چیاکان ، که رتیان ده کات ، ئەگه ر دابه زینرایه سه ر زه مین له تی ده کات ، هه یج نهخۆشیه که له نهخۆشیه کانی دل و جهسته نی یه مه گه ر قورئان ئاماژه به ده رمان و هۆکه ی ده کات و ، چونیته ی خۆپاریزی ، بۆ ئەو که سانه ی تیگه شتنیکێ تهواویان له قورئاندا پێدراوه .

٥٥٠ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی تهفسیری قورئان .

٥٥١ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی تهفسیری قورئان .

پیشتریش که سه‌ره‌تا باسی پزیشکیتیمان کرد ، ئاماژه‌مان به‌وه‌دا که قورئانی پی‌روژ باسی بنه‌په‌ت و کۆبه‌ندیه‌کانی ده‌کات ، که بریتیه له پاراستنی ته‌ندروستی و خۆپاریزی و ، ده‌رهاو‌یشتنی زیانبه‌خش و ، نه‌و‌شته‌ش ده‌کاته به‌لگه بۆ تیک‌پرای تاکه‌کانی ئه‌م جورانه .

به‌لام نه‌خۆشیه‌کانی دل ، به‌دریژی باسیان ده‌کات ، باسی هۆی ئه‌وه‌نه‌خۆشیانه‌وه چاره‌سه‌ریه‌کانی ده‌کات . خۆای تعالی ده‌فه‌رمیت : ﴿ اَوَلَمْ يَكْفِهِمْ اَنَا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَى عَلَيْهِمْ ﴾ [العنكبوت: ۵۱] واته : ﴿ اَوَلَمْ يَكْفِهِمْ ﴾ ئایا بۆ ئه‌وان به‌س نی یه ﴿ اَنَا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ ﴾ که ئیمه قورئانمان ناردۆته خواره‌وه بۆ سه‌رتۆ ﴿ يُتْلَى عَلَيْهِمْ ﴾ ده‌خوینریته‌وه به‌سه‌ریاندا (^{۵۵۲}) ، بۆیه ئه‌وه‌که‌سه‌ی قورئان شیفا به‌خشی نه‌بی‌ت ، خوا شیقای نه‌دات ، ئه‌و که‌سه‌ش قورئانی به‌س نی یه ، خوا هیچی بۆ به‌س نه‌کات .

القَاءُ : وفي السنن : من حديث عبدالله بن جعفر _ رضي الله عنه _ : اَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَأْكُلُ الْقَاءَ بِالرُّطْبِ (^{۵۵۳}) ورواه الترمذي وغيره .

واته : له (عبدالله)ی کورپی (جعفر) وه _ خۆای لی پازی بی‌ت _ فه‌رموویه‌تی : پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ کالیا رو خورماری رۆتابی تازه پی‌گه‌یوی به‌یه‌که‌وه دخوارد .

کالیا ساردی ته‌پوشیداره له پله دوودا ، که‌رمی گه‌ده‌ی گرگرتوو ده‌کۆژنیته‌وه ، دره‌نگ تیایدا خراپ ده‌بی ، بۆ ئازاری می‌زندان به‌سووده ، بۆنه‌که‌ی ناهیل‌یت بورانه‌وه پووبدات ، تۆوه‌که‌ی می‌زه‌ینه‌ره ، که‌لا‌کانی ئه‌گه‌ر بکریته به‌سته‌ر (ضماد) ، بۆ گه‌زتنی سه‌گ به‌سووده .

^{۵۵۲} _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح ، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان .

^{۵۵۳} _ تقدم ترجمه .

به هیواشی له گه ده دیته خواره وه ، ساردیه که ی زیانبه خشه بۆ هیندیکی ، بۆیه پتویسته
 نو خۆراکانه ی له گه لدا بخوریت که چاکی ده کات و ساردی و شیرداریه که ی ده شکیتیت ،
 ههروهک پیغه مبهری خوا ﷺ نه جامی ده دا که به خورمای په تابی تازه پیگه یوو ده بخوارد ،
 نه گه ره له گه ل خورما یاخود میوژ یاخود ههنگویندا بخوریت راستی ده کاته وه .

قُسْطٌ وَكُنتُ : یه ك مانایان ههیه : بپروانه : وفي الصَّحِيحَيْنِ مِنْ حَدِيثِ أَنَسٍ _ رضي الله
 عنه _ عن النبي ﷺ : ((خَيْرُ مَا تَدَاوَيْتُمْ بِهِ الْحِجَامَةُ ، وَالْقُسْطُ الْبَحْرِيُّ ، وَلَمَّا تَعَذَّبُوا صِبْيَانَكُمْ
 بِالْعَمَزِ مِنَ الْعُذْرَةِ)) (°°).

واته له (أنس) هوه _ خوای لی پازی بیت _ فهرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ
 فهرمووی : ((چاکترین شتیك به کاری بیتن بۆ خۆچاره سهركردن كه له شاخ گرتن و ، (الْقُسْطُ
 الْبَحْرِي) یه ، منداله كانیشتان نازار مه ده ن به دهست لی دانی زمانه چكوله ی منداله كه ننان
 نه گه ره به نه خۆشی (الْعُذْرَةُ) تووش بو یون))

وفي المسند : من حديث أم قيس ، عن النبي ﷺ ((عليكم بهذا العود الهندي ، فإن فيه
 سبعة أشفيء منها ذات الجنب)) (°°) واته : له (أم قيس) هوه _ خوای لی پازی بیت _ له
 پیغه مبهری خواوه ﷺ فهرموویه تی : ((ثم (العود الهندي) ه به کاریتن ، چونكه شیفای
 ههوت نه خۆشی تێدایه یه کیکیان (ذات الجنب) ه)) .

(الْقُسْطُ) یش : دوو جۆره : یه که میان : سپێکه یه که (البحري) پی ده گوتریت .
 نهووتریان : هندیکه یه ، که گهرمترینیانه و ، سپێکهش نه رمرتینیانه و ، سووده كانیشی زۆر
 زۆرن .

°°° _ تقدم ترجمه .

°°° _ صحيح : أخرجه البخاري (٧ / ١٦١ ، ١٦٤ ، ١٦٥ ، ١٦٦) ، ومسلم (٧ / ٢٤) كلاهما من طريق ابن
 شهاب عن عبيد الله بن عبد الله بن عتبة عن أم القيس بن محسن الأسدية فذكرته .

ئەم دووانە گەرم و ووشکەن لە سێ یەمدا ، بەلقەم ووشک دەکەنەو ، هەڵامەت ناهێلن ، ئەگەر بخورێنەو ، بۆ لاوازی جگەر و گەدەو بۆ ساردبونیان بە سوود دەبن ، بۆ تەبی (الدُّور) بۆ تەبی چواربەپۆ بە سوودن ، بۆ (وَجَعُ الْجَنْبِ)^{٥٥٦} و ، ژەهرەکان بەسوودن ، ئەگەر تێکەڵ بە ئاو و هەنگوین بکری و هەکو هەویریەک دەم و چاوی تێ هەلسوێنری ت شلای و بەلکی هەڵدەکەنیت .

(جالینوس) دەلێت : بۆ نەخۆشەکانی (الْکُزَّاز) ، (وَجَعُ الْجَنْبِ) بەسوودن ، کرمی (حب القرع) دەکوژیت .

بەلای پزیشکە نەفامەکانەو سوودی کۆست بۆ نەخۆشی (ذات الجنب) نادیار بوو ، بۆیە لەم بارەو نەخۆشێکی لێ کردوو ، بەلام ئەو نەفامانە ئەگەر ئەم گوشتارانە (جالینوس) بیان دەستکەوتایە وەریان دەگرت و دەیانخستە پلەیی دەقە وەرگیراوەکانەو ، بەلام دەبی ئەو قسانە وەرگری ، چونکە زۆری پزیشکە پێشکەوتووکان بپاریان لەسەر ئەو دلوو کە (الْقُسْط) بەسوودە بۆ جۆری بەلقەمی (ذات الجنب) ، ئەم گوشتارە (الْخَطَّابِيُّ) لە (محمد بن کوی (الْجَهْم) هەو باسی کردوو .

پێشتر ئاماژەمان پێداوە کە پزیشکی پزیشکان بەبەروردی پزیشکی پێغەمبەرەکان کەترە لە ئاستی پزیشکی سۆفی نەفامەکان بەبەروردی پزیشکی پزیشکان ، جیاوازیەکی زۆری بەدیدهگری ئە نێوان ئەوێ بە سروش و وەحی وەردەگری و ، ئەوێ کە بە تاقیکردنەو (الْقِیَاس) وەردەگری .

^{٥٥٦} - وَجَعُ الْجَنْبِ : دەستەواژەیەک بۆ هەموو ئازاریک لە لاکانی مێژەدا بەکار دێت ، وەرگری .

ئەگەر ئەم نەقامانە دەرمانیکی بریار لە سەر درلویان لە لایەن جوله‌که‌ و گاوری بێباوه‌رانه‌وه‌ ده‌ستکه‌وتایه‌ ، به‌ قبولبوون و ملکه‌چیه‌وه‌ پێشوازیان ده‌کردو ، له‌سەر تاقیکردنه‌وه‌ی نه‌ده‌وه‌ستان .

به‌لێ . نێمه‌ _ ابن القیم _ نكۆلی له‌وه‌ ناکه‌ین که نه‌ریت کاریگه‌ری خۆی ده‌بی بۆ سوود وهرگرتن و وهرنه‌گرتن له‌ دهرمانه‌کان ، نه‌و که‌سه‌ی پێی پاهاتبێت و ه‌کو دهرمان و خۆراک ، سویدیکی زۆری لێ وهرده‌گریت و ، زۆریش بۆی گونجاوتر ده‌بی به‌به‌راوردی نه‌و که‌سه‌ی پێی پانه‌هاتبێت ، به‌لکو پێده‌چێ ئه‌وه‌ی پێی پانه‌هاتبێت سوودی لێ وهرنه‌گریت.

گوفتاری پزیشکه‌ به‌پێژه‌کان نه‌گه‌رچی په‌هاش بیت ، به‌لام به‌ گوێره‌ی میراجه‌کان و زه‌مه‌نه‌کان و ، شوینه‌کان و دهره‌نجامه‌کانه‌ ، بۆیه‌ ئەگه‌ر چاکبوونه‌وه‌ له‌ نه‌خۆشی پابه‌ندی نه‌و میزاج و زه‌مه‌ن و شوینانه‌ بیت و ، نه‌مه‌ش هیچ دزایه‌تی و زه‌میکی بۆ قسه‌ی نه‌و پزیشکه‌ به‌پێزانه‌ی تێدا نه‌بی ، که‌ وابوو چۆن گوفتاری پێغه‌مبه‌ری راستگۆی به‌پاست دانراو عه‌بیدار بکری . به‌لکو نه‌فسی ئاده‌میزاده‌ که‌ نه‌قامی و سته‌می تێدايه‌ ، به‌ده‌ر له‌و که‌سانه‌ی خوای تعالی به‌پوچی نیمان پشتگیری کردوون ، چاوه‌کانیشی به‌نور و پووناکی پێنموویی پووناک کردۆته‌وه‌ .

قَصَبُ السُّكَّرِ ، قامیسی شه‌کر : جاء في بعض ألفاظ السنة الصحيحة في الحوض : ماؤه أحلى من السكر^(٥٥٧).

^{٥٥٧} _ لم أجدّه ، وأخرج الترمذي (٢٤٠٤) قال : حدثنا سويد ، قال : أخبرنا ابن المبارك قال : أخبرنا يحيى بن عبيدالله ، قال : سمعت أبي يقول : سمعت أبا هريرة يقول : قال رسول الله _ صلى الله عليه وسلم _ : ((يَخْرُجُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ رَجُلٌ يَخْلُوقُ الدُّنْيَا بِالذِّنِّ ، يَلْبَسُونَ لِلنَّاسِ جُلُودَ الصَّانِ مِنَ اللَّيْلِ ، أَلَسْتُمْ أَحْلَى مِنَ السُّكَّرِ ، وَقُلُوبُهُمْ قُلُوبُ الذَّنَابِ . يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ : أَيْ يَخْتَرُونَ ، أَمْ عَلَيَّ يَخْتَرُونَ ، فَبِي لَحْظٍ لَا يَعْشَلُ عَلَى أَوْلِيكَ مِنْهُمْ فِتْنَةٌ تَدْعُ الْحَلِيمَ مِنْهُمْ خَيْرًا)) واته : له (أبي هريرة) هـ _ خوای لێ پازێ بیت _ فه‌رموویه‌تی : پێغه‌مبه‌ری خوا _ صلى الله عليه وسلم _

واته : له هه ندی ووشه کانی سوونه تی (صحیح) ی پیغه مبه ری خوادا ﷺ سه باره ت به (الصّوض) هکه هاتوه : که وا ئاوه که ی له شه کر شیرینتره . نه شمبینیوه شه کر له فرموده دا هاتی له شوینه . شه کر ماده یه کی نوئ یه و پزیشکانی پیشتر باسیان نه کردوه ، نه شیان ناسیوه ، وه سفیشیان نه کردوه له خواردنه وه کانیاندا ، له راستیدا تهنا هه نگویتیان ده ناسی و ، ده یانضسته نیو ده رمانه کانه وه .

قامیشی شه کر گهرمی شیداره و بۆ کۆکین به سووده ، شی و میزلدان و ، بۆپی سبی کان پاک ده کاته وه ، قامیشه که ی له شه کره که زیاتر نه رم و نیانتر ده کاته وه ، یارمه تیده ره بۆ پرشانه وه ، ، میزهینه ره ، تولانی جووتیون زیاد ده کات ، (عثمان) ی کوی (مسلم الصّفار) ده لئیت : هه رکه س پاش خۆراک خوارن قامیشی شه کر بمزئیت ، به دریژایی ئه و پۆژه له شادومانیدا ده بی . گوفتاره که ی ته وایوو .

ئه گه ر بېژیترئیت بۆ زبری سینگ و گه روو به سوود ده بی ، با دروست ده کات ، به لām ئه گه ر توپکله ی لیکرایه وه به ئاوی گه رم شۆرایه وه با دروست ناکات .

شه کر گهرمی شیداره به پیتی پاسترین بۆچوون ، گوتراره : سارده . چاکترینی شه کری (الطّبْرَزْد)^(٥٥٨) ی سپیه پوونه که یه ، کۆنی له تازهی نه رم و نیانتره چاکتره ، ئه گه ر بکۆلتندریت و که فه که ی لابرئیت ، تینویه تی و کۆکین هیمن ده کاته وه ، بۆ ئه و گه ده یه ی (

فرمودی : ((له کۆتایی زمه ندا پیاوانیک دهرده چن به ئاینداری دهریپینی خۆیان فیل له خه لگی ده که ن ، بۆ سه رنج پاکیشانی خه لک و نه ک له به ر خاتر خوا پۆشاکي خۆری مه پ ده پۆشن بۆ ئه وه ی نه رم و نیانی و بیده سه لاتی بۆ خه لک دهریپن و له دوايشدا بچن به موریدو لاینگریان ، زمانیان له شه کر شیرینتره و ، دلّیان دلی گورگه . خۆای تعالی ده فهرمیت : ئایا به مۆلهدانی من سه رکه ش ده بن و لیم ناترسن و له کرده وه خراپه کانیان په شیمان نابنه وه ، یاخود به سه ریچی من ده ویزن ، سویند به خۆم فیتنه و کاره ساتیکیان بۆ ده نیرم کهسانی میهره بانیان سه رسام بکات)) . وه و ضعیف جدا کما قال الشیخ الألبانی .

^{٥٥٨} - ووشه یه کی فارسیه مانای شه کر ده به خشی ، بپوانه : لسان العرب ، وه رگیز .

(الصفراء) دروست دهكات زيانبه خشه چونكه دهگوریت بۆ ئه (الصفراء) به ، زيانه كانی به ئاوی لیمۆ یاخود نارنج ، یاخود هه ناری (الزمان اللّان) كه م دهكریتته وه .

كهسانك شهكر له ههنگوین به باشتر داده نین له بهر كه می گهرمی و نه رمیه كه ی ، نه مهش لایه نگرتنیكى ناپه وای شهكرو فەزل دانیتى به سه ره ههنگویندا ، چونكه سووده كانی ههنگوین چهنده ها نه وهنده ی سووده كانی شهكرو ، به پاستی خوای تعالی كروییه تی به شیفاو دهرمان ، پیخۆرو شیرینی ، سووده كانی شهكر له چ ئاستیكى سووده كانی ههنگویندا به كه : گه ده به هیز دهكات ، خو نه رم و نیان دهكات وه ، بینین به هیز دهكات و ، تاریكى ناهیلایت ، نه خۆشی (الخوانیق)^{۵۵۹} (دورده خاته وه نه گهر غه ره ره ی پی بکریت ، نه خۆشیه كانی ئیفلجی و دهم خواربوون (الفالج واللقوة) چاك دهكات وه ، به سووده بۆ تیکرپای ئه وه نه خۆشیه ساردانه ی له جهسته دا پرووده دن به هۆی ته پی وشى وه ، له قولایی جهسته و ، تیکرپای جهسته وه رایانده کیشیت ، ته ندروستی جهسته ده پاریزیت و قه له وی دهكات و گهرمی دهكات ، توانای جووتبوون زیاد دهكات ، کاری شیی کردنه وه و پاك کردنه وه دهكات ، کردنه وه ی ده می په گه كان ، پاك کردنه وه ی پیخۆله ، هینانه خواره وه ی كرم ، قه ده غه ی نینته لاكردن و بۆگه نبونه كانی تر دهكات ، پیخۆریكى به سووده ، گونجایى ئه و كه سانه به كه به لغه م به سه ریانداو زال بووه ، ههروه ها پیاوانی به ته مه ن و خه لكانی میزاج سارد ، به گشتی : هیچ شتیک نیه نه وهنده ی ههنگوین به سوود بۆ جهسته ، بۆ چاره سه رکردن و له کاتی بیتوانا بوونی دهرمانه كانی تر ، ته ندروستی جهسته ده پاریزیت و ، گه ده به هیز دهكات و چهنده ها نه وهنده ی تری نه م سوودانه ، باشه شهكر نه م سوودو خاسیه تانه ی له کوئ یه یا هه رنه بی نزیک به م خاسیه تانه بی .

^{۵۵۹} _ الخوانیق : نه خۆشیه كه دهكات له گه روو ناهیلایت هه تاسه به باشی بگات به سبی كان ، بپوانه : لسان

بیتی کاف (ک) :

کتاب للحمی ، نووسراویک بۆ تا : (المروزی) فرموویەتی : هه‌والم گه‌شته (ابا عبدالله) که‌وا تام لی‌هاتوو ، بۆیه به‌رامبه‌ر به‌تا نووسراویکی بۆ نوسیم : بسم الله الرحمن الرحيم ، بسم الله ، وبالله ، محمد رسول الله ، ﴿ قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۚ وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴾ [الأنبياء : ٦٩ _ ٧٠] ، اللَّهُمَّ رَبُّ جِبْرَائِيلَ ، وَمِيكَائِيلَ ، وَإِسْرَافِيلَ ، اشْفِ صَاحِبَ هَذَا الْكِتَابِ بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ وَجَبْرُوتِكَ ، إله الحق آمين ، واته : به‌ناوی خوای به‌خشنده و میهره‌بان ، به‌ناوی خوا ، پشت به‌خوا ، محمد پیغه‌مبه‌ری خوایه ، ﴿ قُلْنَا ﴾ (که‌ ئیبراهیمیان خسته‌ ناگره‌که‌وه) ووتمان ﴿ يَا نَارُ ﴾ ئە‌ی ناگر ﴿ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا ﴾ سارد به‌روه‌و بۆ زیان به‌ ﴿ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴾ بۆ ئیبراهیم ، ﴿ وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا ﴾ ئە‌وان ویستیان پیلان بگێن له‌ ئیبراهیم (به‌سووتان له‌ ناوی به‌رن) ﴿ فَجَعَلْنَاهُمْ ﴾ به‌لام ئیمه‌ ئە‌وانمان کرده‌ ﴿ الْأَخْسَرِينَ ﴾ (زهره‌رمه‌ندترین (دۆلوترین) که‌س)^{٥٦} ، په‌روه‌ردگارا ئە‌ی په‌روه‌ردگاری (جبرائیل) و (میکائیل) و (إسرائیل) ، شیفای خاوه‌ن ئە‌م نووسراوه‌ بده‌ به‌ تواناو هی‌زو که‌وره‌یی خۆت ، خولوهندی هه‌ق ئامین .

پێشه‌وا (المروزی) فرموویەتی : گوئییستی (أبو المنذر عمرو)ی (مجمع) بووم ئە‌مه‌ی بۆ (أبو عبدالله) ده‌خوێنده‌وه‌ : (یونس)ی کوپی (حَبَّان) بۆی باسکرین و ، فرمووی : له‌ (ابا جعفر)ی کوپی (محمد)ی کوپی (علي)م پرسی ، سه‌باره‌ت به‌وه‌ی نوشته‌ هه‌لواسم ، فرمووی : ئە‌گه‌ر نووشته‌که‌ له‌ قورئانه‌که‌ی خوا بۆ یاخود گوفتاریک بۆ له‌ پیغه‌مبه‌ری خولوئه‌وا هه‌ل‌یواسه‌وه‌و بێکه‌ به‌ هۆکاری شیفاهه‌رگرتن چه‌ند له‌ تواناندایه‌ . (المروزی) ده‌فه‌رمیت : منیش گووت : ئایا بۆ تایی چواریه‌پۆ ئە‌مه‌ بنووسم : بسم الله الرحمن الرحيم ، بسم الله ، وبالله ، محمد رسول الله ، تاوه‌کو کۆتا ؟ فرمووی : به‌ئێ .

پیشهوا (احمد) له خاتوو (عائشة) _ خوای لی پازی بیټ _ وه له کهسانی تریشهوه دهگپښتهوه ، کهوا ئاسانکاریان لهوهدا کړدوه .

(حرب) دهلټ : پیشهوا (احمد)ی کوپی (حنبل) ئاسانکاری تیدا دهکرد . پیشهوا (احمد) فرموویته : (ابن مسعود) زږد هزی بهکردنی نهبوو ، له پیشهوا (احمد)یان پرسی سهبارت بهوهی نوشتهو چاوهزار (التمانم) ههئواسریت پاش ئهوهی بهلکه دادههزی ؟ فرمووی : ئومیدهوارم هیچی تیدا نهبی .

(الخلال) دهلټ : (عبدالله)ی کوپی (احمد) بوی باسکردن ، فرمووی : بینیم بابم نوشتهی بۆ کهسی توقیو دهنووسی ، بۆ (تا)شی دهنوسی پاش ئهوهی بهلکه دادههزی .

کتاب لعسر الولادة ، نووسراویک بۆ قورسی و ناسته می مندالبوون : (الخلال) دهلټ : (عبدالله)ی کوپی (احمد) بوی باسکردم و ، فرمووی : بینیم بابم بۆ ئه وژنه ی مندالبوونه که ی ناسته م بووه له جامیکی سپیدا ، یاخود له شتیکی پاکدا ، فرمووده که ی (ابن عباس)ی دهنووسی : لا إله إلا الله الطیمُ الکریمُ ، سبحان الله ربُّ العرش العظيم ، الحمد لله ربُّ العالمین : واته : هیچ خوایه ک نی یه جگه له خوای میهره بانی بهخشنده ، پاک و بیگردی بۆ پهروهردگاری عهرشی مهزن ، سوپاس و ستایش بۆ پهروهردگاری جیهانیان ، ﴿ کَانَهُمْ یَوْمَ یَرَوْنَ مَا یُوعَدُونَ لَمْ یَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ بَلَاغٌ ﴾ [الاحقاف : ۳۵] واته : ﴿ کَانَهُمْ یَوْمَ یَرَوْنَهَا ﴾ ئه و پوژدهی که (سزای) بهلین پیدراویان دهبینن وادهزانن ﴿ لَمْ یَلْبَثُوا إِلَّا عَشِیَّةً ﴾ تهنها ساتیک له پوژ له دنیا دا ماونه تهوه ﴿ بَلَاغٌ ﴾ (نه م قورئانه) ئاگاداری یه ^(۶۱) . ﴿ کَانَهُمْ یَوْمَ یَرَوْنَهَا لَمْ یَلْبَثُوا إِلَّا عَشِیَّةً أَوْ ضُحَاهَا ﴾ [النازعات : ۴۶] واته : ﴿ کَانَهُمْ یَوْمَ یَرَوْنَهَا ﴾ بی پرواکان که ئه و پوژده دهبینن وادهزانن ﴿ لَمْ یَلْبَثُوا إِلَّا عَشِیَّةً أَوْ ضُحَاهَا ﴾ که نه ماونه تهوه ئیواره یه ک یا چیشته نگاوایک نه بی له

دونیادا (٦٢) . (الخَال) ده لَیت : (أبوبکر المَرْوَزِي) پیتی راگه یان دین : که وا پیاوێک هاته خزمه تی (أبا عبدالله) و گووتی : ئەی (أبا عبدالله) نووشتەیه ک ده نویسی بۆ ژنێک که دوو پۆژه مندالبونه که ی ئاسته م بووه ؟ ئەویش فهرمووی : پیتی بلێ : با جامیکی فراوان و ، زافه ران بێنیت ، بینیشم بۆ چه نده ها که سی ده نویسی .

(عِكرمة) ، له (ابن عباس) هوه ده گێڕێته وه ، ده فهرمیت : (عيسى) پێغه مبه ر _ صلى الله على نبينا وعليه وسلم _ به لای مانگایه کدا تێپه رپوو بچکه که ی له سکیدا ما بۆ وه نه ده هاته ده ره وه ، مانگا که ش گووتی : ئەی (كلمة الله) له خوا بپاړێره وه بۆ ئەوه ی پزگام بکات له وه ی من تیا یدام . (عيسى) پێغه مبه ریش فهرمووی : يا خالق النفس من النفس ، ويا مخلص النفس من النفس ، ويا مُخرج النفس من النفس ، خَلَصَهَا . قال : فرمت بولدها ، فإذا هي قائمة تَشْمُهُ * واته : ئەی خولقێته ری نه فس له نه فس ، ئەی رزگارکاری نه فس له نه فس ، ئەی به ده ره یته ری نه فس له نه فس ، پزگاری بکه . فهرمووی : مانگا که بچکه که ی فێیدا ، ئەو بپو به کسه ره ستاو بۆنی ده کرد . فهرمووی : ئەگه ر ژنان مندالبونیا ن ئاسته م بوو ، ئەمه یان بۆ بنووسه . هه موو ئەو نووشتانه ش که تێپه رپوون ، به راستی نووسینیان به سووده .

کومه ئێک له پێشینی چاک پێیان دله هه ندیک له قورئان بنوسریت و بخوریته وه ، بۆ به ده سه ته یانی ئەو شیفا یه ی که خوی تعالی خسته یه تیه نێو قورئانه وه .

نووسینی نووشتەیه کی تر بۆ ئاسته می مندالبون : له ده فێرکی پاکدا ده نووسریت : ﴿ إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ * وَأَنْتَ لَرِبِّهَا وَحَقَّتْ * وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ * أَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ * وَأَنْتَ لَرِبِّهَا وَحَقَّتْ ﴾ [الأنشاق : ١ _ ٤] واته : ﴿ إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ﴾ کاتیک که ئاسمانه کان له ت ده بن ﴿ وَأَنْتَ لَرِبِّهَا وَحَقَّتْ ﴾ وه ملکه چی کرد بۆ په ره ردگاری و ده بی واش بی ﴿ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ﴾ و ساتیک که زه وی را کێشراو پا نکرایه وه (راخرا) ﴿ أَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ﴾

وه نه وهی تیاوو فریتی دلو هیچی له تاودانه ما ﴿ وَأَنْتَ لِرَبِّهَا وَحَقٌّ ﴾ وه ملکه چی کرد بۆ پهروه ردگاری و ده بی واش بی^(۶۳) . پاشان ژنی دووگیان لیلی ده خواته وهو ، ده پرژینریت به سهر سکیدا .

کتاب للراف ، نویسنی نووشتیه کی بۆ خوین به ریونی لووت : شیخی ئیسلام (ابن تیمیة) _ په حمه تی خوای لیبت _ ئەم ئایه ته ی له نۆچاوانی ئەو که سه ده نووسی : ﴿ وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكَ وَيَا سَمَاءُ أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ ﴾ [هود : ۴۴] واته ﴿ وَقِيلَ يَا أَرْضُ ﴾ نه وسا و ترا نه ی زهوی ﴿ ابْلَعِي مَاءَكَ ﴾ تاوه کت هه لمره ﴿ وَيَا سَمَاءُ أَقْلِعِي ﴾ و نه ی ئاسمان باران مه بارینه ﴿ وَغِيضَ الْمَاءِ ﴾ نیتر لافاوه که پۆچو به ناخی زه ویدا ﴿ وَقُضِيَ الْأَمْرُ ﴾ کاره که (خنکانیان) ته ولو بوو^(۶۴) . پێشهوا _ ابن القیم _ ده فهرمیت : گوئیستی شیخی ئیسلام (ابن تیمیة) بووم _ په حمه تی خوای لیبت _ ده فهرموو : بۆ چهنده ها که سم نووسیوه و چاک بۆنه ته وه ، ههروه ها ده فهرموو : نابی به خوینی لووت بنوسریت ، ههروه که نه فامه کان نه نجامی ده ده ن ، چونکه خوین پیسه و (نجس) نابی گوفتاره کانی خوای پی بنوسریت وه .

نویسنی نووشتیه کی تر خوین به ریونی لووت : (موسی) پێغه مبه ر _ علیه السلام _ به عه بایه که وه چوو ده ره وه ، سه رچاوه یه کی به دیکرد ، نه وه بوو به عه باکه ی توند به سستی ﴿ يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ﴾ [الرعد : ۳۹] واته : ﴿ يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ ﴾ نه وه ی خوا بیه وی ده یسریتته وه (نه وه ش بیه وی) ده به یللیته وه ﴿ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ﴾ سه رچاوه ی کتیه کان لای نه و (خوایه که اللوح المحفوظ) ه^(۶۵)

^{۶۳} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

^{۶۴} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

^{۶۵} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

کتاب (الحَزَّاز) نووسینی نووشتیه که بۆ (الحَزَّاز) : تیایدا ده نوسریت ﴿ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ ﴾ [البقرة : ٢٦٦] بحول الله وقوته * واته : ﴿ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ ﴾ نینجا که رده لولیککی لئی هه لیکات ﴿ فِيهِ نَارٌ ﴾ گهوه سه موومی تیدا بئی ﴿ فَاحْتَرَقَتْ ﴾ به کسه ر باخه که بسوتی^(٦٦) ، به هیزو توانای خوی تعالی .

نووسینی نووشتیه که تر بۆ (الحَزَّاز) : له کاتی زهردبونه وهی خۆردا له سه ری ده نوسریت : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ [الحديد : ٢٨] واته : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ﴾ نهی نهو که سانهی باوه پتان هیتاوه ﴿ اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ ﴾ له خوا بترسن و باوه پیتن به پیغه مبه ره کهی ﴿ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ ﴾ دوو به شتان له ره حمهت و به خششی خوی پی ده به خششی ﴿ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا ﴾ وه پووناکیه کتان ده داتی ﴿ تَمْشُونَ بِهِ ﴾ که پی نموونی پی بکن ﴿ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ﴾ وه لیتان خوش ده بیت ﴿ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ وه خوا لیخوشبووی میهره بانه^(٦٧)

کتابُ للحمى المثلثة . نووسینی نووشتیه که بۆ تایی سئی به پۆ : له سئی که لای نه رم و نیان ده نوسریت : بسم الله قرئت ، بسم الله مرئت ، بسم الله قلت ، واته : به ناوی فیری ، به ناوی تیپه پی ، به ناوی خوا که م بۆوه ، پاشان هه موو پۆژیک که لایه کی ده خاته ده می و ، به ناو قوتی ده دات .

کتاب لعرق النساء . نووسینی نووشتیه که بۆ ده رده لاقه : بسم الله الرحمن الرحيم ، اللهم رب كل شيء ، ومليك كل شيء ، وخالق كل شيء ، أنت خلقتني ، وأنت خلقت النساء ، فلا تسلطه علي بأذى ، ولا تسلطني عليه بقطع ، واشفني شفاء لا يغادر سقماً ، لا شافي إلا أنت

^{٦٦} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوختهی ته فیسری قورئان .

^{٦٧} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوختهی ته فیسری قورئان .

• واته : به ناوی خوای به خشنده و میهره بان ، په روه ردگارا نهی په روه ردگاری هه موو شتیک ، پادشای هه موو شتیک ، خولقینه ری هه موو شتیک ، تو منت خولقاندو ، درده لاقه شت خولقاندوه ، به زیان به سه رمدا زالی مه که ، زالیشم مه که به سه ریدا به برین ، شیقام بده شیقایه که نه خویشی تینه په پرنیت ، به دهر له تو هیچ شیفا ده ریک نی به .

کتاب للعرق الضارب: نووسینی نووخته یه که بۆ په گڼی لیدهر : روی الترمذي في جامعه : من حديث ابن عباس _ رضي الله عنهما _ : أن رسول الله ﷺ كان يعلمهم من الحمى ، ومن الأوجاع كلها أن يقولوا : ((بسم الله الكبير ، أعوذ بالله العظيم من شر كل عرق نَعَارٍ ، ومن شر حَرِّ النار)) (٥٦٨).

واته : له (ابن عباس) هوه _ خوا له خوږی و بابیښی پازی بیت _ : کهوا پیغه مبه ری خوا ﷺ بۆ تا لیتهان و ، هه موو نازاره کان فیری ده کردن کهوا بلین : ((به ناوی خوای مه زن و شکۆدار ، په ناده گرم به خوای که وره له شپږی هه ر په گیک که به هورؤم خوینی لیدیت و ، له شپږی که رمی ناگر)) .

کتاب لوجع الضرس: نووسینی نووخته یه که بۆ ددان نیښه : له سه ر نه و لا پوومه ته ی که ددانه به نازاره که ی له ژیردایه ده نو سریت : بسم الله الرحمن الرحيم : ﴿ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴾ [الملك : ٢٣] واته : ﴿ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ ﴾ (نه ی محمد _ صلى الله عليه وسلم) بلی : هه ر خوابه که دروستی کردون ﴿ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ﴾ وه گوئی و چاو دلی پی داوون ﴿ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴾ زور به ده گمه ن سوپاسی (نه م به هرا نه) ده که ن (٥٦٩) . نه گه ر ناره زووشی لی بووبا بنووسیت : ﴿ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾ [الأنعام : ١٢] واته : ﴿ وَلَهُ مَا سَكَنَ

٥٦٨ _ إسناده ضعيف : أخرجه الترمذي (٢٠٧٦) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٤٥٨٧) .

٥٦٩ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسر ی قورئان .

فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ﴿٥٧﴾ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٥٨﴾ وَهُوَ هَرَبُ خَوَايَةِ نَارِي گرتوو له شه و پۆدا ﴿٥٩﴾ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾ وَهُوَ هَرَبُ نَارِي بيسهري زانايه ﴿٦١﴾

کتاب للخراج: نووسینی نووشتیه ک بۆ دوما: له سهري ده نووسریت: ﴿٦٢﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ۖ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ﴿٦٣﴾ طه: ١٠٥
 [١٠٧] واته: ﴿٦٤﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ ﴿٦٥﴾ (ئهی محمد _ صلی الله علیه وسلم _) پرسیارهت لیده کهن سه بارهت به شاخه کان ﴿٦٦﴾ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴿٦٧﴾ توش بلی په روه ریکار له بیخیان دینی و وردو و خاشیان ده کات ئینجا با پرزو بلاویان ده کاته وه ﴿٦٨﴾ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿٦٩﴾ ئینجا ریک و ساف و بی ئاوو گزویا ده هیلتیه وه ﴿٧٠﴾ لَا تَرَى فِيهَا ﴿٧١﴾ نابیینی تییدا ﴿٧٢﴾ عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ﴿٧٣﴾ هیچ جۆره لاری و به رزی و نزمیه ک ﴿٧٤﴾

کماة: دوومه ئان: ثبت عن النبي ﷺ أنه قال: ((الكماة من المن وماؤها شفاء للعين)) أخرجاه في الصحيحين. ﴿٧٥﴾

واته: پیتهمبهری خوا ﷺ فرمویه تی: ((دوومه ئان له گزویه و ئاوه که شى بۆ چاو شیفایه))

دوومه ئان له زه ویدایه به بی پواندن ، به (الكماة) ناو نراوه چونکه خوی وون کردوو له ژیر زه ویدا خوی شار دۆته وه ، بۆیه له زمانی عه ره بیدا ده گوتریت: (كما الشهادة) واته: شایه تیه که ی په نهان کردو هه ستا به شار دهنه وه ، دوومه ئانیش (الكماة) وون و شار او هیه له ژیر خاکدلو هیچ گه ئاو قه دیکى نی یه ، ماده که ی له گه وه ریکى زه مینى هه لمیه و ، له زه مینه وه به ره و پوی هه لتوقیه وه ، به ساردی زستان و ، گه شه سه ندی بارانی به هار

٥٧٠ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان

٥٧١ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان

٥٧٢ _ متفق علیه: أخرجه البخاري (١٠ / ١٣٨) ، ومسلم (٢٠٤٩)

هه‌لده توقيت ، نه‌وجا دروست ده‌بێ و به‌ره‌و پړوی زه‌مین ده‌رده‌په‌پړی و ته‌نیکي دیار ده‌بێ ، بۆیه له زمانى عه‌ره‌بیدا پێی گوتراوه (جدری الأرض) واته ئاوه‌ی زه‌وى ، وه‌كو چواندنیک به ئاوه له شێوه‌و ماده‌شدا ، چونکه ماده‌ی ئاوه ته‌پى و شیبه‌کى خۆینیوه ، به‌زۆری له ته‌مه‌نى گه‌شه‌کردندا هه‌لده‌توقيت ، له سه‌ره‌تای زالبوونی گه‌رمى و ، گه‌شه‌کردنى هێزدا.

دوومه‌لان له به‌هاریدا ده‌رده‌چیت و ، به کالى و کولاویش ده‌خوریت ، عه‌ره‌به‌کان به (نبات الرعد) ی ناوده‌بن واته : پړوه‌کى هه‌وره‌گرمه چونکه له کاتى زۆریوونى هه‌وره‌گرمه‌دا زۆر ده‌بێ و ، زه‌ویه‌که بۆ دوومه‌لانه‌که درز ده‌با ، دوومه‌لان له خۆراکى ده‌شته‌کيه‌کانه‌و ، له زه‌وى عه‌ره‌بدا زۆره ، چاکترین خاکیشى خاکی لمینی که‌م ئاوه .

دوومه‌لان چه‌ندین جۆره : جۆریکیان کوشنده‌یه‌و په‌نگى مه‌یلی لای سوورى ده‌کات و هه‌ناسه‌سواری و خه‌نکان دروست ده‌کات .

دوومه‌لان ساردی ته‌پوشیداره له پله سێدا ، خراپه بۆ گه‌ده‌و ، دره‌نگ هه‌رسه ، نه‌گه‌ر به‌زۆری بخوریت ، نه‌خۆشیه‌کانى (القولنج) ، (السکته) ، ئیفلیجى ، گه‌ده‌ئێشان ، قورسى میزکردن دروست ده‌کات ، ته‌پوشیداره‌کى له ووشکه‌کى زیانى که‌متره‌و هه‌رکه‌سێش ویستى خواردنى هه‌بوو با بیخاته نیۆ قوپی ته‌په‌وه‌و ، ئینجا له گه‌ل ئاو و خوی و جاتره‌دا (الصعتر)^{٥٧٢} بیکۆلێنى و ، به‌زه‌یتى زه‌یتون و به‌هاریاتى گه‌رمه‌وه‌و بیخوات ، چونکه گه‌وه‌ره‌کى زه‌مینی چپه‌و ، خواردنیشى خراپه ، به‌لام گه‌وه‌ریکی ئاوى نه‌رم و نیانى

^{٥٧٢} _ الصعتر : پړوه‌کێکى ته‌مه‌ن درێژى به‌وکه‌و ، گه‌ل‌اکانى بۆنیکى عه‌تر نامی‌زى توندیان هه‌یه ، لقیکى زۆرى چپى لێده‌بێته‌وه‌و ، به‌سه‌ر زه‌ویدا وه‌كو پاخه‌ر خۆی پاده‌خات ، نزیکه‌ی (١٢) بوسه به‌رز ده‌بێته‌وه ، گه‌لگه‌لێکى په‌مه‌یی و ئه‌رخه‌وانى پێوه‌یه‌و له نیوه‌ی وه‌زى هاویندا دینه‌ده‌ری ، وه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چپاکان بۆن خۆش ده‌کات ، بۆیه پێی گوتراوه (دلخۆشکارى چپا) ، له چپای (الأخضر) ی وه‌لاتى لیبیاو له وه‌لاتانى دیکه‌شدا ئه‌م پړوه‌که زۆره ، نامیکى گه‌رمى که‌مى تالی هه‌یه ، گه‌ل‌او گۆل و قه‌ده‌کى به‌کارده‌بریت . به‌پاوه :

تێدایه په نجه بۆ سوکی پاده کیشیت ، نه گەر چاوی پێ بپێژریت بۆ تاریکی چاو و چاوئێشهی گرم به سووده ، پزیشکه به پێژه کان دانیان به وه دا ناوه که ئاوه که ی چاو پاک ده کاته وه .
 نهوانه ی که باسیان کردوه (المسیحی) و ، دانهری (القانون) و ، کهسانی تریشتن .

فرمایشتی پیغه مبه ری خوا ﷺ ((الْكَمَاةُ مِنَ الْمَنْ)) دوو گوفتاری له باره وه هاتوون :

یه که میان : نه و گه زۆیه ی که بۆ نه وه ی ئیسرا ئیل دابه زی ، ته نها ئه م جۆره شیرینه نه بوو ، به لکو چهنده ها جۆری خوارده مه نی بوو “ که خوای تعالی به سه ری دا پرشتن ، وه کو ئه و پوه که ی که به خۆپسکی ده ست ده که ویت ، به بی کارو چاره سه رو کێلان ، چونکه ووشه ی (الْمَنْ) چاوه که به مانای (المفعول) “ واته ئه و (المن) ه خۆراکیکی خه لاتکراو بوو له لایه ن پهروه ردگار وه ، که وابوو خوای تعالی هه ر شتیکی کردبی به پۆزی بۆ بهنده کانی به خۆپاو به بی کارکردن و به بی چاره سه ر ، (الْمَنْ) یکی پوخته ، نه گه رچی هه موو نیعمه ته کانی پهروه ردگار بۆ بهنده کانی خۆی خه لات و به خششه ، به لام لیژده شته که تایبه ت کراوه به و نیعمه ته وه که به بی کارکردن به ده ست دیت ، مرقیش به ناوی (الْمَنْ) وه دروستی نه کردوه ، به لکو هه ر بۆ خۆی (الْمَنْ) ه به بی نه وه ی مرقۆ ده ستی له بونی دا هه بی ، نه وه بوو خوای تعالی خۆراکی بۆ کردبوون به شتیکی شارلوه که دۆمه لانه ، که جیگه ی نانی ده گرت وه ، پێخۆزی بۆ کردبوون به بالنده ی شیلاقه (السلوی) ، که جیگه ی گۆشتی بۆ ده گرتنه وه ، حه لوای بۆ کردبوون به (الطل) که داده به زیته سه ر دره خته کان و جیگه ی شیرینی و حه لوای بۆ ده گرتنه وه ، به م شیوه ژینی بۆ ته واو کردبوون .

ته ماشای فرهایشتی پیغه مبهری خوا بکه ﷺ: دۆمه لآن لهو گه زوانه یه که خوای تعالی بۆ نه وهی ئیسرائیلی دابه زاند . لێرده دا ته ماشا ده که یه دۆمه لآنی کردووه به نه نها به شیک له کۆی نه وه موو گه زوانه ی که دایبه زاند بۆ نه وهی ئیسرائیل و ، تاکیک له تاکه کانی گه زۆ ، که وابوو گه زۆ ته نها جۆریک نی یه ، (الترنجبین) یش که ده که ویتته سه ر دره خته کان ته نها جۆریک له گه زۆ ، به لām پاشان به کارهینانی ووشه ی (المَن) ی به سه ردا زال بوو وه کو نه ریتیک تازه به دیهینراو .

گوفتاری دووه م : دۆمه لآنی چواندووه به گه زۆی دابه زیو له ئاسمانه وه ، چونکه کۆده کریته وه به بی ماندوو بوون و تیچوون و چاندنی تۆ و ئاودان .

ئه گه رگوت : ئه گه ر ئه مه پایه ی دۆمه لآن بیت ، که وابوو نه و زیانه چی یه تیایدا ، له کۆی وه نه وهی بۆ هاتووه ؟

بزانه خوای تعالی به ووردی و لیها تووی هه موو شتیکی دروست کردووه ، به چاکی و جوانی هه موو شتیکی خولقاندووه ، له سه ره تای خولقاندنیدا هیه به لآو نه خۆشیه کی تیدا نی یه ، سوو بو که لکیک ته وای هه یه بۆ نه وهی له پینا ویدا ئاماده کراوه و خولقی نراوه ، که چی پاشان به هۆی چه ندين هۆکاری دیکه وه به لآو نه خۆشی تووش ده بی ” وه کو نزیک و له پال یه کدا بوون ، یاخود تیکه ل بوون ، یاخود چه ندين هۆکاری تر که خراپی ده کات ، بۆیه ئه گه ر له سه ر سروشت و خولقاندنه به نه ته که ی به مایه ته وه به بی تیکه لآو بوونی له گه ل نه و هۆیا نه دا که خراپی ده که ن ، خراپ نه ده بوو .

هه ر که س زانیاری سه باره ت به بارو حالی جیهان و سه ره تای دروستبوونی هه بی ، ده زانی هه موو نه و خراپبوونی له ئاوه و او پوه و گیانه به ران و بارو حالی دانیش توانیدا هه یه ، دوا ی خولقاندن تووشیان بووه به هۆکار گه لیک جیاواز ، به رده وام کرده وه کانی نه وهی ئاده م و سه رپێچیان بۆ پیغه مبه ران خراپه ی جۆراوجۆری گشتی و تاییه ت دروست ده که ن و ،

به‌وهش تووشی جۆره‌ها نازارو ، نه‌خۆشی و ، ده‌ربو ، چاوه‌قوله (طاعون) و ، بی‌بارانی و
 ووشکیتی و ، قات و قپی و ، هه‌لگرتنی فیداری خاك و ، به‌روبوم و ، پوهه‌ك و ، هه‌لگرتنی
 سووده‌کانیان ، یاخود کهم کردنه‌وه‌یان ده‌بن ، هه‌موو ئه‌مانه کاروباریکن یه‌ك به‌دوای یه‌كدا
 پوو ده‌ده‌ن .

ئه‌گه‌ر زانستیشته‌وه‌نده فراوان نه‌بوو جیگه‌ی ئه‌وانه‌ی سه‌ره‌وه‌ی تیا بیتته‌وه ، با ئه‌م
 نایه‌تی خوای په‌روه‌ردگارت به‌س بیت : ﴿ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ ﴾ [الروم : ٤١] واته : ﴿ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ﴾ خراپه (به‌لاو شتیوان و ده‌رد) له
 ووشکانی (زه‌وی) و ده‌ریادا ده‌رکه‌وتوووه ﴿ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ ﴾ به‌هزی ئه‌و خراپانه‌ی
 خه‌لکی کردیانه^(٧٤) ، ئه‌م نایه‌ته له سه‌ر بارو‌حالی جیهان دابه‌زیوووه ، پینگ گرتنی بۆ
 کردوووه له نێوان ئه‌وه‌ی له واقیعه‌دا پوو ده‌ده‌ن و له نێوان فه‌سانو خراپه‌دا ، تۆش ته‌ماشای
 ده‌که‌یت چۆن ئه‌و به‌لاو نه‌خۆشیانه هه‌موو کاتیك له به‌روبوم و پوهه‌ك و نازده‌لاند پوو ده‌ده‌ن
 ، له‌و به‌لایانه‌شه‌وه چه‌ندین به‌لای دیکه‌ی په‌یوه‌ندیدار پوو ده‌ده‌ن و ، ملی یه‌که‌ریان گرتوووه ،
 هه‌رچه‌ند خه‌لکی سته‌م و کرده‌وه‌ی ناشیرین و داوێن پیسی زیاتر ئه‌نجام بده‌ن ، ئه‌مه‌نده
 خوای په‌روه‌ردگاریش به‌لاو نه‌خۆشیان بۆ به‌دیده‌هێنیت “ له خۆراك و میوه‌و ، هه‌لو‌ئاو و ،
 جه‌سته‌و سروشت و ، وێنه‌و شیوه‌و په‌وشتیاندا ” وه‌کو که‌مکردنه‌وه له خۆراك و ، ده‌ربو
 به‌لاهێنان به‌سه‌ردا ، به‌جۆرێك ریکی کرده‌وه‌و سته‌م و کرده‌ونا‌شیرینه‌کانی ئه‌وان بیت .

پێشتر دانه‌وێله‌ی وه‌کو گه‌م و شتی تریش نۆزیوووه به‌به‌راوردی ئه‌مڕۆ ، هه‌روه‌ها
 فیداریشی گه‌وره‌تر بووه . پێشه‌وا (أحمد) ی کوپی (حنبل) ده‌گێڕێته‌وه : که‌واله
 گه‌نجینه‌کانی (بني أمية) دا تووره‌که‌یه‌ك نۆزیابه‌وه گه‌نمی تێدا بوو هه‌ر دانه‌یه‌کی
 به‌ئه‌ندازه‌ی ئاوکه خورمایه‌ك ده‌بوو ، له سه‌ری نووسرابوو : ئه‌مه له پۆزانی دادپه‌روه‌ریدا

ده‌پوا ، ئەم چیرۆکی له (المسند) هه‌که‌یدا گێڕاوه‌ته‌وه له ميانه‌ی فهرمووده‌یه‌که‌دا له‌م باره‌وه باسی کردووه .

نۆربه‌ی ئەم نه‌خۆشی و به‌لا گشتیانه‌ پاشماوه‌ی سزایکن نه‌ته‌وه‌کانی پابریووی پێ‌ سزا ده‌درا ، پاشان هیندیکی وه‌کو چاودێر مایه‌وه ، بۆ ئه‌وه‌که‌سانه‌ی که هیندی له‌ کرده‌وی خرابی ئه‌وه‌ته‌وانه‌ی تێدایه ، وه‌کو حوكمیکی به‌داندو ، فهرمانیکی دروست ، پێغه‌مبه‌ری خواش ﷺ ئاماژه‌ی بۆ ئه‌مه‌ کردووه که فهرموویه‌تی : ئه‌وه‌ پاشماوه‌ی به‌لا یاخود سزایه‌که‌ نێردرایه‌ سه‌ر نه‌وه‌ی ئیسرائیل .

ئه‌وه‌بوو خوای ته‌الی بای به‌سه‌ر قه‌ومێکه‌دا ژاڵ کرد ، بۆ ماوه‌ی هه‌وت شه‌وه‌شت پۆژ ، پاشان هیندیکی له‌و بایه له‌ جیهاندا هه‌یلایه‌وه ، له‌و پۆژانه‌دا ، که‌وابوو ئه‌مانه‌ چه‌ندین په‌ندو ئامۆژگاری تێدایه .

خوای ته‌الی کرده‌وه‌کانی مرۆفی چاک و مرۆفی خراپه‌کاری کردووه به‌هۆکاری تووشبوون به نه‌خۆشی و ده‌ردو به‌لا له‌م جیهانه‌دا ، وه‌کو فهرمانیکی ناچاری .

بۆیه‌ خه‌لکی که چاکه‌کردن و زه‌کات و خێروچاکه‌داری ناکه‌ن و قه‌ده‌غه‌ی ده‌که‌ن ، خوای ته‌علاش بارانی ئاسمانیان لێ قه‌ده‌غه‌ ده‌کات و ، ووشکی‌تی و ، قات و قریان به‌ سه‌ردا ده‌هینێ .

که‌ خه‌لگی سته‌م له‌ هه‌زاران و که‌مه‌ده‌ستان ده‌که‌ن و ، له‌ کێشانه‌و پێوانه‌دا گزی ده‌که‌ن و که‌می ده‌که‌نه‌وه ، وه‌ به‌هیزان ده‌ست درێژی له‌ بیه‌یزان و لاوازان ده‌که‌ن ، خوای ته‌علاش جه‌وری پادشایان و کاریه‌ده‌ستانیان به‌سه‌ردا ژاڵ ده‌کات ، ئه‌و پاشایانه‌ی که هیچ په‌حم و به‌زه‌یه‌کیان به‌ مرۆفدا نایه‌ته‌وه کاتی داوای په‌حم و به‌زه‌یان لێده‌کری‌ت .

له راستیدا ئەوان کردەوه کانی میلیه تن به لām له پوخسار و شیوهی کاربه دهسته کانیاندا بۆیان ده رکه وتوون ، چونکه خوای تعالی به دانایی و دادپه روهی خۆی کردەوه کانی خه لک بۆ خودی خه لکه که به قالب و شیوه یه ک به ده رده خات “ که گونجاویان بیّت .

جاریک به که م بارانی و قات و قپی ، جاریک به دوزمن ، جاریک به کاربه ده ستانی سته مکار ، جاریک به نه خۆشیه گشتیه کان ، جاریک به خه م و خه فەت تووشیان ده بی و لییان نابیته وه ، جاریک به قه ده غه کردنی فیه به ره که تی ئاسمان و زه وی ، جاریک به زال کردنی شه یتان که هانیان ده دات بۆ هۆکاره کانی تاوانکردن ، بۆ شه وهی بپیری په روه ردگاریان به سه ردا بچه سپی ، هه موو که سیکیش بچیته وه سه ر شه وهی بۆ خولقیتراره . ئاقل و ژیریش چاوی به نیو هه ریمه جیاوازه کانی جیهاندا ده گه رینیت ، ده یسانبینی و ، ته ماشای جیگه ی دادپه روهی خواو دانایه که ی ده کات و ، شه وکات بۆی ده رده که ویت که وا پتفه مبه ران و شوینکه وتوانیان به تایبەت له سه ر پینگه ی راستی پرگارین ، به لām هه موو خه لک به پینگای تیاچوندا ده چن و ، به ره و مالیکی ویرانبوون مل ده نین ، به راستی خوای تعالی کارو فره مانی خۆی به شه نجام ده گه یینی ، که سیش ناتوانی فره مانی خوای تعالی بگۆڕی یا هه لیه و شینیته وه ، هیچ به رگری کاریکیش نی یه بۆ فره مانی خوا . و بالله التوفیق .

فرمایشتی پتفه مبه ری خوا ﷺ : (وماؤها شفاء للعین) واته : ئاوه که ی بۆ چا و شیفایه ، به سی گوشتار لیکدراوه ته وه :

یه که میان : ئاوه که ی تیکه ل به ده رمانی تر ده کریت که چاوی پی چاره سه ر ده کریت ، نه ک خۆی به ته نها به کارییت ، نه مه بۆچۆنی (أبو عبید) ه .

دووه م : به پوختی به کارده هینریت پاش برژاندنی و ، دلۆپاندنی ئاوه که ی ، چونکه ئاگر نه رمونیانی ده کات و پی ده گه یه نیت و ، ته پی و پاشه پۆو زیانبه خشه کانی ده توینیته وه ، ته نها سووده کانی ده میتینیته وه .

سئ یه : مه به ست به ئاوه که ی ئه و ئاوه یه که له ئه نجامی بارانه وه تیایدا دروست ده بئ ، که بریتیه له یه که م دلۆپه کانی باران که داده به زیته سه ره وهی ، بۆیه خستنه سه ره که (إضافة) خستنه سه ری جووتکرده ، نه ک خستنه سه ری به ش ، ئه مه ش بۆچۆنی پێشه وا (ابن الجوزي) یه که دورترین و لاوازترین بۆچونه کانه .

گوته راوه : ئه گه ره ئاوه که ی بۆ ساردکرده وه ی ئه وه ی له چاودایه به کاره یتر ، ئه وا ئاوه که ی به ته نها خۆی بۆ خۆی شیفایه ، به لām ئه گه ره بۆ شتی تری جگه له وه بوو ، ئه وا ده بئ له گه ل شتی تر دا تیکه ل بکریت .

(الغافقي) ده لیت : ئاوی دوومه لāن چاکترین ده رمانه کانی چاوه ئه گه ره له گه ل کلدā بشیلدریت و چاوی پئ بریژریت ، پیلۆه کانی چاوه به هیز ده کات و ، پوچه بینه ره که زیاده به هیزو تیژ ده کات و ، دابه زینی نه خۆشیه کانی لی ئورده خاته وه .

کَبَاثٌ^(٥٧٥) في الصحيحين : من حديث جابر بن عبد الله _ رضي الله عنه _ ، قال : كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ نَجْنِي الْكَبَاثَ ، فَقَالَ : ((عَلَيْكُمْ بِالْأَسْوَدِ مِنْهُ ، فَإِنَّهُ طَيِّبٌ))^(٥٧٦) .

واته : له (جابر ی کوپی (عبدالله) وه _ خوا ی لی پازی بیت _ فه رموویه تی : له خزمه تی پێغه مبه ری خوادا ﷺ پیکه وه (الْكَبَاثُ) مان لیده کرده وه ، ئه وه بوو فه رمووی : ((په شه که ی لیکه نه وه ، چونکه به له زه ترو به سووتره)) .

^{٥٧٥} _ كَبَاثٌ : به رمووی پێگه یوی دره ختی (الْأَرَاك) ، له هه نجیر ده چیت و مرووف و نازه لیش ده یفۆن ، به روانه : صحيح البخاري بتحقيق مصطفى ديب ، ج ٣ .

ده نکی به ری ئه م دره خته که مێک له ده نکی کوزیوره گه وره تره ، به روانه : قاموسی رسته ، مه لا محمودی که لالی ، وه رگێپ .

^{٥٧٦} _ متفق عليه : أخرجه البخاري (٩ / ٤٩٨) ، ومسلم (٢٠٥٠) .

(الْكِبَاتُ) ، بفتح الكاف ، والباء الموحدة المخففة ، والشاء المثناة ، بهروپومی درهختی (الْأَرَاك) هـ . له خاکی وه لاتی حجازدا تۆرهو ، میراجی گهرمی ووشکه ، سووده کانی وه کو سووده کانی (الْأَرَاك) هـ : گه ده بههیز ده کات ، هه رس کردن چاک ده کات ، به لغه م پاک ده کاته وه ، بۆ نازاره کانی پشت به سووده ، تۆرئیک له نه خوشیه کانی تر .

(ابْن جُلْجُل) ده لئیت : نه گه نارد ده کای بخوریت وه ، میزهینه رهو ، میزندان پاک ده کاته وه ، (ابْن رضوان) ده لئیت : گه ده بههیز ده کات و ، سروشت پاده گریت .

كَتَمَ : روى البخاري في صحيحه : عن عثمان بن عبدالله بن مَوْهَب ، قال : دخلنا على أُمِّ سَلَمَةَ _ رضي الله عنها _ ، فأخرجت إلينا شعراً من شعر رسول الله ﷺ مخضوباً بالحِناء والكَّثْمِ^(٥٧٧) .

واته : له (عثمان) ی کوپی (عبدالله) ی کوپی (مَوْهَب) وه ، فهرموویه تی : چوینه دیدهنی (أُمِّ سَلَمَةَ) _ خوای لی پازی بیته _ نه وه بوو تاله موویه کی له پرچی پیغه مبهری خوا ﷺ بۆ دهرهیتان به خه نهو (الْكَثْم) رهنگ کرابوو .

وفي السنن الأربعة : عن النبي ﷺ أَنَّهُ قَالَ : ((إِنَّ أَحْسَنَ مَا غَيْرْتُمْ بِهِ الشَّيْبَ الْحِئَاءُ وَالْكَثْمُ))^(٥٧٨) .

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی : ((چاکترین شتیک سه رسپی بوونی پی بگوین خه نهو (الْكَثْم) هـ)) .

^{٥٧٧} _ صحيح : أخرجه أحمد (٦ / ٢٩٦ ، ٣١٩ ، ٣٢٢) ، والبخاري (٧ / ٢٠٧) ، وابن ماجه (٣٦٢٣)

كلهم من طريق عثمان بن عبدالله بن مَوْهَب عن أُمِّ سَلَمَةَ فذكرته .

^{٥٧٨} _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد (٥ / ١٤٧) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (١٥٤٦) .

له (الصحيحين) دا : له (أنس) وه _ خَوای لی پازی بیټ _ فهرموویه تی : (أبایکر) _
خَوای لی پازی بیټ _ به خه نه و (الکَثم) په نگی ده کرد .

وفي سنن أبي داود : عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ _ رضي الله عنهما _ قَالَ : مرَّ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ رَجُلٌ
قَدْ خَضَبَ بِالْحِنَّاءِ ، فَقَالَ : ((مَا أَحْسَنَ هَذَا ؟)) ، فَمَرَّ آخَرُ قَدْ خَضَبَ بِالْحِنَّاءِ وَالْكَثْمِ ،
فَقَالَ : ((هَذَا أَحْسَنُ مِنْ هَذَا)) ، فَمَرَّ آخَرُ قَدْ خَضَبَ بِالصُّفْرِ ، فَقَالَ : ((هَذَا أَحْسَنُ مِنْ
هَذَا كُلِّهِ))^(٥٧٩).

واټه : له (ابن عباس) وه _ خوا له خوی ویا بیسی پازی بیټ _ فهرموویه تی : پیاوړیک
به لای پیغه مبه ری خوادا ﷺ تنیپه ریو سهری به خه نه په نگ کردبوو ، فهرمووی : ((نه مه
چند چاکه ،)) ، په کیکی تر تنیپه ریو سهری به خه نه و (الکَثم) په نگ کردبوو ، فهرمووی :
((نه مه له نه مه چاکتره)) ، په کیکی تر تنیپه ریو سهری به زهره سهری په نگ کردبوو ،
نه وه بوو فهرمووی ((نه مه له هه مووی چاکتره)) .

(الفاقي) ده لیت : (الکَثم) پوهه کیکه له ده شته کانداه پرویت ، که لاکانی نزیک به
که لای زهیتونه ، له بالا زیاتر به رز ده بیته وه ، به ریکی هه یه له به ری بیهر (الْفُلُ) ده چیت
، ناوکی له نیودایه ، نه گهر بکو تریت په ش ده بیته وه ، نه گهر گوشراوی که لاکه ی ده ریپه تریت
و ، به نه ندازه ی (أوقية) یه کی^(٥٨٠) لی بخوریت وه ، به هیز ده پشینیت وه و ، بو که زستنی
سه گیش به سوود ده بی . به نه ته که شی نه گهر له که ل ناودا بکو لیتد ریت ده بی به مه ره که ب و
بو نووسین به کار دیت .

^{٥٧٩} _ إسناده ضعيف : أخرجه أبو داود (٤٢١١) ، وضعفه الألباني في ضعيف أبي داود (٩٠٢) .

^{٥٨٠} _ أوقية : كَيْشِي (١١٩) غرام زيوة ، بېروانه : فتاوى الشبكة الإسلامية بإشراف د . عبدالله الفقيه ، ٢٦٦٧٥

تحديد الأوزان والمكاييل ، وه رگيت .

(الكندي) ده لَیْت : تَووی (الْكَتَم) نه گه ربۆ پَه شتنی چاو به کار به پَیتریت ، نأوی دروستبوو له چاودا شیی ده کاته وه و چاکی ده کاته وه .

هه ندی خه لك واتیه گه شتوون (الْكَتَم) وه سمه یه ، كه به گه لای نیل ناوده بریت ، نه مه بۆ چو نیکی مه له یه ، چونكه وه سمه پوه کیکی دیکه یه و (الْكَتَم) نی یه . دانهری (الصحاح) ده لَیْت : (الْكَتَم) بالتحريك : پوه کیکیه تیکه ل به وه سمه ده کریت و بۆ پَه نگردنی پرچ به کار دیت . گوتراوه : وه سمه پوه کیکیه گه لایه کی دریزی هه یه و پَهنگی مه یله و شینه و له گه لای دره ختی بیی (شجر الخلاف) گه وره تره ، له گه لای لوبیا ده چیت و ، له و گه وره تره ، له وه لاته کانی حجازو یه مه نه وه ده هَیتریت .

فإن قيل : قد ثبت في الصحيح عن أنس _ رضي الله عنه _ أنه قال : لم يختضب النبي ﷺ (٨١) . واته : نه گه ر گوترا : به (صحيح ی له (أنس) وه _ خوای لی پازی بیت _ ده گَیترنه وه فهرموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ پرچی پَهنگ نه ده کرد . ده گوتریت : پیشه وا (أحمد ی کوپی (حنبل) وه لأمی نه مه ی داوه ته وه فهرموویه تی : کهسانی دیکه ی جگه له (أنس) شایه تیان داوه که وا پیغه مبه ری خوا ﷺ پرچی پَهنگ ده کرد . وه نه و که سه ی بینوییه تی له پله ی نه و که سه دان ی به که وا نه یبینیوه ، به لکو پله که ی به رزتره ، پیشه وا (أحمد ی کوپی (حنبل) جیگیری ده کات که وا پیغه مبه ری خوا ﷺ پرچی پَهنگ ده کرد ، کومه لَیکی تری فهرمووده ناسانیشی له گه لدا یه ، به لام نیمامی (مالك) نکۆلی لی کر دووه .

فإن قيل : قد ثبت في صحيح مسلم النهي عن الخضاب بالسواد في شأن أبي قحافة لما أُنِيَ به رأسه ولحيته كاللثامة بياضاً . فقال : ((غَيَّرُوا هَذَا الشَّيْبَ وَجَنَّبُوا السَّوَادَ)) (٨٢) .
وَالْكَتَمُ يُسَوِّدُ الشَّعْرَ

٨١ _ صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ٢١٦ ، ٢٦٦) ، ومسلم (٧ / ٨٥) ، والنسائي (٨ / ١٤١) كلهم من طريق

المنني بن سعيد ، عن قتادة ، عن أنس فذكره .

واته : ئەگەر گوترا : له (صحیح) ی ئیمامی (مسلم) دا قەدەغەکردنی پەنگ کردن به پەش جیگیربووه سه بارهت به (أبی قحافه) کاتی هینرایه خزمهتی پیغه مبهری خوا ﷺ و سهری و پیشی وهکو درهختی (الثغامة) سپی بوو . ئەوه بوو پیغه مبهری خوا ﷺ فەرمووی : ((ئەم سپیتییه بگۆین به پەنگیکی ترو ، به دوریشی بگرن له پەنگی پەش)) . (الکتم) یش پەرچ پەش دهکات .

وهلامی ئەمه به دوو پوو ده درێتهوه :

یه که میان : قەدەغەکردنه که بۆ پەشکردنی پهتیه ، به لام ئەگەر خەنه که شتیکی تری تیکه ل کرا ، وهکو (الکتم) و به و هاوشیوانه ، ئەوا هیچی تێدانی به ، چونکه خەنه و (الکتم) پەنگیک به پەرچ ده به خشن له نیوان سوور پەشدایه به پیچه وانهی وهسمه ، که پەنگیکی پەشی خەلووزی به پەرچ ده به خشی ، ئەمه پاسترینی هەردوو وهلامه که یه .

وهلامی دووهم : ئەو پەنگ کردن به پەشە قەدەغەکراوه پەنگ کردنی گزی و فیل ، وهکو ئەوهی کچ و که نیزهک و ، ژنی به تهمن ، میردو گوره که ی هەلده خەله تینی ، سه پەنگ کردنی پیاوی به تهمن بۆ ئەوهی ژنی پێ هەلده تینی ، هه موو ئەمانه گزی و فیل و هەلده تاندنه ، به لام ئەگەر مه بهست به پەرچ پەنگ کردنه که گزی و فیل و هەلده تاندن نه بوو ، ئەوا به (صحیح) ی له پیشه وایانمان (الحسن) و (الحسين) هوه _ خویان لی پازی بیت _ ده گیرنه وه که وا پرچیان به پەش پەنگ کردووه ، ئەم گوفتاره پیشه و (ابن جریر) له کتیبی (تهذیب الآثار) دا باسی کردووه ، ههروهها له (عثمان) ی کوپی (عفان) و ، (عبدالله) ی کوپی (جعفر) و ، (سعد) ی کوپی (أبی وقاص) و ، (عقیه) ی کوپی (عامر) و ، (المغیره) ی کوپی (شعبه) و ، (جریر) ی کوپی (عبدالله) و ، (عمرو) ی کوپی (عاص) هوه باسی کردووه .

مهروه ما له كَرَمُهُ لَيْكَ له (التابعين) هوه باسی دهكات وهكو ، (عمرو ی كوپی) عثمان
 كو ، (علي) كوپی (عبدالله ی كوپی) عباس كو ، (أبوسلمة ی كوپی) عبدالرحمن كو ،
 عبدالرحمن ی كوپی (الأسود كو ، (موسى ی كوپی) طلحة كو ، (الزُّهري كو ، (أيوب كو ،
 (إسماعيل ی كوپی) معدي كرب هوه .

مهروه ما پیشهوا (ابن الجوزي) له (محارب ی كوپی) بثار كو ، (يزيد كو ، (ابن جریج
 كو ، (أبي يوسف كو ، (أبي إسحاق كو ، (ابن أبي ليلى كو ، (زياد ی كوپی) علاقة كو ،
 غیلان ی كوپی (جامع كو ، (نافع ی كوپی) ابن جُبیر كو ، (عمرو ی كوپی) علي
 المُقَدَّمي كو ، (القاسم ی كوری) سلام هوه باسی دهكات .

كَرْمٌ ، درهختی تری ، که له زمانی عهه پیدا به (الحَبَلَةُ) ش ناوده بریت واته : میو ،
 مکروه پیشه به (الكَرْمُ) ناوبریت ، له برئو هه رموده یه نیمامی (مسلم) له (صحیح
) هکه پیدا ده یگیریت هه کهوا پیغه مبهری خوا ﷺ هه رموویه تی : ((لا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ لِلْعَنْبِ الْكَرْمَ
 ، الْكَرْمُ : الرَّجُلُ الْمُسْلِمُ)) * وفي رواية : ((إِنَّمَا الْكَرْمُ قَلْبُ الْمُؤْمِنِ)) ، وفي أخرى : ((لا
 تَقُولُوا : الْكَرْمُ ، وَقُولُوا : الْعَنْبُ وَالْحَبَلَةُ)) (٨٢)

واته : ((با هیچ کس به تری نه لی (الكَرْمُ) ، (الكَرْمُ) پیاوی موسلمان هه)) . له (ربوايه
) تیکي تردا : ((له راستیدا (الكَرْمُ) دلی باوه پرداره)) ، له (ربوايه) تیکي تردا : ((مه لّین :
 (الكَرْمُ) ، بلّین : تری و میو)) .

دوو ماناش له مه دا به دیده کریت :

یه که میان : عهه رب درهختی تری به (الكَرْمُ) ناوده برد واته : پیزدار ، به هوی نوری
 سوویدو که لك و خیره هه ، به لّام پیغه مبهری خوا ﷺ نا قایل بوو به ناویك ناوبریت نه فسه کان

بجولینیت بۆ خۆشویستنی و خۆشویستنی ئەو شەرابە سەرخۆشکارە ی لێی دروست دەکړیت ، که دایکی هەموو پیسیه کانه ، بۆیه نا قایل بوو بنه پەتی به چاکترین ناو " که له هەموو ناویکی تر کۆکاری خهیره " ناویریت .

دوهم : ئەمە دەکه ویتە چوارچێوه ی فرمایشتی پیغه مبهری خواوه ﷺ : ((لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرْعَةِ))^(٨٤) واتە : ((به هیزی راست ئەو پیاوه نی یه که سەردەکه وێ و پیاوان دەدا به زه ویدا)) . ههروهها ده چیتە چوارچێوه ی فرمایشتی پیغه مبهری خواوه ﷺ : ((لَيْسَ الْمُسْكِينُ بِالطَّوْفِ))^(٨٥) ((ئەو که سه ی به سەرتاندا ده گەڕیت دەستکورتی راست نی یه)) . واتە : ئێوه دره ختی تری به (الْكَرْمُ) ناوده بن له بهر سووده زۆره کانی ، به لام دلی برودار یاخود پیاوی موسلمان له دره ختی تری بهم ناوه شایسته تره ، چونکه برودار هه ره مووی خێرو که لکه ، هه موو ئەمانه ده چیتە چوارچێوه ی ئاگادار کردنه وه و ناساندن به و خێرو ، به خشین و ، باوه رو ، نورو ، پینمووی و ، له خوا ترسان و ، سیفاتانه ی له دلی باوه رداریه و ، به هۆیه شایسته ده بی بهم ناوه ، زیاتر له شایسته بوونی میو بهم ناوه .

پاشان . هیزی میو ساردی ووشکه ، گه لاو خۆ هه لواسه کانی ساردکاره له کۆتای پله یه کدا ، نه گەر بکو تریت و پیچه ریکی (ضماد) یکی لی دروست بکړیت سەر نیشه و ، ئاوسانه گه رمه کان و ، هه لئاوسانی گه ده ئارام ده کاته وه ، گوشراوی لقه کانی نه گەر بخوړیته وه پشانه وه ئارام ده کاته وه ، سک ده گړیته وه ، ههروهها ناوه پۆکه ته په که ی و ، گوشراوی گه لا کانی ، بۆ برینی پخۆ له به سووده و ، خوین و کێماو ده رده دات و ، ئازاری گه ده ناهیلایت . ئەو ناوه فرمیسکیه ی که به سەر لقه کانی وه هه لگیراوه و ، وه کو که تیره یه نه گەر بخوړیته وه به رد ده کاته ده ره وه ، نه گەر نه خۆشیه کانی ووشک هه لاتووی و قلیشانی پیست و نه مانی موو

^{٨٤} _ متفق عليه : أخرجه البخاري (١٠ / ٤٣١) ، ومسلم (٢٦٠٩) .

^{٨٥} _ صحيح : أخرجه مالك في موطئه (٥٧٥) ، والبخاري (٢ / ١٥٤) ، ومسلم (٣ / ٩٥) ، والنسائي (٥ /

٨٥) كلهم من طريق أبي الزناد عن الأعرج عن أبي هريرة فذكره مرفوعاً .

به سه ریه وه ، گه پێ و نه خۆشیه کانی تری تێهه لاسوینریت چاکیان دهکاته وه ، به لām پێش به کارهێنان پێویسته ئەندامه که به ناو و (النطرون) بشۆردریت ، ئەگەر له گه ل زه پیتی زه پتوندا شوینه تووکنه کانی جهسته ی پێ بسرریت ده پتاشیت و لایده بات ، خۆله میشی لقه کانی ئەگەر له گه ل سرکه و پۆنی گول و (دهن الورد) سپه نددا (سذاب) پێچه ریکی (ضماد) لێ دروست بکریت ئەوا بۆ ئەو ئاوسانانە ی تووشی سپل ده بی به سووده ، هیزی پۆنی گولی میو (دهن زهره الکرم) قهزکاره وه له هیزی پۆنی گول (دهن الورد) ده چیت ، سوودو که لکه کانی ئەمه ندە زۆن نزیک به سووده کانی داره خورما یه .

گرفس ، که ره وز : له فهرمووده یه کدا که (صحیح) نی یه ، پێغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی : ((مَنْ أَكَلَهُ ثُمَّ نَامَ عَلَيْهِ ، نَامَ وَنَكَهَتْهُ طَبِيبَةٌ ، وَيَنَامُ أَمْنًا مِنْ وَجَعِ الْأَضْرَاسِ وَالْأَسْنَانِ)) واته : ((ئەگەر هه رکه س خواردی و پاشان نووست ، ده نویت و بۆنی خۆشه و ، ده نویت و بێه وه ی ده بی له ئازاری ددانه خڕپکان و ددان)) . ئەم فهرمووده پوچه و به ده می پێغه مبه ری خواوه ﷺ هه لبه ستراوه ،

به لām جهۆره (البُسْتَانِي) که ی زۆر بۆن خۆش ده کات ، ئەگەر بنه په تی به مله وه هه لواسریت بۆ ئازاری ددان به سووده .

که ره وز گه رمی ووشکه ، گووتراره : ته پو شیداره و کونیه داخراوه کانی (سُداد) جگه رو سپل دهکاته وه میزه مینه ره ، خوینی بیتنویژی هینه ره ، به رد وورد ده کات و ، تۆوه که شی له و باره وه به هیزتره ، ئاره زوی جوتبون ده وروژینیت ، بۆ نه هیشتنی هه مو بۆنیکی ناخۆش به سووده . (الرازي) ده لیت : پێویسته نه خوریت ئەگەر ترسی پێوه دانی دوو پشک له ئارادابوو .

کُرْث ، که ور : فهرمووده یه کی له باره وه هاتووه (صحیح) نی یه و به ده می پێغه مبه ری خواوه هه لبه ستراوه و پوچه : ((مَنْ أَكَلَ الْكُرْثَ ثُمَّ نَامَ عَلَيْهِ نَامَ أَمْنًا مِنْ رِيحِ الْبَوَاسِيرِ وَاعْتَرَلَهُ

الْمَلِكُ لِنَتْنِ نَكْهَتِهِ حَتَّى يُصْبِحَ)) واته : ((ههركهس كهوهه بخوات و پاشان بنوی بیوهی دهبی له بای مایه سیری و پهریه كهش لی نور دهكه ویتته وه تا پۆژ دهكاته وه)) .

كهووردوو جووره :

(النَّبَطِيُّ) : نهو جوورهیه كه له سوڤره داده نریت .

(الشامي) : نهوهیه كه سهری ههیه ، گهرمه و وشكه و سهرده ئیشینیت ، نهگهه بكوئیندریت و بخوریت ، یاخود ئاوهكهی بخوریتته وه ، بۆ مایه سیری سارد به سووده ، نهگهه تۆوهكهی بهاردریت و ، له گهه (القطران)^{٥٨٦} بشیلدریت و ، بۆن و ههلمهكهی بدری لهو ددانانهی كرمی تیدایه بلاءوی دهكاتهوه و دهردیده هینیترو ، ئازاره كاتیهكهی داده مرکینیتته وه ، نهگهه دوكهالی تۆوهكهی له كۆم بدری مایه سیریكهی سووك ده بیتته وه ، ههموو نهمانه له كهوری (النَّبَطِيُّ) دایه .

له گهه نههشدا ددان و پۆك خراپ دهكات و ، سهه ده ئیشینیت و ، خهونگه لیکی ناخۆش بۆ مرقف دروست دهكات و ، چاو تاریك دهكات و ، بۆنی دهم ناخۆش دهكات ، بهلام میزو بیتنویژی زیاد دهكات ، ئارهزویی جوتبون زیاد دهكات ، بهلام درهنگ ههسه .

پیتی لام (ل) :

لَحْمٌ ، گوشت : خوای تعالی دهفهرمیت : ﴿ وَأَمْدَنَّاھُمْ بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴾ [الطور ٢٢] واته : ﴿ وَأَمْدَنَّاھُمْ بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ ﴾ وه بهردهوام ههموو جووره میوه و گوشتیکیان پی دهدهن ﴿ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴾ لهوهی ئارهزویی دهكهن . ههروهها خوای تعالی دهفهرمیت : ﴿

^{٥٨٦} _ القطران : گوشراوی دوو درهختی (الأرز) و (الأهل) ، یاخود مادهیهکی پەش و لینج و شله مەنیه له درهخت و خهلوژوشتی واده دههینرا ، بپوانه : لسان العرب ، وهرگێڕ .

وَأَحْمَ طَيْرٌ مَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٦﴾ [الواقعة : ٢٦] واته : وه گزشتی مهر بالندهیهك كه حهزی لی بکهز^(٥٨٧).

وفي سنن ابن ماجه من حديث أبي الدرداء ، عن رسول الله ﷺ : ((سَيِّدُ طَعَامِ أَهْلِ الدُّنْيَا وَأَهْلِ الْجَنَّةِ اللَّحْمُ))^(٥٨٨).

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فرمویه تی : ((سرگه وردهی خوراکي خه لکی دونیاو خه لکی به ههشت گوشته)) .

ومن حديث بُرَيْدَةَ يرفعه : ((خَيْرُ الْإِدَامِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّحْمُ))^(٥٨٩).

واته : (بُرَيْدَةَ) _ خوی لی پازی بیّت _ له فرمووده یه کدا که به رزی ده کاته وه بۆ پیغه مبهری خوا ﷺ فرمویه تی : ((خیردارترین پیخوری دونیاو پۆزی دوی گوشته)) .

وفي الصحيح عنه ﷺ ((فَضْلُ عَائِشَةَ عَلَى النَّسَاءِ كَفَضْلِ الثَّرِيدِ عَلَى سَائِرِ الطَّعَامِ))^(٥٩٠) .
((به پاستی پیزی (عائشة) به سهر ژنانی دیکه دا ، وه کو پیزی شله به گوشته به سهر خوارنده کانی تردا)) .

(الثريد) واته : نان و گوشته . شاعیر ده لیّت :

إِذَا مَا الْخُبْزُ تَأَدَّمَهُ بِالْحِمِّ فَذَٰكَ أَمَانَةُ اللَّهِ الثَّرِيدُ
واته :

نه گهر نان پیخوره که ی بکه ی به گوشت باشه و نه مانه تی خواش شله به گوشته

^{٥٨٧} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسریری قورئان .

^{٥٨٨} _ إسناده ضعيف جداً : أخرجه ابن ماجه (٣٢٠٥) ، وانظر الضعيفة (٣٧٢٤) .

^{٥٨٩} _ ضعيف جداً : أورده الألباني في ضعيف الجامع (٢٨٧٩) وقال : ضعيف جداً ، وعزاه السيوطي إلى البيهقي في

الشعب عن أنس ، وانظر الضعيفة (٢٥٧٤) .

^{٥٩٠} _ سبق تخريجه .

پیشهوا (الزُّهْرِي) ده‌فهرمیت : خواردنی گوشت هفتا هیز زیاد ده‌کات ، (محمد ی) کوپی (واسع) ده‌لایت : گوشت هیزی چاو زیاد ده‌کات ، له (علي) کوپی (أبي طالب) وه _ خَوای لی رازی بیت _ ده‌گیزنه‌وه فهرموویه‌تی : گوشت بخون ، به‌پاستی په‌نگ ساف ده‌کات و ، سَك خالی ده‌کاته‌وه ، په‌وشت جوان ده‌کاته‌وه ، (نافع) ده‌فهرمیت : نه‌گه‌ر مانگی په‌مه‌زان بهاتایه (ابن عمر) گزشتی له ده‌ست نه‌ده‌چوو ، نه‌گه‌ر سه‌فهریشی بگردایه دیسان گزشتی له ده‌ست نه‌ده‌چوو . له (علي) وه ده‌گیزنه‌وه فهرموویه‌تی : هه‌رک‌س چل پوژ گوشت نه‌خوات په‌وشتی خراپ ده‌بیت .

به‌لام فهرمووده‌که‌ی خاتوو (عائشة) _ خَوای لی رازی بیت _ ، که ئیمامی (أبوداود) به (مرفوع) ی ده‌یگیزنه‌وه : ((لَا تَقْطَعُوا اللَّحْمَ بِالْأَسْكِينَ ، فَإِنَّهُ مِنْ صَنِيعِ الْأَعَاجِمِ ، وَانْهَشُوهُ ، فَإِنَّهُ أَهْنَأُ وَأَمْرَأُ))^(۹۱) واته : ((گوشت به‌چه‌قوله‌ت مه‌کن ، چونکه له کرده‌وه‌ی عجه‌مه‌کانه ، به‌لکو قه‌پی پیدابکن ، چونکه خۆشترو به‌تامتره)) . ئیمامی (أحمد) به‌دوو فهرمووده‌ی (صحیح) له پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ که تیایدا هاتوو که‌وا گزشتی به‌چه‌قوله‌ت کردوو به‌رپه‌رچی فهرمووده‌که‌ی سه‌روه ده‌داته‌وه ، که پیشترو باسمان کردوو .

گزشتیش چه‌ندین په‌گه‌زو جوړه ده‌گیزنه‌وت به‌جیاوازی بنچینه‌و سروشتی گزسته‌که ، نیمه‌ش حوکمی هه‌ر په‌گه‌زو جوړیک له گه‌ل سروشت و سوودو زیانه‌کانیدا پوون ده‌که‌ینه‌وه .

لحم الضأن ، گزشتی خوریدار (مه‌پو به‌ران) : گه‌رمه له دووه‌مدا ، ته‌پوشیداره له یه‌که‌مدا ، چاکترینی نه‌وه‌یه سالتیکی ته‌واو کردبی ، خویندیکی ستایش‌کراوی به‌هیز دروست ده‌کات بۆ نه‌وه‌که‌سانه‌ی به‌باشی هه‌رسی ده‌کن ، بۆ که‌سانی خاوه‌ن میزاجی ساردی مامناوه‌ند چاکه ، هه‌روه‌ها بۆ وه‌رزکارانی ته‌واو له جیگه‌و وه‌رزه سارده‌کاندا به‌سووده ،

بق كه سانى خاوهن (المرّة السوداء) به سووده ، بپرو هزرو توانای له بهر كردن به هیز دهكات ، گوشتى مه پى زۆر پپرو لاوازو خراپه ، ههروه ها گوشتى مئینهش (النعاج) ، به لأم چاكترینى : گوشتى نێرى ره شه ، چونكه سووكترو به له زهترو به سووتره ، (الخصي) گوونه كانیشى به سووترو چاكتره ، نازه لى سوورى قه له و سووكترو خۆراكیكى چاكیشه ، بزنى دوو ساله خۆراكیكى كه م سوود ده به خشیت و ، سه رگه دهش ده كه ویت .

چاكترین گوشتیش نه و گوشتیه كه به ئیسكه وهیه ، لای راست له لای چپ سووكترو چاكتره ، به شى پێشه وه له به شى دواوه چاكتره ، خۆشتین گوشتى مه پ به لای پێغه مبه رى خواوه ﷺ به شى پێشه وه ی بوو ، به شى پێشه وه ی مه پ جگه له سه ر له به شى دواوه سووكترو چاكتره ، (الفرزدق) پاره ی دایه پیاویك گوشتى بق بکړیت و پیتی گووت : به شى پێشه وه بکړه و ، دوركه وه ره وه له سه رو سك ، چونكه نه خۆشيان تێدایه .

گوشتى مل چاك و به له زهته ، سووك و خیرا هه رسه ، گوشتى دهست سووكترين و به له زهترین و نه رم و نیا نترین گوشته و له هه مووشى له زیانه وه دورتره ، له هه مووشى خیرا هه رستره .

وفي الصحيحين : أنه كان يُعجب رسول الله ﷺ (٩٢) .

واته : له (الصحيحين) دا ها تووه : پێغه مبه رى خوا ﷺ هه زى لیبوو .

گوشتى پشت خۆراكیكى زۆرى تێدایه ، خۆینىكى ستایشكراو دروست دهكات ، و فی سنن ابن ماجه مرفوعاً : ((أَطِيبُ اللَّحْمِ لَحْمُ الظَّهْرِ)) (٩٣) .

واته : پێغه مبه رى خوا ﷺ فه رموویه تى : ((خۆشتین گوشت گوشتى پشت)) .

^{٩٢} - صحيح : أخرجه البخاري (٤ / ١٦٣ ، ١٧٢) ، (٦ / ١٠٥) ، ومسلم (١ / ١٢٧ ، ١٢٩) كلاهما عن

أبي هريرة فذكره في حديث طويل .

^{٩٣} - إسناده ضعيف : أخرجه ابن ماجه (٣٣٠٨) ، وضعفه الألباني في ضعيف ابن ماجه (٧١٦) .

لحم المَعَز «گۆشتی بزن: گهرمیی که مه، ووشکه، نه و تیکه لاوهی لیوه دروست دهبی باش نی یه وهرسکردنیشی چاک نی یه، خۆراکیکی ستایشکراو نی یه، گۆشتی سابیرین خراپه به پرهایی، زۆر ووشکه، به ده هرسه، خهاتهی (السوداوی) دروست دهکات .

(الجاحظ) ده لیت: پزیشکیکی به پیز پێی گووتم: نهی (أبا عثمان) دورکه وه ره وه له گۆشتی بزن، چونکه خه م و خه فته دروست دهکات، (السوداء) ده جوالینیت، له بیرچوونه دروست دهکات، خوین خراپ دهکات، سویند به خوا منداڵ شیت دهکات .

هه ندی له پزیشکان گووتویانه: له پاستیدا نه وهی زه م ده کریت گۆشتی بزنی پیره، به تاییه ت بۆ به سالآچووان، هیچ خراپه کی تیدا نی یه بۆ نه وانه ی پێی پاهاتوون، (جالینوس) بزنی یه ک ساله ی به خۆراکه مامناوه نده پیکه ره کانی کیمۆسی ستایشکراو داناوه، میننه شی له نیرینه باشته .

وقد روى النسائي في سننه: عن النبي ﷺ: ((أَحْسِنُوا إِلَى الْمَاعِزِ وَأَمِيطُوا عَنْهَا الْأَذَى، فَإِنَّهَا مِنْ دَوَابِّ الْجَنَّةِ)) وفي ثبوت هذا الحديث نظرٌ * واته: پێغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: ((چاکه کارین له گه ل بزنداو، پیسی لی دوریخه نه وه، چونکه له گیاندارانی به هه شته)) . پێشه وا _ ابن القیم _ ده فه رمیت: به لām جیگیربوونی نه م فه رمووده جیگه ی تیروانینه .

پزیشکان حومی زیانبه خشینیان داوه به سه ر گۆشتی بزندا به جوژنی نه ک به گشتی، نه مه ش به گویره ی که ده ی لاوازو، میزاجی لاوازه که پێی پانه هاتوون و، به خۆراکی مام ناوه ندی چاکي نهرم و نیان پاهاتوون، نه وانه ش خه لکانی خۆشگوزه رانن له خه لکی شاران، که که میکی خه لکن .

لحم الجَدَى «گۆشتی کاریل: نزکی مامناوه نده، به تاییه ت تاوه کو شیره خۆره بیت، به وهرجه ی به م نزیکانه له دایک نه بویت، خیرا هه رس ده بی به هۆی هیزی نه و شیره وه که

تیایدایه ، خو نه رم و نیان ده کاته وه ، گونجاوی زۆریه ی خه لکه له زۆریه ی بارو حاله کاندای ، له گوشتی ووشتر نه رم و نیانتره ، خوینیکی مام ناوه ند دروست ده کات .

لحم البقر گوشتی مانگا : ساردی ووشکه ، درهنگ هه رسه ، به هیواشی له گه ده لیژ ده بیته وه ، خوینیکی (سودلوی) دروست ده کات ، باش نی یه ته نها بۆ نه و که سانه نه بی که ماندووبوون و هیلاکیه کی زۆر ده کیشن ، زۆر خواردنی نه خو شیه (سودلوی) کانی ، وه کو به له کی و گه پی و ، ووشک هه لاتووی و قلیشانی پیست و نه مانی تووک به سه رییه وه و گولی و ، ئاوسانی ده ست و پی و ، سه ره تان و ، دودلیی و ، تایی چواره پۆو ، زۆرێک له ئاوسانه کان دروست ده کات ، نه مه بۆ نه و که سانه ی پێی پانه هاتوون ، یا زیانی گوشته که یان به بیبه رو سپرو دارچین و زه نه فیل و به و هاوشیوانه لانه بر دووه ، به لام گوشتی گا ساردیی که مته وه ، گوشتی مانگاش ووشکی که مته .

گوشتی گوێره که به تاییه ت قه له و چاکترین و ناوه ندیترین و خو شترین و به له زه تترین و ستایشکراوترین گوشته ، گوشتیکی که رمی ته پو شیداره ، نه گه ر به باشی هه رس بیت خۆراکێکی به هیز ده به خشیّت .

لحم الفرس گوشتی نه سپ : ثبت فی الصحیح عن أسماء _ رضي الله عنها _ ، قالت : نَحَرْنَا فَرَسًا فَأُكْلِنَاهُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ (٩٤).

واته : له (أسماء) وه _ خوای لی پازی بیت _ فه رموویه تی : له زه مه نی پیغه مبه ری خوادا ﷺ نه سپیکمان سه به ری و خواردمان .

٩٤ _ صحیح : أخرجه الحميدي (٣٢٢) ، وأحمد (٦ / ٣٤٥ ، ٣٤٦ ، ٣٥٣) ، وعبد بن حميد (١٥٧٣) ، والدارمي (١٩٩٨) ، والبخاري (٧ / ١٢١ ، ١٢٣) ، ومسلم (٦ / ٦٦) ، وابن ماجه (٣١٩٠) ، والنسائي (٢٢٧ / ٢٣١) كلهم من رواية فاطمة بنت المنذر عن أسماء بنت أبي بكر فذكرته .

و ثبت عنه عليه السلام أذن في لحوم الخيل ، ونهى عن لحوم الحمُر . أخرجاه في الصحيحين^(٩٠).

واته : به (صحیح)ی له پیغه مبهری خواوه عليه السلام هاتووه : که وای پئی داوه به گۆشتی نه سب بخوریت و ، خواردنی گۆشتی گویدریژی قه دهغه کردووه .

به لام نه و فرموده یه ی (المقدام)ی کوپی (معدي کرب) _ خوی لی پازی بیت _ ده یگیزیته وه که گوايه پیغه مبهری خوا عليه السلام قه دهغه ی خواردنی گۆشتی نه سپی کردووه (صحیح) نیه . پیشه و (أبو داود) و که سانی فرموده ناسی دیکه ش نه مه یان فرموده .

کاتی خوی تعالی له قورئاندا نه سب له گه ل قاترو گویدریژدا جوت ده کات و به یه که وه باسیان ده کات ، به لگه نی یه له سه ر نه وه ی حوکمی گۆشتی نه سب وه کو حوکمی گۆشتی نه و دوانه بیت به هر پوهه یه ک بیت ، هه روه ها به لگه نیه که و حوکمی له به شی ده سته که وته کانی جه تگدا حوکمی نه سب بیت ، خوی تعالی له کاتی باس کردندا جار به جار هاوشیوه کان جوت ده کات و ، جار به جار جیاوازه کان و ، جار به جاریش دژ به یه که کان .

خوی تعالی که له قورئاندا ده فرمیت ﴿لِتَرْكُوهَا﴾ [النحل : ٨] واته : بۆ نه وه ی سوریان بن^(٩١) ، قه دهغه ی خواردنی گۆشته که ی نه کردووه ، هه روه ها قه دهغه ی نه کردووه جگه له سوریوون سوودی دیکه ی لی وه رگیریت ، به لکو ته نها باسی به پیزترین سووده کانی ده کات ، که سوریوونه ، هه ردوو فرموده که ش سه باره ت به حه لآلبونی گۆشتی نه سب (صحیح)ن و به ره لستکاریان نی یه . پاشان . گۆشتی نه سب گه رمی ووشگه ، چرو (سوداوی) زیانبه خشه و بۆ جه سته نه رم و نیانه کان چاک نی یه .

^{٩٠} _ صحیح : أخرجه أحمد (٣ / ٣٦١ ، ٣٨٥) ، والدارمی (١٩٩٩) ، والبخاری (٥ / ١٧٣) ، (٧ / ١٢٣) ، (٦ / ٦٥) ، وأبو داود (٣٧٨٨) ، والنسائي (٧ / ٢٠١) کلهم من طریق حماد بن زيد عن عمرو بن دينار عن محمد بن علي عن جابر فذكره .

^{٩١} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی تفسیری قورئان .

لحم الجمل ، گۆشتی ووشتر : جیاوژی که له نێوان پێیاوه پره کانی سوونه و شیعه دا ، ههروهها په کێکه له جیاوژی کانی نێوان جوله که و موسلمانان ، جوله که و شیعه زه می ده که ن و نایفۆن ، به لām له ئاینی ئیسلامدا هه لآلبونی زانراوه ، چهنده ها جار پێغه مبه ری خوا ﷺ و هاوه لانی به پێژ له مال و له سه فه ریشدا خوار بویانه .

گۆشتی به چکه ووشتر به له زه ترین و خۆشترین گۆشته ، خۆراکیکی به هیز به جهسته ده به خشیت ، بۆ نه و که سانه ی پێی راها تون له جیگه ی گۆشتی خوریداره کانی وه کو مه پو به رانه و هیچ زیانیکیان پێ ناگه یه نیت و ، هیچ نه خۆشیه کیان بۆ دروست ناکات ، له راستیدا هه ندی له پزیشکان زه میان کردوه به تاییه ت بۆ خه لکانی خۆشگوزه ران وه کو خه لکی شاران نه وانه ی پێی راها تون ، چونکه گه رمی و ووشکی تی تدا یه ، (السّوداء) دروست ده کات ، ده ره نگ هه رسه ، هیزکی ناستایشکراوی تدا یه ، بۆیه پێغه مبه ری خوا ﷺ فه رمانی داوه به ده ستنویژگرتن نه گه ر خورا ، نه وه له دوو فه رمووده ی (صحیح) دا یه که به ره له ستکاران نی یه ، وه نابی ت فه رمایشته کانی پێغه مبه ری خوا ﷺ له م باره وه ته نها به ده ست شتن لێک بدریقه وه ، چونکه پێچه وانه ی ده ستنویژی زانراوه که باسی ده ستنویژ ده کات ، چونکه جیاوازی کردوه له نێوان گۆشتی ووشتر و گۆشتی مه پدا ، بۆ گۆشتی مه پ مرقی سه رپشک کردوه له نێوان ده ستنویژگرتن و نه گرتنیدا ، به لām بۆ گۆشتی ووشتر ده ستنویژگرتنی پێویست کردوه . بۆیه نه گه ر لێره دا ده ستنویژگرتن ته نها به ده ستشتن لێک بدریقه وه ، ده بی فه رمایشته که ی دیکه ی پێغه مبه ری خوا ﷺ ((مَنْ مَسَّ فَرْجَهُ فَلْيَتَوَضَّأْ))^(٩٧) به م شیوه لێک بدریقه وه واته : ((هه ر کهس ده ستی به ر نه ندای زاورژی که وت با ده ست بشوات)) ، به لām مه به ستی پێغه مبه ری خوا ﷺ لێره دا ده ست شتن نی یه به لگو ده ستنویژگرتنه بۆیه لێکدان وه ی فه رمووده یه ئاوه هایه : ((هه ر کهس ده ستی به ر نه ندای زاورژی که وت با ده ستنویژگرت)) .

^{٩٧} — إسناده صحيح : أخرجه أحمد (٦ / ٤٠٦) ، وصححه الألباني في الإرواء (١١٧) .

ههروه ها : که سی بخوری گوشتی ووشتر پێدهچی به دهستی خۆی گۆشته که نه خوات
به لکو پێدهچی بکری به ده میوه ، که وابوو لێردها نه گه ره به ست به ده ستنویژگرتنه که نه نها
شتنی دهسته کان بوایه ، نه واشته که ده بویه گالته کردن و ، نه و جا گوشتاری دانهری
شهرعیش به شیوه یه که لیک ده درایه وه که مه به ستی راست و زانراو نی یه “ به پیتی نه ریتی
باویش نی یه .

ههروه ها نابێ هیچ به ره له ستاکاریکی بۆ دروست بکری به تایبته به وه فرموده یه که
هاوه لان فرموویانه : ((کۆتا هه ر دوو کاره که له پێغه مبه ری خواوه ﷺ نه وه بوو که واز له
ده ستنویژگرتن به یتریت سه باره ت به خواردنی نه و شتانه ی که ناگریان به رکه وتوو)) ، له
به ر چه ند هۆکاریک :

یه که میان : نه مه فرموده گشتی یه ، فرمانکردن به ده ستنویژگرتن له نه نجامی
خواردنی گوشتی ووشتره وه تایبته .

دوهم : لایه نه کان جیاوازه ، چونکه فرمانکردن به ده ستنویژگرتن له به ر نه و لایه نه یه که
گوشتی ووشتره ، با کال و نه کولاو بی ، یاخود کولاو بی ، یاخود ووشکرابیته وه ، لێردها
ناگر هیچ په یوه ندی که به ده ستنویژگرتنه که وه نی یه . به لام کاتی واز له ده ستنویژگرتن
ده هیتریت له کاتی خواردنی نه و شتانه دا که ناگری به رکه وتوو ، والیکدراوه ته وه که ناگر
هۆکار نی یه بۆ ده ستنویژگرتن . که وابوو لێردها جیگه ی خۆیه تی بگوتریت په یوه ندی نه مه
به وه وه چی یه ؟ نه مه جیگیرکردنی هۆکاری ده ستنویژگرتنه که ی تیدایه ، چونکه گوشتی
ووشتره ، نه وه ش نه فی کردنی هۆکاری ده ستنویژگرتنی تیدایه ، که گوايه ناگری
به رکه وتوو ، بۆیه هیچ به ره له ستکاریه کیان له نیاواندا نی یه .

سی یه م : نه م فرموده باسی بیژه و گوشتاریکی گشتی تیدا نه کراوه که پێغه مبه ری خوا
ﷺ فرموویتی ، به لکو هه والی دوو پووداومان بۆ ده گێژیته وه ، که پووداویکیان پیتی

نه وېتر که وتووه ، له فرموده که دا هربوو پوډاوه که به م جوړه باسکراوه : گوشتیان خسته
پیش دهستی پیغه مېری خوا ﷺ نه وه بوو خواردی وپاشان کاتی نویژ هات ، نه وه بوو
دهستنوویژی گرت و نویژی کرد ، پاشان جاريکی تر گوشتیان خسته پیش دهستی نه ویش
خواردی و پاشان نویژی کردو دهستنوویژی نه گرتوه ، که واپوو کوتا هه دوو شته که نه وه بوو
که وازی له دهستنوویژگرتن هینا بۆ نه وانه ی بهری ناگر که وتوون ، نابهم شیوازه فرموده که
هاتووه . نه و که سهش که فرموده که ی گپراوه ته وه کورتی کردو ته وه ته نها بۆ جینگه ی
به لکه هینانه وه ، باشه له م پوډاوه دا چ شتیک به دیده کریت شایسته بی بکری به به لکه بۆ
(نسخ) کردنه وه ی فرمان کردن به دهستنوویژگرتن له کاتی خواردنی گوشتی ووشترا ، تا نه و
ناستی نه گر فرموده که بیژو و گوشتاریکی گشتی دواتری به ره لستیکاریش بی ، هر بۆ
(نسخ) کردن ناشی و ، هر پیوسته تاییه تی پیش بخریت ، نه مهش له وپه پری پوونیدایه .

لحم الضب ، گوشتی بزنی مزه : پیشتر باسی حال التیمان کردوه ، گوشته که ی که رمی
ووشکه ، شه هوت و ناره زوی جووتبوون ده جولینیت .

لحم الغزال ، گوشتی ناسکه نیرینه^{۹۸}) : چاکترین نیچرو ستایشترین گوشتی هیه ،
که رمی ووشکه ، هه روه ها گوتراوه : زور چاک و مامناوه نده ، بۆ جهسته مامناوه نده
ته ندروسته کان به سووده ، چاکترینیشی بیچووه کانه .

لحم الظبي ، گوشتی ناسکه میننه : که رم و ووشکه له یه که مدا ، جهسته و ووشک ده کاته وه
، بۆ جهسته ته پو شیداره کان چاکه ، دانهری کتیبی (القانون) ده لیت : چاکترین گوشتی
ناژه له کتوبه کان گوشتی ناسکه میننه یه ، نه که رچی مهیلی لای (السوادوی) ده کات .

^{۹۸} — پیشهوا (النوي) له کتیبی (المجموع شرح المذهب) دا فرمودیه تی : (إمام الحرمین) ده فرمیت : پاست
نه ویه که له زمانی عره پیدا ووشه ی (الغزال) بۆ نیرینه ی ناسک به کارده هینریت و ، ووشه ی (الظبي) یش بۆ
میننه کانیا . برونه سایتی : www.ahlalhdeth.com ، وەرگیر .

لحم الأرنب ، گۆشتی که رویشک : ثبت في الصحيحين : عن أنس بن مالك ، قال : أنقجنا أرنباً فسَعَوْا في طلبها ، فأخذوها ، فبعث أبو طلحة بِوَرِكِهَا إلى رسول الله ﷺ فَقَبِلَهُ^(٩٩).

واته : له (أنس) ی کوپی (مالک) هوه _ خوای لی پازی بیټ _ ، فهرموویه تی : که رویشکی کمان له شوینی خوی هه لسان و خه لکی به دوایدا پایان کردو ، بردیان ، (أبو طلحة) پانه که ی بۆ پیغه مبه ری خوا ﷺ ناریدو نه ویش قبولی کرد .

گۆشتی که رویشک : مامناوهنده بۆ گه رمی و ووشکی تی ، پانیشی له هه مووی خوشره ، ستایشترین خواردنی گۆشته که ی به برزاندنه ، سک پاده گریت ، میزهینه ره ، به رد وورد ده کات ، خواردنی سه ری بۆ نه هیشتنی له رزین به سووده .

لحم حمار الوحش ، گۆشتی گویدریژی کیوی : ثبت في الصحيحين : من حديث أبي قتادة _ رضي الله عنه _ : أنهم كانوا مع رسول الله ﷺ في بعض عُمره ، وأنه صادَ حَمَارَ وحش ، فأمرهم النبي ﷺ بأكله وكانوا مُحَرَمِينَ ، ولم يكن أبو قتادة مُحَرِّماً^(١٠٠).

واته : له (أبي قتادة) هوه _ خوای لی پازی بیټ _ : که وا له خزمه تی پیغه مبه ری خوا دا بوون ﷺ له عومره به کیدا ، (أبي قتادة) ش گویدریژی کیوی پلوکرد ، نه وه بوو پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمانی پیدان بیخون و ئی حرامیشیان به ستبوو ، به لام (أبي قتادة) ئی حرامی نه به ستبوو .

وفي سنن ابن ماجه : عن جابر قال : أكلنا زمنَ خيبرَ الخيلَ وحُمُرَ الوحش^(١٠١).

^{٩٩} _ صحيح : أخرجه البخاري (٢٠٢ / ٣) ، (٧ / ١١٤ ، ١٢٥) ، ومسلم (٦ / ٧١) كلاهما من طريق هشام بن زيد عن أنس فذكره .

^{١٠٠} _ صحيح : أخرجه البخاري (٤٩ / ٤) ، (٧ / ١١٥) ، ومسلم (٤ / ١٥) كلاهما من طريق نافع مولى أبي قتادة عن أبي قتادة فذكره .

واته : له (جابر) هوه _ خۆای لی پازی بیت _ فرموویه تی : له زه مه نی جه تگی (خیر)
(دا گوشتی نه سپ و گویدریژی کتویمان خوارد .

گوشته کی گهرمی ووشکه ، خۆراکیکی زۆر به جهسته ده به خشیت ، خویینیکی چری (سوداوی) دروست ده کات ، به لام به زوپیتی له گه ل پۆنی (القسط) دا بۆ پشت نیشه و بای چری شلکه ره وهی گورچیل به سووده ، هه ره ها به زوپیتی بۆ سووره لگه پان و شلی به سووده به تیه ل سووان ، به گشتی گوشتی نازه له کتویه کان هه ره مووی خویینیکی چری (سوداوی) دروست ده کهن و ، چاکترینیان گوشتی ناسکه و ، پاشان که رویشک .

لحوم الأجنة ، گوشتی کۆرپه له ی سکی دایک : چاک و ستایشکراو نی یه چونکه خوینی تیدا کۆرپه ته وه ، به لام حه رام نی یه چونکه پیغه مبه ری خوا ﷺ فرموویه تی : ((نَكَاهُ الْجَنِينِ نَكَاهُ أُمِّهِ)) (٦٢) واته : ((سه ربپینی کۆرپه له ی سکی دایک سه ربپینی دایک به تی)) .

خه لکی عیراق قه ده غه ی خواردنیان کردوه “ مه گه ر به زیندووی پیتی بگن و سه ری بهن ، فرمووده که شیان والیکداوه ته وه که وا مه به ست به م جۆره یه : سه ربپینی وه کو سه ربپینی دایکتی . گووتیان : نه مه به لگه یه له سه ر حه رامبوون ، به لام نه مه گوفتاریکی پوچه ، چونکه سه ره تای فرمووده که نه وه بوو که له پیغه مبه ری خویان پرسی ﷺ و ، گووتیان : نه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ سه ر سه رده ربپن و ، کۆرپه ی له سکدا ده بینن ، ئایا بیخۆین ؟ نه ویش فرمووی : نه گه ر ناره زووتان لی بوو بیخۆن چونکه سه ربپینی سه ربپینی دایکتی .

هه ره ها : (القیاس) ییش حه لالبوونی ده چه سپیتی ، چونکه تاوه کو له سکی دایکدا هه لگه رایت به به شیک له به شه کانی دایک داده نریت ، سه ربپینی دایکیش سه ربپینه بۆ هه موو

٦٠١ _ صحیح : أخرجه أحمد (٣ / ٣٢٢ ، ٣٥٦ ، ٣٦٢) ، ومسلم (٦ / ٦٦) ، وأبو داود (٣٧٨٩) ، وابن ماجه (٣١٩١) ، والنسائي (٧ / ٢٠١ ، ٢٠٥) کلهم من طریق أبي الزهیر عن جابر فذكره .

٦٠٢ _ إسناده صحيح : أخرجه أبو داود (٢٨٢٧) ، وصححه الألباني في الإرواء (٢٥٣٩) .

به شه کانی ، ئا نه مه یه که دانه ری شهر ئاماژه ی پێداوه به فه رمایشتی : سه ربړینی سه ربړینی دایکیتی ، هه روه که سه ربړینی سه ربړینه بۆ تیکرایی به شه کانی ، بۆیه نه گه ر سوونه تی ئاشکه راش نه هاتبا سه باره ت به خواری ، به دلنیا یی (القیاس یی) پاست و دروست هه لالبونی پێویست ده کرد .

لحم القديد : گوشتی ووشک : فی السنن : من حدیث ثوبان _ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ _ قال : ذبحتُ لرَسُولِ اللَّهِ ﷺ شاةً ونحن مسافرون ، فقال : ((اَصْلَحْ لَحْمَهَا)) فَلَمْ أَزَلْ أَطْعُمُهُ مِنْهُ إِلَى الْمَدِينَةِ^(٦٣).

واته : له (ثوبان) هه _ خوای لی پازی بیته _ فه رموویه تی : له سه فه ردا بووین مه ربکم بۆ پێغه مبه ری خوا ﷺ سه ربړی ، فه رمووی : ((گۆشته که ی چاک بکه)) ئه وه بوو به رده وام پیم ده دا بیخوات تاوه کو گه شتینه وه مه دینه . القديد : له (النمکسود) به سوودتره ، جهسته کان به هیز ده کات ، ئالۆشی و خوړو دروست ده کات ، به لام زیانه کانی به به هاراتی ساردی ته پو شیدار (الأبازیر) بورده خریته وه ، میزاجه گه رمه کان چاک ده کاته وه . النمکسود ، گه رم و ووشکه و هه روه ها ووشکاریشه ، چکترینی ئه وه یه له قه له وی ته رۆشیدار بی ، زیان به نه خۆشی (القولنج) ده گه یه نیت ، به کولاندن له گه ل شیرو پۆندا زیانه کانی بورده خریته وه ، بۆ خاوه ن میزاجی گه رمی ته پو شیدار چاکه .

به شیک : سه باره ت به گوشتی بالنده :

خوای تعالی ده فه رمیت : ﴿ وَلَحْمٌ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴾ [الواقعة : ٢١] واته : وه گوشتی هه ر بالنده یه که هه زی لی بکه ن^(٦٤).

^{٦٣} _ صحیح : أخرجه أحمد (٥ / ٢٧٧ ، ٢٨١) ، والدارمي (١٩٦٦) ، ومسلم (٦ / ٨١ ، ٨٢) ، وأبو داود (

٢٨١٤) ، کلهم من طرق جبير بن نفير عن ثوبان فذكره .

وفي مسند البزار وغيره مرفوعاً : ((إِنَّكَ لَتَنْظُرُ إِلَى الطَّيْرِ فِي الْجَنَّةِ ، فَتَشْتَهِيهِ ، فَيَخْرُ مَشْوِياً بَيْنَ يَدَيْكَ))^(٦٥)

واته : پیغمبەری خوا ﷺ فرمویەتی : ((تۆ لە بەهەشتدا تەماشای بالەندە دەکەیت و ، هەز بە خواردنی دەکەیت ، بۆیە بە کەسەر بە برژاوی دیتە پیش دەستت)) .

گوشتی بالەندە بە شینکی حەلālە و ، بە شینکی حەرامە .

حەرام : چەرنووکاری وەکۆ : هەلۆ و ، باز و ، شاهین^(٦٦) ، ئەوانەش کە لاکی نازەلانی تۆپیو دەخۆن وەکۆ دال ، (الرَّحْم) ^(٦٧) ، لەق لەق ، (العقق) ^(٦٨) ، قەلە پەشی پەلۆی و ، پەشی گەورە ، ئەوانەش کە قەدەغەیی گوشتنیان کرلوه وەکۆ پەپوسلیمانکە و ، بازو (الضرد) ^(٦٩) .

^{٦٥} - مهلا محمد مهلا صالح ، پوختەیی تەفسیری قورئان .

^{٦٥} - إسناده ضعيف : ضعفه الألباني في ضعيف الترغيب والترهيب (٢٢٠٧) .

^{٦٦} - ئەمانە جۆزێک لە بالەندە بۆ پاوکردن بە گاردێن ، بڕوانە : لسان العرب . وەرگێڕ .

^{٦٧} - الرَّحْم : بالەندە یەکە پەپوێژی زۆرە ، پەنگی سەببە و خالخالی پەشی تێدان ، دەندوکی درژۆ کەوانەیی کەمەر پەنگی خاکی مەیلە و سوورە ، لە شێوەدا وەکۆ دال وایە ، بڕوانە : قاموسی پسته ، مهلا محمودی گەلەیی . هەروەها بڕوانە : لسان العرب . وەرگێڕ .

^{٦٨} - العقق : پەنگی پەش و سەپی یەو کلکی درژە ئەو کەسە لە ئیحرامدا یە دەتوانیت بیکۆژیت چونکە جۆزێک لە قەلە پەش ، بڕوانە : لسان العرب . وەرگێڕ .

^{٦٩} - بازو (الضرد) : بالەندە یەکە لە چۆلە کە گۆرەترە سەری گۆرە یەو ژێر سکی سەپی یەو سەریشتی سەوزە و پەلە وەری بچوک پاو دەکات ، بڕوانە : فەرھەنگی دەریا . وەرگێڕ .

هه‌لایش : چەندین جۆره ، له‌وانه :

الدجاج ، مریشک : ففي الصحيحين من حديث أبي موسى أن النبي ﷺ أكل لحم الدجاج^(٦١٠).

واته : له (أبي موسى) هوه _ خوای لی پازی بیټ _ فهرموویه تی : پیغه‌مبەری خوا ﷺ
گۆشتی مریشکی خوارد .

گۆشتی مریشک گەرم و تەپە له یەکه‌مدا ، بەسەرگە‌دهوه سووکە ، خێرا هەرسە ،
خە‌لته‌که‌ی چاکە ، مێشک ده‌کاته‌وه ، تۆماوی نێزینه زیاد ده‌کات ، ده‌نگ ساف ده‌کاته‌وه ،
په‌نگ و بۆ جوان ده‌کاته‌وه ، ئە‌قل به‌هێز ده‌کات ، خوێنێکی چاک دروست ده‌کات ، مه‌یلی
لای ته‌پی و شیداری ده‌کات ، گوتراوه : زۆر خواردنی نه‌خۆشی جومگه‌زان دروست ده‌کات ،
به‌لام نه‌مه جێگیر نه‌بووه .

لحم الديك ، گۆشتی که‌له‌شیر : میزاجی گه‌رم‌تره ، ته‌پی و شیداری که‌م‌تره ، که‌له‌شیری
به‌ته‌مه‌نی گه‌وره ده‌رمانێکه‌و بۆ نه‌خۆشیه‌کانی وه‌کو (القولنج) و ، ته‌نگه‌نه‌فسی (الربو) و ،
بای چڕ به‌سووده ئە‌گه‌ر له‌ که‌ل (ماء القرطم) و (الشبث)^(٦١١) دا بکولێن‌دریت ،

^{٦١٠} _ صحيح : أخرجه البخاري (٤ / ١٠٩) ، (٥ / ٢١٨) ، (٧ / ١٢٢) ، (٨ / ١٦٤ ، ١٧٢ ، ١٨٣) ،
(٩ / ١٩٦) ، ومسلم (٥ / ٨٤ ، ٨٣) كلاهما من طريق زهيد الجرمي عن أبي موسى فذكره .

^{٦١١} _ القرطم : پووێکی گیایی وه‌زیوه ، نزیکی مه‌ترێک به‌رز ده‌بیته‌وه ، په‌نگی گۆله‌کانی له‌ نێوان زه‌ردنکی
کال و سورنکی کالدایه ، تۆوه‌کانی لوله‌کیه‌و ، گۆل و کۆسپ و زه‌یت و تۆوه‌کانی به‌کار‌دیت . بپوانه‌ ساینی :
www.snbl.com ، وه‌رگێتر .

^{٦١٢} _ الشبث : پووێکی وه‌زیوه ، نزیکی (٢٠ _ ٦٠) سم به‌رز ده‌بیته‌وه ، په‌نگی گۆله‌کانی مه‌یله‌و
زه‌ردن ، که‌له‌کانی ده‌زۆوله‌یه‌و ، تۆوه‌که‌ی بچۆکه‌و ، به‌شی به‌کارهاتوش تۆوه‌که‌یه‌تی . بپوانه :
www.snbl.com ، وه‌رگێتر .

گوونه کانیشی (خَصِيْهَا) خواردنیکی ستایشکراوه ، خَیْرا هه رسه ، فەرۆجه کانیش خَیْرا هه رسه ، خو و نه رم و نیان ده کاته وه ، نه و خوینه ی لیوه دروست ده بی خَوْنِیکی نه رمونیانی چاکه .

لحم الدُّرَّاج ، گوشتی سوپسکه : گهرم و ووشکه له دووه دما ، سووک و نه رم و نیانه ، خَیْرا هه رسه ، خَوْنِیکی مامناوهندی چاک دروست ده کات ، زۆر خواردنی چاو تیژ ده کات .

لحم الحَجَل ، گوشتی پۆپ : خَوْنِی چاک دروست ده کات و ، خَیْرا هه رسه .

لحم الإِبْز ، گوشتی قاز : گهرمی ووشکه ، خۆراکیکی خراپ ده به خشی بۆ نه و که سانه ی له سه ری پاهاتوون و به به رده وامی ده یخۆن و ، پاشه پۆشی زۆر نی یه .

لحم البَط ، گوشتی مرلوی ، سۆنه : گهرمی ته رو شیداره ، پاشه پۆی زۆره ، درهنگ هه رسه ، گونجاوی گه ده نی یه .

لحم الحُبَارَى ، گوشتی چیرگ : في السنن من حديث بُرَيْةَ بنِ عمر بنِ سَفِينَةَ ، عن أبيه ، عن جدّه _ رضي الله عنه _ قال : أكلتُ مع رسول الله ﷺ لَحْمَ حُبَارَى^(١١٣).

واته : (بُرَيْةَ) ، له بابیه وه ، له باپیری وه _ خوای لی پازی بیت _ ده گنپیت وه فره مووی تی : له خزمه تی پیغه مبه ری خوادا ﷺ گوشتی چیرگمان خوارد .

گۆشته که ی گهرمی ووشکه ، درهنگ هه رسه ، بۆ وهرزشوانان و نه وانه ی نیش و کاری ماندوو بوون ده که ن به سووده .

^{١١٣} _ ضعیف : أخرجه أبوداود (٣٧٩٧) ، والترمذي (١٨٢٨) ، وفي الشمايل (١٥٥) (كلاهما من طريق عمر بن سفينة عن سفينة فذكره .

لحم الكركي، گوشتی قولینگ : ووشك و سووكه ، سه بارهت به میزاجی گه رمی و ساردی گوشته که ی جیاوازی هه یه ، خوینیکی (سودای) دروست دهکات ، بۆ ئه وانه ی پهنج و ماندوبونیک ی زۆر ده دهن له ئیش و کاره کانیاندا به سووده ، پتویسته پاش سه رپرین پۆژیک یاخود دوو پۆژ وازی لی بهیتریت و ، پاشان بخوریت .

لحم العصفير والقنابر، گوشتی چۆله که و کلاوکوپه : روی النسائي في سننه : من حديث عبد الله بن عمرو رضي الله عنه أن النبي ﷺ قال : ((ما من إنسانٍ يَقْتُلُ عُصْفُورًا فما فوقَهُ بغيرِ حَقِّهِ إِلَّا سَأَلَهُ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ عنها ، قيل : يا رسول الله ! وما حَقُّه ؟ قال : تَذْبُحُهُ فتَأْكُلُهُ ولا تَقَطُّعُ رأسَهُ وتَرْمِي به))^(٦١٤).

واته : له (عبدالله ی کوی (عمرو) وه _ خوی لی پازی بیت _ فه رمویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموی : ((هر مروفیک چۆله که یه ک و له ویش به رزتر بکوژیت به بی ئه وه ی هه قی خوی بدات ، مه گه ر خوی _ عزوجل _ لی ده پرسیت وه ، گوترا : ئه ی پیغه مبه ری خوا ! هه قه که ی چی یه ؟ فه رموی : سه ری بریت و بیخوات نه ک سه ری له له شی جیاکاته وه و فری بدات)) .

وفي سننه أيضا : عن عمرو بن الشريد ، عن أبيه قال : سمعتُ رسولَ الله ﷺ يقول : ((مَنْ قَتَلَ عُصْفُورًا عَبَثًا ، عَجَّ إِلَى اللهِ يَقُولُ : يَا رَبُّ إِنَّ فُلَانًا قَتَلَنِي عَبَثًا ، وَلَمْ يَقْتُلْنِي لِمَنْفَعَةٍ))^(٦١٥).

^{٦١٤} _ إسناده ضعيف : أخرجه النسائي (٧ / ٢٠٧) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٥١٥٧) .

^{٦١٥} _ إسناده ضعيف : أخرجه أحمد في المسند (٤ / ٣٨٩) ، وضعفه الألباني في ضعيف الترغيب والترهيب (٦٨٠) .

واته : له (عمرو) كۆپى (الشريد) هوه _ خواى لى پازى بىت _ فهرموويه تى :
 گوڤيىستى پښه مبهرى خوا بووم ﷺ ده يفه رموو : ((ههركهس به خۆپا چۆله كه يهك بكۆڤيىت ،
 دهنگى بۆ لای خواى تعالى به رزده كاته وه ده لىت : نهى په روه ردگارم به پاستى فلان كهس به
 خۆپا كوشتى و بۆ سوودى خۆى نه يكوشتى)) .

گۆشتيان گهرم و ووشكه ، خوو پاده گرڤت ، ئاره زوى جووتبوون زياد دهكات ،
 شله كهى خوو نه رم ونيان ده كاته وه ، بۆ جوومگه به سووده ، نه گهر ميښكيان له گهل
 زه نجه فيل و پيازدا بخوڤيىت ، شه هوهت و ئاره زوى جووتبوون ده وروژنيىت ، وه
 خه لته يان ستايشكراونى به .

لحم الحمام ، گۆشتى كۆتر : گهرمى ته پو شيداره ، هه ناوى شيدارى كه مته ،
 جوجگه كانى شيدارتره به خاسيهت ، نه وهى له ماله كاندا به خيو ده كرڤت و نه وهش كه تازه
 باله كانى ده كاته وه بۆ نه وهى بفڤيىت گۆشتيان له هه مووى سووكتره و ، خۆراكيكى
 ستايشكراویش به جهسته ده به خشى ، گۆشتى نيزينهى بۆ سستى و ، لاوازى و ، سپى و ،
 لهش داهيزان و ، (السكتة) ، له رزين شيفايه ، هه روه ها بۆنكردينى نه فه سه كانيشى له و
 باره وه به سووده ، خواردينى جوجگه كانى يارمه تيده رڤكى باشى ژنانه ، بۆ گورچيله به سووده
 ، خوڤن زۆر دهكات ، فهرمووده يه كى پوچيش سه بارهت به كۆتر هاتووه به ده مى
 پښه مبهرى خولو هه لبه ستراره كه گوايه : پياوڤك ته نهايى خۆى لای پښه مبهرى خوا ﷺ
 سكاللا كرد ، نه ویش پڤى فهرموو : جووتى كۆتر لای خۆت پاگره . به لام له م فهرمووده
 باشترو چاكر ته م فهرمووده يه : اَنه ﷺ رَأَى رَجُلًا يَتَّبِعُ حَمَامَةً ، فَقَالَ : ((شَيْطَانٌ يَتَّبِعُ
 شَيْطَانَةً))^(١١٦) واته : پښه مبهرى خوا ﷺ پياوڤكى به ديكر به دواى كۆتر كه وه بوو ،
 فهرمووى : ((شه يتانڤكه دواى شه يتانڤك كه وتووه)) .

^{١١٦} _ إسناده صحيح : أخرجه أبوداود (٤٩٤٠) ، وصححه الألباني رحمه الله .

پیشهوا (عثمان)ی کورپی (عفان)یش له ووتاره کانیدا فرهمانی دهکرد به گوشتنی سهگ
و سه برینی کۆتر .

لحم القطا ، گوشتی قهتی ، کورکوپه : ووشکه ، (السوداء) دروست دهکات ، خوو
دهگریت ، له خراپترین خۆراکه کانه ، به لām بۆ نه خووشی ناویهنگ به سووده .

لحم السماني ^(٦١٧) ، گوشتی شیلاقه : گهرم و ووشکه ، بۆ جومگه به سووده ، بۆ
نازاری گهرمی جگهر زیانبه خشه ، به سرکه و (الكُسْفَرَة) ^(٦١٨) زیانه کانی دوردده خریقه وه ،
پیویسته مرۆف خۆی به دور بگریت له گوشتی نهو بالندانهی که له شوینه زه لگاوه کان و
پیهسه کاندایه ژین .

گوشتی بالنده به گشتی له گوشتی مه پوماڵات خیرا ههرستره ، نه وهشی له هه مووی خیرا
ههرستره له هه مووی که متر خۆراک به جهسته ده به خشی “ وه کو مل و باله کان ، میشکیان له
میشکی مه پوماڵات ستایشکراوترو چاکتره .

^{٦١٧} — ئەم بالندەیه له زمانی عەرەبیدا دوو ناوی هەیە کە بریتین لە ناوەکانی (السلوی) و (السمان) ، بە لām
له قورئانی پیرۆزدا به ناوی (السلوی) وه هاتوووه . وەرگێڕ .

^{٦١٨} — الكُسْفَرَة أو كوزيرة : پووه کێکی گیایی وهرزی بیستانیه ، بۆنێکی عهتر نامێزی توندی ههیه ، نزیکی (٥٠)
سم بهرز ده بیتهوه ، پهتگی کوله کانی سپین یاخود میخه کین ، به ریکی خهپی بچوکی پهتگ زهردی مه یله
قاوهیی ههیه و ، یه کێکه له به ماراته به ناویانگه کان . بپوانه : www.snbl.com ،
<http://ar.wikipedia.org/wiki> . وەرگێڕ .

الجراد ، كوله : في الصحيحين : عن عبدالله بن أبي أوفى قال : غزونا مع رسول الله ﷺ سبع غزوات ، نأكلُ الجرادَ^(٦١٩).

واته : له (عبدالله) كوپى (أبي أوفى) وه _ خواى لى پازى بيت _ فرموييه تى : له خزمه تى پیغه مبه ری خوادا ﷺ حوت غه زامان کرد ، كوله مان ده خوارد .

وفي المسند عنه : أَجَلْتُ لَنَا مَيْتَتَانِ وَدَمَانِ : الْحَوْتُ وَالْجَرَادُ ، وَالْكَبِدُ وَالطَّحَالُ^(٦٢٠) .

واته : له هه مان هاوه له وه _ خواى لى پازى بيت _ فرموييه تى : دوو مردوو و دوو خوینمان بۆ چه لال کراوه : ماسى و کوله ، جگه رو سپل .

كوله گه رم و ووشكه ، خۆراكىكى كه م ده به خشیت ، به رده وام خواردنى مرؤف لاواز ده كات ، به هه لماندن (تَبَخَّرَ به) سودى بۆ میزه چورتكى و ئاسته مى میزکردن ده بى ، هه روه ها هه لماندن (يَتَبَخَّرُ به) پى ده كريت بۆ مایه سیرى ، قه له وه كانى بۆ پیوه دانى دوپشك ده برزینریت و ده خوریت ، زیانبه خشه بۆ تووشبوان به نه خوشی په ركه م ، خه لته په كى خرابی هه په .

سه باره ت به پیدان به خواردنى نه و كوله په یی كه به بى هۆ مردوو ، دوو گوشتار له ئارادیه : چه ماوه له سه ر چه لال بوئین ، ئیمامى (مالك) یش به حه رامى داناوه ، به لام هیچ جیاوازیك له نئوان زاناياندا نى په سه باره ت به خواردنى نه و كوله په یی كه به هۆكارىكى وهكو په ستاوئن و سوتاندن و به و هاوشیوانه ده مرن ، بۆیه خواردنیان شیاوه .

^{٦١٩} _ صحيح : أخرجه البخاري (١١٧ / ٧) ، ومسلم (٦ / ٧٠ ، ١٧١) كلاهما من طريق أبي يعفور سمعت ابن

أبي أوفى فذكر الحديث .

^{٦٢٠} _ سبق تخريجه .

به شِيك : سه بارهت به زيانی بهردهوامبوون له سهه خواردنی گوشت

پێویسته بهردهوام نه بن له سهه گوشت خواردن ، چونکه چه ندين نه خووشی خوینی و ئیمعتائی و ، تاي توند دروست ده کهن ، پيشهوا (عمر) ی کورپی (خطاب) _ خوای لی پازی بیت _ فهرموویه تی : دورکه ونه وه له خواردنی گوشت ، چونکه زیانمه ندیه کی ههیه وه کو زیانمه ندی مهی وشه راب ، خوای پهروه ردگاریش پقی له مالی گوشت خوړ ده بیته وه . نیمامی (مالک) له (الموطأ) دا ده یگێتته وه .

(أبقرط) یش ده لیت : سکتان مه کهن به گزپستانی ناژهل .

به شِيك : سه بارهت به بهر هه می سپیایی

اللَّبَن شیر : خوای تعالی ده فهرمیت : ﴿ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ ﴾ [النحل : ٦٦] واته : ﴿ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ ﴾ وه به پراستی له ناژهل و مالتیشدا بۆ ئیوه په ند وه رگرتن ههیه ﴿ نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ ﴾ له وهی له ناو سکیدا به ئیوهی ده نوشین ﴿ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا ﴾ له نیوان سروان و خوینیدا شیریکی پاکی بی خووشی ﴿ سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ ﴾ په وان بۆ نوشه رانی (٦٦) . خوای تعالی سه بارهت به به هه شتیش فهرموویه تی ﴿ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ ﴾ [محمد : ١٥] ﴿ فِيهَا أَنْهَارٌ ﴾ چه نده ها پهووباری تیدایه ﴿ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ ﴾ له ناوی سازگاری تام و بۆن نه گوړاو ﴿ وَأَنْهَارٌ ﴾ وه چه نده ها پهووبار ﴿ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ ﴾ له شیر که تامی نه گوړاوه (٦٦) .

٦٦١ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوختهی تهفسیری قورئان .

٦٦٢ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوختهی تهفسیری قورئان .

وفي السنن مرفوعاً : ((مَنْ أَطْعَمَهُ اللَّهُ طَعَامًا فَلْيَقُلْ : اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَارْزُقْنَا خَيْرًا مِنْهُ ، وَمَنْ سَقَاهُ اللَّهُ لَبَنًا فَلْيَقُلْ : اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَزِدْنَا مِنْهُ فَإِنِّي لَا أَعْلَمُ مَا يُجْزِي مِنْ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ إِلَّا اللَّبَنُ)) (١٢٢).

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فرموویه تی : ((هه رکهس خوای تعالی خۆراکیکی دایه بیخوات بابلێت : په روه ردگارا به ره که تمان بۆ برژه نێوی و ، له م خواردنهش چاکترمان بده ری . وه هه رکهس خوای تعالی شیر ی دایه بیخواته وه بابلێت : په روه ردگارا به ره که تمان بۆ برژه نێوی و ، له مه شمان بۆ زیاد بکه ، چونکه هیچ شتیکی نی یه جیگی خۆراک و خواردنه وه بگرتنه وه مه گه ر شیر .

شیر : نه گه رچی به هه ستیش ساده بی ، به لām به سروشتی خۆی و له بنه په تی دروستبونیدا له سی گه وه ر پێکهاتوه : په نێری ، پۆنی ، ئاوی . په نێری : ساردی ته پوشیداره ، خۆراک به جهسته ده به خشی . پۆنی : مامناوه نده له گه رمی و ته پی و شیریدار بۆ جهسته ی مروفیی ته ندروست و ساغ گونجاوه ، سودیکی زۆری تێدایه . ئاوی : گه رمی ته په ، سروشتی مروف ده کاته وه ، جهسته شیردار ده کات .

شیر _ به گشتی _ له ئاستی مامناوه نده که می ساردترو ته پو شیردارتره . گوتراوه : هیزی له کاتی دۆشینیدا گه رمی و ته پی و شیرداریه ، هه روه ها گوتراوه : مامناوه نده له گه رمی و ساردیدا .

چاکترین دۆخه کانی شیریش له کاتی دۆشینیدایه ، پاشان به رده وام چاکیتیه که ی که م ده بیته وه “ به پیتی تیپه ریوونی کات ، بۆیه له کاتی دۆشینیدا که متر ساردهو ، زیاتر ته پو شیرداره ، ترشه که شی به پێچه وانه وه یه ، پاش ئه وه ی ئازله که بپچوه که ی له دایک ده بی

به چل پۆژ نه و جا شیره که ی هه لده بژێردریت و به کارده هینریت ، چاکترین شیریش نه وهیه که سپیتیه که ی زۆر بی ، بۆنی خوش بی ، تامی به له زهت بی ، شیرینه کی که می تێدای بی ، چه وریه که ی مامناوه ند بی ، پێکهاته ی له ناسکی و چهیدا مامناوه ند بی ، له مالتاتیکی ته مه ن که می ته ندروست دۆشرا بی ، گوشتی مامناوه ندی چاک بی و ، له وه پو ئاوێکی ستایشکراوی خوارد بی .

شیر ستایشکراوه و خوینیکی چاک دروست ده کات ، جهسته ی ووشک شیدار ده کاته وه ، خۆراکیکی چاک به جهسته ده به خشی ، بۆ نه خۆشیه کانی بودایی و خه م و خه فته و نه خۆشیه (السوداویه) کان به سووده ، نه گهر له گه ل هه نگویندا بخوریته وه برینه ناوه کیه کان له خه لته بۆگه نه کان پاک ده کاته وه . خواردنه وه شی له گه ل شه کردا په نگ و پۆ جوان ده کاته وه .

شیر زیانه کانی جووتبوون ده کات که م ده کاته وه ، بۆ سینگ و سیی گونجاوه ، بۆ تووشبووان به نه خۆشی سیل چاک و به سووده ، بۆ سه رو که ده و ، جگه رو سپل خراپه ، زۆرخواردنی زیان به ددان و پوک ده که یه نیت ، بۆیه پاش خواردنه وه ی پتویسته ئاو له ده م وه دریت ، وفي الصحيحین : أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ شَرِبَ لَبَنًا ، ثُمَّ دَعَا بِمَاءٍ فَتَمَضَّمْهُ وَقَالَ : ((إِنْ لَهٗ دَسَمًا))^(٦٢٤) واته : پیغه مبه ری خوا ﷺ شیری خوارده وه و ، پاشان داوای ئاوی کردو وه ریدا له ده می و فه رموی : ((چه وری تێدایه)) .

بۆ تاداران و ، نه وانه ی سه ریان ده ئیشی خراپه ، بۆ می شک و ، سه ری لاواز زیانه خشه ، به رده وام خواردنی تاریکی چاو و ، جومگه ئیشان و ، توندبوونی جگه رو ، ئاوسان له گه ده و هه ناودا دروست ده کات ، به لام به تیکه ل کردنی هه تگۆین و زه نه فیلی موره با و به و هاوشیوانه چاک ده کریت ، هه موو نه وانه ش بۆ که سانیکه پێی پانه هات بیت .

^{٦٢٤} - متفق علیه : أخرجه البخاري (١ / ٢٧٠) ، ومسلم (٣٥٨) .

لبن الضَّآن ، شیرى مهى : چترين شیره‌كانه‌و له‌مه‌مووشى زياتر ته‌پترو شیدارتريه ، چه‌وريكى تیدايه له شیرى بزى و مانگادا نى يه ، پاشه‌پۆيه‌كى به‌لغهمى دروست ده‌كات ، سپيتيه‌ك له پیتستا دروست ده‌كات نه‌گه‌ر به‌به‌رده‌وامى به‌كارپه‌يئريت ، بۆيه پتويسته نه‌م شیره تیکه‌ل به‌ئاو بکريت بۆ نه‌وه‌ى جه‌سته پۆژه‌يه‌كى كه‌متر له‌م شیره‌ى ده‌ستكه‌ويت و ، خيراتريش تينويه‌تى بشکيئيت و ، زياتريش سارد بکاته‌وه .

لبن المعز ، شیرى بزى : نه‌رم و ناسك و مامناوه‌نده ، سك په‌وان ده‌كاتوه ، جه‌سته‌ى ووشك شیدار ده‌كاتوه ، بۆ برينه‌كانى گه‌روو ، كۆكىنى ووشك ، خوین به‌ربوون به‌سووده .

شیرى په‌تى چاکترین خواردنه‌وه‌كانه بۆ جه‌سته‌ى مرقف “ له‌به‌ر نه‌و خوراك به‌خشين و مادده خوینيه‌ى تيايدا كۆبۆته‌وه‌و ، له‌به‌ر نه‌وه‌ش كه له كاتى مندالیدا جه‌سته‌ى مرقفى له‌سه‌ر راهاتوه‌و ، هاو سازى فيتره‌تى بنه‌په‌تیشه .

وفي الصحيحين : أن رسول الله ﷺ أتته ليلة أُسري به بقدرحين من خمر ولبن ، فنظر إليهما ثم أخذ اللبن ، فقال له جبريل _ عليه السلام _ : الحمد لله الذي هداك للفطرة ، ولو أخذت الخمر غوت أمتك (٦٢٥).

واته : پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ له شه‌وپه‌وه‌يه‌كه‌يدا دوو په‌رداخ مه‌ى و شیرى بۆ هینرا ، نه‌وه‌بوو ته‌ماشای كردن و شیره‌كه‌ى برد ، (جبريل) یش _ عليه السلام _ فه‌رمووى : سپاس و ستایش بۆ خوا كه پێنمووى كردى بۆ ئیسلام و پێگه‌ى پاست ، چونكه نه‌گه‌ر مه‌ى و شه‌رابه‌كه‌ت هه‌لگرتايه ئومه‌ته‌كه‌ت گومرا ده‌بوون .

ترشه‌كه‌شى به‌لاى مرقفه‌وه به‌له‌زه‌ت نابى تا دواى ماوه‌يه‌ك ، شیرى‌كى بزپكاوه‌و بۆنه‌كه‌ى ناخۆشه ، ، گه‌ده‌ى گه‌رم هه‌رسى ده‌كات و سودى لى وه‌رده‌گریت .

لحم البقر ، شیرى مانگا : خۆراك به جهسته ده به خشى و ، پیتدارو چاکی دهکات ، سک پهوان دهکاتهوه به نپوهنجى ، ناوه ندىترین شیرو چاکترینیانه له نپوان شیرهکانى مه پو بزندا ، له بواری نهرم و ناسکی و چپى و چه وریدا .

وفي السنن : من حديث عبدالله بن مسعود يرفعه : ((عليكم بالبانِ البقرِ ، فإنها ترمُ من كُلِّ الشَّجَرِ))^(٦٦).

واته : (عبدالله بن مسعود) خوائى لى پازى بىت _ له فرموده دهکدا که به رزى دهکاتهوه بۆ پیغه مبهرى خوا ﷺ فرمودیه تی : ((شیرى مانگا به کاربینن ، چونکه له مه موو درۆه ختیک کرد دهکاتهوه دهخوا)) .

لبن الإبل ، شیرى ووشتر : له سه ره تای به شه که دا ئاماژه ی پیدرا ، سوودهکانى باسکرا ، بۆیه پتویست به دووباره بونهوه ناکات .

لُبَانٌ ، الْكُنْدُرُ : فرموده دهکى له باره وه هاتوه که وا پیغه مبهرى خوا ﷺ فرمودیه تی : ((مال کانتان به (لُبَانٌ) بۆنخۆش بکه ن)) به ئام ئه م فرموده ده به (صحیح بن له پیغه مبهرى خواوه (رىوايه) ت نهکراوه .

له (علي) يشه وه ده گێرپنه وه که وا پیاویک سکالای بیرچونه وه ی له خزمه تیدا باس کرد نه ویش پتیی فرموو : (لُبَانٌ) به کاربیننه ، چونکه دال به هیز دهکات و ، بیرچونه وه ناهیلئت .

له (ابن عباس) يشه وه _ خوا له خۆی ویا بيشى پازى بىت _ ده گێرپنه وه فرمودیه تی : خواردنه وه ی له گه ل شه کردا پيش نان خواردنى به یانى بۆ میزو بیرچونه وه چاکه .

له (انس) یشهوه دهگپرنهوه کهوا پیاویک سکالای له خزمهتیدا باس کرد ئهویش قهرمووی : (الکُنْدُر) بهکاریینهوههر له شهوهوه بیخوسیتنه ، ئهگهر پۆژت لی بوویهوه ، پیش نان خواردنی بهیانی لی بخورهوه ، چونکه بۆ بیرچونهوه بهسووده .

ئهمه هۆیهکی سروشتی ئاشکهرای هیه ، چونکه ئهگهر بیرچونهوه بههۆی میزاجیکی خراپی ساردی شیدارهوه بی و بهسهر میتشکدا زال بی ، ئهوا کاری خهزنکردن و پاراستنی زانیاریهکان ئهنجام نادات ، لیرهدا (لُبَان) ی زۆر بۆ بهسوود دهبی .

بهلام ئهگهر بیرچونهوهکه بههۆی زالبوونی شتیکی کاتیهوه (عارض) بی ، دهتوانریت بیرچونهوهکه بهو شتانه لابریت که دهتوانن میتشک شیدار بکهنهوه .

جیاوازی نێوان ئهم دوو له بیرچونهوهیه بهم جۆریه : له بیرچونهوه بههۆی شتی کاتیهوه (العارض) جۆریکی ووشکهو ، نیشانهکانیشی بریت له شهو بیداری و خهزنکردن و پاراستنی زانیاریه پابردووهکان بهتهنها “ بهلام زانیاری نوێ و ههنوکهیی خهزن ناکات .

بهلام له بیرچونهوه بههۆی مادهی تهپو شیدارهکانهوه “ به پیچهوانهیی بهکهمه به تهوایی .

پێدهچی ههژدی شت بهخاسیهت بیرچونهوه دپۆست بکات ، وهکوکه لهشاخگرتن له چالهکهی پشته ملدلو ، بهردهوامبوون لهسهر خواردنی (الْکُسْفَرَة) ی تهپو ، سیوی ترش و ، زۆری خهه و خهف و ، تهماشاکردنی ئاوی وهستاوو ، میزتیکردنی و ، تهماشاکردنی له خاچ دروو ، زۆر خویندنهوهی تابلوی سهر گۆرهکان و ، تهماشاکردنی دوو وشتی پیکهوه بهسترو ، فریدانی ئهسپی به خوینی بینویژیوه ، خواردنی پاشماوهی مشک ، زۆریهی ئهمانه به تاقیکردنهوه زانراون .

مه‌به‌ستیش نه‌وه‌یه که : (لُبَان) گهرمکاره له پله دوودا ، ووشکاره له پله یه‌کدا ، قه‌بزیکی که‌می تێدایه ، سووده‌کانی زۆرن ، زیانه‌کانی که‌من ، له سووده‌کانی : به‌سووده بۆ فرێدان و خوێن به‌ریبون ، نازاری که‌ده ، په‌وانبوونی سکه ، خۆراکه هه‌رس ده‌کات ، با ده‌کاته دره‌وه ، برینه کێماوه‌کانی چاوپاک ده‌کاته‌وه ، گوشت ده‌پوینتیه‌وه له هه‌موو برینه‌کاندا ، که‌ده‌ی لاواز به‌هێز ده‌کات و ، که‌رمی ده‌کات ، به‌لغه‌م ووشکه ده‌کات ، ته‌پری و شینکانی سینکه ووشکه ده‌کاته‌وه ، تاریکی چاوالده‌بات ، ناهێلتێت برینه کێماوه پیسه‌کان بڵاوه بکه‌ن ، نه‌گه‌ر به‌ته‌نها ، یاخود له‌گه‌ڵ جاتره‌ی فارسیدا بجوینرێت به‌لغه‌م دره‌ده‌هینێت و ، بۆ زمان گیران به‌سوود ده‌بی و ، بیروه‌ۆش زیاد ده‌کات و په‌ره‌ی پی‌ده‌دا ، نه‌گه‌ر له ئاودا به‌لمینرێت ، بۆ په‌تا به‌سووده‌و ، بۆنی هه‌وا خۆش ده‌کات .

بیاتی المیم (م) :

ماء ، ئاو : ماده‌ی ژیانه ، سه‌رگه‌وره‌ی خواردنه‌وه‌کانه ، یه‌کێکه له پایه‌کانی جیهان ، به‌لکو پایه‌ی بنه‌په‌ته ، چونکه ئاسمانه‌کان له هه‌له‌که‌ی دروستکراون و ، زه‌مینیش له که‌فه‌که‌ی دروستکراوه ، خوای په‌روه‌ردگاریش هه‌موو شتیکی زیندووی له ئاو دروست کردووه .

زانایان سه‌باره‌ت به‌ئاو جیاوازی بوونه : ئایا خۆراکه به‌جسته ده‌به‌خشی ، یا ته‌نها خۆراکه بۆ نه‌ندامه‌کانی جسته گوزهر پی‌ده‌کات ؟ به‌دوو بۆچوون ، پێشتر ئاماژه‌مان پێداو ، گوفتاری راست و به‌لگه‌که‌شمان خسته پوو .

ئاو ساردو ته‌په ، که‌رمی داده‌مرکینتیه‌وه ، ته‌پری و شیداری جسته ده‌پارێزێت و ، جیگه‌ی نه‌وه‌ش ده‌گرێته‌وه که له جسته شی‌ی بۆته‌وه ، خۆراکه نهرم و نیان ده‌کاته‌وه ، بۆ په‌که‌کان گوزه‌ریان پی‌ده‌کات .

چاكيتى ئاوبەدە پىگەو دەزانریت :

یەكەمیان : بەرەنگەكەى بەوہى ساف بیت .

دوہم : بەبۆنى بەوہى بەھیچ شیوہك بۆنى نەبیت .

سێیەم : بەتامەكەى بەوہى تامەكەى خوۆش و شیرین و سازگار بیت ، وەكو ئاوى پووبارەكانى نیل و فورات .

چوارەم : بەكیشى بەوہى سووك و پىكەتە ناسك بیت .

پێنجەم : بەپژپەوى ، بەوہى پێژەو و پىگەكەى چاك بیت .

شەشەم : بەسەرچاوەى هەلقولانى بەوہى سەرچاوەى هەلقولانى دوور بیت .

هەوتەم : بەدەرەكەوتنى بۆ هەتاو و با ، بەوہى لە ژێرزەویدا گوم نەبى و هەتاو و با نەيگاتى .

هەشتەم : بە جۆلەنەوہى بەوہى خیرا پى بکات و بجولێتەوہ .

نۆیەم : بەزۆریەكەى بەوہى زۆرییت و پاشەپۆتیکەل بووہەكانى دووربختەوہ .

دەيەم : لە ئاوپێژگەيەوہ بەوہى لە باکوڕەوہ بۆ باشوور ، یاخود لە پۆژئاواوہ بەرەو پۆژھەلات بپروات .

بۆیە ئەگەر پەچاوى ئەم وەسفانە بکړیت ، ئەوا ئەو خالانە بەتەواوى بەدیناکریت تەنھا لە

چوار پووبارەكەدا نەبى ، نیل و ، فورات و ، سیحون و ، جیحون .

وفي الصحيحين من حديث أبي هريرة _ رضي الله عنه _ قال : قال رسول الله ﷺ : ((سَيِّحَانٌ ، وَجَبَّحَانٌ ، وَالنَّيْلُ ، وَالْفُرَاتُ ، كُلُّ مَنْ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ)) (٦٧٧) .

٦٧٧ _ صحيح : أخرجه أحمد (٢ / ٢٨٩ ، ٤٤٠) ، ومسلم (٨ / ١٤٩) كلاهما من طريق حفص بن عاصم عن

أبي هريرة مرفوعاً . ولم أحده في صحيح البخاري ولعله وهم من المصنف رحمه الله .

واته : له (أبي هريرة) ده _ خَوای لى پازى بېت _ فهرموویه تی : پېغه مبهری خوا ﷺ
 فهرمووی : ((سَيْحَانُ و ، جَيْحَانُ و ، وَالنَّيْلُ و ، وَالْفُرَاتُ ، هره كه يان پروباريكي به هه شتن)) .

سووكيټى ئاو به سى ږوو دهرانريت :

يه كه ميان : ئاوه كه خيټرا گه رمى و ساردى وه رگريټ . (ابقراط) ده ئايت : نه و ئاوه
 به خيټرا گه رم ده بى و ، به خيټراش سارد ده بى سووكترين ئاوه .
 دووهم : به ته رازوو .

سى يه م : دوو لوكه ي كيش يه كسان به دوو ئاوى جياواز ته پ ده كرين ، پاشان به ته واوى
 ووشك ده كرينه وه ، پاشان ده كيشرين ، ههركاميان سووكتر بوو ، ئاوه كه شى ئاوه هايه .

ئاو نه گه رچى له بنه په تدا ساردى ته پ بى ، به لام هيزه كه ي ده گوازيته وه و ده گوپرديت به
 چه ندين هوكارى كاتى ، بويه نه و ئاوه ي سه رنه گيراوه و دانه پوشراره و ته نها باى شه مال لى
 ده دات و ، باى هيچ لايه كي تر لى نه دات ، نه و ئاوه سارد ده بى و ، جوړه ووشكيټيه كي
 تيدايه له باى شه مال وه وه ريگرتوه ، حوكمى هه موو باكانى تريس به و شيوه دهرانريت .

نه و ئاوه ي له سه رچاوه يه كي كانزايه وه هه لده قوليت به گويزه ي سروشتى نه و كانزايه
 ده بى ، به گويزه ي گاريگه رى نه و كانزايه ش گاريگه رى ده خاته سه ر جهسته .

ئاوى سازگارى شيرينى خوځ بؤ نه خوځ و كه سانى ته ندروست و له ش ساغيش به سووده
 ، سارده كه شى به سوودترو به له زه تره . پيوسته له سه رسك خاليتى ، پاش جووتبون
 كاتى به ئاگاهاته وه له نووستن ، پاش خوځستن ، پاش خواردن ميوه ئاوه خورنه وه ،
 پيشتريش نامازه مان پيداوه . به لام له سه ر خواردن ، هيچى تيدانى يه “ نه گه ر ناچارى بوو
 ، وه پيوسته زور نه خواته وه ، به لكو كه ميكي هه لده مزى به هه لمزين ، نه وه زيانى پى

ناگه یه نیت ، به لکو به پیچه وانه وه گه ده به هیز ده کات و ، شه هوت و تاره زوو هه لده سینیت و ، تینویه تی لاده بات .

ئاوی شله تین ده ئاوسینیت و کردارگه لیکێ دژ به وهی باسکرا ئه نجام ده دات ، ئه و ئاوهی ده مینیت وه له ئاوی تازه چاکتره . ئاوی سارد له و ناوه وه سوودیکی زیاتر ده به خشیت به به راوردی سوودی دهره وهی ، گهرمیش به پیچه وانه وه یه ، ئاوی سارد بۆ بۆگه نبوونی خوین و ، به رزبونه وهی هه لمه کان بۆ سه ر به سووده ، خه لته بۆگه نه کان لاده بات و ، بۆ میزاج و سال و زه مه ن و شوینه گهرمه کان گونجاوه ، که چی ئاوی سارد بۆ هه موو بارو حالیک پتویست به پیگه یاندن و شیی بونه وهی ماده ده زیانبه خشه کان بکات زیانبه خشه ، وه کو هه لمه ت و هه لئوسانه کان ، زۆر ساردیش زیان به ددانه کان ده گه یه نیت ، به رده وامبوون له سه ر خواردنه وهی ئاوی سارد خوین به ربوون و کوکه و هه لمه ت و ، ئازاری سینگ دروست ده کات .

ئاوی ساردو گهرمی له پاده به دهر زیان به ده مارو زۆریه ی ئه ندانه کان ده گه یه نیت ، چونکه یه کیکیان شیی ده کاته وه ، ئه ویتریان چر ده کاته وه ، ئاوی گهرم چوزانه وهی تیکه لاهه تیزه کان هیمن ده کاته وه ، شیی ده کاته وه پیده گه یه نیت ، پاشه پۆکان ده کاته دهره وه ، ته پوشیدار ده کات و گهرم ده کات ، که چی خواردنه وهی ئاوی گهرم به زۆری هه رسکردن خراپ ده کات ، پال به خواردنه کانه وه ده نیت بۆ سه ره وهی گه ده و نه رم و سستی ده کاته وه ، به خیرا تینویه تی ناشکی نیت ، جه سته سیس و لاواز ده کات ، ده بی به هوی دروستبوونی چه ندین نه خۆشی خراپ و ، زیان به زۆریه ی نه خۆشیه کان ده گه یه نیت ، به لام خواردنه وهی ئاوی گهرم بۆ مروفی به ته مه ن و ، تووشبووان به نه خۆشی په رکه م و ، سه رئیشه ی ساردو (الصداغ البارد) ، چاوئیشه به سووده ، به سوودترین به کاره ی نه کانه کانیشی ئه وه یه له دهره وه به کاربیت .

هیچ فرموده‌یه‌ك یاخود (اثر) یكی (صحیح) نه‌هاتوو سه‌باره‌ت به‌ئای گه‌رمبووی به‌ره‌تاو، هیچ یه‌كێك له‌ پزیشكانی دێرین نا‌قایلیتیان به‌رامبه‌ر به‌م ئاوه‌ ده‌رنه‌بپیوه‌، عه‌یبداریشیان نه‌كردوو، ئای زۆر گه‌رم به‌زی گورچیه‌ ده‌توینیتوه‌.

پیشتر له‌ پیتی غین (غ) دا باسی ئای بارانمان کرد.

ماء الثلج والبرد، ئای به‌فرو ته‌رزه‌: ثبت فی الصحیحین: عن النبی ﷺ أنه كان يدعو فی الاستفتاح وغیره: ((اللهم اغسلني من خطايي بماء الثلج والبرد)) (٦٢٨)

واته‌: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرمویه‌تی: ((په‌روه‌ردگا‌را له‌ تاوانه‌كانم بمشوو به‌ئای به‌فرو ته‌رزه‌)).

به‌فر له‌ خودی خۆیدا چۆنیه‌تی‌ه‌کی دوو‌كه‌لی و هه‌لمی هه‌یه‌، ئاوه‌كه‌شی هه‌ر ئاوه‌ها‌یه‌، پیشتر باسی دانایی داواکردنی پا‌کردنه‌وه‌مان له‌ تاوانه‌كان کرد “به‌ ئای به‌فرو باران” له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دل‌ پێویستی به‌ سارد‌کردنه‌وه‌و قایم‌کردن و به‌هێز‌کردن هه‌یه‌، ئه‌مه‌ش بنچینه‌ی پزیشکیتی جه‌سته‌و دلانی لی‌ وه‌رده‌گیریت و، چاره‌سه‌ری نه‌خۆشیه‌كان به‌دژه‌کانیان ده‌کریت.

ئای ته‌رزه‌ له‌ ئای به‌فر نه‌رم و ناسکترو به‌له‌زه‌تره‌، به‌لام ئای به‌ستوو‌كه‌ به‌ سه‌هۆل‌ ده‌ناسریت به‌گوێره‌ی بنچینه‌كه‌یه‌تی، به‌فر چۆنیه‌تی ئه‌و چیاو زه‌ویه‌ وه‌رده‌گیریت كه‌ به‌سه‌ریدا ده‌باریت “سه‌باره‌ت به‌ هه‌ردوو لایه‌نی چاکی‌تی و خرابی، وه‌ پێویسته‌ مۆف‌ دوو‌كه‌وێته‌وه‌ له‌ خواردنه‌وه‌ی به‌فراو پاش‌خۆشتن، جووتبوون، وه‌رزش، خواردنی گه‌رم، تووشبوون به‌ كوێن، نازاری سینگ، لاوازی جگه‌ر، خاوه‌ن میزاجه‌ سارد‌ه‌كان.

ماء الأبار والْقُنْيُ ، ئاوی بیرو کاریز : ئاوی بیر نهرمی و ناسکی و خوشی که متره ، ئاوی کاریزی ژیر خاک قورسه ، چونکه نه وهی له ژیر زه ویدا وه ستاوه له بۆگه نی به دهر نی یه ، نه ویتیشیان هه وای پی ناگات ، بۆیه پیویسته یه کسه نه خوریته وه تاوه کو به ته وای هه وای پی ده گات و ، شه ویکی به سه ردا تپه ریت ، خراپترینشی نه وه یه پیره وه که ی له قورقوشم بی ، یاخود بیره که ی له کارکه وتو بی ، به تاییه ت نه گه ر خا که که ی خراپ بی ، بۆیه نه و تاوه دهر داوی و به زیانه .

ماء زمزم ، ئاوی زه مزه م : سه رگه وری تاوه کان و به پیزترین و له هه مووشی پایه دارتره ، له هه مووشی به لای نه فسه که نه وه خوشه ویستره و ، له هه مووشی به نرخره و ، له هه مووشی به لای خه لکه وه پیزدارتره ، (جبریل) پییه کانی کیشا به زه ویداو ئاوی زه مزه م هه لقولا ، نه و تاوه ببو که خوای تعالی بۆ خوارده نه وه ی (اسماعیل) هه لیقولاند .

و ثبت في الصحيح : عن النبي ﷺ أنه قال لأبي ذرٍ وقد أقام بين الكعبة واستارها أربعين ما بين يومٍ وليلةٍ ، ليس له طعامٌ غيرها فقال النبي ﷺ : ((إنها طعامٌ طعم)) . وزاد غيرُ مسلم بإسناده : وشفاءُ سقمٍ (١٢٩) .

واته : به (صحيح ی) له پیغه مبهری خولو هه هاتوه که وا به (أبي ذر) فهرموو کاتی که له نیتوان که عبه و دیواره کانیدا چل مایه وه له نیتوان شه و پوژدا ، به دهر له ئاوی زه مزه م هیه خوراکیکی تری نه بوو ، نه وه ببو پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی : ((نه وه خورا که وه نه و که سه ی ده یخواته وه تیر ده بی وه کو نه وه ی خوراک تیری ده کات)) . که سانی دیکه ی جگه له نیمامی (مسلم) به هه مان (إسناده) نه مه شیان بۆ زیاد کردوه : ((شیفای نه خوشیه)) .

^{١٢٩} - صحيح : أخرجه أحمد (١٧٤ / ٥ ، ١٧٥) ، والدارمي (٢٥٢٧) ، (٢٦٤٢) ، والبخاري في الأدب المفرد (١٠٣٥) ، ومسلم في صحيحه (١٥٢ / ٧ ، ١٥٥ ، ١٧٦) ، والنسائي في عمل اليوم والليلة (٣٣٩) كلهم من رواية عبد الله بن الصامت عن أبي ذر فذكره في حديث طويل .

وفي سنن ابن ماجه : من حديث جابر بن عبدالله ، عن النبي ﷺ أنه قال: ((ماء زمزم لما شرب له)) (٦٣).

واته : له (جابر)ی کوپی (عبدالله)هوه _ خوای لی پازی بیت _ ، له پیغه مبهری خولوه ﷺ ده گپیته وهو فهرموویه تی : ((ناوی زه مزه م بقئو نیازیه بوی ده خوریته وه)) . کومه لیک نه فهرمووده یه به (ضعیف) داده نین به هوی (عبدالله)ی کوپی (المؤمنل)هوه که له (محمد)ی کوپی (المنکدر)هوه ده گپیته وه . بزمان (ریوایه)ت کراوه کهوا (عبدالله)ی کوپی (المبارک) کاتی چوه حج ، چوه سهر بیری زه مزه م و ، فهرمووی : په روه دگارا (ابن أبي الموالی) له (محمد)ی کوپی (المنکدر)هوه بوی باسکر دین ، له (جابر)ی کوپی (عبدالله)هوه _ خوای لی پازی بیت _ ، له پیغه مبهری خولوه ﷺ فهرمووی : ((ناوی زه مزه م بقئو نیازیه بوی ده خوریته وه)) ، بویه منیش ده یخومه وه بق تینویه تی پوژی قیامت . (ابن أبي الموالی)ش باوه رپنکراوه (ثقة) ، بویه فهرمووده که (حسن)ه ، هیندیکیشیان فهرمووده که یان به (صحیح) له م قه له م داوه ، هیندیکیش گوتویانه (موضوع)ه ، هه ربوو گوفتاره که ش هه ولکی نامسوگرن .

من و کهسانی تریش ناوی زه مزه مان تاقیکرئوته وه “ بق خو چاره سهرکردن و ، شتگه لیکي سهرسو پمیتمان لی بینیه وه ، خو شم به کارم هیناوه بق خو چاره سهرکردن “ له گه لیک نه خوشی و ، به نینزی خوی تعالی چاک بومه ته وه ، که سانیکیشم بینیه وه ، له جیاتی خوراک نریکه ی نیو مانگ ، یا خود زیاتر ، ته نها ناوی زه مزه میان ده خواره وهو ، برسیشیان نه ده بوو ، وه کو په کیکي نه و خه لکه ته وافی ده وری که عبه شی ده کرد ، پیشی پراگه یانم کهوا پیده چی چل پوژ له سهر نه و بارو حاله توانای مانه وهی هبی ، هیزیشی تیدابوو بق جووتبوون له گه ل خیزانه که یداو ، پوژوشی ده گرت و ، چه ندین جاریش ته وافی ده کرد .

ماء النیل ، ئاوی پوواری نیل : یه کێکه له پوواریه کانی به ههشت ، بنچینه و بنه پتهی دهگه پێته وه بۆ چیاکانی (القمر) ی ئهوپه پێ وه لاتی (الحبشة) به هۆی ئه و بارانانه وه که له ویدا کۆده بپێته وه ، لافاوگه لێکی یارمه تیده ر هه ندیکیان به هه ندیکێ تر پووده دات ، تاوه کو خوای تعالی دهینێرێت بۆ زهویه کی ووشکانی که هیچ پووه کێکی تیدا نی یه و ، به هۆی ئه و تاوه شه وه کشتوکال ده پوێت و ، ئازهل و ئاده میزادیش لێی ده خۆنه وه .

له بهر ئه وه ی ئه و زهویه ی ئاوی پوواری نیلی به سه ردا تیده په پێت زۆر په قه و ، ئه گه ر بارانی ئاسای به سه ردا بباریت تیر ئا و ناخواته وه ، بۆ کشتوکال کێدن ئاماده ناییت ، وه ئه گه ر سه رو ئاستی ئاسایی بباریت ، زیان به مال و دانیش توان و ماللات دهگه یه نیت و ، زیان و گۆزه ران و به رژه وه ندیه کان په ک ده خات ، بۆیه خوای تعالی ئه و بارانه ی به پوواریکی گه وردا بۆ ئه م زهویه ناردوه ، هه روه ها خوای تعالی ئاوی نیل له کاتانیکی دیاریکراودا زیاد ده کات ، به و ئه ندازه یه ی که بۆ ئاودانی ئه و وه لات ه بشیت و به سیشی بیت ، ئینجا پاش ئاودانی وه لات به گشتی ، خوای تعالی مۆلات به که مبه ونه وه دابه زینی ئاوه که ده دات ، بۆ ته ولو کێدن به رژه وه ندی ، تاوه کو خه لکی توانای وه به ره یبانی کشتوکاله که یان هه بی . ئه و ده خاله ی ئاوی باشی پی ده ناسرێته وه پێشتر ئامازه ی پێدا له ئاوی نیلدا کۆبوته وه ، ئاوی نیل ناسکترین و سووکتین و خوشترین و شیرینترین ئاوه .

ماء البحر ، ئاوی ده ریا : ثبت فی الصحيح عن النبي ﷺ انه قال فی البحر: ((هو الطهور ماؤه الحل ميتته)) (٣١).

واته : پێغه مبه ری خوا ﷺ سه باره ت به ئاوی ده ریا فه رمویه تی : ((ئاوی ده ریا پاکه ره وه یه و مردوکانی نیویشی هه لاله)) .

٣١ _ حسن صحيح : أخرجه أحمد في مسنده (٣ / ٣٧٢) ، وابن ماجه (٣٨٨) ، وابن ماجه (١١٢) كلهم من

طريق عبيد الله بن مقسم عن جابر فذكره .

خوای تعالی ئاوی دهریای کردووه به خویدارێکی سویدی تالی نه خوراوه ، له بهر بهرژه و هندی هه موو نه وانهی له سه ر زه ویدا ده ژین “ له مرقف و ئازهلان ، چونکه ئاویکی بهرده وامی وه ستاوه و ، گیانله به رانیکی زۆری تیدا ده ژی ، هه موو نه و گیانله به رانه له نیو نه و ئاوه دا ده مرن و نانیزین ، بۆیه نه گه ر ده ریاکه شیرین بوايه “ به دلنایای ئاوه که ده گه نی ، به هۆی زۆری مانه وه ی ئاوه که و ، مرینی ئازهله کانیی له نیو خویدا ، پاشان هه وای چواره وری جیهانیش نه وه ی وه ردگرت و ، ده گه نی و بۆنی ده کردو ، جیهانیش خراپ ده بوو ، بۆیه خوای تعالی به دانایی خۆی کردویه تی به خویدان ، که نه گه ر هه موو لاشه ی بۆنکردوی جیهان و مردوانی تی فریده یه ت ، تۆسقالێک گۆرانی به سه ردا نایه ت ، به درێژای مانه وه ی نه گزراوه ، له و کاته وه ی که خولقی نه راوه و ، تا نه و کاته ش که خوای تعالی جیهان ده پێچینه وه ، نه مه هۆکاری غائی په یوه ندیداره به سه روشته وه که واپیویست ده کات سویر بیت ، به لام هۆکاری بکه ری ، ده گه رینه وه بۆ نه وه ی زه ویه که ی شۆره کاته .

پاشان . خۆشتن به ئاوه که ی بۆ گه لێک له نه خۆشیه کانی پووی پێست به سووده ، به لام خواردنه وه ی بۆ ناوه وه و ده ره وه ی جهسته زیانبه خشه ، سگ په وان ده کاته وه ، ئالۆشی و خوروی و گه پێ و ، ئاوسان و تینویه تی دروست ده کات ، هه رکهس ناچاری خواردنه وه ی بوو ، نه وا چه ند پێگه یه کی چاره سه رکردنی هه یه که زیانه کانی نۆرده خاته وه .

له و پێگایانه : ئاوی ده ریا ده کړینه نیو مه نجه لێک و ، چه ند قامیشیکی ده خرینه سه رو پارچه یه کی خوری تازه ی پاکێ شیکراوه ی بژیشی ده خرینه سه رو ، له ژێر مه نجه له که دا ئاگر داده گیرستێریت ، تا هه لمی ئاوی نیو مه نجه له که به رزده بیته وه و له خوریه که دا کۆده بیته وه ، ئینجا که هه لمیکی زۆر له خوریه که دا کۆبووه ده یگوشیت و ، به رده وام نه و کاره دوباره ده کاته وه “ تا نه و ئاوه ی بۆ کۆده بیته وه که دیه وی ، به م پێگه یه هه لمی سازگار له خوریه که دا کۆده بیته وه و ، سویراوه که ش له مه نجه له که دا به جی ده مینیت .

پێگایه‌کی دیکه : چالێکی فراوان له که‌ناری ده‌ریاکه هه‌لبکه‌نرێت ، بۆ ئه‌وه‌ی ئاوی ده‌ریاکه‌ی تێپالۆرێت ، پاشان به‌ته‌نیشتی‌وه‌یه‌کی تر هه‌لبکه‌نرێت ئاوی چالی یه‌که‌می تێپالۆرێت و ، هه‌میسان یه‌کی تر هه‌لبکه‌نرێت ئاوی چالی دووه‌می تێپالۆرێت و به‌جۆره‌ تا ئاوه‌که به‌ته‌واوی سازگارو خوش ده‌بی . ئه‌گه‌ر مرۆف ناچار بوو ئاوی لێل بخواته‌وه ، ئه‌وا پێش خواردنه‌وه ئاوه‌که به‌م پێگایانه چاره‌سه‌ر ده‌کری :

١. ئاوه‌که قه‌یسی بخڕێته نۆ ئاوه‌که .
٢. پارچه‌یه‌ک له داری ساج .
٣. پشکریه‌کی گرگرتوو بخڕێته نۆ ئاوه‌که تاوه‌کو تیادا ده‌کوژێته‌وه .
٤. قوپی (اُرْمِنِیَا) .
٥. ئاردی سفری گه‌م .

له هه‌موو ئه‌م بارانه‌دا لێلاوی ئاوه‌که ده‌نیشیت .

مِسْكَ : ثبت فی صحیح مسلم ، عن أبي سعيد الخدري _ رضي الله عنه _ ، عن النبي ﷺ أنه قال : ((أَطِيبُ الطَّيِّبِ الْمِسْكَ)) (٦٣٢) .

: له (أبي سعيد الخدري) وه _ خاوی لی پازی بیٲ _ فه‌رموویه‌تی : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی : ((بۆنخۆشترینی بۆنه‌كان میسه‌که)) .

وفي الصحيحين عن عائشة _ رضي الله عنها _ : كنتُ أَطِيبُ النَّبِيَّ ﷺ قَبْلَ أَنْ يَحْرِمَ وَيَوْمَ النَّحْرِ قَبْلَ أَنْ يَطُوفَ بِالْبَيْتِ بِطِيبٍ فِيهِ مِسْكَ (٦٣٣) .

واته : له خاتوو (عائشة) هوه _ خواي لى پازى بيت _ فرموويه تى : پيغه مبهري خوام
 ﷺ بۆنخۆش ده كرد به بۆنيك ميسكى تيدا بوو پيش نه وهى نى حرام بيهستى و له پۆزى
 قورباني سهريپرينيشدا پيش نه وهى ته واني دهورى كه عبهى بكر دايه .

ميسك : پادشاي هه موو جوړه بۆنخۆشه كان و ، به پريزترين و بۆنخۆشترينيانه ، نه و بۆنهيه
 كه وهكو نمونهى بالا دههينريته وه ، بۆنى ترى پى دهچوئيرت و ، ناچوئيرت به هه
 بۆنيكى تر ، گردى به هه شته .

ميزاجى گهرم و وشكه له دووه مدا ، نه فس شادومان و بههيز دهكات و ، هه موو نه دنامه
 ناوه كه كان بههيز دهكات “ بهخوارنه وه و بۆنكرين ، نه گهر بخريته سه ر نه دنامه كانى
 ده ره وهش بههيزيان دهكات ، بۆ به ساللاچوان و ، نه وانهى سه رمايان بووه ، به تاييهت له
 كاتى زستاندا به سووده ، بۆ بوارنه وه و دله كوتى چاكه ، بۆ لاوازي هيز چاكه “ چونكه گهرمى
 غه ريزى ده بوژينيته وه ، سه پيتى چاو (بياض العين) لاده بات ، ته پى وشيكانى وشك
 ده كاته وه ، باي نيوى و هه موو نه دنامه كانى تريش ده كاته ده ره وه ، كارى ژه ره كان پوچ
 ده كاته وه ، بۆ گه زتنى مار به سووده و ، سووده كانيشى گه ليك زۆن و ، بههيزترين
 دلخۆشكاره كانه .

مرزنجوش ^(٦٣٤) ، چه وير : سه بارهت به چه وير فرمووده يه كه هاتوو (صحيح) يمان بۆ
 ده رنه كه وتوو : ((عليكم بالمرزنجوش ، فانه جيد للخشام)) ^(٦٣٥) .

^{٦٣٣} _ صحيح : أخرجه مسلم (٤ / ١٢) عن عائشة _ رضي الله عنها _ قالت : كاني أنظر الى وبيص المسك في
 مفرق رسول الله _ صلى الله عليه وسلم _ وهو عرم . ولم أجده باللفظ المذكور في الصحيحين .

^{٦٣٤} _ مرزنجوش : پوهه كيكي ته مه نداری درزی عه تر نامیزه ، نزیکه ی (٢٠ _ ٦٠) سم به رزده بیتته وه ، په تگه
 گوله كانى سوریکى کالن و ، توره که ی له تۆوی په یحان ده جیت ، به زۆری گوله كانى به کاردین . بپوانه سايى
 : essam581.blogs ، وه رگيپ .

واته : ((چه ویر به کاریستن ، چونکه بۆ هه لامة ت چا كه)) . میزاجی چه ویر گهرمه له سینه مداو ووشكه له دووه مدا ، بۆنکردنی بۆ سه رئیشه ی ساردو ، نه وه ی به هۆی به لغم و ، (السوءاء) ، هه لامة ت و ، بای چه وه پووده دات به سووده ، كونيله داخراوه كانی (السُدد) سه ره ره بوو كونی لووتدا ده كاته وه ، زۆریه ی هه لئاوسانه سارده كان شییه ده كاته وه ، بۆیه بۆ زۆریه ی ئاوسان و ئازاره سارده ته پوشیداره كان به سووده ، نه گهر هه لگیری ت ، خوینی بینوویی زیاد ده كات و ، یارمه تیده ر ده بی بۆ سك پپی ، نه گهر گه لا ووشكه كه ی بكوتریت و ، بخریتته نیو پارچه په پۆیه کی گهرمكراوه وه ، ئاسه واری خوینی کاتی ژیر چاو لاده بات ، نه گهر له گه ل سرکه دا به ستریکی (الضماد) لی دروست بکری ت ، بۆ پتوه دانی دوویشك به سووده ، پۆنه كه ی بۆ ئازاری پشت و هه ردوو نه ژتق به سووده ، ماندوو یون ناهیلایت ، هه ركه س به به رده وامی بۆنی بکات ئاو دانابه زیتته چاوه كانی ، نه گهر ئاوه كه ی له گه ل پۆنی باده می تالدا (دهن اللوز المر) بتکینریتته هه ردوو لووت ، كونيله داخراوه كانی (السُدد) لووت ده كاته وه ، به سوودیش ده بی بۆ نه و بایه ی تووشی بووه و ، تووشی سه ریش بووه .

ملح ، خوی : روی ابن ماجه فی سننه : من حدیث أنس یرفعه : ((سَيِّدُ إِدَامِكُمُ الْمِلْحُ))^(١٣٦) واته : (انس) _ خوی لی پازی بی ت _ له فهرموده به كدا كه به رزی ده كاته وه بۆ پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی : ((سه رگه وه ی پیخورتان خوی یه)) . سه رگه وره ش نه وه یه : كه به رامبه ر چاك ده كات و ، سه ره وکاری ده كات ، بی گومان زۆریه ی پیخوره كانیش له راستیدا به خوی چاك ده كری ت .

^{١٣٥} _ ضعیف : آورده الألبانی فی ضعیف الجامع (٣٧٧٧) وضعفه ، ونسبه السيوطي الى ابن السني وأبي نعيم في الطب عن أنس .

^{١٣٦} _ إسناده ضعيف : أخرجه ابن ماجه (٢٣١٥) ، وضعفه الألبانی فی ضعیف الجامع (٣٢١٥) .

وفي مسند البزار مرفوعاً : ((سَيُوشِكُ أَنْ تَكُونُوا فِي النَّاسِ مِثْلَ الْمَلْحِ فِي الطَّعَامِ ، وَلَا يَصْلُحُ الطَّعَامُ إِلَّا بِالْمَلْحِ)) (٦٣٧) .

واته : پیغمبه‌ری خوا ﷺ فرموی : ((نزیکه ئیوه له نێو خه‌لکیدا وه‌کو خوی‌تان لی بی‌ت له نێو چیشتدا ، چیشتیش چاک نابیت مه‌گه‌ر به‌خوی)) .

پیشخوا (البغوي) له ته‌فسیره‌که‌یدا ده‌گێڕێته‌وه : عن عبدالله بن عمر _ رضي الله عنهما _ مرفوعاً : إِنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ أَرْبَعَ بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ : الْحَدِيدَ ، وَالنَّارَ ، وَالْمَاءَ ، وَالْمَلْحَ . والموقوف أشبه .

واته : (عبدالله ی کوی (عمر) _ خوی لی پازی بی‌ت _ له فرموده‌یه‌که‌دا که به به‌رزی ده‌کاته‌وه بۆ پیغمبه‌ری خوا ﷺ ده‌فرمیت : خوی تعالی چوار فېو به‌ره‌که‌تی له ئاسمانه‌وه دابه‌زانه سه‌ر زه‌مین : ئاسن ، ئاگر ، ئاو ، خوی . به‌لام فرموده‌که له (موقوف) ده‌چیت .

خوی جه‌سته و خوراکی خه‌لک چاک ده‌کات ، هه‌موو شتی که چاک ده‌کات نه‌گه‌ر تیکه‌لی بی‌ت ته‌نانه‌ت زیو زیویش ، چونکه هیزکی تیدایه زه‌رده‌یه‌کی زیاتر به‌زیو ، سپیته‌کی زیاتر به‌زیو ده‌به‌خشیت ، هیزی پاکردنه‌وه و لابردن و شیی کردنه‌وه‌ی تیدایه ، ته‌ری و شیی چر ناهیلیت و ، ووشکی ده‌کاته‌وه ، جه‌سته به‌هیز ده‌کات و ، قه‌ده‌غی بۆگه‌نبوون و خراببوونی ده‌کات ، بۆگه‌ری کیمای به‌سووده ، نه‌گه‌ر چاوی پی‌پێژیت ، گوشتی زیاد له چاودا هه‌له‌که‌نیت ، نه‌خۆشی (الظفرة) (٦٣٨) هه‌له‌که‌نیت . خوی (الاندراني) (٦٣٩) چاکتر نه‌و کارانه نه‌نجام ،

٦٣٧ _ إسناده صحيح : صححه الألباني في صحيح الجامع (١٣٥٢) .

٦٣٨ _ الظفرة : ئەم نه‌خۆشیه بریتییه له هه‌لتقواویکی میخی یاخود سینگۆشیه‌ی که له (المنحمة) و له نزیکی سینگۆشیه‌ی چاو له شوینی به‌یه‌که‌گه‌شتی هه‌ردوو پێلاوه‌کانی چاودا دیته‌ده‌ری . بپوانه : www.istamol.net ، وه‌رگێڕ .

دهدات ، قه دهغه ی بڵاوبونه وه ی برینه پیسه کان دهکات ، پیسی دینیتته خواره وه ، نه گه به سر سکی کهسانی تووشبوو به نه خووشی ئاویه نگدا بهینریت ، سودیان پی ده گه یه نیت ، ددانه کان پاک دهکاته وه ، بۆگه نیان لی دورد دهکاته وه ، پووک توندو به هیژ دهکات ، سوووده کانی که لیک زۆن .

بیاتی النون (ن) :

نَخْلٌ ، داره خورما : زیاتر له یهك شوینی قورئاندا باسکراوه ، وفي الصحيحین : عن ابن عمر _ رضي الله عنهما _ ، قال : بینا نحن عند رسول الله ﷺ ، إذ أتني بجُمَارٍ نخلة ، فقال النبي ﷺ : ((إِنْ مِنَ الشَّجَرِ شَجَرَةٌ مِثْلُهَا مِثْلُ الرَّجُلِ الْمُسْلِمِ لَا يَسْقُطُ وَرِقُّهَا ، أَخْبِرُونِي مَا هِيَ ؟)) فوق الناس في شجر البوادي ، فوق في نفسي أنها النخلة ، فأردتُ أن أقول : هي النخلة ، ثم نظرتُ فإذا أنا أصفرُ القوم سِنًا ، فسكتُ ، فقال رسول الله ﷺ : ((هي النَّخْلَةُ)) ، فذكرتُ ذلك لعمر ، فقال : لَأَنْ تَكُونَ قُلَّتْهَا أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ كَذَا وَكَذَا^(٦٣٩).

واته : له (ابن عمر) وه _ خوای لی پازی بیّت _ فهرموویه تی : له کاتی کدا ئیمه له خزمه تی پیغه مبهری خوادا ﷺ دانیشتبوین ، ناوکرۆکی داره خورمایه کیان بۆ هینا ، پیغه مبهری خواش ﷺ فهرمووی : ((به پاستی له دره خته کاندایه ختی که به نمونه ی وه کو نمونه ی پیاوی موسلمانان وه گه لا کانی ناوه ریت ، پیم راگه یه نن چی به ؟)) نه وه بوو خه لکه که دهستیانکرد به ناوهینانی دره ختی بیابانه کان ، منیش که وته دلمه وه که به پاستی داره خورمایه ، بۆیه ویستم بلیم : دره خته که داره خورمایه ، پاشان ته ماشایه کم کردو بۆم ده رکه وت من بچوکتزینی خه لکه که له ته مه ندا ، بۆیه بیده نگ بووم ، نه وه بوو پیغه مبهری

^{٦٣٩} _ ملح الأندرائي : جوره خوئی یه که به شیوه یه کی سروشتی له هه ندی کاتگاکانی سهرزه ویدا هه یه ، وه کو تاویدی خوئی کریستالی ، بهوانه : www.khayma.com ، وه رگیز .

^{٦٤٠} _ متفق علیه : أخرجه البخاري (٩ / ٤٩٥) ، ومسلم (٢٨١١) .

خوا ﷺ فرمووی : ((درهخته که داره خورمایه)) ، منیش نه وەم بۆ (عمر) باسکرد ،
 نه ویش فرمووی : ئەگەر باستکردایه له ئاوه هاو ئاوه ها پێم خۆشتر بوو .

سوودی فرموده که له وەدایه که :

۱. زانا مه سه له که کان ده خاته بهر دیدی هاوه لانی بۆ هه لسه تگاندنی ئه و زانسته ی پێیانه
۲. شیاویتی هینانه وه ی قسه ی نه سته ق و په ندو چواندنی تێدایه .
۳. به ده رخستنی شهرمی هاوه لان به رامبه ر به سه رگه وره کانیا ن و پێزگرتیا ن و وازه ییا ن
 له قسه کردن له پێش ده ستیا ندا .
۴. شادوما نبونی پیاو کاتی کۆره که ی ده بیی کێت و ، بۆ پاستی سه رده که ویت .
۵. ئاسایه کۆپ له کاتی ئاماده بونی بابیدا وه لام بداته وه به وه ی ده یزانی ت ، با بابیش
 وه لامه که نه زانی ت ، نه وه ش هیچ بی په وشته ی ک نا نویتیت به رامبه ر به باب .
۶. چواندنی موسلمان ی تێدایه به داره خورما له بهر زۆری خێری و ، به رده وای سی به ری و
 ، خۆشی به روی و ، هه بوونی به به رده وای .

به ری داره خورما به ته پی و وشکی ، پێنه گه شتوو و پێگه شتوو ی ده خوریت ، خۆراکه ،
 ده رمانه ، بژێویه ، هه لوائه ، خواردنه وه یه ، میوه یه ، قه دی داره که شی بۆ بیناسازی و
 ئامیرو ده فر به کار دیت ، گه ئاو په لکه که شی هه سیرو ، زه مبیله و ، ده فرو ، باوه شینی و ،
 هیتیشی لی دروست ده کری ت ، پێشاله کانیشی ده کری به هه بل و ناوئاخنی پشتی و لیقه و
 هیتر ، ناوکه که شی که کۆتای به شه کانی تی ده کری به ئالفی وشتر ، هه روه ها به شداریش
 ده بی له ده رمان و چاو په شتندا .

پاشان جوانی به روی و ، پوه کی ، شیوه ی ، دیمه نی ، ، چاکی پێکخستنی به ره که ی ،
 دروستکردنی ، گه شان وه ی ، ، شادوما نبونی دل له کاتی بینینیدا ، کار له نه فسی مرۆف
 ده که ن .

به بینینی دروستکارو خولقیتهر ، دروستکردنه سه‌رسو پمینه‌کهی ، توانای ته‌واوی خوی
تعالی ، ته‌واوی حی‌کمه‌ت و دلنایی به‌روه‌ردگار بیری م‌روژده خاتمه‌وه .

بۆیە هیچ شتێکی تر بە دینا کرێت لە دارە خورما بچیت جگە لە موسڵمانی باوە پدار ، چونکە
 ھەمووی خەیرە ، ھەمووشی سوودە لەدەرە وەر ناوھە .

دارم خورما نهو درم خته به که قهده که ی سوژی بۆ پیتقه مبه ری خوا ﷺ هاته جۆش و بیری کرد “ کاتی پۆشت و لێ جیا بۆوه ، چونکه تامه زۆی نزیکی و گوپی بیستی گوفتاره کانی بوو ، نهو درم خته به که (مریم) ی له ژێردا دابه زی کاتی (عیسی) ی بوو _ علیه السلام _ .

له فہرمودہ یہ کدا کہ (إِسْنَاد) ہکے جینگے تیروانینہ ہاتوہ : ((اُکرموا عَمَّنْکُمُ النَّحْلَةُ ، فَإِنَّهَا خُلِقَتْ مِنْ الطَّيْنِ الَّذِي خُلِقَ مِنْهُ آدَمُ))^(۶۱) واتہ : ((پیڑ لہ پورہ دارہ خورماتان بگردن ، چونکہ دروست کرلوه لہ و قورہی ئادہ می لی دروست کرلوه)) .

خه لکیش به سوو گوفتار جیاوازیوونه سه بارهت به پیژشستن و په سهندی بوونی به سهو
د رهختی تریدا یاخود به پیچه وانه وه ، خوای تعالی له قورئانی پیروژدا له چه ندین جیگه دا
به یه که وه جووتی گردوون و باسی گردوون ، نای که هه ریه کیان له هاوه له که یه وه نزیکه ،
ئه که رچی هه ریه کیان له جیگه ی فرامان په وای و سهو زیونی خویدا یه و ، نه و خاکه شی بق
حاکترو به سوو بتره که گونجاویتی .

نرجس ، نیرگز : فرموده یه کی له باره وه هاتووه (صحیح) نی یه : ((علیکم بِشَمِّ النُّرْجِسِ فَإِنَّ فِي الْقَلْبِ حَبَّةَ الْجَنُونِ وَالْجُذَامِ وَالْبَرَصِ ، لَا يَقْطَعُهَا إِلَّا شَمُّ النُّرْجِسِ)) واته : ((

^{٦١} - موضوع : أورده الألباني في ضعيف الجامع (١١٣٦) وقال : موضوع ، ونسبه السيوطي الى أبي يعلى وابن أبي حاتم والعقيلي في الضعفاء ، وابن عدي في الكامل ، وابن السني ، وأبي نعيم في الطب عن علي ، وانظر الضعيفة (٣)

بۆنى نىرگز بكن چونكه دل تۆۆيكي شىتي و گولى و به له كي تىدايه ، به دهر له بۆنكرنى نىرگز هيچ شتيكى تر نايپرېت)) .

نىرگز گهرم و ووشكه له دووه مدا ، بنه په ته كه ي برينه به قوللچووه كان بۆ دهمار ساريژ ده كاته وه ، هيزيكي شتيني ، پاكارى ، پاكي شهري هيه ، نه گهر بكو ليندريت و ناوه كه ي بخوريته وه ، يا به كولواي بخوريت ، پشانه وه ده وروژينييت و ، ته پرى و شيدارى له بنى گه ده وه پاده كيشيت ، نه گهر له گهل (الكرسنة)^{٦٢٢} ههنگو يندا بكو ليندريت ، پيسى برينه كان پاك ده كاته وه و ، نه و دوومه لانهش به ناسته م ده ته قينييت ، گوله كه ي مامناونده له گهرميدا ، ناسكه و بۆ هه لامة تى سارد به سووده ، شىي كردنه وه يه كي به هيزي تىدايه ، كونيله داخراوه كانى (السدد) ميشك و كوني لووت ده كاته وه ، بۆ سه ريشه ي ته پو (السوداوي) به سووده ، سه رى گهرم ده تيشينييت ، ههركهس به بهرده وامى له زستاندا بۆنى بكات له هاويندا تووشى (البرسام) نابى ، به سووده بۆ نازاره كانى سهركه به هوى به لغهم و (المرة السوداء) دروست ده بى ، بۆنداره و دل و ميشك به هيز ده كات و ، بۆ زۆريك له نه خوشيه كانيان به سووده ، دانه رى كتيبي (التيسير) ده لاييت : بۆنكرنى قى و پهركه مى مندالان لاده بات .

نُورَة ، موو لابه ر : روى ابن ماجه : من حديث أم سلمة _ رضي الله عنها _ ، أن النبي ﷺ كان إذا اطلأ بدأ بعورته ، فطلاها بالنُورَة ، وسائر جسده أهله^(٦٢٣) .
واته : له (أم سلمة) وه _ خواي لى پاڙى بيت _ فه رموويه تى : پيغه مبه رى خوا ﷺ نه گهر تيه له سوونى بكردايه له عوره تيه وه ده ستي پيده كردو ، له موو لابه رى هه لده سوو ، خيزانه كانيشى تيكراي ترى جه ستيان بۆ ده كرد .

^{٦٢٢} _ الكرسنة : په وه كيكي يه ك سالي بچوكو ، تا پاده يه ك له په وه كي نيسك ده چيت ، قه ده يكي به توى نى

يه و ، نزيكه ي (٣٠ _ ٤٠) سم له زه مين به رز ده بيتته وه ، به وانه : www.snbl.com ، وه رگيږ .

^{٦٢٣} _ ضعيف : أخرجه ابن ماجه (٣٧٥١) بإسناده عن حبيب بن أبي ثابت عن أم سلمة فذكرته .

بنه‌په‌تی ماده‌ی موولابه‌ر : قسل دووبه‌ش ، زرنیخ به‌شیک ، تیگه‌ل به‌ئاو ده‌کران ،
له‌به‌ر مه‌تاو یاخود گه‌رماودا به‌جیده‌هیلرا به‌ئەندازه‌ی پیگه‌شتنی و ، ته‌واو شین
بوونه‌وه‌ی . پاشان له‌جه‌ستیان هه‌له‌سوو ، سه‌عاتیکیش داده‌نیشتن تا نه‌وه‌نده‌ی
کاری خۆی ده‌کردو ، ئاویان لی نه‌ده‌دا ، پاشان ده‌شۆردراو ، جیگه‌که‌شی له‌خه‌نه
هه‌له‌سوینرا بۆ نه‌وه‌ی شوینهارای گه‌رمیه‌که‌ی نه‌میینت .

نَبَقُ ، کونار : پێشه‌وا (أبو نعیم) له‌کتیبی (الطب النبوي) دا له‌فه‌رمووده‌یه‌کدا که
به‌رنی ده‌کاته‌وه‌ بۆ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمیت : کاتی ئاده‌م ده‌به‌زینرایه‌ سه‌ر زه‌مین
به‌ری یه‌که‌م شتیکی خواردبیت کونار بوو .

پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌فه‌رمووده‌یه‌کدا باسی کوناری کردوه : ((أنه رأى سِدْرَةَ
الْمُنْتَهَى لَيْلَةَ أُسْرِيَ بِهِ ، وَإِذَا نَبَقُهَا مِثْلُ قِلَالِ هَجْرٍ))^{٦٤٤} واته : ((پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له
شه‌و په‌ویه‌که‌یدا دره‌ختی (سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى) ی بینی و ، ته‌ماشای کرد به‌ره‌که‌ی
به‌ئەندازه‌ی مه‌رکانه‌و کوپه‌ گه‌وره‌گانی دئی (هَجْر) ی نزیک به‌شاری مه‌دینه‌ بوو)) .

کونار : به‌ری دره‌ختی کوناره‌ سروشت پاده‌گریت و ، بۆ نه‌هیشتنی په‌وانبوون
به‌سووده ، گه‌ده‌ خۆشه‌ده‌کات ، (الصفراء) داده‌مرکینتیته‌وه ، خۆراک به‌جه‌سته
ده‌به‌خشیت ، ئاره‌زووی خواردن ده‌کاته‌وه ، به‌لغه‌م دروست ده‌کات ، دره‌نگ هه‌رسه ،
ئارده‌که‌ی هه‌ناو به‌هیز ده‌کات ، میزاجه (الصفراوية) کان چاک ده‌کاته‌وه ، به‌هه‌نگوین
زیانه‌کانی دوورده‌خریته‌وه . جیاوازی دروست بووه‌ سه‌باره‌ت به‌وه‌ی ئایا ته‌پوشیداره

^{٦٤٤} _ صحیح : أخرجه البخاري (٤ / ١٣٣ ، ١٨٥ ، ١٩٩) ، (٥ / ٦٦) ، ومسلم (١ / ١٠٣ ، ١٠٤)

كلاهما من طريق أنس بن مالك عن مالك بن صعصعة فذكره في حديث طويل .

یاخود ووشکه ؟ به دوو گوفتار . راسترینیان : ته پو شیداره که ی ساردو ته پهو ،
ووشکه که شی ساردی ووشکه .

بیستی هاء (۵) :

هَنْدَبَاءٌ ^(۶۴۰) ، تالیشکه : له پیغه مبهری خواوه ﷺ سى فرموده سه بارهت به
تالیشکه هاتوون به لام (صحیح) نین و ، جیگیر نه بوونه ، به لکو فرموده که لیکی (
موضوع ن)

یه که میان : ((کُلُوا الْهَنْدَبَاءَ وَلَا تَنْفُسُوهُ ، فَإِنَّهُ لَيْسَ يَوْمٌ مِنَ الْأَيَّامِ إِلَّا وَقَطَرَاتٌ مِنَ
الْجَنَّةِ تَقَطَّرُ عَلَيْهِ)) واته : ((تالیشکه بخۆن و مه یته کینن ، چونکه پږژیک نی یه له پږژان
مه گه ر دلژپکه لیکی له به هه شته وه ده تکیته سه)) .

دووه م : ((وَمَنْ أَكَلَ الْهَنْدَبَاءَ وَنَامَ عَلَيْهِ لَمْ يَحِلَّ فِيهِ سُمْ وَلَا سِحْرٌ)) واته : ((هه رکه س
تالیشکه بخوات و له سه ری بنوی ئه و تووشی ژه هرو جادو نابی)) .

سى یه م : ((مَا مِنْ وَرَقَةٍ مِنْ وَرَقِ الْهَنْدَبَاءِ إِلَّا وَعَلَيْهَا قَطْرَةٌ مِنَ الْجَنَّةِ)) واته : ((هیچ
که لایه ک له که لاکانی تالیشکه نی یه مه گه ر دلژپکی به هه شتی به سه ره وه یه)) .

پاشان . میزاجی تالیشکه ده گوپږیت و ، به گوپږه ی ورزه جیاوازه کانی سال گورپانکاری
به سه ردا دیت ، بۆیه له زستاندا ساردو ته په ، له هاویندا گه رم و ووشکه ، له به هارو
پایزدا مامناوه نده ، له زۆربه ی بارو حاله کانی شیدا مه یلی لای ساردی و ووشکی ده کات ،

^{۶۴۰} _ الهندباء : پووکیکی گیایی وه رزیه ، نزیکه ی (۴۰) سم به رز ده بیته وه ، که لاکانی له که لای کاهو ده چیت
، گوله کانی زهردن و ، جۆریکی تریشی هه یه گوله کانی شینه ، تۆده که ی بچوکه . بپوانه :
www.snbl.com ، وه رگږږ .

تالیشكه قه‌بزكارو ساردكاره ، چاكه بۆ‌گه‌ده ، نه‌گه‌ر له‌ گه‌ل سركه‌دا بكوئیندریت و بخوریت ، سك پاده‌گريت به‌تایبته كئویه‌كه‌ی ، كه‌ چاكتره بۆ‌گه‌ده‌و ، زۆرتریش قه‌بزكاره ، به‌سوودیشه بۆ‌لاوازیه‌كه‌ی .

نه‌گه‌ر پێچه‌ریکی (الضماد) لی‌ دروست بكریت ، هه‌ئاوسانی كاتی له‌ گه‌ده‌دا ناهیلیت و ، به‌سوودیشه بۆ‌جومه‌ژان و ، هه‌ئاوسانه‌گه‌رمه‌كانی چاو ، نه‌گه‌ر له‌ گه‌لاو بنه‌په‌ته‌كه‌ی پێچه‌ریکی لی‌ دروست بكریت ، به‌سوود ده‌بی بۆ‌پێوه‌دانی دووپشك . گه‌ده به‌هیز ده‌كات ، كونیله‌ داخراوه‌كانی جگه‌ر ده‌كاته‌وه ، بۆ‌ئازاره‌گه‌رم و سارده‌كانی به‌سووده ، كونیله‌ داخراوه‌كانی سه‌پل و په‌گ و هه‌ناو ده‌كاته‌وه ، پێپه‌وه‌كانی گورچيله‌ پاك ده‌كاته‌وه .

به‌سوودترینی بۆ‌جگه‌ر تالترینیانه ، ئاوه‌ گوشراوه‌كه‌ی بۆ‌ (البرقان السددي) به‌سووده ، به‌تایبته نه‌گه‌ر تێكه‌ل به‌ئاوی پازیانه‌ی ته‌پ (الرازیانج الرطب) بكریت ، نه‌گه‌ر گه‌لاكه‌ی بكوئیریت و ، بخریته سه‌ر هه‌ئاوسانه‌گه‌رمه‌كان ساردیان ده‌كاته‌وه‌و‌شی یان ده‌كاته‌وه ، گه‌ده پاك ده‌كاته‌وه ، گه‌رمی خوین و (الصفراء) داده‌مرکبینه‌ته‌وه .

چاكترینیشی ئه‌وه‌یه به‌بی‌شتن و ته‌كاندن بخوریت ، چونكه به‌شتن و ته‌كاندن هیزه‌كه‌ی نامینیت ، له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا هیژیکی (تریاق) ی تیدایه كه بۆ‌هه‌موو ژه‌هره‌كان به‌سووده .

نه‌گه‌ر چاوی پی‌ بریژریت ، بۆ‌شه‌و‌كوئیری به‌سوود ده‌بی ، گه‌لاكه‌ی له‌ (تریاق) دا به‌شاره ، بۆ‌پێوه‌دانی دووپشك به‌سووده ، به‌رگری زۆربه‌ی ژه‌هره‌كان ده‌كات ، نه‌گه‌ر ئاوه‌كه‌ی بگوشریت و ، زه‌یتی زه‌یتونی تێكرا ، مرقف له‌ ده‌رمانه‌ كوشنده‌كان پزگه‌ر

دهکات ، نه گه ر بنه پته که ی بگوشریت و ، ناوه که ی بخوریته وه ، بۆ که زتنی مارو دوویشک و زهرده والّه به سووده ، شیر ی بنه پته که شی سپیای چاو ناهیلّیت .

پیتی واو (و) :

وَرَسٌ ، گزویگیای نه سپهک : پيشهوا (الترمذي) له (الجامع) هکه یدا : له (زيد) ی کوی (اَرَقَم) وه ده گپریته وه که وا پیغه مبهری خوا ﷺ زهیتی زهیتون و گیای نه سپهکی وه سف ده کرد بۆ که سانی تووشبوو به نه خۆشی (ذات الجنب) ، (قتادة) ده لّیت : ده کری به دهمیه وه ، له و لایه وه ده کری به دهمیه وه که نازاره که ی هه یه .

وروی ابن ماجه في سننه من حديث زيد بن أرقم أيضاً ، قال : نعت رسول الله من ذات الجنبِ ورساً وقسطاً وزيتاً يُلدُ به^(٦٤٦) .

واته : دیسان له (زيد) ی کوی (اَرَقَم) وه _ ، فه رمویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ بۆ نه خۆشی (ذات الجنب) نه سپهک و (القسط) و زهیتی زهیتونی وه سف ده کرد بۆ نه وه ی بکریت به دهمیه وه .

وصحَّ عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ _ رضي الله عنها _ قَالَتْ : كَانَتْ النَّفْسَاءُ تَقْعُدُ بَعْدَ نَفَاسِهَا أَرْبَعِينَ يَوْمًا ، وَكَانَتْ إِحْدَانَا تَطْلِي الْوَرَسَ عَلَى وَجْهِهَا الْوَرَسَ مِنَ الْكَلْفِ^(٦٤٧) .

^{٦٤٦} _ ضعيف : أخرجه أحمد (٣٦٩ / ٤ ، ٣٧٢) ، وابن ماجه (٣٤٦٧) ، والترمذي (٢٠٧٨) ، (٢٠٧٩) ، كلهم من طريق ميمون أبي عبدالله عن زيد بن أرقم فذكره .

^{٦٤٧} _ حسن صحيح : أخرجه أحمد (٣٠٠ / ٦ ، ٣٠٢ ، ٣٠٤ ، ٣٠٩) ، والدارمي (٩٦٠) ، وأبو داود (٣١١) ، وابن ماجه (٦٤٨) ، والترمذي (١٣٩) كلهم من طريق مسه الأزدي عن أم سلمة فذكرته .

واته : له (اُمّ سلمة) هه _ خوای لی پازی بیّت _ فهرموویه تی : ژنان پاش مندالبون چل پوژ داده نیشن ، هه ره کیکیشمان دهم و چاوی به ئه سپهك چهو ده گرد به هوی ئه و په له و سوپه لگه پانه ی تووشمان ده بوو .

(أبوحنيفة اللّغوي) ده لیت : ئه سپهك به چاندن ده چیتريت و ، کیوی نی به ، جگه له خاکی عه ره بدا له ههچ شویتیتکی تر نه م ناسیوه و ، له خاکی عه ره بيشدا ته نها له به مه ندا بینیمه . هیزی له گه رمی و ووشکیتیدا له سه ره تای پله دوودایه ، چاکترینیشی سوره نه ره که به تی له نئو ده ستدا ، که که په کی که متره ، به سووده بو په له و ، ئالووشی و ، زیپکه ی پووی جه سه ته ئه گه ر تیی هه لسویتريت ، هیزکی قه بزکاری هه به ، ئه گه ر بخوریته وه بو په له ی سپی (الوضّح) به سووده و ، ئه ندازه ی خواردنه وه شی به کیشی دیره مه یکه ، میزاج و سوودی ئه سپهك نزیک به سوودی (القُسط البحري) به ، ئه گه ر به له کی و ئالووشی و زیپکه و هه لزلله پانی تیه لسویتريت سوودیان پی ده گه به نیت ، پوشاکی بویه کراو به ئه سپهك هیزی جووتبوون زیاتر ده کات .

وسْمَةُ ، پوهه کی خه نه _ بهوانه الکتَم _ : گه لای دره ختی نیله ، پرچ پهش ده کات ، به م نزیکانه باسی جیاوازی نیوان زانایمان کرد سه بارهت به شیاویتی پرچ پهش کردن و نه وه ی ده یكات .

بیته الیاء (ی) :

یَقْطِینُ ، کوله که : له زمانی عه ره بیدا دیسان به (الدّباء) و (القرع) یش ناسراوه ، ئه گه رچی ووشه ی (الیقطين) گشتیتره ، چونکه له پووی زمانه وه : هه موو دره ختی که له سه ره قه دیک نه وه ستی ، وه کو کاله ک و کالیارو خه یار . خوای تعالی ده فره میت : ﴿ وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ ﴾ [المصافات : ١٤٦] واته : وه دره ختیکی کوله که مان

به سه ریذا رواند^(٦٤٨) . نه گهر گوترا : له زمانی عه ره بیدا نه وهی له سه ره دیک نه وهستی به (نَجْم) ناوده بریت نهك به (شجر) ، چونكه (شجر) : بریتیه له وهی قه دی مه بی _ زمانه وانان گووتویانه _ ، باشه چۆن لیژده خوی تعالی ده فره میت ﴿ وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقُطِينٍ ﴾ واته : ووشه ی (شجرة) ی به کارهیتاوه بۆ کوله که که چی خوی پرووه که . وه لām : له زمانی عه ره بیدا نه گهر ووشه ی (شجر) به کارهیترا ، مه به ست به وانیه که قه دیان مه یه و له سه ری ده وهستن ، به لām نه گهر ووشه ی (شجر) به ستره به شتیکه وه و له که لیدا به کارهات نه و پابه ندی نه وه ده بی ، بۆیه جیاوازی کردن له نیوان په هاو پابه ندکراو له ناوه کاند ده روازه یه کی گرنگی به سووده بۆ تیگه شتن و ، پله کانی زمان .

(اليقطين) ی باسکراو له قورئاندا : بریتیه پرووه کی کوله که و ، به ره که شی به کوله که ناو ده بریت . وقد ثبت في الصحيحين : من حديث أنس بن مالك ، أن خياطاً دعا رسول الله ﷺ لطعام صنعَه ، قال أنسُ _ رضي الله عنه _ : فذهبتُ مع رسول الله ﷺ ، فقربُ إليه خُبْزاً من شعير ، ومرقاً فيه دُبَاءٌ وقَدِيدٌ ، قال أنس : فرأيت رسول الله ﷺ يَتَتَبَعُ الدُّبَاءَ من حوالِي الصَّحْفَةِ ، فلم أزل أُحِبُّ الدُّبَاءَ من ذلك اليوم^(٦٤٩) .

واته : له (أنس) ی کوپی (مالك) وه _ خوی لی پازی بیت _ فره موویه تی : به رگ دروویه که پیغه مبه ری خوی ﷺ بانگ کرد بۆ خواردنیک دروستی کردبوو ، (أنس) _ خوی لی پازی بیت _ فره مووی : منیش له خزمه تی پیغه مبه ری خوادا ﷺ چووم ، نه وه بوو نانی جۆو ، شله یه که که کوله که و گزشتی ووشکراوه ی تیدا بوو خسته پیش

^{٦٤٨} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

^{٦٤٩} _ صحيح : أخرجه البخاري (٣ / ٧٩) ، (٧ / ٨٩ ، ١٠١ ، ١٠٢) ، ومسلم (٦ / ١٢١) كلامها من

طريق إسحاق ابن عبدالله بن أبي طلحة عن أنس بن مالك فذكره .

دهستی ، (انس) فرمووی : پیغمه‌مبەری خوا م بینى ﷺ به‌دوای کوله‌کەى دە‌و‌رو‌بە‌رى له‌گە‌نە‌کە‌دا دە‌گە‌پا ، بۆ‌یه‌ منیش له‌ و‌ پۆ‌ژه‌وه‌ به‌‌رده‌وام هە‌زم له‌ کوله‌کە‌یه‌ .

قال أبو‌طالوت : دخلتُ على أنس بن مالك _ رضي الله عنه _ وهو يأكل القرع ، ويقول : يالك من شجرة ما أحبُّ رسول الله ﷺ إياك (٦٠)

(أبو‌طالوت) ده‌لێت : چوو‌مه‌ دیدە‌نى (انس ی کورپی) (مالک) _ خ‌و‌ای لێ‌ پ‌ازی بێت _ له‌ و‌ کاته‌دا کوله‌کە‌ى ده‌‌خ‌واردو ده‌‌یفە‌رموو : ئای که‌ دره‌‌ختێکی خۆشه‌‌ویستی به‌‌لامه‌وه‌ له‌‌به‌‌ر نه‌وه‌ی پیغمه‌مبەری خوا ﷺ خۆشی ده‌‌وێی .

له‌ (الفیلانیات) دا هاتوو‌ه : له‌ (هشام ی کورپی) (عروه‌) وه‌ه ، له‌ بابیه‌وه‌ ، له‌ خاتوو (عائشه‌) وه‌ه _ خ‌و‌ای لێ‌ پ‌ازی بێت _ فرموویه‌تی : پیغمه‌مبەری خوا ﷺ پێی فرمووم : ئه‌ی (عائشه‌) ته‌گەر مه‌‌نجە‌لێکت کولاند ، کوله‌کە‌ی زۆر تێبکه‌ ، چونکه‌ دلی خه‌‌مبار به‌‌هێز ده‌‌کات .

کوله‌که‌ : ساردو ته‌‌په‌ ، خۆراکیکی که‌م به‌‌جە‌سته ده‌‌به‌‌خشیت ، خێرا دیته‌‌ خواره‌وه‌ ، ته‌‌گەر پێش هه‌‌رسکردن خراب نه‌‌بێ ، خه‌‌لته‌‌یه‌کی ستایشکراوی چاکی لێ‌ دروست ده‌‌بێ ، له‌ خاسیه‌‌ته‌‌کانی تری نه‌‌وه‌یه‌ که‌ خه‌‌لته‌‌یه‌کی ستایشکراوی چاک به‌‌هاوشیوه‌ی نه‌‌وه‌ی له‌ گه‌‌لیدایه‌ دروست ده‌‌کات ، بۆ‌یه‌ ته‌‌گەر له‌ گه‌‌ل خه‌‌رتە‌‌له‌‌دا (الخردل) بخوریت ، خه‌‌لته‌‌یه‌کی توونی لێ‌ دروست ده‌‌بێ ، له‌ گه‌‌ل خ‌و‌یدا خه‌‌لته‌‌یه‌کی سوێر ، له‌ گه‌‌ل قه‌‌بزکاردا قه‌‌بزکار ، ته‌‌گەر له‌ گه‌‌ل به‌‌هێدا بخوریت خۆراکیکی چاک به‌‌جە‌سته ده‌‌به‌‌خشێ .

٦٠٠ _ ضعيف الإسناد : أخرجه الترمذي (١٨٤٩) بإسناده عن أبي‌طالوت فذكره .

کوله که نه رم و ناسک و خۆراکیکی ته پری به لڤه می به جهسته ده به خشی ، بۆ له ش گهرم و تاداران به سووده و ، بۆ نه وانه ی تووشی سه رما بوونه و ، نه وانه ش که به لڤه میان به سه ردا زāl بووه گونجاو نی یه ، ناوه که ی تینویه تی ده شکینیت ، سه رنیشی گهرم لاده بات نه گهر بخوریتته و یا خود سه ری پی بشۆردریت ، سک په وان ده کاته و هه رچۆنیک به کار بیت ، له ش گهرم و تاداران به هه یج شتیکی تری وه کو کوله که چاره سه ر ناکرین و ، هه یج شتیکیش وه کو نه و خیرا سوود ناگه یه نیت ، له سووده کانی : نه گهر هه ویری تیه له سوینریت و ، له فه زن یا خود له ته نوردی به رنیریت و ، ناوه که ی ده رهینریت و له گه ل هه ندی خواردنه و ی ناسک و خۆشدا بخوریتته و ، تایی گهرم داده مرکینیتته و ، تینویه تی ده شکینیت و ، خۆراکیکی چاک به جهسته ده به خشی ، نه گهر له گه ل (ترنجبین)^{٦٥١})
موره بای به هیدا بخوریتته و (صفراء) ی په تی په وان ده کاته و .

نه گهر کوله که بکویندریت و ، ناوه که ی له گه ل هه ندیک له هه نگوین و ، که میك له (نظرون) دا بخوریتته و ، به لڤه م و (مرّة) به یه که وه ده کاته ده ره وه ، نه گهر بکوینریت و پیچه ریکی (ضماد) لی دروست بکریت و بخریتته سه ر ته پلی سه ر ، بۆ هه لئاوسانه گهرمه کانی میشک به سوود ده بی .

نه گهر تویکله که ی بگوشریت و ، ناوه که ی له گه ل پۆنی گۆلدا (دهن الورد) تیکه ل بکریت و ، بتکینریتته گوئ ، بۆ هه لئاوسانه گهرمه کان به سوود ده بی ، تویکله که ی

^{٦٥١} _ ترنجبین : شه وینیکه له ئاسمانه وه داده به زێ و له هه تگوین ده چی ، ووشکو و خۆشه و زیاتر به سه ر دره ختی (الحاج) دا ده باریت که له شام و خۆراسان ده پرویت ، نه م دره خته گه لکانی سه وزن و گوله کانی سوین و به ر ناگریت ، چاکترینیشی سه یبه خوراسانیه که تی که مامناوه نده له گهرمی و ساردیدا ، به سووده بۆ تا زۆر گهرمه کان ، سینک شیدار ده کات و ، بۆ له ش گهرم و تاداران به سووده نه گهر بخریتته نۆ ئاوی هه لۆزه و قرئ وه ، به وانه : الجامع لمفردات الأدوية والأغذية ، ابن البیطار * وه رگتپ .

به سووده بۆ هه‌ئاوسانه گهرمه‌کانی چاو و ، جومگه‌زانی گهرم ، زۆر به سووده بۆ خاوه‌ن
میزاجه گهرمه‌کان و له‌ش گهرم و تاداران ، ههرکات پێکه‌وتی خه‌لتیه‌کی خراپی نیو
گه‌ده‌ی کرد ، ده‌گۆپێت بۆ سروشتی ئهو تیکه‌لاوه خراپه‌و ، خراپ ده‌بی و ، له‌جه‌سته‌دا
خه‌لتیه‌کی خراپ دروست ده‌کات و ، زیانه‌کانیشی به‌سرکه (المرّي) دۆرده‌خه‌ریته‌وه .

به‌گشتی : کوله‌که نه‌رم و ناسکترین خۆراکه‌کانه‌و ، له‌هه‌مووشی زیاتر کارتی‌کراو ده‌بی
، له (انس) هه‌و _ خوای لی‌پازی بیت _ ده‌گێرته‌وه هه‌رموویه‌تی : پێغه‌مبهری خوا ﷺ
به‌زۆری ده‌یخوارد .

چه‌ند به‌شیکێ جیاواز :

له‌ ئامۆژگاری به‌سوود دهریاره‌ی چاره‌سه‌رکردن و چاره‌سازی :

وام به‌لاوه چاک بوو باسکردنی ئهم دهروازیه به‌به‌شیکێ کورتی زۆر به‌سوود له‌ پارێزو
، ئامۆژگاری گشتی به‌سوود کۆتای پێ‌بێتم بۆ ئه‌وه‌ی سوودی کتێبه‌که ته‌واو بیت .

به‌شیکم له‌ کتیبی (المحاذیر) ی (ابن ماسویه) بینی به‌بیژه‌ی خۆی ده‌ینوسمه‌وه ،
ده‌لێت :

هه‌رکەس چل پۆژ پیازی خواردو تووشی په‌له‌و سورمه‌لگه‌پان بوو ، با ته‌نها
سه‌رزه‌نشتی نه‌فسی خۆی بکات ، هه‌رکەس خوینی گرت و ، پاشان شتی سوێری خواردو
تووشی به‌له‌کی و گه‌پی بوو ، با ته‌نها سه‌رزه‌نشتی نه‌فسی خۆی بکات .

هه‌رکەس له‌ گه‌ده‌یدا هێلکه‌و ماسی کۆکرده‌وه‌و ، تووشی ئیفلجی یاخود دهم
خواربوون بوو ، با ته‌نها سه‌رزه‌نشتی نه‌فسی خۆی بکات .

هه‌رکەس شیرو (النبیذ) ی له گە دەیدا کۆکردەوهو ، تووشی بەلەکی و جومگەژان بوو ،
 ، با تەنها سەرزنەنشتی نەفسی خۆی بکات .

هه‌رکەس خەونی بینی و ، خۆی نەشت تا له گەلّ خێزانەکیدا جووت بوو ، پاشان
 مندالێکی شیت یاخود ناتەواوی بوو ، با تەنها سەرزنەنشتی نەفسی خۆی بکات .

هه‌رکەس هیلکە ی کۆلیوی سارد بۆوهی خوارد ، تا تێر بوو ، پاشان تووشی نەخۆشی
 تەنگەنەفسی (ربو) بوو ، با تەنها سەرزنەنشتی نەفسی خۆی بکات .

هه‌رکەس له گەلّ خێزانەکیدا جووت بوو و ئارامی نەگرت تاوه‌کو بەتەواوی خالی
 بێتەوهو ، تووشی بەرد بوو ، با تەنها سەرزنەنشتی نەفسی خۆی بکات .

هه‌رکەس بەشەو تەماشای ئاوێنە ی کردو ، تووشی دەم خواربوون بوو ، یا تووشی
 دەردێک بوو ، با تەنها سەرزنەنشتی نەفسی خۆی بکات .

بەشیك : سەبارەت بە ئاگاردارکردنەوه

له کۆکردنەوهی نیوان هیلکە و ماسی :

(ابن بَختیشوع) دەلالت : پارێزیکە لەوهی هیلکە و ماسی له خواردندا کۆبکەیتەوه ،
 چونکە نەخۆشیەکانی (القولنج) و مایەسیری و ددان ئیشە دروست دەکات .

بەردەوام خواردنی هیلکە پلەو سورەلگەپان له دەم و چاودا دروست دەکات ،
 خواردنی سوێری و ماسی سوێرو خوین گرتن پاش خوشتن بەلەکی و گەپی دروست
 دەکەن .

بەردەوام خواردنی گورچیلە ی مە پ میژدان پەك دەخات .

خۆشتن بە ئاوی سارد پاش خواردنی ماسی پاراو و تازە ئیفلجی دروست دەكات .

جووتبونی ژنی بێنویژ نەخۆشی گولیی دروست دەكات .

جووتبون بەبێ ئەوێ لە پاشیدا خۆی بشوات بەرد دروست دەكات .

دریژی مانەوێ لە درەچەدا نەخۆشی قورس دروست دەكات .

(أبقرط) دەلێت : كەمكردنەوێ زیانبەخش ، لە زۆر بەكارهێنانی شتی بەسوود چاكترە ، هەروەها دەلێت : تەندروستی خۆتان بەردەوام بكەن بەوازهێنان لە تەمبەلێ بەرامبەر بە ماندووبوون ، هەروەها بەوازهێنان لە سك پركردن لە خواردن و خواردنەوێ .

كەسانێك لە دانایان گوتویانە : ئەو كەسێ تەندروستی دەوێ ، با خۆراكەكانی چاك بكات ، با لەسەر پاکی و برسیتی بخوات ، لەسەر تێنویەتی ئاو بخواتەوێ ، با كەم ئاو بخواتەوێ ، لە دواي خواردن با پاكشیت ، لە دواي خواردنی شیوان با پێ بكات ، نەنویت تا دەچیتە ئاودەست ، با وریابی پاش تێریوون نەچیتە گەرماوێ ، وێ جارێك لە هاویندا لە دەجاری زستان چاكترە ، خواردنی گوشتی ووشكراوێ بەشەو یارمەتیدەر بۆ ئەمان ، جووتبونی پەكەوتەوان تەمەنی زیندەوان پێر دەكات و ، جەستە ی تەندروستان نەخۆش دەخات .

ئەمانە ی سەرەوێ لە (علي) ی كۆپی (أبي طالب) هەوێ باسكراوێ ، بەلام (صحيح) نی یەو ، لەپاستیدا هیندیکی گوفتاری (الحارث) ی كۆپی (كلدە) ی پزیشکی عەرەب و ، كەسانی دیکە یە .

(الحارث) ده لیت : ههركهس مانهوهی پیخۆشه _ مانهوهش نی یه _ با زوو خوارنی نیوه پۆ بخوات ، په لهی خواردنی شیوان بکات ، با پۆشاکه کانی سووک بکات ، جووتبوونی ژنان کهم بکاتهوه .

(الحارث) ده لیت : چوارشت جهسته ده پۆخیئتیت : جووتبوون له سه ر نۆرخۆری ، گه رماوکردن پاش تیژیوون ، خواردنی گۆشتی وشکراوه ، جووتبوونی به سالآچوو . کاتی (الحارث) هاته سه ره مرگ خه لک له چواره دهری کۆبۆونه وه ، پێیان گووت : فره مانى شتیگمان پێ بکه پاش تۆ سوودی لێ ببینین . گووتی : له ژنان به دهر له کیژی لاو شوخ وشه نگ مه خوازن ، میوه مه خۆن ته نها له کاتی پێگه شتیدان نه بێ ، با کهستان چاره سه ر نه کات هه تاوه کو جهسته ی توانای به رگه گرتنی نه خۆشیه که ی هه یه ، هه موو مانگیگ که ده تان پاک بکه نه وه ، چونکه به لقه م ده توینیتته وه ، (المرءة) ناهیتیت ، نه گه ر که سیکتان خواردنی خوارد ، پاش خواردنه که ی با سه عاتیگ بنوی ، نه گه ر خواردنی شیوانی خوارد با چل هه نگاو پێ بکات .

پاشایه ک به پزیشکه که ی گووت : پێده چی تۆ بۆ من نه میتیت ، وه سفیکم بۆ بکه بۆ نه وه ی له تۆوه وه ریگرم ، پزیشکه کهش گووتی : به دهر له کچی لاو شوخ وشه نگ مه خوازه ، به دهر له گۆشتی ئازهلێ ته مه ن کهم و پارو گۆشتی تر مه خۆ ، دهرمان مه خۆره وه مه گه ر بۆ نه خۆشی ، میوه مه خۆ مه گه ر پاش پێگه شتینی ، خۆراک چاک بجوو ، نه گه ر به پۆژ خۆراکت خوارد هیچی تێدا نی یه بنووی ، نه گه ر به شه و خۆراکت خوارد مه نوو تا پێ ده کهیت نه گه رچی په نجا هه نگاویش بیت ، خۆراک مه خۆ تا برسیت ده بێ ، خۆت ناچار مه که بۆ جووتبوون ، میز پامه گره ، له گه رماو وه رگه ر پێش نه وه ی لیت وه رگریت ، خواردن مه خۆ و گه ده ت خۆراکی تێدا بێ ، دورکه وه ره وه له خواردنی نه وه ی ددانه کانت توانای جوواندنی نی یه و ، پاشان گه ده شت توانای هه رسکردنی نابێ ، هه موو

هفته يەك جارێك خۆت بپشێنەرەو بە پاك كردنەوێ جەستە ، چاكترين گەنجينەى جەستە خوێنە ، بۆيە لە كاتى پتوويستيدا نەبى دەرى مەهينە ، بچۆرە گەرماوێوە ، چونكە شنگەلێك لە چينەكانەوێ دەردەهێنێت كە دەرمانەكانى پى ناگات بۆ دەرهيانان.

پيشەوا (الشافعي) فەرموويەتى : چوار شت جەستە بەهيز دەكەن : خواردنى گوشت ، بۆنكرنى بۆنى خۆش ، زۆر خۆشتن بەبى جوت بوون ، پۆشيني كەتان .

چوار شت جەستە لاواز دەكەن : زۆر جوتبوون ، زۆرى خەم و پەژارە ، زۆرى ئاوخواردنەوێ بەسكى خالى ، زۆر خواردنى شتى ترش .

چوار شت چاو بەهيز دەكەن : دانىشتن بەرامبەر بە كەعبە ، چاو پەشتن لە كاتى نووستندا ، تەماشاكردنى سەوزايى ، پاك كردنەوێ شوپى دانىشتن .

چوار شت چاو لاواز دەكەن : تەماشاكردنى پيسى ، لەخاچدراو ، ئەندامى زاوژى ژن ، دانىشتن بە پشتيكردى كەعبە .

چوار شت جوتبوون زياد دەكەن : خواردنى مەلى بچووك و چۆلەكە ، (الأطريفل) ، فستق ، (الخروب)^{٦٥٢} .

چوار شت ئەقل و ژيرى زياد دەكەن : وازهيان لە گوشتارى زياد ، سىواك كردن ، دانىشتن لە گەل پياوچاكاندا ، دانىشتن لە گەل زاناياندا .

^{٦٥٢} _ الخروب : درەختێكى هەميشە سەوزەو ، نزيكەى (١٥) مەتر بەرز دەبيتهوێ ، لريژى بەرى ئەم درەختە هەندى جار دەگاتە (٢٠) سم ، بەرى ئەم درەختە كە پتەوگات دەخوژێت و ، دەشكرێت بە شەرىت و ، لە هەندى وەلاتانىش دەكرێتە ئاردو ، سوودو كەلكى ئىچگار زۆرە ، بپوانە : <http://www.thapro.net> ، وەرگرتن .

(أفلاطون) دەلێت : پینچ شت جەستە لاواز دەکەن و لەوانەشە بکوژن : دەست کورتی ، جیاپوونەوه لە خۆشەویستان ، پق و خەم و خەفت خواردن ، قیوڵنەکردنی ئامۆژگاری ، پیکەنینی نەفامان بە ئاقل و ژیران .

پزیشکەکی (المأمون) دەلێت : چەند خەسڵەتێک بەکاربێنەو ، ئەو کەسە بپارێزێت شایستەیی نەخۆش نەکەوتنە جگە لە مردن : خۆراک مەخۆ لە کاتێکدا خۆراکی تر لە گەدەتدا بوو ، دورکەوەرەوه لە خواردنێک ددانەکانت لە جووینیدا ماندوو بێت و ، پاشان گەدەشت بپتوانابی لە هەرسکردنیدا ، دورکەوەرەوه لە زۆر جووتبوون ، چونکە نورو پۆشنایی ژیان دەکوژێنێتەوه ، دورکەوەرەوه لە جووتبوونی بەسالچوو ، چونکە مردنی کوتوپرت تووش دەکات ، دورکەوەرەوه لە خۆین گرتن (الفصد) مەگەر لە کاتی پیوستیدا ، لە هاویندا خۆت برشینەرەوه .

لە گۆفتارە کورت و مانا زۆربەخشەکانی (أبقراط) : هەموو زۆریک دوشمن و ناحەزی سروشتە .

بە (جالینوس) یان گووت : بۆ نەخۆش ناکەوی ؟ ، گووتی : چونکە نیتوان دوو خۆراکی خراپم کۆنەکردۆتەوه ، خۆراکیکم نەخواردوو بەسەر خۆراکیکی تردا ، خۆراکیکم لە گەدەمدا رانەگرتوووە ئەگەر هەستم کردیی تووشی زیانم دەکات .

چوار شت جەستە نەخۆش دەخەن : زۆر قسەکردن ، زۆر نووستن ، زۆر خواردن ، زۆر جووتبوون .

چونکە زۆر قسەکردن : هەلدەستی بە کەمکردنەوهی مۆخ و کرۆکی میشتک و لاوازکردنی

زۆر نووستن : دەم و چاو زەرد هەڵدەگەڕێنیت ، دل کۆیڕ دەکات ، چاو دەورۆژێنیت ،
تەمبەل دەکات بەرامبەر بەکارکردن ، تەپوشیداری لە جەستەدا دروست دەکات .

زۆر خواردن : دەمی گەدە خراپ دەکات ، جەستە لاواز دەکات ، بای چڕو ، نەخۆشی
گران دروست دەکات .

زۆر جووتبوون : جەستە دەپۆختنیت ، هێزەکان لاواز دەکات ، تەپی و شیی جەستە
ووشک دەکاتەو ، دەمار شل دەکاتەو ، کونیلە داخراو دروست دەکات و ، زیانەکانی
هەموو جەستە دەگرێتەو ، بەتایبەت بەمیشک لەبەر زۆری ئەو پوچە نەفسانیەیی لێی
شییی دەکاتەو ، لاوازکردنەکی لە لاوازکردنی هەموو دەرھاوێشتەکانی تر زۆترەو ، لە
گەوهەوری پوچیش شتێکی زۆر دەکاتە درەو .

چاکترینیشی ئەوەیە ئەگەر شەهەوێت و ئارەزووی راستی مەزوف پێکەوتی وێنەو
شیوەیەکی جوانی لای شۆخ و شەتگی هەڵال بکات ، هەروەها میزاجی گەرم و تەپو
شیدار بێت ، ماوەیەک بێت جووتبوونی ئەنجام نەدای ، دلی لە دلەپاوکی و مەشغولبوونی
نەفس خالی بێت ، زێدەپۆی تێدا نەکات .

پێویستە جووتبوونەکی لە گەل ئەم کارانەدا ئەنجام نەدات ، وەکو سک پێکردنی زۆر
، برسیتی و سک خالی بوون ، دەرھاوێشتن ، وەرزشیکی تەواو ، زۆر گەرماوون ،
سەرماوینیکی زۆر ، بۆیە ئەگەر ئەم دەشتە تێدا پەچاو کرد ، سوودیکی زۆری
لێوەردەگریت ، هەر دانەیەکیشت لەوانەی سەرەو پەچاو نەکرا زیانیکی تووش دەبێ
بەگوێرە پەچاونەکردنی ئەو شتە ، ئەگەر هەمووشی یاخود زۆربە پەچاونەکرا ، ئەوا
تیاجونیکی دەستوبردە .

به شیک : سه بارهت به وهی که پاریزکردنی

زۆر وهکو تیكچونه له نه خوشیدا :

پاریزکردنی زۆر له تەندروستییدا ، هاوشیۆهی تیكچونه له نه خوشیدا ، به لām پاریزکردنی مامناوهند به سووده .

(جالینوس) به هاوه لانی خۆی گووت : دوركه ونه وه له سی شت و ، چوار شت به کاریتین ، ئیتر ناچاری پزیشك نابن : دوركه ونه وه له گەردوخۆل ، دووكل ، بۆنکردوو . چهورو ، بۆن خۆش و ، حەلواو ، گەرماویش به کاریتین ، له سهرووی تیربونتانه وه مهخۆن ، به (البانروج) و پێخانه ددان پاك مه كه نه وه ، به ئیواران گوێز مهخۆن ، ئه و كه سهی هه لām تهی ههیه با له سه ر پشتهی نه نویت ، ئه و كه سهی خه مباره با شتی ترش نه خوات ، ئه و كه سهی خوینی گرتوو به خیرا پێنه کات ، چونكه ده یخاته مه ترسی مردنه وه ، ئه و كه سهی چاو دهیه شیت به خۆی نه پشینه ته وه ، له هاویندا گوشتی زۆر مهخۆن ، كه سهی تووشبوو به تاو له رز با له بهر هه تاو دانه نیشت ، دوركه ونه وه له بایجانی كۆنی تۆودار ، ئه و كه سهی به زستانان په رداخیک ئاوی گه رم بخواته وه ، له نهخۆشی وه به دور ده بی ، ئه و كه سهی له گەرماودا توێكلی هه نار به جهسته یدا بهینیت ، له گه ری و ئالووشی به دور ده بی ، ئه و كه سهی پینچ گۆلی شلیز (سوسنات) له گه ل (مصطكي رومی) و ، عودی خاوو (عود خام) ، میسكدا بخوات ، به درێژای ته مه نی گه دهی لاواز نابی و خراپیش نابی ، هه ركه س تۆوی كالهك له گه ل شه كرده بخوات ، بریدی نیو گه دهی پاك ده كاته وه ، سوتانه وهی میز نا هیلت .

به شیک : سه باره تا به هه ندی پاریزو ئامۆزگاری پزیشکی :

چوار شت جهسته ده پۆختین : خه م ، دلگرانی ، برسیت ی ، شه ویبداری .

چوار شت دل شادومان ده کات : ته ماشاکردنی سه وزایی ، ته ماشاکردنی ئاوێک که پۆ ده کات ، خۆشه ویست ، به روبوم .

چوار شت چاو تاریک ده کات : پۆکردن به پۆی په تی ، رۆژکردنه وه و ئیوارکردن به پووی بێزداوو په زه قورس و دوزمن ، زۆر گریان ، زۆر ته ماشاکردنی خه تی وورد .

چوار شت جهسته به هیز ده کات : پۆشین پۆشاکێ نه رم ، چونه گه رمای مامناوه نده وه ، خواردنی خۆراکی چه رو شیرین و خۆش ، بۆنکردنی بۆنی خۆش .

چوار شت دهم و چاو ووشک ده کەن و ، جوانی و گه شاوهیی و پۆک و پۆکی ناهیلان : درۆ ، بۆ ئابپووی ، زۆر پرسیارکردن به بۆ زانین ، زۆر داوین پیسی .

چوار شت سه ره به رزی و گه شاوهیی دهم و چاو دروست ده کەن : پیاوه تی ، وه فاداری ، به خشندهیی ، له خواترسان .

چوار شت پۆقین و قین و نه ویستراوی ده هیلان : خۆبه زلزانین ، ئیره یی بردن ، درۆکردن ، فیتنه یی و کاری قسه هیلان و بردن .

چوار شت پۆزی دههینن : شهونویژی ، زۆری ئیستغفارو داوای لیخۆشبوون له
به ره به یاندا ، زۆری خیر و چاکه داری کردن ، زیکرو یادکردنه وهی خوای تعالی له سه ره تاو
کۆتای پۆژدا .

چوار شت پۆزی قه دهغه ده کهن : به یانی خه و ، کهمی نوێژکردن ، ته مبه ئی ، خیانهت
کردن .

چوار شت زیان به تیگه شتن و ئەقل ده که یه نن : به رده وام خواردنی شتی ترش و میوه
، نووستنی سه ر پشت ، خه م ، خه فته .

چوار شت تیگه شتن زیاد ده کهن : ئارمی و خالیبوونی دل ، کهمی سک پرکردن له
خواردن و خواردنه وه ، چاکی چاره سازی خۆراک به شته خۆش و شیرین و چه وره کان ،
کردنه دهره وهی پاشه پۆ قورسکاره کانی جهسته .

ئه وانه ی زیان به ئەقل ده که یه نن : به رده وام خواردنی پیاز ، پاقله ، زه یتون ، بایجان
، زۆر جووتبوون ، ته نیایی ، بیرکردنه وه کان ، سه رخۆشی ، زۆر پیکه نین ، خه م .

که سانیک له چاودێران گووتویانه : له سی کۆپ بپام ، هیچ هۆیه کم بۆ ئه وه نه دۆزیه وه
به دهر له وهی له یه ککی ئه و پۆژانه دا زۆر بایجانم خواردبوو ، پۆژیکیشیان زۆر زه یتونم
خواردبوو ، زۆر پاقله شم خواردبوو له سی یه مدا .

**به شیک : سه بارهت به نهینی و راستیگه لیك كه هیچ كهس نه ندازه و پیزی
نازینیت به دهر له كه سانیک كه تیگه شتینیکی چاکیان ههیه :**

کۆمه لێکی به سوودمان له به شه کانی پزیشکیتی زانستی و کرداریمان خسته پوو ،
له وانهیه کهسی بینرته نهها له م کتیبه دا نه بی زۆریکی دهست نه که ویت ، نزیکی نیتوان
ئه وه و شه ریه تیشمان پی پیشاندای ، وه نیسبه تی پزیشکیتی پزیشکان به پزیشکیتی
پیغه مبه ری خوا ﷺ که متره له نیسبه تی پزیشکیتی نازان و به سالآچووان به پزیشکیتی
پزیشکان .

کاره که له سه رووی ئه وه وهیه که باسمان کرد ، زۆر گه وره تریشه له وهی وه سفمان کرد
، به لام ئه وهی باسمان کردووه ئاگادار کردنه وهیه که به کهم بۆ ئه و شته زۆرانه ی له
دوا وهیه وه دیت ، ئه و که سه ی خوای تعالی زرتگی و کارامهیی پێنداو له سه ر ورده کاری ،
با ئه و جیاوازیه گه وره یه ی که له نیتوان هیزی پشتگیریکراو به سه روش له لایه ن خوای
په روه ردگار وه و ، ئه و زانسته ی به پیغه مبه رانی به خشیوه و ، ئه و ئه قل و زرتگیه ی پیی
به خشیون و له نیتوان هیزی که سانی ئاسایی دیکه دا بزانتیت .

پێده چێ که سانیک بلین : په یوه ندی پێنمای و پێبازی پیغه مبه ری خوا ﷺ و ،
باسکردنی هیزی دهرمان و ، یاسا کانی چاره سه رو ، چاره سازی کاروباری ته ندروستی
به م دهر وازه یه وه چیه ؟

ئه م گوفتاره که مه رخه می ئه م که سه ده نوینیت سه بارهت به تیگه شتنی ئه وه ی که
پیغه مبه ری خوا ﷺ هیناویه تی ، چونکه به راستی ئه مه و دوو ئه وه نده و ئه وه نده و

ئەوئەندەش تەنھا بەشیکی کەمە لەوێ هیناویەتی و ، پێنمای و چاوساگی بۆ کردووە ، سەلماندویەتی و پێی نیشان داوین بۆ پەڕی پێردنی ، چاکی تیگەشتن لە خواو پیغەمبەرە کە یەو ، بەشیکی لەو نیعمەتانەی کە خۆی گەرە بە ئارەزووی خۆی بەهەندی کەسی دەبەخشی .

پاشان هەر سێ بنچینەکانی پزیشکیان لە قورئاندا بۆ خستیتە پەڕ ، چون نەوایی لەو دەکەیی کە شەریعەتی نێردراو بۆ چاکەکاریی دۆنیای پۆژی دوا “ چۆنیەتی چارەسەری جەستەش لەخۆ بگریت ، وەکو ئەوێ کە چۆنیەتی چارەسەری دانیشتن لەخۆ دەگریت ، دانیابن شەریعەت پێی پاراستنی تەندروستی و ، چۆنیەتی دورخستنی وەهە خۆشیکانمان پێشان دەدات ” بە پێگەلێکی گشتی ، وردەکاریە کەشی بۆ ئەقل و ژیری راست و تەندروست و ، فێرەتی پاکێ خەڵک هێشتۆتەو ، شەریعەت ئوممان بە بەکارهێنانی پێگاکانی (القیاس) و ئاگادارکردنەو و ئامارەبۆکردن بۆ دەخاتە پەڕ ، وەکو ئەوێ لە زۆر مەسەلە لەقەکانی فێقەدا پیادەیی کردووە ، بۆیە لەو کەسانە مەبە کە ئەگەر شتیکیان نەزانی دژیەتی دەکەن .

ئەگەر کەسێک خۆی تعالی تیگەشتن و دانایی تەواوی لە کتییی خواو سونەتی پیغەمبەرە کەیدا پیبەخشی ، لە گەڵ تیگەشتنی تەواو لە دەقەکان و پێویستییەکانیاندا ، ئەوا چیتەر پێویستی بە گوفتاریکی تری جگە قورئان و سونەت نابێ و ، دەشتوانیێت تێکرای زانستە راست و دروستەکان لەوانە هەڵپێنجینیێت .

تەوێری تێکرای زانستەکان لە سەر ناسینی خواو فەرمان و خولقاندنی وەستاو ، ئەوئەش بە پیغەمبەرەکان سپێردراو _ صلوات الله وسلامه عليهم _ ، چونکە ئەوان زانترین

خه لکی خوی گه ورن به خواو فه رمان و خولقاندن و حیکهت و دانایی له به دیهینراوان و کاروباریدا .

پزیشکیتی شوینکه وتوانیان : له پزیشکیتی که سانی دیکه ی جگه له وان پاسترو به سوودتره ، وه پزیشکیتی کوتاو سه رگه ووه پیشه وایان محمد _ صلوات الله وسلامه علیه و علیهم _ : ته ووترین پزیشکیتی و پاسترین و به سوودترینانه .

هیچ که سیش نه مه نازانیت ته نها نه و که سانه نه بی که پزیشکیتی خه لکانی تر ده زانی و پزیشکیتی پیغه مبه ریش ده زانی و ، پاشان ته ماشا ده کات تا بزانی کامیان سه تگینتره ، نه وکاته جیاوازی نیاوانیانی بو ده رده که ویت ، شوینکه واتوانی پیغه مبه ر پاسترین و ته ندروستیتترین ئومه تان بیون له پووی ئه قل و فیتره ته وه ، زانستیشیان له هه مووی گه ورتره ، له هه مووشی له هه قه وه نزیکترن ، چونکه له نیو ئومه تاندا چاکترین به دیهینراوانی خوی گه ورن ، وه کو چۆن پیغه مبه ره که شیان چاکترینی پیغه مبه رانه ، نه و زانسته ی پتی به خشیون و ، نه و میهره بانی و دانایه ی پتی داوه ن هیچ که سی تر ناتوانیت بگات به ئاستیان.

وقد روی الإمام أحمد في مسنده : من حديث بهز بن حكيم ، عن أبيه ، عن جده _ رضي الله عنه _ قال : سمعت رسول الله ﷺ يقول : ((إنكم توفون سبعين أمة أنتم خيرها وأكرمها على الله عز وجل)) (٦٢).

واته : له (بهز) ی کوپی (حکیم) ده وه ، له بابیه وه ، له باپیری وه _ خوی لی ره زای بیت _ فه رموویه تی : ((ئیوه له پاش هفتا ئومه ته وه هاتوون ئیوه له هه مووی

٦٢ _ إسناده حسن : أخرجه أحمد (٥ / ٥) ، والترمذي (٣٠٠١) ، وحسنه الألباني في صحيح الجامع (٢٣٠١)

خیرتر و به پزرتن به لای خوای _ عَزَّوَجَلَّ _ هوه)) . لیره وه شوینه واری پززی ئەم ئومه ته به لای خوای گه وره وه له بواره کانی زانست و ئەقل و ، میهره بانی و فیره ته وه درده که ویت ، ئەو ئومه ته یه که زانست و ئەقل و ، کرده وه و پله ی ئومه تانی پیشویان خرایه پیش دهست و ، به وهش زانست و میهره بانی و ئەقلیان زیاد بوو سه ره پای ئەوه ی خوای تعالی پیی به خشیون .

بۆیه میزاج و ، سروشتی خوینی ، بویه به شیان و ، به وهش ئەقل و ئازایه تی وتیگه شتن و فریا که وتن و دلشادی و شادومانیشیان به سه ره بدا زال بوو ، (الصفرای)یش بویه به شی جوله که و ، و به وهش خه م و خه فت و دلته نگ و سووکی و پسوای به سه ره جوله که دا زال بوو ، به لغه میش بویه به شی گا وره کان و به وهش تووشی گیلی و ، که م تیگه شتن که م زیره کی بوون .

ئهمه ش نه مینی و راستیگه لیکه له راستیدا ته نها ئەو که سانه ئەندازه و پززی ده زانن که تیگه شتنیکی چاک و ، ئەقلیکی وردو ، زانستنکی زوری مه یه و ، ده زانی خه لکی چپانه و له چیدان . وبالله التوفیق .

کتییی ((الطب النبوي)) دانراوی پیشه وای به ناویانگ (ابن القيم الجوزية) ته و او بوو به فەزل و پشتیوانی خوای تعالی

بہشی وینہ کان

ناوهرۆك

- پیشوا (ابن القیم)..... (9)
- بەشیك : سەبارەت بەهەوی پزیشکیتی جەستە دوو جۆرە..... (18)
- بەشیك : سەبارەت بەرێزانی پێتەمبەری خوا ﷺ لە خۆ چارەسەرکردنلۆ قەرمان پێکردنی (21)
- بەشیك : سەبارەت بەو قەرەموویلتە هاتی تیمارکردن دەلات و و بەستنی هۆ بە مایە هۆو
..... (25)
- بەشیك : بەشیك : سەبارەت بە رێزانی پێتەمبەری خوا ﷺ لە خۆپارێزی بەرامبەر بە
قورخواردن و ، خوارنی زیاد لە ئەندازە پێتووست و ئو یاسایی کە پێتووست پەچلو
بکۆت لە خواردن و خوارنەویدا..... (33)
- چەند بەشیك : سەبارەت بەهەوی پێتەمبەری خوا ﷺ نەخۆشەکلنی بە دەرمانە سروشتیەکلن
چارەسەر دەکرد..... (41)
- بەشی یەکم : بریتیە لە چارەسەرکردن بە دەرمانە سروشتیەکلن..... (43)
- بەشیك : سەبارەت بە رێزانی پێتەمبەری خوا ﷺ لە چارەسەرکردنی (تا)..... (43)
- بەشیك : سەبارەت بە رێزانی پێتەمبەری خوا ﷺ لە چارەسەرکردنی سکچوئدا :..... (55)
- بەشیك : سەبارەت بە رێزانی پێتەمبەری خوا ﷺ لە نەخۆشی چارەقولهلو (الطاعون) ،
چارەسەرکردنی و ، چوئیتە خۆپاراستن لەم نەخۆشیە..... (62)
- بەشیك : پێتەمبەری خوا ﷺ قەدەغی چوئە ئیو ئو زەویانی کربوو کە تاعونی تێدا
بالیوئەو یا دەرچوون لەو زەویانی کە تاعونی تێدا بالیوئەو..... (70)
- بەشیك : سەبارەت بە رێزانی پێتەمبەری خوا ﷺ لە نەخۆشی ئایوئەنگلو
چارەسەرکردنی..... (75)
- بەشیك : سەبارەت بە رێزانی پێتەمبەری خوا ﷺ لە چارەسەری برین و خوئ بەرپوئ
لووتەدا :..... (81)

- به شیک : سه بارهت به پێبازی پێقه مبهری خوا ﷺ له بوازی چاره سه رکړندا به خوارنه وهی مهنگوین و ههروهها به کهله شاخ و داخکړین..... (82)
- به شیک : سه بارهت به سووده کانی کهله شاخ گرتن..... (89)
- به شیک : سه بارهت به جیگه کانی کهله شاخ گرتن و کاته کانی..... (94)
- به شیک : سه بارهت به پێبازی پێقه مبهری خوا ﷺ له کاته کانی کهله شاخ گرتن..... (95)
- به شیک : سه بارهت به پێبازی پێقه مبهری خوا ﷺ له برینی په گه کان و داخکړندا..... (103)
- به شیک : سه بارهت به پێبازی پێقه مبهری خوا ﷺ له چاره سه رکړنی فیدا..... (108)
- به شیک : سه بارهت بهو فیئانهی به هزی تیکه لوه کانی جهسته وه دروست دهبن..... (114)
- به شیک : سه بارهت به پێبازی پێقه مبهری خوا ﷺ له چاره سهری نه خۆشی دهرده لاهدا (عرق النساء)..... (116)
- به شیک : سه بارهت به پێبازی پێقه مبهری خوا ﷺ له چاره سه رکړنی وشکی خووه چۆنیتهی نه رم و نیان کړنه وهی..... (118)
- به شیک : سه بارهت به پێبازی پێقه مبهری خوا ﷺ له چاره سه رکړنی خووی و نه وهی نه سپی دروست ده کات..... (123)
- به شیک : سه بارهت به بوازی پزیشکی ناوړه شیم..... (126)
- به شیک : سه بارهت به پێبازی پێقه مبهری خوا ﷺ له چاره سه رکړنی نه خۆشی..... (131)
- به شیک : سه بارهت به پێنمايه کانی پێقه مبهری خوا ﷺ له بوازی چاره سه رکړنی سه رنیشهو نیوه سه رنیشهو (الشقیقه)..... (135)
- به شیک : سه بارهت به هۆکاره کانی سه رنیشهی (الشقیقه)..... (137)
- به شیک : سه بارهت به چاره سه رکړنی سه رنیشهی (الشقیقه)..... (138)
- به شیک : سه بارهت به خه نه و سوودو خاسیه ته کانی..... (140)
- به شیک : سه بارهت به پێبازی پێقه مبهری خوا ﷺ له چاره سه رکړنی نه خۆشیدا به وازهێنان

- لهوهی ئهو خوارین و خوارنهواتهوه بدری به نهخوش که ههزی پی نی یهو ، ناچاریشی
 تاگرت به خوارینی..... (142)
- بهشیك : سهبارت به رتیازی پتقمهبری خوا ﷺ له چارهسهركرنی نهخوشی (العذرة
) چارهسهركرن به دهرمان كرنه لوت..... (147)
- بهشیك : سهبارت به رتیازی پتقمهبری خوا ﷺ له چارهسهركرنی دل ئیشه نا ... (150)
- بهشیك : سهبارت به رتیازی پتقمهبری خوا ﷺ به نوورخستنهوهی زیانی خۆراك و
 میوكان و ، چاكړنیان به جۆرك زیانیان لایهريت و ، سووبیان بههیز بكات..... (157)
- بهشیك : سهبارت به رتیازی پتقمهبری خوا ﷺ له پاریزكړندا..... (159)
- بهشیك : سهبارت به رتیازی پتقمهبری خوا ﷺ له چارهسهركرنی چاوئیشهدا به نهرم
 وینانی و له سهرخویی و وازهیتان له جولانهوهو پاریزكړن لهوهی دهییت به هوی وروژانی
 چاوئیشهكه..... (165)
- بهشیك : سهبارت به سهپوونی گورچيله كه له گلیدا جهسته پهق دهییت..... (170)
- بهشیك : سهبارت به رتیازی پتقمهبری خوا ﷺ له چاكړنی ئهو خۆراكهدا كه میشی
 تیدهكهویت و پتقمهبری سهبارت به نوورخستنهوهی زیانهكانی ژهرهكان به
 نژهكانیــــــــــــــــان..... (171)
- بهشیك : سهبارت به رتیازی پتقمهبری خوا ﷺ له چارهسهركرنی زیكهدا..... (174)
- بهشیك : سهبارت به چارهسهركرنی ئاوساو دمهلهكان به ههلهدرین و دهرهیتانی كیم و
 ئلوهكهــــــــــــــــی..... (175)
- بهشیك : سهبارت به رتیازی پتقمهبری خوا ﷺ له خۆراك پیدانی مرقف به ناسكترین و
 بهتامترین ئهو خۆراكهكهــــــــی له سهری پاهاتوه..... (177)
- بهشیك : سهبارت به رتیازی پتقمهبری خوا ﷺ له چارهسهركرنی نهخوشدا به
 خۆشكړنی نهفسیان و بههیزكړنی دلیان..... (181)
- بهشیك : سهبارت به رتیازی پتقمهبری خوا ﷺ له چارهسهركرنی جهستهكاندا به پیدانی

- ئەو خۆرك و دەرمانانەى لە سەرى پاماتوو ، ئەك بەوى لە سەرى
پاتىماتوو..... (183)
- بەشيك : سەبارەت بە پێيازى پێغمبەرى خوا ﷺ لە چارەسەر كرنى ئەو ژەهرەدا كە تووشى
بوو لە خەيىر لە لاين جوله كەكانەوه..... (185)
- بەشيك : سەبارەت بە پێيازى پێغمبەرى خوا ﷺ لە چارەسەر كرنى ئەو جانوویدا كە
جوله كەكان جانويان لىكرد..... (188)
- بەشيك : سەبارەت بەوى كە دەرمانە ئىلاھىەكان بەسووترىن چارەسەرەكانى
جانوو..... (191)
- بەشيك : سەبارەت بە پێيازى پێغمبەرى خوا ﷺ لە دەرملووتشتن و كرىنە دەرەوى مادەكاندا
بە پشانەوه..... (193)
- بەشيك : سەبارەت بەوى پەشانەوه لە وەلاتە گەرمەكاندا بەسوودەو ، پەوانبەونىش لە
وەلاتە ساردەكاندا..... (196)
- بەشيك : سەبارەت بە سوودەكانى پشانەوه..... (197)
- بەشيك : سەبارەت بە پێيازى پێغمبەرى خوا ﷺ لە پێتمایى كرىندا بۆ چارەسەر وەرگرتن لە
بەسەلىقەترىن پزىشكەوه..... (199)
- بەشيك : سەبارەت بە پێيازى پێغمبەرى خوا ﷺ لە پێژارنى ئەو كەسەدا كە چارەسەى
خەك دەكات و نەفامە بە بوارى پزىشكىتى..... (204)
- بەشيك : سەبارەت بە پێيازى پێغمبەرى خوا ﷺ بە خۆپاراستن لەو نەخۆشیانەى
دەتريقتەوه بە سروشتى و پێتمایى كرنى كەسانى تەندروست بە خۆدورخستەوه لەو
كەسانەى تووشىبوونە..... (221)
- بەشيك : سەبارەت بە پێيازى پێغمبەرى خوا ﷺ لە قەدەغە كرنى خۆچارەسەر كرن بە
حرامكەرەكان..... (229)
- بەشيك : سەبارەت بە پێيازى پێغمبەرى خوا ﷺ لە چارەسەر كرنى ئەو نەسپىيەى لە

- ساردا په پيدا دېبې و لاندې (235)
- چند به شيك : سهارم به رڼيازي پتقمبېري خوا ﷺ له چارمسر كړندا به دهرمانه پوځيه خاوهنديه تاكلهكان و ، تلوپتېك له و ، له دهرمانه سروشتيهكان (241)
- به شيك : سهارم به رڼيازي پتقمبېري خوا ﷺ له چارمسر كړندي چاولاندولدا .. (241)
- به شيك : سهارم بهو شتاني به چاروهو بهووني پي نوردمخريتهوه (254)
- به شيك : سهارم دهرمان دان به چاوپيس به شتي بن هتكل و هه موو شوپنه پتچيكلني جاستي و لكانې و نالوهوي (الزلاز) مكسي (255)
- به شيك : سهارم به دلق شيني نو خورپهوشته چاك و باشاني مترسي به چاوهو ميوې ليدمكړت به هر شتيك لتي نورختاوه (258)
- به شيك : سهارم بهو نوشتاني چاوپيسي دمگړپنهوه (259)
- به شيك : سهارم به رڼيازي پتقمبېري خوا ﷺ له چارمسري گشتيا يو هه موو تازارمكان به نوشته خاويهكان (260)
- به شيك : سهارم به رڼيازي پتقمبېري خوا ﷺ له چارمسر كړن و نوشت كړن يو كسي پتوهدلو به خوښني سورهني (الفاتحة) (263)
- به شيك : سهارم بهوې كاروگري نوشته كړن به سورهني (الفاتحة) و جگه له وېش نه پتپهكي سهرسوپمېني تپليه له چارمسر كړندي نه هرلر مكلندا (268)
- به شيك : سهارم به چارمسر كړندي پتوهدني نووېشك به نوشته (270)
- به شيك : سهارم به رڼيازي پتقمبېري خوا ﷺ له نوشته كړندا يو برينهكلني پيس (277)
- به شيك : سهارم به رڼيازي پتقمبېري خوا ﷺ له نوشته كړندا يو مار (279)
- به شيك : سهارم به رڼيازي پتقمبېري خوا ﷺ له نووشت كړندا يو رام و برينهكان (280)
- به شيك سهارم به رڼيازي پتقمبېري خوا ﷺ له چارمسر كړندي تازاردا به نووشت كړن (283)
- به شيك : سهارم به رڼيازي پتقمبېري خوا ﷺ له چارمسر كړندي خه ماروون يو گرمي

- بەلەو کارەسات..... (284)
- بەشیک : سەبارەت بە پێیازی پێغمەبەری خوا ﷺ لە چارەسەرکرنی ناپەحەتی و خەم و خەفەت و دلتەنگی و ناخۆشیدا..... (298)
- بەشیک : سەبارەت بە لایەنی کاریگەری ئەم دەرمانانە لەم نەخۆشیانەدا..... (306)
- بەشیک : سەبارەت بە پێیازی پێغمەبەری خوا ﷺ لە چارەسەرکرنی ترس و ، خەوزپاندا..... (321)
- بەشیک : سەبارەت بە پێیازی پێغمەبەری خوا ﷺ لە چارەسەرکرنی ناگرکەوتنەوه و کورژانەوهی..... (322)
- بەشیک : سەبارەت بە پێیازی پێغمەبەری خوا ﷺ لە پاراستنی تەندروستیدا..... (323)
- بەشیک : سەبارەت بە پێیازی پێغمەبەری خوا ﷺ لە خوارین و خواردنەوهدا..... (330)
- بەشیک : سەبارەت بە پێیازی پێغمەبەری خوا ﷺ لە شێوازی دانیشتندا بۆ خۆراک خـواردن..... (335)
- بەشیک : سەبارەت بە پێیازی پێغمەبەری خوا ﷺ لە خواردنەوهکاندا..... (339)
- بەشیک : سەبارەت بە پێیازی پێغمەبەری خوا ﷺ لە چارەسازی جل و بەرگدا..... (357)
- بەشیک : سەبارەت بە پێیازی پێغمەبەری خوا ﷺ لە چارەسازی شوینی نیشتهجێ بووندا..... (359)
- بەشیک : سەبارەت بە پێیازی پێغمەبەری خوا ﷺ لە چارەسازی کاروباری نووستن و بەناکابووندا..... (360)
- بەشیک : سەبارەت بە جووتبوونی خێزان و پێیازی پێغمەبەری خوا ﷺ لەم بارەوه..... (375)
- بەشیک : جووتبوونە زیانبەخشەکانیش : نوو جۆره ، زیانبەخش لە پڕوی شەرعوه ، زیانبەخش لە پڕوی خوو پەوشتەوه..... (399)
- بەشیک : سەبارەت بە پێیازی پێغمەبەری خوا ﷺ لە چارەسەری سەودایی دا (العشق)

(401).....

به شیک : سه بارهت به پێبازی پێغه مبه‌ری خوا ﷺ له پاراستنی تهن‌روستیدا به
خۆبۆنخۆش کردن..... (419)

به شیک : سه بارهت به پێبازی پێغه مبه‌ری خوا ﷺ له پاراستنی تهن‌روستی چاودا
(422).....

به شیک : له باسکردنی ئهو دهرمان و خۆراکه تا‌کانه‌دا که له زاری پێغه مبه‌ری خولوه ﷺ
پێمان گه‌شتوو‌هو پێزکراوه به پێی پیته هه‌جائیه‌کان..... (425)

پیتی هه‌مه‌زه..... (425)

پیتی باه..... (430)

پیتی تاه..... (437)

پیتی ئاه..... (440)

پیتی جیم..... (443)

پیتی حاه..... (445)

پیتی خاه..... (454)

پیتی دال..... (461)

پیتی ذال..... (464)

پیتی راه..... (468)

پیتی زاه..... (475)

پیتی سین..... (480)

پیتی شین..... (492)

پیتی صاد..... (497)

پیتی ضاد..... (504)

پیتی طاه..... (505)

- (510)..... پیٲی عین
- (519)..... پیٲی غین
- (521)..... پیٲی فاء
- (527)..... پیٲی قاف
- (535)..... پیٲی کاف
- (556)..... پیٲی لام
- (582)..... پیٲی میم
- (595)..... پیٲی نون
- (600)..... پیٲی هاء
- (602)..... پیٲی واو
- (603)..... پیٲی یاء
- (607)..... ناموزکاری گشتی بمسعود
- (623)..... بمشی وینمکان